

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมเบชีฟิค ไอส์แลนด์ คลับ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง
ประจำปีการศึกษา 2534 - 2535

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
โครงการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมเบซิฟิก โฮสแลนด์ คลับ

.....
หัวหน้าภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน

.....
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ฉบับนี้

คณะกรรมการสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบังอนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (สถาปัตยกรรมภายใน)

คณะบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

(นายพิศิษฐ์ วิริยวัฒน์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์ อรรถพร เพ็ชรานนท์ กรรมการ

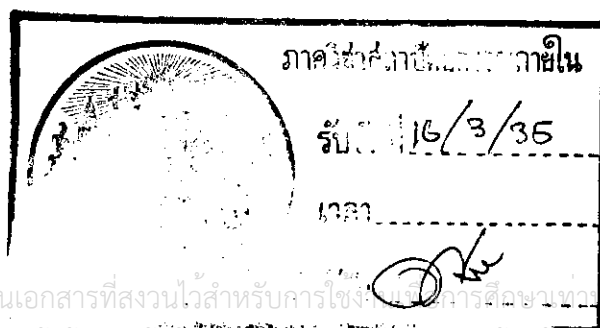
อาจารย์ วิภา บัวศรี กรรมการ

อาจารย์ พรชัย บุญชัยวัฒนา กรรมการ

อาจารย์ กฤษณา อินทรสถิตย์ กรรมการ

อาจารย์ จำรัส วงศ์เจริญ กรรมการ

อาจารย์ พรชัย บุญชัยวัฒนา อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมเบซิฟิก โฮสแลนด์ คลับ

ชื่อ

นางสาวมยุเรศ ชนะกุล

30 22 16

ปีการศึกษา

2534 - 2535

บทคัดย่อ

ข้อปัญหา

ในปัจจุบัน การท่องเที่ยวในประเทศไทยได้ขยายตัวขึ้นอย่างกว้างขวาง และมีบทบาทมากต่อเศรษฐกิจของประเทศ การค้นคว้าหาแนวทางออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมพักตากอากาศชายทะเล ซึ่งได้มาตรฐานสากลเพื่อผลในการเพิ่มพูนคุณภาพของโรงแรมเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และนโยบายส่งเสริมการลงทุนภายในประเทศ

วิธีการวิจัย

เพื่อให้สามารถกำหนดการออกแบบตกแต่งภายในให้สอดคล้องกับความต้องการและพฤติกรรม ผู้ใช้อาคาร จึงทำการศึกษา ดังนี้

- วัตถุประสงค์ของโครงการและผลตอบสนองของโครงการ
- ข้อมูลและความเป็นไปได้ทาง เศรษฐกิจที่เกี่ยวกับโครงการ
- ศึกษาพฤติกรรมและความสัมพันธ์ต่าง ๆ ของผู้ใช้โครงการ
- ศึกษาปัญหาต่าง ๆ ที่มีผลต่อโครงการ
- ศึกษาความสัมพันธ์ของพื้นที่ทั้งหมดของโครงการ
- วิเคราะห์พื้นที่ใช้สอย
- ข้อมูลประกอบการตกแต่ง รวมทั้งสภาพแวดล้อม
- ศึกษาอาคารตัวอย่าง ที่ประกอบการแบบเดียวกัน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ สรุปผลได้ ดังนี้

- จากสภาวะการณ์ท่องเที่ยวขยายตัว แนวโน้มการท่องเที่ยวสูงขึ้นทำให้จำนวนที่พักในจังหวัดภูเก็ต ไม่เพียงพอต่อความต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การลงทุนในกิจการโรงแรม ให้ผลตอบแทนที่สูง คุ่มค่าต่อการลงทุนและสอดคล้องกับนโยบายส่งเสริมการลงทุน
- ลักษณะผู้ให้บริการ ต่างมีความต้องการ และพฤติกรรมคล้ายกัน ต้องการความสะดวกสบายในการพักอาศัย การบริการ รวมทั้งบรรยากาศที่ดีในการพักผ่อน
- ลักษณะการให้บริการของคลับกิ้ง โรงแรมมาบูกีเกิดมีน้อยมาก และเป็นลักษณะของโครงการที่กำลังได้รับความนิยมอย่างมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ ทั้งภาคนิพนธ์และภาคออกแบบ ฉบับนี้จัดทำได้ที่ทุ่มเททั้งแรงกายและแรงใจในการจัดทำอย่างมาก และได้รับความอุปการะ ความร่วมมือ คำแนะนำ และคำปรึกษาจากบุคคลต่างๆหลายท่านในการรวบรวมข้อมูลต่างๆ และจัดทำขึ้นจนประสบผลสำเร็จ

ความดีทั้งหลายจากการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนขอมอบให้กับอาจารย์ทุกท่านที่เสียสละเวลาในการให้คำแนะนำ คำปรึกษา และการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

คณาจารย์ทุกท่าน

อาจารย์ที่ปรึกษา	พรชัย	บุญชัยวัฒนา
อาจารย์	อรรถพร	เพชรานนท์
อาจารย์	กรรณ	อินทรีสถิตย์
อาจารย์	วิรัชดา	บัวศรี
อาจารย์	จรัส	วงศ์เจริญ

นอกจากนี้ที่ลืมเสียไม่ได้ ก็คือผู้อุปการะให้ข้อมูล คำปรึกษา และช่วยเหลือจนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จโดยสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ ที่นี้

คุณ จารักษ์	พฤษ์ประเสริฐ	สถาปนิกของโครงการ
คุณ นราธิป	ผลบุญชัย	สถาปนิกควบคุมการก่อสร้าง
พี่ปู พี่ภัทร		สถาปนิกไทยวาคอนสตรัคชั่น
คุณ สามารถ		ขนส่งจังหวัดภูเก็ต
คุณ นิภากรณ์		หัวหน้าฝ่าย
คุณ พรนิมล		หัวหน้างาน

และเจ้าหน้าที่ฝ่ายคอมพิวเตอร์กรมการขนส่งทางบก

ผู้มีอุปการะคุณทุกท่านที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิต

ลุงแสวก ลุงชาดา ลุงชัชวาลย์ ลุงภูซังค์

เพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ทั้งหลายที่ให้ความร่วมมือ ร่วมมือ และร่วมใจ

พี่ผี พี่จูน พี่UMP และพี่ทั้งหลาย

น้องๆ ทุกคน ปู ปลา โหนด ช่ายเบิ้ม เนตร ปริน เดช ดี บ๊อบบี้ โต๊ะ และน้องๆ

เอกสารรวมถึงผู้มีอุปการะคุณทุกท่านที่ผู้จัดทำไม่ได้กล่าวถึงไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะสำเร็จสมบูรณ์ไม่ได้เลย ถ้าไม่ได้ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้ความช่วยเหลือทุกประการ เป็นผู้ให้กำลังใจ และกำลังทรัพย์ ตั้งแต่เริ่มศึกษาจนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ ผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณท่านทั้งสองที่เป็นผู้มีอุปการะคุณสูงสุดไว้ ณ ที่นี้

ผู้จัดทำ

มยุเรศ ชนะกุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คํานา

ธุรกิจการท่องเที่ยว เป็นธุรกิจที่ทำรายได้เข้าสู่ประเทศอย่างมากมาย นอกจากเงินตราที่เกิดการหมุนเวียนจากนักท่องเที่ยวให้เศรษฐกิจของชาติดีขึ้นแล้ว ยังนโยบายอื่นในทางอ้อมสู่ประเทศชาติ เกิดการพัฒนาสร้างความเจริญในสังคมสู่ท้องถิ่น เกิดการสร้างงานลดปัญหาคนว่างงานลงได้ รัฐบาลมองเห็นประโยชน์ในด้านนี้ จึงมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว

จังหวัดภูเก็ตเป็นแห่งท่องเที่ยวสำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย เนื่องจากมีสภาพเป็นเกาะที่มีทิวทัศน์ที่สวยงาม มีภูมิอากาศสบาย ช้อได้เปรียบอีกข้อหนึ่ง คือ มีหาดทรายที่สวยงามมากมายหลายหาด อีกทั้งยังมีสนามบินอยู่บนเกาะเป็นส่วนดึงดูดนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก หาดบางเทา เป็นหาดอยู่ทางตะวันตกของเกาะภูเก็ต หากมีลักษณะโค้ง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นทิวเขายังไม่ค่อยมีสิ่งปลูกสร้างบริเวณชายหาด ที่ดินบริเวณนี้มีต้นไม้ขึ้นตามธรรมชาติชายหาดเป็นหาดทรายขาวสะอาดยาวประมาณ 1.5 กิโลเมตร น้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์ดี ถัดมาจากชายหาดมี LAGOON ขนาดใหญ่ขนาบข้างอยู่ มีผลทำให้บริเวณนี้มีลักษณะคล้ายเกาะ มีประโยชน์ด้านมุมมอง อีกทั้งในบริเวณนี้มีเพียงโรงแรมเดียว คือ ดุสิต แกรนด์ ลากูน่า ซึ่งเป็นโรงแรมที่มีบริการอย่างสะดวกครบครัน ซึ่งก็เป็นโรงแรมในกลุ่มไทยวา เช่นเดียวกันแต่เน้นการบริการคนละรูปแบบทางด้านดุสิตลากูน่าเน้นการพักผ่อนแบบสงบ แต่ทางแบชฟิก โฮสแลนด์ คลับ เน้นการพักผ่อนแบบมาทำกิจกรรมร่วมกันสนุกสนานเมื่ออยู่ในคลับ

การเสนอโครงการตกแต่งภายในโรงแรมแบชฟิก โฮสแลนด์ คลับ ภูเก็ต แห่งนี้เป็นการนำเสนอรูปแบบการตกแต่งภายในของโรงแรมพักตากอากาศที่มีรูปแบบเฉพาะ คือมีลักษณะเป็นโรงแรมกึ่งคลับเพื่อสนองตอบพฤติกรรม และประโยชน์ใช้สอยสูงสุด และเพื่อความสุนทรีย์ของผู้เข้าใช้อาคาร อีกทั้งช่วยส่งเสริมธุรกิจการโรงแรมให้ได้ประโยชน์เต็มที่

นางสาวมยุเรศ ชะกุล

สารบัญ

บทคัดย่อ

คำนำ

กิตติกรรมประกาศ

บทที่ 1 ที่มาของโครงการ

- บทนำ
- เหตุผลในการเลือกโครงการ
- วัตถุประสงค์ของโครงการ
- ผลที่คาดว่าจะได้รับ
- ขอบเขตของโครงการ

บทที่ 2 การศึกษาโครงการ

- บทกล่าวนำทั่วไปของโครงการ
- ประวัติความเป็นมาของธุรกิจโรงแรม
- ประวัติธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย
- ประเภทของโรงแรม
- องค์ประกอบของโรงแรมตากอากาศชั้นหนึ่ง
- ข้อแตกต่างของโรงแรม
- สรุป
- ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปของภาคใต้และภูเก็ต
- ลักษณะทั่วไปของหาดบางเทา
- สถานการณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทย
- ประวัติของโครงการ
- สรุปบทที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 การศึกษาผู้ใช้โครงการ

- ประเภทของผู้ใช้โครงการ
- สายการบริหารและอัตรากำลัง
- การศึกษาพฤติกรรมและหน้าที่
- บทวิเคราะห์พื้นที่

บทที่ 4 การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ

- วัตถุประสงค์ในการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ
- โรงแรมมณีนพรี
- คลับเมดิเตอร์เรเนียน
- ดุสิตแกรนด์ลากู
- สรุปข้อดีข้อเสียของโครงการเปรียบเทียบ

บทที่ 5 ข้อมูลประกอบการออกแบบ

- ข้อกำหนดการออกแบบโรงแรมตากอากาศชายทะเล
- วัสดุกับการตกแต่งภายใน
- ข้อดีข้อเสียของวัสดุที่ใช้
- ระบบแสง
- ระบบปรับอากาศ
- สีกับการตกแต่งภายใน
- ระบบเสียง
- การทำความสะอาด
- ระบบสุขาภิบาล
- ระบบอื่นๆที่เกี่ยวข้อง
- การวิเคราะห์ประวัติศาสตร์เมืองภูเก็ต
- งานศิลปะและหัตถกรรมภาคใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6 บทสรุปการออกแบบ

- สรุปแนวทางการออกแบบตกแต่งส่วนต่างๆของโรงแรม
- ส่วน LOBBY & LOBBY LOUNGE
- ส่วน RESTAURANT
- ส่วน MAIN DINNING
- ส่วน POOL BAR
- ส่วนห้องพัก
- ภาพถ่ายผลงานการออกแบบ

- ภาคผนวก**
- สายใยวัฒนธรรมไทยในศิลปะผ้า
 - ชนิดของผ้าขาว
 - เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นของเรือนไทยในภาคต่างๆ

บรรณานุกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ในสมัยปัจจุบัน การดำเนินธุรกิจที่ต้องแข่งขันกันอย่างยิ่งยวด ก่อให้เกิดความเครียดแก่บุคคล อีกทั้งการดำเนินชีวิตประจำวันที่ย่งเหยิง การท่องเที่ยวพักผ่อนจึงเป็นปัจจัยจำเป็น และมีบทบาทอย่างมาก ด้วยเหตุนี้การท่องเที่ยวจึงมีผลต่อการพัฒนาสังคมทั้งทางตรง และทางอ้อม ประเทศไทยเรามีทรัพยากรการท่องเที่ยว ตลอดจนขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมที่สืบเนื่องมาเป็นเวลานานเป็นผลให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วส่งผลในการพัฒนาภาวะเศรษฐกิจของชาติ รัฐบาลจึงมีนโยบายสนับสนุนการท่องเที่ยวพัฒนา ปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ตลอดจนอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม งานพิธีต่าง ๆ อันจะเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งต่างประเทศและในประเทศ

จังหวัดภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย เนื่องจากภูเก็ตมีความแตกต่างเป็นพิเศษจากจังหวัดอื่น ๆ เพราะสภาพภูมิประเทศที่เป็นเกาะ ภูเก็ตจึงมีทรัพยากรการท่องเที่ยว มีทั้งชายทะเลและหาดทรายที่สวยงามเป็นธรรมชาติ อีกทั้งสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ จนเป็นที่ดึงดูดความสนใจและเชิดหน้าชูตาในความงาม อีกทั้งยังเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในหมู่นักท่องเที่ยวจนเป็นที่กล่าวขานว่าเป็น "ไข่มุกแห่งอันดามัน" ปัจจุบันภูเก็ตเป็นจังหวัดหนึ่งที่ได้รับการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามนโยบายของรัฐบาล และแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ทำให้มีการท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และต่างประเทศ เดินทางมายังภูเก็ตในแต่ละปีมีจำนวนมากและมีแนวโน้มจะเพิ่มอัตราสูงขึ้นทุก ๆ ปี ดังนั้นสถานที่พักที่สวยงาม อำนวยความสะดวกอย่างครบครัน และมีลักษณะบริการที่แตกต่างจากโรงแรมอื่นจึงเป็นสิ่งจำเป็นเกี่ยวข้องกับธุรกิจการท่องเที่ยวโดยตรงโรงแรมจึงเป็นธุรกิจที่มีความสัมพันธ์โดยตรง และมีความสำคัญในการรองรับนักท่องเที่ยว การตกแต่งจึงต้องเป็นไปอย่างสมบูรณ์ สนองประโยชน์ใช้สอยอย่างเต็มที่ มีระดับและมาตรฐานเพียงพอ อำนวยความสะดวกอย่างเต็มที่ มีความสวยงามและบรรยากาศที่น่าพึงพอใจทั้งหมดเป็นส่วนสำคัญในการสร้างทัศนคติที่ดีต่อโรงแรมนั้น ๆ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ใช้บริการให้มากที่สุด

หาดบางเทา หรืออ่าวบางเทา อยู่ทางทิศตะวันตกของเกาะภูเก็ตและอยู่ห่างจากตัวเมืองประมาณ ๑๖ กิโลเมตร หาดมีลักษณะโค้ง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ว่างไม่มีสิ่งปลูกสร้างบริเวณชายหาด ที่ดินบริเวณริมหาดมีต้นไม้ขึ้นตามธรรมชาติมีถนนเล็ก ๆ ตัดผ่าน บริเวณชายหาดเป็นชายหาดขาวสะอาดเป็นแนวยาวประมาณ 1.5 กิโลเมตร น้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์ดี ถัดมาจากชายหาดมี

LAGOON ขนาดใหญ่ มีผลทางลักษณะที่ดินบริเวณนี้มีสภาพใกล้เคียงกับเกาะมีประโยชน์ ด้านมุมมองและสามารถใช้เป็นที่กักเก็บน้ำได้ดี อีกทั้งยังสอดคล้องกับชื่อ และแนวความคิดของโรงแรมแบชฟิก ไอส์แลนด์ คลับ ในบริเวณนี้มีเพียงโรงแรมดุสิตแกรนด์ ลากูน่า แห่งเดียวซึ่งเป็นโรงแรมในเครือบริษัทไทยวา คอนสตรัคชั่น จำกัด เช่นเดียวกัน จึงทำให้ชายหาดค่อนข้างมีความเป็นส่วนตัวเหมาะสำหรับการพักผ่อน

โครงการแบชฟิก ไอส์แลนด์คลับ เป็นโรงแรมระดับนานาชาติซึ่งมีชื่อเสียงในรูปของรีสอร์ทชั้นนำแถบมหาสมุทรแปซิฟิกอันได้แก่ที่กวมและไซปรัส ทางบริษัท แบชฟิกอินเตอร์ เนชั่นแนล จำกัด ประเทศอเมริกาจึงร่วมมือกับกลุ่มบริษัทไทยวา คอนสตรัคชั่น จำกัด ได้จัดตั้งโรงแรมพักตากอากาศกึ่งคลับ ริมหาดทรายเลออันดามันขึ้น คือ แบชฟิก ไอส์แลนด์ คลับ บนหาดบางเทา จังหวัดภูเก็ต และอีกแห่งหนึ่งที่เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งโรงแรมนี้ได้จัดส่วนบริการอำนวยความสะดวกครบครันพร้อมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงแรมจัดไว้ให้มากมาย เช่น กอล์ฟ สนามเทนนิส เกมส้อม ส่วนสันทนาการ และกีฬาต่าง ๆ ทั้งทางน้ำและบนบกมากมาย การให้บริการเป็นแบบโรงแรมตากอากาศชั้นหนึ่ง ฉะนั้น การตกแต่งภายในจึงต้องสร้างความประทับใจ มีภาพพจน์ที่ดี โดยการนำเอกลักษณ์ เอกลักษณ์และศิลปะ ไทยมาประยุกต์ให้เกิดความกลมกลืนกับธรรมชาติ ลักษณะภูมิประเทศประวัติศาสตร์ของจังหวัดภูเก็ต การเสนอโครงการตกแต่งภายในโรงแรมแบชฟิกไอส์แลนด์คลับซึ่งเป็นโรงแรมแบบคลับกึ่งรีสอร์ทนี้ เป็นการนำวิชาความรู้ทั้งมวลรวมทั้งความตั้งใจจริงและความพยายามอย่างเต็มที่เพื่อทำให้จินตนาการของโครงการสมบูรณ์แบบและส่งเสริมคุณค่าทางสถาปัตยกรรมให้สมบูรณ์คุ้มค่าแก่ผู้มาเข้าใช้บริการมากที่สุด จึงเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอันมีผลต่อการยกระดับเศรษฐกิจของประเทศ และส่งเสริมเผยแพร่ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติอีกด้วย

เหตุผลในการเลือกโครงการ

1. เหตุผลทางเศรษฐกิจ

ก่อให้เกิดการลงทุนในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ เพิ่มผลผลิต แรงงาน รายได้ของประชาชนในท้องถิ่นและยังสามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศเป็นอย่างมาก ซึ่งมีผลต่อส่วนรวม ดังนี้

- ส่งเสริมให้เงินตราต่างประเทศเข้าสู่ประเทศ รายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ช่วยค้ำจุนฐานะทางการเงินของประเทศโดยสามารถนำรายได้สูงสุดของยอดรายได้ทั้งหมดภายในประเทศในปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่งเสริมให้เกิดความเจริญ แรงงาน และเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนท้องถิ่น และชุมชนบริเวณที่ตั้งโครงการ ทำให้เกิดการหมุนเวียนของกระแสเงินตรา เป็นการกระจายรายได้ให้กับผู้ที่มีรายได้น้อย ทั้งยังเป็นการยกฐานะของประชากรให้สูงขึ้น

ดังนั้น โรงแรมจึง เป็นกิจการที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศเป็นอย่างมาก นอกจากเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่รัฐยัง เพิ่มงานให้สังคม นับเป็นกิจการที่มีประโยชน์อย่างมากควรแก่การให้ความสนาใจเป็นอย่างยิ่ง

2. เหตุผลทางนโยบาย

- ตอบสนองต่อนโยบายส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาล
- ตอบสนองต่อนโยบายของชาติในการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อีกทั้งส่งเสริมบรรยากาศลงทุนอันจะมีผลถึงภาพพจน์ของความมั่นคงของประเทศ
- ตอบสนองต่อนโยบายการสร้างงาน

3. เหตุผลทางสภาพแวดล้อม

- ส่งเสริมให้เกิดการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้น
- ช่วยเพิ่มความเจริญสู่บริเวณข้างเคียงอันมีผลถึงสภาพแวดล้อมเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาแหล่งเสื่อมโทรมในบริเวณใกล้เคียงได้
- ช่วยให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริเวณชายหาด

4. เหตุผลทางสังคม

- ช่วยส่งเสริม, เผยแพร่ศิลปประเพณี และวัฒนธรรมของไทย โครงการนี้มีส่วนแสดงให้เห็นถึงศิลปวัฒนธรรมของชาติได้ เช่น การตกแต่ง, การจัดเทศกาลประเพณีของท้องถิ่นในบางโอกาส ซึ่งจะสามารถแสดงหรือแนะนำชาวต่างประเทศให้รู้จักและเข้าใจถึงขนบธรรมเนียม ประเพณีของชาติได้ดียิ่งขึ้น ทั้งยังเป็นการเชิญชวนนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวมากยิ่งขึ้น
- สนองความต้องการของสังคม ทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และสถาบันบันเทิง เช่น สถานจัดเลี้ยง, อาหาร ฯลฯ
- สร้างความเจริญ และยกระดับฐานะทางสังคมสู่ท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาถึงปัญหาการแก้ปัญหา และการหาแนวทางในการออกแบบสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรม ทำให้มีลักษณะความเป็นไทย มีบรรยากาศเข้ากับสภาพแวดล้อมถูกต้องตามหลักวิชาการ
2. เพื่อนำจุดเด่นของลักษณะ ศิลปะไทย ประยุกต์ให้เข้าสู่ระบบของตัวโรงแรมโดยไม่ขัดต่อบรรยากาศ สภาพแวดล้อม และธรรมชาติในแถบนั้น
3. เพื่อเชิดชู ศิลปะไทย และเป็นการดึงเอกลักษณ์ มาใช้สื่อภาษาให้ได้มากที่สุด
4. นำความรู้ทางสถาปัตยกรรมภายใน มาใช้ออกแบบโดยสามารถตอบสนองผู้ใช้บริการ ทั้งทางด้านความงาม ประโยชน์ใช้สอย และความสะดวกสบาย
5. เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย ที่มีความชื่นชอบในศิลปะไทย และได้สัมผัสบรรยากาศการตกแต่งที่ทำให้รู้สึกดี ขณะมาพักผ่อน ควรค่าแก่การจดจำตลอดไป
6. เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของบริษัท โดยการนำเอาแนวความคิดหลักของบริษัท มาประยุกต์ให้สอดคล้องกับเอกลักษณ์ วัฒนธรรมไทย
7. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ คุณภาพ ความแปลกใหม่ ทำให้โรงแรมนี้ต่างจากโรงแรมอื่น หากทว่า จดรวมโดดเด่นไม่แพ้ที่อื่น และเป็นโรงแรมที่มีสถานที่ สนองตอบกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคมมิใช่เพียงสถานที่พักแรมเพียงอย่างเดียว
8. เพื่อส่งเสริมธุรกิจและการค้าที่เกี่ยวข้องให้ขยายตัวขึ้น เป็นการพัฒนารายได้ และสร้างงานให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย
9. เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาล ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ที่เน้นพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในประเทศและสามารถ ดึงดูดเงินตราต่างประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ เป็นการช่วยแก้ดุลการชำระเงิน จากต่างประเทศและกระตุ้นให้เศรษฐกิจภายในประเทศเจริญก้าวหน้า
10. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงโรงแรมตากอากาศชายทะเล ของประเทศไทย และกลุ่ม PIC ที่มีชื่อเสียงทางด้านธุรกิจโรงแรมประเภทนี้
11. ในการหาแนวทางการออกแบบและสร้างสรรค์ พยายามที่จะสร้างงานที่ถูกต้องตามหลักวิชาการโดยดำเนินการศึกษาควบคู่ไปกับนโยบายบริหาร และกลยุทธ์ทางการตลาด ทั้งนี้ เพื่อให้งานศึกษาค้นคว้านี้มีความสมบูรณ์อยู่บนพื้นฐานของความจริงที่เป็นไปได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ

1. โรงแรมแห่งนี้จะสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน และนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ ในด้านการให้บริการที่สมบูรณ์แบบอย่างเพียงพอทั้งในปัจจุบันและอนาคต
2. ผลการออกแบบจะตอบสนองประโยชน์ใช้สอยเป็นอย่างดีแก่ผู้ใช้โครงการซึ่งได้แก่ นักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการตลอดจนเจ้าหน้าที่และพนักงานของโรงแรมได้อย่างเต็มที่
3. เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางใต้ที่อีกแห่งหนึ่ง ซึ่งจะ เป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศให้มาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น
4. เป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่ประเทศ และยังก่อให้เกิดสิ่งอื่น ๆ ต่อมา คือ
 - มีการลงทุนต่อเนื่อง หรือมีการลงทุนเพิ่มขึ้น
 - เป็นการกระจายรายได้สู่คนในท้องถิ่นที่มีรายได้ต่ำให้มากขึ้น
 - ทาให้เกิดกิจการอื่น ๆ นอกเหนือจากที่เกี่ยวข้องกับทางโรงแรม มีรายได้เพิ่มขึ้น
5. ปรับปรุงสร้างสรรค์ ให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ดี เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติ สำหรับผู้มาใช้โครงการ และผู้มาท่องเที่ยวที่ผ่านไปมาโดยรวม
6. เพิ่มสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และความบันเทิง สำหรับนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพดีเยี่ยม เช่น ส่วนกาดดาการ, เล่าจัน เป็นต้น
7. ส่งเสริมและเผยแพร่ งานศิลป วัฒนธรรม ของไทย โดยนำศิลปาชีพพื้นถิ่นบางส่วนมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม ซึ่งจะเป็นการเผยแพร่ และแสดงเอกลักษณ์ของชาติให้กว้างขวางออกไป

ขอบเขตของการทบทวนนิพนธ์

ขอบเขตของการทบทวนนิพนธ์เรื่อง "โครงการตกแต่งภายในโรงแรม แบชีฟิก ไอส์แลนด์ คลับ" ในระดับปริญญาตรีแบ่งเป็น 2 ภาค ดังนี้

1. ภาคนิพนธ์ เป็นข้อเขียนจากการค้นคว้าหาข้อมูลทางวิชาการ ตลอดจนมาตรฐานต่าง ๆ ที่เป็นสากล พระราชบัญญัติ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการออกแบบ
 - 1.1 การวิเคราะห์โครงการหาข้อมูล รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล
 - 1.2 ความสัมพันธ์ของ พฤติกรรม และพื้นที่ใช้สอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.3 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมและพื้นที่ใช้สอย
- 1.4 ระบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงวัสดุการตกแต่ง
- 1.5 สรุปผลการวิเคราะห์ และรายละเอียดการออกแบบ ทางด้านสถาปัตยกรรมภายใน
- 1.6 ผลงานออกแบบ และภาพถ่าย

2. ภาควิชาการออกแบบตกแต่งภายใน ดำเนินการออกแบบโดยนำข้อมูลต่าง ๆ ที่วิเคราะห์มาประมวลเข้าด้วยกัน ผสมกับแนวความคิดในการออกแบบ และความงามตามหลักศิลปะ เพื่อความสวยงามและประโยชน์ใช้สอยในส่วนต่าง ๆ ของโครงการดังนี้

- 2.1 ผู้ใช้อาคารและพฤติกรรมตลอดจนสายงานต่าง ๆ
- 2.2 ลักษณะการใช้สอยอาคาร
- 2.3 การแบ่งพื้นที่ใช้สอยภายในให้เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย โดยคำนึงถึงการสัญจร ระหว่างพื้นที่ภายในอาคารให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน
- 2.4 การเลือกใช้วัสดุตกแต่ง และ เครื่องเรือน พร้อมทั้งโครงสร้างภายในอาคาร ให้ได้ประโยชน์ใช้สอยและความงาม
- 2.5 ศึกษากระบวนการใช้แสงสว่างภายในอาคาร และ ระบบปรับอากาศ
- 2.6 ระบบป้องกันมลภาวะต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่ออาคารและสภาพแวดล้อม
- 2.7 วัสดุและสีที่ใช้ภายในอาคารและ เครื่องเรือน
- 2.8 แสดงออกถึงความเป็นเอกลักษณ์ของโรงแรมในด้านการตกแต่ง

ภายในส่วนที่อยู่ในขอบเขตของการทบทวนพื้นที่ คือ

1. ส่วนบริหาร และบริการ ประกอบด้วย
 - 1.1 FRONT OFFICE
 - 1.2 LOBBY 526.8 M²
 - 1.3 OFFICE 480.5 M²
2. ส่วนสันทนาการและบันเทิงประกอบด้วย
 - 2.1 LOUNGE 192.3 M²
 - 2.2 BAR 63.2 M²
 - 2.3 DINING HALL ประกอบด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2.3.1 ภายในอาคาร BUFFET & DINING AREA 1199 M²
- 2.3.2 ภายนอกอาคาร
- 2.3.3 STORE, AHU. & CIRCULATION 47 M²
- 2.4 LAGUNA RESTAURANT 674 M² ประกอบด้วย
 - 2.4.1 DINNING AREA
 - 2.4.2 BAR
 - 2.4.3 KITCHEN & SERVICE
- 2.5 POOL BAR
- 3. ส่วนที่พักอาศัยประกอบด้วย
 - 3.1 STANDARD ROOM
 - 3.2 SUIT ROOM
 - 3.3 HONEY MOON CHALET

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาโครงการ

โดยทั่วไปแล้วมนุษย์เราแต่ละบุคคลจะพยายามหาเวลาว่าง (LEISURE) หลังจากเสร็จสิ้นจากการทำงาน และความต้องการขั้นพื้นฐานอื่น เช่น การนอนหลับ ได้ถูกสนองไปแล้วใน การใช้เวลาว่างนั้นในการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจซึ่งครอบคลุมอย่างกว้าง ๆ ถึงสิ่งที่บุคคลนั้น ๆ แสวงหาจะทำในช่วงระหว่างเวลาว่างนอกเหนือจากการทำงานที่เขาได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ในช่วงเวลาปกติ การงานที่เขาได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่นี้ จะรวมถึงหลายสิ่งหลายอย่าง เช่น การทำงานนอกเวลา ทำงานสำรอง การบ้านงานอดิเรก เป็นต้น กิจกรรมต่างๆ ที่สามารถทำได้ในช่วงเวลาว่างเพื่อการบันเทิง และการพักผ่อนหย่อนใจนั้น พอจะแบ่งออกได้เป็น 5 กลุ่มด้วยกัน ดังนี้

- ก. กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในบ้าน และรอบ ๆ บ้าน เช่น การดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ อ่านหนังสือ ทำงานงานอดิเรกต่าง ๆ
- ข. กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความสำราญบันเทิงในสังคม เช่น การหาความสนุกสนานเพลิดเพลิน การออกไปทานอาหารนอกบ้าน
- ค. กิจกรรมเพื่อเรียนรู้ถึงศิลปวัฒนธรรม เช่น การดูภาพยนตร์ ละคร การแสดงดนตรี การแสดงหรือประกวดงานทางศิลปต่าง ๆ
- ง. กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรง และคล่องแคล่วโดยการเล่นกีฬา เช่น วอลเลย์บอล กอล์ฟ เทนนิส
- จ. กิจกรรมนอกสถานที่ต่าง ๆ ที่ไม่เป็นแบบแผน เช่น การไปบิคนิค การขับรถเล่น ไปเที่ยวชมสถานที่ต่าง ๆ

นอกจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว การพักผ่อนหย่อนใจในช่วงเวลาว่างที่เหลือ นั้น อาจจะเข้าไปกับการท่องเที่ยว โดยการเดินทางไปในที่อื่น ๆ เพื่อพักผ่อน และหาความรู้จากประสบการณ์ใหม่ ๆ ซึ่งสามารถแบ่งนักท่องเที่ยวตามพฤติกรรมได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. BUSINESS TOURIST เป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปเพื่อหาเหตุผลทางด้านธุรกิจรวมทั้งเพื่อการประชุมต่าง ๆ และการแสดงหรือนิทรรศการต่าง ๆ
2. SPECIFIC TOURIST เป็นนักท่องเที่ยวที่มีเหตุผลแน่นอนเฉพาะ เช่น ผู้แสวงบุญ หรือผู้ที่ไปนมัสการสิ่งที่เคารพทางศาสนา นักเรียนและบุคคลอื่น ๆ ที่มีเหตุผลแน่นอนเพื่อการเดินทางไปด้วยความต้องการเฉพาะต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติความเป็นมาของธุรกิจการโรงแรม

การดำเนินธุรกิจโรงแรม และภัตตาคาร คือ การประกอบธุรกิจที่นำเอาหลักวิชา มาปฏิบัติ เพื่อหาทางจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม และที่พักให้แก่คนเดินทาง ธุรกิจนี้เป็นงานที่ต้อง ใช้หลักวิชาหลายสาขาเข้าช่วย ทั้งหลักการบริหาร การประกอบอาหาร วิศวกรรมสถาปัตยกรรม และอื่น ๆ นานาผสมผสานกัน และที่สำคัญในการดำเนินธุรกิจชนิดนี้ ให้ประสบผลสำเร็จได้จะต้อง มีศิลป์ในการสมาคมกับบุคคลหลายประเภทอีกด้วย

ยุคแรกของธุรกิจการโรงแรม

ธุรกิจโรงแรม เริ่มมีขึ้นในประเทศอังกฤษ เรียกว่า INN มีสภาพเป็นเพียงที่พักค้างคืน และรับประทานอาหารสำหรับผู้เดินทางมาจากแดนไกล ใช้เป็นที่พักผ่อนชั่วคราว และเมื่อถึงเวลาที่ผู้เดินทางจะจากไป ก็อาจมีการให้เงิน หรือทรัพย์สินเป็นการตอบแทนแก่เจ้าของบ้านตามสมควร ต่อมาได้มีการดัดแปลงบ้านให้มีสภาพเป็นโรงแรมโดยจัดที่นอน และที่รับประทานอาหาร เป็นสัดส่วน ผู้ที่เป็นเจ้าของสถานที่ (INN KEEPER) ก็จะเรียกค่าบริการจากผู้เดินทางเป็นการตอบแทน

นอกจากที่อังกฤษแล้ว ยังมีที่พักคนเดินทางที่เรียกว่า TAVERN ในประเทศกรีซมีสตรีคอยให้การปฏิบัติ และมีการบรรเลงขับกล่อมดนตรี ต่อมายุคอาณาจักรโรมันรุ่งเรือง (ค.ศ.079) มีการจัดหารูปแบบการดำเนินธุรกิจโรงแรมอย่างเต็มที่ แต่ในปี ค.ศ. 500 กิจกรรมโรงแรมก็เสื่อมลง เมื่อถึงช่วงเวลาของ "ยุคปฏิวัติสังคม" (SOCIAL REVOLUTION) ก็เป็นระยะฟื้นตัวของกิจการโรงแรมอีกครั้ง และกลายเป็นอาชีพที่มั่นคงและเป็นที่แพร่หลาย

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของธุรกิจโรงแรม และภัตตาคารในระยะแรก จนถึงช่วงเวลาที่ยุคของการโรงแรมของอังกฤษ และอเมริกา เริ่มเป็นที่ยอมรับและเป็นต้นแบบของการดำเนินธุรกิจโรงแรมในสมัยต่อ ๆ มา

ประวัติธุรกิจการโรงแรมในประเทศไทย

การโรงแรมในประเทศไทย นับได้ว่าเริ่มในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว หรือประมาณ 120 ปีมาแล้ว เหตุเพราะมีผู้เดินทางมาค้าขายมากขึ้น โดยเฉพาะการติดต่อกับชาวต่างชาติ จากหลักฐานหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่พิมพ์จำหน่ายในประเทศไทย พ.ศ. 2405-2407 เริ่มมีประกาศแจ้งความโรงแรม 2 - 3 แห่ง บริเวณตำบลคอกควาย ริมฝั่งแม่น้ำเจ้า

พระยา ต่อมาได้เกิดไฟไหม้ครั้งใหญ่ โรงแรมเหล่านี้ต่างสูญเสียทรัพย์สินไปเป็นอันมาก ต่อมาในปี พ.ศ. 2419 สมัยรัชกาลที่ 5 จึงมีการสร้างโรงแรมใหม่ขึ้นสันนิษฐานว่าบนเนื้อที่ที่ไฟไหม้นั้น ก็คือ โรงแรมโอเรียนเต็ลในปัจจุบัน (แต่แรกเริ่มเป็นอาคารไม้ชั้นเดียวสร้างขนานกับริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา) ในสมัยรัชกาลที่ 6 พ.ศ. 2465 กรมรถไฟสร้างโรงแรมหัวหิน เป็นโรงแรมชายทะเล แห่งแรกของเมืองไทย และใน พ.ศ. 2469 สมัยรัชกาลที่ 7 มีโรงแรมเดอลุกซ์ (DELUXE) แห่งแรก คือ โฮเต็ลวังพญาไทประกอบด้วยห้องรับรอง ห้องอาหาร บาร์ ห้องนั่งเล่น ห้องหนังสือ และมีห้องพักประมาณ 60 ห้อง เนื่องจากเป็นพระราชวังมาก่อน จึงมีการประดับตกแต่งอย่าง วิจิตรงดงาม มีห้องเต้นรำ บังกาโล คอร์ทเทนนิส คอร์ทแบดมินตัน รกยन्द์สำหรับบริการแขก มีสถานที่กว้างขวาง และการจัดสวนงดงามมาก วังพญาไทได้รับการยกย่องว่าเป็น PALACE HOTEL ที่ยอดเยี่ยมที่สุดวันออกไกล โดยได้ทรงมอบหมายให้พลเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรม-พระกำแพงเพชรอัครโยธิน เป็นผู้วางรากฐานกิจการโรงแรมไทยและเป็นผู้ดัดแปลงวังพญาไทให้ เป็นโรงแรมใหม่

ประมาณช่วงเวลา 20 - 30 ปีมานี้ กิจการโรงแรมได้ขยายตัว และเจริญรุ่งเรือง เป็นอย่างมาก มีอาคารโรงแรมที่มีมาตรฐานสากล แข่งขันกันในความใหญ่โตหรูหรา มีการอำนวยความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้นทุกขณะ ในปัจจุบันเฉพาะในกรุงเทพมหานครมีโรงแรมชั้นหนึ่งมากกว่า 70 แห่ง และมีห้องพักรวมกันกว่า 20,000 ห้อง

ประเภทของโรงแรม (TYPE OF HOTEL ACCOMMODATION)

การแบ่งประเภทของโรงแรม สามารถแบ่งได้หลายวิธีตามหลักวิชาการดังนี้

1. การแบ่งประเภทตามลักษณะที่ตั้ง
2. การแบ่งประเภทตามมาตรฐานของโรงแรม
3. การแบ่งประเภทตามลักษณะการดำเนินการ
4. การแบ่งประเภทตามขนาดของโรงแรม
5. การแบ่งประเภทตามระยะเวลาการเข้าพัก
6. การแบ่งประเภทตามลักษณะของการเข้าพัก

1. การแบ่งประเภทตามลักษณะที่ตั้ง

แบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

ก. โรงแรมในเมือง (CITY HOTEL)

คือ โรงแรมในเมืองใหญ่ ๆ ที่มีความสำคัญทางธุรกิจการค้า การทูต หรือการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องเที่ยว โดยเฉพาะที่มีสถานที่ท่องเที่ยวในลักษณะสถาปัตยกรรมเก่าแก่ของเมืองโบราณ
สถานโบราณวัตถุ และอื่น ๆ ผู้ที่ใช้บริการของโรงแรมประเภทนี้ จะได้รับความสะดวกสบาย
ต่าง ๆ อย่างพร้อมมูล

นอกจากนี้โรงแรมประเภทนี้ยังได้จัดให้มีการบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่าง ๆ
แก่แขกโรงแรม และบุคคลภายนอก เช่น ห้องอาหาร กัสดาคาร COCKTAIL LOUNGE DISCO
CLUB, FOOD CENTER หรือบริการสำหรับนักธุรกิจ เช่น BUSINESS CENTER เป็นต้น

ข. โรงแรมในเมืองเล็ก (SMALLER CITY HOTEL)

คือ โรงแรมที่อยู่ในเมืองที่อยู่ห่างไกลจากชุมชนเมืองใหญ่ หรือชนบทและ
แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์

ค. โรงแรมสำหรับพักผ่อนตากอากาศ

คือ โรงแรมที่สร้างขึ้นเพื่อการพักผ่อนตากอากาศโดยเฉพาะ ตั้งอยู่ในบริเวณที่
เป็นสถานที่พักผ่อนตากอากาศต่าง ๆ ทำให้มีบรรยากาศโดยรอบบริเวณแตกต่างไปจากโรงแรม
ในเมือง ส่วนในด้านบริการของโรงแรมประเภทนี้ มีการบริการด้านต่าง ๆ เช่นเดียวกับ
โรงแรมในเมืองทั่วไป และมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างครบครัน

2. การแบ่งประเภทตามมาตรฐานของโรงแรม

แบ่งได้เป็น 5 ประเภท ดังนี้

ก. โรงแรมชั้นพิเศษ (LUXURY HOTEL)

มีส่วนให้บริการ และบริการพิเศษต่าง ๆ ครบถ้วน

ข. โรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS HOTEL)

มีส่วนให้บริการ และความสะดวกสบายต่าง ๆ ครบถ้วน มีการจัดการด้าน
บริการเป็นอย่างดี มีระบบการบริหารที่ซับซ้อนมากมาย

ค. โรงแรมชั้นสอง (SECOND CLASS HOTEL)

ลักษณะการบริการ และส่วนประกอบต่าง ๆ ต่ำกว่าโรงแรมชั้นหนึ่ง

ง. โรงแรมชั้นสาม (THIRD CLASS HOTEL)

การบริการและส่วนประกอบที่อำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีน้อย หรืออาจไม่มี
เลย

จ. โรงแรมชั้นสี่หรือโรงแรมราคาถูก (CHEAP HOTEL)

ให้บริการด้านที่พักค้างคืน หรือห้องนอนเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การแบ่งประเภทตามขนาดของโรงแรม

โดยถือจำนวนห้องพักเป็นเกณฑ์พิจารณา

ก. โรงแรมขนาดใหญ่ มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ 300 ห้องขึ้นไป

เป็นโรงแรมที่จัดอยู่ในระดับมาตรฐานสากลมีการดำเนินการที่สลับซับซ้อน ส่วนใหญ่จะเป็นโรงแรมที่มีเครือข่ายของการดำเนินการขยายขอบเขตไปตามเมืองหรือประเทศต่าง ๆ

ข. โรงแรมขนาดกลาง มีจำนวนห้องพักไม่เกิน 300 ห้อง

เป็นโรงแรมที่จัดให้มีการบริการที่ได้มาตรฐาน มีการดำเนินการไม่กว้างขวางนัก คงจำกัดอยู่เพียงภายในสถานที่ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงแรมเท่านั้น

โรงแรมประเภทนี้มีอยู่ทั่วไป ถ้าตั้งอยู่ในบริเวณที่พักตากอากาศก็อาจถือได้ว่าเป็นโรงแรมขนาดใหญ่แห่งหนึ่งในท้องถิ่นนั้น ๆ ได้ เนื่องจากมีจำนวนห้องพักมากกว่า 100 ห้อง

ค. โรงแรมขนาดเล็ก มีจำนวนห้องพักไม่เกิน 100 ห้อง

โรงแรมประเภทนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการดำเนินการโดยสมาชิกภายในครอบครัว หรือโดยเจ้าของสถานที่จัดตั้งโรงแรมนั่นเอง ดำเนินการเป็นธุรกิจขนาดเล็ก ส่วนใหญ่จะเป็นโรงแรมในท้องถิ่นชนบทหรือโรงแรมที่ตั้งอยู่ในระหว่างเส้นทางเดินทางและโรงแรมในบริเวณที่พักตากอากาศ ซึ่งมีผู้เข้าพักในช่วงฤดูพักผ่อน

4. การแบ่งประเภทตามลักษณะการดำเนินการของโรงแรม

ก. ลักษณะอเมริกัน (AMERICAN PLAN HOTEL)

คือ อัตราห้องพักที่รวมค่าอาหารด้วย ซึ่งอาจจะเป็น 2-3 มื้อ (ไม่ยกเว้นในกรณีแขกไม่รับบริการอาหาร)

ข. ลักษณะยุโรป (EUROPE PLAN HOTEL)

คือ ตัวอัตราค่าห้องพักเท่านั้น ส่วนค่าอาหารถ้าแขกที่มาพักจะรับบริการก็ต้องเสียเพิ่มอีก

ค. ลักษณะผสม (DUAL PLAN HOTEL)

คือ มีการให้บริการทั้งสองแบบข้างต้น โดยจะให้แขกที่มาพักเป็นผู้เลือกรับบริการเอง

5. การแบ่งประเภทตามระยะเวลาเข้าพัก

ก. TRANSIENT HOTEL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีระยะเวลาการเข้าพักสั้นเพียงวันเดียว หรือมากกว่านั้น ไม่มีการจองห้องล่วงหน้า

ข. RESIDENT HOTEL

โรงแรมประเภทนี้ มีวัตถุประสงค์เสนอบริการ และอำนวยความสะดวกแก่แขกที่มาพักมากกว่าการเข้าพักใน APARTMENT อัตราค่าที่พักคิดเป็นรายสัปดาห์ รายเดือน หรือ รายปี

ค. RESORT HOTEL

เป็นแบบพักผ่อนหรือพักผ่อน อาจจะระยะเวลาเข้าพัก 3 วันไปจนถึง 20 วัน ตามลักษณะความต้องการเข้าพักของคนที่มาพักในโรงแรม

6. การแบ่งตามลักษณะการเข้าพัก

ก. โรงแรมสำหรับนักธุรกิจ (BUSINESS HOTEL)

โดยมุ่งบริการด้านที่พัก อาหาร และบริการเกี่ยวกับธุรกิจต่าง ๆ เช่น มีห้องประชุมอุปกรณ์ในการประกอบธุรกิจ มีบริการเลขานุการ และพนักงานพิมพ์ หากต้องการมีการสื่อสาร ก็จะมีบริการ เช่น โทรทัศน์ โทรศัพท์ โทรเลข

ข. โรงแรมสำหรับนักท่องเที่ยว (TOURIST HOTEL)

โดยบริการอาหาร ที่พัก และอำนวยความสะดวกเรื่องการท่องเที่ยว สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ซึ่งจะเข้าพักเป็นหมู่คณะ บกดีแล้วโรงแรมประเภทนี้พร้อมที่จะรับนักธุรกิจด้วย

ค. โรงแรมระหว่างทาง (MOTOR HOTEL)

บริการผู้พักที่เดินทางผ่านมา โดยวันรุ่งขึ้นจะเดินทางต่อด้วยรถยนต์มุ่งบริการที่พัก และอาหาร สถานที่จึงอยู่ระหว่างทางจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่ง มีบริการที่จอดรถผู้พักอย่างสะดวกสบาย

ลักษณะองค์ประกอบของโรงแรมชั้นหนึ่ง

สำหรับหลักเกณฑ์ในการกำหนดองค์ประกอบของโรงแรมชั้นหนึ่งนี้ ได้นำมาจากหนังสือ "วิชาการโรงแรม" ของโรงเรียนสยามธุรกิจ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้ คือ

1. โรงแรมจะต้องตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม มีทางเข้าโดยมีอาณาเขตติดต่อกับถนน
2. ห้องนอน จะต้องมีย่านอย่างน้อยตามมาตรฐานสากล คือ กว้าง 3.5 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยาว 5.0 เมตร และ สูง 3.5 เมตร

3. ห้องนอนต้องมีห้องน้ำ ห้องส้วมประจำทุกห้อง
4. ต้องมีเครื่องปรับอากาศ และระบบระบายอากาศประจำห้อง
5. ต้องมีโทรศัพท์หรือระบบพูดคุยติดต่อ ทั้งภายนอกและภายใน
6. ห้องน้ำ ต้องมีขนาด ส่วนประกอบ มาตรฐานและแผนผังที่ดี
7. ห้องอาหารต้องมีขนาด และการบริการเพียงพอสำหรับแขก
8. ต้องมีห้องโถงต้อนรับแขก
9. ต้องมีห้องโถงพักผ่อนสำหรับผู้เข้าพัก
10. ต้องมีห้องโถงใหญ่ที่จะใช้ประโยชน์ร่วมกัน เช่น อ่านหนังสือ เขียนจดหมาย
11. ต้องมีครัวที่มีอุปกรณ์การครัวที่ทันสมัย
12. ต้องมีบริการอาหารในห้องนอน
13. ที่จอดรถมีพอ วนอัตราพื้นที่ไม่น้อยกว่า 20 ตารางเมตรต่อห้องนอน 2 ห้อง
14. ต้องมีระบบน้ำทั้งและทั้งปฏิกูล ต้องมีระบบระบายและ เครื่องกรองก่อนไหล

ไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ

15. ต้องมีบันไดหนีไฟ หรือบันไดฉุกเฉิน
16. ต้องมีอุปกรณ์ เครื่องมือดับเพลิง
17. ระบบไฟฟ้าต้องมีเพียงพอ แก่การจัดแสงสว่างและกำลังงานอื่น ๆ
18. ต้องมีบันไดและชานพักบันได ในกรณีที่มีมากกว่าหนึ่งชั้น
19. อาคารตั้งแต่ 4 ชั้นขึ้นไป ต้องมีลิฟต์แบบทันสมัยบริการ
20. มีบริการซักรีด และซักแห้งที่ทันสมัย
21. ต้องมีการรักษาความสะอาดและอนามัยทั่วโรงแรม
22. ต้องมีส้วมวณัฑ์ที่มีขนาดได้สัดส่วนกับจำนวนแขกที่พัก และมีระบบการถ่ายเท

ทำความสะอาด

23. เครื่องเรือนทั้งหมดต้องมีครบตามมาตรฐานและคุณภาพที่กำหนด
24. งานบริการทุกสาขาของโรงแรม จะต้องได้มาตรฐานสากล

ความแตกต่างระหว่างโรงแรมชั้นหนึ่งกับโรงแรมชั้นสอง

ได้มีการกำหนดรายละเอียดเปรียบเทียบ ระหว่างโรงแรมชั้นหนึ่ง และโรงแรมชั้น
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สองในด้านต่าง ๆ ไว้เพื่อประกอบการพิจารณาดังนี้ คือ

โรงแรมชั้นหนึ่ง

1. สถานที่ตั้ง อยู่ในย่านที่มีความเจริญสูง ที่ดินราคาแพงและสภาพแวดล้อมส่งเสริมความเด่นของตัวอาคาร เช่น โรงแรมสยามอินเตอร์ คอนติเนนตัล หรือ โรงแรมดุสิตธานี

2. แบบอาคาร มีข้อจำกัดน้อยมากเกี่ยวกับโครงสร้างของอาคาร ทำให้การออกแบบมีอิสระในแนวความคิดและสามารถใช้รูปแบบอาคารในลักษณะที่แปลกออกไป ซึ่งอาจจะไม่ประหยัแต่มีความเหมาะสมกับรูปที่ดิน หรือมีลักษณะเด่นประการอื่น ๆ โรงแรมโอเรียนเต็ล ซึ่งตั้งแบบห้องเอียงรับทัศนียภาพแม่น้ำทุกห้อง

3. สัดส่วนบริเวณใช้สอย

ห้องพัก ขนาดห้องพักกว้างขวาง มีเนื้อที่ตั้งแต่ 24 - 28 ตารางเมตร ขึ้นไป พร้อมทั้งมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่มีคุณภาพดีครบครันและการตกแต่งภายในที่หรูหรา

บริเวณสาธารณะ มีสถานที่ที่ให้บริการแก่ส่วนรวมอยู่ค่อนข้างสมบูรณ์ เช่น มีห้องโถงนั่งเล่น เลานจ์ ร้านค้า ที่ทำการประชาสัมพันธ์ ห้องตัดผม และ เสริมสวย สระว่ายน้ำ ฯลฯ ซึ่งได้รับการออกแบบและตกแต่งภายในอย่างงดงามและเข้ากับบรรยากาศของที่ตั้งและรูปแบบของอาคาร

ห้องอาหาร มีสถานที่ที่ให้บริการด้านนี้ครบถ้วน เช่น มีคอฟฟี่ช็อป และภัตตาคาร ร้านอาหารริมทะเล ห้องอาหารเฉพาะประเภท หรือห้องอาหารประจำชาติ ส่วนประกอบอื่น ๆ ของห้องอาหารได้มาตรฐานทั้งเนื้อที่และอุปกรณ์ เช่น ครั้วหรือห้องเก็บของ

สถานเริงรมย์ มีการใช้ด้านนี้ค่อนข้างสมบูรณ์ เช่น เลาน์จ์ไนท์คลับ โรงละคร มีการตกแต่งภายในที่งดงาม

สถานที่ให้บริการอื่น ๆ มีห้องโถงจัดเลี้ยง CONVENTION HALL ตั้งแต่หนึ่งห้องขึ้นไปในขนาดต่าง ๆ ซึ่งสามารถดัดแปลงใช้ประโยชน์ได้หลายแบบและมีส่วนประกอบอื่น ๆ ครบถ้วน FOYER เป็นต้น หรือมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกอย่างสมบูรณ์ นอกจากนี้ยังมีบริการทางด้านกีฬาต่าง ๆ เช่น สนามเทนนิส ห้องเล่นสควอช ห้องอบไอน้ำ ห้องเล่นเกม เป็นต้น

4. เอกลักษณ์ รูปลักษณ์ของอาคารเด่นเป็นสง่า และสวยงามดึงดูดใจผู้มาใช้บริการของโรงแรม และมีเอกลักษณ์ของตนเอง แม้โรงแรมในเครือเดียวกันก็มีรูปลักษณ์ที่แตกต่างกัน แล้วแต่สถาปัตยกรรมของท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การลงทุน งบประมาณการลงทุนสูงมาก เป็นการลงทุนระยะยาวก็เนื่องจากใช้เวลาก่อสร้างนานมาก

โรงแรมชั้นสอง

1. สถานที่ตั้ง อยู่ในย่านที่มีความเจริญพอสมควร แต่มักไม่ใช่นานศูนย์การค้า ราคาที่ดินไม่สูงมาก และสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อลักษณะ ของตัวอาคาร

2. แบบอาคาร การออกแบบโครงสร้างอาคารมุ่งการประหยัดเป็นประการสำคัญ รูปแบบอาคารจึงมีได้จำกัด

3. สัดส่วนบริเวณใช้สอย
ห้องพัก มีขนาดกะทัดรัด มุ่งเฉพาะการใช้สอยจริง ๆ ความสะดวกมีเฉพาะที่จำเป็น และการตกแต่งภายในตามแบบประหยัด

บริเวณสาธารณะ มีสถานที่ให้บริการส่วนรวมเฉพาะที่จำเป็นจริง ๆ และแตกต่างตามมาตรฐาน

ห้องอาหาร มักมีคอฟฟี่ช็อปแห่งเดียวสำหรับบริการอาหารทุกประเภท
สถานเริงรมย์ มักไม่มีกิจกรรมประเภทนี้
สถานที่ให้บริการอื่น ๆ เป็นส่วนเกินมาตรฐานธรรมดาของโรงแรมจึงไม่มีกิจกรรมเหล่านี้

4. รูปลักษณ์ของอาคาร มีความแตกต่างกันน้อยมาก เพราะต้องการประหยัดจึงมุ่งเฉพาะประโยชน์ใช้สอยโดยไม่คำนึงถึงความสวยงาม และความทนทานนัก

5. การลงทุน งบประมาณการลงทุนต่ำกว่า และระยะเวลาลงทุนสั้น

ลักษณะการดำเนินงานของสโมสรโดยทั่ว ๆ ไป

ในปัจจุบันนี้กรุงเทพฯ มีสถานที่ ๆ จัดอยู่ในลักษณะของสโมสรมากมายหลายชนิด หลายประเภท ทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ตลอดจนสถานที่บางแห่งซึ่งมีลักษณะการดำเนินงาน คล้ายคลึงกับสโมสร ซึ่งจะได้จำแนกลักษณะของสโมสรแต่ละแบบให้เห็นชัดเจนต่อไป

สโมสร

โดยปกติแล้วสโมสร คือ สถานที่ที่หมู่ชนได้มาใช้เพื่อเป็นที่พบปะ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยู่ได้เห็นใบเซอร์โฮชันตนในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เห็นในด้านต่าง ๆ ตลอดทั้งหาความสุขสำราญในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านการกีฬาเพื่อเป็นการเสริมสร้างพลานามัย ตลอดจนทักษะและไหวพริบต่าง ๆ ทั้งเป็นสถานที่ให้ความบันเทิงเริงรมย์ในด้านต่าง ๆ ต่อผู้มาใช้เป็นอย่างดี แต่เดิมนั้น สโมสรได้เกิดขึ้นจากการที่ผู้คนได้ใช้สถานที่เหล่านั้นเป็นที่สำหรับพบปะพูดคุยกันในวันว่างเป็นประจำ อาจเป็นร้านอาหาร, ร้านเหล้า หรือ สนามกีฬา จนได้มีการพัฒนาขึ้นเป็นสโมสรอย่างแท้จริงเกิดขึ้น ทางยุโรปเป็นจำนวนมาก ทั้งของเอกชน และรัฐบาล เนื่องจากในปัจจุบันนี้ มีสถานที่เหล่านี้เป็นจำนวนมาก ซึ่งบางแห่งมีลักษณะการให้บริการที่แตกต่างกันไป ซึ่งพอจะจำแนกเป็นหมวดหมู่ตามประเภทและลักษณะการให้บริการได้ดังต่อไปนี้คือ

1. สโมสรทั่วไป ในที่นี้หมายถึงสโมสรที่ให้บริการแก่ประชาชนโดยทั่ว ๆ ไปไม่จำเพาะเจาะจง ตัวอย่างเช่น สโมสรของอธิการตามต่างจังหวัด, สโมสรทางด้านการกีฬา สนามเทนนิสสโมสรบิลเลียด เป็นต้น

2. สโมสรเฉพาะในที่นี้ หมายถึงสโมสรที่ให้บริการแต่เฉพาะสมาชิกของสโมสรเท่านั้น ตัวอย่างเช่น สโมสรนานาชาติ, ราชกรีฑาสโมสร, สโมสรศิษย์เก่าต่าง ๆ เป็นต้น

นอกจากสถานที่ ๆ จัดอยู่ใน 2 ลักษณะข้างต้นแล้ว ยังมีสถานบริการบางประเภทที่จัดอยู่ในลักษณะของทั้งสองสโมสรได้ เช่น ในที่คลับต่าง ๆ ที่บริการเฉพาะสมาชิก ซึ่งได้แก่ คาร์-เทียร์คลับ, เดอะเฮาส์ 448, สถานบริหารร่างกายต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งสถานที่เหล่านี้พอที่จะจัดให้อยู่ในลักษณะของทั้งสองสโมสรได้ เพราะสถานบริการเหล่านี้มักเป็นสถานบริการขนาดเล็ก ทำให้บริการเฉพาะอย่างและมีจุดประสงค์ของการดำเนินงานไม่กว้างเกินไปนัก

ลักษณะการดำเนินงานของสโมสร

1. ลักษณะการดำเนินงานของสโมสรทั่วไป

สโมสรประเภทนี้ อาจเป็นของราชการ หรือเอกชนก็ได้ ซึ่งทั้งสองอย่างมีลักษณะการดำเนินงานและจุดประสงค์คล้ายคลึงกันดังนี้คือ

- 1.1 สโมสรข้าราชการ สโมสรประเภทนี้จะเป็นของรัฐที่สร้างขึ้น เพื่อให้เป็นที่ ๆ ข้าราชการหรือประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ได้มาพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ทั้งฝ่ายข้าราชการ พ่อค้า นักธุรกิจ หรือประชาชนทั่ว ๆ ไป และได้รับความบันเทิงเริงรมย์จากสิ่งที่มีที่สโมสรนั้น ๆ มีให้ เช่น มีสนามเทนนิส, สนามกีฬา, ห้องเล่นเกมต่าง ๆ ตามอัธยาศัยและขนาดของสโมสรนั้น ๆ

การดำเนินงาน สโมสรข้าราชการนี้ จะได้รับการสนับสนุนทางด้านเงินทุนจากเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รัฐบาล หรือจากแรงศรัทธาของประชาชน ในอันที่จะก่อตั้งขึ้นเพื่อให้เป็นของส่วนรวม ที่ทั้งข้าราชการ และประชาชนมาใช้ร่วมกันได้ ซึ่งโดยปกติแล้วสโมสรประเภทนี้จะให้บริการตามอัตราค่าสิ่งที่ไม่ใหญ่โตเกินไป และไม่หรูหราฟุ่มเฟือยเกินไปนัก

การดำเนินงานทั่วไป จะมีผู้ให้บริการที่ทางราชการว่าจ้างมาช่วยดูแลการดำเนินงานของสโมสร นอกจากนี้ สโมสรพวกนี้อาจมีรายได้จากการให้บริการด้านต่าง ๆ แก่ผู้ที่มาใช้บริการจากการขายอาหาร เครื่องดื่ม หรือจากการจัดแข่งขันกีฬาต่าง ๆ และเสียค่าบริการจากผู้เข้าชมหรือแข่งขันได้ด้วย ซึ่งรายได้เหล่านี้ทางสโมสรจะได้นำมาเป็นเงินทุนในด้านการดำเนินงานหรือขยายการบริการ ภายใต้อำนาจเห็นชอบของทางราชการที่มีหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบต่อสโมสรต่อไป

1.2 สโมสรเอกชน สโมสรเอกชนนี้จะ เป็นสโมสรที่เอกชนได้ก่อตั้งขึ้น เพื่อให้เป็นที่ให้ความบันเทิงแก่ผู้ที่มาใช้โดยไม่จำกัดลักษณะประเภทผู้ใช้ อาจมีบางแห่งที่มีการแบ่งระดับโดยจำกัดด้วยของผู้ใช้ตามความสมควร สโมสร เอกชนนี้ได้แก่ สโมสรกีฬาต่าง ๆ เช่น สนามเทนนิส, สระว่ายน้ำ, สโมสรทหารเรือ เป็นต้นซึ่งจะเห็นได้ว่าสโมสร หรือสถานที่เหล่านี้เป็นที่ ๆ คนมาหาความสุข ผ่อนคลายความตึงเครียด จากสิ่งบันเทิงที่ทางสโมสรมีให้ ตลอดทั้งยังเป็น ที่ ๆ ที่เขาเหล่านั้นได้มาพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสร้างความสามัคคีในกลุ่มหรือหมู่คณะเหล่านั้น

การดำเนินงาน สโมสรเอกชนนี้ก่อตั้งขึ้นโดยเอกชนที่ยอมลงทุนก่อตั้งขึ้นเพื่อให้เป็นสถานที่เจริญรอยสำหรับประชาชนทั่วไปที่จะสามารถใช้ได้ โดยทางผู้ก่อตั้งสโมสรได้รับรายได้จากการให้บริการของสโมสรเป็นสิ่งตอบแทน โดยปกติแล้วผู้ดำเนินการกิจการสโมสรประเภทนี้ จะยอมลงทุนในด้านบริการและพัฒนาให้สโมสรนั้น ๆ มีการดำเนินงานที่สมบูรณ์แบบ ในอันที่จะสนองและบริการผู้ที่มาใช้ โดยมุ่งในการสร้างชื่อเสียงให้เป็นที่ยอมรับแพร่หลาย เพื่อผลประโยชน์ทางการค้าได้อีกด้วย

ปัจจุบันนี้สโมสรเอกชนเหล่านี้ จะมีขึ้นมากมาย ดังนั้น แต่ละแห่งจึงต้องพยายามพัฒนาการดำเนินงานให้ก้าวหน้า และเป็นที่พอใจต่อแขกผู้มาใช้บริการ จะเห็นได้ว่าบางแห่งจะมีผู้ไปใช้เป็นประจํามากมายนัก และทางเจ้าของผู้ดำเนินการก็มีรายได้ตอบแทนคุ้มค่าเช่นกัน

โดยปกติแล้ว สโมสรเอกชนเหล่านี้จะบริการทางด้านสันทนาการเป็นส่วนใหญ่ เช่น มีสนามกีฬาชนิดต่าง ๆ กัดดาการ หรือร้านอาหาร ที่ให้บริการแก่ลูกค้าได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ จะมีมากน้อยก็ขึ้นอยู่กับอัตราค่าสิ่งการดำเนินงานของสโมสรนั้น ๆ ตัวอย่างของสโมสรประเภทนี้ที่เห็นได้ชัด เช่น สโมสรนาวาณิ, สโมสรทหารเรือ, สโมสรเทนนิสต่าง ๆ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สโมสรเฉพาะ โดยทั่วไปแล้วสโมสรประเภทนี้จะ เป็นสโมสรที่ก่อตั้งขึ้นโดย เอกชนเป็นส่วนมาก เช่น สโมสรนานาชาติ, ราชกรีฑาสโมสร เป็นต้น ซึ่งสโมสรเหล่านี้ได้ก่อตั้ง ขึ้นเพื่อให้เป็นแหล่งสนทนากาสำหรับเฉพาะกลุ่มสมาชิกที่ต้องเสียค่าสมัครเป็นสมาชิก และเสียค่า บริการอีกต่างหาก ตามสิ่งบันเทิงต่าง ๆ ที่สโมสรมีให้

สโมสรประเภทนี้จะมีการเข้มงวดในการรับสมัครสมาชิก และให้บริการสมาชิกเป็น พิเศษ จะเห็นได้ว่าสโมสรที่เอื้อย้อย่างดั้นนั้น ล้วนเป็นสโมสรที่ใหญ่และมีหลักประกันที่มั่นคง เป็นที่ รู้จักแพร่หลาย

สมาชิกที่มาใช้บริการของสโมสรเหล่านี้จะมีรายได้และหน้าที่การงานที่มั่นคงแน่นอน และส่วนมากจะ เป็นสมาชิกประจำและคาดหวังความเป็นสมาชิกแก่ลูกหลานได้ด้วย

ลักษณะการดำเนินงาน เนื่องจากสโมสรเฉพาะนี้ให้บริการแต่เฉพาะกลุ่มสมาชิก เท่านั้น ดังนั้น สโมสรประเภทนี้จึงเน้นการให้บริการแต่เฉพาะสมาชิกเท่านั้นเป็นหลักสำคัญ จะ เห็นว่าบางแห่งจะมีการจำกัดจำนวนสมาชิก เพื่อให้เหมาะสมกับอัตราค่าจ้างของการให้บริการของ สโมสร เพื่อให้การบริการในด้านต่าง ๆ สมบูรณ์แบบเป็นพิเศษ เพื่อเป็นที่พอใจต่อสมาชิกได้เป็น อย่างดี

โดยปกติแล้วสโมสรเฉพาะนี้ จะมีหลักการในการดำเนินงานคล้ายคลึงกัน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้ คือ

- ส่งเสริมความสัมพันธ์ในหมู่สมาชิก
- เพื่อให้สมาชิกได้ใช้สถานที่นี้เป็นที่สำหรับแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นซึ่งกัน และกัน เพื่อประโยชน์ทางด้านประกอบอาชีพและการทำงาน
- เพื่อประกอบกิจกรรมและสาธารณะประโยชน์ทั่วไป
- ส่งเสริมการพัฒนามัยทางด้านการกีฬานิตต่าง ๆ ตลอดจนมีการให้การ บันเทิงเรีงรมย์ เพื่อเป็นการผ่อนคลายแก่หมู่สมาชิกได้อีกด้วย

ทั้งหมดนี้จะเป็นจุดประสงค์ใหญ่ ๆ ของการดำเนินงานของสโมสร เหล่านี้เพื่อใช้ เป็นแกนกลางในการเลือกตั้งโครงการ ตลอดจนเป้าหมายของการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุผลสุด ยอดนั่นเอง

โดยปกติแล้ว สโมสรเหล่านี้จะมีคณะกรรมการที่มีหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบต่อสโมสร บางแห่งจะเป็นคณะกรรมการและเป็นผู้ดำเนินงานที่ถาวรโดยได้รับการว่าจ้างจากเจ้าของสโมสร เช่น สโมสรนานาชาติ เป็นต้น แต่บางแห่ง เช่น ราชกรีฑาสโมสรซึ่งอยู่ภายใต้พระบรมราชูปถัมภ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะมีทั้งคณะกรรมการถาวรและกรรมการที่ได้รับการคัดเลือกจากหมู่สมาชิก ที่มีอายุการทำงานตามวาระ เพื่อช่วยควบคุมดูแลการดำเนินงานของสโมสรให้ได้ผลดี นอกจากนี้ จะมีเจ้าหน้าที่ช่วยดำเนินงานโดยได้รับการว่าจ้างจากสโมสรอีกด้วย

สมาชิกของสโมสรเหล่านี้ส่วนมากจะมีการเสียค่าสมาชิกเป็นปีๆ ตามอัตราที่สโมสรวางไว้ ตลอดจนสมาชิกมีสิทธิที่จะลาออก หรืออาจโดนตัดสิทธิ์ฐานการเป็นสมาชิกได้เนื่องจากหาผิดกฎของสโมสร หรือหาสิ่งที่ไม่สมควรอาจทำให้สโมสรเสื่อมเสียลงได้

จะเห็นได้ว่า สโมสรเฉพาะนี้จะมีการเข้มงวดเป็นพิเศษทั้งในด้านการให้บริการ และลักษณะสมาชิก เพื่อสร้างเสริมฐานะและชื่อเสียงให้สโมสรมีความมั่นคงยิ่ง ๆ ขึ้นไปนั่นเอง และถึงแม้สโมสรเฉพาะนี้จะมีผู้ใช้เพียงเฉพาะสมาชิก แต่ที่แล้ว ๆ มารายได้ของสโมสรต่าง ๆ ประเภทนี้อยู่ในเกณฑ์ดีขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งจะเห็นได้จากการพัฒนาการบริการด้านต่าง ๆ ทั้งการกีฬา และบันเทิงของสโมสรให้ก้าวหน้าและทันสมัย ตลอดทั้งยังมีรายได้มากพอที่จะบริจาคเป็นสาธารณะกุศลในนามของสมาชิกของสโมสรได้อีกด้วย

สถานที่ ๆ จัดอยู่ในลักษณะกึ่งสโมสร

สถานที่ ๆ จัดอยู่ในลักษณะของกึ่งสโมสรนี้ โดยทั่วไปจะเป็นสถานที่บริการเฉพาะอย่าง เพียงด้านใดด้านหนึ่งซึ่งมีลักษณะการให้บริการแต่เฉพาะสมาชิกตามอัตราอายุการเป็นสมาชิก หรืออัตราค่าบริการตามวาระ ตัวอย่างของสถานบริการจำพวกนี้ได้แก่สถานบันเทิง เรืองรมย์ต่าง ๆ เช่น ในที่คลับที่บริการเฉพาะสมาชิก ซึ่งได้แก่ คาร์เธียร์คลับ เดอะเฮอร์ส 448, บ็อบบี้คลับ, เมมเบอร์คลับ 300 เป็นต้น

นอกจากนี้ ได้แก่สถานบริการต่าง ๆ ประเภทสถานบริการร่างกายและเสริมสร้างสุขภาพต่าง ๆ เช่น เวลล์คลับ สถานบริหารร่างกายมากาเร็ต โจแอนดรู เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่า สถานบริการเหล่านี้ ให้บริการสมาชิกตามอายุการเป็นสมาชิกตามกฎของสถานที่เหล่านั้น

เหตุที่จัดให้สถานบริการเหล่านี้ อยู่ในลักษณะของกึ่งสโมสร โดยเหตุที่ว่าสถานที่เหล่านี้ ให้บริการเพียงด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ และจุดประสงค์การให้บริการไม่กว้างเกินไปนัก แต่สถานที่เหล่านี้ นอกจากให้บริการตามลักษณะของแต่ละแห่งแล้ว ยังเป็นที่ ๆ สมาชิกของสถานที่เหล่านั้นสามารถที่จะมาพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และหาความสุขทางด้านความบันเทิงที่ใกล้เคียงกับสโมสรใหญ่ ๆ ทั้ง ๆ ไปด้วย

การดำเนินงานของสถานที่ ฯ จัดเป็นทั้งสโมสร

โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว สถานที่เหล่านี้มักเป็นของเอกชนที่ก่อตั้งขึ้น เพื่อดำเนินการให้บริการตามลักษณะที่เหมาะสมตามโครงการ ซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่ตลอดจนผู้ชำนาญการเฉพาะอย่าง เพื่อช่วยดำเนินการ สถานที่เหล่านี้มักมีรายได้เป็นจำนวนมากจากการให้บริการและในปัจจุบันนี้จะเห็นว่าสถานบริการเหล่านี้ได้รับความนิยมเป็นที่แพร่หลายมากเป็นอย่างยิ่ง

การให้บริการของสถานบริการเหล่านี้ จะเน้นถึงความถูกต้อง และเหมาะสมตามลักษณะของโครงการ ซึ่งต่างก็พยายามปรับปรุงให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายโดยวิธีการต่าง ๆ ทั้งทางด้านการประชาสัมพันธ์ และการให้บริการ

โดยปกติแล้ว สมาชิกของสถานบริการเหล่านี้ จะมีอายุการเข้ารับบริการไม่ถาวร และมีการสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันเรื่อย ๆ ไป ดังนั้น แต่ละแห่งจึงต้องพยายามพัฒนาและปรับปรุงการให้บริการให้เป็นที่พอใจต่อผู้เข้าใช้ เพื่อหวังผลประโยชน์ต่อ ๆ ไปในภายหน้าเช่นเดียวกัน

หน่วยงานต่าง ๆ ของการให้บริการของสโมสรโดยทั่ว ๆ ไป
จากลักษณะที่กล่าวถึงโดยทั่ว ๆ ไป ของสโมสร และสถานบริการต่าง ๆ แต่ละประเภทดังข้างต้น พอที่จะสรุปแนวทางการให้บริการแต่ละประเภทได้ดังนี้ คือ

1. จุดประสงค์ของการให้บริการ จุดประสงค์ของสโมสรแต่ละประเภทข้างต้นจะใกล้เคียงกัน พอสรุปได้ดังนี้ คือ

- เน้นส่งเสริมความสัมพันธ์กันหมู่สมาชิก
- เน้นการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นซึ่งกันและกันอันมวลหมู่สมาชิก เพื่อประโยชน์ทางด้านการงานและอาชีพ ตลอดจนการดำเนินชีวิตในด้านต่าง ๆ ด้วย
- เพื่อที่สร้างเสริมการประกอบสาธารณะกุศลและสาธารณะประโยชน์ทั่ว ๆ ไป
- ส่งเสริมพลานามัยแก่มวลหมู่สมาชิกในด้านการกีฬา การออกกำลังกายในประเภทต่าง ๆ
- ให้ความบันเทิงเจริญรมย์แก่มวลหมู่สมาชิก ในด้านการบันเทิง จากมหรสพหรือสิ่งบันเทิง ตลอดจนกิจกรรมที่ทางสโมสรจัดขึ้น

2. ลักษณะของการให้บริการแต่ละประเภท เนื่องจากสโมสรต่าง ๆ แต่ละประเภทมีจุดประสงค์ใกล้เคียงกันดังข้างต้น ซึ่งพอที่จะสรุปแนวทางการให้บริการแต่ละประเภทได้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนี้ คือ

2.1 การให้บริการทางด้านการกีฬา สโมสรทั่ว ๆ ไป จะมีการให้บริการทางด้านการกีฬาเพื่อเป็นการเสริมสร้างพลานามัย ในชนิดต่าง ๆ ดังนี้ คือ

- สนามเทนนิส
- สนามแบดมินตัน
- สนามกอล์ฟ
- สนามฟุตบอล, บาสเก็ตบอล
- สนามกีฬาในร่มต่าง ๆ เช่น สนามบาสเก็ตบอล, เทเบิลเทนนิส, ห้องเล่นบิลเลียด ตลอดจนห้องเล่นเกมต่าง ๆ เช่น ห้องเล่นไพ่ หมากรุก เป็นต้น
- สระว่ายน้ำ
- เป็นต้น

2.2 การให้บริการทางด้านบันเทิงเริงรมย์ โดยทั่ว ๆ ไปแล้วพอจะสรุปได้ดังนี้ คือ

- ภัตตาคารร้านอาหาร และร้านยาเครื่องดื่มต่าง ๆ
- ห้องสมุด
- ห้องพักผ่อนฟังเพลง, ห้องฉายหนังโดยเฉพาะ เป็นต้น
- โน้ตคลับ สำหรับเต้นรำ
- เป็นต้น

2.3 การให้บริการด้านบริหารร่างกายและเสริมสร้างพลานามัย โดยทั่ว ๆ ไปการบริการในลักษณะนี้ จะเป็นการบริการพิเศษเฉพาะแห่งเท่านั้น ซึ่งมีแนวทางการให้บริการในลักษณะนี้ เป็นการบริการพิเศษเฉพาะแห่งเท่านั้น ซึ่งมีแนวทางการให้บริการในด้านต่าง ๆ ดังนี้ คือ

- ห้องบริหารร่างกายและออกกำลังกาย โดยมีเครื่องประกอบการ ซึ่งอยู่ภายในผู้ควบคุม ซึ่งจะ ได้ช่วยให้คำแนะนำและการปฏิบัติที่ถูกต้อง เพื่อให้ได้ผลเต็มที่
- ห้องอบไอน้ำ (sauna)
- ห้องนวดตัว
- เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากการให้บริการดัง 3 ลักษณะข้างต้นแล้ว บางสโมสรยังมีการให้บริการพิเศษอื่น ๆ เช่น มีห้องสมาชิกได้ใช้จัดงานบันเทิงร่วมกัน, หรือให้สมาชิกได้เช่า หรือใช้เป็นห้องสำหรับจัดงานพิเศษตามวาระที่เหมาะสม

การดำเนินงานของฝ่ายบริการ

ในที่นี้หมายถึงหน้าที่ของผู้ที่มีหน้าที่ดำเนินการดูแลควบคุมการให้บริการของสโมสรนั้น ๆ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้คือ

- เจ้าหน้าที่ส่วนกลาง ซึ่งรวมหมายถึงเจ้าของกิจการหรือผู้จัดการที่มีหน้าที่ดูแลการดำเนินงานต่าง ๆ ในการที่จะช่วยวางแผนหรือพัฒนาการดำเนินงานของพนักงานส่วนกลางเพื่อรักษาผลประโยชน์ของสโมสร

- พนักงานช่วย ซึ่งหมายถึงพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของสโมสรตามแผนกต่าง ๆ โดยมีหน้าที่ช่วยดำเนินงาน และให้ความสะดวกแก่ผู้มาใช้บริการตามอัตราค่าจ้าง และขนาดของหน่วยงาน

โดยปกติแล้ว เจ้าหน้าที่ทั้งหมดที่ดำเนินงานนี้จะมีรายได้จากการว่าจ้างของเจ้าของกิจการเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นสโมสรข้าราชการ หรือสโมสรศิษย์เก่าบางแห่งที่ผู้ดำเนินงานเป็นคนในหมู่คณะ ที่มาช่วยดูแลงานด้วยความเต็มใจ และได้รับความไว้วางใจจากหมู่คณะ เป็นอย่างดี

ลักษณะและพฤติกรรมของผู้เข้ารับบริการหรือเข้าใช้สถานที่

จากสโมสรทั่ว ๆ ไป ซึ่งจำแนกได้ 2 ลักษณะดังนี้

- สโมสรทั่ว ๆ ไป ซึ่งไม่จำกัดจำนวนสมาชิก ซึ่งให้บริการแก่ประชาชนทั่ว ๆ ไป สามารถเข้าใช้ได้

- สโมสรเฉพาะ ซึ่งจะให้บริการแต่เฉพาะสมาชิก ซึ่งแต่ละแห่งจะมีกฎข้อบังคับต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน และส่วนมากจะมีการรับสมัครการเป็นสมาชิกโดยมีการเก็บค่าสมาชิกเป็นปี หรือตามอายุที่ผู้สมัครต้องการได้ และบางแห่งก็มีการสมัครเป็นสมาชิกถาวรได้ และสามารถโอนกรรมสิทธิ์การเป็นสมาชิกแก่ผู้อื่นได้ เช่น ราชกรีฑาสโมสร เป็นต้น

โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว สโมสรต่าง ๆ มักไม่จำกัดเพศ หรืออายุของผู้เข้าใช้ ยกเว้นสถานบริการบางแห่งที่ต้องจำกัดเพศ หรืออายุของผู้เข้าใช้ เช่น โน้ตคลับ ต่าง ๆ หรือห้องเล่นเกมส์ หรือกีฬาบางชนิด เช่น บิลเลียด, ๖๗ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมของผู้เข้ารับบริการ

พฤติกรรมโดยทั่ว ๆ ไปของผู้เข้ารับบริการทั้งสโมสรทั่วไป และสโมสรเฉพาะ จะคล้ายคลึงกัน คือ นอกจากบางแห่งที่จะต้องเสียอัตราค่าเป็นสมาชิกแล้วค่าบริการอื่น ๆ ผู้เข้าใช้จะต้องเสียตามแต่ละชนิดหรือแต่ละอย่างไปโดยที่ค่าบริการเหล่านั้น ผู้ที่เป็นสมาชิกจะมีสิทธิ์พิเศษในการลดค่าบริการ หรือสิ่งตอบแทนอื่น ๆ ที่ทางสโมสรต่าง ๆ มีให้ตามโอกาส หรือวาระต่าง ๆ กันไป

นอกจากนี้ผู้ที่เป็นสมาชิกของสโมสรบางแห่ง จะต้องปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของสโมสร เพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวมและผลประโยชน์ในหมู่คณะ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าบางแห่งทางสโมสรมีสิทธิ์ที่จะเพิกถอนการเป็นสมาชิกของผู้ใช้ได้ เนื่องจากปฏิบัติผิดกฎข้อบังคับ เป็นต้น

สรุป จากการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นสามารถสรุปลักษณะและประเภทของโครงการแปซิฟิก โอเอสแลนด์ คลับ ได้ดังนี้

1. การกำหนดลักษณะที่ตั้ง โครงการตั้งอยู่ในบริเวณชายทะเลริมหาดบางเทา หันหน้าออกสู่ทะเลอันดามันในเกาะภูเก็ต ดังนั้นโครงการนี้จึงมีลักษณะของ โรงแรมตากอากาศ ซึ่งกำลังเป็นที่ต้องการในด้านห้องพักของเกาะภูเก็ต

2. การกำหนดขนาดและมาตรฐานของโรงแรม

โครงการนี้เป็นโรงแรมขนาดกลาง (มีจำนวนห้องพัก 250 ห้อง) รองรับนักท่องเที่ยวระดับชั้นหนึ่งมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครันตามมาตรฐานสากลจึงเป็น โรงแรมระดับชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS HOTEL)

3. การกำหนดขนาดและมาตรฐานของโรงแรม

โรงแรมนี้มีลักษณะการให้บริการแบบผสม คือ เป็นโรงแรมกึ่งคลับ ซึ่งแขกผู้มาพักสามารถเลือกรับบริการตามความต้องการ เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะการมาพักผ่อน คือมีการให้บริการด้านห้องพักดีเยี่ยมแบบโรงแรมและมีการให้บริการด้านสันทนาการกีฬาต่าง ๆ แบบคลับผสมผสานกันอีกทั้งยังมีความเป็นส่วนตัวอย่างมากในการพักผ่อน

4. การกำหนดตามระยะเวลาการเข้าพัก

ควรเป็นโรงแรมที่มีช่วงเวลาการเข้าพักแบบการพักผ่อน (RESORT HOTEL) จำนวนวันที่เข้ามาพักเฉลี่ยประมาณ 3 - 7 วัน

5. การกำหนดตามลักษณะของแขกผู้เข้าพัก

เนื่องจากสภาพที่ตั้ง เป็นแหล่งพักผ่อนตากอากาศที่มีชื่อเสียง และโรงแรมมีอุปกรณ์เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และความพร้อมในการจัดการสนทนา การ ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ จึงทำให้โรงแรมนี้มีลักษณะ
บริการนักท่องเที่ยวที่จะมาพักทั้งไทยและต่างประเทศซึ่งมักจะมาเป็นหมู่คณะ ไม่นั้นที่จะรับนักท่องเที่ยว
ที่ต้องการมาประชุมสัมมนา แต่จะ เน้นด้านการพักผ่อนอย่างจริงจัง โรงแรมนี้ จึงมีลักษณะแบบ
โรงแรมสำหรับนักท่องเที่ยว (TOURIST HOTEL)

การศึกษาภาวะการณ์การท่องเที่ยวภายในประเทศ

สมมุติฐานเพื่อใช้ในการประมาณการนักท่องเที่ยวในภูเก็ตสรุปได้ คือ

1. ภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักที่ได้รับความนิยมและมีแนวโน้มที่จะพัฒนาให้เป็น
แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญได้
2. ร้อยละ 1.83 ของนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มาเมืองไทยในแต่ละปีจะมา
เที่ยวภูเก็ต
3. ร้อยละ 2.88 ของนักท่องเที่ยวในประเทศในแต่ละปีจะมาเที่ยวภูเก็ต
4. นักท่องเที่ยวต่างประเทศเป็น 2.55 ล้านคน ในปี 2525 และ 3.18 ล้านคน
ในปี 2534 ตามประมาณการของนักวิจัย
5. นักท่องเที่ยวในประเทศเป็น 11.6 ล้านคน ในปี 2534 เป็นไปตามประมาณ
การณ์ของนักท่องเที่ยวจากผลการศึกษาของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์
6. นักท่องเที่ยวในภูเก็ตมีวันพักโดยเฉลี่ย 3.3 วัน จำนวนคนเข้าพักต่อห้องเป็น
2.57 คนต่อห้อง สำหรับบังกาโล และเป็น 1.8 คนต่อห้อง สำหรับโรงแรม เป็นไปตามข้อเท็จ
จริงจากผลการศึกษาของสถาบันวิจัยทางวิทยาศาสตร์ คิดเป็นค่าเฉลี่ยจำนวนคนเข้าพักต่อห้องของ
จังหวัดภูเก็ต เท่ากับ 2.4 คนต่อห้อง จากสมมุติฐานข้างต้น จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศจะ
อยู่ในเกณฑ์ .046 ล้านคน ในปี 2525 และ .058 ล้านคน ในปี 2534 จำนวนนักท่องเที่ยว
ในประเทศจะอยู่ในเกณฑ์ .33 ล้านคน ในปี 2525 เมื่อรวมนักท่องเที่ยวทั้งนอกประเทศ และ
ในประเทศแล้ว จำนวนนักท่องเที่ยวจะเป็น .376 ล้านคน ในปี 2525 และ .618 ล้านคน
ในปี 2534 (ตารางที่ 10)

NUMBER OF ACCOMMODATION ESTABLISHMENTS IN MAJOR CITIES 1980 - 1990

City	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990
BANGKOK	57	65	66	73	82	94	97	113	116	123	131
PATTAYA	31	103	124	152	170	195	193	201	259	316	324
CHIANG MAI	41	119	122	126	123	175	181	205	224	240	263
HAT YAI	38	55	54	60	64	64	68	71	73	79	83
PHUKET	48	72	89	96	104	141	141	150	161	203	207
SUNGAI KOLOR	-	22	30	44	47	49	49	49	56	56	56
KANCHAHABURI	-	-	23	29	29	95	95	120	101	121	131

Note : 1981 - 1989 figures include small size accommodations.

Source : Tourism Authority of Thailand

February 1991

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

NUMBER OF ROOMS OF ACCOMMODATION ESTABLISHMENTS IN MAJOR CITIES

1980 - 1990

City	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990
BANGKOK	11,927	13,824	14,878	16,006	18,906	20,968	22,576	24,124	25,605	27,117	28,845
PATTAYA	1,784	6,582	7,642	8,647	9,720	10,504	10,764	11,262	14,297	18,097	22,005
CHIANG MAI	3,255	4,870	5,098	5,386	5,536	6,172	6,877	7,182	8,227	9,474	10,893
HAT YAI	2,789	3,759	3,809	4,078	4,460	4,713	5,212	5,643	5,779	6,233	7,107
PHUKET	2,147	2,520	2,886	2,878	3,443	4,072	4,754	6,551	7,988	12,259	13,160
SUNGAI KOLOK	-	618	849	1,098	1,319	1,596	1,598	1,732	2,021	1,993	1,993
KANCHABURI	-	-	721	806	806	1,199	1,336	1,659	1,865	2,288	2,445

FEBRUARY 1991

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริมาณความต้องการห้องพัก โรงแรม ในจังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญ

(ล้านคน)

ระหว่างปี พ.ศ. 2532 - 2539

หน่วย : ห้อง

พ.ศ.	ประมาณการ นทท. ตปท.	นักขา/ชลบุรี ต้องการ	เพียงใหม่ ต้องการ	เชียงราย ต้องการ	พินิจโลก ต้องการ	ภูเก็ ต้องการ	หาดใหญ่/สงขลา ต้องการ
2532	4.8	14,446	7,469	1,605	1,433	6,323	7,748
2533	5.2	15,623	8,038	1,730	1,527	6,865	8,355
2534	5.7	17,040	8,701	1,877	1,633	7,513	9,077
2535	6.2	18,484	9,384	2,027	1,741	8,180	9,861
2536	6.8	20,171	10,163	2,197	1,863	8,927	10,671
2537	7.4	21,888	10,865	2,374	1,988	9,755	11,545
2538	8.1	23,853	11,865	2,574	2,127	10,666	12,538
2539	8.8	25,853	12,794	2,779	2,270	11,878	13,549
	อัตราเฉลี่ย 9%		929	205	143	1,212	1,011

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.3 การกระจายตัวของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ (1%)

	ในเมือง	ชายหาด	รวม
โรงแรมชั้น 1	12 (60%)	60 (75%)	72
โรงแรมชั้น 2	8 (40%)	20 (25%)	28
รวม	20 (100%)	80 (100)	100

ที่มา กองสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

1.3 การเข้าสู่เกาะภูเก็ตของนักท่องเที่ยว

จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าสู่เกาะภูเก็ตมีความแตกต่างกันไปตามช่วงเวลาคือ

- นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมเที่ยวกันในวันหยุดสัปดาห์หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์

ส่วนวันธรรมดาค่อนข้างน้อย

- นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจะนิยมเที่ยวเป็นระยะเวลาและค่อนข้าง

สม่ำเสมอ เนื่องจากส่วนใหญ่วันหยุดเป็นช่วงยาว มักเข้ามาเที่ยวในช่วงเดือนธันวาคม-เมษายน เพราะเป็นช่วงปลอดมรสุม สามารถเล่นน้ำได้อย่างดี

1.4 โครงสร้างของนักท่องเที่ยว

ตลาดการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ของภูเก็ตเป็นตลาดภายในประเทศ โดยเฉพาะ

กรุงเทพฯ จากการสำรวจปี 2526 พบว่าเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 146,701 คน นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ 86,965 คน โดยพบว่าตลาดยุโรปเป็นตลาดที่สำคัญที่สุดรองลงมา คือ แอฟริกา และเอเชีย อาเซียน และอเมริกา (ดูตารางภาคผนวก)

1.5 รูปแบบของการท่องเที่ยว

จากข้อมูลที่ได้จากโรงแรมทั้งหลายในตัวจังหวัดภูเก็ต พบว่าอัตราเฉลี่ยของการ

พักแรมคือ 4.2 วัน สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศประมาณ 2-6 วัน สำหรับนักท่องเที่ยว

รูปแบบพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว	ร้อยละ
ลักษณะการเดินทาง	
กลุ่มทัวร์	16.6
มาเอง	83.4
รวม	100.0
วิธีการเดินทาง	
รถยนต์โดยสารประจำทางไม่ปรับอากาศ	8.7
รถยนต์โดยสารประจำทางปรับอากาศ	18.3
รถยนต์โดยสารไม่ประจำทาง	6.1
รถส่วนตัว	1.4
รถเช่า	1.9
รถแท็กซี่	4.1
เครื่องบิน	59.0
เรือ	0.5
รวม	100.0
รูปแบบพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว	ร้อยละ

ระยะเวลาที่นักท่องเที่ยวเกิด	
1-2 วัน	12.0
3-8 วัน	48.9
7-14 วัน	28.9
มากกว่า 14 วัน	11.3
รวม	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวนครั้งที่มาเกิด

ครั้งแรก	65.7
สองครั้ง	13.6
สามครั้ง	8.4
มากกว่า 3 ครั้ง	14.3
รวม	100.0

ประเภทที่พัก

โรงแรม	59.3
บังกาโล/กระท่อมชายหาด	30.7
แคมป์	0.5
บ้านเพื่อน/ญาติ	3.7
อื่น ๆ	5.8
รวม	100.0

รูปแบบพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

ร้อยละ

ค่าใช้จ่าย (โดยประมาณต่อ 1 คน และต่อการท่องเที่ยว 1 ครั้ง) (บาท)

น้อยกว่า 5,000	28.3
5,000 - 10,000	25.2
มากกว่า 10,000	48.5
รวม	100.0

สาเหตุที่เลือกมาจังหวัดภูเก็ต

ธุรกิจ	4.5
พักผ่อน	83.8
ธุรกิจและพักผ่อน	7.5
ประชุม	0.8
ราชการ	1.8
เยี่ยมเพื่อนและญาติ	1.1
อื่น ๆ	0.8
รวม	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งดึงดูดใจให้มาเที่ยวจังหวัดภูเก็ต

อากาศ	10.5
ทิวทัศน์	12.7
ทรัพยากรใต้ทะเล	3.8
ความมีชื่อเสียง	5.8
คนอัธยาศัยดี	2.4
วิถีชีวิตที่แตกต่าง	3.0
มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเล่นกีฬาทางน้ำพร้อม	3.0
อากาศและทิวทัศน์	5.3
อื่น ๆ (เช่น อากาศ/ทิวทัศน์/ความมีชื่อเสียง/ วิถีชีวิตที่แตกต่าง เป็นต้น)	53.5
รวม	100.0

*รวมเอาคำตอบที่ระบุมากกว่า 1 อย่างขึ้นไปไว้ทั้งหมด

รูปแบบพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

ร้อยละ

กิจกรรมทางน้ำที่เล่นมากที่สุด

ว่ายน้ำ	36.4
ดำน้ำ (SNORKELING & SCUBA DIVING)	7.4
วินด์เซิร์ฟ	3.7
เรือใบ (SAILING)	1.1
ว่ายน้ำและเรือใบ (YACHTION)	1.8
ว่ายน้ำและอาบแดด	1.9
อาบแดด	1.0
ตกปลา (DEEP-SEA FISHING)	1.0
ว่ายน้ำและวินด์เซิร์ฟ	1.8
ดำน้ำและว่ายน้ำ	8.3
อื่น ๆ (เช่น ว่ายน้ำ, ดำน้ำ, อาบแดดและ เลือกอย่างอื่นด้วย)	36.6

รวม

100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาเหตุของการเลือกเล่นกิจกรรม

เป็นกิจกรรมที่ชอบที่สุด	16.3
อยากลองเล่น	4.7
ธรรมชาติเอื้ออำนวย	6.6
มีทรัพยากรได้ทะเลที่น่าสนใจ	10.1
ราคาถูก	2.8
ชอบและมีทรัพยากรได้ทะเล	1.1
มีเวลาว่างและธรรมชาติเอื้ออำนวย	1.1
อื่น ๆ (เช่นกิจกรรมที่ชอบที่สุดประกอบกับ มีเวลาว่างและธรรมชาติเอื้ออำนวย ฯลฯ)	1.9
รวม	52.8
	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์อุปสงค์และอุปทานการท่องเที่ยว

สภาวะการณ์การท่องเที่ยวของโลก

ในอนาคตเป็นที่คาดหมายกันว่า การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวทั่วโลกจะยังคงเพิ่มขึ้น แต่การเพิ่มขึ้นจะเป็นไปอย่างช้าลง เมื่อเปรียบเทียบกับระยะเวลาในช่วงปี พ.ศ.2519-2534 ลักษณะเช่นนี้ คาดว่าจะเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวจากประเทศที่เคยเป็นแหล่งส่งนักท่องเที่ยวออกนอกประเทศที่สำคัญ เช่น สหรัฐอเมริกา เยอรมันตะวันตก ออสเตรเลีย และอังกฤษ และเมื่อเฉลี่ยรวมแล้ว คาดว่าการขยายตัวของค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวของโลกจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 7.3 ในช่วงปี พ.ศ.2523-2528 และลดลงเหลือเพียงร้อยละ 6.7 ในช่วงปี พ.ศ.2528-2533 ตารางที่ 5.1 เป็นผลการศึกษาของ ANTHONY EDWARDS แสดงให้เห็นถึงการประมาณอัตราการขยายตัวของค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศต่าง ๆ เป็นที่น่าสังเกตว่าแนวโน้มอนาคตของการใช้จ่ายโดยนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรปจะขยายตัวช้าลงอย่างมาก แต่สำหรับประเทศในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก และกลุ่มตะวันออกกลางยังคงจะมีอัตราการขยายตัวอยู่ในระดับที่น่าพอใจ เช่น ประเทศญี่ปุ่น และยังคงอัตราการขยายตัวของค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวไว้ในระดับเดิม คือ ร้อยละ 16.4 ออสเตรเลีย และกลุ่มโอเชียเนีย และกลุ่มตะวันออกกลางก็มีแนวโน้มที่จะมีอัตราการขยายตัวในอัตราสม่ำเสมอ สำหรับกลุ่มตะวันออกกลางซึ่งมีนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักประเทศไทยยาวนานและใช้จ่ายสูงกว่านักท่องเที่ยวชาติอื่นๆ ดังกล่าวแล้ว จะยังคงมีการขยายตัวในอัตราร้อยละ 8 ตลอดช่วงปี พ.ศ.2523-2533 หากที่เป็นที่คาดหมายได้ว่าในอนาคตตลาดตะวันออกกลางจะยังคงมีบทบาทค่อนข้างสูงในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยในขณะที่ตลาดยุโรปและสหรัฐอเมริกาอาจจะลด ความสำคัญลงบ้าง

สำหรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวในประเทศรัสเซีย และกลุ่มยุโรปตะวันออกซึ่งคาดว่าจะอยู่ในอัตราคงที่ร้อยละ 9 ในช่วงปี พ.ศ.2523-2533 นั้น อาจจะไม่มีการท่องเที่ยวของประเทศไทยมากนัก ทั้งนี้ เพราะตลาดเหล่านี้ไม่ใช่ตลาดหลักของประเทศไทยอยู่แล้ว ดังนั้น แม้ประเทศในกลุ่มดังกล่าวจะมีการขยายตัวคงที่ในอัตราค่อนข้างสูง ก็คงจะไม่เกิดผลดีต่อประเทศไทยเท่าใดนัก การประมาณการขยายตัวของ ANTHONY EDWARDS ใช้ข้อมูลการใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยว มาใช้จำนวนนักท่องเที่ยว ส่วนการประมาณการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวทั่วโลกอาจดูได้จากรายงานขององค์การการท่องเที่ยวโลก (WORLD TOURISM ORGANIZATION) ซึ่งพยากรณ์ว่าในช่วงปี พ.ศ.2523-2533 การขยายตัวของนักท่องเที่ยวจะลดลงเหลือเพียงร้อยละ 4.9 จากร้อยละ 5.6 ในช่วงปี พ.ศ.2513-2523 (ดูตารางประกอบ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นจึงพอที่จะทำให้คาดการณ์ได้ว่าในอีก 5 ปีข้างหน้า การขยายตัวของการท่องเที่ยวทั่วโลกจะค่อย ๆ ช้าลง เพราะทั้งอัตราขยายตัวของการใช้จ่ายและอัตราการขยายตัวของการใช้จ่ายและอัตราการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มลดลงทั้งคู่ ซึ่งย่อมจะส่งผลกระทบต่อรายได้จากการท่องเที่ยวทั่วโลกมีแนวโน้มลดลงเช่นกัน แนวโน้มนี้ย่อมจะต้องส่งผลกระทบต่อรายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศไทยด้วยแน่นอน ถึงแม้ว่าองค์การท่องเที่ยวโลกจะคาดหมายว่าในอนาคต จุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวในประเทศไทยที่จะได้รับความนิยมสูงขึ้นกว่ากลุ่มประเทศอื่น ๆ ในโลกก็ตาม แต่ก็คาดว่าจะมีการแข่งขันเพื่อแย่งส่วนตลาดท่องเที่ยวโลกระหว่างประเทศที่กำลังพัฒนาด้วยตนเองค่อนข้างสูง เพื่อนำรายได้เข้าประเทศในลักษณะเช่นนี้อาจทำให้ประเทศไทยจะต้องหันมาส่งเสริมการท่องเที่ยวของคนไทยให้มากขึ้น เพื่อสร้างผลดีทางเศรษฐกิจให้กับประเทศเรา

การวิเคราะห์ตลาดการท่องเที่ยวภูเก็ต

การจัดทำแผนหลักการท่องเที่ยวนั้น ควรจำแนกประเภทแรกและสำคัญที่สุด คือ การวิเคราะห์ตลาดการท่องเที่ยวเสียก่อน คำว่า "ตลาดการท่องเที่ยว" จะต้องมีความเข้าใจว่ามีได้เป็นอันเดียวกับ "การขยายบริการท่องเที่ยว" เพื่อที่จะให้เกิดความเข้าใจแจ่มแจ้งในแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตฉบับนี้ ตลาดการท่องเที่ยวจะหมายถึงการประมวลความต้องการของนักท่องเที่ยวภาคีได้รับนิยมต่าง ๆ กันมารวมเข้าด้วยกัน แล้วจัดสรรสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการให้เกิดขึ้นแล้ว "การขยายบริการท่องเที่ยว" เป็นการจำหน่ายสิ่งที่ได้รับจัดสรรขึ้นเพื่อการท่องเที่ยวให้เพิ่มพูนขึ้นทั้งด้านปริมาณและผลกำไร

ดังนั้น การวิเคราะห์ตลาดการท่องเที่ยวของภูเก็ต จึงได้กำหนดความสำคัญตามลำดับดังต่อไปนี้ คือ

1. แนวความคิดในการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว

ตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตในปัจจุบัน แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ นักท่องเที่ยวในประเทศไทยและต่างประเทศ นักท่องเที่ยวภายในประเทศประกอบด้วย คนที่เดินทางมาจากจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งมีความแตกต่างกันทั้งในด้านรายได้ การศึกษา อายุ อาชีพ ทัศนคติ เป็นต้น ส่วนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศจะเดินทางเฉพาะวันหยุดสุดสัปดาห์ และส่วนมากจะเป็นในฤดูร้อนเพื่อพักผ่อน และทัศนศึกษาเป็นสำคัญ นักท่องเที่ยวประเภทนี้มีความต้องการเพื่อร่วมทางและชอบชมสิ่งที่น่าตื่นตาตื่นใจ ขณะเดียวกันนักท่องเที่ยวต่างประเทศจะประกอบด้วยบุคคลที่มาจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเทศที่มีบรรยากาศ ชนบทธรรมชาติ และสันทนาการ ที่แตกต่างไปจากนักท่องเที่ยวประเภทแรก ความต้องการของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ส่วนใหญ่จึงอยู่ที่การเสาะแสวงหาแสงแดดและความสดใส อย่างไรก็ดี นักท่องเที่ยวต่างประเทศด้วยกันยังมีความต้องการไม่เหมือนกันอีกด้วย ดังเช่นนักท่องเที่ยวจากสหรัฐมีความสนใจเรื่องคน ชอบทิวทัศน์ความมั่งคั่งกับบุคคลในท้องถิ่น ชาวญี่ปุ่นชอบแสงแดด เล่แกอล์ฟ และชอบเที่ยวในท์คลับ คนอังกฤษชอบสถานที่ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และสถาปัตยกรรม รวมทั้งสถานที่พักผ่อนที่มีแสงแดด สำหรับคนเยอรมันนั้นมีความแตกต่างจากชาวยุโรปทั่ว ๆ ไป คือ ชอบทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นของแปลกใหม่

นักท่องเที่ยวดังประเทศมีลักษณะ เช่นเดียวกันกับนักท่องเที่ยวในประเทศ กล่าวคือมีอายุแตกต่างกัน รายได้ไม่เท่าเทียมกัน และมีทั้งประเภทเดินทางเป็นกลุ่มและเอกเทศ การจัดสรรเกาะภูเก็ตเพื่อความต้องการของนักท่องเที่ยวให้ครบทั้งหมด จึงเป็นสิ่งพึงควรกระทำด้วยการวิเคราะห์ตลาดการท่องเที่ยวของภูเก็ตขึ้น การขยายบริการท่องเที่ยวล่วงหน้าจะช่วยให้เกิดการตัดสินใจถึงการเลือกสถานที่จัดสร้างโรงแรม รวมทั้งการออกแบบโรงแรมด้วย วิธีการเช่นนี้ได้มีการปฏิบัติกันอยู่แล้ว ซึ่งบางกรณีได้มีการขายล่วงหน้าระยะเวลา 2 ปี หรือมากกว่านั้นอันจะทำให้ทราบถึงอัตราผู้เข้าพัก (OCCUPANCY RATE) ขั้นต่ำของโรงแรมที่จะเปิดในอนาคตได้เป็นอย่างดี ยิ่งกว่านั้นในขณะที่ทำการก่อสร้างโรงแรมอาจดำเนินการเผยแพร่โฆษณาพร้อมไปกับการบริการได้อีกด้วย ซึ่งเท่ากับช่วยให้มีความเข้าใจงานการลงทุน ก่อนที่จะมีการเปิดโรงแรมในระหว่าง 6 เดือน ถึง 1 ปี และการเผยแพร่โฆษณานี้ยังแพร่หลายในต่างประเทศ โดยตัวแทนที่ดำเนินการรับรอง และขยายบริการนักท่องเที่ยวล่วงหน้าทั่วไป

2. โครงสร้างและลักษณะตลาดการท่องเที่ยวสำหรับภูเก็ต

ดังได้กล่าวมาแล้ว นักท่องเที่ยวแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ นักท่องเที่ยวภายในและต่างประเทศ นักท่องเที่ยวในประเทศที่มาจากจังหวัดภูเก็ตส่วนใหญ่ จะมีสภาพเป็นไปตามฤดูกาลที่เป็นหลักอยู่ ณ ปัจจุบัน คือ ในฤดูร้อนนักท่องเที่ยวต่างประเทศนั้นจึงมีความสำคัญที่สามารถช่วยให้นักภูเก็ตมีลักษณะ เป็นแหล่งท่องเที่ยวตลอดปี แผนหลักในการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตจึงจำเป็นต้องมุ่งส่งเสริมนักท่องเที่ยวต่างประเทศเป็นสำคัญ แต่ก็ได้หมายความว่า จะต้องตัดความสำคัญ of นักท่องเที่ยวในประเทศโดยสิ้นเชิง

นักท่องเที่ยวดังประเทศยังจัดแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ นักท่องเที่ยวจากพื้นที่ทะเล และนักท่องเที่ยวจากประเทศเพื่อนบ้าน อันส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจากมาเลเซีย อินโดนีเซีย นักท่องเที่ยวจากพื้นที่ทะเลด้วยกัน บรรดาว่ายังมีความแตกต่างและ เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ นักท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เที่ยวจากสหรัฐมีปริมาณสูงที่สุดในโลก นักท่องเที่ยวจากสหราชอาณาจักรเคยมีจำนวนสูงสุดในบรรดานักท่องเที่ยวของทวีปยุโรปด้วยกัน แต่ในระยะเวลา 1-2 ปี ที่แล้วมานี้ ปรากฏว่า นักท่องเที่ยวจากเยอรมันได้ทวีจำนวนสูงกว่าอังกฤษ ในทวีปเอเชียเน้นนักท่องเที่ยวที่ญี่ปุ่นมีปริมาณสูงสุด และกำลังมีอัตราเพิ่มที่สูงสุดในปัจจุบัน นักท่องเที่ยวจากประเทศเพื่อนบ้านของไทย ปรากฏว่านักท่องเที่ยวมาเลเซียมีจำนวนสูงสุด และเป็นปัจจัยสำคัญของตลาดการท่องเที่ยวในขณะนี้

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจังหวัดภูเก็ต ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากตลาดที่ได้กล่าวมาแล้วคือ สหรัฐ เยอรมัน อังกฤษ ญี่ปุ่น ฮองกงและมาเลเซีย เนื่องจากลักษณะของจังหวัดภูเก็ตเป็นเกาะจึงมีหาดทรายชายทะเลที่สวยงามเหมาะแก่การพักผ่อนและการกีฬาทางน้ำ นักท่องเที่ยวจากสหรัฐจึงไม่นิยมที่จะมาเดินทางเที่ยวภูเก็ต เช่นเดียวกับที่ไม่นิยมไปเดินเที่ยวพัทยา เพราะในสหรัฐเองมีชายหาดที่สวยงามและมีชื่อเสียงอยู่หลายแห่งแล้ว

นักท่องเที่ยวเยอรมันอยู่ในประเทศที่อยู่ในใจกลางทวีปยุโรปซึ่งมีอากาศหนาวเย็น นักท่องเที่ยวเยอรมัน จึงนิยมเดินทางไปพักผ่อนตามสถานที่ชายทะเลที่มีอากาศอบอุ่น เพื่อเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศ นักท่องเที่ยวสัญชาติอื่น ๆ ในยุโรปภาคกลางซึ่ง ได้แก่ ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ และอิตาลี เป็นต้น จะเป็นนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาเที่ยวภูเก็ตในลักษณะและสาเหตุผลเดียวกับกับเยอรมัน

นักท่องเที่ยวจากเอเชียที่คาดคะเนว่า จะเป็นนักท่องเที่ยวหลักและสำคัญของภูเก็ต คือ นักท่องเที่ยวจากญี่ปุ่น ซึ่งชอบหาดทราย ชอบตกปลา ดำน้ำเห่งปลา และชอบเล่นกอล์ฟ จากสถิติของสายการบินเจแปนแอร์ไลน์ ซึ่งได้นำออกเผยแพร่ในการประชุมของสมาคมการค้าส่งเสริมการท่องเที่ยวที่กรุงเทพฯ เมื่อเดือน มกราคม 2516 ปรากฏว่าชาวญี่ปุ่นเป็นนักกอล์ฟจำนวนถึง 18 ล้านคน และเป็นนักตกปลาถึง 13 ล้านคน ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสิ่งที่จะเสริมสร้างขั้นของจังหวัดภูเก็ต เป็นที่เข้าใจว่าจะเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวจากญี่ปุ่นเดินทางมาภูเก็ตได้เป็นอย่างดี

นักท่องเที่ยวมาเลเซียซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวหลักและเป็นลูกค้าประจำของภูเก็ตอยู่แล้ว คงยังจะมีจำนวนเพิ่มขึ้น แม้ประเทศไทยจะมีเส้นทางหลวงเปิดใหม่และเชื่อมตรงกับกรุงเทพฯ ทำใหัระยะทางใกล้กว่าเดิมก็ตาม เพราะสภาพภูมิประเทศทางด้านตะวันตกของไทยมีลักษณะเป็นแบบอย่างของตัวเองโดยเฉพาะ

3. สิ่งเชิญชวนมีสเนบสเนตลาดการท่องเที่ยวภูเก็ต

ภูเก็ตมีสิ่งที่นักท่องเที่ยวต่างประเทศต้องการอย่างเหลือเฟือ สำหรับที่จะเป็นสถานที่

พิศดารอากาศในภูมิภาคที่เป็นเขตร้อน กล่าวคือ มีแสงแดด ทะเล หาดทราย และความสงบเงียบ หาดทราย และสภาพชายฝั่งมีความสวยงามเป็นแบบฉบับของตัวเอง โดยไม่มีที่ใดเสมอเหมือนสิ่งเหล่านี้และ เป็นสิ่ง เชิญชวนให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศได้มาเยือนภูเก็ตอย่างไม่สิ้นสุดและสิ่งเหล่านี้เองสามารถที่จะรักการบำรุงแต่งให้เป็นสถานที่พักผ่อนของนักท่องเที่ยวต่างประเทศและในประเทศได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษา สัมภาษณ์บรรดานักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางออกจากท่าอากาศยานกรุงเทพฯ ซึ่งบริษัทวิทยุการบินได้จัดทำขึ้นใหม่ให้แก่ อสท. เมื่อปี 2515 บroughtความแน่ชัดว่าสิ่ง เชิญชวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศให้มาแวะเยือนประเทศไทยอันดับแรก คือ ความบันเทิงและกันเองของคนไทย นอกจากนี้ เป็นเรื่องของ การให้บริการที่ดีเลิศ รวมตลอดถึงสิ่งที่แปลกตา แปลกใจและความสะดวกสบายต่างๆ จึงเป็นที่หวัง ว่าสิ่ง เชิญชวนเหล่านี้จะมีขึ้นที่ภูเก็ตเช่นเดียวกัน อันกรณีที่จะทำให้เกิดตลาดการท่องเที่ยวขึ้นที่ภูเก็ต ไม่แตกต่างไปจากที่ปรากฏมาแล้วที่กรุงเทพฯ เชียงใหม่และพัทยา ซึ่งเป็นการแน่นอนที่สุด การให้บริการด้านต่าง ๆ นั้นจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงส่งเสริมมาตรฐานสากลอย่างจริงจัง สิ่งที่จะขาดเสียมิได้เช่นเดียวกัน คือ การให้บริการด้านภาษา แม้ว่าภาษาอังกฤษจะเป็นภาษาที่ใช้ได้ทั่วไปแก่การท่องเที่ยว แต่ก็ควรจะยอมรับภาษาอื่น ๆ ที่มีความจำเป็นแก่การท่องเที่ยวยิ่งขึ้นด้วย ได้แก่ ภาษาเยอรมัน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส หรือ อิตาลี เป็นต้น เพราะเรื่องของภาษาจะเป็นเครื่องมือที่เข้าถึงความรู้สึกของสถานที่ท่องเที่ยว รวมถึงการดำรงชีวิต และฐานะทาง เศรษฐกิจของชาวภูเก็ตโดยแท้จริง การที่จะให้ภูเก็ตดำรงไว้ซึ่งฐานะของความแปลกตาแปลกใจแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนั้น จะต้องเป็นที่เข้าใจว่าชนบทธรรมเนียมประเพณี และอุปนิสัยดั้งเดิมของภูเก็ตจะต้องได้รับการธำรงไว้สืบไป ไม่บังควรอย่างยิ่งที่จะไปเลียนแบบหรือลอกแบบอย่างของผู้อื่น อาทิเช่น ฮาวาย ฟลอริดา และบาฮิยา ซึ่งจะเป็นการทำลายเอกลักษณ์ของตนเองโดยสิ้นเชิง อาชีพ 3 อย่าง ที่สำคัญของภูเก็ต คือ การทำเหมืองแร่ดีบุก ทำสวนยาง และทำฟาร์มเลี้ยงมุก จัดเป็นสิ่งที่แปลกตาแปลกใจสำหรับนักท่องเที่ยวต่างประเทศ และผลิตภัณฑ์ของอาชีพทั้งสามอย่างนี้ เป็นที่รู้จักกันดีในวงการต่างประเทศ การจัดรายการนำเที่ยวชมกิจการของอาชีพทั้งสามอย่างจึงควรถือเป็นทัศนศึกษาที่ดีซึ่งควรประกอบด้วยการบรรยายประกอบภาพ

วัฒนธรรมแต่ดั้งเดิมของภูเก็ตเป็นสิ่งที่เชิญชวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ เช่นกัน จึงควรที่จะธำรงไว้เพื่อความแปลกตาแปลกใจแก่นักท่องเที่ยว การรวางแผนงานรณรงค์ของภูเก็ตอาจเป็นสิ่งแปลกตาแปลกใจแก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากกรุงเทพฯ ก็จริง แต่จะไม่สร้างความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับบางแก่นักท่องเที่ยวต่างประเทศเหมือนกับการต้อนรับของชาวเลหรือชาวน้ำ การฟื้นฟูราชพิธีหรือประเพณีตามเทศกาลขึ้นเมฆบ้าง 2-3 อย่าง ดังเช่น การจัดขบวนแห่ขัตติยพระ และการจัดแข่งเรือของจังหวัดพังงา เป็นสิ่งที่ควรสนับสนุนอย่างยิ่ง เพราะจะจูงใจนักท่องเที่ยวไทยและต่างประเทศเหมือนกับการแข่งขันแข่งเรือประเพณีของเชียงใหม่ สภาพพื้นที่ทางทะเลของเกาะภูเก็ตมีทิวทัศน์ที่สวยงามหลายแบบ เช่น เกาะแก่งเป็นจำนวนมาก หาดทรายที่มีอยู่หลายแห่ง และทะเลซึ่งเหมาะกับการเล่นกีฬาทางน้ำ พื้นที่เหล่านี้สามารถรับนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก บริเวณอ่าวพังงามีความงามเป็นที่น่าประทับใจ แต่จะออกไม่เป็นการคุ้มค่าที่จะต้องใช้เวลาเดินทางถึง 12 ชั่วโมง

สถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยและแนวโน้มการพัฒนาในอนาคต

จากนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวระดับชาติ และจากแผนพัฒนาการท่องเที่ยวระดับภาคและจังหวัด (แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 ปี พ.ศ.2530-2534) ซึ่งระบุนโยบายสำคัญพอสรุปได้ดังนี้

การพัฒนาในระดับชาติ

จากสถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มทางการท่องเที่ยวในช่วงระยะเวลา 5 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนาการท่องเที่ยว ในระยะของแผนพัฒนาฉบับที่ 6 ไว้ทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพดังนี้

1. วัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ของการพัฒนาการท่องเที่ยวในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 ได้กำหนดไว้ 2 ประการคือ

1.1 เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นเป้าหมายหลัก โดยให้ความสำคัญกับการจ้างงานและการกระจายความเจริญไปสู่ท้องถิ่นควบคู่กันไปด้วย

1.2 เพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นสื่อในการสร้างความภูมิใจในความเป็นไทย

2. เป้าหมาย เป้าหมายในการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยในช่วงแผนฯ ฉบับที่ 6 ได้กำหนดไว้ดังนี้

2.1 หารายได้ในรูปเงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้นเป็น 69,000 ล้านบาท ในปี 2534 โดย

- เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในอัตราเฉลี่ยปีละ 7-7.5% ในช่วงของแผน โดยจะเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศให้ได้จำนวน 3,700,000 คน ในปีสุดท้ายของแผน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เพิ่มระยะเวลาพักักโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ไม่ต่ำกว่า 5.5 วัน

- เพิ่มค่าจ้างเหมาเรือส่วนตัวต่อคนของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ในอัตราเฉลี่ยปีละ 6.5 ในช่วงของแผน

2.2 ส่งเสริมชักจูงให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศให้มากขึ้น

นอกจากการกำหนดวัตถุประสงค์ และ เป้าหมายในการพัฒนาการท่องเที่ยวแล้ว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยยังได้กำหนดแนวทาง หรือนโยบาย เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานและการกำหนดโครงการไว้ดังนี้

1. สร้างระบบความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการท่องเที่ยว และการส่งเสริมการตลาดให้เป็นไปโดยสอดคล้องและในทิศทางเดียวกัน
2. เน้นการปรับปรุงคุณภาพของสินค้าท่องเที่ยวที่มีอยู่แล้ว และการดำเนินงานที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 ให้ดีขึ้น
3. เสริมสร้างสินค้าทางการท่องเที่ยวให้เป็นระบบและให้เด่นเป็นประจำปี เพื่อนำสินค้านี้ไปเผยแพร่ต่อไป
4. ส่งเสริมการจัดระเบียบธุรกิจ และการบริการทางการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานดี
5. เสริมสร้างความมั่นใจ และความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว
6. เน้นการส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่มีคุณภาพ ศักยภาพ และมีส่วนแบ่งตลาดในระดับสูง และแสวงหาตลาดท่องเที่ยวใหม่โดยพิจารณาจากการค้นคว้าค้นคว้าเศรษฐกิจของโลก
7. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านส่งเสริมการตลาด
8. ส่งเสริมให้มีการประชุมนานาชาติเพิ่มมากขึ้นในประเทศไทย
9. ส่งเสริมและชักจูงชาวไทย และผู้ที่พักอาศัยอยู่ในประเทศไทยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศให้มากขึ้น
10. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในคุณสมบัติของนักท่องเที่ยว และสร้างภาพพจน์ที่ดีของการท่องเที่ยวในท้องถิ่น
11. ส่งเสริมและประสานการลงทุนพัฒนาการท่องเที่ยวของภาครัฐบาล และเอกชนให้เป็นไปโดยสอดคล้องกัน และเพื่อประโยชน์ทางการท่องเที่ยวของประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. สนับสนุนการลงทุนด้านการท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว

13. ส่งเสริม สนับสนุนและประสานงานให้มีการลงทุนขนาดกลาง ขนาดเล็กเพื่อที่รับกับความต้องการของนักท่องเที่ยวระดับกลาง และนักท่องเที่ยวชาวไทย

14. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชนทั้งในด้านการส่งเสริมด้านการพัฒนา และในด้านการจัดเก็บข้อมูลและการศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

แนวทางพัฒนาระดับภาคและจังหวัด

รัฐบาลได้มีโครงการแผนหลักพัฒนาภาคใต้ตอนบน โดยได้กำหนดให้จังหวัดภูเก็ตเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวในระดับภาคนี้ และวางแนวทางพัฒนาจังหวัดพังงา และกระบี่ เพื่อรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวในภาคนี้ โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการพัฒนา คือ

1. การพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อให้การท่องเที่ยวมีส่วนในการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมในเขตพื้นที่โครงการ ช่วยกระจายฐานทางเศรษฐกิจเพื่อให้เกิดการขยายตัวในสาขาการผลิตอื่นๆ เช่น การขยายตัวทางอุตสาหกรรมในครัวเรือน ตลอดจนกระตุ้นการลงทุน การกระจายรายได้ และสร้างความเจริญแก่ท้องถิ่น

2. เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนการใช้ประโยชน์ทางทรัพยากรทางการท่องเที่ยวให้เต็มศักยภาพ

3. เพื่อให้เกิดการสร้างภาพพจน์และชื่อเสียงแก่ท้องถิ่น

จากวัตถุประสงค์ของการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้ง 3 ประการ รัฐบาลได้วางนโยบายในการพัฒนาดังนี้

1. การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด จะต้องสอดคล้องกับบทบาทและหน้าที่ของเมืองตามที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติของภาคใต้ตอนบน ในขณะที่เดียวกันควรจะสอดคล้องกับความต้องการในปัจจุบันและอนาคตของตลาดการท่องเที่ยวด้วย

2. กำหนดให้ภูเก็ตเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้ และให้จังหวัดพังงา กระบี่ มีบทบาทด้านการสนับสนุน ดังนั้นการพัฒนาการท่องเที่ยวของทั้ง 2 จังหวัด จะเป็นไปในลักษณะของการเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต

3. เร่งการดำเนินการส่งเสริม และชักจูงท่องเที่ยว โดยทั่วไปให้เข้ามาในจังหวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำให้เกิดความชื้นและในระยะเวลา ๖-๗ ปี จะทำให้เกิดการพัฒนามันขึ้น

4. พัฒนาโครงข่ายการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวกระจายลงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่อยู่ใกล้เคียง

5. ในกระบวนการมีการส่งเสริมและชักนำให้มีการสงวนรักษาไว้ ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดที่มีการอนุรักษ์ เพื่อเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยว

6. มีการส่งเสริมและสนับสนุนภาคเอกชน ในการลงทุน บริการ ดูแลรักษาดูแลให้ภาคเอกชนพัฒนาไปในการอบที่เหมาะสม

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

ภูเก็ต ได้วางโครงการ เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด โดยอาศัยงบประมาณจังหวัดและความร่วมมือของธุรกิจเอกชน จัดทำโครงการดังนี้

1. ประชาสัมพันธ์ให้จังหวัดและสถานที่ท่องเที่ยวภายในจังหวัด เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางแก่นักท่องเที่ยว โดยร่วมมือกับธุรกิจการท่องเที่ยวของภาคเอกชนในจังหวัด และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

2. สร้างความเชื่อมั่นในการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

3. ปรับปรุงและขยายเส้นทางคมนาคม ไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ

4. ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ให้มีสภาพเรียบร้อยสวยงามและจัดสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

5. ขยายสนามบินของจังหวัด เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศให้มากขึ้น

6. สนับสนุนให้เอกชนจัดบริการนำเที่ยวในจังหวัด

7. ปรับปรุง และตัดถนนเส้นทางสู่ภูเก็ทให้สะดวกขึ้น ตั้งโครงการของรัฐบาลที่ตัดถนนจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีสู่จังหวัดภูเก็ตตามแผนซึ่งจะทำให้การเดินทางสู่จังหวัดภูเก็ตสะดวกและรวดเร็วขึ้น

8. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมและขยายหาดด้านฝั่งทะเลตะวันตก ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวมาตรฐานสากล

*ที่มา "การสำรวจเบื้องต้นเพื่อวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว" กองวางแผนโครงการ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ปรับปรุงและตัดถนนรอบเกาะ เพื่อเชื่อมแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ และสนามบินให้เดินทางได้สะดวกขึ้น

การจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวภูเก็ต ได้มีการวิเคราะห์และประเมินผลถึงความจำเป็นในการพัฒนา รวมทั้งได้กำหนดแผนนโยบายการพัฒนาขึ้นไว้ดังนี้คือ

1. คงไว้ซึ่งลักษณะประจำถิ่นของภูเก็ต
2. อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. พัฒนาให้เป็นสถานที่พักผ่อนอาสาศระดับสากล
4. พัฒนาชายหาดแต่ละแห่งให้เป็นสถานตากอากาศที่มีลักษณะแตกต่างกันไปตามลักษณะ

ของนักท่องเที่ยวคือ

- 4.1 ที่พักผ่อนอาสาศที่ค่อนข้างสงบสำหรับผู้ที่มาพักผ่อน ๆ
- 4.2 ที่พักผ่อนอาสาศที่มีกิจกรรมทางด้านการท่องเที่ยวสนุกสนานสำหรับผู้ที่มาพัก

ระยะสั้น

- 4.3 บริเวณที่ตากอากาศของนักท่องเที่ยวภายในประเทศ
5. พัฒนาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจชายหาดสำหรับนักท่องเที่ยวเข้ามาเข้าเย็นกลับ
6. คงลักษณะที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของตัวเมืองไว้
7. ให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนามากที่สุด

นอกจากนี้ยังมีแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ตขององค์การร่วมมือระหว่างชาติ (JAPAN INTERNATIONAL COOPERATION AGENCY : JICA) ของประเทศญี่ปุ่น ได้กำหนดต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประกอบด้วยแผนที่น่าสนใจดังนี้

1. การพัฒนาตลาดนักท่องเที่ยวและการโฆษณา (TOURISM MARKET AND PROMOTION)

ประกอบด้วย - KEEP ON SLOGAN OF BEAUTIFUL NATURE

- ENCOURAGEMENT OF FOREIGN MARKET PROMOTION

- PROMOTION OF DOMESTIC TOURISTS.

2. การพัฒนาเกาะภูเก็ตให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ (CREATION OF GREATER

PHUKET) ประกอบด้วย

- DEVELOPMENT OF TOURISM RESOURCES

- UP-GRADING OF TOURISM INFRASTRUCTURE

- CONSTRUCTION OF NEW RESORT COMPLEXES

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การจัดตั้งองค์การพัฒนาเกาะภูเก็ต (ORGANIZATIONAL SET-UP) ประกอบด้วย

- INTER-GOVERMENTAL CO-ORDINATIONS.
- ESTABLISH DEVELOPMENT AUTHORITY AND CORPERATION
- CONTROL DEVELOPMENT BY PRIVATE SECTORS

จากแผนการพัฒนาเกาะภูเก็ตให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ประกอบด้วยโครงการ

3 โครงการ คือ

1. โครงการพัฒนาแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ
(DEVELOPMENT OF TOURISM RESOURCES)
2. โครงการยกระดับระบบสาธารณูปโภค
(UP-GRADING OF TOURISM INFRASTRUCTURE)
3. โครงการสร้างโรงแรมพักตากอากาศชั้นนำใหม่
(CONSTRUCTION OF NEW RESORT COMPLEXES)

โครงการที่น่าสนใจสำหรับวิทยานิพนธ์นี้ คือ โครงการสร้างโรงแรมพักตากอากาศ
ชั้นนำใหม่ (CONSTRUCTION OF RESORT COMPLEXES) ซึ่งประกอบด้วยโครงการย่อย ๆ อีก คือ

- 3.1 โครงการไทยเมือง รีสอร์ท ดอนเหล็กซ์
(THAI MUANG INTERNATIONAL RESORT COMPLEX)
- 3.2 โครงการโคกกลอย จ.กระบี่
(KHOK KLOI PUBLIC BEACH)
- 3.3 โครงการภูเก็ตมารีนเซ็นเตอร์
(PIUKET MARINE CENTER AT CHALONG BAY)
- 3.4 โครงการโรงแรมพักตากอากาศในส่วนที่เอกชน
(PLANNED PROJECTS BY PRIVATE SECTORS)
 - BANG TAE RESORT (หาดบางเทา รีสอร์ท)
 - THA CHAT CHAI RESORT (ท่าฉัตรไชย รีสอร์ท)

ทางด้านการเข้าถึงจังหวัดภูเก็ต

ปัจจุบันการเข้าถึงจังหวัดภูเก็ตสามารถกระทำได้ 3 เส้นทางคือ

- ทางบก การติดต่อระหว่างภูเก็ตกับกรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียงสามารถทำ
ได้โดยสะดวกทั้งทางรถยนต์ส่วนบุคคลและรถโดยสาร ซึ่งมีรถวิ่งตรงจากกรุงเทพฯสู่จังหวัดภูเก็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และจังหวัดอื่น ๆ อยู่เป็นประจำ ดยเชื่อมกับถนนเพชรเกษม ที่บริเวณปากคลองท่าพระ ต.ฉัตรชัย ทางเหนือของเกาะ เกษะพานสารสิน รัฐบาลมีโครงการที่จะสร้างทางรถไฟจากสุราษฎร์ธานีถึง จังหวัดภูเก็ต ตามโครงการ JICA ซึ่งสามารถเดินทางสู่จังหวัดภูเก็ตได้สะดวกขึ้น

- ทางอากาศ การติดต่อ โดยเครื่องบินโดยสารของบริษัทเดินอากาศไทย ทั้ง การบินตรงจากกรุงเทพฯ สู่จังหวัดภูเก็ต วันละ 2 เที่ยวบิน และเพิ่มเที่ยวบินกรุงเทพฯ สุบั้งและ สิงคโปร์ อีกวันละหนึ่งเที่ยว สายการบินบางกอกแอร์เวย์ จำกัด จากกระบี่-ภูเก็ต ซึ่งเส้นทางนี้ ทักที่นักท่องเที่ยวเที่ยวจากแถบเอเชียและยุโรป เข้ามาสู่ประเทศไทย และจังหวัดภูเก็ตมากขึ้น โดยเฉพาะชาวสิงคโปร์และฮ่องกง นอกจากนี้ปัจจุบันยังมีโครงการที่จะปรับปรุงสนามบินภูเก็ตที่หาดไม้ขาว เพื่อเป็นสนามบินนานาชาติ พร้อมที่จะรับนักท่องเที่ยวระดับสากลได้

- ทางเรือ มีเส้นทางเดินเรือภายในประเทศสู่จังหวัดภูเก็ตและมีเส้นทางโดยตรง จากบั้ง เข้าสู่ท่าเทียบเรือ 4 แห่ง ในจังหวัดภูเก็ต เพื่อการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ ทักที่มี ความสะดวกในการเดินทางของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศทางด้านสาธารณูปโภค จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีความพร้อมสําหรับการขยายตัวทางด้าน การตลาดการท่องเที่ยวสูง ตั้งแต่การพัฒนาก่อสร้างเที่ยวจังหวัดภูเก็ตมีความจำเป็นที่จะต้องมีการสร้างพื้นฐานที่ดี ซึ่งสามารถสรุปแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้ดังนี้

ระบบน้ำจืด ปัจจุบันระบบน้ำจืดในจังหวัดภูเก็ตมีขีดจำกัดเฉพาะ เขตสุขภาพโดย ขยายแร่เก่าเป็นอ่างเก็บน้ำดิบสําหรับผลิตน้ำประปา ซึ่งเล็กเกินไป และไม่สามารถเก็บน้ำดิบได้ สม่่าเสมอ จึงทักให้ระบบผลิตและจ่ายน้ำประปามีขีดความสามารถจำกัด ตั้งแต่รัฐบาลจึงได้ศึกษา และกำหนดที่จะก่อสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำไว้ 5 แห่งนี้ อ่างเก็บน้ำบางวาด อ่างเก็บน้ำผกิด อ่างเก็บน้ำเชิงทะเล อ่างเก็บน้ำบ้านท่าเรือ และอ่างเก็บน้ำกระทู้ ขณะนี้กำลังดำเนินการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำบางวาด เมื่ออ่างเก็บน้ำบางวาดเสร็จสมบูรณ์จะสามารถสนองความต้องการน้ำดิบที่เพิ่มขึ้นทั้งเขตเมืองภูเก็ต และเขตพัฒนาการท่องเที่ยว(หาดป่าตอง) จำนวน 2,000 ลบ.ม. ต่อวัน ในปี 2522 จนถึง 19,000 ลบ.ม.ต่อวัน ในปี 2540

แหล่งน้ำดิบนอกจากเขื่อนบางวาดแล้ว ยังได้ศึกษาแหล่งน้ำดิบอื่น ๆ สําหรับแหล่ง พักกการท่องเที่ยวตามโครงการ คือ แหล่งน้ำใต้ดินในรูปของบ่อน้ำตื้น ซึ่งได้ประมาณปริมาณน้ำ ใต้ดินสําหรับบริเวณน้ำใต้ดิน สําหรับบริเวณหาดราไว และบริเวณหาดในหาน 12,830 ลบ.ม. ต่อวันและ 8,648 ลบ.ม.ต่อวัน ตามลำดับ ปริมาณน้ำใต้ดินดังกล่าวไม่เพียงพอกับบริเวณเขต พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งหมดตลอดโครงการได้ จึงได้กำหนดให้บริเวณแหล่งน้ำใต้ดินราวไว้สำหรับ

เขตพัฒนาการท่องเที่ยวราไว, กะตะ และกะรน จำนวน 5 บ่อ ส่วนแหล่งน้ำใต้ดินในถ้ำ
สำหรับหาดในหานจำนวน 1 บ่อ

ระบบบำบัดน้ำทิ้ง ตามสภาพภูมิประเทศของจังหวัดภูเก็ต ตัวเมืองภูเก็ตจะอยู่ห่าง
จากหาดที่อยู่ในแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ดังนั้น ระบบบำบัดน้ำทิ้งของบริเวณหาดควรที่จะแยกจาก
ระบบบำบัดน้ำทิ้งของตัวเมือง ซึ่งทางสำนักผังเมืองได้รับผิดชอบอยู่ในการวางผังเมืองรวม

เนื่องจากบริเวณโครงการพัฒนาฯ ดังกล่าวไม่มีน้ำทิ้งจากโรงงาน ดังนั้นน้ำทิ้งทั้ง
หมดจึงมาจากที่อยู่อาศัย ซึ่งคุณภาพของน้ำทิ้งยังอยู่ในเกณฑ์ อย่างไรก็ตามจำเป็นต้องให้ความสำคัญ
สนใจเกี่ยวกับสารแขวนลอยและสารอินทรีย์ ซึ่งจุลินทรีย์ย่อยสลายได้ในน้ำทิ้งโดยมูลฐานของน้ำ
ทิ้งดังกล่าวมาจากมนุษย์ มีองค์ประกอบของสารอินทรีย์และส่วนประกอบของอาหาร จากการศึกษา
สามารถประมาณปริมาณน้ำทิ้งทั้งหมดตามเขตพัฒนาการท่องเที่ยวตลอดโครงการมากที่สุด 2,259
ลบ.ม. ต่อวัน และ 15,251ลบ.ม.ต่อวัน ในปี 2522 และปี 2540 ตามลำดับ ดังนั้น การวาง
แผนการบำบัดน้ำทิ้งไว้ 2 ระบบ ดังนี้

- ระบบบำบัดน้ำทิ้งโดยออกซิเจน สำหรับหาดป่าตอง กะตะ กะรน และราไว
- ระบบบำบัดเฉพาะแบบส้วมซึม สำหรับหาดในหาน ในยาง เกาะไม้ท่อน และ
เกาะพีพี

ระบบระบายน้ำ ปัจจุบันภูเก็ตมีถนนสายหลักยาว 43 กิโลเมตร ขนาด 2 ช่องทาง
จราจร ผิวจราจรเป็นแอสฟัลท์ เริ่มจากสะพานสารสินเข้าสู่ตัวเมือง ถนนสายนี้เพียงพอสำหรับการ
จราจรในปัจจุบัน ส่วนถนนสายในจังหวัดภูเก็ตเป็น 2 ช่องทางจราจรยาว 116 กิโลเมตร
โดย 63% มีผิวจราจร และ 37% เป็นลูกรัง ถนนในเมืองภูเก็ต 80% มีผิวจราจร และ 20%
ไม่มีผิวจราจร

สำหรับขยายถนนในอนาคต ขึ้นอยู่กับผังการใช้ที่ดินขั้นต้น และพยากรณ์ปริมาณการ
จราจรซึ่งผลของการศึกษาระบบระบายน้ำ ถนนทุกสายในปัจจุบันยังใช้ประโยชน์ได้ และมีถนนที่จะ
ทำการก่อสร้างในหน้อยที่สุด เฉพาะบริเวณที่จำเป็นต้องทำขึ้นเพื่อประหยัดการลงทุน ถนนที่จะทำ
การก่อสร้างใหม่มี 4 สาย ดังนี้

1. ถนนผ่านตัวเมืองภูเก็ต เพื่อหลักเลี่ยงความแออัดในตัวเมืองภูเก็ต และบริการนัก
ท่องเที่ยวโดยเฉพาะถนนสายนี้เริ่มจากถนนสาย 402 ที่บ้านบางกุ่มไปตามชายฝั่งตะวันออกของเข
พันธุรัตน์ และบรรจบถนน 4020 ที่สายแยกบ้านระแง รวมระยะทาง 8 กิโลเมตร

2. ถนนผ่านหาดกะรนและในหาน ซึ่งจากผลการประมาณปริมาณการจราจรที่ห้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบแปลงจะสูงขึ้นมากในระยะที่ 2 ของโครงการพัฒนาฯ (2531-2540) ถนนสายนี้เริ่มที่บ้าน
คาหวัดแยกจากถนนสาย 4021 ขนานกับถนนสาย 4024 ติดกับเขาคูด ติดกับถนน 4028 ไป
บรรจบกับถนนลูกรังที่บ้านโคกทราย รวมระยะทาง 7.5 กิโลเมตร

3. ถนนไปท่าเทียบเรือด่านใต้ (บ้านแหลมพัฒนา) เพื่อบริการนักท่องเที่ยวไปยัง
ท่าเรือในระยะที่ 2 (2531-2540) ระยะทาง 4 กิโลเมตร

4. ถนนไปท่าเทียบเรือที่แหลมขาด เป็นถนนสำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อชมสวนสัตว์ใน
ระหว่างทางไปหรือกลับจากท่าเทียบเรือไปชมล่าวังผา ระยะทาง 3 กิโลเมตร

ระบบเก็บและกำจัดขยะ

ปัจจุบันใช้วิธีขุดฝังกลบบริเวณที่เกิดขยะ เมื่อมีการพัฒนาตามแผนแล้วปริมาณขยะจะ
เพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องมีระบบเก็บ และกำจัดขยะ เพื่อป้องกันภาวะสิ่งแวดล้อมสกปรก และการ
สุขภาพ จากการศึกษาตามโครงการพัฒนาฯ ได้ประมาณปริมาณขยะ 3,280 ตันต่อปี และ
25,730 ตันต่อปี ในปี 2525 และ 2540 ตามลำดับ ทั้งยังได้กำหนดระบบที่เหมาะสม คือ ระบบ
ขุดกลบและฝังขยะ โดยกำหนดบริเวณและอาณาเขตของแหลมที่แบ่งกะตะใหญ่และกะตะน้อย ซึ่งห่าง
จากถนนกะตะ-กะรนเข้าไป 1 กิโลเมตร บริเวณดังกล่าวสามารถรองรับขยะได้ถึง 300,000
ลูกบาศก์เมตร

ระบบระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วม ได้แบ่งบริเวณเพื่อรับน้ำฝนตามบริเวณการพัฒนา
อยู่ในช่วงรัศมี 0.5-6.5 ตารางกิโลเมตร โดยลักษณะบริเวณที่รับน้ำฝนในบริเวณโครงการ
พัฒนา หากมีทางระบายน้ำกว้างไม่เกิน 5 เมตร จะระบายลงสู่บริเวณรองรับ เช่น หนองบึง
เป็นต้น ส่วนบริเวณอื่นที่มีบริเวณพื้นที่รองรับเป็นป่าและทุ่งนา ก็คงให้อยู่ในสภาพเดิม และบริเวณ
พื้นที่โครงการตามเชิงเขาหรือชายหาด โอกาสที่จะเกิดน้ำท่วมน้อยมาก

การออกแบบของทางระบายน้ำจะขึ้นอยู่กับความลาดชันของพื้นที่ดินตามธรรมชาติ ซึ่ง
จะยังผลให้การไหลของน้ำไหลไปตามทิศทางของทางระบายน้ำ โดยมีรูปตัวเป็นสี่เหลี่ยมคางหมู

เนื่องจากบริเวณ 70% เป็นป่าธรรมชาติ พืชพันธุ์ไม้ร่มครึ้ม ร้อยาง ไม่มีบ่อแ่
อยู่เลย ดังนั้น การระบายน้ำบริเวณดังกล่าวให้ระบายลงทะเล ซึ่งน้ำที่ระบายลงยังคงอยู่ใน
สภาพดี บริเวณที่มีสิ่งปลูกสร้างก็ยังเป็นบริเวณเล็ก ๆ อยู่เท่านั้น การระบายน้ำดังกล่าวก็จะไม่
เป็นปัญหา แต่อย่างไรก็ตาม เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมที่ดีของน้ำทะเล จึงได้กำหนดให้จุดระบาย
น้ำลงในทะเลสาบ เพื่อที่จะขจัดสารแขวนลอยก่อนที่จะระบายลงสู่ทะเลอีกครั้ง

ระบบไฟฟ้า ในเขตภาคใต้มีโรงผลิตไฟฟ้า 5 แห่ง คือที่นครศรีธรรมราช หาดใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบี่ สุราษฎร์ธานี และ ภูเก็ต ซึ่งจ่ายกระแสไฟฟ้าระบบข่ายวงแหวนด้วยความดันไฟฟ้า 115 กิโลโวลต์ ไปยัง 14 จังหวัดภาคใต้ การจ่ายไฟสถานีย่อยภูเก็ต มีสายเมน 3 สาย คือส่งไปยัง บริเวณเมืองภูเก็ต บริเวณอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และบริเวณที่พักอาศัยหนาแน่นปานกลาง เท่านั้น ส่วนบริเวณป่าดง ทะเล ธาร และบริเวณที่พักอาศัยเบาบางยังไม่มีไฟฟ้าใช้ ซึ่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคกำลังพิจารณาขยายให้ถึงบริเวณหาดต่าง ๆ

ปัจจุบันความต้องการไฟฟ้าของภูเก็ตอยู่ในระดับ 14 เมกกะวัตต์ อย่างสม่ำเสมอ แต่สถานีย่อยภูเก็ตมีกำลังเพียง 10.3 เมกกะวัตต์ จึงจำเป็นต้องหาแหล่งกำเนิดไฟฟ้าช่วย สนับสนุนเพื่อไม่ให้เกิดไฟตก

ปริมาณความต้องการไฟฟ้า จากประมาณการได้แยกความต้องการไฟฟ้าออกเป็น ประเภท และบริเวณต่าง ๆ ดังตารางต่อไปนี้ คือ

ตารางปริมาณความต้องการไฟฟ้า

(หน่วย : เมกกะวัตต์)

ประเภท	พ.ศ. 2520	พ.ศ. 2530	พ.ศ. 2540
1. อุตสาหกรรม	6	9	12
2. ธุรกิจการค้า	4	14	22
3. ที่พักอาศัย	4	8.1	16.4
4. อื่น ๆ	0.5	2.5	6.4
รวม	14.5	33.6	56.8

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องขยายสถานีย่อยให้สามารถที่จะจ่ายให้เพียงพอกับความต้องการไว้ 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 50 MVA ระยะที่ 2 80 MVA ในปี 2530 และปี 2540 ตามลำดับ

ระบบสื่อสารและโทรคมนาคม ปัจจุบันข่ายโทรคมนาคมระหว่างกรุงเทพ-ภูเก็ต ใช้ไมโครเวฟ ส่วนข่ายโทรศัพท์ทางไกลยังต้องใช้ระบบพนักงานเป็นผู้ต่อให้ จากประมาณการความต้องการในอนาคตจำเป็นต้องมีระบบหมุนเลขได้โดยตรง ระหว่างกรุงเทพ-ภูเก็ต และกรุงเทพฯ-ภูเก็ต โดยผ่านชุมสายชุมสายพร้อมกันสายตรงสำหรับบริการระหว่างประเทศอย่างน้อย 2 สาย ความต้องการในการใช้โทรศัพท์ทำนภูเก็ตเพิ่มจำนวนมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องเพิ่มจำนวนชุมสายย่อยในเขตที่มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น และบริเวณที่อยู่เขตพัฒนาไว้ 2 ระยะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระยะที่ 1 (สำหรับปี 2530) ขยายชุมชนภูเก็ตเป็น 5,000 เลขหมาย ขยายชุมชนกลาง 500 เลขหมาย ก่อสร้างชุมชนใหม่ที่กระทุ่มและอ่าวฉลอง จำนวน 1,500 และ 2,000 เลขหมาย ตามลำดับ

สนามบิน รัฐบาลได้สนับสนุนโครงการขยายสนามบินภูเก็ต ซึ่งได้ดำเนินการและแล้วเสร็จ เปิดใช้ตั้งแต่ปี 2522 เป็นต้นมา โดยได้ขยายทางวิ่งให้ยาวถึง 2,500 เมตร กว้าง 45 เมตร และลานจอดกว้าง 80 x 120 เมตร ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถรับเครื่องบินไอพ่นขนาดกลางและขนาดใหญ่ได้ อีกทั้งเป็นสนามบินนานาชาติ มีเที่ยวบินจากประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์มาลง ทักให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวภูเก็ตได้สะดวกยิ่งขึ้น

ท่าเรือ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางน้ำ เกาะภูเก็ตมีธรรมชาติทางทะเล ชายหาด ปะการัง และแหล่งธรรมชาติต้นน้ำที่สวยงาม ซึ่งเหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานของการท่องเที่ยวทั้งทางทะเลและทางบก โดยกำหนดให้มีท่าเทียบเรือท่องเที่ยวด้านเหนืออยู่ที่แหลมขาด (เหนืออ่าวบ่อ) และด้านใต้ที่บ้านแหลมพันนา

สภาพโครงสร้างพื้นฐานของจังหวัดภูเก็ต

1. การคมนาคม

จังหวัดภูเก็ตมีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับจังหวัดต่าง ๆ ได้สะดวก ทั้งทางอากาศ ทางบก และทางทะเล ดังนี้

(1) การคมนาคมทางอากาศ จังหวัดภูเก็ตมีท่าอากาศยานพาณิชย์ จำนวน 1 แห่ง มีสถิติจำนวนผู้โดยสารและจำนวนเที่ยวบิน ดังนี้

ปี พ.ศ. 2530	มีผู้โดยสารจำนวน	748,422 คน
	เพิ่มขึ้นจากปี 2529 ร้อยละ	44.9
	จำนวนเที่ยวบิน	7414
ปี พ.ศ. 2531	มีผู้โดยสารจำนวน	965,237 คน
	เพิ่มขึ้นจากปี 2530 ร้อยละ	28.97
	มีจำนวนเที่ยวบิน	8,303 เที่ยวบิน
ปี พ.ศ. 2532	มีผู้โดยสารจำนวน	1,342,979 คน
	เพิ่มขึ้นจากปี 2531 ร้อยละ	33.4
	มีจำนวนเที่ยวบิน	11,517 เที่ยวบิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาคารผู้โดยสารของท่าอากาศยานภูเก็ตในปัจจุบันซึ่งก่อสร้างครั้งแรก ในปี 2506 และขยายเพิ่มเติมในปี 2522 มีขนาดพื้นที่ 4,186 ตารางเมตร สามารถรับผู้โดยสารในชั่วโมง แอ๊ดได้อย่างมากเพียง 459 คน ในปี 2530 จำนวนผู้โดยสารในชั่วโมงแอ๊ดจะประมาณ 850 คน จึงทำให้เกิดปัญหาผู้โดยสารคับคั่งและไม่ได้รับความสะดวกสบายเท่าที่ควร การแก้ปัญหาในช่วงแรก กรมการบินพาณิชย์ได้ปรับปรุงบริเวณอาคารผู้โดยสารต่าง ๆ จนสามารถรับผู้โดยสารในชั่วโมงแอ๊ดได้จำนวน 650 คน ซึ่งก็ยังไม่เป็นการเพียงพอ การแก้ปัญหาการให้บริการผู้โดยสารให้ได้รับความสะดวกสบายและเพื่อผลต่อไปในอนาคต กรมการบินพาณิชย์จึงได้ศึกษาและจัดทำโครงการพัฒนาท่าอากาศยานภูเก็ต ระยะ 4 ปี (2530-2534) และในกรณีเร่งด่วน กระทรวงคมนาคมจึงได้ขออนุมัติโครงการปรับปรุงท่าอากาศยานภูเก็ต และเปลี่ยนแปลงรายการ การใช้งบกลางประจำปี 2530 ต่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับโครงการฯ และอนุมัติให้ดำเนินการตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอในโครงการฯ ปรับปรุงดังกล่าว มีการก่อสร้างอาคารผู้โดยสารการบินหลังใหม่ เป็นอาคาร 3 ชั้น พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อให้มีความสามารถอย่างมีประสิทธิภาพ รองรับบริการผู้โดยสารได้จนถึงปี 2545 ไว้ด้วย ขณะนี้ได้ดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2533 สำหรับอาคารหลังใหม่ มีพื้นที่ใช้สอยอาคารทั้งหมด 23,378 ตารางเมตร สามารถรองรับผู้โดยสารในชั่วโมงเร่งด่วนได้ประมาณ 3,000 กว่าคน ดังมีรายละเอียดดังนี้

- ห้องพักผู้โดยสารขาออกต่างประเทศ สามารถรับผู้โดยสารในชั่วโมงเร่งด่วนได้ประมาณ 1,000 คน
- ห้องพักผู้โดยสารขาออกภายในประเทศ สามารถรับผู้โดยสารในชั่วโมงเร่งด่วนได้ประมาณ 950 คน
- ห้องพักผู้โดยสารขาเข้าต่างประเทศ สามารถรับผู้โดยสารในชั่วโมงเร่งด่วนได้ประมาณ 750 คน
- ห้องพักผู้โดยสารขาเข้าภายในประเทศ สามารถรับผู้โดยสารในชั่วโมงเร่งด่วนได้ประมาณ 933 คน

ที่มา การท่าอากาศยานภูเก็ต

(2) การคมนาคมทางบก เป็นเส้นทางคมนาคมหลักของจังหวัด สามารถใช้การคมนาคมได้ดีในทุกฤดูกาล มีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 402 เชื่อมจังหวัดภูเก็ตกับจังหวัดพังงา โดยผ่านทางสะพานสารสินในการเดินทางติดต่อระหว่างภูเก็ต กรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นไปอย่างสะดวก มีรถยนต์บริการประจำทาง ทั้งรถปรับอากาศ และรถธรรมดา และรถพิเศษวิ่งบริการวันละหลายเที่ยว ดังนี้

- รถยนต์โดยสารปรับอากาศที่วิ่งระหว่างภูเก็ต-กรุงเทพฯ มีจำนวน 16 คัน เฉลี่ยวันละ 15 เที่ยว มีผู้โดยสารใช้บริการในปี 2532 ประมาณ 190,000 คน

- รถยนต์โดยสารธรรมดา ระหว่างภูเก็ต-กรุงเทพฯ มีจำนวน 16 คัน เฉลี่ยวันละ 9 เที่ยว

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปของภาคใต้

ลักษณะทางกายภาพ

ภาคใต้อยู่ในบริเวณ physiographic region ที่เรียกว่า peninsular Thailand (Moorman 1966) มีอาณาเขตประมาณ 82,910 ตารางกิโลเมตร ทิศตะวันออกติดกับอ่าวไทย และทะเลจีนตอนใต้ ทิศตะวันตกติดต่อกับทะเลอันดามัน ลักษณะภูมิประเทศประกอบด้วยเทือกเขาตะนาวศรีทางฝั่งตะวันตกและเทือกเขาสันกาลาคีรี แบ่งอาณาเขตประเทศไทยกับประเทศมาเลเซียออกจากกัน

ภูมิอากาศ

1. น้ำฝน เนื่องจากภาคใต้มีลักษณะ เป็นแหลมยื่นออกไป และมีเทือกเขาอยู่ในแนวเหนือ-ใต้ ทิวเขาที่กลายเป็นแนวกันฝนทั้ง 2 ฝั่ง ซึ่งทำให้ภาคใต้มีปริมาณน้ำฝนสูง เพราะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมทั้ง 2 ฝั่งทะเลในช่วงเวลาที่ต่างกัน จึงทำให้มีฝนตกในช่วงที่ต่างกันด้วยดังนี้คือ

ก. ช่วงระหว่างเดือนเมษายนถึงกันยายน เป็นช่วงที่ลมมรสุมฤดูร้อนพัดจากทิศทางตะวันตกเฉียงใต้ ทางตะวันตกของเทือกเขาภูเก็ตเป็นบริเวณที่ได้รับปริมาณน้ำฝนมาก ปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ยต่อปีของฝั่งตะวันตก 2,859 มม. ซึ่งมีปริมาณน้ำฝนสูงกว่าฝั่งตะวันออก

ข. ในช่วงเวลาเดียวกันข้างต้น ฝั่งตะวันออกได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ด้วย ประกอบกับมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดเข้ามาในเดือนพฤศจิกายน ทำให้ปริมาณน้ำฝนสูงขึ้นถึง 450 มม. ต่อเดือน สถิติปริมาณน้ำฝนที่สูงที่สุด คือ 625.9 มม. ซึ่งวัดได้ที่จังหวัดนราธิวาส เมื่อวันที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2498 ถึงแม้ฝั่งตะวันออกจะได้รับความชุ่มชื้นอยู่ตลอดเวลา แต่มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปี 2,096 มม. ซึ่งน้อยกว่าฝั่งตะวันตก

2. อุณหภูมิ เฉลี่ยต่อเดือนของทั้งภาค ได้แก่ เดือนที่สูงที่สุด คือ เดือนเมษายน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุณหภูมิ 28.5 ซ และเดือนที่ต่ำสุด ได้แก่ เดือนธันวาคม อุณหภูมิ 26 ซ

ทางฝั่งตะวันตก อุณหภูมิสูงสุด คือ 28.7 ซ และต่ำสุด คือ 26.5 ซ

ทางฝั่งตะวันออก อุณหภูมิสูงสุด คือ 28.5 ซ และต่ำสุด คือ 25.8 ซ

อุณหภูมิเฉลี่ยของทั้งสองฝั่งเท่ากัน คือ 27.3 ซ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว ทางตะวันตกจะอุ่นกว่าฝั่งตะวันออกในฤดูหนาว และทางตะวันออกจะร้อนกว่าฝั่งตะวันตกในฤดูร้อน

3. ความชื้นสัมพัทธ์ ลักษณะความชื้นสัมพัทธ์มีความแตกต่างกันทั้งสองฝั่ง ในช่วงเวลาต่างกัน ทางตะวันตกมีลักษณะความสูงต่ำเห็นได้ชัดกว่าทางตะวันออก โดยเฉลี่ยมากกว่า 75 % ทั้งสองฝั่งมีลักษณะคล้ายกันตรงที่มีลักษณะความชื้นสัมพัทธ์ต่ำในฤดูหนาว และสูงในฤดูร้อน ในฤดูหนาวทางตะวันตกมีความชื้นสัมพัทธ์น้อยกว่า ในฤดูร้อนทางตะวันตกจะมีความชื้นสัมพัทธ์สูงกว่า

4. ลม ช่วงระยะของลมมรสุมในฤดูหนาวระหว่างเดือน พฤศจิกายน-เมษายน ลมจะพัดในทิศทางจากตะวันออกเฉียงเหนือสู่ทิศเหนือ และในช่วงระยะเวลาของลมมรสุมในฤดูร้อนระหว่างเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม ลมจะพัดจากตะวันตกเฉียงใต้สู่ตะวันตก โดยปกติจะมีความเร็วของลมปานกลาง ความเร็วของลมสูงสุดในฤดูหนาว คือ 13 กม. ต่อชั่วโมงในเดือนธันวาคมและมกราคม

ในภาคใต้ สรุปลได้ว่า เนื่องจากการตกของฝนมักเป็นอุปสรรคต่อการท่องเที่ยว ดังนั้นเวลาที่เหมาะที่สุด คือ ช่วงเวลาที่แต่ละฝั่งทะเลอยู่นอกกระยะเวลาของลมมรสุม ระยะเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวทางตะวันตก คือ ช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน และพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม สำหรับทางฝั่งทะเลตะวันออก

ธรณีวิทยา

ภาคใต้ของประเทศไทยประกอบขึ้นด้วยหินยุคต่าง ๆ จาก Pre-cambrian ขึ้นมาจนถึงหินยุคปัจจุบัน หินยุค Cambrian ประกอบไปด้วยหินทราย ควอร์ตไซต์ ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มหินตะรุเตา หินแปร ส่วนใหญ่เป็นพวกควอร์ตไซต์ หินทราย อยู่ในยุค "วูลูเรียนดินเวียน กลุ่มหินตะนาวศรี หินปูนส่วนใหญ่เป็นหินกลุ่มทุ่งสงและราชบุรี ซึ่งจัดอยู่ในยุคเอโอโดวินีเซียนและเพอร์เมียน ตามลำดับหินแกรนิตส่วนใหญ่มีอยู่ในยุค Carboniferous และ Triassic ซึ่งเป็นหินแกรนิตยุคเก่า หินแกรนิตยุคใหม่เกิดการแทรกดันในยุค Cretaceous และ Tertiary ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของแร่ดีบุกทั่วไปในภาคใต้ ศักยภาพแร่ในภาคใต้มีสูงมาก แร่ที่พบส่วนใหญ่ประกอบด้วย ดีบุก พลวง วุลแฟรม ดินขาว เฟลสปาร์ ถ่านหินลิกไนต์และแบไรท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัณฐานวิทยา

สัณฐานวิทยาของภาคใต้ประกอบด้วยฝั่งทะเลทิศตะวันออก ซึ่งเป็นฝั่งทะเลยกตัว (Xhoreline of emergence) เทือกเขาดอนกลางของ Peninsular และฝั่งทะเลทิศตะวันตก ซึ่งเป็นฝั่งทะเลจมตัว (Shoreline of submergence) สัณฐานวิทยาส่วนใหญ่ประกอบด้วย beach, sand bars, sand dune, coastal plain, marine terrace ระดับต่าง ๆ ของเทือกเขาหินปูนจะพบตามฝั่งตะวันออกในรูปของภูเขาหิน และ lenticular limestone และทางฝั่งทะเลอันดามันในรูปของเกาะต่าง ๆ ในตอนกลางของแหลมภาคใต้จะมีการแทรกดันของหินแกรนิตในยุคต่าง ๆ ซึ่งเปรียบเสมือนแกนกลางของ peninsular

ลักษณะการใช้ที่ดิน

ส่วนใหญ่ใช้ทำการเกษตร ป่าไม้ สวนยางพารา และการทำเหมืองแร่ ที่ราบชายฝั่งทะเลส่วนใหญ่ใช้ทำนา เช่นที่ราบบริเวณจังหวัดสุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช บริเวณที่ราบชั้นบันไดที่เป็น Marine terraces ส่วนใหญ่ใช้ปลูกยางพารา ที่ลุ่มชายฝั่ง ตลอดจนทางระบายน้ำของแม่น้ำสายใหญ่ (Estuarines) มีป่าชายเลนซึ่งเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจสูงในจังหวัดระนอง กระบี่และสงขลา มีการทำปาล์มน้ำมัน (oil palm) และเป็นระยะที่กำลังจะให้ผลผลิตอยู่ การตัดไม้ทำลายป่าในภาคใต้ในอัตราค่อนข้างสูง ผลกระทบที่ติดตามมาคือ เกิดการสูญเสียผืนดินซึ่งเป็นทรัพยากรอันมีค่าเป็นอย่างยิ่ง ในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร

ภัยธรรมชาติ

ส่วนใหญ่เกิดจากอุทกภัย และวาตภัยในช่วงมรสุม และพายุหมุนในเดือนสิงหาคมถึงกันยายน และกันยายนถึงตุลาคม แต่ส่วนมากมักมีฝนตกชุกเกือบตลอดปี ทั้งฝั่งทะเลตะวันออกและตะวันตก ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวอาจเกิดอุทกภัย และวาตภัยขึ้นได้ วาตภัยส่วนมากเกิดขึ้นบริเวณแหลมตะลุมพุก จังหวัดนครศรีธรรมราช และเกาะสมุยจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สภาพทั่วไป จังหวัดภูเก็ต

ภูเกิดโดยทั่วไป

ภูเก็ตเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางว่าเป็นหนึ่งในหลาย ๆ จังหวัดที่เก่าแก่และรุ่งเรืองที่สุดของดินแดนภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งเป็นเกาะแห่งเดียวที่มีฐานะเป็นจังหวัด เกาะภูเก็ตตั้งอยู่ทางชายฝั่งด้านตะวันตกของคาบสมุทรมลายูซึ่งต่อเนื่องไปถึงประเทศมาเลเซีย คือ "บูเก็ท" มีความหมายว่าภูเขา เพราะเมื่อมองจากทะเลจะเห็นเป็นภูเขาใหญ่อยู่จากทะเลตามลักษณะทางเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กายภาพของตัวเกาะมีภูมิประเทศสูง ๆ ต่ำ ๆ ประกอบด้วยภูเขาและที่ราบเป็นตอน ๆ ที่ราบส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นเนินเตี้ย ๆ ประกอบกับชายหาดสวยงามเป็นที่ดึงดูดใจมากมายที่ทำให้ความงดงามของทัศนียภาพที่ก่อตัวขึ้นตามฝั่งทะเล ดูแปลกไปต่าง ๆ นานา และได้ไปด้วยธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่สวยงาม กูเกิดนี้แวดล้อมไปด้วยธรรมชาติมากมายที่ควรจะสงวนไว้ไม่ให้ถูกรบกวนทางกายภาพ แม้ว่าพื้นที่ซึ่งเป็นส่วนน้อยได้ถูกรุกไล่ไปแล้วโดยส่วนตัวของ เอกชนบางกลุ่มหรืออย่างผิดกฎหมาย แต่พื้นที่ส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในสภาพที่ดีมาก กูเกิดเป็นที่เชิดหน้าชูตามากในความงามที่ดึงดูดความสนใจ และเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในหมู่นักท่องเที่ยว โดยเฉพาะแต่นักท่องเที่ยวในประเทศเท่านั้น แต่รวมทั้งนักท่องเที่ยวจากนานาชาติด้วย กูเกิดสามารถไปถึงได้โดยรถยนต์ใช้เวลาประมาณ 13 ชั่วโมง จากกรุงเทพฯ และโดยเครื่องบินซึ่งมีเที่ยวบินทุกวัน ใช้เวลาประมาณ 1.10 ชั่วโมง และยังสามารถไปถึงได้โดยทางทะเลสภาพภูมิศาสตร์

กูเกิดเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ซึ่งตั้งอยู่บนน่านน้ำทะเลอันดามัน และประมาณได้ว่าอยู่ระหว่างเส้นรุ้ง (latitude) ที่ 7 30 N และเส้นแวง (longitude) ที่ 98 15 E และ 98 40 E กูเกิดมีพื้นที่ของตัวเกาะใหญ่ประมาณ 550 ตร.กม. ส่วนยาวที่สุดของเกาะวัดจากทิศเหนือถึงทิศใต้ประมาณ 44 กม. และส่วนกว้างเฉลี่ยประมาณ 18 กม. กูเกิดประกอบด้วยเกาะบริวารอีก 37 เกาะ ซึ่งรวมพื้นที่ที่เป็นพื้นดินได้ประมาณ 570 ตร.กม. อาณาเขตทิศเหนือ จดท้องทะเลจังหวัดพังงา ตรงช่องปากพระ ซึ่งกว้างประมาณ 400 ม.

ปัจจุบันมีสะพานสารสินเชื่อมระหว่างจังหวัดกูเกิดและพังงา

ทิศใต้ จดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

ทิศตะวันออก จดทะเลจังหวัดกระบี่

ทิศตะวันตก จดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

ลักษณะทางกายภาพ

กูเกิดเป็นเกาะที่ถูกจัดอยู่ในระดับสูง ในเรื่องของธรรมชาติที่สวยงามของทะเล, หาดทราย, เกาะเล็กเกาะน้อย, แนวหินปะการัง และสมบัติใต้ทะเลอีกมากมายประมาณได้ว่าพื้นที่ครึ่งหนึ่งของกูเกิดมีลักษณะ เป็นภูเขาซึ่งติดต่อกันเป็นลักษณะของหินแข็งยื่นไปตามพรมแดนของประเทศพรมามียอดภูเขามากมาย ในเกาะกูเกิดที่มีความสูงมากกว่า 500 ม. เหนือระดับน้ำทะเล (mean sea level) ยอดเขาที่สูงที่สุด คือ เขาไม้เท้าสิบสอง ตั้งอยู่ใกล้กับหาดป่าตอง มีความสูง 529 ม. หาดทรายต่าง ๆ ของกูเกิดพบได้ในส่วนที่รับลมของเนินทางหัวแหลมและ เกาะที่อยู่ใกล้ ๆ ฝั่งในชายทะเลอันดามัน ด้วยผลของการจมและการขยายตัวของเนินเขาในปัจจุบัน ซึ่งอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใกล้ชิดกับแนวชายฝั่งทะเล ในปัจจุบัน จึงพบการก่อตัวของธารน้ำสายแคบ ๆ ของน้ำทะเลและแม่น้ำทางชายฝั่งตะวันตกของภูเก็ตเท่านั้น

ภูมิอากาศ

ภูเก็ตเป็นเกาะริมทวีปอยู่ในเขตร้อน ลักษณะภูมิอากาศจึงเป็นแบบฝนเมืองร้อน (tropical monsoon climate rain forest zone) มีลมพัดผ่านตลอดเวลาอากาศอบอุ่นและชุ่มชื้นตลอดปี อิทธิพลที่ทำให้เกิดฤดูกาลต่าง ๆ คือลมมรสุมซึ่งปกติจะพัดผ่านในทิศทางที่แน่นอนโดยปกติ ภูมิอากาศของภูเก็ตมีอากาศให้ชัดเจนได้เป็นฤดูฝน และฤดูแล้ง

1. ฤดูฝน (rainy season) เริ่มในปลายเดือนเมษายน ซึ่งจะมีฝนตกชุกมากจากเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคมและจะตกเบาบางลงในเดือนพฤศจิกายน ช่วงที่มีฝนตกมากที่สุดส่วนมากอยู่ในเดือนกันยายนปริมาณน้ำฝนรวมเฉลี่ยแต่ละปีอยู่ระหว่าง 2,200 มม. ถึง 2,640 มม. จากผลเฉลี่ยที่ผ่านมามีฝนตกในแต่ละปีเป็น 178 วัน

2. ฤดูแล้ง (dry season) เริ่มในเดือนธันวาคม ด้วยอากาศที่อบอุ่นมากจากเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน

อุณหภูมิเฉลี่ยในแต่ละเดือนเปลี่ยนแปลงไปเพียงเล็กน้อยเท่านั้นในช่วงปี อยู่ระหว่าง 27°C ในเดือนธันวาคม ถึง 29°C ในเดือนเมษายนซึ่งสูงกว่าของฮาวายและไมอามี แต่ต่ำกว่าเล็กน้อยจากของอคาพูโกและบาห์ลี ความชื้นสัมพัทธ์ (relative humidity) คือ 73 ถึง 83% ของผลเฉลี่ยประจำปี ทิศทางของลมช่วงที่พัดแรงคือทางทิศตะวันออก-เฉียงเหนือ สำหรับช่วงเดือนกันยายนถึงเดือนเมษายน ด้วยอัตราความเร็วเฉลี่ย 4-6 knots และทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ สำหรับช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคมด้วย อัตราความเร็วเฉลี่ย 5-9 knots

ระบบน้ำ

ประชาชนในท้องถิ่นของภูเก็ตใช้น้ำจากใต้ดินเป็นส่วนใหญ่สำหรับการบริโภคโดยใช้น้ำดื่ม ๆ ซึ่งกระจายไปทั่วเกาะ ปริมาณน้ำที่มีเพียงพอเฉพาะช่วงฤดูฝนเท่านั้นและช่วงฤดูแล้งในพื้นที่บางส่วนที่มีประชาชนอยู่หนาแน่น น้ำจะไม่พอใช้และน้ำมีรสชาติค่อนข้างเค็ม ในตัวเมืองภูเก็ตก็มีปัญหาด้วยเหมือนกันกับความขาดแคลนน้ำ เพราะไม่มีแม่น้ำหรือทะเลสาบใหญ่ ฉะนั้นแหล่งน้ำจึงต้องอาศัยฝน และในตัวเมืองก็มีเพียงระบบน้ำเล็ก ๆ เท่านั้น ซึ่งใช้บ่อแร่ของเหมืองดีบุกเก่าเป็นที่เก็บน้ำดิบสำหรับผลิตน้ำประปา ซึ่งเล็กเกินไป และไม่สามารถเก็บน้ำดิบได้เสมอจึงทำให้ระบบผลิต และจ่ายน้ำประปามีขีดความสามารถจำกัด ดังนั้นรัฐบาลจึงได้ศึกษาและกำหนดที่จะก่อสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำไว้ 5 แห่ง คือ อ่างเก็บน้ำบางวาดอ่างเก็บน้ำผักกูด อ่างเก็บ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำแข็งทะเล อ่างเก็บน้ำบ้านท่าเรือ และอ่างเก็บน้ำกระหู่ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาแหล่งน้ำดิบอื่น ๆ สำหรับแหล่งพัฒนาการท่องเที่ยว คือ แหล่งน้ำกัตดินนารูปของบ่อน้ำดิน ซึ่งได้ประมาณปริมาณน้ำกัตดินสำหรับหาดราไวย์ และบริเวณหาดโนหาร 12,830 ลบ.ม. ต่อวัน และ 8,648 ลบ.ม. ต่อวันตามลำดับปริมาณน้ำกัตดินดังกล่าวไม่เพียงพอกับบริเวณทั้งหมด จึงกำหนดให้บริเวณแหล่งน้ำกัตดินราไวย์ไว้ สำหรับบริเวณ ราไวย์ กะตะ และกะรน จำนวน 5 บ่อ ส่วนแหล่งน้ำกัตดินโนหารสำหรับหาดโนหาร จำนวน 1 บ่อ

ระบบบำบัดน้ำทิ้ง

ตามสภาพภูมิประเทศของจังหวัดภูเก็ต ตัวเมืองภูเก็ตจะอยู่ห่างจากหาดที่เป็นบริเวณแหล่งท่องเที่ยว ดังนั้นระบบบำบัดน้ำทิ้งของบริเวณหาดควรที่จะแยกจากระบบบำบัดน้ำทิ้งของตัวเมือง ซึ่งได้วางแผนการบำบัดน้ำทิ้งไว้ 2 ระบบ ดังนี้

- ระบบบำบัดน้ำทิ้งโดยออกซิเจน สำหรับหาดป่าตอง, กะตะ กะรน, และราไวย์
- ระบบบำบัดเฉพาะแบบส้วมซึม สำหรับหาดโนหาร, โนยาง, เกาะไม้ท่อน, และเกาะพีพี

ระบบสื่อสารและโทรคมนาคม

ปัจจุบัน ช่วงโทรคมนาคมระหว่างกรุงเทพฯ-ภูเก็ตใช้ไมโครเวฟ ส่วนข่ายโทรศัพท์ทางไกลยังต้องใช้ระบบพนักงานเป็นผู้ต่อให้ จากประมาณการความต้องการในอนาคตจำเป็นต้องมีระบบหมุนเลขได้โดยตรง ระหว่างกรุงเทพฯ-ภูเก็ต และภูเก็ต-กรุงเทพฯ โดยผ่านชุมสายพุนพินด้วย พร้อมกับสายตรงสำหรับบริการระหว่างประเทศอย่างน้อย 2 สาย

ความต้องการในการใช้โทรศัพท์ในภูเก็ตเพิ่มจำนวนมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องเพิ่มจำนวนชุมสายย่อยในอนาคต

ระบบการคมนาคม

ภูเก็ตซึ่งประกอบด้วยทางถนน ทางอากาศ ทางทะเล และทางรถไฟเป็นเรื่องสำคัญที่จะนํานักท่องเที่ยวมาสู่ภูเก็ต

ทางหลวงจากภาคกลางและภาคใต้สู่เกาะภูเก็ตเพียงพอต่อความต้องการในปัจจุบัน แต่ก็มีแผนขยายทางหลวงเป็นถนน 4 ช่องทางวิ่งในอนาคต เพื่อให้รับกับปริมาณรถยนต์ที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต อย่างไรก็ตามการเดินทางโดยรถยนต์จากแหล่งสำคัญ คือกรุงเทพฯและหาดใหญ่ต้องใช้เวลานานในการเดินทางคือ จากกรุงเทพฯ 14 ชม. จากหาดใหญ่ 6 ชม.การเดินทางทางอากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาสู่ภูเก็ต นับเป็นเรื่องสะดวกและรวดเร็ว การก่อสร้างขยายทางวิ่งของสนามบินภูเก็ต จาก 1,440 เมตร เป็น 2,500 เมตร กำลังดำเนินการอยู่ ซึ่งเมื่อเสร็จแล้วการจราจรทางอากาศของภูเก็ตก็จะเพิ่มขึ้นอย่างมากทั้งสายการบินภายในประเทศและจำนวนผู้โดยสาร

การคมนาคมทางทะเล ในปัจจุบันของภูเก็ตอาจจะยังไม่สำคัญนัก แต่ต่อไปในอนาคตจะเพิ่มพูนความสำคัญยิ่งขึ้นเมื่อโครงการท่าเทียบเรือหลักของภูเก็ตเสร็จลง ย่อมต้องมีการใช้ท่าเรือนี้ในเรื่องของการท่องเที่ยว นอกจากนั้นอาจมีการติดต่อทางเรือท่องเที่ยวระหว่างเกาะภูเก็ต กับเกาะลังกา และเกาะปังกะมาเลเชียในอนาคตอีกด้วย ในปัจจุบันการคมนาคมสามารถติดต่อกับจังหวัดต่าง ๆ และต่างประเทศได้ 3 ทาง คือ

1. ทางอากาศ เครื่องบินของบริษัทเดินอากาศไทยบินรับส่งผู้โดยสารระหว่าง กรุงเทพฯ-ภูเก็ต-สงขลา-ปักษ์ ทุกวัน ใช้เวลาการบินระหว่างภูเก็ต-กรุงเทพฯ 2 ชั่วโมง 30 นาที ระหว่างภูเก็ต-สงขลา 1 ชั่วโมง

2. ทางเรือ

ก. ภายในประเทศ มีเรือเดินรับส่งสินค้าระหว่างภูเก็ต-กันตัง ทุกวัน ใช้เวลา 8-15 ชั่วโมง

ข. ภายนอกประเทศ มีเรือของบริษัทต่างประเทศเดินรับส่งผู้โดยสารระหว่าง ปักษ์-ภูเก็ต ระยะเวลา 22 ชั่วโมง นอกจากนี้ยังมีเรือเดินทะเลจากสหรัฐอเมริกามารับบรรทุกแร่และยางเป็นครั้งคราว

3. ทางบก มีรถยนต์โดยสารและรถบรรทุกเดินทางประจําระหว่างภูเก็ตกับจังหวัดต่าง ๆ คือ

ภูเก็ต-พังงา	ระยะทาง	93	กิโลเมตร
ภูเก็ต-กระบี่	ระยะทาง	180	กิโลเมตร
ภูเก็ต-ตะกั่วป่า	ระยะทาง	133	กิโลเมตร
ภูเก็ต-ตรัง	ระยะทาง	316	กิโลเมตร
ภูเก็ต-ทุ่งสง	ระยะทาง	336	กิโลเมตร
ภูเก็ต-กรุงเทพฯ	ระยะทาง	921	กิโลเมตร

นโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยว จังหวัดภูเก็ต

จากการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวภูเก็ต ได้มีการวิเคราะห์และประเมินผล

ถึงความจำเป็นในการพัฒนา รวมทั้งได้กำหนดนโยบายการพัฒนาขึ้นไว้ดังนี้ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. คงไว้ซึ่งลักษณะ ประจักษ์ของภูเกิด
2. อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. พัฒนาให้เป็นสถานที่พักตากอากาศระดับสากล
4. พัฒนาชายหาดแต่ละแห่งให้เป็นสถานที่ตากอากาศที่มีลักษณะแตกต่างกันไป
ตามลักษณะของนักท่องเที่ยว คือ
 - 4.1 ที่พักตากอากาศที่ค่อนข้างสงบสำหรับผู้มาพักผ่อน ๗
 - 4.2 ที่พักตากอากาศที่มีกิจกรรมทางด้านการท่องเที่ยวสนุกรอบสำหรับผู้มาพักระยะสั้น
 - 4.3 บริเวณที่ตากอากาศของนักท่องเที่ยวภายในประเทศ
5. พัฒนาศูนย์พักผ่อนหย่อนใจชายหาดสำหรับนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชม
6. คงไว้ซึ่งลักษณะที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของตัวเมืองไว้
7. ให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนามากที่สุด

การพัฒนาเมืองหลักของจังหวัดภูเก็ต

นโยบายการพัฒนาได้กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

- คงไว้ซึ่งลักษณะ ประจักษ์ของจังหวัดภูเก็ต
- อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- พัฒนาภูเก็ตให้เป็นสถานที่ตากอากาศระดับสากล
- พัฒนาแต่ละหาดของภูเก็ตให้เป็นที่พักตากอากาศที่มีลักษณะแตกต่างกันไปตาม
ลักษณะของนักท่องเที่ยว คือ
 1. ที่พักตากอากาศที่ค่อนข้างสงบสำหรับผู้มาพักผ่อน ๗
 2. ที่ตากอากาศที่มีกิจกรรมทางด้านการท่องเที่ยวสนุกรอบสำหรับผู้มาพัก
ระยะสั้น
 3. บริเวณที่ตากอากาศสำหรับนักท่องเที่ยวภายในประเทศ
 - พัฒนาศูนย์พักผ่อนหย่อนใจชายหาดสำหรับนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชม
 - คงไว้ซึ่งลักษณะที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของตัวเมืองไว้

วิธีการในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต กำหนดขึ้นโดยหาความต้องการ
ทางด้านการท่องเที่ยว และวัดคุณค่าในศักยภาพแต่ละแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด เพื่อวางหลักการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงการจําแนกตามประโยชน์สูงสุดของแต่ละแหล่ง และความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยส่วนรวมโดยเฉพาะบริเวณที่จะจัดเป็นที่พักตากอากาศ

การวัดคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวกระทำโดยกำหนดหัวข้อพิจารณาเป็น 6 หัวข้อใหญ่

คือ

1. การพัฒนาที่มีอยู่แล้ว
2. ขนาดหาด
3. ทะเลในบริเวณ
4. พื้นที่ส่วนในบริเวณหาด
5. สภาพที่จะมีอิทธิพลต่อการพัฒนา
6. สภาพที่เหมาะสมของส่วนรวมต่อการพัฒนา

เมื่อวัดคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวจากหัวข้อดังกล่าวแล้ว สามารถจัดลำดับความสำคัญได้ดังนี้

แหล่งท่องเที่ยวที่มีลำดับความสำคัญสูงในขั้นแรกมี 5 แห่ง คือ

1. แหลมพรหมเทพ แหลมภา หาดราไวย์ หาดในหาร
2. หาดกะตะ หากะริน หาดป่าตอง
3. หาดกมลา แหลมสิงห์ หาดสุรินทร์
4. หากินยาง
5. เกาะไม้ท่อน

แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญอันดับรองลงมา คือ

1. ชายทะเลตะวันออก ได้แก่ อ่าวฉลอง อ่าวมะขาม อ่าวสะบ้า
2. ชายทะเลด้านฝั่งตะวันตก ได้แก่ อ่าวบางเทา หาดไม้ขาว
3. เกาะทางใต้ คือ เกาะโหลน เกาะเฮ เกาะเอี้ยว
4. เกาะทางตะวันออก คือ เกาะไขนอก เกาะไขน้ น เกาะนาคาน้อย
5. บริเวณนอกเขตจังหวัด คือ บริเวณอ่าวพังงา และ เกาะพีพีจังหวัดกระบี่

แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัดภูเก็ต

จากการศึกษาข้อจํากัดลักษณะทางกายภาพ สภาพแวดล้อม ตลอดจนความสวยงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ทำให้ได้ผลมาเพื่อกำหนดแผนการใช้จ่ายที่ดินโดยรวม และกำหนดบริเวณแหล่งท่องเที่ยวที่สมควรมีการพัฒนาโดยได้เลือกแหล่งท่องเที่ยวตามลำดับความสำคัญสูง เป็นบริเวณที่จะพัฒนาการท่องเที่ยว ดังนี้ คือ

1. หาดป่าตอง

- 1.1 จัดให้เป็นบริเวณที่พักตากอากาศระบบสนุกสนาน สำหรับผู้ที่มาพักผ่อนที่หาดเองและจากในเมือง
- 1.2 มีที่พักแรมค่อนข้างหนาแน่น
- 1.3 มีกิจกรรมทางการท่องเที่ยวหลายแบบทั้งทางบกและทางทะเล
- 1.4 มีบริเวณสถานเริงรมย์ในเวลากลางคืน
- 1.5 บนภูเขาทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือของหาดจัดให้เป็นบริเวณศูนย์พักผ่อนหย่อนใจและมีกระเช้าลอยฟ้า

2. หาดกะตะใหญ่ กะตะน้อย กระรน

- 2.1 จัดเป็นบริเวณที่พักตากอากาศแบบสงบเงียบ
- 2.2 จัดให้มีที่พักแรมที่มีความหนาแน่นไม่มากนัก
- 2.3 บริการกิจกรรมทางการท่องเที่ยวให้มีแต่พอสมควร
- 2.4 สำหรับกะตะน้อยจะไม่มีที่พักแรม ใช้เป็นที่เล่นน้ำโดยเฉพาะ

3. หาดในหาร แหลมพรหมเทพ หาดราไวย์

- 3.1 จัดให้เป็นศูนย์พักผ่อนหย่อนใจสำหรับนักท่องเที่ยวเข้าไป-เย็นกลับ
- 3.2 จัดให้มีกิจกรรมทางการท่องเที่ยวทั้งทางบกและทางทะเล เช่น สนามกอล์ฟ เรือใบ
- 3.3 พยายามรักษาสภาพของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงสภาพไว้เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของภูเก็ต
- 3.4 จัดให้เป็นที่พักพิงสัตว์

4. หาดในยาง

- 4.1 พยายามรักษาสภาพธรรมชาติ สภาพแวดล้อมของหาดที่มีต้นสนที่สวยงาม
- 4.2 จัดให้เป็นที่พักแรม

5. หาดสุรินทร์ จัดให้เป็นสวนสาธารณะ

6. หาดไม้ขาว รักษาให้คงสภาพธรรมชาติ ไม่มีการพัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. เกาะสีเฮอร์ จัดเป็นศูนย์พักผ่อนหย่อนใจสำหรับนักท่องเที่ยวท้องถิ่น
8. เกาะไม้ท่อน จัดเป็นศูนย์กีฬาตกปลา
9. บริเวณอ่าวพังงา
 - 9.1 จัดเป็นบริเวณท่องเที่ยวแบบเช้าไป-เย็นกลับ
 - 9.2 จัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวชมทิวทัศน์ทางเรือ
 - 9.3 จัดสร้างท่าเทียบเรือบริเวณแหลมทอด ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของภูเก็ตสำหรับเรือท่องเที่ยวไปอ่าวพังงา
10. เกาะพีพี (กระบี่)
 - 10.1 จัดให้เป็นที่พักผ่อนแบบสงบเงียบ
 - 10.2 จัดให้มีที่พักแรมที่มีความหนาแน่นไม่มากนัก
 - 10.3 จัดให้เป็นบริเวณสำหรับกีฬาตกปลา

สถานที่ท่องเที่ยว

เขารัง เป็นเนินเขาเตี้ย ๆ อยู่หลังตัวเมืองทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือรยงค์สามารถขึ้นไปจนถึงยอดเขา เทศบาลจัดเป็นสวนสุขภาพ และสวนสาธารณะ เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และชมทิวทัศน์ของเมืองภูเก็ตจากยอดเขาจะแลเห็นตัวเมืองภูเก็ต ทะเลกว้าง เกาะเล็กเกาะน้อย เรือขุดแร่ รวมทั้งทิวทัศน์ของ เกาะภูเก็ตทั้งใกล้และไกล

สะพานหิน สถานที่พักผ่อนหย่อนใจภายในตัวเมือง อยู่สุดถนนภูเก็ตซึ่งยื่นลงไปในทะเลเล็กน้อย เป็นที่ตั้งของอนุสาวรีย์หลัก 60 ปี ซึ่งสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2521 เพื่อเป็นที่ระลึกแก่กัปตัน เอ็ดเวิร์ด ไซมอนด์ ชาวออสเตรเลีย ผู้นำเรือขุดแร่ลำแรกมาใช้ขุดแร่ดีบุกในประเทศไทย เมื่อ พ.ศ. 2452

ตึกสมัยเก่า ในตัวเมืองภูเก็ตส่วนมากเป็นตึกสมัยเก่าแบบยุโรป สร้างขึ้นตั้งแต่สมัยเมื่อเกือบร้อยปีมาแล้ว เมื่อครั้งกิจการเหมืองแร่เริ่มเจริญใหม่ ๆ ตึกสมัยเก่าเหล่านี้ได้รับอิทธิพลทางด้านสถาปัตยกรรมแบบจีนมามาก เรียกว่า สถาปัตยกรรมแบบชิโน-โปรตุเกส ลักษณะตึกสมัยเก่าของภูเก็ตนั่น จะมีส่วนเล็กมากกว่าส่วนกว้าง และไม่สูงนัก ปัจจุบันจะหาได้บริเวณถนนกลางถนนดีบุก ถนนพังงา และถนนเขาราช

หมู่บ้านไทยและพาร์มกลัวยไม้ อยู่ห่างจากตัวเมืองประมาณ 3 กิโลเมตร ตั้งอยู่บนถนนเทพกระษัตรี เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจอีกแห่งหนึ่ง ภายในหมู่บ้าน มีการแสดงศิลปหัตถกรรมนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรรมพื้นบ้านและการแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นเมือง การสาธิตทอผ้า เครื่องเขิน การแสดงของช้าง
หาวมกลัวยาม ใดๆ กรุณาติดต่อสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 214860 ทุกวันเกาะ
สีเฮอร์ เป็นเกาะขนาดเล็ก อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะภูเก็ต อยู่ห่างจากตัวเมืองรวม
4 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 20 ตารางกิโลเมตร ปัจจุบันนี้ถือเป็นพื้นที่อันเดียวกับเกาะภูเก็ตมี
คลองเล็ก ๆ ชื่อคลองท่าจีนคั่นเท่านั้น ประชากรที่เกาะสีเฮอร์นี้ ส่วนหนึ่งเป็นชาวเลหรือชาวน้ำซึ่ง
มีจำนวนมากที่สุดในจำนวนชาวเลที่อาศัยอยู่ในเกาะภูเก็ต เกาะสีเฮอร์เป็นที่ตั้งของสำนักสงฆ์ มี
พระพุทธรูปไสยาสน์องค์ใหญ่อยู่บนยอดเขา มีถ้ำน้อยและชายหาดสวยงามหลายแห่ง แต่ไม่เหมาะสม
สำหรับการเล่นน้ำเพราะพื้นทรายมีโคลนปน

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติกลาง ดั้งอยู่บริเวณอนุสาวรีย์ท้าวเทพกระษัตรี-ท้าวศรีสุนทร
ทางแยกไปอ่าวปอ เปิดให้ผู้สนใจเข้าชมฟรีทุกวัน เว้นวันจันทร์, อังคาร ตั้งแต่เวลา 09.00-
16.00 น.

หมู่บ้านชาวเล ชาวเล หรือชาวน้ำ หรือชาวไทยใหม่ เป็นชนกลุ่มน้อยของไทย
อาศัยอยู่ทางภาคใต้ของประเทศไทย ส่วนใหญ่ตามเกาะชายฝั่งมหาสมุทรอินเดีย ในเกาะภูเก็ตมี
ชาวเลอาศัยอยู่ที่หาดราไวย์ ซึ่งอยู่ห่างจากอนุสาวรีย์วีรสตรีกับตัวเมืองภูเก็ตอยู่ห่างจากตัวเมือง
ภูเก็ตประมาณ 7 กิโลเมตร และที่เกาะสีเฮอร์บริเวณแหลมตึกแก

สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำ ตั้งอยู่ที่ปลายแหลมพันวา มีพันธุ์ปลาน้ำจืดและน้ำเค็มกว่า
100 ชนิด แสดงให้ชม เปิดให้เข้าชมได้ตั้งแต่เวลา 10.00 น.-16.00 น. ค่าเข้าชมเด็กและ
นักเรียน นักศึกษา คนละ 5 บาท ผู้ใหญ่คนละ 10 บาท จากตลาดบริเวณถนนระนองจะมี
รถสองแถวรับจ้างไปอ่าวควาเรียม ออกตั้งแต่ 0900 น. ทุก ๆ ชั่วโมง จนถึง 15.00 น. ค่า
โดยสารคนละ 10 บาท

วัดฉลอง อยู่ห่างจากตัวเมืองภูเก็ตประมาณ 8 กิโลเมตร ออกจากตัวเมืองไปตาม
ทางหลวงหมายเลข 4021 ผ่านสามแยกบริเวณสนามกีฬาสุรกุล เลี้ยวซ้ายไปทางห้าแยกฉลอง
วัดฉลองจะอยู่ทางซ้ายมือ ก่อนถึงห้าแยกฉลองประมาณ 4 กิโลเมตร เป็นวัดที่มีชื่อเสียงมากที่สุด
ของภูเก็ต มีรูปหล่อของหลวงพ่อแช่มและหลวงพ่อช่วง ซึ่งเป็นที่เคารพสักการะของชาวภูเก็ตทั่วไป

อ่าวฉลอง อยู่ห่างจากตัวเมือง 11 กิโลเมตร ทางทิศใต้ของเกาะภูเก็ต ไปตาม
ทางที่ไปหาดราไวย์ เมื่อถึงห้าแยกฉลองเลี้ยวซ้ายประมาณ 1 กิโลเมตรถึงอ่าวฉลอง ที่ชายหาด
จะมีสะพานไม้ทอดยาวไปในทะเล ชายหาดเป็นรูปโค้งยาวเหยียดมองเห็นทิวมะพร้าวริมหาดเอน
ลู่ออกทะเล ทะเลบริเวณนี้ไม่เหมาะแก่การเล่นน้ำ เพราะหาดเป็นโคลนที่อ่าวฉลองนี้นักท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะเข้าเรือไปเที่ยวตามเกาะต่าง ๆ หรือเข้าไปตกปลาได้

หาดแหลมกา อยู่ห่างจากตัวเมืองประมาณ 16 กิโลเมตร จากท่าแยกฉลองใช้ทางหลวง 4024 หาดแหลมกาเป็นหาดเล็ก ๆ ชาวภูเก็ตนิยมไปพักผ่อนกันมาก บริเวณหาดมีเรือให้เข้าไปเที่ยวตามเกาะต่าง ๆ ด้วย และที่แหลมกานี้เป็นที่ตั้งของโรงแรมภูเก็ตแอร์แลนด์รีสอร์ท ซึ่งเป็นที่พักชายทะเลที่หรูหรามากแห่งหนึ่งของภูเก็ต

หาดราไวย์ อยู่ห่างจากตัวเมืองภูเก็ตประมาณ 17 กิโลเมตร เส้นทางจากท่าแยกฉลองไปสู่หาดราไวย์ (ทางหลวง 4024) เป็นเส้นทางที่สวยงามที่สุดสายหนึ่งของภูเก็ต หาดราไวย์ได้ชื่อว่าเป็นหาดที่สวยงามที่สุดหาดหนึ่งของภูเก็ต

เกาะแก้วพิสดาร อยู่ห่างจากหาดราไวย์ประมาณ 3 กิโลเมตร นั่งเรือจากหาดราไวย์ประมาณ 30 นาที มีหาดทรายและธรรมชาติใต้น้ำสวยงามมาก บนเกาะมีรอยพระพุทธรูปจำลองประดิษฐานอยู่ด้วย

แหลมพรหมเทพ อยู่ห่างจากหาดราไวย์ประมาณ 2 กิโลเมตร เป็นแหลมที่อยู่ตอนใต้สุดของเกาะภูเก็ต ชาวบ้านเรียกว่าแหลมเจ้าบริเวณแหลมพรหมเทพ เป็นส่วนที่สวยงามที่สุดส่วนหนึ่งของเกาะภูเก็ต เหนือแหลมพรหมเทพเป็นที่ราบสำหรับจอดรถซึ่งอยู่บนหน้าผาสูงริมทะเล จากหน้าผานี้จะมองเห็นแหลมพรหมเทพทอดยาวออกไปในทะเล มองเลยออกไปในทะเลจะเห็นเกาะหลายเกาะ รวมทั้งเกาะแก้วพิสดาร ทางด้านขวามือจะเห็นแนวหาดทรายของหาดในหานชัดเจนจากบนหน้าผามีทางเดินลงเขาไปจนถึงสุดแหลมพรหมเทพได้ เป็นสถานที่ชมพระอาทิตย์ตกได้งดงามยิ่งนัก

หาดในหาน เป็นหาดที่อยู่ถัดจากแหลมพรหมเทพขึ้นไปทางทิศเหนือ อยู่ห่างจากตัวเมืองภูเก็ตประมาณ 18 กิโลเมตร มีทางไปได้หลายทางจะไปจากหาดราไวย์โดยผ่านหรือไม่ผ่านแหลมพรหมเทพก็ได้ หรือถ้ามาจากท่าแยกฉลองไปทางหาดราไวย์ประมาณ 3 กิโลเมตรจะมีทางแยกขวาไปบ้านไสยวนหนองหานประมาณ 4 กิโลเมตร ชายหาดในหาน ไม่ยาวนัก หาดทรายขาวสะอาด ด้านหลังของชายหาดเป็นบึงชาวบ้านเรียกว่าหนองหาน ระหว่างทะเล และบึงมีเพียงหาดทรายของหาดในหานขวางกั้นอยู่เท่านั้น ในช่วงฤดูมรสุมระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคมคลื่นจะแรงมาก ไม่แนะนำให้ลงว่ายน้ำทะเล เพราะอันตรายมาก

อ่าวกะตะ อยู่ห่างจากตัวเมืองภูเก็ต 17 กิโลเมตร จากตัวเมืองภูเก็ต เมื่อถึงท่าแยกฉลองเลี้ยวขวาไปตามทางถนนหมายเลข 4028 อ่าวกะตะแบ่งออกเป็น 2 อ่าว คือ อ่าวกะตะใหญ่ กับอ่าวกะตะน้อยทั้งสองอ่าวมีหาดทรายและชายหาดที่สวยงามเหมาะแก่การเล่นน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อ่าวกระน อยู่ถัดจากอ่าวกะตะขึ้นไปทางเหนือ มีเพียงเนินเขาเตี้ย ๆ ขึ้นอยู่เท่านั้น แต่ถ้าจะไปที่กลางอ่าวกระน และหมู่บ้านกระนมีถนนแยกจากอ่าวกะตะไปอีกประมาณ 3 กิโลเมตร อ่าวกระนใหญ่กว่าอ่าวกะตะ มีหาดทรายขาวเหยียด เนือชายหาดเป็นเนินทรายสูง ๆ ต่ำ ๆ มีสนทะเลต้นใหญ่ ๆ และต้นตาลขึ้นเรียงรายอยู่โดยทั่วไป หาดทรายที่อ่าวกระนขาวสะอาดและละเอียดมาก

อ่าวป่าตอง อยู่ในเขตอำเภอกะทู้ ห่างจากตัวเมืองภูเก็ตประมาณ 15 กิโลเมตร ใช้ทางหลวง 4020 ไป 9 กิโลเมตร เข้าสู่ทางหลวง 4029.6 กิโลเมตร เป็นอ่าวที่มีความโค้งมาก หาดทรายงดงามเป็นแนวยาว 9 กิโลเมตร น้ำทะเลใสสะอาด เหมาะแก่การเล่นน้ำมากที่สุด

อนุสาวรีย์วีรสตรี อนุสาวรีย์ท้าวเทพกษัตรีและท้าวศรีสุนทรตั้งอยู่ที่สี่แยกท่าเรือ เขตอำเภอกลาง ก่อนถึงตัวเมืองภูเก็ต 12 กิโลเมตร

หาดสุรินทร์ อยู่ห่างจากตัวเมืองภูเก็ตประมาณ 24 กิโลเมตร จากตัวเมืองภูเก็ตใช้เส้นทาง 402 เมื่อถึงอนุสาวรีย์วีรสตรีแล้ว ไปทางซ้ายมืออีก 12 กิโลเมตร เป็นหาดที่อยู่ริมเชิงเขา บริเวณเหนือหาดมีต้นสนทะเลต้นใหญ่ ๆ อยู่เรียงราย และบริเวณเหนือหาดด้านขวามือเป็นสนามกอล์ฟ หาดสุรินทร์มีความลาดชันมากไม่เหมาะแก่การเล่นน้ำ และในฤดูมรสุมจะมีคลื่นลมจัดมาก อันตรายอย่างยิ่งสำหรับการเล่นน้ำ

แหลมสิงห์ จากหาดสุรินทร์ประมาณ 1 กิโลเมตร จะมีทางแยกซึ่งเป็นถนนส่วนบุคคลเข้าสู่หาดแหลมสิงห์ อาจจะขออนุญาตผ่านถนนส่วนบุคคลหรือเดินเลี้ยวไปอีกทางหนึ่งซึ่งเป็นทางเดินไปตามลาดเขาสู่ชายหาด หาดทรายแหลมสิงห์เป็นหาดเล็ก ๆ ทรายขาวสะอาด ทางซ้ายมือของหาดเป็นแหลมเล็ก ๆ ที่มีโขดหินสวยงาม เรียกว่าแหลมสิงห์

อ่าวกมลา อยู่ถัดจากแหลมสิงห์ประมาณ 1 กิโลเมตร และห่างจากตัวเมืองภูเก็ตประมาณ 26 กิโลเมตร อยู่ในเขตอำเภอกระทู้จากหาดสุรินทร์ไปอ่าวกมลาทิศจะคดเคี้ยวไปตามไหล่เขา ระยะทาง 3 กิโลเมตร ช่วงสุดท้ายก่อนจะถึงอ่าวกมลาเป็นทางลงเขาสามารถมองเห็นแนวหาดทรายของอ่าวกมลาคัดเจน หาดกมลยาวประมาณ 2 กิโลเมตร

อุทยานสัตว์ป่าเขาพระแทว อยู่ห่างจากตัวเมืองภูเก็ต ประมาณ 20 กิโลเมตร จากตัวเมืองภูเก็ตไปอำเภอกลาง เมื่อถึงสี่แยกในเขตเมืองกลางซึ่งอยู่ห่างจากตัวเมืองภูเก็ต 18 กิโลเมตร แยกไปทางขวามืออีกประมาณ 2 กิโลเมตร

อุทยานสัตว์ป่าเขาพระแทว ป่าสงวนแห่งชาติเขาพระแทว อำเภอกลาง ซึ่งมีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อที่ 13,924 ไร่ เป็นป่าที่อุดมสมบูรณ์ มีสัตว์ป่าหลายชนิดอยู่ตามธรรมชาติและมีน้ำตกโดนไทร ซึ่งเป็นแหล่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวอยู่แล้ว ภูมิประเทศตลอดจนสภาพแวดล้อมเหมาะสมแก่การที่จะพัฒนาให้เป็นศูนย์ท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตที่จะพัฒนาให้เป็นศูนย์ท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตในรูปแบบของศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่า ได้เริ่มดำเนินการจัดตั้งเป็นอุทยานสัตว์ป่าเขาพระแทว ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2521 เป็นต้นมา

นักท่องเที่ยวที่ประสงค์จะ เข้าพักแรมที่อุทยานสัตว์ป่าเขาพระแทวติดต่อจองที่พักได้ที่ กรมป่าไม้ กรุงเทพฯ โทร. 5790529, 5794842 หรือติดต่อโดยตรงที่ หัวหน้าอุทยาน สัตว์ป่าเขาพระแทวก็ได้

วัดพระทอง (วัดพระผุด) อยู่ห่างจากตัวเมืองภูเก็ต ประมาณ 20 กิโลเมตร จากตัวเมืองภูเก็ตเลยที่ว่าการอำเภอถลางไปนิดหน่อยจะมีทางแยกขวามือเข้าวัดพระทอง วัดนี้มี พระพุทธรูปผุดขึ้นจากพื้นดินเพียงครั้งองค์เมื่อคราวศึกพระเจ้าบะดุงยกพลมาตีเมืองถลาง พ.ศ.2328 ทหารพม่าพยายามขุดพระผุดเพื่อนำกลับไปพม่า แต่ขุดลงไปคราวใดก็มีฝูงแตนไล่ต่อยจนต้องละความ พยายาม ต่อมาชาวบ้านได้นำทองหุ้มพระพุทธรูปที่ผุดจากพื้นดินครั้งองค์ ดังปรากฏอยู่จนถึงปัจจุบัน

อุทยานแห่งชาติหาดินยาง จากสี่แยกอำเภอถลาง ตรงขึ้นไปจนถึงทางแยกเข้า สนามบินแล้วซ้ายไปจนถึงสนามบิน ทางหลวง 402 แยกซ้ายเข้าทางหลวง 4026 ไปอีกประมาณ 2 กิโลเมตร ถึงอุทยานแห่งชาติหาดินยาง

อุทยานแห่งชาติหาดินยาง มีพื้นที่ครอบคลุมประมาณ 90 ตารางกิโลเมตร หรือ 56,250 ไร่ เป็นหาดทรายที่มีความยาวต่อเนื่องประมาณ 3 กิโลเมตร เป็นทรายละเอียดมีไม้สน ทะเลขึ้นอยู่ตามธรรมชาติ 2 แห่ง คือ บริเวณหาดทรายแก้วซึ่งอยู่ด้านสะพานสารสิน และบริเวณ หาดินยาง มีแนวปะการังกว้างใหญ่ติดต่อกับหาดทราย ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของปลาทะเล นานาชนิด และบริเวณหาดสนามบินในราว ๆ เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์

บริเวณหาดินยาง มีบ้านพักของกรมป่าไม้ ติดต่อจองที่พักได้ที่กองอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้ โทร.5790529, 5794842 หรือติดต่อโดยตรงได้ที่ อุทยานแห่งชาติินยาง

หาดไม้ขาวหรือหาดสนามบิน อยู่เหนือสุดด้านตะวันตกของเกาะภูเก็ต เป็นชายหาด ที่ยาวที่สุดของเกาะภูเก็ต เริ่มตั้งแต่หาดินยางผ่านสนามบินถึงช่องปากพระ เป็นหาดเดียวที่มีจึกจั่น ทะเลซึ่งมีมากบริเวณใกล้สนามบิน

สถานที่ที่น่าสนใจอื่น ๆ ในจังหวัดภูเก็ต

เกาะต่าง ๆ ภูเก็ตมีเกาะบริวารอยู่ 39 เกาะ ส่วนใหญ่อยู่ทางด้านฝั่งตะวันออก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของเกาะ นอกจากเกาะสีเเห่และ เกาะแก้วพิสดารแล้ว ยังมีอีกหลายเกาะ ได้แก่ เกาะบอน เกาะเฮ เกาะไม้ท่อน (เป็นแหล่งตกปลา) เกาะรังน้อย เกาะรังใหญ่ ฯลฯ

เหมืองแร่ดีบุก การทำเหมืองแร่ในภูเก็ตมีทั้งแบบเหมืองแร่ชุด เหมืองสูง เหมืองฉัด และเหมืองแล่ง ภูเก็ตมีเหมืองแร่ดีบุกอยู่โดยทั่วไป เหมืองสุบฉัดเก่าแก่ที่ควรไปชม คือเหมืองเจ้าฟ้า อยู่ที่ถนนเจ้าฟ้าทางไปวัดฉลอง ส่วนการขุดแร่ดีบุกโดยใช้เรือขุดนั้นกับตันเอ็ดเวิร์ด ไรม์สไมล์ ชาวออสเตรเลียเป็นผู้นำเรือขุดแร่เข้ามาครั้งแรกมาขุดแร่ดีบุกในประเทศไทยเมื่อ พ.ศ.2452

ฟาร์มมุก ภูเก็ตมีฟาร์มมุกหลายแห่ง ได้แก่ ที่เกาะรังน้อย เกาะรังใหญ่ เกาะนาคาน้อย เกาะนาคาใหญ่ มุกที่เลี้ยงส่วนใหญ่เป็นมุกซีก ฟาร์มบางแห่งสามารถเลี้ยงมุกกลมได้แต่มิได้ขายในประเทศไทยขณะนี้ฟาร์มมุกเกาะนาคาน้อย ได้เปิดบริการให้นักท่องเที่ยวและผู้สนใจเข้าชมได้โดยติดต่อซื้อทัวร์จากบริษัทนำเที่ยวทั่วไป บนเกาะมีการสาธิตวิธีผลิตมุกทุกวันเวลา 11.00 น.

รายละเอียดติดต่อ บริษัทนาคาทัวร์ 20/20 ถ.แม่หลวน อ.เมือง จ.ภูเก็ต โทร. 213723

สถานที่ซื้อของที่ระลึก ของที่ระลึกพื้นบ้านของจังหวัดภูเก็ตประดิษฐ์จากเปลือกหอยหาซื้อได้บริเวณถนนรัชฎา หาดราไวย์ หรือร้านค้าทั่วไป กรุณาดูจากเอกสารข้อมูลเพิ่มเติม นอกจากนี้มีสินค้าพื้นบ้านที่น่าสนใจคือผ้าบาติก หาซื้อได้จากศูนย์หัตถกรรมพื้นบ้านเส้นทางตัวเมืองถึงสนามบิน หรือร้านค้าในบริเวณตัวเมือง

การเดินทางภายในจังหวัดภูเก็ต มีรถโดยสารประจำทางรถตุ๊ก ๆ และรถเช่าบริการนักท่องเที่ยว กรุณาดูรายละเอียดเพิ่มเติมจากเอกสาร "ข้อมูล" ได้ที่ ททท. สำนักงานภูเก็ต

สถานที่น่าสนใจใกล้เคียง

อ่าวพังงา อ่าวพังงามีทิวทัศน์ธรรมชาติทางทะเล เช่น เกาะแก่งและชายหาดที่สวยงามอยู่เป็นจำนวนมาก ในอ่าวพังงามีเกาะอยู่ประมาณ 300 เกาะ แต่ละเกาะมีรูปร่างต่าง ๆ แปลกตาสวยงาม ปัจจุบันนี้อ่าวพังงาได้ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเลแล้ว นักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยวภูเก็ตต้องการจะไปเที่ยวอ่าวพังงาขอแนะนำที่ติดต่อบริษัทนำเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตติดต่อสอบถามได้ที่ ททท.สำนักงานภูเก็ต 73-75 ถนนภูเก็ต อ.เมือง จ.ภูเก็ต โทร. 212213

เกาะพีพี เป็นชื่อเรียกรวมเกาะเล็ก ๆ สองเกาะ อยู่กลางทะเลอันดามัน เขต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่อยู่นอกฝั่งเมืองกระบี่และภูเก็ตเป็นระยะทางเท่า ๆ กันประมาณ 40 กิโลเมตร เกาะหนึ่งคือ ภูเก็ตอีกเกาะชื่อ พีพีเล เกาะทั้งสองอยู่ห่างกันเพียง 2.2 กิโลเมตร เป็นเกาะที่มีทัศนียภาพสวยงามทั้งบนบกและใต้น้ำ

การเดินทางจากภูเก็ตไปเกาะพีพี กรุณาดูรายละเอียดเพิ่มเติมจากเอกสารข้อมูลบริษัทฯ ที่อยู่ที่ ททท.สำนักงานภูเก็ต เลขที่ 73-75 ถนนภูเก็ต อำเภอเมือง ภูเก็ต โทร.212213 211036 หรือ บริษัทฯที่ทั่วไ

การเดินทางจากจังหวัดภูเก็ตไปยังจังหวัดใกล้เคียง กรุณาดูจากรายละเอียดข้อมูลตารางเวลาเดินทางจากจังหวัดภูเก็ต

ประเพณีท้องถิ่น

ชาวภูเก็ตส่วนมากเป็นคนไทยเชื้อสายจีน ประเพณีต่าง ๆ จึงได้รับอิทธิพลจากจีนเป็นส่วนใหญ่

1. วันตรุษจีน หรือวันขึ้นปีใหม่ของจีน กำหนดวันขึ้นเดือน 12 ของจีนเป็นวันสิ้นปีเก่า และวันรุ่งขึ้นเป็นวันปีใหม่ ซึ่งจะอยู่ในช่วงประมาณเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี วันสิ้นปีจะมีการทำอาหารคาวหวานเช่นไหว้บรรพบุรุษ หลังจากวันนั้น วันรุ่งขึ้น วันปีใหม่จะพาลูกหลานไปเที่ยวพักผ่อนตามสถานที่ต่าง ๆ และมีการให้แต๊ะเอียหรืออั่งเปาแก่ญาติผู้ใหญ่และบริวาร รวมทั้งหยุดพักผ่อนหลายวัน

2. วันไหว้เทวดา นับจากวันตรุษจีนไป 9 วัน จะจัดอาหารคาว หวาน ไหว้พิธีเริ่มเที่ยงคืนของวันที่ 8 จนกระทั่งถึงเช้าวันที่ 9 เป็นการไหว้เทวดาที่ชื่อ องค์เตี้ยเทียนชื่อสมัยที่ยังมีชีวิตอยู่ ได้ทำนายโชคชะตาของบ้านเมืองถูกต้องตลอดมา การไหว้ดังกล่าวกระทำเพื่อเป็นศิริมงคลแก่ตนเองและครอบครัว

3. วันกลางชนะศึก กำหนดจัดวันที่ 13 มีนาคม ทุกปี บริเวณอนุสาวรีย์ท้าวเทพกระษัตรี ท้าวศรีสุนทร สี่แยกท่าเรือ เพื่อเป็นการฉลองและรำลึกถึงชัยชนะของท้าวเทพกระษัตรีที่ปกป้องเมืองถลางให้รอดพ้นจากการรุกรานของศัตรู

4. วันเซ่งเม้ง กำหนดในเดือน 5 ของจีน ก่อนวันพิธี จะมีการทำความสะอาดหลุมฝังศพบรรพบุรุษ หลังจากนั้นวันพิธีจะมีการเซ่นไหว้อาหารหวานคาวที่หลุมฝังศพเพื่อเป็นการรำลึกถึงคุณงามความดีของบรรพบุรุษ และเป็นการส่งอาหารให้ทุกปีเพื่อมิให้อดอยากเมื่อไปอยู่อีกภพหนึ่ง คนจีนส่วนใหญ่จะหยุดงานมาร่วมพิธีกันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา หรือถือว่าเป็นวันพบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ญาติของคนจีนก็ได้

5. ประเพณีปล่อยลูกเต่าหรือวันประมงแห่งชาติ กำหนดให้วันสงกรานต์ของทุกปีเป็นวันประมงแห่งชาติและมีประเพณีปล่อยลูกเต่าลงทะเล ส่วนใหญ่จะจัดงานบริเวณหาดในยาง และสถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำ

6. ประเพณีลอยเรือชาวเล กำหนดในวันเพ็ญเดือน 6 และ เดือน 11 ของทุกปี เป็นพิธีสะเดาะเคราะห์ของชาวเลหรือเรียกว่าชาวไทยใหม่ คล้ายกับประเพณีลอยกระทงของไทย มีการสร้างเรือจากไม้ระกำ ตัดเล็บ ผสม ดอกดาวเรืองไม้แทนคนนำไปในเรือและนำพลอยเพื่อนำความทุกข์โศกและเคราะห์ร้ายต่าง ๆ ออกไป

7. เทศกาลอาหารทะเลจังหวัดภูเก็ต กำหนดงานจัดขึ้นประมาณเดือนพฤษภาคม เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตในช่วงฤดูฝน (เดือนพฤษภาคม-ปลายเดือนตุลาคม) มีวัตถุประสงค์ที่จะเผยแพร่อาหารทะเลที่มีชื่อเสียงของจังหวัดภูเก็ตชักชวนให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวภูเก็ตในฤดูฝน กิจกรรมของงานได้จัดทำมีการประกวดขบวนแห่ทรัพยากรท่องเที่ยวทางทะเล การออกร้านจำหน่ายอาหารทะเล การสาธิตอาหารประจําภาค การแสดงศิลปวัฒนธรรมของภาคต่าง ๆ ฯลฯ

8. ประเพณีไหว้พระจันทร์ มีในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 8 ของจีน

9. งานผ่อตอ มีพิธีในเดือน 7 ของจีน หรือเดือน 9 ของไทยเป็นการเซ่นไหว้บรรพบุรุษ วิญญาณที่ศักดิ์สิทธิ์ และวิญญาณที่ไม่มีญาติเพื่อไม่ให้หิวอดอยาก เครื่องบางสร้างประเภทของหวานอย่างหนึ่ง จะมีแป้งทำเป็นรูปเต่าใหญ่บ้าง เล็กบ้าง ย้อมด้วยสีแดงคนจีนถือว่าเต่าเป็นสัตว์ที่อายุยืน การปล่อยเต่าเท่ากับเป็นการต่ออายุให้แก่ตนและถือเป็นกุศลอันยิ่งใหญ่

10. วันสารทเดือน 10 กำหนดจัดงานวันแรม 15 ค่ำ ซึ่งจะอยู่ในช่วงเดือนกันยายน-ตุลาคม ของทุกปี

11. เทศกาลกินเจ กำหนดจัดงานวันขึ้น 1-9 ค่ำ เดือน 9 ของจีน จะอยู่ในช่วงเดือน กันยายน-ตุลาคม ของทุกปี ชาวภูเก็ตประมาณ 80% จะร่วมพิธีเทศกาลกินเจ

อาหารท้องถิ่น

1. น้ำซุบภูเก็ต เป็นน้ำพริกาส ๆ รับประทานกับผักสดหลายชนิด และรับประทานกับข้าว หรือขนมจีนก็ได้

2. น้ำพริกกุ้งเสียบ เป็นน้ำพริกแห้งตำกับกุ้งเสียบ รับประทานกับข้าว และเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผักสดต่าง ๆ

3. ขนมจีนภูเก็ต เป็นอาหารเช้าที่มีชื่อเสียง มีน้ำแกงและผักสดมากมายหลายชนิด เช่น น้ำยา น้ำพริก แกงไตปลา หรือแกงต่าง ๆ

4. โลปะ ท้าจากเครื่องในหมูพะโล้ทอด ปอเปี๊ยะทอด เต้าหู้เหลืองทอดราดด้วยน้ำจิ้มหวานออกเผ็ด

5. ไข่เต๋า คล้ายกับหอยทอดของภาคกลาง การปรุงไข่เต๋าของภูเก็ตจะใช้หอยนางรมทอดกับแป้ง, เผือก, และไข่

6. หมี่หุ่นปาฉ่าง เป็นเส้นหมี่ผัด รับประทานกับแกงจืดกระดูกหมู ร้านเก่าแก่อยู่ในอาคารสยามสปอร์ตคลับ ถนนเยาวราช

7. หมี่สั่ว เป็นอาหารเช้าของชาวภูเก็ต ร้านที่มีชื่อเสียง อยู่ใกล้กับธนาคารแหลมทอง ถนนรัชฎา

8. หมี่ฮักเกียน หรือรู้จักในนามหมี่สะป้า เป็นหมี่เหลืองผัดแห้งใส่ไข่และกุ้งหอยปูปลา

9. เต้าซ้อ หรือ ขนมเปี๊ยะภูเก็ต

10. ไข่เต๋า เป็นของหวานคล้ายวุ้นน้ำเชื่อม ท้าจากกล้วยน้ำว้าและสาหร่ายทะเลชนิดหนึ่ง รับประทานแก้ร้อนใน ร้านเก่าแก่เป็นรถเข็นข้างอาคารสยามสปอร์ตคลับ ถนนเยาวราช

11. ปอเปี๊ยะสด เป็นอาหารว่างของชาวภูเก็ต ร้านเก่าแก่อยู่ในอาคารสยามสปอร์ตคลับ ถนนเยาวราช

เหตุผลที่บริษัทแปซิฟิกอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด อเมริกาเลือกประเทศไทย

1. ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการบินในภาพพื้นที่เอเชียอาคเนย์
2. มีขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมที่เป็นสิ่งดึงดูดความสนใจจากนักท่องเที่ยว เพราะประเทศไทยมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ และบุญนิยมสถานที่ วิจิตรงดงามมากมาย
3. ภูมิอากาศและภูมิประเทศเหมาะแก่การพักผ่อนหย่อนใจ และมีสถานที่พักตากอากาศที่มีทิวทัศน์สวยงามมากมาย
4. การคมนาคม มีเส้นทางทั้งทางน้ำ ทางบก และทางอากาศที่ติดต่อถึงกัน และระยะทางที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ก็ไม่ไกลเกินไป
5. จะเห็นว่าจากสถิติปริมาณนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในไทย ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวยุโรปที่สุดเช่นกัน

การเลือกแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นที่ตั้งโครงการ

บริเวณที่จัดว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวนานาชาติที่สำคัญของไทย แบ่งได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ ดังนี้คือ

1. สถานที่ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์
2. สถานที่ที่มีความสำคัญทางขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม
3. สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

จากเหตุผลนี้ทางฝ่ายบริหารของ บริษัท แปซิฟิกอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด อเมริกา จึงมีนโยบายที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยไปในแหล่งท่องเที่ยว ดังกล่าว คือ ภูเก็ต เพราะสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้มีความสำคัญทั้งทางประวัติศาสตร์ ประเพณีวัฒนธรรมและสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และเป็นศูนย์กลางที่สำคัญของแต่ละท้องถิ่น ซึ่งเป็นที่รู้จักทั่วไป อีกทั้งการคมนาคมก็สะดวกสบายและที่สำคัญที่สุดคือ มีสนามบินนานาชาติที่ทันสมัย ภูเก็ตจะเป็นที่ตั้งโครงการแรกในประเทศไทย เพราะสอดคล้องกับนโยบายและแนวความคิดของ PIC มากที่สุด คือ เน้นลักษณะกิจกรรมและธรรมชาติทางทะเลเป็นสำคัญซึ่งในปัจจุบันนี้ ภูเก็ต เป็นเมืองที่มีความสำคัญและชื่อเสียงเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลของนานาชาติทางบริเวณชายฝั่งภาคใต้ ซึ่งได้รับการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวและยังไม่มีเป็นชุมชนที่แออัดเบียดเสียด มีระบบสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน เหมาะแก่การจัดสร้างสถานที่พักตากอากาศที่เป็นส่วนตัว จึงเป็นที่สนใจแก่นักลงทุนอย่าง PIC ภูเก็ตเป็นสถานที่ที่มีสภาพธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่สวยงาม และเป็นศูนย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลางของการท่องเที่ยวทางทะเลในจังหวัดภาคใต้ อีกทั้งมีจังหวัดใกล้เคียงที่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจทั้งทางบกและทางทะเล คือ กระบี่และพังงา จึงมีนักท่องเที่ยวหลายรายให้ความสนใจที่จะดำเนินธุรกิจ และลงทุนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสาขาค่าง ๆ ในเกาะภูเก็ตนี้ โดยเฉพาะการสร้างโรงแรมและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ซึ่งด้วยเหตุนี้เอง ททท. (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย) ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวภูเก็ตเป็นอย่างมาก จึงได้ทำการสำรวจเพื่อศึกษา และวางแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวขึ้น จนเป็นแผนหลักพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต ซึ่งมีอยู่ในแผนพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อให้ภูเก็ตเจริญเติบโตขึ้นอย่างมีระเบียบแบบแผน และคงไว้ซึ่งธรรมชาติที่สวยงามอย่างที่รู้จักกันทั่วไป เมื่อเปรียบเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ตามชายทะเลในบริเวณอื่นของประเทศไทย เช่น พัทยา บางแสน ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ค่อนข้างจะมีลักษณะการพักผ่อนแบบสนุกสนานแล้ว ภูเก็ตมีความเหมาะสมที่จะพัฒนาไปทางที่จะให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำหรับการพักผ่อนในลักษณะสงบโดยเฉพาะความสวยงามของหาดทราย และทะเลของภูเก็ตนั้นอยู่ในอันดับเลิศ เมื่อเปรียบเทียบกับสถานที่ตากอากาศชายทะเลของทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่น พัทยา หัวหิน เกาะสมุย หรือแม้แต่เกาะบีนัง เกาะลังกาวิ ของมาเลเซีย ก็ไม่อาจจะเทียบกับภูเก็ตในด้านที่จะตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในทุกแง่มุม ด้วยขนาดของภูเก็ตซึ่งเป็นเกาะที่มีพื้นที่มากกว่าและมีหาดมากกว่า ทั้งยังมีเกาะและที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากกว่า พร้อมกับมีโอกาสที่จะพัฒนามากกว่าจึงทำให้เชื่อได้ว่าภูเก็ตสามารถจะวางแผนพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ตอบสนองต่อนักท่องเที่ยวได้ทุกระดับทุกชนิดในทุกๆ ทาง ซึ่งเป็นที่เห็นได้ชัดว่า ภูเก็ตจะเป็นสถานที่พักตากอากาศ ทางทะเลที่น่าสนใจอย่างมาก

เหตุผลที่ทาง PIC เลือกหาดบางเทาเป็นที่ตั้งโครงการ

1. ด้านกฎหมายและเทศบัญญัติต่าง ๆ หาดบางเทาเป็นหาดที่มีแนวคิดตามกฎหมาย ไม่เป็นพื้นที่ในเขตสงวน เขตหวงห้ามจึงไม่เป็นอุปสรรคและปัญหาในกรณีการครอบครองที่ดิน
2. ด้านแหล่งท่องเที่ยว หาดบางเทา มีลักษณะเด่นทางธรรมชาติที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ เช่นความสวยงามตามธรรมชาติ คุณภาพของสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ทิวทัศน์โดยรอบความงามของชายหาด ความสมบูรณ์ของพื้นที่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจมีความเป็นเอกลักษณ์ ทางธรรมชาติที่แตกต่างจากหาดอื่น ๆ ในภูเก็ต
3. ปัจจัยพื้นฐานของสถานที่ตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ชายหาดเรียบสงบเหมาะแก่การพักผ่อน ดากอากาศ
- ทรัพยากรการท่องเที่ยว บริเวณใกล้เคียงมีหลายประเภท เช่น อุทยานแห่งชาติในยาง หาดสุรินทร์ เกาะกะลา เกาะแฉะ หาดกมลา
- มีสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่สำคัญ เช่น วัดพระทอง วัดพระนางสร้างอนสาวรีย์ท้าวเทพกษัตรีและท้าวศรีสุนทร ที่ขึ้นชื่อ
- สภาพภูมิประเทศเอื้ออำนวยตามธรรมชาติ มีแนวสนทะเล แสม ดันตาล หุ้งหญ้า
- การเข้าถึงค่อนข้างดี ใกล้สนามบินภูเก็ต ห่างจากถนนสายประธานไม่มากนัก เมื่อโครงการถนนสายรอบเกาะสำเร็จ สามารถเข้าถึงที่ตั้งได้เลยจากสนามบิน
- ทัศนียภาพดี สวยงาม
- ลักษณะหาดกว้าง ยาว เหมาะแก่การพักผ่อน ทะเล หาดทราย และกระแสน้ำอยู่ในเกณฑ์ปลอดภัย
- สภาพแวดล้อมโดยรอบ บริเวณทุ่งนา เกษตรกรรมสวนมะพร้าวไม่มีผลเสียต่อที่ตั้ง
- ความเป็นไปได้ในการขยายพื้นที่โครงการในอนาคตอยู่ในเกณฑ์สูง เพราะพื้นที่ใกล้เคียงเป็นเจ้าของเดียวกัน
- ระบบสาธารณูปโภค ระบบน้ำใช้ได้จากอ่างเก็บน้ำซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณ 8 กม. ระบบไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
- สอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งมุ่งพัฒนาชายหาดฝั่งตะวันตกของ เกาะภูเก็ตให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับสากล

4. ตลาดการท่องเที่ยว

หาดบางเทาเป็นสถานที่ที่มีศักยภาพที่มีการพัฒนาสูง โครงการขยายสนามบินจังหวัดภูเก็ตจะเป็นการเปิดตลาดการท่องเที่ยวสู่ภูเก็ตมากขึ้น จากสภาพแวดล้อมและการใช้ที่ดินในบริเวณที่ตั้งแสดงได้นักท่องเที่ยวได้ให้ความสนใจแหล่งท่องเที่ยวบริเวณนี้ และบริเวณใกล้เคียง ดังนั้นบริเวณนี้จึงมีความเหมาะสมอย่างสูงในการดำเนินโครงการโรงแรมตากอากาศชายทะเล

5. ความเหมาะสมในการเข้าถึงที่ตั้ง

สถานที่ตั้งโครงการห่างจากตัวเมืองภูเก็ตประมาณ 40 กม. ห่างจากกรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประมาณ 10 ชม. โดยทางรถยนต์ จากตัวเมืองภูเก็ตเข้าสู่ที่ตั้งโครงการใช้เวลาเดินทางประมาณ 30 นาที โดยทางหลวงสายหลัก (402) เข้าสู่ทางหลวง 4025 ที่อนุสาวรีย์ท้าวเทพกษัตรีและท้าวศรีสุนทรหรือเข้าทางวัดพระนางสร้าง ใช้เวลา 15 นาที ห่างจากสนามบินภูเก็ต 12 กม ใช้เวลาเดินทางประมาณ 15-20 นาทีโดยทางหลวงสายหลัก (402) เข้าทางหลวง 4031 สู่สถานที่ตั้งโครงการ

โครงการที่กำลังดำเนินการอยู่ คือ ถนนสายรอบเกาะที่จะเชื่อมต่อทางหลวงสาย 4030 และ 4025 ไปบรรจบกับทางหลวง 4031 เข้าสู่สนามบิน ซึ่งขณะนี้ถนนชั่วคราว(ลูกรัง) อยู่ซึ่งเส้นทางนี้สามารถติดต่อระหว่างที่ตั้งโครงการ กับสนามบินได้โดยสะดวก ใช้เวลาประมาณ 10 นาที โดยมีระยะทางประมาณ 10 กิโลเมตร

จะเห็นว่าหาดบางเทาเป็นสถานที่ตั้งที่มีความได้เปรียบกว่าหาดอื่น ๆ ในบริเวณเดียวกันในแง่การเข้าถึง

6. ความเหมาะสมในการเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยว และสถานที่สำคัญอื่น ๆ จากสถานที่ตั้งโครงการ สามารถไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ของจังหวัดภูเก็ต เช่นทางเหนือ มีอุทยานแห่งชาติหาดนพโยก และสนามบินไม้ขาว เกาะกะลา เกาะแก้ว ทางตะวันออก ตรงบริเวณทางเข้าสู่ที่ตั้งจะมีอนุสาวรีย์ท้าวเทพกษัตรีท้าวศรีสุนทร วัดพระทองและวัดพระนางสร้าง ที่มีสิ่งสำคัญทางประวัติศาสตร์ ประดิษฐานอยู่ นอกจากนั้นทางใต้ มีสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดภูเก็ต เช่นหาดสุรินทร์ สนามกอล์ฟ 9 หลุม หาดกมลา บาดอง กระรน กะตะ และตัวเมืองภูเก็ต

จากสถานที่ตั้งโครงการสามารถเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ตได้โดยสะดวกในระยะทางอันสั้น และรวดเร็ว

7. ความเหมาะสมด้านสุนทรียภาพและสภาพแวดล้อมโดยรอบ เป็นปัจจัยสำคัญของโครงการประเภทโรงแรมตากอากาศชายทะเล (RESORT HOTEL) ประสิทธิภาพเบื้องต้นของการเลือกที่ตั้งโครงการ ย่อมต้องคำนึงถึงความงามของสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของที่ตั้งเหล่านั้น บริเวณอ่าวบางเทา เป็นสถานที่ตั้งที่ได้เปรียบกว่าสถานที่ตั้งอื่น ๆ เพราะ

- มีความเป็นส่วนตัว สงบเรียบร้อย มีทัศนียภาพภูเขาขนาดทั้ง 2 ด้าน
- ทะเล คลื่นลม เหมาะกับการเล่นน้ำ เพราะมีชายหาดที่กว้างและยาว ไม่มีอันตรายแก่นักท่องเที่ยว เช่นหาดอื่น ๆ น้ำทะเลสะอาดและสวยงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- มีทัศนียภาพหลากหลาย เช่น ทะเลสาบ ทะเล ภูเขา หุบเขา และเกาะแก่งต่าง ๆ
- มีแนวปะการังที่สวยงาม ทางด้านใต้ของอ่าว
- มีเกาะกะลาและเกาะเวะ ทางตอนใต้ใช้เป็นสถานที่ตกปลาได้
- มีลักษณะเป็นธรรมชาติอย่างแท้จริง เหมาะกับการพักผ่อน

8. ความเหมาะสมทางด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

ระบบน้ำใช้ในปัจจุบัน ใช้ระบบน้ำจากโครงการ SERVICE RESERVIOR 1,783 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน และน้ำดิบ น้ำบาดาล จากอ่างเก็บน้ำใกล้เคียง เช่น อ่างเก็บน้ำบ้านลาหยันที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง

ระบบบำบัดน้ำทิ้ง ใช้ระบบ SEWAGE TREATMENT PLANT แล้วระบายสู่ท่อสาธารณะซึ่งมีในบริเวณที่ตั้งโครงการแล้ว

ระบบไฟฟ้า ใช้จากไฟฟ้าส่วนภูมิภาค POWER TRANSMISSION LINE 115 Kv. เข้าสู่ที่ตั้งของโครงการ

ระบบโทรศัพท์ ติดตั้งบริเวณใกล้เคียง สามารถต่อเข้าสู่โครงการได้

การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการทางด้านเศรษฐศาสตร์ (ECONOMIC FEASIBILITY STUDY)

การศึกษาทางด้านเศรษฐศาสตร์ของโครงการจะทำการพิจารณาความเหมาะสมในการทำโครงการในประเด็นต่าง ๆ คือ

- การศึกษาด้านตลาดการท่องเที่ยวของโครงการ ทำให้ทราบถึงประมาณตลาดความเป็นไปได้และแนวโน้มในอนาคต
- ศึกษาสถิติของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ทั้งจำนวนและความนิยมในสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อประเมินสถานการณ์ตลาดและวางแผนการตลาด

- ศึกษาถึงการพักผ่อนของนักท่องเที่ยว โดยการสำรวจของลักษณะของที่พักรวมจำนวนและราคา ทั้งในตัวเมืองภูเก็ต และบริเวณโดยรอบโครงการ เพื่อหาส่วนแบ่งของการตลาด

1. การศึกษาวิเคราะห์สภาพตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

ปัจจุบันตลาดการท่องเที่ยวที่สำคัญของไทยแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- กลุ่มประเทศพื้นทะเล ได้แก่ ประเทศในยุโรป อเมริกา ออสเตรเลียและเอเชียแปซิฟิกบางส่วน มีจำนวนร้อยละ 71.2

- กลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ มาเลเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ และอื่น ๆ มีจำนวนร้อยละ 28.8

*** (ที่มา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

ในการศึกษา และวิเคราะห์จะอาศัยข้อมูลจากการสำรวจเพื่อใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต โดยสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วท.) เพื่อหาข้อสรุปเป็นแนวทางในการกำหนดลักษณะขนาดของโครงการ ตลาดจนการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวและการพยากรณ์ในอนาคต

จากการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยในอนาคต เมื่อพิจารณาใน ปี 2530-2534 จำนวนผู้เดินทางชาวไทยทั้งหมดจะมีประมาณ 18, 216, 100 คน และจากตารางงบประมาณการจำนวนคนเดินทางสู่ภูเก็ต จะเห็นได้ว่า ในปี 2540 จะมีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยสูง ถึง 7.8 % ต่อปี ซึ่งนับเป็นอัตราการเพิ่มที่สูง โครงการโรงแรมตากอากาศชายทะเลนี้จึงมีความเป็นไปได้ในการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นในอนาคต

1.2 การกระจายตัวของนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต

แหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศนิยมไปกันบนเกาะภูเก็ตได้แก่ บริเวณตามชายหาด (ดูตารางที่ 2.3)

ความคิดเห็นนักท่องเที่ยว เรื่องความต้องการเที่ยวจังหวัดภูเก็ตในอนาคด

ความคิดเห็น

ร้อยละ

ความต้องการมาเที่ยวภูเก็ตในอนาคด

ต้องการมา	97.0
ไม่ต้องการ	3.0
รวม	100.0

เมื่อถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวถึงสิ่งที่ไม่ชอบในจังหวัดภูเก็ต นักท่องเที่ยวร้อยละ 10.2 ไม่ชอบเพราะเป็นเมืองธุรกิจเกินไป ร้อยละ 9.9 ตอบว่าไม่ชอบเพราะค่าครองชีพสูง และร้อยละ 4.4 ตอบว่าไม่ชอบเพราะมีรสเก๋มาก

ความคิดเห็นนักท่องเที่ยวต่อสิ่งที่ไม่ชอบในจังหวัดภูเก็ต

ความคิดเห็น	ร้อยละ
สิ่งที่ไม่ชอบ	
ราคาแพง	9.9
เป็นเมืองธุรกิจเกินไป	10.2
หาดสกปรก	3.8
มีรสเก๋มาก	4.4
เสียงดัง ไม่สงบเงียบ	1.8
น้ำทะเลสกปรก	1.6
คนพลุกพล่าน	1.4
ไม่ปลอดภัย	0.9
ไม่เป็นธรรมชาติ	2.0
ราคาแพง , หาดสกปรก , น้ำทะเลสกปรก	3.9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ราคาแพง, โสเภณีมาก	0.9
อื่น ๆ (เช่น เป็นเมืองธุรกิจ, หาดสกปรก, คนต่างชาติมีมากเกินไป เป็นต้น)	57.9
รวม	100.0

รวมเอาคำตอบที่ระบุมากกว่า 1 อย่างขึ้นไปทั้งหมด

ท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งคิดโดยเฉลี่ยประมาณ 3.3 วัน ในแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต นั้น มีนโยบายในการจัดเตรียมสถานที่ที่มีบรรยากาศดี และสงบให้มากพอ สำหรับนักท่องเที่ยวที่มาจังหวัดภูเก็ตเป็นระยะเวลานาน พร้อมทั้งเตรียมสิ่งที่สามารถดึงดูดความสนใจและกิจกรรมต่าง ๆ สำหรับช่วงเวลาการพักผ่อนในจังหวัดภูเก็ต ที่จะ เป็นที่หวังได้ว่า อัตราเฉลี่ยระยะเวลาการพักของนักท่องเที่ยวจะยาวนานขึ้นในอนาคต

ระยะเวลาของชาวไทยนั้น อาจจะประมาณได้จากแนวโน้มของการเพิ่มของค่าใช้จ่ายที่หมดเปลือง จะเห็นว่ายอดมลดค่าใช้จ่ายทั่ว ๆ ไปเพิ่มขึ้น 16.2% (ในปี 2511-2517) พิจารณาจากการเพิ่มของประชากรที่เพิ่มขึ้นปีละ 2.7% การเพิ่มของระดับสินค้า 8 % ในช่วงเวลาเดียวกัน เพราะฉะนั้นการเพิ่มค่าใช้จ่ายที่หมดเปลืองไปกับความสำราญจึง เป็น 4.7% ต่อคน เป็นที่คาดว่าในปี พ.ศ. ระยะเวลาเฉลี่ยของการพักจะเพิ่มขึ้นเป็น 6 วัน

- ลักษณะการท่องเที่ยวของชาวไทยนั้น นิยมเที่ยวกันแบบเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ โดย

เฉพาะ

- กลุ่มเพื่อน รองลงไปเป็นแบบครอบครัว
- การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนิยมแบบต่าง เอกเทศหรือ เป็น

คู่ ๆ หรือเป็นครอบครัว

- พิจารณาแนวโน้มในอนาคต การท่องเที่ยวแบบกลุ่มจะ เป็นไปได้มาก จึงจำเป็นต้องเตรียมบริการและกิจกรรมที่สามารถรองรับการใช้ร่วมกันเป็นกลุ่มมากขึ้น โดยเฉพาะตอบสนองกลุ่มนำเที่ยวแบบ PACKAGE ที่จะ เป็นธุรกิจที่สามารถชักจูงนักท่องเที่ยวได้มาและคุ้มค่าด้านการลงทุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 พฤติกรรมการท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะใช้บริการขนส่งสาธารณะ ชาวไทยบางส่วนนิยมใช้รถยนต์ส่วนบุคคลสำหรับการเดินทาง ทางอากาศเป็นที่นิยมของชาวต่างประเทศมาก ส่วนในทางเรือมีความนิยมเป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 2.4 จำนวนผู้เดินทางมายังจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามเส้นทาง

	2525	2526	2527
ทางอากาศ	65,070	96,912	153,555
ทางเรือ	3,532	6,010	7,436
ทางรถยนต์	140,000	150,000	180,000
รวม	208,602	252,922	342,991
อัตราเพิ่ม	-	21.25%	34.82%

ที่มา กองสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

2. ระยะเวลาในการพักผ่อนเกาะภูเก็ต

ข้อมูลพักเฉลี่ย พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมพักไม่นาน คือประมาณ 2.3 วัน ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศอาจจะพัฒนานานถึง 6 วัน ตัวเลขเฉลี่ยคือ 43 วัน(รวมนักท่องเที่ยวและถือว่าคงที่ตลอด)

3. กิจกรรมของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวชาวไทยมีรูปแบบการท่องเที่ยวแบบ คือนิยมท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่าง ๆ เช่นชายหาด ศาสนสถาน และอุทยาน ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนิยมพักผ่อนตามชายหาด เรียกว่า อดิเรก เล่น นอนเล่น อ่านหนังสือ ฯลฯ อาบแดดเป็นเวลานาน สำหรับการเล่นน้ำทะเล หรือท่องเที่ยวเป็นสัดส่วนที่รองลงมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว

ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจะสูงกว่าชาวไทยมาก โดยจะหมดไปกับเรื่องค่าอาหาร ที่พัก ค่าพาหนะในการเดินทาง

5. รูปแบบการท่องเที่ยวของภูเก็ต

จากข้อมูลจากโรงแรมตากอากาศทั้งหลายในภูเก็ต ปรากฏว่าอัตราการเข้าพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศคือ 4.2 วัน ชาวไทยคือ 2-6 วัน เฉลี่ยทั้งหมดประมาณ 3.3 วัน

ในแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต มีนโยบายที่จะเพิ่มอัตราเฉลี่ยของระยะเวลาในการพักของนักท่องเที่ยวให้ยาวนานขึ้นในอนาคต โดยการจัดเตรียมสถานที่ที่มีบรรยากาศดีและสงบให้มากพอเพียงกับนักท่องเที่ยวที่จะมาพักที่ภูเก็ตเป็นระยะเวลานาน

ระยะเวลาของชาวไทย อาจประมาณได้จากการวิเคราะห์ แนวโน้มของการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายทั้งหมดเปลี่ยน จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายทั่วไปเพิ่มขึ้น 16.2% จากปี 2511-2517 พิจารณาจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรแต่ละปีเพิ่มขึ้น 2.7 ต่อปี การเพิ่มขึ้นของระดับสินค้า 8% ในช่วงเวลาเดียวกัน ฉะนั้นการเพิ่มค่าใช้จ่ายทั้งหมดเปลี่ยนไปกับความสราญจึงเป็น 4.7% ต่อคน เป็นที่คาดว่าระยะเวลาการพักในปี 2540 จะเป็น 6 วัน

6. ความต้องการของสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว

จากข้อมูลจะเห็นได้ว่า ประมาณ 50% ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจะพักอยู่ตามชายหาด แม้ว่าการเดินทางสู่บางหาดจะไม่สะดวก และมีที่พักอยู่เป็นจำนวนน้อยก็ตาม ดังนั้นที่พักอาศัยตามชายหาดของนักท่องเที่ยวจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ที่จะดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้มาก

ถ้ามีการจัดเตรียมด้านโรงแรมและด้านสาธารณูปโภคต่าง ๆ อย่างเพียงพอ จะทำให้นักท่องเที่ยวมาพักตามชายหาดมากขึ้นอีก แสดงว่าปี 2540 ร้อย 40 ของนักท่องเที่ยวจะมาพักตามชายหาดในระดับที่ให้บริการกันอยู่ในเมือง ตามความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนั้น มีโรงแรมชั้นหนึ่ง 1.60% โรงแรมชั้นสอง 40% ถ้ามีโรงแรมเพียงพอแล้วสามารถคาดได้ว่าจะมี 75% ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มาอาศัยในโรงแรมที่มีมาตรฐานตามชายหาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.5 ตารางการกระจายของนักท่องเที่ยวผู้พักแรมชาวต่างประเทศ

	ในเมือง	ชายหาด	รวม
โรงแรมชั้น 1	12 (60%)	60 (75%)	72
โรงแรมชั้น 2	8 (40%)	20 (25%)	28
รวม	20 (100%)	80 (100%)	100

ที่มา กองสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทย ร้อยละ 70 จะพักอาศัยตามตัวเมือง การกระจายอยู่ในโรงแรมราคาถูกและแพงเท่ากัน จะเห็นว่าองค์ประกอบที่สำคัญที่ให้นักท่องเที่ยวชาวไทยไม่พักตามชายหาดนั้น ไม่ใช่มาจากองค์ประกอบด้านค่าใช้จ่าย แต่เป็นด้านความคมที่ไม่สะอาด และบริการที่ไม่น่าพึงพอใจ

ในอนาคตเป็นที่คาดการณ์ว่าถ้ามีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ มีการเข้าออกระหว่างตัวเมืองและชายหาดอย่างสะดวก จะสามารถให้นักท่องเที่ยวชาวไทยพักตามชายหาดเพิ่มขึ้นกว่าเดิม เป็นที่คาดว่าในปี 2540 จะมีนักท่องเที่ยวชาวไทยมาพักในเมือง 40% และชายหาด 60%

สำหรับความต้องการด้านบริการนั้น สันนิษฐานว่า ถ้ารายได้บุคคลเพิ่มขึ้น นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่น่าจะสามารถพักโรงแรมที่ค่าใช้จ่ายสูงได้ ประมาณว่าจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยจะมาพักตามโรงแรมชั้นหนึ่งนั้น 30% จะพักในเมือง และอีก 70% พักตามชายหาด

ตาราง 2.6 ตารางการกระจายผู้พักแรมชาวไทย

	ในเมือง	ชายหาด	รวม
โรงแรมชั้นหนึ่ง	20 (50%)	45 (75%)	65
โรงแรมชั้นสอง	20 (50%)	15 (25%)	35
รวม	40 (100%)	60 (100%)	100

ที่มา กองสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

7. การประมาณความต้องการห้องพัก

ในการจัดทำโครงการโรงแรมเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านที่พักแรม และการส่งเสริมการท่องเที่ยวในอนาคตนั้น จำเป็นต้องทำการศึกษาและประมาณห้องพักของโรงแรม เพื่อให้สอดคล้องกับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนของโครงการประเภทโรงแรมตากอากาศโดยตรง และเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจส่วนรวม การประมาณความต้องการห้องพักในอนาคตนี้อาศัยข้อมูลตัวเลขและวิธีการของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยดังนี้

7.1 จำนวนนักท่องเที่ยว กำหนดว่าโครงการใช้เวลาในการก่อสร้างจนแล้วเสร็จสามารถเปิดดำเนินการได้ประมาณ 3 ปี คือประมาณปี 2535 จากตารางจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางสู่ภูเก็ต 2525-2540 อัตราการเพิ่มของนักท่องเที่ยวในปี 2530-2534 ปรากฏว่า

นักท่องเที่ยวชาวไทย	270,700 คน
นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ	169,000 คน
รวมนักท่องเที่ยวทั้งหมดในปี 2533 จำนวน	479,200 คน
พักโรงแรมชั้นหนึ่งเฉลี่ย 68.5% จำนวน	328,252 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2 วันพักเฉลี่ย

นักท่องเที่ยวชาวไทย	3.48 วัน
นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ	6.30 วัน
อัตราการเข้าพักเฉลี่ย	4.89 วัน

7.3 อัตราการเข้าพักต่อห้อง

คิดจากอัตราผู้เข้าพักของโรงแรมทั้งหมดของโลกซึ่งมีอัตราผู้เข้าพักเฉลี่ย 1.47 คน ในที่นี้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้กำหนดไว้เป็นมาตรฐานสำหรับชาวต่างประเทศประมาณ 1.6 คน

7.4 อัตราการเข้าพัก

กำหนดร้อยละ 60% ซึ่งเป็นเกณฑ์ต่ำสุดที่ควรลงทุน

ประมาณการความต้องการห้องพักในปี 2534

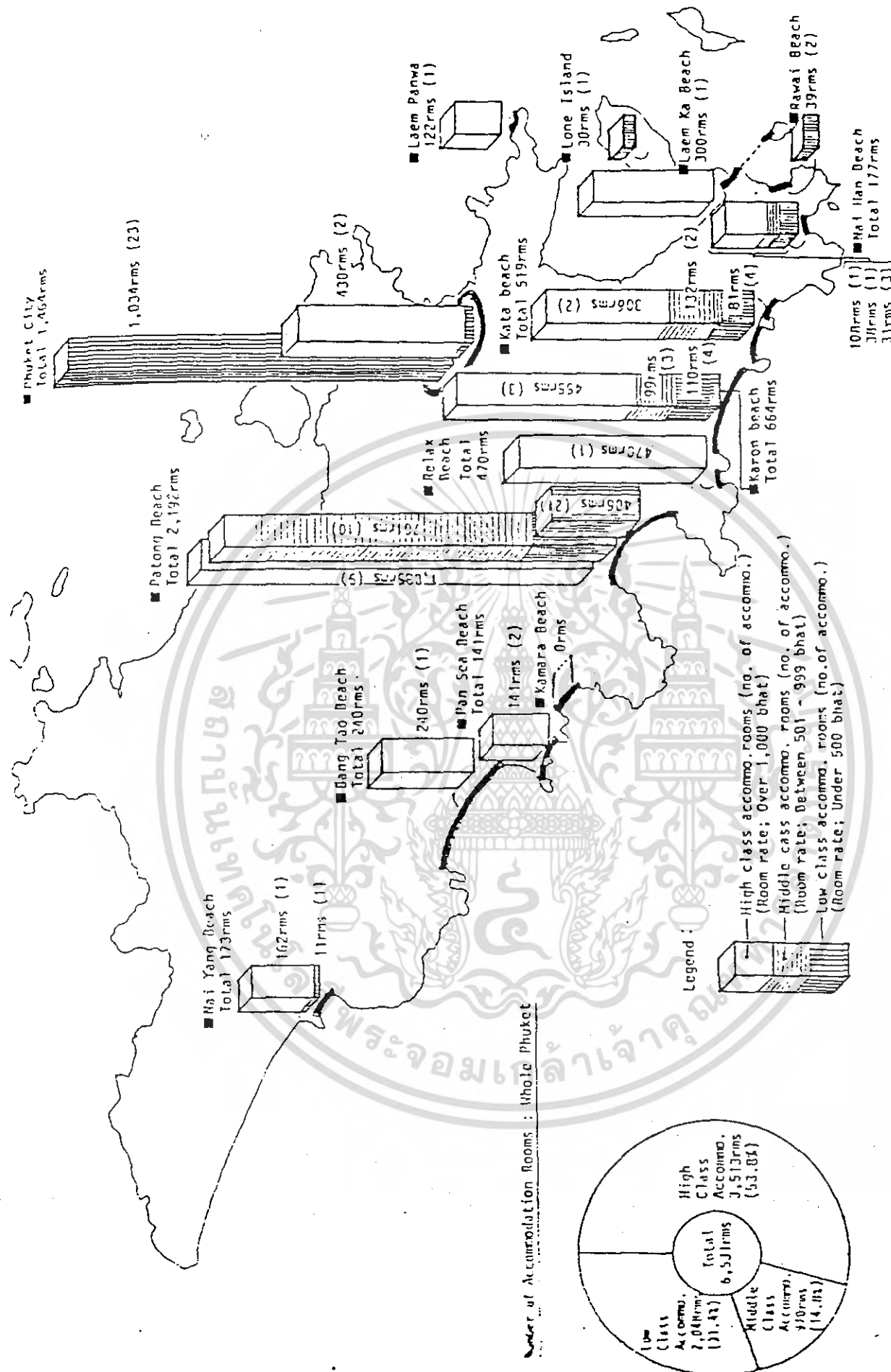
$$\begin{aligned}\text{ห้องพัก} &= \text{จำนวนนักท่องเที่ยว} * \text{วันพักเฉลี่ย} \\ &\quad \text{อัตราผู้เข้าพัก} * 365 * \text{อัตราการเข้าพัก} \\ &= 328,252 * 5 * 100 \\ &\quad 1.6 * 365 * 60 \\ &= 4683.96 \text{ ห้อง}\end{aligned}$$

ในภูเก็ตมีโรงแรมชั้นหนึ่ง 4435 ห้อง

ซึ่งจะเห็นว่า ยังมีโรงแรมชั้นหนึ่งไม่เพียงพอ การดำเนินโครงการโรงแรมตากอากาศ ขนาด 200 ห้อง จึงมีความเป็นไปได้สูงในด้านการตลาด และเนื่องจากมีเซนเซอร์กิจกรรมโรงแรมซึ่งสามารถนำนักท่องเที่ยวเข้ามาในอัตราส่วนสม่ำเสมอ

ประวัติและความเป็นมาของจังหวัดภูเก็ต

จังหวัดภูเก็ตแต่เดิมเป็นแหลมเชื่อมต่อกับแผ่นดินใหญ่ของประเทศ เป็นดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ อันได้แก่ แร่ดีบุก ประกอบกับมีลักษณะภูมิประเทศอันงดงามทอดยาวเหยียดลงสู่ทะเลอันดามันน่านมหาสมุทรอินเดียก่อนที่จะเปลี่ยน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 แผนภาพแสดง : ปริมาณห้องพักในเขต ค.ภูเก็ต
 ไม่มีการแก้ไขทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อแหล่งอื่นใด และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาเป็นเกาะในสมัยปัจจุบัน ดินแดนแห่งนี้เชื่อว่า ได้เคยเป็นถิ่นที่อยู่อาศัยเพื่อเสาะแสวงหาประโยชน์ของกลุ่มแสวงโชคหลายพวกหลายเผ่า และเป็นที่แวะพักและเสาะหาเสบียงกรังของนักเดินเรือต่างชาติกลุ่มแล้วกลุ่มเล่า มีบันทึกทางประวัติศาสตร์หลายแห่งที่บ่งชี้และยืนยันว่า เมืองกลางหรือเกาะภูเก็ตแห่งนี้เคยมีผู้คนอาศัย

สมัยศรีวิชัย ชุมชนภูเก็ตเป็นชุมชนที่รู้จักในชื่อเมือง "ลิลัน" ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนเป็นกลาง

สมัยกรุงศรีอยุธยา มีชาวฮอลันดามาส่งสถานที่เก็บสินค้า เพื่อทำการรับซื้อแร่ดีบุกขึ้นที่เกาะภูเก็ต นอกจากชุมชนกลางที่มีอยู่เดิม ในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช พ.ศ. 2228 เซอวาเลีย เดอเซอมอง ราชทูตฝรั่งเศส คนแรกได้เข้ามาสู่ประเทศไทย และหาสัญญาซื้อขายแร่ดีบุกที่เมืองภูเก็ต และเมืองบริวารของภูเก็ต

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ตอนต้น ได้ปรากฏวีระกรรมอันยิ่งใหญ่เป็นเกียรติและศักดิ์ศรีคู่บ้านคู่เมืองภูเก็ตมาจนทุกวันนี้ คือ เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2328 ท่านผู้หญิงจัน และคุณมุก ได้รวบรวมกำลังพลที่ถล่มบ้านเคียนต่อด้านทัพพม่า สามารถต่อสู้จนทัพพม่าแตกพ่ายไปนที่สุด พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้เป็นท้ายเทพกระษัตรีและท้าวศรีสุนทร และในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์นี้เมืองภูเก็ตได้เจริญเติบโตมากขึ้นจากอิทธิพลของการค้าและเหมืองแร่ โดยเฉพาะได้มีการค้ากับอังกฤษ เมื่ออังกฤษได้ขึ้นเป็นตลาดค้าดีบุกทำให้เกิดการอพยพเคลื่อนย้ายของประชากร มาตั้งบ้านเรือนในบริเวณที่ราบเหนืออำเภอท่งคาในเขตอำเภอเมืองภูเก็ตในปัจจุบัน เมืองกลางซึ่งเคยเป็นชุมชนหนาแน่น กลับซบเซาลง เมือง

ภูเก็ตเจริญมากขึ้น ปัจจุบันจะเห็นได้จากลักษณะอาคารที่เป็นสถาปัตยกรรมแบบจีนและยุโรป (Chino-portugal style) ซึ่งมีอยู่ทั่วไปในตัวเมืองภูเก็ต เช่นถนนกลาง เป็นต้น การค้า ดิบกว่าได้เจริญมั่งคั่งมั่นคงทำให้ภูเก็ตมีบทบาทอย่างสำคัญต่อพื้นที่ใกล้เคียงอันได้แก่ พังงา กระบี่ ตรัง ระนอง และสตูล

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ได้มีการปรับปรุงระบบการปกครองหัวเมืองต่าง ๆ เป็นระบบมณฑลเทศาภิบาล และได้รวมหัวเมืองชายทะเลตะวันตกตั้งเป็นมณฑลภูเก็ต เมื่อ พ.ศ. 2435 และต่อมา พ.ศ. 2475 ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองประเทศมาเป็นระบอบประชาธิปไตย มีพระราชบัญญัติระเบียบบริหารแห่งราชอาณาจักรสยาม พ.ศ. 2476 ได้มีการจัดระเบียบบริหารราชการเป็นจังหวัดและอำเภอ ได้ยกเลิกมณฑลภูเก็ตและเปลี่ยนมาเป็นจังหวัดภูเก็ต แต่นั้นมา

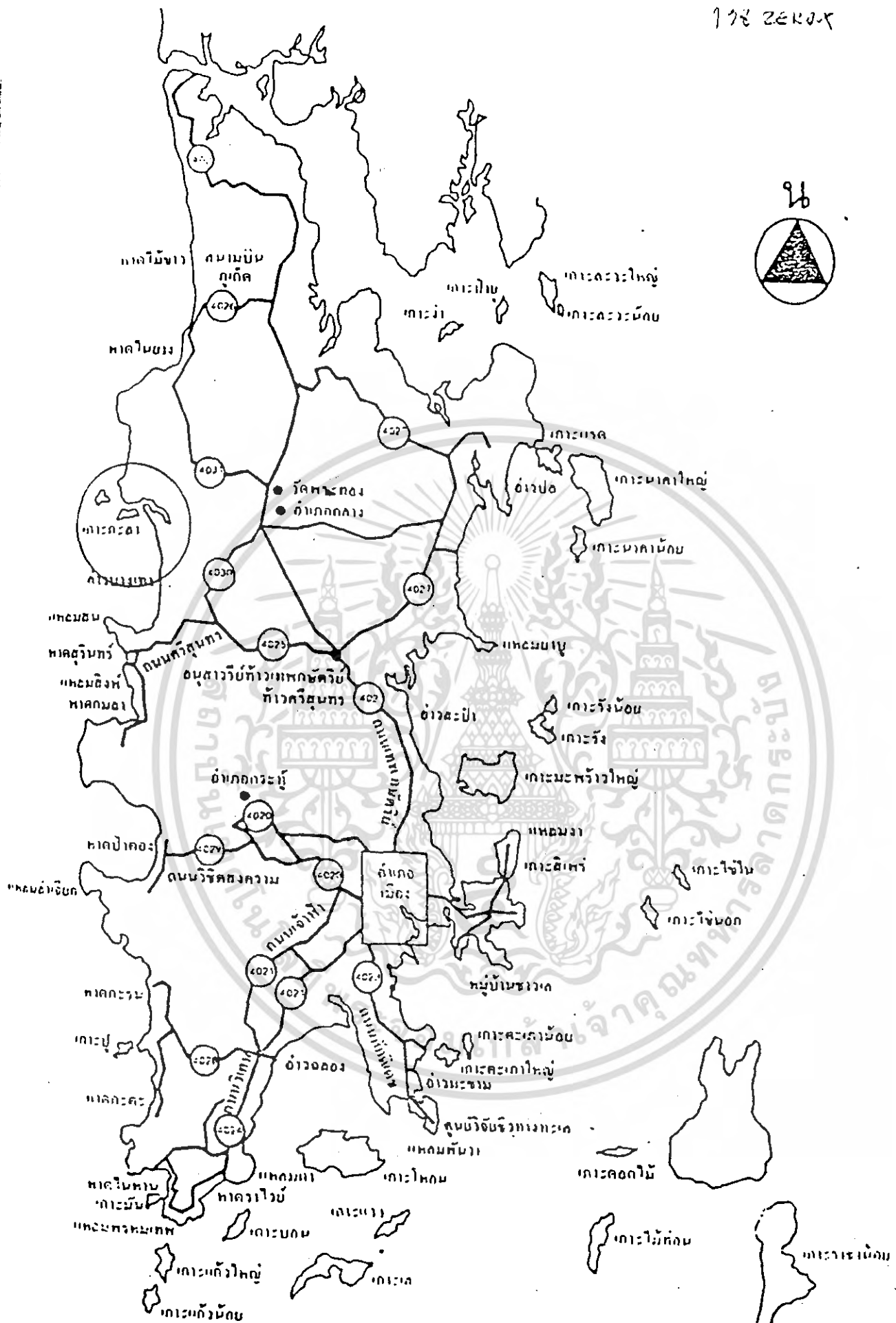
ศักราช 2328

ตามประวัติศาสตร์ ไทยกับพม่าเป็นคู่สงครามกันมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ผลัดกันแพ้ผลัดกันชนะตามความเก่งกล้าสามารถของกษัตริย์ผู้ปกครองประเทศแต่ละยุคแต่ละสมัย สมเด็จพระมหาธรรมราชาแห่งอาณาจักรสุโขทัยในประวัติศาสตร์เรื่องไทยรบพม่าว่า ในสมัยกรุงศรีอยุธยา ไทยกับพม่าสงครามกัน 24 ครั้ง สมัยกรุงธนบุรี 10 ครั้ง สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ 10 ครั้ง รวมสงครามกันมา 44 ครั้ง สงครามคราวศึกกลางเมื่อ พ.ศ. 2328 เป็นสงครามครั้งที่ 37 นับตั้งแต่กรุงศรีอยุธยาเป็นต้นมา และเป็นสงครามครั้งที่ 1 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์

มูลเหตุแห่งสงครามคราวศึกกลาง พ.ศ. 2328

เป็นธรรมเนียมของพม่าถือว่า เมื่อประเทศไทยหรือสยามในสมัยนั้นมีการเปลี่ยนแปลงแผ่นดินหรือตั้งราชวงศ์ใหม่ มักจะเกิดความไม่สงบเรียบร้อยในบ้านเมือง เกิดการรบราฆ่าฟันกันเองเพื่อชิงราชบัลลังก์กำลังของไทยอ่อนแอลง เป็นโอกาสอันดีที่จะมารุกรานและชนะได้ง่าย เมื่อคราวศึกกลาง พ.ศ. 2528 พม่าได้ข่าวว่าไทยเปลี่ยนแปลงแผ่นดินและเปลี่ยนราชวงศ์ใหม่ (พระเจ้าตากสินมหาราชพระยาสุรสีห์บกลักราชบัลลังก์แล้วพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกขึ้นครองราชสมบัติเป็นการตั้งพระราชวงศ์ใหม่) คิดว่าไทยคงเกิดความยุ่งเหยิงไม่สงบขึ้นในแผ่นดิน เช่นเดียวกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่เคยเป็นมาในสมัยกรุงศรีอยุธยาประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง เมื่อพระเจ้าบุดองแห่งพม่าได้ขึ้นครองราชสมบัติเป็นพระเจ้าแผ่นดินแล้ว มีความเข้มแข็งในการทำสงคราม เมื่อปราบผู้คิดร้ายต่อแผ่นดินทั่วทั้งเขตพม่า รามัญ และไทยใหญ่ ทั้งปราบประเทศมณีปุระทางฝ่ายเหนือ และประเทศยะไข่ทางทิศตะวันตก ได้ทั้งสองประเทศ แผ่นอาณาจักรกว้างขวางกว่าพระเจ้าแผ่นดินองค์ก่อน ๆ มากแล้วก็คิดจะมาตีเมืองไทยให้มีเกียรติยศเป็นมหाराชเหมือนเช่นพระเจ้าแผ่นดินบุเรงนอง ประกอบกับทหารที่สงครามมีชัยชนะทุกแห่งกำลังมีความกำเริบคิดว่าหากยกมาตีเมืองไทยก็คงมีชัยชนะดังเช่นชนะที่อื่นมาแล้ว นี่เป็นสาเหตุสองประการที่พม่ายกมาตีเมืองไทย เมื่อ พ.ศ. 2328

เหตุการณ์และรายละเอียดของสงคราม

เมื่อพระเจ้าบุดองขึ้นครองราชสมบัติเป็นพระเจ้าแผ่นดินพม่าได้ 3 ปี ถึงปีมะเส็ง พ.ศ. 2328 จึงให้เตรียมกองทัพที่จะยกมาตีเมืองไทย เกณฑ์ทั้งเมืองหลวงและเมืองขึ้นตลอดจนประเทศราชหลายชาติหลายภาษารวมจำนวนพล 144,000 จัดเป็น 9 ท้าใหญ่ คือครั้งนี้ไทยเรียกว่า สงคราม 9 ท้า

ทัพที่ 1 ให้แม่ยี่ แม่ข่องกยอ เป็นแม่ทัพ มีทั้งทัพบก ทัพเรือ จำนวนพล 10,000 เรือกำปั่นรบ 15 ลำ ยกลงมาตั้งที่เมืองมะริด ให้ยกมาตีเมืองไทยทางบกได้ตั้งแต่เมืองชุมพรลงไปถึงเมืองสงขลา ทัพเรือนี้เข้าตีหัวเมืองชายทะเลฝั่งตะวันตก ตั้งแต่เมืองตะกั่วป่าลงไปถึงเมืองกลาง

ทัพที่ 2 ให้ฮอนอกแผกคิดหุ่่น เป็นแม่ทัพถือพล 10,000 ลงมาตั้งที่เมืองทะวาย ให้เดินทางเข้ามาทางด่านบ้องตี้ มาตีเมืองไทยฝ่ายตะวันตกตั้งแต่เมืองราชบุรีเมืองเพชรบุรี ลงไปบรรจบกองทัพที่ 1 ที่เมืองชุมพร

ทัพที่ 3 ให้หุ่่นคยี่สะ โคะคีริมหาอุจจนา เจ้าเมืองตองอู เป็นแม่ทัพถือพล 30,000 ยกมาทางเมืองเชียงแสนให้ลงมาตีเมืองนครลำปาง และหัวเมืองนครลำปาง และหัวเมืองทางริมแม่น้ำแควใหญ่และน้ำยวม ตั้งแต่เมืองสวรรคโลก เมืองสุโขทัยลงมาบรรจบกับกองทัพหลวงที่กรุงเทพฯ

ทัพที่ 4 ให้เมียนหุ่่นแมงยิมหาทิมข่อง เป็นแม่ทัพถือพล 11,000 ยกลงมาตั้งที่เมืองเมาะตะมะ เป็นทัพหน้าที่จะยกมาตีกรุงเทพฯ ทางด่านพระเจดีย์สามองค์

ทัพที่ 5 ให้เมียนเมหุ่่น เป็นแม่ทัพ ถือพล 5,000 ลงมาตั้งที่เมืองเมาะตะมะ เป็นทัพหนุนทัพที่ 4

ทัพที่ 6 ให้ตะแคงกามะ ราชบุตรที่ 2 (พม่าเรียกว่า ศิริธรรมราชา) เป็นแม่ทัพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถือพล 12,000 มาตั้งที่เมืองเมะตะมะ เป็นทัพหน้าที่ 1 ของทัพหลวงที่จะยกเข้ามากรุงเทพฯ
ทางด้านพระเจดีย์สามองค์

ทัพที่ 7 ให้ตะแคงจิกกู ราชบุตรที่ 3 (พม่า เรียกว่า สะโตะมันขอ) เป็นแม่ทัพถือพล
1,000 มาตั้งที่เมืองเมะตะมะ เป็นทัพหน้าที่ 2 ของทัพหลวง

ทัพที่ 8 เป็นทัพหลวง จำนวนพล 50,000 พระเจ้าบดุงเป็นจอมพลเสด็จลงมาเมือง
เมะตะมะ เมื่อเดือน 12 ปีมะเส็ง

ทัพที่ 9 ให้จอข่องนรธา เป็นแม่ทัพ ถือพล 5,000 (เข้าใจว่าตั้งที่เมืองเมะตะมะ
เหมือนกัน) ยกเข้ามาทางด้านแม่ละเมา แขวงเมืองตาก มาตีหัวเมืองเหนือทางริมแม่น้ำปิง ตั้งแต่
เมืองตาก เมืองกำแพงเพชร ลงมาบรรจบทัพหลวงที่กรุงเทพฯ

กองทัพหลวงทั้งเก้าทัพ พระเจ้าบดุงให้ยกมาตีเมืองไทยพร้อมกันทุกด้าน มีให้ไทยมี
ประตุที่จะสู้ได้

เรื่องศึกกลางเมือง พ.ศ. 2328 มีกล่าวไว้ในพระราชพงศาวดาร แต่ไม่มีรายละเอียด
ในการรบ และความเสียหายอันกระทบกระเทือนจากสงครามในครั้งนี้ว่าเป็นประการใด

แต่จากเอกสารของเมืองกลาง จากมหาวิทยาลัยลอนดอน ประเทศอังกฤษ ซึ่งเป็น
เอกสารสมัยที่คุมहु่งจันหรือท้าวเทพกระษัตรียังมีชีวิตอยู่ ได้ความเรื่องศึกกลางชัดเจนขึ้นกว่าเดิม
นอกจากนี้ก็ได้ความจากการเล่าต่อ ๆ กันมาจากคนรุ่นก่อน ๆ

ในพงศาวดารพม่าว่า แม่ยี่แมงข่องกยอ ยกมาแต่เดือน 8 ปีมะเส็ง ด้วยพระเจ้า
บดุงให้เป็นพนักงานรวบรวมเสบียงอาหารไว้สำหรับทัพหลวงที่จะยกมาตั้งประชุมทัพที่เมืองเมะ
ตะมะด้วย ครั้นเมื่อกองทัพหลวงยกลงมา ไม่ได้เสบียงอาหารไว้พอการพระเจ้าบดุงพิโรธให้ประ
หารแม่ยี่แมงข่องกยอเสีย แล้วตั้งเกงหวุ่นแมงยี่มหาสีหะสุระอรรคมหาเสนาบดี เป็นแม่ทัพที่ 1
แทน

เมื่อเกงหวุ่นแมงยี่ อรรคมหาเสนาบดี ได้รับแต่งตั้งเป็นแม่ทัพที่ 1 แล้วก็ยกลงมา
ประชุมทัพที่เมืองมะริดพร้อมแล้ว ครั้นเดือนอ้าย จึงให้ยี่หวุ่นคุมทัพเรือจำนวน 3,000 ยกลงมา
ตีหัวเมืองชายทะเลฝั่งตะวันตก ตั้งแต่เมืองตะกั่วป่าลงไปถึงเมืองกลาง ส่วนกำลังที่เหลือ 7,000
เกงหวุ่นแมงยี่คุมทัพเอง เนมยี่คงรัตเป็นรองแม่ทัพ ยกลงมาทางบกจากเมืองมะริด ตีเมืองกระ
บุรี เมืองระนอง (สมัยนั้นเป็นเมืองขึ้นของเมืองชุมพรทั้งสองเมือง) ครั้นได้แล้ว ก็ยกข้ามแหลม
มลายูทางปากจั่น เข้าตีเมืองชุมพรชนะ เรือรบไปจนถึงเมืองไชยา และเมืองนครศรีธรรมราช
เพราะทั้งชาวบ้านและเจ้าเมืองไม่คิดต่อสู้โดยเฉพาะชาวเมืองนครศรีธรรมราชหลงกลพม่าที่หลอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ว่ากรุงเทพฯ แดกแล้ว สู้บาก็ไม่มีประโยชน์

ครั้นได้เมืองนครศรีธรรมราชแล้ว พวกจะยกไปตีเมืองสงขลาตามโองการของพระเจ้าบดุง แต่พอทราบข่าวว่ากองทัพของสมเด็จพระเจ้ากรุงศรีอยุธยาซึ่งตีทัพในผู้เฒ่าที่ลาดหน้า เมืองกาญจนบุรีแตกพ่ายแพ้ยังเย็นใจแล้ว และยกทัพมาและทัพเรือลงมาช่วยทางใต้ พวกกล้าทัพไทยตีขนาบจึงถอนทัพกลับ ไม่รุกต่อไปยังเมืองสงขลา ทัพหน้าของพม่าที่ถอนตัวกลับจากเมืองนครศรีธรรมราช มาปะทะกับทัพพระยาตากสินมหาราช และพระยาจำแลมยากร ซึ่งโปรดเกล้าฯให้ลงไปสกัดทัพพม่าอยู่เมืองไชยาเกิดรบกัน พม่าถูกทัพไทยตีแตกพ่ายอย่างยับเยิน ส่วนทัพหลังของพม่าที่ถอนตัวตามจากนครศรีธรรมราช เมื่อทราบว่าทัพหน้าถูกทัพไทยตีแตกที่เมืองไชยา ก็ไม่กล้าขึ้นมาสู้รบ แต่หนีกลับไปยังพม่า ผ่านทางเมืองกระบุรี

ฝ่ายยี่หวุ่น แม่ทัพเรือพม่า ยกไปตีเมืองตะกั่วป่าเป็นเมืองแรก เมื่อพม่าตีเมืองตะกั่วป่าแตกแล้ว พวกก็แล่นเรือเลียบชายฝั่งลงไปถึงเมืองตะกั่วทุ่ง ตั้งอยู่ที่ปากพระตรงข้ามเกาะกลางหรือเกาะภูเก็ต

ฝ่ายเมืองตะกั่วทุ่ง ในสมัยพระเจ้าตากสินกรุงธนบุรีส่งเจ้าพระยาอินทวงศาออกมาเป็นข้าหลวงควบคุมราชการหัวเมืองปักษ์ใต้ชายทะเลฝั่งตะวันตกทั้งแปดหัวเมืองคือ ตะกั่วป่า กิราคุระ คุรอด ตะกั่วทุ่ง พังงา กลาง และภูเก็ต เจ้าพระยาอินทวงศาตั้งก่อสร้างวัง (คงเป็นที่หักข้าหลวงหรือที่ว่าการ) ขึ้นที่ปากพระ ฝั่งทะเลตรงข้ามเกาะภูเก็ต พอเปลี่ยนแผ่นดินพระเจ้าตากสินกรุงธนบุรี พระยาสุรเป็นกบฏ สมเด็จพระเจ้าพระยามหากษัตริย์ศึกจึงปราบดาภิเษกขึ้นเป็นพระเจ้าแผ่นดิน คือ สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชเจ้าพระยาอินทวงศาที่ตายจะโดยเหตุใดไม่ปรากฏ ปรากฏเพียงว่า ทางกรุงเทพฯ ส่งข้าหลวงออกมาตั้งอยู่ที่ปากพระแทนเจ้าพระยาอินทวงศาหลายคน ที่ปรากฏชื่อเจ้าพระยาราชนิกุล พระยาธรรมไตรโลก พระยาพิพิธโภค

เมื่อพม่าออกจากเมืองตะกั่วป่าก็ยกเข้าตีเมืองตะกั่วทุ่ง ซึ่งในสมัยนั้นเรียกว่าเมืองตะกั่วทุ่งบางคลี ชาวเมืองตะกั่วทุ่งสู้รบด้วยความสามารถ พระยาธรรมไตรโลกตายในที่รบ เมืองตะกั่วทุ่งไม่สามารถต่อต้านกำลังของทัพพม่าได้ เมืองตะกั่วทุ่งจึงแตกเสียแก่พม่า

อย่างไรก็ดี ต่อมาปรากฏตามจดหมายเหตุของพระยาตะกั่วทุ่งบางคลี เจ้าเมืองตะกั่วทุ่งคนต่อมา มีถึงกับตันวิชิต พ่อค้าคนหนึ่งซึ่งเมืองปีนัง ลงวันพฤหัสบดี เดือนนี้ แรมค่ำหนึ่ง ปีจอ โทศก (2323 ภายหลังที่พม่าตีเมืองตะกั่วทุ่งแตกแล้ว 5 ปี)ว่า

"อนึ่ง ณ เมืองตะกั่วทุ่งบางคลี เมื่อพระยาตะกั่วทุ่งคนเก่าว่าราชการอยู่นั้นย้ายพระมารบพุ่งบ้านเรือนเสียหาย และเก็บเอาปืนใหญ่น้อยสำหรับเมืองไปเป็นอันมาก และรอดปืนใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อยู่แต่เนิ่นนั้น เมืองตะกั่วทุ่งบางคลีเป็นเมืองหน้าศึก ข้าพเจ้าขอเป็นใหญ่ลูกกระสุนสีน้ำตาลกลับหัว กระบอก ปืนคาบศิลาร้อยกระบอก ฯลฯ"

เมื่อเมืองตะกั่วทุ่งแตกแล้ว พม่าก็ยกทัพเรือเลียบชายฝั่งลงไปทางใต้มุ่งตีเมืองกลาง ตามที่ได้รับมอบหมายมาจากแม่ทัพใหญ่ คือ เก่งห่วนเมงยี

ฝ่ายเมืองกลางนั้นได้ข่าวว่าพม่าจะยกทัพมาตั้งแต่เดือนอ้าย ซึ่งเป็นเดือนที่พม่าเริ่มออกเดินทัพ จึงเตรียมตัวรับศึกป้องกันรักษาเมือง โดยการจัดคนเข้าประจำรักษาค่ายและขอซื้อปืนจากกัปตันเฟรานซิส ไลท์ พ่อค้าชาวอังกฤษที่มาค้าขายกับเมืองกลาง เพื่อให้คนยามเฝ้าค่ายกัน แต่ถึงคราวเคราะห์ของชาวกลาง ในขณะที่มีข่าวพม่าจะมา พระยากลาง เจ้าเมืองกำลังป่วยหนัก และถึงแก่กรรมลงในที่สุด ยังไม่ทันได้จัดงานศพตามประเพณี ทางกรุงเทพฯ ก็ยังไม่ได้ตั้งผู้ใดให้เป็นเจ้าเมืองแทน เป็นแต่มีกรมการเมืองรักษาการไว้เป็นการชั่วคราว

ยิ่งเสียกว่านั้น คุณหญิงจันภรรยาพระยากลางผู้วายชนม์ ยังถูกพระยาธรรมไตรโลก เกาะกุมตัวไปควบคุมไว้ ณ ที่ตั้งเมืองตะกั่วทุ่ง คือ ที่ปากพระ เพื่อบีบบังคับและเป็นตัวประกันเงินภาษีอากรที่พระยากลางสามิผู้วายชนม์ค้างส่งอยู่ก่อนถึงอนิจกรรม แต่ขณะที่พระยาธรรมไตรโลก กำลังทำการรบอยู่กับพม่า คุณหญิงจันก็ถือโอกาสหลบหนีมา ถึงเมืองกลางก่อนที่พม่าจะยกมาถึง (ระยะทางจากปากพระถึงเมืองกลางประมาณ 20 กิโลเมตร)

เมื่อกลับมาถึง ปรากฏว่าชาวบ้านชาวเมืองพากันตื่นข่าวศึกจนเสียขวัญละทิ้งบ้านเรือนหนีเข้าป่าไป ครั้นเห็นคุณหญิงจันกลับมา ชาวบ้านชาวเมืองก็มีขวัญและกำลังใจดีขึ้น คุณหญิงจันสามารถรวบรวมผู้คนรวมทั้งอาวุธปืนใหญ่เข้าประจำค่าย เตรียมรับทัพพม่าอย่างสามารถ

คุณหญิงจันได้ประชุมกรรมการเมืองนายทัพนายกอง ประการแรกเห็นพร้อมกันว่าทัพเรือของพม่าจะต้องยกมาจอดยกพลขึ้นบกที่ท่าตะเภา อันเป็นท่าเรือใหญ่และใกล้เมืองกลางที่สุด และคงส่งกำลังเข้าตีเมืองด้านหน้า (คือด้านที่ขึ้นจากท่าเรือ) เพราะด้านหลังเป็นท้องที่กันดารแก่การเดินทัพ จึงออกหมายประกาศให้ราษฎรพลเมืองแถบตรงท่าตะเภา ตลอดขึ้นมาถึงตำบลดอน(บ้านดอน) อพยพเข้ามาอยู่ในค่ายใหญ่ที่ตำบลตะเคียน แล้วแบ่งปันหน้าที่ออกตั้งค่ายไว้ก่อนสองค่าย ตั้งที่หมู่บ้าน เพราะมีทางเดินติดต่อจากท่ามะพร้าว(ริมฝั่งช่องปากพระตรงข้ามเมืองตะกั่วทุ่ง) ถ้าข้าศึกแบ่งกำลังพลมาทางบกก็จะทำการขัดขวางไว้ได้ แต่ครั้นสืบทราบข่าวว่าข้าศึกไม่แบ่งกำลังยกมาทางนั้น จึงได้แบ่งกองออกไปตั้งขัดตาทัพอยู่ที่หลังวัดพระนางสร้าง ป้องกันข้าศึกตีรอบหลังค่าย ยึดเอาวัดเป็นที่ตั้งฐานทัพ ค่ายนี้มอบนายอาจน้องชายคุณหญิงจันเป็นแม่กอง คุมพลไทยแยกกับปืนใหญ่แม่นางกลางเมือง 1 กระบอกไปประจำค่าย มีนายทองเพ็งและกรรมการเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ช่วย กับได้ตั้งค่ายใหญ่ที่บนนางดัก 1 ค่าย ค่ายนี้สำคัญกว่าค่ายบ้านค่าย เป็นหน้าที่ของนายทอง
พูนเป็นแม่กอง คุมพลไทยแขกหลายร้อยคน มีขุนนางกรมการเป็นผู้ช่วย มีปืนใหญ่ชื่อพระพิรุณสังหาร
ประจำค่าย 1 กระบอก (ที่ตั้งค่ายแห่งนี้ปรากฏนามว่าทุ่งนางดักมาจนบัดนี้ แต่ต่อมาชาวบ้านเรียก
ที่นี่ว่า บนนางดัก) เมื่อขุนนางนายทัพนายกองกรมการออกมาตั้งขัดตาทัพพร้อมกันแล้ว ก็ตั้ง
กองสอดแนมลาดตระเวนตามยุทธวิธีสงคราม ส่วนคุณหญิงจันนั้นเป็นผู้บัญชาการรบทั่วไป มีคุณหมก
เป็นผู้ช่วยตรวจตราทั้งสองค่ายคึกคักทางไหนจะได้ช่วยทางนั้น

เมื่อฝ่ายกองมาถึงช่องแคบเข้าจอดเรือที่ท่าตะเภา กพลขึ้นตั้งค่ายใหญ่ที่ริมทะเล (ซึ่ง
ปัจจุบันชาวบ้านเรียกบริเวณนั้นว่า ปากช่องค่าย) แล้วขยับขึ้นมาตั้งค่ายรายปีกกา (ปัจจุบันชาว
บ้านเรียกว่า โคกพม่า) 1 ค่าย ตั้งที่บ้านนากลาง 1 ค่าย ชักปีกกาเข้าหากันประหนึ่งล้อมที่ตั้ง
เมืองไว้ แล้วแต่งตั้งนายทัพนายกองกำลังพลมาช่วยชาวเมือง ท้าว่าจะเข้าตีค่ายของนายทองพูน
นายทองเพ็ง ละนั้น

ส่วนค่ายของนายทองพูนและนายทองเพ็งนั้นชักปีกกาเข้าหากัน แต่ข้อสำคัญอย่าง
หนึ่ง ค่ายทั้งสองที่ตั้งนี้ เอาคลองบางใหญ่ซึ่งต้นน้ำอยู่เขาพระแหว ปากน้ำไหลสู่ทะเลที่ท่าอู่
ตะเภา เป็นเขื่อนคูด้านหน้า กระทบที่ล้นมากแก่พม่าเมื่อจะเข้าตีค่ายไทยต้องลุยน้ำ ช้างไทยก็
ยั้งปืนพลทลกลกสับคาบตีลากราดไว้ ถ้าเห็นพม่าเข้ามาเป็นปีกแผ่นแน่นหน้าก็จุดปืนใหญ่พิรุณสังหาร
ตริงไว้แต่พม่าพม่าเข้าศึกก็ยกขบวนมาตั้งรบน้อยอย่างนั้นหลายวัน และไม่ล้ายกเข้าโจมตีหักค่าย
ไทย

ฝ่ายกองทัพอไทยนั้นมีพลน้อย ไม่สามารถจะออกโจมตีข้าศึกโดยซึ่งหน้า ครั้นกระทำ
เพียงรักษาที่มั่นไว้อย่างเดียวก็ไม่ไว้ใจ คุณหญิงจัน คุณหมก จึงปรึกษารื้อกับกรมการว่าควรจะ
คิดอุบายให้พม่าถอยทัพกลับไปโดยเร็วให้จงได้ จึงสั่งให้ผู้บังคับบัญชาทุก ๆ ค่ายระวังรักษาค่าย
ไว้ไว้ให้ถาวรแล้วคัดเลือกผู้หญิงกลางคนประมาณ 500 เศษ มาแต่งตัวอย่างผู้ชายเอาทางมะ
พร้าวมาตกแต่งถือต่างอาวุธ เพื่อลวงข้าศึก จัดขบวนที่จะยกเข้าตีทัพพม่า

เมื่อพม่าเห็นทัพไทยยกออกมาจะเข้าตีค่ายของตน เช่นนั้น ก็จัดขบวนออกประชุมพล
อยู่หน้าค่าย ตรงต้นทองหลวงน้ำ มีกิริยาอาการจะตีโต้ตอบ เมื่อผู้สอดแนมความมาแจ้งแก่คุณ
หญิงจันเช่นนั้น ท่านก็สั่งให้นายทองพูนผู้น้อง จุดปืนใหญ่พิรุณสังหารยิงตรงไปยังที่ชุมนุมพม่ากระสุน
ปืนใหญ่ตัดเอากิ่งไม้ทองหลวงน้ำขาดลงกลางชุมนุมของพม่า ทางฝ่ายทัพไทยก็ตีฆ้องกลองให้ร้อง
สาธิตข่มขวัญอยู่อย่างครั้นเคร่ง ประหนึ่งจะยกออกโจมตี ฝ่ายพม่าเห็นเป็นอัศจรรย์ก็ขวัญเสียจึง
รีบถอยทัพกลับเข้าค่าย ครั้นเวลาค่ำฝ่ายไทยก็นำพวกผู้หญิงกับผู้ชายที่มีอายุกลับเข้าที่ชุมนุม รุ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขึ้นก็ยกขบวนเดินออกไปยังค่าย ท้าย่างนี้ทุกวันตลอด 3-4 วัน เป็นการถ่ายเทคนเข้าออก แต่ให้พม่าเห็นแต่เวลาเช้า เป็นการลวงให้พม่าเห็นว่าทัพไทยมีกำลังเพิ่มเติมเข้ามาเสมอ พม่าไม่กล้าเข้าโจมตี เป็นการหน่วงเหนี่ยวไว้ให้ขาดเสบียงอาหาร โดยจัดกองกำลังออกรังควาญพวกพม่าที่ออกลาดตระเวนและหาเสบียงอาหารบาดเจ็บล้มตายเป็นประจำทุกวัน เมื่อเห็นว่าระยะสำหรับสายแล้วจะยกเข้าโจมตี พม่าจึงถอนกำลังลงไปตั้งค่ายที่นาโคกพม่า ส่วนค่ายที่นาโคกพม่าก็ถอยกลับลงไปตั้งอยู่ในเกาะ

เมื่อพม่าถอยลงไปตั้งเช่นนั้น จึงสั่งให้ค่ายบ้านค่ายถอนคนลงมายุ่งค่ายนางดัก ส่วนค่ายนางดักก็เลื่อนลงไปตามลำคลอง ตั้งที่นาใหญ่ ได้ยกออกตั้งขบวนยิงข้าศึกด้วยปืนใหญ่น้อยทุก ๆ วัน พวกพม่าคงขาดเสบียงอาหาร หรือเกิดความปั่นป่วนขึ้นในกองทัพ ประกอบกับคงเกิดความเหนื่อยหน่ายที่ได้ทำการรบมาเป็นเวลาประมาณ 4 เดือน นับแต่ยกกองทัพออกมาจากเมืองมะริด พม่าล้อมเมืองกลางอยู่ได้ประมาณ 1 เดือน ก็ขาดเสบียงล้มตายเป็นประมาณ 300-400 คนหมดความสามารถที่จะตีเอาเมืองกลางให้แตกได้ จึงเลิกทัพกลับไปเมื่อวันจันทร์ขึ้น 14 ค่ำเดือน 4 ปีมะเส็ง สัปตศก 9 จ.ศ. 1147 ตรงกับวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2328

ศึกกลางเมือง

ยี่ห่วนแม่ทัพข้าง	พม่า
คุมทัพอยุธยา	ม่ายใต้
ตะกั่วทุ่งก็แตกตาม	ตะกั่วป่า เล่านา
เข้าประชิดติดใกล้	รอนล้อม เมืองกลาง
บุรินทร์สิ้นชีพแล้ว	ไปทัน แทนนอ
ยังชนิษฐ์หนึ่งกรร	เยศผู้
ไปคิดแก้ชีวัน	ดรายเยี่ยง หึงแฮ
คุมไพร่ชายหญิงสู้	เกี้ยวแก้ว กันนคร
รักษาเมืองอยู่ได้	เดือนปลาย
สุดคิดพม่าหมาย	รบร้า
ขัดสนเสบียงวาย	จาเล็ก ทัพแฮ
กลางรอดจากมือข้า	ศึกด้วย สองหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลายบุรีเรศทั้ง
บ อาจจะรัษฎา
กลางมีแต่หญิงหาญ
สู้ศึกกันเมืองไว้

กรมการ มินอ
ศึกได้
หากรัก เมืองนา
ชอบที่ คารวม

ส่วนทัพของสมเด็จพระราชวังบรมหาสุรสิงหนาท เมื่อตีทัพพม่าที่ยกมาทางด่าน
พระเจดีย์สามองค์แตกพ่ายกลับไปทุ่งลาดหญ้า แขวงเมืองกาญจนบุรีแล้ว ก็โปรดฯ ให้พระยา
กลาโหมราชเสนา พระยาจำแลนยากร ยกทัพยกมาตั้งที่เมืองไชยา ส่วนทัพหลวงซึ่งสมเด็จพระ
กรมพระราชวังบวรฯ คู่มือเอง ยกทางเรือลงมาพึ่งข้าศึกที่เมืองชุมพร เมื่อทราบว่าทัพหน้าของ
พม่าที่ถอนมาจากเมืองนครศรีธรรมราช ถูกทัพไทยตีแตกยับเยินที่เมืองไชยาแล้วก็เสด็จลงไป
ยังเมืองนครศรีธรรมราช ซึ่งกำลังระส่ำระสาย เพราะพม่าเพิ่งถอนทัพกลับไปและเจ้าพระยา
นครฯ หนีพม่าเข้าป่ายังไม่กลับ เมื่อจัดการให้เมืองนครศรีธรรมราชเป็นระเบียบเรียบร้อยแล้ว
ก็เสด็จลงไปตั้ง ณ เมืองสงขลาจัดการให้เมืองขึ้นของไทย คือ ปัตตานี ไทรบุรี กลันตัน ตรัง
กานู ที่ตั้งตัวแข็ง เมืองกลับมาอยู่ในขอบเขตสีมาตามเดิมแล้วพอดีกับได้รับบอกจากเมืองกลาง
ว่าพม่าแตกทัพพ่ายแพ้กะเมืองกลางไปแล้ว เห็นว่าศึกสงครามบักซ์ได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ก็เสด็จ
กลับกรุงเทพมหานคร

ตั้งท้าวเทพกระษัตรี - ท้าวศรีสุนทร

ฝ่ายกรมการเมืองกลาง ครั้นพม่าเลิกทัพกลับไปแล้ว ได้ข่าวว่าทัพหลวงสมเด็จพระ
อนุชาธิราช กรมพระราชวังบวรสถานมงคล เสด็จพระราชดำเนินตีทัพพม่าทางบกแตกทัพไปสิ้นแล้ว
จึงบอกข้าราชการเข้ามากราบทูลพระกรุณา ขณะที่ทัพหลวงเสด็จประทับอยู่ที่สงขลาฉบับ 1 บอก
กราบทูลพระกรุณาเข้ามากรุงเทพมหานครฉบับ 1 และเมื่อสมเด็จพระอนุชาธิราช กรมพระราชวัง
บวรสถานมงคลเสด็จกลับถึงกรุงเทพมหานครแล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงมีพระบรมราช
โองการโปรดฯ ให้มีตราไปยังเมืองกลางตั้งผู้มีความดีความชอบในการสงครามเป็นพระยากลาง
ขึ้นใหม่แล้วโปรดตั้งจัน ภรรยาพระยากลางเก่า ซึ่งออกต่อรบพม่านั้นเป็นท้าวเทพกระษัตรี โปรด
ตั้งมุก น้องหญิงนั้นเป็นท้าวศรีสุนทร พระราชทานเครื่องยศแก่สตรีทั้งสองตามสมควรแก่ความชอบ
ในการสงครามนั้น แล้วโปรดฯ ให้หลวงสุวรรณ์ดี เป็นพระยาสงขลาให้ยกเมืองนั้นเป็นเมืองศรี
ขึ้นกรุงเทพมหานคร แล้วให้เมืองตานี เมืองจะนะ และเมืองเทพา ทั้งหัวเมืองประเทศราชมะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลายชั้นเมืองสงขลา

(จากพระราชพงศาวดารฉบับหอสมุดแห่งชาติ)

ลักษณะทหารไทยและทหารพม่าในขณะออกรบ

ทหารไทย

ชีวิตของไพร่ในเวลาออกรบ มีภาพเขียนไพร่เลาหรือพลทหารในกองทัพที่ออกรบ กับชื่อในรัชกาลที่ 5 เห็นว่าไพร่หุงผ้าพื้นเมืองเหมือนอยู่กับบ้าน ไม่มีรองเท้าไม่สวมเสื้อ ไม่สวมหมวก มีพลประจำตัวคนละอัน สำหรับเก็บเสื้อผ้า อาหาร (แทนเดินผ้าใบอย่างสมัยนี้) และเครื่องมือเครื่องใช้ในการหุงต้มและตัดฟัน เวลาเดินทัพ ไพร่จะแบกโพล่ใบทุกหนทุกแห่ง โพล่มีประโยชน์หลายอย่าง กันแดดกันฝนได้ และยังเป็นค้ำใส่เสื้อผ้าอาหารด้วยส่วนอาวุธประจำตัวก็มีตามที่ตนถนัดในการใช้ เช่น พวกชำนาญใช้ดาบก็มีดาบ วิชาขวานก็หอกหลาว แล่น ธนู หน้าไม้ ก็นำไปในเวลาต่อสู้ข้าศึกส่วนอาวุธปืนทั้งปืนเล็กปืนใหญ่ ก็เป็นของหลวงแจกจ่ายให้ เฉพาะผู้ที่ฝึกฝนการใช้เป็นพิเศษ เข้าจ้าวไพร่พลของเมืองกลางในสมัยรบพม่าเมื่อ พ.ศ. 2328 ระบบการเรียกคนเข้าค่ายก็อาศัยแลก การจัดแบ่งกำลังเป็นหมวดกอง ตลอดจนการแต่งกาย และอาวุธยุทโธปกรณ์ก็เป็นตามนี้ เว้นแต่ไพร่คงไม่มีเพราะไม่ต้องเดินทาง ไปรบที่อื่น

ความกฏของการรบในสมัยนั้น อาหารที่ไพร่มีสิทธิ์ได้จากกอง เกียกกาย มีข้าวสาร วันละ 1 ทะนาน กับข้าวที่เบิกได้คือ ปลาแห้ง (ปลาสด) พริกแห้ง เกลือ คนที่อยากกินข้าว อย่างอื่น ตลอดจนหมากพลูบุหรี่ ต้องจัดหาไปเองหรือจัดซื้อตามทางที่ผ่านใบกำกับว่า จะอดอยาก

ทหารพม่า

ขอให้เปรียบเทียบทหารไทยกับทหารพม่าในสมัยเดียวกัน และ เป็นคู่ศึกด้วยกันดูบ้าง บาทหลวงซึ่ง เกอมาโน เล่าว่า ไพร่พม่าไม่ได้สวมเครื่องแบบ เคยแต่งตัวอยู่กับบ้านอย่างไร เวลาไปทัพก็แต่งตัวอย่างนั้น เพียงแต่ใช้ผ้าแดงผืนเดียวพอกหัวเท่านั้น (เห็นจะเป็นผ้าประเจียดลงย่น) ที่เบ็ดสัญลักษณ์ของทหารแต่ละคน เอาอาวุธคอนบ่าต่างไม้คาน แล้วแขวนเสื้อผ้า เขนง และหม้อข้าว หม้อแกวไว้ตอนโคนหรือตอนปลายของอาวุธ (เห็นจะเป็นหอก) และเอาข้าว และอาหาร แขนงไว้อีกด้านหนึ่ง พวกทหารเดินกันเป็นหมวด ๆ ออกเดินราว 3 โมงเช้า เมื่อกินข้าวเสร็จแล้ว ถึงเวลาพลบค่ำก็พักนอนนอนหลับโดยไม่มีอะไรกันลม กันน้ำค้าง และกันฝน นอกจากตัดกิ่งไม้มาทำเพิงกันแดด กันฝนกันน้ำค้างเอาเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมืองกลาง เมื่อแม่ทัพคือคุณหญิงจีนเป็นผู้หญิงก็ต้องมีทหารหญิงด้วย หญิงคงนึกใช้ดาบ
การแต่งกายของหญิงที่ออกรบหรือท้าวหนัก นุ่งผ้าโจงกระเบนไม่สามเสื่อ แต่มีผ้าคาดอกแบบ
ตะเบงมาน ส่วนผู้ดีก็อาจสามเสื่อ แล้วใช้ผ้ารัดอกแบบตะเบงมาน

ข้อความที่ปรากฏว่า ค่ายที่นายทองพูนเป็นแม่กอง มีพลไทยแขกหลายร้อยคนมีกรม
การเป็นผู้ช่วยนั้น คำว่าแขกในตอนนี้ มิใช่หมายความว่ามีการแยกจากต่างประเทศเช่น อาหรับ
หรืออินเดียไม่ แต่หมายถึงคนไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งในสมัยนั้นเรียกว่าคนไทยอิสลาม และ
ปรากฏว่าคนอยู่เวรยามครั้งนั้น กินหรือสูบฝิ่น เข้าใจว่าคงมีคนจีนร่วมรบและเป็นยามเฝ้าป้อมค่าย
ด้วย เพราะคนไทยในสมัยนั้น คงสูบฝิ่นเป็นนัย เพราะราคาแพงและหายาก คนมีเงินจึงจะสูบ
ฝิ่นได้ และคนจีนสูบฝิ่นเป็นเพราะอังกฤษขนฝิ่นจากเมืองอินเดียไปขายเมืองจีน เมื่อประเทศจีน
ห้ามจึงเกิดสงครามฝิ่นขึ้น

อาวุธที่เมืองกลางใช้ป้องกันเมือง

อาวุธที่เมืองกลางใช้สงครามกับพม่าในสมัยนั้น คงจำแนกได้เป็นอาวุธประจำตัว
ของทหารชั้นพลพร ชื่ออาวุธต่าง ๆ พอจะทราบชื่อจากบรรดาอาวุธที่พระยาไทรบุรีมอบให้พ่อ
ทองคำ ตามที่นางเซี่ยมมาขอไป ปืนแก้ว ปืนดาบศิลา หอกแสง หอกคู่ หอกขัด ดาบเด็ยว ดาบคู่
กระบี่ ทวน กริช ไร่ เช่น แกมอาวุธที่ไทยชานาญใช้อีก คือ กระบี่ กระบอง ง้าว หลาว แหวน
และอาวุธสำคัญยิ่งอีกอย่างหนึ่ง คือ ปืนใหญ่สองกระบอกที่มีชื่อว่า พระพิรุณสังหาร และแม่นาง
กลางเมือง

เวลานี้มีปืนใหญ่โบราณเหลืออยู่ที่ถูกเกิดหลายกระบอกแต่อยู่กันกระจัดกระจายเช่น
ที่วัดพระทองบ้าง ที่หน้าห้องสมุดบ้านดอนบ้าง ที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองบ้าง

เป็นที่น่าเสียดายที่ไม่มีใครว่าปืนใหญ่นี้ กระบอกไหนชื่อพระพิรุณสังหารหรือ
แม่นางกลางเมือง และปืนใหญ่นี้จะเป็นปืนที่ใช้ในการป้องกันเมืองกลาง เมื่อพ.ศ. 2328
ทั้งหมด หรือเป็นปืนที่ส่งไปจากกรุงเทพฯ ตอนหลัง ก็ไม่สามารถจะทราบได้ตามหลักฐาน ทาง
กรุงเทพฯ ส่งกองทัพไปยังเมืองกลางภายหลัง พ.ศ. 2328 รวม 3 ครั้ง แต่แต่ละครั้งมีปืนใหญ่ไป
ด้วย คือ

1. เมื่อพ่ายกมาตีเมืองกลางภูเก็ตใน พ.ศ. 2352 ทางกรุงเทพฯ ส่งพระยา
ท้ายน้ำคุมทัพเรือมาพอ เจอกองลาดตระเวน หรือกองหาเสบียงของพม่าใกล้เกาะชะนักพระยา
ท้ายน้ำใช้ปืนใหญ่ที่บรรทุกมาในเรือยิงพม่า แต่ประกายไฟปลิวไปตกในกังดินปืนเกิดระเบิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระยาท้ายเฝ้าพร้อมบันานผู้จมหายไปในทะเล แต่ทัพเรือของพระยาทศโยธา พระราชประสิทธิ์ พระยานครศรีธรรมราช ซึ่งยกทัพข้ามพากมาจากพังงาและจากเมืองตรังก็ยกขึ้นเกาะภูเก็ต และขับไล่พม่าออกไปได้ ครั้งนี้ก็จะตั้งปืนใหญ่ที่หน้าปากบองทัพไว้ให้เมืองกลางใช้ป้องกันเมืองข้าง

2. ในรัชกาลที่ 3 แผ่นดินสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อ พ.ศ. 2366 พระยาไทรบุรี (ปะแงรัน) คิดขบถ ชวนพระเจ้าจันทรเกษมแห่งพม่า มาตีขนาบเมืองไทยโดยให้พม่าตีลงมาจากทางเหนือ พระยาไทรบุรีให้ทหารเมืองไทรบุรีขึ้นขับไล่พม่าจากทางใต้ตามชายฝั่งทะเลตะวันตก จึงทรงโปรดเกล้าฯ ให้พระยากลาโหมราชเสนา (บิดาเจ้าพระยาอมราชสุข) ยกกองทัพลงมารักษาเมืองกลาง ครั้งนี้ก็จะนำปืนใหญ่มาบ้างและอาจตั้งไว้ป้องกันเมืองกลาง

3. ในรัชกาลที่ 3 แผ่นดินสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวเช่นเดียวกัน เมื่อ พ.ศ. 2381 มีแขกเมืองไทรบุรีสองคนพี่น้อง ชื่อ หวันมาลี และหวันกะจี คมสัครพรรคพวกเป็นโจรสลัด ออกรังควาญเมืองชายทะเลฝั่งตะวันตก นับแต่เมืองเบอร์ลิส เมืองสตูล เมืองละงู ปากบารา เมืองตรัง เมืองกระบุรี พังงา ภูเก็ต ตีเมืองตรังที่บ้านควนราชสิงห์แตก ทางกรุงเทพฯ เกรงว่าโจรสลัดกลุ่มนี้จะตีเมืองกลาง จึงโปรดให้พระยาไชยาและหลวงพิพิธภักดี เป็นแม่ทัพ และรองแม่ทัพ ยกมาป้องกันเมืองพังงา และส่งกำลังส่วนหนึ่งมาป้องกันรักษาเมืองกลาง การครั้งนี้ก็เช่นเดียวกับครั้งก่อน คืออาจนำปืนใหญ่มาเพิ่มและมอบไว้ป้องกันเมืองกลางในคราวต่อไปด้วย

ผลกระทบกระเทือนจากสงครามครั้งนี้

ในคราวศึกกลางเมื่อ พ.ศ. 2328 มีผลกระทบกระเทือนต่อหัวเมืองชายทะเลฝั่งตะวันตกทั้งแปดหัวเมือง คือ กิรา คุระ คุรอด ตะกั่วป่า ตะกั่วทุ่ง พังงา กลาง บางคลี และภูเก็ต ดังต่อไปนี้

1. ที่เมืองกลาง ชั้นแรกทำให้ประชาชนมีความสับสนว่านายต้นตระหนักตกใจจะทิ้งบ้านหนีเข้าป่าและได้รับภัยจากโจรสลัด ดังปรากฏตามจดหมายเหตุกรุงจีนที่มีถึงกับตันฟรานซิส ไลท์ ณ เมืองปีนัง (ในจดหมายถึงพญาราชกับตันเหล็ก) ลงวันพฤหัสบดี เดือน 11 ปีมะเมีย อัฐศกฯ (ระหว่าง ก.ย. - ต.ค. 2329) ว่า "ครั้นพม่าตีมากพระได้กลับแล่นจะหนีมา ณ บ้าน และคนซึ่งให้รักษาบ้านเรือนอยู่นั้นแล่นท่มบ้านเสีย ข้าวของทั้งปวงเป็นอันคราย มีคนเก็บรับเอาไปสิ้น"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. พม่าได้เผาบ้านเรือนข้าวสุกนานาเสียหายหมด ทำให้เกิดอดอยากข้าวยาก
หมากแพง เป็นที่เดือดร้อนอย่างยิ่ง เจ้าพญาสุรินทราชา ผู้สำเร็จราชการหัวเมืองทั้งแปด จึงมี
หนังสือถึงพญาราชกัณฑ์ (พรานซิส โลท์) ลง ณ วันพุธ ขึ้นสิบสี่ค่ำ เดือนห้า ปีมะเมีย อัฐศก
(พ.ศ. 2329) ซึ่งมีข้อความว่า "...แต่บัดนี้ ชาวเมืองตะกั่วทุ่งบางคลี เป็นเมืองเชิงทรง
บ้านเรือนเรียงรายกันอยู่ พม่าเผาข้าวเสียหายเป็นอันมาก ข้าวขัดสน เห็นไม่พอเลี้ยงบ้านเมือง
จนได้ข้าวในไร่ พญาราชกัณฑ์เห็นแก่การแผ่นดินพระเจ้าอยู่หัวสืบบิโพบให้ช่วยจัดแจงนายเรือ
แสลบลูกค้า บรรทุกสินค้าและข้าวมาจากหนาย ณ เมืองตะกั่วทุ่ง บางคลี ฯลฯ" และตามหนังสือ
คุณหญิงจัน ถึงพญาราชกัณฑ์ (พรานซิส โลท์) ลงวันพฤหัสบดีเดือนสิบเอ็ด ปีมะเมีย อัฐศก (ระ
หว่าง ก.ย. - ต.ค. 2329) มีข้อความว่า "...ขอให้ท่านช่วยแต่งให้ผู้หนึ่งผู้ใด ไปช่วยจัดหา
ซื้อข้าว ณ เมืองไซ ถ้าได้ข้าวแล้วนั้นขอให้ท่านได้ช่วยแต่งส่วยลูกบ้านเอามาใส่ที่ทัน ณ เดือน
สิบ...."

3. ทำให้โครงการสร้างวังหรือสำนักข้าหลวงของเจ้าพระยาอินทวงศาต้องล้มเลิก
เพราะถูกพม่ายกมารบและตีแตก ตามพระราชพงศาวดาร ซึ่งนายเรื่อบุตรเจ้าพระยาสุรินทราชา
เล่าไว้ว่า "...เจ้าพระยาอินทวงศาตั้งวังปราบที่ปลูกวังขึ้นใหม่แต่ยังไม่สำเร็จ รู้ว่าจับแผ่นดิน
ตก เจ้าพระยาอินทวงศาก็ตาย โปรดให้ข้าหลวงออกมา เจ้าพระยาและพระยาออกมาหลายนาย"
เข้าใจว่าข้าหลวงที่ออกมาใหม่ คงจะสร้าง เมืองตะกั่วทุ่งต่อจากที่พระยาอินทวงศาสร้างค้างไว้
แต่ไม่ทันจะเสร็จ พม่ายกตีแตกเสียก่อน พระยาธรรมไตรโลกที่ออกมาใหม่ตายในที่รบ ข้าหลวง
อีกคนหนึ่ง คือ พระยาพิพิธ เห็นพม่าไปทางเมืองพังงา ช่องทางที่หนีไปจึงได้ชื่อว่า ผ่านพระพิพิธ

4. ก่อนพม่ายกมารุกราน พระราชทรัพย์ส่วนหนึ่งของเมืองกลาง และบริเวณเขต
หัวเมืองชายทะเลฝั่งตะวันตก คือ ตะกั่วป่า พังงา กิรา คุระ คุรอด และกลาง ภูเก็ต คือ ดิบูก
มัดผ้า ปัน ฯลฯ ซึ่งส่งต่อไปยังเมืองไชยา ชุมพร เพื่อส่งต่อไปเข้ากรุงเทพฯ ส่งมาตกค้างอยู่ที่
เขาสก พอรู้ข่าวว่าเมืองตะกั่วป่า ตะกั่วทุ่ง ไชยา ชุมพร ถูกพม่ามาตีแตก พระราชทรัพย์เหล่านี้
ก็ถูกหลวงเพชรณูแสง ซึ่งตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านเก่าส้มโอ คลองพนม นำพวกมาปล้นเอาพระราช
ทรัพย์ไปหมด

ด้วยคุณงามความดีของท่านเทพระชัตรี (จัน) และท้าวศรีสุนทร (มุก) ดังกล่าว
แล้ว ชาวภูเก็ตชาวเมืองกลางเดิม จึงได้ร่วมมือกันสร้างอนุสาวรีย์ของท่านท้าวทั้งสองไว้ โดย
จารึกในดวงศิลาพระฤกษ์ว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท้าวเทพกระษัตรี (จีน)-ท้าวศรีสุนทร (มก)

ได้กระทำการป้องกันเมืองไว้เป็นสามารณมาให้พม่าข้าศึกซึ่งยกมาประชิดเมืองกลาง
เมื่อ พ.ศ. 2328 ตีหักเอาเมืองได้

พม่าแตกทัพกลับไปเมื่อวันจันทร์ ขึ้น 14 ค่ำ เดือน 4 ปีมะเส็ง จ.ศ. 1147 เป็น
วีรกรรมอันควรแก่ชาวเมืองกลางตลอดจนชาวไทยทั่วไป ขกย่องสรรเสริญ

ชาวเมืองกลาง โดยการนำของ นายอ้วน สุระกุล ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ตชวน
กันสร้างไว้เมื่อ วันพฤหัสบดี ขึ้น 9 ค่ำ เดือน 7 ปีมะเมีย จ.ศ. 1328

28 เมษายน พ.ศ. 2509 เวลา 09.00 น.

ขอให้ดวงวิญญาณของวีรสตรีทั้งสอง จงสถิตเป็นมิ่งขวัญปกป้องชาวกลางสืบไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนที่จังหวัดภูเก็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนที่อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติความเป็นมาของโครงการ

PACIFIC ISLANDS CLUB เป็นคลับกึ่งโรงแรมตากอากาศระดับมาตรฐานสากล
ในเครือของบริษัท แปซิฟิก อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด อันประกอบด้วยโรงแรมแปซิฟิก โฮสแลนด์
คลับที่กวมและโซปรีน

PACIFIC ISLANDS CLUB, PHUKET จัดตั้งโดยมีเจ้าของโครงการ คือ บริษัท
ไทยวาจำกัดร่วมทุนกับบริษัท แปซิฟิก อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด อเมริกา ได้จัดตั้งโรงแรมพัก
ตากอากาศกึ่งคลับริมชายฝั่งทะเลอันดามันขึ้น คือ แปซิฟิก โฮสแลนด์ คลับ ภูเก็ต บนหาดบางเทา
มีให้บริการ อำนวยความสะดวกครบครัน พร้อมกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดไว้ให้จึงเป็นส่วนประกอบ
ให้ PACIFIC ISLAND CLUB ที่กวม และโซปรีน เป็นโรงแรมระดับนานาชาติซึ่งมีชื่อเสียงในรูป
รีสอร์ทชั้นนำแถบมหาสมุทรแปซิฟิก

PACIFIC ISLANDS CLUB ที่ตั้งอยู่ ณ หาดบางเทา นับเป็นทำเลที่ตั้งที่ดี เนื่อง
จากชายหาดยังบริสุทธิ์และน้ำทะเลยังอยู่ในเกณฑ์ดี เป็นธรรมชาติ และในหาดบางเทานี้โรงแรม
ชั้นหนึ่งทำให้บริการมีเพียงโรงแรมดุสิต ลากูน่าและ รอยัล บาล์ดบีช รีสอร์ท ซึ่งหาดนี้อยู่ทางทิศ
ตะวันตกของเกาะภูเก็ตอยู่ระหว่างหาดบางเทาและหาดสุรินทร์ตั้งอยู่บนพื้นที่ 52 ไร่ ซึ่งที่ตั้งของ
PACIFIC ISLANDS CLUB นับเป็นภูมิประเทศที่สวยงามมากที่สุดแห่งหนึ่งของเกาะภูเก็ตนี้
กล่าวคือ พื้นที่ด้านหน้าของโรงแรมเป็นแนวนานไปกับหาดบางเทา พื้นที่ด้านขวาและหลังถูกโอบ
ล้อมด้วยทะเลสาบน้ำกร่อย ซึ่งเกิดจากการทำเหมืองขุดซึ่งเรียกว่า LAGOON พื้นที่ส่วนใหญ่ยังเป็น
ที่ว่าง ยกเว้นฝั่งตรงข้าม LAGOON เป็นโรงแรมในเครือบริษัทไทยวาอีกโรงแรมหนึ่ง คือ ดุสิต
แกรนด์ ลากูน่า อีกทั้งสภาพยังเหมาะสมและสอดคล้องกับแนวความคิดของกลุ่ม P.I.C. คือมีลักษณะ
ที่เกือบเหมือนเกาะมีน้ำเกือบล้อม

เจ้าของโครงการ คือ บริษัทไทยวา จำกัด

ผู้ดำเนินการ คือ บริษัทแปซิฟิก อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด อเมริการ่วมกับ
บริษัทไทยวา จำกัด

ผู้ออกแบบสถาปัตยกรรม คือ บริษัท สาริน อาคิเตคส์

ผู้ออกแบบตกแต่งภายใน คือ PHILPOTTS & ASSOCIATES, HONOLULU

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพทั่วไปของหาดบางเทา

ลักษณะทางกายภาพ หาดบางเทาหรืออ่าวบางเทา อยู่ทางทิศตะวันตกของเกาะภูเก็ต ทางทิศเหนืออยู่ติดกับเกาะกะลา ทางใต้สุดเป็นแหลมสน และต่อด้วยอ่าวพันทรี ลักษณะของอ่าวโค้งเว้าเข้ามาเป็นรูป แต่บริเวณหาดที่เป็นที่ตั้งของ PACIFIC ISLANDS CLUB นี้หาดมีลักษณะโค้งยื่นออกไปสู่ทะเลอันดามัน และบริเวณด้านซ้ายและขวาของแนวที่ตั้งโรงแรมนี้ มีทะเลสาบน้ำกร่อยขนาดใหญ่ (เรียกว่า LAGOON) ขนาดอยู่ 2 ข้าง และเชื่อมต่อ LAGOON 2 แห่งนี้ด้วยคลองเป็นแนวยาว ด้านเหนือของโครงการพื้นที่สวนต้นไม้ ส่วนใหญ่ของพื้นที่เป็นทิวเขาเพราะไม่มีถนนที่ดีเข้าไปถึง ไม่มีสิ่งปลูกสร้างใกล้ชายหาดและตลอดไปตามริมหาดเป็นต้นไม้พวกต้นมะพร้าว ต้นสน ต้นตาล ต้นปาล์ม และไม้ล้มลุกเป็นส่วนใหญ่พื้นที่ที่สำคัญของบริเวณนี้ คือ แนวชายหาดขาวสะอาดที่เป็นแนวยาวประมาณ 1.5 กิโลเมตร และกว้าง 30-40 เมตร ซึ่งคุณภาพและความงามของหาดทราย และน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์ดี และความลาดชันของหาดก็อยู่ในเกณฑ์ดีเหมาะแก่การว่ายน้ำ

พื้นที่ที่เป็นทะเลสาบและผลที่ได้รับ

จากลักษณะพื้นที่ที่มีหาดด้านหน้าติดทะเล และมี LAGOON ขนาดใหญ่ขนาดอยู่ 2 ข้าง มีผลทำให้พื้นที่บริเวณนี้มีลักษณะเกือบเป็นเกาะ และการที่มี LAGOON ขนาดใหญ่นี้มีผลดีคือทำให้ไม่เกิดปัญหาน้ำท่วมและเป็นที่ที่ซักกักเก็บน้ำที่ไหลลงมาจากภูเขาด้านหลังซึ่งเป็นแนวยาวรอบอยู่หลัง LAGOON อีกที่หนึ่งทั้งยังเป็นประโยชน์ในด้านมุมมอง ประกอบกับลักษณะที่ดินบริเวณนี้มีลักษณะเป็นเนินจึงทำให้ระบายน้ำได้ดี ทำให้ไม่มีปัญหาเรื่องน้ำท่วม

พื้นที่อยู่อาศัย (ชุมชนของคนท้องถิ่น)

การใช้ที่ดินบริเวณนี้เบาบางมาก ทั้งนี้เพราะไม่มีถนนที่ดีเข้าสู่บริเวณหาดนี้ มีเพียงบ้านชาวประมง เล็ก ๆ ไม่กี่หลังคาเรือน และมีบังกาโล่ที่ไม่ถาวรจำนวนน้อย

ถนนเข้าสู่โครงการ

ถนนสายสำคัญของชายหาดด้านทิศตะวันตกนี้ ได้แก่ ถนนศรีสุนทร ซึ่งเป็นถนนสายสำคัญเชื่อมตั้งแต่หาดกมลา แหลมสิงห์ หาดสุรินทร์ อ่าวพันทรี และแหลมสน ดังนั้นถนนที่จะเข้าสู่

โครงการจึงจำเป็นต้องปรับปรุง ถนนที่เชื่อมจากถนนศรีสุนทรเข้าสู่โครงการ

สรุปได้ว่า

พื้นแผ่นดินหลังฝั่งทะเล และชานด้วย LAGOON ทั้ง 2 ข้างนี้ เป็นพื้นที่ที่เหมาะสม
แก่การพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่ง เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวต่อไป

ลักษณะที่ตั้งของโครงการและสภาพแวดล้อม

โครงการนี้ตั้งอยู่บนหาดบางเทา ซึ่งมีลักษณะ เป็นหาดโค้งยื่นออกสู่ทะเล ทางด้าน
ขวาของโครงการถูกขนาบด้วยทะเลสาบน้ำกร่อย (LAGOON) ขนาดใหญ่ เชื่อมต่อกับทะเลด้วย
คลองขุดที่เห็นมีการถ่ายเทตลอดเวลา มีผลให้บริเวณลักษณะนี้เกือบเป็นเสมือนเกาะมีประโยชน์
ด้านมุมมองและยัง สามารถใช้เป็นที่กักเก็บน้ำได้ในช่วงหน้าแล้ง

พื้นที่ส่วนใหญ่ยังเป็นที่ว่าง ไม่มีสิ่งปลูกสร้างบริเวณชายหาดยกเว้นข้าง ๆ LAGOON
เป็นโรงแรมในเครือเดียวกัน คือ ดุสิต ลากูน่า ที่ดินบริเวณริมหาดมีต้นไม้ขึ้นตามธรรมชาติ ได้แก่
ต้นมะพร้าวต้นตาล ต้นสน ปาล์ม และไม้ล้มลุก บริเวณชายหาดเป็นชายหาดขาวสะอาดยาวประ
มาณ 1.5 กิโลเมตร

สภาพแวดล้อมข้างเคียง

ทิศเหนือ เป็น โรงแรมดุสิต ลากูน่า และทะเลสาบน้ำกร่อยขนาดใหญ่

ทิศใต้ เป็น สวนมะพร้าว และที่ว่างโล่ง

ทิศตะวันออก เป็น ถนนเข้าสู่โครงการ และทะเลสาบน้ำกร่อยขนาดใหญ่

ทิศตะวันตก เป็น ชายหาดฝั่งทะเลอันดามัน

ASIC PRINCIPLES

หลัก 3 ประการพื้นฐาน คือ

1. ความต้องการความเป็นส่วนตัว มีการออกแบบให้ที่พักมีความเงียบสงบ
ปลอดภัยเป็นส่วนตัว มีที่ออกกำลังกาย สนามกีฬาตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกัน และตั้งอยู่ไม่ไกล
จากสถานที่ท่องเที่ยวและขณะเดียวกันก็ให้ความรู้สึกเหมือนอยู่ในที่มีความคุ้นเคยเหมือนอยู่บ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ต้องการให้รู้สึกถึงความแตกต่างจากสภาพแวดล้อมและความวุ่นวายในเมือง ทั้งนี้เนื่องจากนักท่องเที่ยวหรือผู้ใช้บริการเกือบทั้งหมดเป็นคนมาจากในเมือง ซึ่งเป็นที่ที่วุ่นวายและมีประชาชนหนาแน่น ซึ่งสถานที่ที่เป็นที่ตั้งโครงการนี้มีความเหมาะสมเพราะอยู่ท่ามกลางธรรมชาติที่สวยงาม ทั้งยังมีขนบธรรมเนียมความเป็นอยู่ของคนในชนบท ซึ่งมีวิถีชีวิตที่แตกต่างจากคนในเมือง ดังนั้นการออกแบบจึงดึงเอาลักษณะของสถาปัตยกรรมไทยและท้องถิ่นความเป็นธรรมชาติเข้ามารวมไว้ด้วยกันเพื่อให้ผู้ใช้บริการมีความรู้สึกที่ไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมในเมือง หรือสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ทุกวัน

3. ต้องการให้ผู้รับบริการรู้สึกประทับใจ เพราะการออกแบบนั้นได้นำเอาความเป็นสถานที่ตากอากาศ (RESORT) โรงแรมและคลับรวมเข้าไว้ด้วยกัน

THE DESIGN CONCEPT

แนวความคิดในการออกแบบของโครงการ นำเอาประวัติศาสตร์ของเมืองภูเก็ต มาประยุกต์ร่วมกับแนวความคิดร่วมของกลุ่มบริษัท PIC คือ เลือกสถานที่ตั้งของโครงการคือหาดบางเทา อำเภอถลาง ซึ่งเป็นจุดที่มีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ ในสมัยอยุธยาเมื่อครั้งที่ 9 ทหารพม่าได้บุกเข้ายึดภูเก็ตเป็นจุดที่พ่ายแพ้ครั้งหนึ่งของประเทศไทยทางภาคใต้ จึงตั้งแนวความคิดขึ้นมาว่า ให้บริเวณนี้เป็นหมู่บ้านไทยที่เหลือซากหักพังของการต่อสู้และมีการสร้างมาใหม่ ส่วนแนวความคิดของกลุ่ม PIC คือการนำหิน และน้ำตกมาใช้ สภาพแวดล้อมคล้ายเกาะตามชื่อของโครงการ

NATURE CONCEPT

ต้องการความกลมกลืนและเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ โรงแรมนี้จะอยู่ตรงกลางและมีบ่อน้ำออกมาเพื่อ TAKE VIEN LAGOON. SITE เป็นแบบตัวนำ DESIGN เวลาออกแบบจะคำนึงถึงภูมิประเทศเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยตลอดเวลา กล่าวคือออกแบบโดยคำนึงถึงภูมิประเทศเป็นหลักใหญ่โดยเน้นให้มีความกลมกลืนกับธรรมชาติ และใช้ลักษณะภูมิประเทศเป็นส่วนช่วยเสริมในการออกแบบ

ลักษณะและรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

จาก MAIN CONCEPT ที่กล่าวมา สถาปนิกได้นำเอามาประยุกต์ร่วมกับรูปแบบลักษณะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นของภาคใต้ และสถาปัตยกรรมไทยทั่วๆไป PIC สอดคล้องและเป็นไป

ตามแนวความคิดที่วางไว้ กล่าวคือ ได้อาคารที่มีรูปทรงกลมกลืนกับธรรมชาติ (NATURE HAMONG)

ลักษณะภายในโครงการ มีสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนบริการและกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย ลักษณะกลุ่มอาคารเป็นแบบไทยภาคเหนือ สลับกับไทยภาคกลาง เกาะกลุ่มเรียงตัวกัน เป็นรูปตัว S ตามแนวชายทะเล และรอบทะเลสาบมีจุดเด่นจากอาคารประธานทรงไทยภาคกลาง ต่อเนื่องไปยังสระว่ายนํ้าขนาดใหญ่ พร้อมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกและกิจกรรมที่ทางโครงการ จัดขึ้นให้ผู้มาพักมากมาย

รูปแบบของอาคารที่ออกมาเป็นไปตามแนวทางหลักที่สถาปนิกวางไว้ แต่ละแห่งมักจะ มีเอกลักษณ์ของตนเองไม่ซ้ำกัน อาคารที่ปลูกสร้างมักจะกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมธรรมชาติ บริเวณนั้น โดยพยายามหลีกเลี่ยงอาคารประเภท HIGH RISE และ URBAN-TYPE HOTELS พยายามเลือกใช้วัสดุในการก่อสร้างและลักษณะอาคารให้สอดคล้องกับวัสดุและศิลปะวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้น ๆ กิจกรรมของ PIC แต่ละแห่งมักจะ ไม่ซ้ำกัน เช่น ถ้าตั้งอยู่บริเวณหาดทราย ชายทะเล ก็จะมีกิจกรรมทางน้ำเป็นหลักเช่น สกีนํ้า เรือใบ ดำน้ำเป็นต้น นอกนั้นยังมีกิจกรรมอื่น ๆ ประกอบเช่น สนามเทนนิสยิม บึงบอง สระว่ายนํ้า เกมสํารม ห้องสมุด เป็นต้น

ส่วนบรรยากาศภายใน PIC เน้นให้สมาชิกมาใช้กิจกรรมร่วมกันในส่วนกิจกรรมเพื่อ ให้สมาชิกไม่กังวลกับการกิจการงาน ส่วนบรรยากาศพยายามรักษาความเป็นธรรมชาติที่สุด สร้าง ความเป็นกันเองระหว่างสมาชิก ไร้กฎเกณฑ์ข้อบังคับ ทุกคนมีอิสระในการทำทุกอย่างโดยมีข้อแม้ เพียงไม่รบกวนผู้อื่น

เนื่องจากสภาพที่ตั้งของอาคาร มีทั้งชายหาดและชุมชนเมือง เก้าในที่ดินจึงจัดวางแนว ห้องพักทั้ง 2 ปีก โอบล้อมไปตามริมหาดและริมนํ้าของชุมชนเมืองตามลักษณะของการอยู่อาศัยของ คนไทยในสมัยก่อน ที่มักจะอยู่ติดนํ้าได้มีการนำเอา COURT เข้ามาแทรกภายในอาคารห้องพักเพื่อ ลดความต่อเนื่องของทางเดิน DOUBLE LOADED CORRIDOR ห้องพักทั้งสองปีกถูกเชื่อมเรียงด้วย อาคารประธานซึ่งประกอบด้วย LOBBY และส่วนสันทนาการต่อเนื่องกับบริเวณสระว่ายนํ้า ที่ออกแบบให้มีลักษณะของแนวกำแพง เมือง เก้าที่เหลืร่องรอยซากหักพัง อันเกิดจากการสู้รบในสมัยนั้น รูปแบบของสถาปัตยกรรมเป็นทรงไทยทั้งหมด

กลุ่มอาคารสามารถแบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ดังนี้คือ

1. MAN BUILDING ซึ่งอยู่ส่วนกลาง ตรงมาจาก MAIN ENTRANCE อาคารเป็น สถาปัตยกรรมไทยภาคกลางเป็นกลุ่มอาคารใหญ่ ลักษณะอาคารเป็นแบบเปิดโล่ง สามารถ TAKE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

VIEW ได้รอบ คือมองผ่านจากทาง เข้าผ่านเลยไปยังสระว่ายน้ำและมองเห็นทะเลหลังคาแบบทรงไทย ช้อนชั้นเพื่อระบายอากาศ ลักษณะเพดานเป็นอาคารโชว์โครงสร้างหลังคา และระเบียงเป็นไม้ เป็นไปตามธรรมชาติ ซึ่งอาคารนี้เปรียบเสมือนวังของ ท้าวเทพกษัตรี และท้าวศรีสุนทร สองวีรสตรีผู้เกิดซึ่งเดิมเป็นคนทางภาคกลางแล้วเสกสมรสกับเจ้าเมืองกลาง จึงย้ายมาอยู่ที่กลางเจ้าเมืองกลางจึงสร้างวังไว้ให้เสมือนอยู่บ้านตัวเอง ในส่วนนี้เป็นส่วนบริการหลักของคลับแห่งนี้ แบ่งเป็น 2 ชั้นคือ

1.1 GROUND FLOOR ประกอบด้วยส่วน BACK OF HOUSE ของโรงแรม และส่วนบริการอื่น ๆ (FRONT OF HOUSE) บางส่วนคือ BUTIQUE & SHOP, SQUASH COURT DISCO THEQUE & CLUB ถัดไปจากอาคารบดล้อม มีการใช้เครื่องปรับอากาศ ส่วนของเพดานมีการเจาะช่องโล่ง ติดกระจกให้แสงส่องถึงเป็นช่วง ๆ ผนังส่วนมากเป็นกระจกใสเน้นการ TAKE VIEW ภายนอก และทำให้มีความต่อเนื่องของ SPACE ทั้งข้างในและข้างนอก ซึ่งข้างนอกเป็นชานล่องปลูกต้นไม้เป็นช่วงต่อเนื่องถึงสระว่ายน้ำ และ POOL BAR ส่วนที่ติดกับ MAIN DINING เป็นส่วนของ CHILD CARE CENTER

1.2 FIRST FLOOR เป็นส่วน FRONT OF HOUSE เป็นส่วนบริการหลักแก่สมาชิก คือ LOBBY, LOBBY LOUNGE AND FRONT DESK เป็นส่วนต้อนรับส่วนแรกของโรงแรม ซึ่งจากตามแนวทางเดิน MAIN ENTRANCE ตรงมาสู่จุดแยกแรกทางซ้ายจะเป็น FRONT DESK และทางขวาเป็น LOBBY LOUNGE อาคารเปิดโล่งมองเห็นทะเลได้มีการกำหนด CIRCULATION ตามแนวแกนและแยกย้ายไปห้องพักตามหมู่อาคารเหนือ - ใต้ ในส่วนนี้มีการก่อสร้างขนาดใหญ่ มีหิน น้ำตกสระบัวเกิดความรู้สึกต่อเนื่องของ INTERIOR SPACE และ EXTERIOR SPACE

ในส่วนนี้ยังมีส่วนบริการต่าง ๆ อีกคือ ส่วนของ ACTIVITIES ROOM และ GAMES ROOM ซึ่งสามารถดัดแปลงเป็นห้องประชุมขนาดเล็กได้ ซึ่งทั้ง 2 ส่วนอยู่ทางซีกซ้ายของอาคาร ต่อจากส่วน OFFICE ส่วนฝั่งขวาเป็น ศาลานั่งพักผ่อนและ CORRIDOR ไปสู่ห้องพักทั้ง 2 ส่วน และต่อเนื่องถึงภัตตาคาร ฝั่งซ้ายและ ขวาถูกขึ้นด้วยสระบัวขนาดใหญ่ มี CORRIDOR เชื่อมทั้ง 2 ฝั่งติดกับส่วน LOBBY LOUNGE

2. RESTAURANT เป็นลักษณะกลุ่มอาคารลอยน้ำ ลักษณะสถาปัตยกรรมคล้ายสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นเป็นหมู่อาคารหลายหลังต่อเนื่องกันตั้งอยู่ที่ LAGOON ลักษณะอาคารเป็นอาคารโชว์โครงสร้างเปิดโล่ง หลังคามีการซ้อนชั้นในบางส่วน ซึ่งส่วนนี้ตามแนวความคิดของสถาปนิกเปรียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสมือนบ้านเรือนของชาวบ้านแถบนั้น ซึ่งเป็นคนพื้นเมืองใช้ชีวิตอยู่ตามริมน้ำ ริมทะเล

3. สระว่ายน้ำ ถือว่าเป็นจุดเด่น และสำคัญที่สุดของโครงการที่ไม่มีโรงแรมไหนในภูเก็ตที่ยังใหญ่เทียบเท่าอีกทั้งยังมีส่วนบริการคือ POOL BAR คอยให้บริการเป็นอาคารเปิดโล่งลักษณะคล้ายศาลาพักผ่อน ในส่วนนี้เปรียบเสมือนซากปรักหักพัง เป็นผลจากสงครามที่ยังเหลืออยู่

4. ลักษณะกลุ่มอาคารห้องพักทางเหนือและใต้ เป็นอาคารสูง 4 ชั้นตั้งอยู่ตามแนวยาว ทั้งซ้ายและขวาของ MAIN BUILDING อาคาราแต่ละหลัง เชื่อมต่อกันด้วย CORRIDOR ซึ่งเป็นแบบ OPEN จาก MAIN BUILDING ไปจนถึงปลายสุดของอาคารชุดสุดท้ายของปีก มีการจัดสวนเป็น COURT อยู่ตรงกลางระหว่างอาคาร ห้องพักแต่ละห้องในแต่ละชั้นมีขนาดเท่ากันยิ่งชั้นสูงขนาดของห้องก็มากขึ้นตามยกเว้นห้องพิเศษบางห้องจะมีขนาดใหญ่กว่ามาก แต่ละอาคารเหมือนกันหมด อาคารส่วนใหญ่จะหันหน้าออกสู่ทะเล หรือไม่ก็หันหน้าเข้าหา LAGOON แต่สรุปแล้ว สถาปนิกได้ออกแบบให้ห้องพักทุกห้อง มองเห็นทิวทัศน์นี้ได้เหมือนกันทุกห้อง มีศาลาพักผ่อนเป็นจุด ๆ ส่วนรูปแบบของอาคารนั้น ก็มีลักษณะสถาปัตยกรรมไทยทางภาคเหนือหลังคาทรงทางเหนือติดกาแล ระเบียงเป็นระเบียงไม้ ในส่วนนี้เปรียบเสมือนเป็นกองทัพของพม่า ซึ่งยกมาล้อมเมืองภูเก็ตไว้แล้วตั้งค่ายรายล้อมเมืองภูเก็ต

สภาพกิจการโดยทั่วไปของแบชฟิก โฮสแลนด์ คลับ

PIC. เป็นโรงแรมพักตากอากาศกึ่งคลับ ที่จะให้บุคคลทั่วไปใช้ชีวิตช่วงวันหยุดพักผ่อนอย่างอิสระมีความสุขสบาย โดยปราศจากความรับผิดชอบต่าง ๆ ที่ทำอยู่ประจำวัน สำหรับผู้ไม่ต้องการพักผ่อนเฉย ๆ ทาง PIC ก็มีบริการสันทนาการ, กีฬาต่าง ๆ พร้อมขึ้นชมธรรมชาติไปด้วยพร้อมกัน และมีบริการพาเที่ยวชมสถานที่ต่าง ๆ ทั้งทางประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมและธรรมชาติของท้องถิ่นนั้นๆ และบริเวณใกล้เคียง สมาชิกสามารถปฏิบัติตัวอย่างอิสระสบายในสถานที่ตากอากาศที่เป็นส่วนตัว อีกทั้งยังมีการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน ก่อให้เกิดความสนิทสนมระหว่างสมาชิกและผู้ให้บริการ ซึ่งต่างจากสถานที่ตากอากาศทั่ว ๆ ไป โดยที่จะเน้นกลุ่มตลาดเป้าหมายสำหรับ หนุ่ม-สาว จึงเน้นส่วนสันทนาการและกิจกรรมทางด้านกีฬาทั้งทางบกและทางน้ำมุ่งเน้นตลาดในย่านริมฝั่งแบชฟิก และอเมริกา ลักษณะการให้บริการเป็นแบบ PACKAGE ของการอาศัยและมีการอบรมความรู้ทางด้านสันทนาการอีกด้วย

การเป็นสมาชิก

PIC เปิดบริการแก่คนทุกชาติทุกภาษา และไม่จำกัดประเภทบุคคล สมาชิกมีอายุราว ๆ 10-35 ปี ซึ่งส่วนมากแล้วจะอยู่ในวัยหนุ่มสาว สมาชิกมีสิทธิที่จะใช้บริการได้ทุกสาขา คือ ที่รวมและไซปรีน รวมทั้งบาทลีที่กำลังจะเปิดบริการในไม่นานนี้

การเดินทาง

เมื่อสมาชิกซื้อบริการของคลับเมตซึ่งอยู่ในรูปของ PACKAGE TOUR สมาชิกจะเดินทางมายังสนามบินแล้วจะมีเจ้าหน้าที่ของ PIC. มารับเพื่อนำ PIC. โดยบินจากกรุงเทพ-ภูเก็ต ต้องเดินทางมาถึงในช่วงเวลา 9.00-19.00 น. ของวันที่กำหนดไว้ว่าจะมาถึง

การแนะนำ PIC.

เมื่อสมาชิกมาถึง PIC. ผู้จัดการฝ่ายต้อนรับจะเลี้ยงเครื่องดื่ม WELCOME PRING และ จะรวบรวมแขกมารวมกันต้อนรับสมาชิกใหม่ มีการกล่าวแนะนำเจ้าหน้าที่ CLUB MATES (เจ้าหน้าที่ของ PIC. ที่คอยดูแลให้สมาชิกได้รับความสนุกสนานและสะดวกสบายตลอดการพักผ่อน) และส่วนต่าง ๆ ของ PIC. สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยที่ จะมีเฉพาะพวกที่มาแบบ GROUP TOUR และหลังจากนั้นจะถูกนำไปยังห้องพักที่จองไว้ จากนั้นสมาชิกจะใช้ชีวิตประจำวันโดยมีกิจกรรมหลายประเภทที่ให้ความเพลิดเพลินและสิ่งอำนวยความสะดวก ประกอบด้วย

การรับประทานอาหาร

อาหารทุกมื้อทั้ง อาหารเช้า อาหารกลางวัน และ อาหารเย็น จะจัดเป็นบริการแบบบุฟเฟต์ (BUFFET) ยกเว้นมีอาหารพิเศษจึงมีการบริการถึงโต๊ะอาหาร ซึ่งทาง PIC. จะจัดโต๊ะรับประทานอาหารเป็นแบบสำหรับ 2 และ 4 ที่นั่ง ซึ่งสามารถทำให้สมาชิกได้พบปะกันช่วยให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างแขก ในการรับประทานอาหารจะมีบอร์ดประกาศ (notice boards) โดยมีข้อกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ของรายการอาหาร และตารางเวลาของการใช้กิจการต่างๆ ทั้งหมดใน PIC.

สำหรับเวลารับประทานอาหารทั้ง 3 มื้อ ของหมู่บ้านมีกำหนดเวลาดังนี้

อาหารเช้า 7.00 - 10.00 น.

อาหารกลางวัน 12.00 - 14.00 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาหารเย็น

18.00 - 22.00 น.

ส่วน front desk

ส่วนนี้จะประกอบด้วย office and service departments ซึ่งจะจัดหาสิ่งต่างๆ เพื่อบริการแก่สมาชิก คือ

- บริการให้ข้อมูลแนะนำสิ่งต่าง ๆ ในสโมสรคลับเมด
- แก้ไขปัญหาในเรื่องของที่พัก และเหตุการณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับส่วนนี้
- ให้บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา , รับฝากสิ่งของมีค่าในตู้รับฝาก , รับบัตรเข้าพัก แยกเป็นบัตรทอง และบัตรเงิน เพื่อการใช้จ่ายในการซื้อ เครื่องดื่มหรืออาหาร , ของใช้ที่นอกเหนือจากความเป็นที่ทาง PIC. จัดบริการให้
- บริการจองโปรแกรมทัศนอาจร (excursions)
- การจองเที่ยวบินสำรองเพื่อเดินทาง

บาร์บริเวณสระน้ำ

บาร์จะเปิดบริการตั้งแต่ 10 โมงเช้าจนถึง 20.00 น. บริการเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และไม่มีแอลกอฮอล์ เช่น น้ำชา กาแฟ ตลอดจนอาหารว่างต่าง ๆ ภายในบาร์นี้ไม่ต้องใช้เงินสด แต่ใช้บัตรเข้าพัก เพียงใบเดียวสำหรับใช้จ่ายทุกอย่าง

CLUB & DISCO THEQUE

จะมีการให้บริการในด้านดนตรีเพื่อสำหรับให้สมาชิกสนุนสนานกับการเต้นรำบนพลอร์ที่จัดไว้ ถ้าต้องการเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สมาชิกก็ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม โดยช่วงแรกหลังรับประทานอาหารจะมีการแสดงบนเวที เช่น เต้นรำพื้นเมือง การแสดง CABARET และมีการแสดงการเล่นที่ให้สมาชิกร่วมสนุนสนานหลังจากการแสดงสิ้นสุดลงก็จะมีบริการให้บริการด้านดนตรีเป็น DISCO THEQUE เปิดบริการตั้งแต่ 20.30 - 4.30 น.

lounge

เป็นบริเวณสถานที่ ที่สมาชิกมานั่งพักผ่อน เพื่อสนทนา อ่านหนังสือ หรือทำกิจกรรมอื่นที่ต้องใช้ความสงบ บางครั้งจะมีนักร้องและนักดนตรีมาให้ความบันเทิงแก่สมาชิก มีเครื่องดื่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริการต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม

ร้านค้า

จะมีบริการจำหน่ายสิ่งของต่าง ๆ เช่น फिल्मสำหรับกล้องถ่ายรูป สบู่ อุปกรณ์อาบน้ำ อาบแดด โปสการ์ด ของที่ระลึกต่างๆ รวมทั้งของใช้ส่วนตัวและยายังมี boutique ที่ขายเครื่องสำอางค์, ชุดอาบน้ำ, เสื้อผ้า และของพื้นเมือง เปิดบริการด้วย เปิดบริการตั้งแต่เวลา 9.00 น. จนถึง 20.00 น.

CHILD CAKE CENTER

เป็นนโยบายของสโมสรที่จะให้บริการสมบูรณ์ขึ้น เพื่อบริการแก่สมาชิกที่มีบุตรหลานเล็กๆ มาด้วย ซึ่งยังไม่สามารถดูแลตนเองได้ หรือผู้ปกครองต้องใช้เวลาก่อนส่วนตัว ฉะนั้นจึงมีบริการพี่เลี้ยงที่มีประสบการณ์ในการเลี้ยงเด็กที่สมาชิกฝากไว้ ตั้งแต่อายุ 4-12 ปี จะฝากเป็นชั่วโมง 2 ชั่วโมง หรือทั้งวันก็ได้ตั้งแต่เวลา 8.00 - 21.00 พี่เลี้ยงเหล่านี้จะคอยดูแลให้อาหารเป็นเพื่อนเล่น คอยครอง และจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในที่แจ้งในร่ม โดยเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับอายุของพวกเด็ก ๆ ซึ่งจะมีของตัวเอง และมีกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ เช่น บิกินี่ทัศนาวจร การกีฬา เช่น วอลเลย์บอล เทนนิส แล่นเรือใบ ซึ่งขึ้นอยู่กับอายุของเด็ก

GAMS ROOM & ACTIVITIES ROOM

เป็นพื้นที่ให้การพักผ่อนหย่อนใจ ในส่วนตัวอาคาร (indoor recreation) มีการบริการเล่นเกมชนิดต่าง ๆ เช่น บิลเลียด หมากระดาน เล่นไพ่ ตู้เกมส์ ปาเป้า และ บิลเลียด ซึ่งเปิดให้บริการ ตั้งแต่เวลา 9.00 - 2.00 น

กิจกรรมกีฬา

เนื่องจากสมาชิกผู้มาใช้บริการคลับเมตนี้ ต้องการการพักผ่อนหย่อนใจซึ่งรวมไปถึงการเล่นกีฬา ที่จะสร้างความเพลิดเพลินให้แก่สมาชิกได้ ฉะนั้นในสโมสรนี้มีกิจกรรมประเภทกีฬาต่าง ๆ ให้สมาชิกได้สนุกสนานโดยมีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้บริการด้วย คือ อุปกรณ์ต่าง ๆ และผู้ฝึกสอนให้คำแนะนำที่ชำนาญโดยไม่ต้องเสียค่าบริการเพิ่มเติม กีฬา แต่ละอย่างจะมีบริเวณที่ฝึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สอนเล่นกีฬาของตัวเอง ซึ่งสามารถหารายละเอียดของช่วงเวลาที่เกี่ยวกับกีฬานั้น ๆ ได้จากบอร์ดที่ติดไว้หรือสอบถามจากพนักงาน CLUB MATES ทั่ว ๆ ไป ส่วนประเภทของกีฬา จะขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละภูมิภาค และสภาพแวดล้อมของที่ตั้งโครงการนั้น ๆ PIC. ที่ภูเก็طنักกิจกรรมกีฬาจะประกอบไปด้วยการยิงธนู การเล่นเทนนิส โยคะ ฟุตบอล วอลเลย์บอล เล่นเรือใบ วินเซิร์ฟ วายน้ำ โปโลน้ำ ซึ่งเปิดให้บริการตั้งแต่ หกโมงเช้าจนถึงหกโมงเย็น

การแต่งตัวใน PIC.

เป็นไปอย่างตามสบายแล้วแต่ความสะดวกอาจจะ เป็นชุดกีฬา ชุดว่ายน้ำ บิกินี เสื้อเชิ้ต เสื้อยืด กางเกงขาสั้น ขาวาว หรือกระโปรงก็ได้ พนักงานมักแต่งกายแบบไทย ๆ ทั้งชายและหญิง

ห้องพยาบาล

เนื่องจากสโมสร ตั้งอยู่ในบริเวณห่างไกลจากตัวเมือง จึงมีการจัดให้มีพยาบาลที่มีคุณสมบัติและความสามารถประจำอยู่เพื่อให้บริการแก่สมาชิก ซึ่งอาจเจ็บป่วย หรือได้รับอุบัติเหตุจากการทำกิจกรรม เล่นกีฬา และจะมีแพทย์จากโรงพยาบาลมารับบริการเป็นเวลา เพื่อตรวจรักษาสมาชิกที่ได้รับความเจ็บป่วย เปิดบริการตลอด 24 ชั่วโมง

room service & deliveries

ใน PIC. มีการทำความสะอาดห้องพักทุกวันแต่ไม่มี room service หรือ tipping ตลอดทั้งไม่มีการอำนวยความสะดวกสำหรับ สั่งอาหารเครื่องดื่ม หรือส่งของอัตราสมาชิก

ค่าธรรมเนียมแรกเข้า : ผู้ใหญ่และเด็กอายุ 12 ปีขึ้นไป 300 บาท

ค่าสมาชิกรายปี : ผู้ใหญ่และเด็กอายุ 12 ปีขึ้นไป 300/ปี

*เด็กอายุต่ำกว่า 12 ปีฟรี

*สมาชิกใหม่รับของกำนัลฟรี

บัตรสมาชิก

เมื่อท่านสมัครหรือต่ออายุการเป็นสมาชิกแบซิก โอส์แลนด์ คลับ

ท่านจะได้รับบัตรสมาชิกซึ่งระบุชื่อ-นามสกุล หมายเลขสมาชิก

พร้อมวันสิ้นสุดการเป็นสมาชิกไว้อย่างชัดเจน เพื่อนำติดตัวไปขอรับสิทธิพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับลูกค้าเท่านั้น กรุณาอย่าให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อายุสมาชิก

- ก. สมาชิกใหม่ จะสิ้นสุดสภาพ 1 ปี นับจากท่านใช้บริการครั้งแรกกับ
แปซิฟิก ไอส์แลนด์ คลับ
- ข. การต่ออายุสมาชิก จะสิ้นสุดสภาพ 1 ปี นับจากวันต่ออายุสมาชิก
- ค. การขาดอายุสมาชิก *แม้สมาชิกภาพของท่านได้สิ้นสุดลงแล้ว แต่ท่าน
สามารถชำระค่าสมาชิกรายปีต่อไปได้โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมแรก
เข้าอีกแต่อย่างใด

บัตรเข้าพัก

ทันทีที่ท่านเช็คอินในแปซิฟิก ไอส์แลนด์ คลับ ท่านจะได้รับบัตรเข้าพัก ซึ่ง
ระบุชื่อ - นามสกุล พร้อมระยะเวลาที่พักไว้โดยละเอียด เพื่อใช้ชำระค่า
อาหารและสินค้าจากห้องอาหารและบุติก รวมทั้งรับบริการต่าง ๆ ตามสิทธิ
บัตร

บัตรทอง : ท่านสามารถสนุกกับกิจกรรมต่าง ๆ ได้เกือบทุกประเภท
พร้อมรับประทานอาหารฟรีตลอดรายการ

บัตรเงิน : ใช้ร่วมสนุกกับกิจกรรมต่าง ๆ เท่านั้น

สำหรับโครงการนี้สามารถแบ่งทางสัญจรภายในใหญ่ ๆ ได้เป็น 2 ประเภท คือ

- ทางสัญจรของคน (pedestrian circulation)
- ทางสัญจรของพาหนะบริการ (service vehicle circulation)

การศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบๆ ในโครงการ

สำหรับการเลือกกิจกรรมในส่วนประกอบต่าง ๆ ของโครงการ จะยึดลักษณะกิจกรรมที่เป็นผลมาจาก
นักท่องเที่ยว พอแบ่งได้เป็น 4 อย่างคือ

1. เพื่อการพักผ่อนและผ่อนคลาย (อาบแดด, ว่ายน้ำ, เดินเล่น, ชี่จักรยาน ฯลฯ)
2. เพื่อความสนใจที่อยากจะเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างปัญญาในความเป็นมนุษย์
(ทัศนอาจร, เล่นกีฬา, และการมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ ฯลฯ)
3. เพื่อสนองความต้องการทางกายของมนุษย์ (ช้อปปิ้ง,)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ความเหมาะสมของสภาพที่ตั้ง ที่จะอำนวยให้ และมาตรฐานกิจกรรมของคลับเมด
ในรายละเอียดขององค์ประกอบต่าง ๆ นี้ พิจารณาได้เป็น 5 ข้อ คือ

1. ACCOMMODATIONS
2. CENTRAL SERVICES
3. GENERAL SERVICES
4. RECREATIONAL ACTIVITIES
5. ANNEX SERVICES

1. accommodations

เป็นส่วนที่พักทั้งของแขก G.M.'S และ staffs G.O.'S ซึ่งประกอบด้วยที่นอน
ห้องน้ำ ที่วางเสื้อผ้า นอกจากนี้ยังรวมถึงพื้นที่ให้บริการในแต่ละชั้นด้วย เช่น ทางเดิน บันได
และ servicing room ซึ่งแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ส่วนที่พักทั่วไป

1.1.1 ห้องพัก อาคารสร้างบรรยากาศที่น่าประทับใจ เช่น ตั้งเอาธรรมชาติ
มาใช้ และนำเอกลักษณ์ศิลปะไทยทางภาคเหนือมาใช้ให้สอดคล้องกับรูปทรงอาคาร เป็นต้น มี
จำนวน 256 ห้อง, เนื้อที่ประมาณ 45 ม²/ห้อง ประกอบด้วย

- 1 ห้องนอน มีทั้งเตียงเดี่ยว และเตียงคู่
- 1 ห้องน้ำ-ส้วม พร้อมสุขภัณฑ์ครบถ้วน
- ระเบียงที่เป็นส่วนตัว พร้อมที่นั่งเล่นมีเครื่องปรับอากาศ

1.1.2 ห้องพักสำหรับ staffs (for management & activities)

มีลักษณะเป็นหอพักมี 2 ตึก แต่ละตึกมี 2 ชั้นมีรายละเอียดดังนี้

ตึก A ชั้น 1 ห้องพักระดับผู้จัดการจำนวน 20 ห้อง
ห้องอาหาร

ชั้น 2 ห้องพักระดับผู้จัดการจำนวน 8 ห้อง

ตึก B ชั้น 1 ห้องพักพนักงานทั่วไปจำนวน 8 ห้อง

ห้องพักระดับซูเปอร์ไวเซอร์ จำนวน 4 ห้อง

ห้องอาหาร

ห้องเก็บของ

ชั้น 2 ห้องพักสำหรับพนักงานทั่วไปจำนวน 8 ห้อง

1.2 มี room service คอยให้บริการอยู่เป็นช่วง, ในแต่ละอาคารห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. entrance services

2.1 reception

บริเวณของส่วนต้อนรับจะจัดอยู่ใกล้ที่ทำงาน (office) และ lounge สำหรับใช้ในเวลาที่แขกเพิ่งมาถึงและกำลังจะจากไปของโครงการ เป็นศูนย์กลางของอาคาร ที่จะแจกจ่ายไปยังส่วน ๆ และเป็นจุดแรกที่แขกสัมผัสได้ก่อน ควรติดต่อได้สะดวกจากทางเข้าใหญ่ และให้มีบรรยากาศที่น่าประทับใจ

2.2 lounge area

เป็นบริเวณพักผ่อนสำหรับแขกได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน พบปะสนทนา เขียนจดหมายหรือนั่งรอ พื้นที่นี้ประกอบด้วยที่นั่งเล่นมากมาย ส่วนหนึ่งของที่นั่งเล่นนี้อยู่ในที่ร่ม lounge นี้ซึ่งอยู่ใกล้กับศูนย์กลางของโครงการ จะจัดให้กระจายออกไปตามส่วนต่าง ๆ ของโครงการ เช่น lobby, lounge, game room

2.3 main kitchen ตั้งอยู่ในระดับเดียวกับ MAIN DINING (ห้องรับประทานอาหาร) และต่อเนื่องโดยตรงกับส่วน stewards เพื่อจัดหาอาหารแต่ละมื้อสำหรับคน ซึ่งแยกกับพวกพนักงานต่างหาก ควรอยู่ในตำแหน่งที่สามารถบริการได้สะดวกและรวดเร็วที่สุดและมี 3 ส่วน คือ

- ก) จัดเตรียม (preparation)
- ข) แจกจ่าย (distribution)
- ค) ทำความสะอาด (cleaning)
- ง) แผนกจัดเตรียม (preparation division)

ส่วนนี้ออกแบบเพื่อเตรียมอาหารทุกมื้อที่นำไปบริการในสถานที่และทั้งนำไปนอกสถานที่ซึ่งรวมถึงตั้งแต่เตรียมเครื่องปรุงอาหาร ล้างทำความสะอาดผักและเนื้อจนถึงปรุงเสร็จเรียบร้อย ส่วนนี้ควรจะต้องมีแสงสว่างและการถ่ายเทอากาศที่สะดวก และมีที่เก็บเครื่องมือ ในแผนกนี้จะประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- buffet และ side dishes
- อาหารร้อน (hot meals)
- เนื้อสัตว์, เนื้อเย็นและอาหารพวกไส้กรอกต่าง ๆ,
- cafeteria ขนมปัง, เนย และของว่าง
- ไอศกรีมและเครื่องดื่มแช่เย็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่วนเตรียมผัก
- ส่วนเตรียมปลา
- ขนม pastry
- ส่วนขนมปังปอนด์และมัน,
- ที่ทำpan ของหัวหน้า

พร้อมกับให้มีเครื่องต้มเทคนิคต่าง ๆ ที่อยู่ในลักษณะเดียวกัน

ข) แผนกแจกจ่าย (distribution)

สำหรับอาหารที่จัดเตรียมไว้แล้ว จะถูกจ่ายออกในเส้นทางที่ผ่าน pantry ซึ่งต่อเนื่องโดยตรงกับ cafeteria กักตุนอาหารโดยใช้ประตูซึ่งสามารถล็อคได้นอกเหนือจากชั่วโมงบริการ

ค) แผนกทำความสะอาด (cleaning) ประกอบด้วยส่วนสำคัญ คือ

- ล้างจานชาม, แก้ว, ชวด
- เศษกระดาษ, เปลือกผลไม้ และขยะต่าง ๆ จากครัว

main kitchen ในส่วน preparation division แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. hot kitchen คือ แผนกผัด, ทอด, นึ่งและอบ เป็นอาหารหลัก อาหารร้อน ที่ทำทันที อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบอาหาร เช่น

- เตาแก๊ส
- เตาอบ
- โต๊ะจัดวางของ และเตรียมอาหาร
- ส่วนเก็บอุปกรณ์ครัว เช่น ตู้ ชั้นวางของ
- เตาอุ่นอาหารให้ร้อน
- อ่างล้างมือ ล้างภาชนะ มีอยู่หลายชุด

2. cold kitchen คือแผนกที่ทำอาหารประเภทสลัด ออเดิร์ฟ ซอส สำหรับพวก สลัดหรือทำอาหารประเภทที่ต้องใช้ความเย็นอยู่เสมอ จำเป็นต้องใช้ห้องปรับอากาศ พ่อครัวจะ ต้องมีความชำนาญหลายอย่างรวมทั้งการแกะสลักน้ำแข็งด้วย

3. paties kitchen คือแผนกที่รับผิดชอบในการทำของหวาน ขนมปัง

ตลอดจนไอศกรีมต่าง ๆ รายละเอียดการใช้เนื้อที่ของห้องครัว ส่วนของห้องครัว แบ่งออกได้เป็น เอกสารเป็นเอกสารที่ส่งงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ส่วนเนื้อสัตว์และการเตรียม(meat preparation)	5%	ของ	พ.ท.ครัว
2. ส่วนผักสดและการเตรียม(vegetable preparation)	7%	"	"
3. ส่วนปรุงอาหาร(cooking)	12%	"	"
4. ส่วนอาหารที่แช่เย็น(cool foods)	10%	"	"
5. ส่วนทำขนมปัง(bakery)	20%	"	"
6. ส่วนล้างชามและภาชนะ(dish washing)	10%	"	"
7. ส่วนเนื้อที่โล่ง(circulation space)	17%	"	"
รวมพื้นที่	100%	"	"

2.3.1 ห้องเย็น (coold rooms)

-main kitchen			
- buffet storage	1	ถึง	30
- drink storage	10	ถึง	12
- pastry	1	ถึง	3
- vegetable section	3	ถึง	5
- fish section	0		
butter, eggs, และ cheese	1	ถึง	3
อาหารที่ต้องแช่	20	ถึง	22
เนื้อต่าง ๆ	1	ถึง	3
เนื้อเย็น และพวกไส้กรอกต่าง ๆ	1	ถึง	3
ตู้เย็นมีสำหรับ อาหารที่บริการแบบเย็น			
อาหารที่บริการแบบร้อน			
และห้องเครื่องมือทำความสะอาด			
นี้แข็งหลอดจะต้องผลิตให้ได้ 470 กก. ต่อ วัน			

2.3.2 พื้นที่ stewards และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันส่วน

steward มีหน้าที่เป็นหัวหน้าคุมครัว คอยตรวจเช็คของและอาหารที่บริการในส่วนต่าง ๆ

และดูแลความเรียบร้อยความสะอาดภายในครัว ตลอดจนภาชนะต่าง ๆ และควบคุมดูแลการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จัดการในด้านอาหาร ซึ่งควบคุมการสั่งซื้อ การรับสินค้าประเภทอาหารและการเบิกจ่ายอาหารสด จะต้องออกแบบให้สามารถเข้าถึงห้องครัวและห้อง

cold storage และ unloading platform ได้โดยตรง ซึ่งจะประกอบด้วย

- ที่ทำงานของ (steward (the steward's office)
- ที่เก็บพัสดุทั่วไปของ steward (the steward's general store)
- ที่เก็บเครื่องดื่ม (drink storage)
- ที่เก็บของสำหรับร้านค้า (shops)

kitchen service แบ่งออกเป็น

1. ส่วนเก็บของแห้ง (dry storage)	15%	ของ	พ.ท.ครัว
2. ส่วนเก็บของห้องเย็น (refrigerator storage)	15%	"	"
3. ส่วนที่รับของ (receiving)	10%	"	"
4. ส่วนทิ้งขยะ (trash and garbage)	10%	"	"
5. ส่วนของผู้ช่วย (help's facilities)	20%	"	"
6. ส่วนพนักงานทั่วไป (general office)	5%	"	"
รวมพื้นที่		75%	"

2.4 main dining เปิดบริการทั้ง 3 มื้อ คาร์อยู่ในหัวตึกและธรรมชาติที่สวยงาม และให้สัมพันธ์กับห้องครัวและห้องเตรียมอาหารแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

- a snack bar-cafeteria สำหรับบริการแขกที่พลาดอาหารไปเพื่อบริการอย่างรวดเร็วสำหรับแจกจ่ายอาหารให้รับรับประทานนอกหรือใน

snack bar-cafeteria ครึ่งหนึ่งของพื้นที่ส่วนนี้ จะอยู่ในร่ม ส่วนอีกครึ่งหนึ่งจะเป็น terrace อยู่ภายนอกอาหาร ส่วนนี้อยุ่ใกล้กับทะเล สามารถมองเห็นทะเลได้

- กัตาคารซึ่งอาจจะจุได้ถึงคน ในส่วนนี้จะถูกออกแบบขึ้นด้วยจุดมุ่งหมาย 2 อย่าง คือ

1. เพื่อหลีกเลี่ยงในแง่ของ ,รูปการของความไม่มีชีวิตชีวาหรือความน่าเบื่อที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในการรับประทานอาหาร

2. และ เพื่อเตรียมการบริการที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพจากส่วน
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศูนย์กลางของ waiters

2.5 buffet- barbecue

ควรจะสามารถเข้าถึงได้จากภัตตาคารหรือจาก snack bar ซึ่งเชื่อมต่อโดยตรงกับครัว ซึ่งจะประกอบด้วย

- ที่วางโต๊ะ สำหรับอาหารแบบ cold plates
- ที่วางโต๊ะ สำหรับอาหารแบบ hot plates
- ที่วางโต๊ะ สำหรับประโยชน์ใช้สอยต่าง
- มีส่วนริ้วการทําอาหารแบบไทย ๆ บางอย่างที่น่าสนใจเช่น ข้าวเกรียบปากหม้อ ขนมครก เป็นต้น ในพื้นที่ที่เตรียมการไว้สำหรับความมุ่งหมายอันนี้ bar becue นี้จะถูกจัดขึ้นใกล้กับบริเวณทานอาหารว่าง (snack areas) อาหารที่จัดเตรียมแบบ barbecue นี้จะประกอบกับอาหารที่บริการแบบ buffet

2.6 pool bar ตั้งอยู่ใกล้กับภัตตาคารและสระว่ายน้ำ ส่วนนี้จะประกอบด้วย

- เคาน์เตอร์ซึ่งแยกกันระหว่างแขกกับบริการ
- พื้นที่ทํางาน
- พื้นที่เก็บขวดที่ยังมีน้ำดื่มอยู่
- พื้นที่เก็บขวดที่เป็นขวดเปล่า
- พื้นที่เก็บของที่มีการทำความสะอาด
- ที่ทํางานสำหรับผู้ดูแลเครื่องดื่มเหล่านี้
- ที่นั่งในน้ำ
- ที่นั่งรอบ ๆ บริเวณ pool bar

2.7 public washrooms

ห้องทําความสะอาดตัวสำหรับชายและหญิง

- ladies side	4 WC. และ 6 อ่างล้างมือ
- mens side	3 WC. และ 4 อ่างล้างมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8 wimming pools

เป็นส่วนประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่ง เพราะเป็นจุดรวมคนได้มากที่สุดในการพักผ่อนและออกกำลังกาย จึงควรจัดให้มีบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติ และมุมมองที่ดี ซึ่งควรมีที่นั่งและมีเครื่องดื่มบริการ ควรออกแบบให้สามารถเล่นกีฬาในน้ำได้ด้วย เช่น โบโลน้ำ บริเวณพื้นที่ผิวอย่างน้อยประมาณ 15x25 ม. เส้นทางเดินเข้าถึงสระน้ำเป็นไปอย่างอิสระ สระน้ำตั้งอยู่ตรงกลางต่อเนื่องจาก main building (parillon)

2.9 ight club

เป็นส่วนที่ให้ความบันเทิงแก่แขก หลังจากเที่ยงคืนไปแล้ว เป็นบริเวณที่ควรอยู่ห่างไกลจากส่วนที่พักเพื่อที่จะได้ไม่รบกวนผู้ที่ต้องการพักผ่อน ประกอบด้วยที่นั่ง เครื่องดื่ม และ แคนเดอรัสม เครื่องดื่มและส่วนพื้นที่สำหรับตั้งเครื่องเสียงหรือเครื่องดนตรีมีเวทีสำหรับเต้นรำ

3. general services

3.1 ร้านค้า (shop)

ร้านนี้จัดเพื่อนำของมาขาย ซึ่งปกติจะจัดหามาเฉพาะที่ผู้เข้าพักต้องการมีส่วนที่ตั้งสำหรับขายสินค้าที่จำเป็นและสำหรับส่วนสินค้าตกแต่ง เช่น เสื้อผ้า, น้ำหอม, สินค้าแฟชั่น, บุหรี่, ยาสูบ, หัตถกรรมซึ่งมีชั้นและตู้โชว์, ที่แขวนและห้องลอง 2 ห้อง สำหรับลองเสื้อผ้า

3.2 ส่วนที่พัก

เป็นส่วนดำเนินงานกิจการของโครงการ ซึ่งเป็นที่รวมระดับหัวหน้างานการบริหารมีหน้าที่ควบคุมและออกคำสั่งตามนโยบายด้านต่าง ๆ การจัดห้องเป็นแบบสำนักงานทั่วไป ส่วนที่พัก

3.3 ส่วนปฐมพยาบาล

ประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกดังต่อไปนี้

- ที่ทำงานของแพทย์ (an office for he doctor)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่ง-ห้องตรวจสอบโรค (medical examination room) ใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ห้องทำความสะอาด (1 WC+1 อ่างล้างมือ) (washroom
(1 wc+1 waxgbasin)
- ห้องพักผ่อน 2 ห้อง

4. ecreational activities

กิจกรรมทางด้านสันทนาการนี้ โดยปกติแล้วจะให้ความสำคัญต่อการกีฬา ซึ่งมีทั้งกีฬาในร่มและกีฬากลางแจ้ง โดยพิจารณาจากกิจกรรมที่มีอยู่ตามมาตรฐาน และจากคุณสมบัติของสภาพที่ตั้งโครงการ

4.1 marina center

กิจกรรมนี้เป็นตัวกำหนดการใช้งานต่าง ๆต่อไปในพื้นที่ส่วนหนึ่งสำหรับเก็บเรือ (sail boats) กับแท็งค์น้ำ (rinsing tanK) สำหรับทำความสะอาดในเรืออาคารส่วน sailing ประกอบด้วย

- ที่พำนสำหรับผู้ฝึกสอนและลงชื่อ ลงทะเบียน (the office for instructors and inscriptions)
- ร้านสำหรับการบริการและเก็บสายระโยงของเรือและเครื่องมือ เช่น เสื้อชูชีพ (the shop for servicing and storing rigging and gear)
- ห้องเก็บเครื่องมือเล็ก ๆ และส่วนอะไหล่ (a storeroom for small equipment and spare parts)
- เส้นทางที่จัดเตรียมไว้ลงสู่ทะเล (an access arranged to the sea)
- ที่เก็บ windsurfing boards มีส่วนปกคลุม
- มีห้องเก็บอุปกรณ์ที่สำคัญเกี่ยวกับกีฬาทางน้ำ

4.2 พื้นที่สำหรับการกีฬา (sports grounds) ส่วนที่จะมีสิ่งอำนวยความสะดวกดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สนามเทนนิส 4 คอร์ต ในร่ม 1 คอร์ต กลางแจ้ง 3 คอร์ต และผนังฝึกซ้อม 1 แห่ง
ซึ่งสร้างด้วยคอนกรีตน้ำหนักเบา และมีผิวหน้าที่ทำให้ลูกกระดอนออกได้อย่างรวดเร็ว

- จะต้องจัดแสงไฟตลอดทุกคอร์ตพร้อมด้วยแผงควบคุมอัตโนมัติ
- FITNESS CENTER อยู่ใกล้ SQUASH COURT และอยู่ในตัว MAIN BUILDING
- ping-pong และ sport club
- squash คอร์ตใกล้ส่วน locker room และ fitness center สร้างไปตามกฎเกณฑ์ข้อบังคับของ squash
- volley ball อยู่ในส่วน sport club สร้างตามมาตรฐาน
- child care center บริการรับเลี้ยงเด็กและจัดกิจกรรมที่เหมาะสม
- archery เป็นสนามฝึกยิงธนูอยู่ใกล้ทางเข้าโครงการ

4.3 การพัฒนาชายหาด (beach development)

- ให้สร้างพื้นที่เป็นร่มเงาขึ้นเอง (kiosks,) ซึ่งจะตั้งขึ้นทุก ๆ ระยะ ประมาณ 20 ม.
- ที่ชายหาดจะมี lifeguard บริการอยู่

5. nnex services

5.1 aintenance facilities

เป็นส่วนสำหรับการบำรุงรักษาโครงการ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เหล่านี้ประกอบด้วย

- ที่ทำงานของผู้จัดการ (the maintenance manager's office)
- ห้องแต่งตัวและทำความสะอาดของ staff (staff dressing room and washroom)
- ห้องปฏิบัติงานด้านไฟฟ้าและเครื่องปรับอากาศ (electrical and air conditioning shop)
- ห้องปฏิบัติงานทาสี (paint shop)
- ที่เก็บของสัฟเฟอเร (lumber storage)
- ห้องปฏิบัติการช่างไม้ (carpentery shop)
- ห้องเก็บเครื่องมือ (tool shop)

เอกสารนี้เป็นเอกสารร่างและยังไม่ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขใดๆทั้งสิ้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ห้องปฏิบัติการเครื่องจักร (machine shop)
- ที่เก็บเฟอร์นิเจอร์ (furniture storage)
- สถานีบริการพร้อมปั๊มเชื้อเพลิง (service station with gasoline (petrol) pump)

5.2 aundry service

ออกแบบสำหรับเก็บ และจำหน่ายออกของผ้าที่ใช้ในโครงการทั้งหมด ซึ่งจำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานของโครงการ

ส่วนบริการซักรีดนี้มีความเกี่ยวข้องกับ maintenance facilities และประกอบด้วย

- ที่ทำงาน (an office)
- ที่เช็คเข้า (laundry check-in)
- บริเวณที่ผ้าเข้ามาบริการ (sorting area for incoming laundry)
- บริเวณซักและรีด (washing and ironing areas)
- บริเวณเก็บผ้าที่จะจ่ายออกไป (storage area for outgoing laundry)
- steam producing boiler room

5.3 ห้องเครื่องมือ (machine rooms)

ห้องถูกกำหนดขึ้นสำหรับประโยชน์และการรักษาเครื่องมือ ลักษณะสำคัญของการออกแบบส่วนนี้ จะต้องตัดสินใจหลังจากการศึกษาถึงด้านเทคนิคต่าง ๆ

5.4 ส่วนบริการรักษาความปลอดภัย (guardian services)

รอบ ๆ โครงการมีการจัดเครื่องกีดขวางมี guardian services นี้ถูกเตรียมไว้สำหรับบริเวณ main entrance บริเวณที่จอดรถ และบริเวณต่างใน PIC

บทที่ 3

การศึกษาประเภทผู้ใช้โครงการ

แบชฟิคไอส์แลนด์คลับ นี้เป็นสถานที่ที่สนองความต้องการในด้านที่พักแรม การพักผ่อน และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งสนทนากันเพื่อความบันเทิง เฟลิดเฟลินาให้แก่แขกผู้มาใช้บริการ โดยจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกให้เท่าที่จำเป็นที่สุด เพื่อสร้างบรรยากาศ และให้สอดคล้องกับนโยบายของโครงการ คือต้องการให้ได้สัมผัสกับบรรยากาศและสภาพแวดล้อมมากที่สุด การบริการดังกล่าวต้องอาศัยบุคคลจำนวนมาก เพื่อทำงานร่วมกันให้เป็นไปอย่างเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถแบ่งผู้ใช้สโมสรเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ผู้ให้บริการ

2. ผู้รับบริการ

1) ผู้ให้บริการ (STAFF) คือ ผู้ทำให้การดำเนินงานของโครงการเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยให้บริการทั่วไป บุคคลเหล่านี้จะทำงานตลอด 24 ชั่วโมง ได้แก่ เจ้าหน้าที่งานตั้งแต่ระดับบริหารจนถึงพนักงานทำความสะอาดสามารถแบ่งออกเป็น

1.1 ระดับผู้กำหนดนโยบายและผู้ควบคุมนโยบายปฏิบัติคือ คณะกรรมการบริหาร และผู้จัดการฝ่ายซึ่งผู้จัดการทำหน้าที่รับผิดชอบทุกสิ่งทุกอย่างในคลับ เป็นผู้ควบคุมแผนกต่าง ๆ และยังคงดูแลให้ความสราญแก่แขกด้วย ต้องปฏิบัติรับผิดชอบทั้งกลางวัน กลางคือ จะพักอยู่ในโครงการ

1.2 STAFF หมายถึง ผู้รวบรวมการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ใช้ลูกจ้างธรรมดา แต่เป็น STAFF ที่ให้บริการ คอยช่วยเหลือให้แขกได้รับความสนุกสนานจากการให้บริการต่าง ๆ และคอยดูแลเอาใจใส่อย่าง เป็นมิตร ซึ่งประกอบด้วยคนจากหลายชาติ หลายภาษาทุกรูปแบบมาบริการผสมปนกับแขก มีสิทธิสนุกสนานเหมือนกัน พนักงานเหล่านี้ จะคอยให้คำแนะนำที่มีความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษในสิ่งที่แขกต้องการรับรู้มากขึ้นและจะอยู่กับแขกตลอด HOLIDAY โดยจะรับประทานอาหารสนุกด้วยกันมีบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ เช่น ผู้สอนกิจกรรมต่าง ๆ หรือผู้รับรองต้อนรับบริการต่าง ๆ เพื่อนำเอาความรู้ ความสามารถ ความชำนาญพิเศษของพวกเขา มาบริการแขกให้สนุกสนานอย่างแท้จริงกับการหยุดพักผ่อนอย่างแท้จริงที่ควรค่าแก่การจดจำในแบชฟิค ไอส์แลนด์ คลับ และพนักงานจะพักอยู่ใน PIC นี้เลย พนักงานพวกนี้เรียกว่า CLUB MATES หมายถึงเจ้าหน้าที่แอนด์ของแบชฟิค ไอส์แลนด์ คลับ ซึ่งจะคอยดูแลให้สมาชิกได้รับความสนุกสนาน สะดวกสบาย ตลอดการพักผ่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 SERVICE STAFF เป็นผู้ที่ทำงานซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะอยู่ในส่วนบำรุงรักษา และเป็นลูกมือช่วยทำงานในส่วนอื่น ๆ ที่ไม่ต้องใช้เทคนิค คือผู้ใช้แรงงานและเป็นคนท้องถิ่นเสียส่วนใหญ่ ได้แก่ พนักงานรักษาความปลอดภัย, พนักงานผู้ช่วยในครัว, พนักงานซักรีด, พนักงานเสิร์ฟ, พนักงานขนของ, พนักงานทำความสะอาด และพนักงานขายของ ฯลฯ พนักงานส่วนนี้จะทำงานในเวลากลางวันเป็นส่วนมาก มิฉะนั้นก็ทำงานเป็นผลัด ซึ่งไม่มีความจำเป็นต้องพักอยู่ในบริเวณของสโมสรคลับเมดฯ

ส่วน ADMINISTRATION STAFF ผู้ที่ทำงานที่ฝ่ายธุรการ การบัญชี จัดการซึ่งจะหมดหน้าที่ลงเมื่อถึงเวลาตอนเย็นไม่จำเป็นต้องพักในสโมสรเหมือนส่วน SERVICE STAFF ทางโครงการก็จะมีรถรับส่งจากโครงการทุกวัน

2) ผู้ใช้บริการ (GUEST) แยกที่มาใช้บริการของโครงการสโมสร ต้องมีคุณสมบัติเป็นสมาชิก แยกเหล่านี้มีทุกเชื้อชาติ ภาษา ส่วนมากจะอยู่ในวันวันหนุ่มสาว ที่ต้องการมาพักผ่อนกับธรรมชาติโดยมีลักษณะขั้นตอนและบรรยากาศตามพื้นฐาน ตลอดจนกิจกรรม เพื่อสันทนาการต่าง ๆ ซึ่งถูกกำหนดให้ขึ้นด้วยความเหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ และสิ่งแวดล้อม แบ่งได้เป็น

1. แยกที่มาพัก (GUEST) จะมีพฤติกรรมในการเข้าพักและทำกิจกรรมต่าง ๆ

2. ผู้มาพบแขกในโรงแรมอาจจะมาใช้บริการร่วมกับแขกในโรงแรมที่ติดอาคาร หรือ LOBBY LOUNGE

3. ผู้มาติดต่อ (BUSINESS) ทำธุรกิจกับโรงแรม
การจัดหน่วยงานของโรงแรม แบ่งออกเป็น 6 ฝ่าย ดังนี้

1. OPERATOR CENTER
2. PERSONAL DEPARTMENT
3. ROOM DIVISION
4. FOOD & BEVERAGE DEPARTMENT
5. BACK OF HOUSE
6. MINOR DEPARTMENT

หน้าที่รับผิดชอบของบุคคลต่าง ๆ ภายในโรงแรม

1. OPERATOR CENTER แบ่งแยกเป็น 2 ส่วนย่อย ๆ คือ

1.1 ฝ่ายบัญชีและการเงิน (ACCOUNTING) ซึ่งส่วนนี้แบ่งย่อยออกเป็น

ก. ฝ่ายควบคุมบัญชี มีหน้าที่ตรวจสอบและควบคุมรายรับ รายจ่ายทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของโรงแรม แบ่งเป็น

1. หัวหน้าฝ่ายการเงินและบัญชี ควบคุมดูแลเกี่ยวกับการเงิน บัญชีตลอดจนทรัพย์สินต่าง ๆ ของโรงแรม มีผู้ช่วย 1 คน
2. สมุหบัญชี รับผิดชอบต่อรายการจ่ายเงิน งานหลักคือ การจัดเตรียมรายงานประจำเดือน ในเรื่องบัญชี กวาร์-ขาดทุน มีพนักงานใต้บังคับบัญชา คือ

ผู้จ่ายเงินเดือน (PAY MASTER)

แคชเชียร์ใหญ่ (GENERAL CASHIER)

ผู้ควบคุมบัญชีลูกหนี้ (ACCOUNT RECEIVABLE SUPERVISOR)

ผู้ควบคุมบัญชีเจ้าหนี้ (ACCOUNT PAYABLE SUPERVISOR)

ผู้ควบคุมคลังพัสดุ (STORE KEEPER)

3. ผู้ควบคุมต้นทุนอาหารและ เครื่องดื่ม (FOOD & BEVERAGE CONTROLLER)

งานหลัก คือ รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนของอาหารและ เครื่องดื่ม การตรวจและทดสอบการรับของประจำวัน

4. ผู้จัดการฝ่ายสินเชื่อ (CREDIT MANAGER) มีหน้าที่ตรวจสอบประเมินเกี่ยวกับการชำระหนี้สินของลูกค้า การพิจารณาขยายสินเชื่อ

5. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบบัญชีรายได้ (INCOME AUDITOR) รับผิดชอบเกี่ยวกับการตรวจสอบรายได้ประจำวันของโรงแรมและ เอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการรับเงิน สมุหบัญชีรายวัน

ข. แผนกบิลล์ มีหน้าที่รวบรวมบิลล์จากทุกแผนก ทางหลักฐานเป็น ARRIVAL และ DEPARTURE ลงรายละเอียดของแขกที่มาพัก ซึ่งได้จากแผนกต้อนรับ

ค. แผนกการเงิน มีหน้าที่รวบรวมเงินทั้งหมดของโรงแรม มายังแคชเชียร์ ส่วนกลาง

ง. แผนกสถิติบัญชี มีหน้าที่รวบรวมสถิติทางการเงินทั้งหมดเก็บเป็นหลักฐาน เพื่อให้ตรวจสอบและพิจารณาความก้าวหน้า หรือการตกลงไปเทียบกับได้ทุกเดือนและ เทียบเป็นรายปีด้วย

- จ. แผนกจัดซื้อ มีหน้าที่ - จัดซื้อทุกสิ่งทุกอย่างตามที่ฝ่ายต่าง ๆ ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิดกับฝ่ายบริหารและพนักงานตรวจสอบบัญชี
- บริหารร่วมกับคลังพัสดุนเรื่องการจัดหาพบประมาณและต้นทุน งานด้านบุคลากร การประกันภัย การพิจารณาแหล่งซื้อ คุณภาพ ปริมาณ ตลอดจนการเก็บรักษา การจ่ายสิ่งที่จะซื้อไปยังฝ่ายต่าง ๆ

1.2 ฝ่ายต้อนรับ ประชาสัมพันธ์ (FRONT OFFICE) เป็นแผนกที่มีหน้าที่อำนวยความสะดวกและจัดแขกเข้าพักในโรงแรม ฉะนั้นจำเป็นต้องได้รับรายงานเกี่ยวกับห้องพักแขกตลอดเวลา เพื่อรับจองห้องพักให้ถูกต้องตามความต้องการของแขก แบ่งเป็น

ก. แผนกสั่งจองห้องพัก (RESERVATION DEPARTMENT) มีหน้าที่ในการต้อนรับแขก ทักทายเป็นผู้นำเข้าพัก จัดทำ REGISTRATION FORM และ ARRIVAL NOTIFICATION เพื่อส่งไปยังแผนกต่าง ๆ เช่น ประชาสัมพันธ์ แม่บ้าน ฝ่ายนี้จะทำ PACKAGE CLETK เพื่อให้ทราบถึงการย้ายที่เรียบร้อยแล้ว นอกจากนี้ยังมีหน้าที่สำรวจห้องล่วงหน้า ลงชื่อผู้ที่มาพักกำหนดวันพัก ออกบัตรเครดิตซึ่งจะมีทั้งบัตรเงินและบัตรทองเอาไว้สำหรับใช้จ่ายในขณะที่มาพักที่นี่ และมีหน้าที่ทักสัดในการจองนำห้องพัก เพื่อให้ทราบถึงรายได้เฉลี่ยเป็นรายวัน เดือน และปี

ข. แผนกเดินทางและท่องเที่ยว (TOUR SERVICE DEPARTMENT) มีหน้าที่จองกำหนดเที่ยวบินการเดินทางที่สำรองไว้ และจองโปรแกรมทัศนอาจรไปยังส่วนต่าง ๆ

ค. ฝ่ายต้อนรับ (RECEPTION DEPARTMENT) มีหน้าที่ในการต้อนรับแขกที่มาลงทะเบียน ควรอยู่ในตำแหน่งที่เห็นชัดเจนและสามารถเห็นแขกที่ผ่านเข้ามาบริเวณ โถง, บันได ส่วนนี้จะต้องทำงานร่วมกับส่วนเก็บกระเป๋าเดินทาง และต้องมีโทรศัพท์เพื่อติดต่อไปยังแผนกอื่น ๆ ได้ ควรอยู่ใกล้กับแผนกสัญญาณเตือนภัย กริ่งบริการ และสามารถควบคุมการเข้าออกของแขกได้

ง. แผนกกระเป๋าเดินทาง (BAGGAGE DEPARTMENT) ประกอบด้วย

- หัวหน้าพนักงานรับใช้ BELL CAPTAIN มีหน้าที่คอยดูแลการปฏิบัติงาน
- พนักงานรับใช้ BELL BOY มีหน้าที่ยกหีบห่อสัมภาระของแขก ตั้งแต่วาระแรกที่เข้ามาถึงโรงแรมจนถึงห้องพักและจากห้องพักถึงรถเมื่อแขกกลับ

จ. ฝ่ายเก็บส่วนหน้า (FRONT OFFICE CASHIER DEPARTMENT) มีหน้าที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เก็บเงินจากผู้มาพัก

จ. ฝ่ายแลกเปลี่ยนเงินตรา (MONEY EXCHANGE) มีหน้าที่รับแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ รวมทั้งพิจารณาให้เครดิตแก่แขก

ข. ฝ่ายโทรศัพท์ โทรเลข และโทรเลข (TELEPHONE, MAIL, TELEX DEPARTMENT) เป็นส่วนติดต่อสื่อสารกับภายในและภายนอกสโมสรรวมทั้งมีหน้าที่จัดการเกี่ยวกับโทรเลขภัณฑ์ ได้แก่ จดหมาย โทรเลขต่าง ๆ และจัดส่งไปให้ถึงแขกผู้มาพัก

ค. พนักงานแจ้งข่าว (PAGE BOY) สำหรับโรงแรมที่ไม่มีการแจ้งข่าวทางเสียงให้แขกทราบว่า มีใครมาติดต่อ หรือต้องการพบ จะใช้พนักงานแจ้งข่าวนี้เดินไปตามจุดต่าง ๆ ที่คาดว่าแขกน่าจะนั่งพักผ่อนอยู่

ด. พนักงานเปิดประตู (DOOR MAN) เป็นบุคคลแรกที่แขกพบเมื่อมาถึง ให้การต้อนรับโดยการเปิดประตูดุ ช่วยเหลือสัมภาระของแขกลงจากรถและแจ้งว่าพนักงานรับใช้จะมายกไป นอกจากนี้ยังอำนวยความสะดวกให้เรียกรถและเรียกรถเมื่อแขกต้องการใช้

ฉ. แผนกของหาย (LOST AND FOUND) มีหน้าที่รับแจ้งและตรวจค้นหาของที่หายไป สิ่งของที่ค้นพบหรือมีผู้มาพักลืมไว้ต้องลงเป็นหลักฐาน โดยบันทึกวันที่ หมายเลขห้องชนิดของของ ใครเป็นผู้พบ เวลาเท่าไร

2. ฝ่ายบุคคล (PERSONAL DEPARTMENT) มีหน้าที่ปกครองดูแลพนักงานบรรจุใหม่ ควบคุมรายได้ให้เหมาะสมกับค่าครองชีพ กำหนดสภาพความเป็นอยู่ สวัสดิการรวมไปถึงการศึกษาอบรมพนักงานให้มีความรู้ทันเหตุการณ์ โดยมีหน้าที่ต่าง ๆ คือ

- ทักษะ เบียน และประวัติพนักงาน
- จัดครัว และห้องอาหารพนักงาน
- จัดยานพาหนะให้พนักงาน
- จัดระเบียบ และจัดห้องเก็บของ, ห้องพนักงานให้พนักงาน

3. ฝ่ายห้องพัก (ROOM DIVISION) มีผู้จัดการฝ่ายห้องพัก เป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบงาน มีผู้ช่วย คือ

3.1 ASSISTANT ROOM DIVISION MANAGER ดูแลปฏิบัติงานของแผนกต่าง ๆ ในฝ่ายประสานงานกับแผนกบริหารส่วนหน้า ฝ่ายขาย จัดทำนโยบายเกี่ยวกับอัตราค่าห้องพัก ควบคุมห้องพักทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ

3.2 EXECUTIVE HOUSEKEEPER รับผิดชอบในส่วนความเรียบร้อยของโรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรม ความสะอาดที่ถูกสุขลักษณะ อยู่ในสภาพที่พร้อมจะให้แขกเข้าพักได้ ประกอบด้วย

3.2.1 LINEN DEPARTMENT เป็นที่เก็บผ้าทุกชนิดที่ใช้ในโรงแรม รวมทั้งเครื่องแบบพนักงาน เป็นแผนกเก็บและเบิกจ่ายผ้าทุกชนิด

3.2.2 LAUNDRY DEPARTMENT เป็นส่วนซักรีดทั้งเสื้อผ้าของแขกที่ต้องการซักและเครื่องแบบพนักงาน

3.2.3 SEAMSTRESSES / SEWING DEPARTMENT เป็นแผนกซ่อมแซมเครื่องใช้ที่เป็นผ้าต่าง ๆ

3.2.4 REPAIRING DEPARTMENT เป็นแผนกจัดการดูแลความเรียบร้อยและซ่อมแซมเครื่องเรือนที่โรงแรม

3.2.5 HOUSE PHYSICIAN DEPARTMENT เป็นแผนกให้บริการตรวจรักษาแก่พนักงาน และแขกที่มาพัก

3.2.6 GARDENING เป็นพนักงานดูแลไม้ประดับ และจัดดอกไม้ตามส่วนต่าง ๆ ของอาคาร

เจ้าหน้าที่แผนกแม่บ้าน ประกอบด้วยพนักงาน ดังนี้

- แม่บ้าน (EXECUTIVE HOUSEKEEPER) ดูแลควบคุมการทำงานของพนักงานในแผนก
- ผู้ช่วยแม่บ้าน (ASSISTANT HOUSEKEEPER) ทำหน้าที่ตามที่ได้มอบหมายจากแม่บ้าน
- หัวหน้าประจำแต่ละชั้น (FLOOR SUPERVISOR) มีหน้าที่ตรวจตราห้องพักทุกห้อง ทุก ๆ วัน
- พนักงานประจำห้อง (ROOM MAID/CHAMBER MAID) มีหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยและความสะอาด
- หัวหน้าพนักงานห้องเสื้อผ้า (LINEN ROOM SUPERVISOR) มีหน้าที่รับผิดชอบเก็บเสื้อผ้าที่มีราคาแพง ซึ่งใช้ในโรงแรม รวมทั้งเครื่องแบบพนักงาน
- พนักงานประจำห้องในช่วงกลางคืน (NIGHT MAID) ทำงานตั้งแต่ 23.00 - 7.00 น.
- พนักงานเย็บปักถักร้อย (SEWING GIRL)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พนักงานทำความสะอาด (HOME MAID) ทำความสะอาดทั่วไป ยกเว้นห้องพักแขก บางที่เรียก CLEANER มีหน้าที่ต่าง ๆ กันไป เช่น พนักงานทำความสะอาดกระจก พนักงานล้างผาผนัง

3.3 หัวหน้ารักษาความปลอดภัย (CHIEF SECURITY OFFICER) มีหน้าที่บริการและรับผิดชอบงานด้านการรักษาความปลอดภัยแก่แขกผู้มาพัก และพนักงานรวมทั้งทรัพย์สินของโรงแรม สืบสวนสอบสวนในกรณีที่มีการบุกรุกผิดกฎหมายของโรงแรม ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ดังนี้

ผู้ช่วยหัวหน้ารักษาความปลอดภัย (ASSISTANT CHIEF SECURITY OFFICER)

ผู้ควบคุมยาม (SECURITY GUARD SUPERVISOR)

ยามรักษาเวลา (SECURITY GUARD "TIME KEEPER")

ยามที่จอดรถ (SECURITY GUARD "PARKING LOT")

ยามตรวจ (SECURITY GUARD "PATROL")

4. ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD & BEVERAGE DEPARTMENT) มีผู้จัดการฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD & BEVERAGE MGR.) เป็นผู้รับผิดชอบหน่วยงานฝ่ายนี้ แบ่งออกเป็น

ก. ส่วนบริการอาหาร (FOOD SERVICE) แบ่งตามลักษณะการให้บริการดังนี้
RESTAURANT บริการอาหารแก่แขกที่มาพัก เพื่อรับประทานอาหารในลักษณะเป็นมื้อ คือ อาหารเที่ยง และอาหารเย็น ต้องเสียค่าบริการเพิ่ม

MAIN DINING บริการอาหารแก่แขกที่มาพัก เพื่อรับประทานอาหารในมื้อต่าง ๆ ซึ่งจัดเป็นแบบบุฟเฟ่ต์ (BUPPET) บริการทั้งเช้า กลางวัน เย็น

SANDWICH SHOP บริการอาหารที่เตรียมง่าย รวดเร็ว / MEETING ROOM บริการอาหาร เครื่องดื่มสำหรับประชุม

ข. ส่วนบริการเครื่องดื่ม (BAR & COCKTAIL LOUNGE) บริการเครื่องดื่มประเภทต่าง ๆ อาจมีดนตรี การแสดง ประกอบด้วย พนักงานส่วนนี้ประกอบด้วย

- หัวหน้าบาร์เทนเดอร์

- BATENDER

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- BAR BOYS

- COCKTAIL WAITERS

แบ่งตามลักษณะการให้บริการ ดังนี้คือ

LOBBY LOUNGE บริการเครื่องดื่ม อาหารว่างแก่แขก มีดนตรีบริการเปิดบริการตลอด 24 ชั่วโมง

CLUB & DISCO THEQUE บริการเครื่องดื่มแก่แขกที่มาหาความสำราญ สนุกสนานกับการเข้าร่วมกิจกรรม การแสดง และเต้นรำเปิดบริการช่วงกลางคืน

POOL BAR อยู่ใกล้สระน้ำ บริการเครื่องดื่มช่วงเช้าถึงเวลาประมาณ 4 ทุ่ม

ค. ส่วนบริการห้องพัก (ROOM SERVICE DEPARTMENT) เป็นส่วนที่รับคำสั่งจากห้องพักเพื่อนำอาหารและเครื่องดื่มไปบริการ

ง. ส่วนครัว (KITCHEN DEPARTMENT) เป็นส่วนปรุงอาหารและของว่าง โดยทั่วไปครัวของโรงแรมจะมีส่วนครัวของอาหารทุกประเภทอยู่ร่วมกัน

ที่มีครัวสำรองแยกต่างหาก แผนกครัวแยกเป็น

- ฝ่ายเตรียมอาหาร
- ฝ่ายปรุงอาหาร
- ฝ่ายทาส้มอบ
- ฝ่ายซ่อมบำรุง
- แผนกเก็บของและอาหาร

พนักงานในส่วนครัว มีดังนี้

- หัวหน้าพ่อครัว (HEAD CHEF OR CHEF DE CUISINE) มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดเตรียมและผลิตอาหารทุกชนิด คำนวณต้นทุน และแรงงานที่จะใช้ในการผลิตอาหาร สอนคนงานในการผลิตอาหารแต่ละชนิด
- ผู้ช่วยหัวหน้าพ่อครัว (SOUS CHEF) ทำงานตามคำสั่งจากหัวหน้าพ่อครัว
- พ่อครัว (SECOND COOK)
- NIGHT CHEF รับผิดชอบการเตรียมและผลิตอาหารในช่วงกลางคืน
- BAGQUET CHEF รับผิดชอบการผลิตอาหาร สำหรับงานจัดเลี้ยง ชั้นตรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อ HEAD CHEF

- PASTRY CHEF รับผิดชอบการเตรียมและผลิตอาหารปัง (PASTRY)
เช่น ขนมปัง คุกกี้ ขึ้นตรงต่อ HEAD CHEF
- SWING COOK จะทำงานแทนเมื่อคนงานหยุด จะต้องทำได้ทุกหน้าที่และไม่มีตารางเวลาการทำงานที่แน่นอน
- FRY COOK รับผิดชอบเตรียมอาหารที่ใช้เตาหุงต้ม (RANGE) และทอด
- ROAST COOK รับผิดชอบเตรียมอาหารที่ใช้เตาอบ
- BOILER COOK รับผิดชอบเตรียมอาหารที่ใช้เตาอบความร้อนสูง อาจเป็นคนเดียวกับ ROAST COOK ถ้าเป็นโรงแรมขนาดเล็ก
- COLD MEAT MAN ทำหน้าที่เตรียมอาหารที่ไม่ต้องใช้ความร้อนสูง เช่น แซนด์วิช สลัด อาหารทะเล
- BREAKFAST COOK ทำหน้าที่เตรียมอาหารเช้าต่าง ๆ เช่น อาหารจากไข่ เบคอน อาจทำหน้าที่เป็น FRY COOK หลังจากเตรียมอาหารเช้าแล้ว
- BUTCHER ทำหน้าที่แลเนื้อชนิดต่าง ๆ เพื่อนำไปปรุงอาหาร
- BAKER ทำตามคำสั่งของ PASTRY CHEF
- NIGHT SECOND COOK ช่วยบริการอาหารกลางวัน จัดเตรียมเครื่องปรุงเพื่อใช้ในวันต่อไป และจัดเตรียมสถานที่สำหรับอาหารค่ำด้วย
- VEGETABLE MAN ทำหน้าที่ทำความสะอาดผักทุกชนิดที่ใช้เตรียมอาหาร
- COOK'S HELPER ทำหน้าที่ช่วยบริการ เช่น ทำความสะอาดกั๊กเตรียมถาด และจาน สำหรับงานจัดเลี้ยง

5. ฝ่ายบุคคล (PERSONNEL DEPARTMENT) มีผู้จัดการฝ่ายบุคคล เป็นผู้รับผิดชอบ มีหน้าที่ปกครองดูแลพนักงาน จัดหาพนักงานบรรจุใหม่ ควบคุมรายได้ให้เหมาะสมกับค่าครองชีพ กำหนดสภาพความเป็นอยู่ สวัสดิการ รวมถึงการฝึกอบรมพนักงานให้มีความรู้ทันต่อเหตุการณ์ มีหน้าที่หลัก ดังนี้

ก. ทำทะเบียนและประวัติพนักงาน รวมทั้งวางแผนกำลังคน

ข. ควบคุมด้านสวัสดิการ รับสมัคร ฝึกงาน จัดส่วนต่าง ๆ ที่เป็นของพนักงาน
เช่น ห้องอาหาร ห้องครัว ห้องเก็บของ ห้องพักผ่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. ลงโทษทางวินัย เมื่อมีการฝ่าฝืน หรือกระทำผิดขึ้น

6. ฝ่ายจัดซื้อ (PURCHASING DEPARTMENT) มีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ เป็นผู้รับผิดชอบ มีหน้าที่ดังนี้

ก. จัดซื้อทุกสิ่งทุกอย่างตามที่ฝ่ายต่าง ๆ ต้องการ

ข. ปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิดกับฝ่ายบริหาร และพนักงานตรวจบัญชี

ค. บริหารงานร่วมกับคลังพัสดุในเรื่องการจัดทำแผนประมาณ และต้นทุน งานด้านบุคลากร การประกันภัย การพิจารณาแหล่งซื้อ คุณภาพและปริมาณ ตลอดจนการเก็บรักษา การจ่ายสิ่งของที่จัดซื้อไปยังฝ่ายต่าง ๆ

7. ฝ่ายประชาสัมพันธ์ (PUBLIC RELATION DEPARTMENT) มีผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์ เป็นผู้รับผิดชอบ มีหน้าที่ ดังนี้

5. BACK OF HOUSE เป็นส่วนบริการของโรงแรมที่มักจะ ไม่อยู่ในส่วนที่แขกจะ เห็นหรืออยู่ส่วนไม่
สำคัญของโรงแรม แบ่งออกเป็น

5.1 MARKETING DEPARTMENT รักผิดชอบฝ่ายการตลาด การขายของโรงแรมทั้งหมดทำ
หน้าที่ดังนี้

ก. ดำเนินงานการขายทั้งหมดของโรงแรม เช่น การขายบริการห้องพัก การขาย
อาหารและเครื่องดื่ม

ข. ประสานงานกับทุกฝ่าย โดยเฉพาะฝ่ายห้องพัก ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม

ค. เสนอแนะฝ่ายบริหารและเป็นที่ปรึกษาในการเพิ่มยอดขายของโรงแรม

เจ้าหน้าที่ฝ่ายนี้ได้แก่ - ผู้จัดการฝ่ายขาย (SALE MANAGER)

- ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายขาย (ASSISANT SALES MANAGER)

- เลขานุการ (SECRETARY)

- พนักงานฝ่ายขาย (SALE REPRESENTATIVE)

5.2 CONTROLLER ควบคุมดูแลการใช้จ่ายเงิน บัญชีต่าง ๆ ของส่วนนี้แล้วส่งต่อไปยังฝ่าย
ACCOUNTING อีกทีหนึ่ง

5.3 แผนกวิศวกรรมช่าง (ENGINEERING DEPARTMENT)

เป็นแผนกที่จัดขึ้นเพื่อดูแลรักษา สถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ
สามารถแบ่งเป็นฝ่าย ๆ ได้ดังนี้

5.3.1 ฝ่ายช่างไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ (ELECTRONIC DEPARTMENT)

มีหน้าที่ ดูแลทางด้านไฟฟ้ารวมทั้งการซ่อมแซม เช่น เปลี่ยนหลอดไฟ

5.3.2 ฝ่ายเครื่องปรับอากาศ (AIR-CONDITION DEPARTMENT)

มีหน้าที่ดูแลระบบปรับอากาศ และซ่อมแซมส่วนที่ชำรุด

5.3.3 ฝ่ายเครื่องจักรกลในการทําน้ำร้อน (PLUMBING AND BOILER DEPARTMENT)

มีหน้าที่ดูแลรักษาระบบประปา และระบบทําน้ำร้อน เพื่อบริการในห้องพัก

5.3.4 ฝ่ายช่างไม้ (CARPENTER DEPARTMENT)

ทำหน้าที่ ซ่อมแซมอุปกรณ์ และเครื่องเรือนเครื่องใช้ไม้สอยทั่ว ๆ ไป

5.3.5 ฝ่ายบำรุงรักษาสระน้ำ (SWIMING DEPARTMENT)

ทำหน้าที่ดูแลรักษาความสะอาด และระบบการหมุนเวียนถ่ายเทของน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.6 ฝ่ายซ่อมบำรุง (MAINTENANCE DEPARTMENT) ทาน้ำที่ดูแลส่วนต่าง ๆ ของ
อาคาร สโมสรทั่ว ๆ ไป

6. MINOR เป็นแผนกที่คอยให้บริการแก่ในส่วนส่วนต่าง ๆ เป็นส่วนที่ทราบรายได้ให้โรงแรม
ปรกติแยกเป็นอิสระ หรือจะขึ้นกับแผนกต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

6.1 RELATION SHIP มีผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์เป็นฝ่ายรับผิดชอบมีหน้าที่ดังนี้

- ก. เชื่อมโยงข่าวสารของโรงแรมกับสื่อมวลชน และพนักงานโรงแรมทั้งผู้มาติดต่อด้วย
- ข. ทักให้โรงแรมเป็นที่รู้จักแพร่หลายในภาพพจน์ที่ดีแก่ประชาชนคนทั่วไป

6.2 SPORT & FACILITIES

เป็นแผนกที่จัดให้มีการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกอาคาร ในแต่ละแผนก
จะมีครูคอยแนะนำ และฝึกสอนให้ซึ่งมีทั้ง การละเล่น พักผ่อนหย่อนใจต่าง ๆ การกีฬา, เกมส์
ชนิดต่าง ๆ แบ่งออกเป็นประเภทดังนี้
ฝ่ายกีฬา (SPORTS) ซึ่งแยกออกเป็น 2 ประเภท คือ

(1). กีฬาทางบก (LAND SPORTS) แบ่งออกเป็นประเภท ๆ คือ

- เทนนิส (TENNIS)
- โยคะ (YOGA)
- ยิงธนู (ARCHERY)
- BICYCLE
- SQUASH
- DRIVING RANGE
- GAME ROOM (GAMES GPU, BILLIARDS, เล่นไพ่)
- กีฬานานสนาม เช่น ฟุตบอล, บาสเกตบอล (SPORTS GROUND), VOLLEY BALL

(2). กีฬาทางน้ำ (SEA SPORTS)

- ว่ายน้ำ (SWIMMING)
- เรือใบ (SAILING)
- วินเซิร์ฟ (WINDSURF)
- PICNIC BOATRIDES
- กีฬาเล่นน้ำ เช่น โปโล วอลเลย์บอล
- SCUBA
- LAP POOL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- WATER SKIING
- WATER SLIDER
- SNOKKELING

6.3 FITNESS CENTER คล้ายส่วนของ SPORT มีกิจกรรมมากมายรวมทั้ง JACUZZI ส่วนออกกําลังกายต่าง ๆ ห้องอบซาวน่าและอื่น ๆ

6.4 CHILD CARE CENTER เป็นส่วนนโยบายของโครงการที่จัดให้สำหรับผู้ปกครองที่มีเด็กด้วยรับอายุ 4-12 ปี มีพี่เลี้ยงคอยดูแล และจัดกิจกรรมมาให้

6.5 OTHER FACILITIES เช่น BEAUTY SALOON, BOUTIQUE & SHOP

- BOUTIQUE & SHOP, BEAUTY SALOON ดำเนินนโยบายตามนโยบายบริหารของโรงแรม อาจดำเนินการเองหรือเปิดให้เช่า
- VALET SHOP ทาน้ำที่เกี่ยวกับทำความสะอาดและซ่อมแซมเสื้อผ้า รองเท้า ของแขกที่มาพัก ประกอบด้วยพนักงานต่อไปนี้ - ผู้จัดการและผู้ช่วย (SUPERINTENDENT & ASSISTANT)
 - พนักงานรับใบสั่งของ (ORDER CLERUS)
 - พนักงานจดจำนวน (MARKERS)
 - พนักงานคัดเลือกของตามใบสั่ง (SORTERS)
 - พนักงานส่งของ

6.6 แผนกโรงเก็บรถ และส่วนจอดรถ (GARAGE & PARKING)

แผนกนี้รับผิดชอบบริการยกเว้นบริการรถพิเศษ (LIMOUSINE) พนักงานประกอบด้วย

- ผู้จัดการ
- พนักงานดูแลรถ
- พนักงานให้สัญญาณ
- พนักงานซ่อมแซม
- พนักงานซ่อมเครื่องยนต์
- พนักงานขับรถ

อัตราค่าจ้างคน

อัตราค่าจ้างคนในธุรกิจโรงแรม พิจารณาจาก

ก. มาตรฐานของโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งไว้ในสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ข. อัตราการเข้าพัก

ไม่มีการแก้ไข หรือเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยพิจารณาเปรียบเทียบจากมาตรฐานดังนี้

TYPICAL ARTIOS	STAFF	:	ROOM
MODERN LUXURY RESORT HOTEL	2.0	:	1
CONVENTION HOTEL (SUPERIOR GRADE)	1.0	:	1
LARGE CITY CENTER HOTEL	0.8	:	1
RESORT HOTEL (MEDIUM GRADE)	0.6	:	1
MINIMUM SERVICE HOTEL & MOTEL	0.25	:	1

หมายเหตุ อัตรากำลังคนเฉลี่ยสำหรับกิจการโรงแรมในประเทศไทย ซึ่งทำการสำรวจโดยการ
ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สรุปได้ว่า แรงงานสำหรับโรงแรมในกรุงเทพมหานคร มี
อัตราส่วนเท่ากับ 1.46 คน/1 ห้องพัก

การแบ่งประเภทของแรงงาน

พนักงานในธุรกิจโรงแรม อาจแบ่งตามลักษณะของงานได้ 4 ระดับ ดังนี้

พนักงานระดับที่ 1 ทักษะระดับบริหาร เช่น MANAGING DIRECTOR, MARKETING
DIRECTOR, DEPUTY MANAGING DIRECTOR

พนักงานระดับที่ 2 ทักษะระดับสูง เช่น CHIEF ENGINEER, CHIEF ACCOUNTANT,
ROOM DIVISION, PERSONAL MANAGER

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พนักงานระดับที่ 3 ทำงานที่ใช้เทคนิค BARTENDER, KITCHEN SUPERVISOR,
ACCOUNTING STAFF, HEAD WAITER

พนักงานระดับที่ 4 ทำงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิค ROOM CLEANERS, WAITERS,
TELEPHONE OPERATORS, GARDENERS

อัตราจ้างคน

จากการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ จากมาตรฐานโดยทั่วไปของ COMMERCIAL HOLIDAY
VILLAGE ที่มีลักษณะการให้บริการคล้ายคลึงของ PIC. อัตราส่วนของแขกที่พักอยู่/คนทำงาน
(GUEST/EMPLOYEE) 1.0/0.2 คน ดังนั้นสามารถคำนวณประมาณพนักงานในโครงการได้ดังนี้

PACIFIC ISLANDS CLUB มีจำนวนห้องพัก 256 ห้อง

ห้องพักหนึ่งห้องสามารถพักได้ 2 คน

จำนวนแขกที่มาพักทั้งหมด $256 \times 2 = 512$ คน

อัตราจ้างพนักงาน $512 \times 0.2 = 103$ คน

กำลังคนเท่านี้ไม่พอเพียง เพราะว่ามีกิจกรรมที่เพิ่มเติมขึ้นมาอีก เช่น MINICLUB SPORTS
AND ARTS & CRAFTS จึงมีนโยบายที่จำนวน CLUB MATES นี้เข้ามาทำงาน

ในอัตราพนักงาน/แขกที่มาพัก (STAFF/GUEST) 130 คน : 1500 คน

พนักงาน ที่มาเพิ่ม $130 \times 512 = 45$ คน

1500

รวมอัตราพนักงานทั้งหมดในโครงการ $103 + 45 = 148$ คน

อัตราจ้างคนของหน่วยงาน	ทั้งหมด
FRONT OFFICE DEPARTMENT	
FRONT OFFICE MANAGER	1 คน
ASSISTANT FRONT OFFICE MANAGER	2 คน
NIGHT MANAGER	1 คน
RESERVATION MANAGER	1 คน

RESERVATION CLERK สำหรับการปฏิบัติงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ 2 ปี คน ระเบียบด้านการค้า
ไม่ REGISTRATION CLERK ให้มีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร 2 คน ที่มีการนำไปใช้

TOUR SERVICE MANAGER	1 คน
TOUR CO-ORDINATOR	2 คน
CHIEF RECEPTION	1 คน
RECEPTION STAFF	4 คน
FRONT CASHIER	2 คน
MONEY EXCHANGE	1 คน
SAFE DEPOSIT	2 คน
CHIEF TELEPHONE	1 คน
TELEPHONE OPERATOR	2 คน
MAIL	2 คน
TELEX	2 คน
รวมทั้งหมด	28 คน

อัตราจ้างคนของหน่วยงาน FOOD AND BEVERAGE DEPARTMENT

FOOD & BEVERAGE MANAGER	1 คน
ASSISTANT F&B MAHAGER	1 คน

อัตราจ้างคนของหน่วยงาน MAIN DINING ทั้งหมด

MAIN DINING MANAGER	1 คน
SUPERVISOR	1 คน
RECEPTION	1 คน
WAITER	10 คน
BUSBOY/GIRL	15 คน
รวมทั้งหมด	28 คน

อัตราจ้างคนของหน่วยงาน LOBBY LOUNGE ทั้งหมด

MANAGER	1 คน

เอก SUPERVISOR ที่สวจนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่า BARTENDER สิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร 2 คน ที่มีการนำไปใช้

WAITER	7 คน
BARBOY/GIRL	5 คน
CASHIER	2 คน
รวมทั้งหมด	18 คน

อัตราจ้างคนของหน่วยงาน SHOP & BOUTIQUE

MANAGER	1 คน
SUPERVISOR	1 คน
CASHIER	1 คน
พนักงานขาย	2 คน
รวมทั้งหมด	5 คน

อัตราจ้างคนของหน่วยงาน GAME ROOM

MANAGER	1 คน
SUPERVISOR	2 คน
BARTENDER	1 คน
CASHIER	3 คน
WAITER	7 คน
รวมทั้งหมด	14 คน

อัตราจ้างคนของหน่วยงาน RESTAURAN

RESTAURANT MANAGER	1 คน
SUPERVISOR	1 คน
CASHIER	1 คน
RECEPTION	2 คน
WAITER	10 คน
BUS BOY	10 คน

เอกสารที่ส่งไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ 25 ปี ครอบครองด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาพฤติกรรม และหน้าที่ในส่วนต่าง ๆ

1. การศึกษาพฤติกรรมภายใน LOBBY

เปิดบริการตลอดเวลา

ผู้เยี่ยมชม

ก. ผู้ให้บริการ

พนักงานบริเวณ FRONT DESK แบ่งการทำงานเป็น 3 ผลัด

ผลัดแรก 8.00 น. ถึง 16.00 น. (10 คน)

ผลัดที่ 2 16.00 น. ถึง 24.00 น. (10 คน)

ผลัดที่ 3 24.00 น. ถึง 8.00 น. (2 คน)

ผู้บังคับบัญชาโดยตรง FRONT OFFICE MGK.

แบ่งหน้าที่หน่วยงานดังนี้

FRONT DESK

RECEPTION REGISTRATION CASHIER SAFE DEPOSIT MONEY EXCHANGE MAIL TOUR

1) แผนกทะเบียน

(3 คน)

หน้าที่

ทำหน้าที่ลงทะเบียนการเข้าพักของแขก CHECK IN - CHECK OUT

บทบาท

ก) ยืนประจำอยู่ตามตำแหน่ง

ข) ทักท้วงลงทะเบียนการเข้าพักของแขกแต่ละคน

ค) ถ้าแขกไม่ได้จองห้องไว้ล่วงหน้า หาห้องว่างให้แขกตามที่ต้องการ

ง) ทาสถิตการเข้าพักของแขก

จ) เก็บรักษากุญแจห้องของแขกทั้งหมด

ช) คอยต้อนรับแขก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรม

ก) เมื่อแขกลงมาจากรถที่ ROYER มีพนักงานมาต้อนรับและให้เครื่องดื่ม WELCOME DRINK ส่วนหัวหน้าทัวร์จะไปติดต่อด้านที่พัก (GROUP TOUR) โดยแขกสมาชิกจะถูกพามายังโถงต้อนรับแนะนำตัวผู้จัดการประชาสัมพันธ์และพนักงาน CLUB MATES ฝ่ายต่าง ๆ กิจกรรมต่าง ๆ ในลักษณะแขกไม่มากับ TOUR เมื่อแขกแสดงความจำนงจะขอเข้าพักในโรงแรม จะมาติดต่อที่เคาน์เตอร์ตรงบริเวณ แผนกลงทะเบียน พนักงานจะกล่าวต้อนรับและถามแขกว่าจองห้องพักไว้หรือเปล่าถ้าไม่ได้จองก็จะหาห้องที่ว่างให้แขก โดยตรวจดู ROOM RACK ตามบริเวณเคาน์เตอร์ว่าห้องใดยังไม่มีแขกเข้าพักก็จะจัดห้องให้ โดยจะดูว่าแขกมากี่คนก็จะจัดห้องให้ไปตามนั้นหรือแขกจะยืนยันความจำนงว่าต้องการห้องชนิดใด คือเป็นแบบเตียงเดี่ยวหรือเตียงคู่ (ROOM RACK) คือ ที่เก็บชื่อและประวัติของแขกแต่ละคนว่าพักอยู่ห้องไหน ใบเก็บชื่อนี้จะมี 2 แผ่น)

ข) ทำการ CHECK IN ให้แขก โดยแขกเซ็นชื่อ ที่อยู่ วันเดือนปีเกิด สัญชาติ อาชีพการทำงาน ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว บัตรประจำตัวประชาชน ลงในใบกรอกเรียกว่า บัตรจดนามผู้พักซึ่งในใบนี้จะกำหนดวันและเวลาเข้าพัก ระยะเวลาและการเลิกพัก ในเวลาใด วันใด

ค) เมื่อแขกเซ็นชื่อ ที่อยู่แล้ว พนักงานจะทำการกรอกตัวเลขบางอย่างที่แขกมิได้กรอกและขอใบสำคัญ เช่น พาสปอร์ต หรือบัตรประจำตัวประชาชน เพื่อทำการเช็กดูให้ถูกต้อง พนักงานจัดทำบัตรเครดิต (บัตรห้องพัก) ให้แขกไว้ใช้จ่ายแทนการจ่ายเงินในโครงการ

ง) จากนั้นก็จะหยิบกุญแจห้องที่ต้องการให้กับแขกจากที่เก็บกุญแจห้อง

จ) ในกรณีเป็นลักษณะทัวร์ โกด์จะเป็นผู้มาทำการติดต่อกับพนักงานทะเบียน ส่วนแขกอื่น ๆ ก็จะทำที่นั่งพักในบริเวณ LOBBY สำหรับการติดต่อกับพนักงานลักษณะดังกล่าวมาแล้ว

ฉ) สำหรับในกรณีที่แขกได้จองห้องพักไว้แล้ว พนักงานจะถามชื่อ นามสกุล เพื่อเช็กกับบัตรจองห้องของทางโรงแรม จากนั้นให้บัตรจดนามผู้พักแก่แขกกรอกข้อความ จากนั้นกรอกข้อความที่เหลือต่อและทำการทบทวนกับใบของห้องอีกครั้งหนึ่ง เพื่อกันความผิดพลาดให้กุญแจห้องแขก และคอยบอกว่าห้องที่พัสดุทางตึกไหนของโรงแรมและต้อง ไปขึ้นลิฟต์ตัวไหน

ช) จากนั้น BELL BOY จะเข้ามาถามพนักงานว่าแขกคนไหนอยู่ห้องพักทางตึกไหน เพื่อจะได้ขนกระเป๋าไปถูกต้อง

ซ) เมื่อพนักงานทำการ CHECK IN เรียบร้อยแล้ว จะนำใบลงบันทึกในสมุดลงทะเบียนของโรงแรม (การบันทึกนี้เป็นการทาสีและเพื่อไปเช็กกับกองตรวจคนเข้าเมือง) จากนั้นออกบิลล์ห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แขกและนำไปส่งให้กับแคชเชียร์ เพื่อคิดจำนวนอีกที

- ฉ) ทําทารลงรายงานประจำวัน ว่าวันนี้มีแขกเข้าพักเป็นจำนวนเท่าไร
- ญ) โทรศัพท์ไปทางแผนกแม่บ้าน เพื่อติดต่อว่าแขกเข้าพักห้องไหน จะได้จัดเตรียมห้องพร้อมเครื่องดื่มและของตกแต่งจำพวกไม้ดอก และต่อสายโทรศัพท์ให้เรียบร้อย เพื่อบริการแขกอย่างเต็มที่
- ฎ) ในการที่แขกจะย้ายห้อง ทําทารเช็คว่างห้องไหนว่าง จากนั้นรับกุญแจเก่าคืนและให้กุญแจใหม่แก่แขก และทําทารป้อนข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ จากนั้นนำไปเปลี่ยนห้องลงไปยังแคชเชียร์และแผนกแม่บ้าน แผนกโอเปอเรเตอร์ จะได้ทำการต่อสายโทรศัพท์เข้ากับเครื่องใช้ในห้องพักใหม่
- ฏ) ทําทารตอบข้อซักถาม และคอยต้อนรับแขก
- ด) เมื่อแขกจะกลับ จะทําทาร CHECK OUT แขกจะคืนกุญแจห้องและจ่ายเงินที่แคชเชียร์ด้านหน้า
- ค) ในกรณีที่อุปกรณ์ในบริเวณ FRONT DESK เสียหาย ติดต่อแผนกช่างให้ทำการซ่อมแซม
- ก) เมื่อแขกจะออกไปธุรกิจข้างนอกจะล็อกห้องและเอากุญแจมาใส่ใน KEY DROP ที่เคาน์เตอร์ พนักงานก็จะนำไปใส่ในช่อง KEY RACK ตามเดิม เมื่อแขกกลับมาจะมาขอกุญแจได้

ปัญหาที่เกิด

- ก) บริเวณมีการติดต่อกับแขกอยู่เกือบตลอดเวลา โดยเฉพาะเวลาทัวร์มาอาจเกิดการสับสนได้ ควรให้บริเวณนี้ที่กว้างและให้มีพนักงานประจำบริเวณนี้มากกว่าบริเวณอื่น ๆ
- ข) การติดต่อกับแผนกอื่น ๆ ส่วนมาใช้โทรศัพท์ เพราะฉะนั้นจะต้องมีโทรศัพท์วางไว้นาน ตำแหน่งที่สะดวก และควรมีหลายเครื่อง เพื่อการติดต่อที่รวดเร็ว

2) INFORMATION

(1-1-1) (3 คน)

หน้าที่

ให้ข่าวสารและตอบคำถามแก่แขก

บทบาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ก) ดือนรับแขกผู้เข้ามาใช้บริการในโรงแรม
- ข) ตอบข้อซักถามและให้คำแนะนำแก่แขก
- ค) แจกเอกสารแนะนำกรุงเทพมหานครเมื่อแขกต้องการ

กิจกรรม

- ก) เมื่อแขกมีข้อข้องใจเกี่ยวกับตัวโรงแรม การปฏิบัติต้องการทราบสถานที่ท่องเที่ยวหรืออยากทราบว่าสถานที่ที่ต้องการจะไปอยู่ที่ไหน ก็จะเดินเข้ามาถามตรงที่เคาน์เตอร์บริเวณนี้ พนักงานซึ่งยืนปฏิบัติหน้าที่อยู่ตรงนั้น ต้องทำการคอยดูแลคอยตอบข้อซักถามที่แขกข้องใจ ถ้ากรณีที่แขกต้องการทราบสถานที่ท่องเที่ยว พนักงานอาจจะแนะนำให้ไปติดต่อกับทัวร์ของบริษัทท่องเที่ยว อาจแจกหนังสือเอกสารที่แนะนำกรุงเทพมหานครสถานที่ชื่อของ แหล่งท่องเที่ยวซึ่งทุกโรงแรมต้องจัดพิมพ์ไว้แจกให้แขกหรืออาจแจกแผนที่ซึ่งแสดงถึงบริเวณที่จะสามารถเดินช้อปปิ้งได้ให้กับแขก
- ข) ในกรณีที่บุคคลต้องการจะเข้าพบกับแขกที่พักโรงแรม แต่ไม่ทราบว่าพักห้องไหน ก็ให้แจ้งชื่อนามสกุล ของแขกแก่พนักงาน ทางพนักงานจะไปตรวจเช็คที่ INFORMATIONRACK ซึ่งจะมีชื่อแขกเรียงตามตัวอักษรและหมายเลขห้องที่พักเพื่อสะดวกในการหา
- ค) สำหรับกรณีที่ทีมงานจัดเลี้ยงขึ้นในบริเวณโรงแรม แขกที่เข้ามาใช้บริการห้องจัดเลี้ยงไม่ทราบว่าห้องจัดเลี้ยงอยู่ในตำแหน่งใดก็อาจจะเข้ามาถามพนักงานก็ได้ ซึ่งพนักงานก็จะบอกทิศทางให้ เพราะฉะนั้นบริเวณนี้ตั้งอยู่ในบริเวณที่สามารถมองเห็นบันไดลิฟท์ ได้อย่างชัดเจน
- ง) ต้องมีตารางเวลา สำหรับแจ้งแก่พนักงาน หรือแจกให้แขก
- จ) ต้องมีการ์ดสำหรับแจกให้แขก สำหรับแขกที่ต้องการจะไปเที่ยวโดยลำพัง เมื่อถึงเวลาจะกลับโรงแรมแขกจะนำการ์ดนี้ส่งให้แท็กซี่ ซึ่งในการ์ดนี้จะเขียนข้อความว่า กรุณานำไปส่งที่โรงแรม..... โดยที่แขกไม่จำเป็นต้องเสียเวลาพูดกับแท็กซี่
- ฉ) บางครั้งมีการติดต่อทางโทรศัพท์กับแผนกอื่น ๆ ภายในโรงแรม

3) ฝ่ายโปรเซสส์และโทรเลข

(1-1-0) (2 คน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าที่

บริการด้านโปรซีและโทรเลข

บทบาท

- ก) รับโปรซีโทรเลขหรือเทเล็กซ์จากแขกผู้เข้ามาใช้บริการโรงแรม เพื่อทำการก็จะรวบรวมจดหมายไว้สำหรับให้กับบุรุษโปรซีที่จะมารับจดหมายไปส่งยังบริเวณเคาน์เตอร์
- ข) ทำการรับจดหมายที่ส่งมาถึงแขกจากบุรุษโปรซี ทำการแยกรายชื่อและห้องจากนั้นนำไปเขียนไว้ที่ KEY RACK ตรงบริเวณลงทะเบียน
- ค) ในการส่ง เทเล็กซ์ที่ทันลักษณะ เดียวกัน เพียงแต่พนักงานจะนำข้อความที่แขกต้องการจะส่งไปยังห้อง เทเล็กซ์เพื่อทำการพิมพ์เทเล็กซ์ส่ง และรับข้อความที่ส่งมาโดยเทเล็กซ์ให้กับแขกทางช่อง KEY RACK และพนักงานฝ่ายทะเบียนทะเบียนจะส่งให้กับแขกเมื่อแขกมารับกุญแจไป

4) CASHIER

(1-1-1-) (3 คน)

หน้าที่

เก็บค่าบริการต่าง ๆ ของแขกที่เข้ามาพักในโรงแรม

บทบาท

- ก) รับบิลล์จากแผนกทะเบียนมาจัดเก็บเข้าแฟ้ม
- ข) คิดเงินค่าห้องของแขกทุกวัน ขณะที่แขกยังพักในโรงแรม
- ค) เช็คไปตามแผนกต่าง ๆ ว่าแขกได้เข้าไปใช้บริการอะไรบ้าง เป็นจำนวนเงินเท่าไร
- ง) CHECK OUT ให้แขก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าที่

บริการด้านโปรซีและโทรเลข

บทบาท

- ก) รับโปรซีโทรเลขหรือเทเล็กซ์จากแขกผู้เข้ามาใช้บริการโรงแรม เพื่อทำการที่จะรวบรวมจดหมายไว้สำหรับให้กับบุรุษโปรซีที่จะมารับจดหมายไปส่งยังบริเวณเคาน์เตอร์
- ข) ทำการรับจดหมายที่ส่งมาถึงแขกจากบุรุษโปรซี ทำการแยกรายชื่อและห้องจากนั้นนำไปเสียบไว้ที่ KEY RACK ตรงบริเวณลงทะเบียน
- ค) ในการส่งเทเล็กซ์ที่ลักษณะเดียวกัน เพียงแต่พนักงานจะนำข้อความที่แจ้งต้องการจะส่งไปยังห้องเทเล็กซ์เพื่อทำการพิมพ์เทเล็กซ์ส่ง และรับข้อความที่ส่งมาโดยเทเล็กซ์ให้กับแขกทางช่อง KEY RACK และพนักงานฝ่ายทะเบียนทะเบียนจะส่งให้กับแขกเมื่อแขกมารับกุญแจไป

4) CASHIER

(1-1-1-) (3 คน)

หน้าที่

เก็บค่าบริการต่าง ๆ ของแขกที่เข้ามาพักในโรงแรม

บทบาท

- ก) รับบิลล์จากแผนกทะเบียนมาจัดเก็บเข้าแฟ้ม
- ข) คิดเงินค่าห้องของแขกทุกวัน ขณะที่แขกยังพักในโรงแรม
- ค) เช็คว่าตามแผนกต่าง ๆ ว่าแขกได้เข้าไปใช้บริการอะไรบ้าง เป็นจำนวนเงินเท่าไร
- ง) CHECK OUT ให้แขก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรม

- ก) รับบิลล์ห้องพักแยกจากฝ่ายทะเบียน (เมื่อแขก CHECK IN แล้ว เจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียนจะออกบิลล์ห้องพักมาให้ฝ่ายแคชเชียร์) นำมาเข้าแฟ้ม ซึ่งจะจัดเรียงตามลำดับรายชื่อห้อง โดยแบ่งตามปีกของห้องพัก
- ข) พนักงานแคชเชียร์จะนำบิลล์ดังกล่าวของทุกห้องเข้าเครื่องทุกวัน (ตัวเลขจะไปปรากฏในบิลล์ ตรงบาติที่แขกยังพักอยู่ในโรงแรม เป็นการคิดเงินค่าห้องพักแยกประจำวัน
- ค) เมื่อแขกจะมา CHECK OUT พนักงานแคชเชียร์จะโทรศัพท์ไปตาม ที่อยู่ตามชั้นที่แขกพัก ว่าแขกชั้นนี้ ห้องนี้ ได้สั่งอาหารและเครื่องดื่มอะไรบ้าง จะทำการออกบิลล์ โทรไปเช็คกับฝ่ายโอเปอเรเตอร์ว่าแขกห้องนี้โทรศัพท์กี่ครั้ง หรือโทรไปเช็คที่คอฟฟี่ช็อปหรือฝ่ายบริการอื่น ๆ ว่าแขกได้เข้าไปทานอาหารและเครื่องดื่มอะไร รวมค่าห้อง ค่าอาหาร เครื่องดื่ม โทรศัพท์ โดยนำบิลล์ที่ฝ่ายทะเบียนออกให้มาเข้าเครื่องรวมจำนวนเงินที่แขกใช้ทั้งหมด
- ง) รับเงินค่าบริการจากแขก
- จ) เช็ดยอดเงินที่ได้รับลงไปยังแผนกบัญชี

หมายเหตุ การจ่ายเงินของแขกยังแบ่งออกเป็นหลายลักษณะ คือ

- 1) คอมปานี
- 2) เอเจนต์ บริษัทหรือตัวแทนส่งทางด้านการธุรกิจ
- 3) แอร์-ไลน์ ในกรณีที่เครื่องบินล่าช้าแขกจะถูกส่งมาพักตามโรงแรมทางสายการบินเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้
- 4) บัญชีส่วนตัวแขกจะ CHECK IN และ CHICK OUT ด้วยตนเอง (ออกค่าใช้จ่ายเอง)
- 5) ส่วนแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
(1-0-0) (1 คน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าที่

บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา

บทบาท

- ก) พนักงานจะประจำอยู่ในตำแหน่งนี้ตรงหลัง เคาน์เตอร์
- ข) บริการและแลกเปลี่ยนเงินตราสกุลต่าง ๆ
- ค) บริการแลกเงิน

กิจกรรม

- ก) แยกที่เข้ามาใช้บริการ ถ้ามีความประสงค์จะมาเปลี่ยนเงินดอลลาร์ในสกุลต่าง ๆ มาเป็นเงินไทย ก็จะมาใช้บริการที่เคาน์เตอร์ พนักงานก็จะทำการแลกเปลี่ยนให้อัตราที่กำหนด ๆ ว่าเป็นสากล ในบริเวณนี้จะมีบอร์ดแสดงอัตราแลกเปลี่ยนเงินในสกุลต่าง ๆ มาติดไว้ให้แขกดู เพื่อที่จะได้ไม่สับสนและสะดวกในการแลกเงิน
- ข) นอกจากนั้นแขกยังสามารถแลกเงินโดยกลับเป็นเงินดอลลาร์ได้
- ค) บริเวณนี้จะต้องมีที่เก็บเงิน ซึ่งจำแนกออกจากสกุลต่าง ๆ อย่าง เป็นหมวดหมู่และต้องอยู่ในที่ที่ปลอดภัยด้วย

6) SAFE DEPOSIT

(1-1-1) (3 คน)

หน้าที่

เก็บรักษาของมีค่าของแขก

บทบาท

- ก) ต้อนรับและดูแลแขกที่จะนำของมีค่ามาฝาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ข) พาแขกไปยังบริเวณเก็บรักษาของมีค่า
- ค) เก็บของมีค่าของแขกไว้ในลิ้นชักเซฟ
- ง) มอบกุญแจให้แขกเก็บรักษา 1 ดอก
- จ) เก็บรักษากุญแจที่เหลืออีกดอกหนึ่ง

กิจกรรม

- ก) สำหรับแขกบางคนที่มีของมีค่ามาติดตัวด้วย ไม่สมควรที่จะเก็บรักษาเอาไว้ในห้องควร
จะมติดต่อกับเคาน์เตอร์ตรงแผนกนี้ เพื่อให้พนักงานนำไปเก็บรักษาไว้ในเซฟซึ่งมีลักษณะ
เป็นลิ้นชัก เรียงเป็นแถว ๆ แบ่งเป็นล็อก ๆ เท่ากับจำนวนห้องของโรงแรม
 - ข) พนักงานจะนำแขกไปยังบริเวณเก็บของมีค่า มีลักษณะ เป็นลิ้นชัก ซึ่งจะเปิดได้ด้วยกุญแจ 2
ดอก พนักงานจะ เปิดกุญแจและ เก็บของมีค่าลงในลิ้นชักที่มีหมายเลขตรงกับหมายเลขห้อง
พักแขก จากนั้นพนักงานจะส่งกุญแจดอกหนึ่งให้แขกเก็บรักษาไว้ อีกดอกหนึ่งพนักงานจะทำการเก็บ
รักษาไว้เอง ลิ้นชักดังกล่าวนี้จะต้องใช้กุญแจทั้งสองดอกนี้ไปเปิดพร้อมกัน
 - ค) สำหรับบริเวณที่เป็นส่วนเก็บรักษาของมีค่าดังที่กล่าวไว้แล้วควรจะต้องอยู่ใกล้กับเคาน์เตอร์
ของแผนกนี้ และไม่ควรให้เห็นได้ชัดมากนักจากบริเวณเคาน์เตอร์ FRONT DESK
- ปัญหาที่เกิด

บริเวณลิ้นชักเก็บกุญแจ ควรจะมีการดีไซน์ให้พนักงานสามารถใช้ได้ตรงประโยชน์ใช้สอยที่สุด

7) ส่วนบริการกระเป๋าเดินทาง

ประกอบไปด้วย BELL CAPTION & BELL BOY

จำนวนพนักงาน BELL CAPTION 1 คน

BELL BOY 5 คน

ระยะเวลาการทำงานแบ่งเป็น 3 ผลัด

รอบเช้าเวลา 6.15 น. ถึง 14.45 น.

รอบบ่ายเวลา 14.00 น. ถึง 22.00 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รอบค่ำ เวลา 22.00 น. ถึง 6.30 น. (เฉพาะรอบค่ำใช้พนักงาน 2 คน)

8) BELL CAPTION

(1 คน) (1-1-1) (3 คน)

หน้าที่

ควบคุมดูแลการทำงานของ BELL BOY

บทบาท

- ก) คุมการทำงานของ BELL BOY ให้สะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพที่สุด
- ข) บางครั้งเมื่อแขกเข้ามา CHECK IN จำนวนมาก อาจต้องเข้าไปช่วย BELL BOY
- ค) รับโทรศัพท์ที่มีมาถึงแขกและสั่งให้ BELL BOY ไปตามแขกมารับโทรศัพท์

กิจกรรม

- ก) นั่งทำงานอยู่บริเวณเคาน์เตอร์
- ข) คุมการทำงานของ BELL BOY อีกทีหนึ่ง ในกรณีที่แขกเข้ามาจำนวนมากอาจเข้าไปช่วยขนกระเป๋าให้แขกด้วย
- ค) กรณีที่แขก CHECK OUT ออกไปแล้ว แต่มีกระเป๋าฝากกระเป๋าไว้ที่บริเวณนี้โดยพนักงานจะทำการออกตัวให้แขก จัดลิ้นชักกระเป๋า เป้า ชื่อแขกและหมายเลขห้องและเช็คดูว่าแขกมีบิลล์ CHECK OUT เรียบร้อยหรือยัง จากนั้นก็นำกระเป๋าไปเก็บใน BAGGAGE ROOM
- ง) คอยรับโทรศัพท์บริเวณเคาน์เตอร์ เมื่อแขกต้องการให้คนขึ้นไปขนกระเป๋าบนห้องพักเนื่องจากแขกจะ CHECK OUT จะออกคำสั่งให้ BELL BOY ขึ้นไปขนกระเป๋าหรือบางที่รับโทรศัพท์ที่มีมาถึงแขก ออกคำสั่งให้ BELL BOY ไปตามหาตัวแขกมารับโทรศัพท์ สำหรับกรณีที่แขกมาทัวร์ จะมีตารางอยู่ที่บริเวณเคาน์เตอร์ เขียนชื่อกรุปของแขก พร้อมทั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เวลา CHECK IN และ CHECK OUT

9) BELL BOY

(3-3-1) (7 คน)

หน้าที่

บริการขนกระเป๋าดำเนินทางและสัมภาระให้แขก

บทบาท

- ก) ขนกระเป๋าดำเนินทางของแขกที่ CHECK IN แล้วไปยังห้องพักแขก
- ข) ขนกระเป๋าดำเนินทางของแขกที่ CHECK OUT ไปถึงรถที่แขกใช้เดินทางกลับ
- ค) ตามแขกมารับโทรศัพท์ที่มีมาถึงแขก

กิจกรรม

- ก) พนักงานจะอยู่ประจำแถวมีบริเวณหน้าประตูทางเข้า
- ข) เมื่อมีทัวร์เข้ามา พนักงานจะต้องเดินออกไปต้อนรับแขกที่เข้ามา และคอยขนกระเป๋ามาของแขกลงจากรถทัวร์มารวมกันไว้ที่บริเวณเคาน์เตอร์ BELL CAPTION รอจนกระทั่งแขก CHECK IN กับพนักงานลงทะเบียนเรียบร้อยแล้ว จะเดินเข้าไปถามพนักงานลงทะเบียนว่าแขกที่เข้ามานั้นพักทางปีกไหน ห้องอะไร
- ค) ขนกระเป๋ามาและสัมภาระทั้งหมดลงบนรถขนสัมภาระ (ถ้าแขกน้อยใช้ลักษณะทั่วไป)ตามแขกไปยังห้องพัก จากนั้น พนักงานก็จะไปขนกระเป๋ามาและสัมภาระของแขกลงมา
- ง) ขนกระเป๋ามาและสัมภาระของแขกไปส่งให้แขกถึงที่รถของแขกหรือรถแท็กซี่ หรือรถทัวร์
- จ) กรณีที่แขกจะออกจากโรงแรม อาจใช้บริเวณนี้รับฝากกระเป๋ามาได้ ฉะนั้นบริเวณนี้ต้องมี BAGGAGE ROOM สำหรับรับฝากกระเป๋ามา โดยอาจจะทำเป็นป้ายชี้ชัดกระเป๋ามาเพื่อสะดวกในการรับคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉ) สำหรับกรณีที่มีโทรศัพท์มาถึงแขก โอเปอเรเตอร์ของโรงแรมจะต่อมาที่ BELL CAPTION แจ้งชื่อ นามสกุล ของคนที่มีโทรศัพท์มาถึง จากนั้น BELL CAPTION เขียนชื่อ นามสกุล ของคนที่มีโทรศัพท์มาถึงลงบนกระดานและ เดินชูป้ายไปตามล็อบบี้และ SIDEWALD CAFE อาจมีการสั่นกระดิ่ง เพื่อหาตัวมารับโทรศัพท์

10) พนักงานเปิดประตู

(1 คน) (1-1-0) (2 คน)

แบ่งการทำงานเป็น 2 ผลัด

ผลัดแรก ตั้งแต่เวลา 7.15 น. ถึง 14.45 น.

ผลัดที่ 2 ตั้งแต่เวลา 14.00 น. ถึง 22.00 น.

หน้าที่

พนักงานเปิดประตูของโรงแรม

บทบาท

ก) คอยเปิดประตูให้แขกที่เข้ามาภายในบริเวณโรงแรม

ข) คอยเปิดประตูให้แขกที่จะออกนอกบริเวณโรงแรม

กิจกรรม

ก) ยืนประจำอยู่บริเวณทางเข้าใหญ่

ข) เมื่อแขกนำรถเข้ามาในบริเวณโรงแรม รถจะจอดหน้าทางเข้าใหญ่ พนักงานเปิดประตูจะตรงเข้าไปเปิดประตูให้แขกออกจากรถและทักทายโอภาปราศรัยกับแขก

ค) จากนั้นก็จะเปิดประตูทางเข้าใหญ่ให้แขกเข้าไปภายในบริเวณโรงแรมด้วยอาการนอบน้อม

ง) คอยเปิดประตูเมื่อแขกต้องการออกไปภายนอกบริเวณโรงแรม

จ) คอยบริการเรียกรถให้แขกถ้าแขกต้องการ และคอยอำนวยความสะดวกและสบายเกี่ยวกับรถที่เข้าออก บริเวณทางเข้าของโรงแรม

11) ส่วนติดต่อของสำนักงานท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1 ถึง 2 คน)

หน้าที่

บริการการเดินทางและแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว

บทบาท

ก) บริการและให้คำปรึกษาทางด้านท่องเที่ยว

ข) ติดต่อจองที่นั่งให้แขกที่ต้องการท่องเที่ยวในโปรแกรมที่บริษัทจัดนำเที่ยว

กิจกรรม

ก) นั่งประจำบริเวณเคาน์เตอร์ส่วนติดต่อท่องเที่ยว

ข) ให้การต้อนรับแขก แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวและการบริการท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่บริษัทจัดดำเนินการให้

ค) แจกเอกสารแนะนำการท่องเที่ยว และสถานที่ทางสำนักงานจะมีโปรแกรมจะพาไปดู

ง) บริเวณเคาน์เตอร์ต้องมีโทรศัพท์สำหรับให้พนักงานติดต่อ เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว นอกจากนี้ต้องมีบอร์ด สไลด์ วิวของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เช่น ตลาดน้ำ ให้แขกได้เห็นความสวยงามและความต้องการที่จะไปเที่ยวในสถานที่นั้นเป็นการชักจูงแขกไปในตัว

ข. ผู้รับบริการ

ผู้เข้ารับบริการภายในลوبي แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) แขกที่เข้ามาพักภายในโรงแรม

แขกที่เข้ามาพักภายในโรงแรม จะมีทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

หน้าที่

เป็นแขกของโรงแรม

บทบาท

ปฏิบัติตามกฎที่โรงแรมวางไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรม

- ก) แยกจะลงจากรถ ตรงเข้าประตูทางเข้าใหญ่ อาจเข้านั่งพักภายในล็อบบี้สักครู่ หลังจากเห็นคนหนีออกจากทางเดินทางหรือตรงเข้าไปลงทะเล เป็นเข้าที่พักที่ตรงเคาน์เตอร์ลงทะเล เขียนเลขก็ได้ รับกุญแจจากพนักงานลงทะเล เขียนแล้วตรงขึ้นไปยังห้องพักเลย เพื่อทำการพักผ่อน ชำระร่างกาย
- ข) สำหรับแขกที่มาด้วยกันหลายคน แยกคนหนึ่งจะทำหน้าที่ลงทะเล เป็นเข้าที่พักที่เคาน์เตอร์ สำหรับคนอื่นที่เหลือก็จะเข้านั่งพักผ่อนในบริเวณล็อบบี้ ฉะนั้นเก้าอี้ในบริเวณนี้จะต้องนั่งพักได้นุ่มสบาย เพื่อให้แขกได้รับการพักอย่างจริงจัง
- ค) กรณีที่มาพักในลักษณะทัวร์ ไกด์จะทำหน้าที่ลงทะเล เป็นนำให้กับแขก แยกส่วนอื่น ๆ ก็จะเข้านั่งพักและวางของบริเวณล็อบบี้ บริเวณนี้จะต้องกว้างขวางและมีที่นั่งเพียงพอสำหรับแขกที่เข้ามาแต่ละครั้ง จากนั้นหัวหน้าทัวร์จะตรงมายังล็อบบี้ และทำการแจกกุญแจห้องโดยขานชื่อแต่ละคนเพื่อรับกุญแจห้อง
- ง) จากนั้นแขกทั้งหมดก็จะตรงเข้าห้องพัก
- จ) แยกอาจให้บริการล็อบบี้เป็นที่ชุมชนพบปะกันของทัวร์ที่มาด้วย เพื่อรอสมาชิกให้พร้อมที่จะไปท่องเที่ยวในที่ต่าง ๆ ที่ต้องการ

2. บุคคลภายนอกที่เข้ามาใช้บริการภายในของโรงแรม

หน้าที่

เป็นแขกที่เข้ามาใช้บริการของทางโรงแรม

บทบาท

- ก) เข้ามาในบริเวณล็อบบี้เพื่อนั่งรอ
- ข) ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ ที่ทางโรงแรมวางเอาไว้

กิจกรรม

- ก) บุคคลภายนอกที่เข้ามาพักรอในบริเวณล็อบบี้ เพื่อรอพบปะพูดคุยในเรื่องธุรกิจ หรือเรื่องส่วนตัวกับแขกที่มาพักในโรงแรมหลังจากโทรศัพท์ขึ้นไปยังห้องพักแขกแล้ว ก็จะนั่งรออยู่ในบริเวณล็อบบี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ข) บุคคลภายนอกที่เข้ามาพักในบริเวณล็อบบี้ เพื่อจะตรงเข้าไปยังงานจัดเลี้ยงสังสรรค์ หรือประชุม ในห้องจัดเลี้ยงของโรงแรม หรือส่วนบริการอื่น ๆ
- ค) บุคคลภายนอกที่เข้ามาพักในบริเวณล็อบบี้ เพื่อรอที่จะติดต่อธุรกิจการงานกับบุคคลใด บุคคลหนึ่งที่พำนักในบริเวณโรงแรม

2. การศึกษาพฤติกรรมภายใน LOBBY LOUNGE

เปิดบริการเวลา 7.00 น. - 21.00 น.

ผู้เข้าพักใน LOBBY LOUNGE

ก. ผู้ให้บริการ

1. หัวหน้าห้อง

(1 คน)

หน้าที่

ควบคุมดูแลการปฏิบัติการภายใน

บทบาท

- ควบคุมดูแลการพำนักของพนักงาน
- ดูแลต้อนรับแขก
- แต่งกายสุภาพ
- ตรวจตราความเรียบร้อย
- ตรวจดูบัญชียอดขาย

กิจกรรม

- คอยต้อนรับแขกร่วมกับผู้ช่วยห้อง
- คอยช่วยบริการแขก
- ตรวจตราทุกสิ่งให้เรียบร้อย และอยู่ครบถ้วนทั้งเวลาเปิดและปิดห้อง

2. ผู้ช่วยหัวหน้าห้อง

(1 คน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. บาร์เทนเดอร์

(2 คน)

หน้าที่

- ปฏิบัติหน้าที่ในการ เตรียมและการบริการอาหารและ เครื่องดื่มในบริเวณบาร์
- รับผิดชอบงานประจำบาร์ตามที่ได้รับมอบหมาย

กิจกรรม

- พนักงานบริการนำใบสั่ง เครื่องดื่มมามอบให้
- เตรียมเครื่องดื่มและอาหารจําพวกกับแกล้มตามใบสั่ง
- จัดเตรียมเครื่องดื่ม ชนิดต่าง ๆ ให้พร้อมเพียง

บทบาท

- ดูแลรับผิดชอบงานในส่วนประจำบาร์ ตามคำสั่งหัวหน้าห้องและส่วนหน้าบาร์ เชนเดอร์ที่มอบหมาย
- แต่งกายสุภาพเรียบร้อย

5. พนักงานบริการ

(12 คน)

หน้าที่

บริการเสิร์ฟเครื่องดื่มและกับแกล้ม

บทบาท

- รับคำสั่งจากแขกไปให้บาร์ เชนเดอร์และ แคชเชียร์
- เสิร์ฟเครื่องดื่มและกับแกล้ม
- เช็คยอดเงินจากแคชเชียร์ นำไปเก็บให้ครบตามจำนวนกับแขก
- จัดโต๊ะให้เรียบร้อยก่อนเปิดบริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรม

- นำแขกไปนั่งที่โต๊ะที่ว่างตามจำนวนคน
- รอแขกสั่งเครื่องดื่ม จดรายการเป็น 2 ชุด นำไปให้แคชเชียร์ บาร์เทนเดอร์
- รอรับเครื่องดื่มและของกับแกล้มจากบาร์เทนเดอร์ไปเสิร์ฟให้แขก
- คอยดูแลเมื่อแขกสั่งเพิ่ม ควรดูแขกทุก ๆ โต๊ะ
- นำบิลล์จากแคชเชียร์มารับเงินจากแขก ทอนเงิน
- ถ้าเป็นแขกที่พักในโรงแรม ให้แขกเซ็นชื่อ และหมายเลขห้อง เมื่อเช็คจ่ายที่

FRONT CASHIER

- เก็บโต๊ะไปคืนที่ SERVICE COUNTER

ข. ผู้รับบริการ

1. แขกภายในโรงแรม
2. บุคคลภายนอก

หน้าที่

- รับบริการเครื่องดื่มและกับแกล้ม

บทบาท

- แต่งกายตามสบาย
- นั่งสนทนา สั่ง เครื่องดื่ม
- อาจจะนั่งรอตามที่มีการนัดหมาย หรือรอเวลาเครื่องบิน
- จ่ายค่าบริการ

กิจกรรม

- เข้ามาภายในบริเวณ LOBBY LOUNGE
- นั่งและสั่งเครื่องดื่ม
- ใช้เวลาสนทนา ฟังเพลง ดื่มเครื่องดื่ม
- เมื่อจะกลับ เรียกพนักงานบริการมาเก็บเงิน
- รับเงินทอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การศึกษาพฤติกรรมภายใน MAIN DINING

เปิดบริการช่วงเวลา 7.00 - 10.00 น.

12.00 - 14.00 น.

18.00 - 22.00 น.

ผู้ใช้งาน

1. ผู้จัดการ MAIN DINING (1 คน)

หน้าที่	- ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานทุกด้านของภัตตาคารให้ดำเนินด้วยดี
	- ดูแลกับตัน พนักงานต้อนรับ พนักงานเสิร์ฟ พนักงานคอยบริการ
บทบาท	- รับคำสั่งจากฝ่ายบริหารมาดำเนินการและประสานงานกับพนักงานในความรับผิดชอบ
	- ตรวจตราดูแลรับผิดชอบ
กิจกรรม	- ให้คำแนะนำแก้ไข ปรับปรุงบริการอยู่เสมอ
	- ควบคุมดูแลบัญชีรายได้ของภัตตาคาร

ผู้ช่วยผู้จัดการ MAINING DINING

พนักงานทำงาน 1 คน

หน้าที่บทบาท	- เป็นผู้รับคำสั่งจากผู้จัดการ
	- เป็นหัวหน้าผู้ดูแลรับผิดชอบ ภายในส่วนรับประทานอาหารทั้งหมด โดยดูแลความเรียบร้อยต่าง ๆ ทั้งความสะอาด การให้บริการ การจัดตกแต่งสถานที่และการเตรียมอาหารให้เพียงพอ
	- ตรวจตราการทำงานของพนักงานในห้องรับประทานอาหารแต่ละส่วน เสนอแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ
	- เมื่อทางฝ่ายบริหารมีนโยบาย เรื่องอาหารพิเศษที่คิดขึ้นใหม่ต้องคอยชักนำให้ลูกน้องทราบ เพื่อการบริการที่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การบริการแขก ก็คอยต้อนรับและให้การแนะนำอำนวยความสะดวกให้

พนักงานเสิร์ฟ

พนักงานทํางาน 10 คน

- หน้าที่บทบาท
- บริการเสิร์ฟอาหารให้แก่สมาชิกผู้มาใช้บริการ
 - เข้าทํางานก่อนเวลาประมาณ 20 นาที เพื่อจัดสถานที่ดูแลตรวจตราความสะอาดของร่างกายตนเองทั้งแบบฟอร์มถุงเท้า รองเท้า
 - ต้องคอยเช็คว่าคุณคนประจำอยู่ส่วนไหนใครเป็นผู้ร่วมงาน
 - คอยรับคำสั่ง และความรับผิดชอบจากผู้ดูแลและมีผู้ช่วย ในการปฏิบัติงาน คือ BUS BOY หรือ BUS GIRL
 - เมื่อแขกทานอาหารเสร็จ ทําความสะอาดโต๊ะ

- พนักงานต้อนรับ (2)
- แนะนำต้อนรับแขก
 - รับคำสั่งจากหัวหน้าห้อง และรับผิดชอบอย่างเคร่งครัด
 - ประสานงานกับผู้ช่วยหัวหน้าห้องดูแลแขก

- กิจกรรม
- แนะนำแขก และบางครั้งพาแขกไปที่นั่งที่นั่งได้ไว้
 - ช่วยเรียกพนักงานบริการ
 - ให้การต้อนรับ และชี้แจงแก่แขก

ผู้ช่วยพนักงานเสิร์ฟ

พนักงานทํางาน 15 คน

- หน้าที่บทบาท
- เป็นผู้ช่วยเหลือพนักงานเสิร์ฟ
 - รับคำสั่งจากพนักงานเสิร์ฟ
 - เข้าประจำหน้าที่ก่อนห้องอาหารเปิด คอยช่วยเหลือเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ จัดสถานที่ให้พร้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ผู้รับบริการ

เป็นสมาชิกของ PIC และพนักงาน CLUB MATES ที่คอยต้อนรับแขก

หน้าที่

กิจกรรม

- เป็นแขกที่เข้ามารับประทานอาหาร
- เมื่อถึงเวลารับประทานอาหาร แขกจะมายืนเข้าแถวเลือกรับอาหารรับประทาน ซึ่งจัดบริการเป็นแบบบุฟเฟ่ (BUFFET)
- อาหารที่ให้บริการมีหลายชนิด และหลายชาติ เช่น อาหารญี่ปุ่น อาหารไทย อาหารฝรั่ง มีทั้ง อาหารหนัก อาหารว่าง ของหวานและเครื่องดื่ม ให้เลือกรับประทาน
- เมื่อแขกตักเสร็จแล้ว ก็อาจจะเลือกรับประทานอาหารที่แบ่งเป็น 4 ส่วน จะเลือกนั่งทานตรงไหนกับใครก็ได้ โดยจะจัดโต๊ะไว้เป็นโต๊ะสำหรับ 2, 4, 6 ที่นั่ง
- ถ้าทานอาหารไม่อิ่มสามารถไปตักเพิ่มเติมได้ทั้งอาหารหนักอาหารว่าง และเครื่องดื่ม คือจะมีพนักงานคอยเสริมอาหารให้พอเพียงสำหรับสมาชิกที่มาพัก
- ระหว่างทานอาหารจะมีพนักงาน CLUB MATES มาร่วมรับประทานอาหารด้วย ซึ่งจะได้สนทนากันในเรื่องต่าง ๆ
- ทานอาหารเสร็จแล้วก็ไปนั่งพักผ่อน เพื่อรอคอยการทักกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไปที่มีไว้บริการ เช่น การให้ชมการแสดงที่ทางคลับเมดจัดขึ้น

4. การศึกษาพฤติกรรมภายในภัตตาคาร

เปิดบริการ 10.00 - 13.00 น.

และ 17.00 - 22.00 น.

ผู้ช่วยภายใน

(ก) ผู้ให้บริการ

1. ผู้จัดการภัตตาคาร (1 คน)

หน้าที่

- ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานทุกด้านของภัตตาคารให้ดำเนินได้ด้วยดี
- ดูแลงานด้านบริการให้เป็นที่ยอมรับของลูกค้า และเจ้าหน้าที่บริหาร
- ควบคุมดูแลพนักงานต้อนรับหญิง พนักงานเสิร์ฟหญิง รวมทั้งพนักงานเบเกอรี่ด้วย

บทบาท

- รับคำสั่งจากฝ่ายบริหารมาดำเนินการ และประสานงานกับพนักงานในความรับผิดชอบ
- ตรวจสอบดูแลความรับผิดชอบ

กิจกรรม

- ให้คำแนะนำแก้ไขปรับปรุงบริการอยู่เสมอ
- ควบคุมดูแลบัญชีรายได้ของภัตตาคาร

2. ผู้ช่วยผู้จัดการภัตตาคาร (1 คน)

หน้าที่

- ดูแลปฏิบัติงานภายในภัตตาคาร

บทบาท

- รับคำสั่งจากผู้จัดการ และนำมาประสานงานกับพนักงานในความรับผิดชอบ
- แต่งกายสุภาพเรียบร้อย

3. พนักงานต้อนรับ (2 คน)

หน้าที่

- แนะนำและต้อนรับแขก

บทบาท

- รับคำสั่งจากหัวหน้าห้อง และรับผิดชอบอย่างเคร่งครัด
- ประสานงานกับผู้ช่วยหัวหน้าห้องดูแลแขก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรม

- แนะนำแขกและพาแขกไปนั่ง
- ช่วยเรียกพนักงานบริการ
- ำให้การต้อนรับและชี้แจงแก่แขก

4. แคชเชียร์ (1 คน)

หน้าที่

- การเงินภายในภัตตาคาร
- ทราบบัญชีรายรับ-รายจ่าย

บทบาท

- รับเงินจากแขกเข้าบัญชี
- ทราบบัญชีแต่ละวันเสนอผู้จัดการ
- แต่งกายเรียบร้อย

กิจกรรม

- พนักงานบริการนำปลั่งอาหารมาที่โต๊ะแคชเชียร์
- เมื่อคิดเงิน จะหยิบเอาคัสส์ของโต๊ะนั้นมารวมด้วยเครื่องคิดเลข
รวมตัวเลขลงในบิลล์ให้พนักงานบริการไปเก็บเงิน
- รวมยอดเงิน ทราบบัญชีในผลัดต่อไป

5. พนักงานบริการ (10 คน)

หน้าที่

- บริการเสิร์ฟอาหารและ เครื่องดื่ม

บทบาท

- รับคำสั่งจากแขกไปให้แคชเชียร์และครัว
- เสิร์ฟอาหาร และ เครื่องดื่ม
- เช็ดยอดเงินจากแคชเชียร์ นำไปเก็บให้ครบตามจำนวนจากแขก

กิจกรรม

- จัดโต๊ะให้เรียบร้อยก่อนเปิดบริการ
- ถ้ามีการจัดแบบบุฟเฟ่ ต้องจัดให้เรียบร้อย
- นำแขกไปนั่งโต๊ะที่ว่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- รอค้าง จดใบส่งใบให้ครัว และแคชเชียร์
- เสิร์ฟอาหารและ เครื่องดื่ม
- เก็บบิลจากแคชเชียร์มารับเงินจากแขก

ข. ผู้รับบริการ

1. แขกภายในโรงแรม

2. บุคคลภายนอก

หน้าที่

- รับผิดชอบบริการอาหาร และ เครื่องดื่ม

บทบาท

- แต่งกายสุภาพ
- นั่งรับประทานอาหารมีอย่าง ๆ และอาหารว่างต่าง ๆ เช่น ชา กาแฟ
- จ่ายค่าบริการ

กิจกรรม

- เข้ามานั่งในห้อง
- สั่งอาหารและ เครื่องดื่ม
- ใช้เวลาสนทนา และรับประทานอาหาร เครื่องดื่ม
- เมื่อจะกลับเรียกพนักงานบริการมาเก็บเงิน
- รับเงินทอนแล้วกลับออกไป

5. การศึกษาพฤติกรรมภายใน GAME ROOM

เปิดบริการ 18.00 น. - 24.00 น.

ผู้ช่วยภายใน

ก. ผู้ให้บริการ

1. หัวหน้าห้อง (1 คน)

หน้าที่

- ควบคุมดูแลการปฏิบัติการภายใน

บทบาท

- ควบคุมดูแลการทํานานของพนักงาน
- ดูแลต้อนรับแขก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แต่งกายสุภาพ
- ตรวจตราความเรียบร้อย
- ตรวจดูบัญชียอดขาย

กิจกรรม

- คอยต้อนรับแขกร่วมกับผู้ช่วย
- คอยช่วยบริการแขก
- ตรวจตราดูแลทุกสิ่งทุกอย่างที่เรียบร้อย และอยู่ครบถ้วนทั้ง เวลาเปิดและปิดห้อง

2. ผู้ช่วยหัวหน้าห้อง (1 คน)

หน้าที่

- ดูแลการปฏิบัติงานภายในห้อง

บทบาท

- รับคำสั่งจากหัวหน้าห้องในการปฏิบัติการ รับผิดชอบอย่างเคร่งครัด
- ดูแลต้อนรับบริการแขก
- แต่งกายสุภาพเรียบร้อย

กิจกรรม

- คอยต้อนรับแขก
- ประสานงานกับหัวหน้าห้อง
- ดูแลเครื่องเล่นเกมส์ หากชำรุดติดต่อฝ่ายช่าง

การวิเคราะห์เหตุการณ์ หน้าทำน บาร์บริเวณสระน้ำ

1) ผู้ให้บริการ

พนักงานภายในส่วนบริเวณนี้ทำงานเป็น 2 ผลัด

ผลัดแรกเวลา 10.00 - 17.00 น. พนักงานประจำ 11 คน

ผลัดที่สองเวลา 17.00 - 22.00 น. พนักงานประจำ 11 คน

แบ่งหน้าที่หน่วยงานดังนี้

bar captain 1

bartender 3 cashier 2

bar boy/girl 2 waiter 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บาร์กัปตัน

พนักงานทํานาน 1 คน

- หน้าที่บทบาท
- ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของพนักงานของบาร์บริเวณสระน้ำ
 - คอยต้อนรับแขก และให้บริการแก่แขกที่มาใช้บริการ
 - รับผิดชอบดูแลความเรียบร้อย ความสะอาด การให้บริการที่ดี

บาร์เทนเดอร์

พนักงานทํานาน 3 คน

- หน้าที่บทบาท
- ผสมเหล้าให้ถูกต้องตามสูตร และรสชาติ
 - รับคำสั่งจากหัวหน้าบาร์ ในการปฏิบัติงาน และรับผิดชอบงานอย่างเคร่งครัด
 - เตรียมจัดของจัดบาร์ ให้เรียบร้อยก่อนเปิดบริการทั้ง อุปกรณ์ และ เครื่องดื่ม
 - ให้ความร่วมมือกับ กัปตัน พนักงานเสิร์ฟและแคชเชียร์ เป็นอย่างดี เพื่อความประสานงานที่ดี
 - เมื่อได้รับใบคำสั่ง จากพนักงานเสิร์ฟ หรือคำสั่ง เครื่องดื่มจากแขกโดยตรง บาร์เทนเดอร์จะทำการปรุง ตามกรรมวิธีของเครื่องดื่มแต่ละชนิด เมื่อเสร็จเรียบร้อยพนักงานเสิร์ฟจะนำไปให้แขก
 - บาร์เทนเดอร์จะใช้อ่างที่บริเวณเคาน์เตอร์ ทำการล้างแก้ว
 - กรณีสั่งกาแฟ จะเทกาแฟจากหม้อต้มกาแฟ ซึ่งวางอยู่บนบริเวณหลัง เคาน์เตอร์

แคชเชียร์

พนักงานทํานาน 2 คน

- หน้าที่บทบาท
- เกี่ยวกับการเงิน ใช้บัตรในการจ่ายเงิน
 - คอยรับเงินจากแขกหรือ จากพนักงานที่มาสั่ง และจะเขียนบิลส์เก็บไว้ 1 ชุด ให้แขก 1 ชุด
 - เมื่อหมดเวลาทํานาน แคชเชียร์จะรวมยอดเงินและยอดที่ขายทั้งหมด เช็ดยอดเงินในบิลส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่งบัญชีรวมยอดเงินทั้งหมดให้แคชเชียร์ที่ front cashier
ของแต่ละรอบ

ผู้ช่วยบาร์เทนเดอร์

พนักงานทํางาน 2 คน

- หน้าที่บทบาท
- เป็นผู้ช่วยบาร์เทนเดอร์
 - รับคำสั่งจากบาร์เทนเดอร์ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว
 - คอยช่วยเหลือ และเป็นลูกมือของบาร์เทนเดอร์ เช่น
ช่วยหยิบเหล้า หยิบแก้ว และของว่าง
 - จัดบริการ เครื่องดื่มของว่างให้แก่แขก
 - ทำความสะอาด บริเวณเคาน์เตอร์ให้สะอาด และล้างแก้ว
จาน เพื่อจะได้ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่คราวต่อไป

พนักงานเสิร์ฟ

พนักงานทํางาน 4 คน

- หน้าที่บทบาท
- รับคำสั่งเครื่องดื่ม จากแขกพร้อมรับเงิน ใช้บัตรแทนการจ่ายเงิน
มาส่งที่แคชเชียร์เพื่อรับบิลล์
 - นำบิลล์มาส่งให้บาร์เทนเดอร์ เพื่อปรุงเครื่องดื่มตามสั่ง แล้ว
นำไปเสิร์ฟให้แขก
 - คอยเก็บแก้ว และจาน ที่แขกใช้บริการแล้ว มายังเคาน์เตอร์
เพื่อผู้ช่วยบาร์เทนเดอร์จะนำไปล้าง ทำความสะอาด

2) ผู้รับบริการ

เป็นสมาชิกของ PACIFIC ISLANDS CLUB

- หน้าที่
- เข้ามาใช้บริการ เครื่องดื่มและอาหารว่างจาก main
bar บริเวณสระน้ำ (ส่วนมากจะบริการเอง)
- กิจกรรมร่วม
- เมื่อสมาชิกทํากิจกรรมต่าง ๆ หรือเล่นกีฬาเกิดการกระหายน้ำ
อยากหาอะไรเย็น ๆ ดื่ม พร้อมกับทานของว่าง ก็จะมาสั่ง
บริการที่บาร์ บริเวณสระน้ำนี้แล้วจ่ายเงินโดยใช้บัตรเครดิตที่ได้รับ
ตอนลงทะเบียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แคชเชียร์

พนักงานทํางาน 1 คน

- หน้าที่บทบาท
- คิดเงินเก็บเงินที่ลูกค้ามาซื้อสิ่งของ และเขียนใบเสร็จโดยจะเก็บไว้ 1 ใบ และให้ลูกค้า 1 ใบ
 - ทำบัญชีรายรับ รายจ่าย ยอดขายในแต่ละวันโดยไปมอบให้แคชเชียร์ ที่ front office

2) ผู้รับบริการ

เป็นสมาชิกของสโมสรคลับเมด

- หน้าที่
- มาซื้อสินค้าที่ต้องการ หรือจำเป็นต้องใช้สอยต่าง ๆ
- กิจกรรมร่วม
- เมื่อลูกค้า ต้องการอุปกรณ์ใช้สอยต่าง ๆ ที่ไม่มี เช่น พากเก็ตโกน ยาสีฟัน สบู่ ฯลฯ หรือ ต้องการสิ่งของที่ระลึก เครื่องแต่งกาย ก็สามารถมายังร้านค้านี้ เพื่อใช้บริการได้โดยชำระเป็นเงินสด หรือบัตรเครดิต

การวิเคราะห์พื้นที่ประกอบการภายในขอบเขตของโครงการ

พื้นที่ประกอบการต่าง ๆ ภายในสโมสรคลับเมดฯ นี้ สามารถแบ่งออกได้หลายวิธี เช่น การแบ่งตามลักษณะการดำเนินงาน, นโยบาย, การบริการ หรือตามลักษณะการใช้สอย แต่องค์ประกอบที่สำคัญ สามารถจัดแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1) ส่วนหน้าของโครงการสโมสร (front of the house)

คือส่วนพื้นที่ ที่ผู้มาใช้บริการหรือติดต่อธุรกิจ, กิจกรรมต่าง ๆ ภายในสโมสร เข้ามาใช้หรือพบเห็น เป็นส่วนบริการแก่แขกที่มาพักโดยมีการติดต่อประสานงานกับการบริการอื่น ๆ อย่างใกล้ชิด เป็นส่วนที่ทํางานและส่วนที่มีการผลิต บริเวณต่าง ๆ ของส่วนนี้จะมีการตกแต่งสถานที่ให้ดูสวยงาม มีการใช้แสงไฟ เสียงเพลงเบา ๆ มาเสริมสร้างบรรยากาศทำให้ประทับใจเกิดความรู้สึกดึงดูดความสนใจ แก่ผู้มาใช้บริการ พื้นที่ที่สำคัญในส่วนนี้ประกอบด้วย

- lobby
- lounge
- front desk
- guest room corridor

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- guest room space
- public toilets
- activities space
- waiting area
- sala
- front office

2) ส่วน FACILITIES ของโครงการ เป็นส่วนต่อเนื่องจาก FRONT OF HOUSE ซึ่งอาจรวมส่วนนี้ไว้ด้วย ส่วนนี้เป็นส่วนบริการแขกส่วนใหญ่ ซึ่งในแต่ละส่วนจะมีการตกแต่งแตกต่างกันไปให้เกิดความประทับใจและสนใจที่จะเข้าใช้กิจกรรมภายในประกอบด้วย

- restaurant
- main dining
- swimming pool
- sport facilities & marine center
- fitness center
- games room & activities area
- meeting room

3) ส่วนหลัง (back of the house)

คือส่วนที่ ทพานหน้าที่ผลิตการให้บริการ ส่งเสริมแก่ส่วนบริหารด้านหน้า (front of the house) มีลักษณะเป็นแบบ semi productive area มีเฉพาะเจ้าหน้าที่ทพานประจำในแต่ละแผนก โดยที่บุคคลภายนอกจะเข้ามาในบริเวณนี้ไม่ได้ นอกจากจะได้รับการอนุญาตเป็นพิเศษ บริเวณที่สำคัญในส่วนนี้ประกอบด้วย

- food and beverage service
- laundry facilities
- house keeping department
- maintenance and workshop
- engineer service
- employee's facilities
- service entrance and appurtenances

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับการศึกษางานประกอบของโครงการในวิทยาลัยพณิชยการจะแบ่งตามลักษณะพื้นที่ใช้สอย และการใช้งานเป็นหลัก สามารถแบ่งพื้นที่เป็นส่วนใหญ่ ๆ ดังนี้

- entrance
- public space
- food and beverage service space
- shop space
- general service space
- guest room space
- activities (sports, recreation) space

ลักษณะโดยทั่วไป ของ PACIFIC ENTRANCE

เป็นทางเข้าสายหลัก ซึ่งจะเป็นส่วนแรกที่แขกผู้มาใช้บริการได้พบเห็น หรืออาจเป็นทางเข้าของที่พัก และส่วนบริการภายใน คลับเมด แบ่งออกเป็น

- ทางเข้าใหญ่ (main entrance)

เป็นทางเข้าหลักของแขกผู้มาใช้บริการในคลับเมด มีลักษณะที่มีทัศนียภาพดี สวยงามมองเห็นได้ง่าย แสดงออกในลักษณะการ เชื้อเชิญ สามารถเข้าถึงหรืออยู่ใกล้ที่จอดรถและสามารถเข้าตรงไปยังส่วนต้อนรับ (reception) ได้อย่างสะดวก มีการยกระดับขึ้นและที่จอดรถมีหลังคาคลุม เพื่อสร้างบรรยากาศให้รู้สึกเป็นกันเอง

- ทางเข้าย่อย (sub entrance)

เป็นทางเข้าสำรองที่หาไว้บริการแก่แขกที่มาพัก ทำกิจกรรมอยู่ในบริเวณส่วนต่าง ๆ ของสโมสรคลับเมด เพื่อสามารถเข้าสู่ส่วนกลาง คือส่วนที่พัก (accommodations) และส่วนบริการต่าง ๆ (general facilities) ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

- ทางเข้าส่วนบริการ (service entrance)

เป็นทางเข้าของพนักงานและส่วนบริการของสโมสรคลับเมดๆ จะแยกออกจากทางเข้าของผู้ใช้บริการ คลับเมดๆ ไม่ใช้ปะปนกันเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นจุดผ่านของพนักงานระดับบริการต่าง ๆ รวมทั้ง การส่งพัสดุสิ่งของ ที่เข้าสู่อาคารซึ่งบริเวณนี้จะลับสนและไม่สะอาดเรียบร้อยนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์พื้นที่

ในวิทยานิพนธ์นี้ จะวิเคราะห์เฉพาะ main entrance
ซึ่งอยู่ในขอบข่ายของโครงการเท่านั้น

ที่ตั้ง	ทิศเหนือทางด้านหน้าของหมู่บ้าน (main villageX ส่วนบริการทั่วไป (general services)
เนื้อที่	49 ตารางเมตร
ลักษณะที่เด่นชัด	เป็นโถงโล่ง เน้นด้วยหลังคาและเสา มีลักษณะการ เชิญชวนทาง ขึ้นอยู่กับระดับพื้นที่ปกติ ทาง เข้าที่จอดรถมี DROPPING AREA
สภาพแวดล้อม	บริเวณโดยรอบมีการจัด land scape เน้นด้านทางขึ้นอย่าง สวยงามอย่างธรรมชาติ ด้วยเมก้าไม้ นานาพันธุ์ และมีการประดับ ด้วย sculpture
ผู้ใช้พื้นที่	1) ผู้ให้บริการ 1.1 พนักงานขับรถ 1.2 พนักงานรักษาความปลอดภัย 1.3 พนักงานต้อนรับ 2) ผู้รับบริการ 2.1 สมาชิกของ PACIFIC ISLANDS CLUB 2.2 ผู้มาติดต่อ
พฤติกรรมโดยย่อ	เมื่อรถนำแขกมาจอดเทียบแล้ว พนักงานต้อนรับซึ่งประกอบด้วย หัวหน้าต้อนรับ พนักงานต้อนรับ พนักงานอื่น ๆ พร้อมทั้งแขก ที่มาพักอยู่ก่อน จะมายืนคอยต้อนรับแขกที่มาใหม่เป็นกรู๊ปทัวร์ โดยจะมีการร้องรำทำเพลงต้อนรับด้วย
เวลาทำการ	9.00 - 19.00 น. ของวันที่แจ้งจะมาถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป เนื้อที่ส่วนนี้มีบริเวณกว้างอย่างพอเพียงที่จะต้อนรับการมาของ
แขกที่ใช้บริการได้อย่างสะดวกสบาย
ข้อเสนอแนะ ควรออกแบบส่วนนี้ ให้มีลักษณะ เชื้อเชิญ รู้สึกเกิดความอบอุ่นที่
มาใช้บริการ รูปแบบก็ควรเรียบง่ายสะดวกในการหาความ
สะอาด และตกแต่งเพิ่มเติมในกรณีเป็นวันเทศกาลต่าง ๆ

2) fron desk

ลักษณะ โดยทั่วไป

เป็นบริเวณบริการสำหรับแขกในด้าน การต้อนรับติดต่อสอบถาม ซึ่งอยู่ในพื้นที่ส่วนหน้า
ของโครงการจะอยู่ในที่ที่สามารถติดต่อได้สะดวกจากทาง เข้าใหญ่เป็นจุดที่มีการสัญจรตลอดเวลา
เนื้อที่มีขนาดเพียงพอสำหรับแขกที่จะมาติดต่อกับส่วน front desk นี้พร้อมกับ lobby lounge
ไว้นั่งพักคอยอยู่ในพื้นที่บริเวณใกล้เคียง

วิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง

อยู่บริเวณด้านหน้าทางเข้าใหญ่ (main entrac)
ของสโมสรหมู่บ้านคลับเมดฯ (club mediterancee)

ลักษณะที่เด่นชัด

มีพื้นที่เปิดโล่งมีการต่อเนื่องกันดีสามารถมองเห็นได้ง่ายและ
ช่วยให้พนักงานสามารถดูแลช่วยเหลือแขกได้ง่าย

สภาพแวดล้อม

มีทัศนียภาพรอบข้างที่ต่อเนื่องไม่ขัดกัน มีบริเวณสำหรับการติดต่ออย่างเพียงพอ มีการตกแต่ง เน้นในส่วนให้ดูน่าสนใจและดึงดูดสายตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้เข้าพัก

1) ผู้ให้บริการ

- 1.1 พนักงานต้อนรับ (receptionist)
- 1.2 พนักงานติดต่อสอบถาม (information clerk)
- 1.3 พนักงานทักบัญชีเก็บเงิน (cashier)
- 1.4 พนักงานแลกเปลี่ยนเงินตรา (exchanger)
- 1.5 พนักงานทะเบียน, จองห้องพัก (registration and reservation clerk)
- 1.6 ฝ่ายตู้รับฝาก (safe deposit)
- 1.7 ฝ่ายติดต่อสื่อสาร (mail, telex, telephone)
- 1.8 ฝ่ายทัศนอาจร, เดินทาง (excursion, travel)
- 1.9 พนักงาน (staff)

2) ผู้ใช้บริการ

- 2.1 สมาชิกผู้มาพักใช้บริการ PACIFIC ISLANDS CLUB
- 2.2 ผู้มาติดต่อ

พฤติกรรมโดยย่อ

ผู้มาพักใน P&C จัดเป็นผู้ใช้บริการหลักจะมาติดต่อสอบถามที่ front desk เพื่อใช้บริการต่าง ๆ เช่น การรับฝากสิ่งของมีค่า การแลกเปลี่ยนเงินตรา การจองโปรแกรมท่องเที่ยว หรืออาจจองโปรแกรมทัวร์ของคลับเมดในคาบต่อ ๆ ไปซึ่งพนักงานทะเบียนจะทำงาน co-operate กับฝ่ายจองทัวร์คลับเมดเพื่อจัดสำรองที่พักไว้ให้

เวลาทำการ

8.00 น. - 24.00 น. ยกเว้นฝ่ายติดต่อสอบถามบริการตลอด 24 ชั่วโมง

สรุป

เนื่องจากเป็นส่วนสำคัญเพื่อบริการแก่แขกที่มาพักจึงต้องอยู่ในส่วนที่มาใช้บริการได้สะดวก และพบเห็นได้ง่ายและมีการให้การอำนวยความสะดวกอย่างครบถ้วน

ข้อเสนอแนะ

การตกแต่งควรทำให้กลมกลืนกับรูปแบบสถาปัตยกรรมของอาคารที่เป็นแบบไทยและสามารถนำเอาวัฒนธรรมท้องถิ่น

เข้ามาผสมผสาน ประยุกต์ใช้ให้เข้ากับสภาพแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงถึงความอบอุ่นเป็นกันเอง และรู้สึกประทับใจเมื่อแรก
เข้ามาพบเห็น

3. lobby

ลักษณะโดยทั่วไป

โถงต้อนรับนี้เป็นศูนย์กลางของโครงการ ที่สามารถแจกจ่ายกระจายไปสู่บริเวณพื้นที่อื่นใน P&C เป็นพื้นที่แรกที่แขกจะเข้ามาสัมผัส เมื่อเข้ามาถึงโครงการ ตลอดจนเป็นที่พบปะสังสรรค์ระหว่างผู้ให้บริการ CLUB MATES กับแขก (สมาชิกของ P&C) ผู้มาใช้บริการหรือแขกกับแขกที่มาพักด้วยกัน ส่วนโถงต้อนรับนี้จึงอยู่ในที่ที่สามารถเห็น, ติดต่อ และใช้บริการได้อย่างสะดวกจากทางเข้าใหญ่เป็นบริเวณที่มีการเคลื่อนไหวพลุกพล่าน เนื้อที่บริเวณจึงมีขนาดใหญ่เพื่อให้เพียงพอกับแขกที่มาทำกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมกับให้มีบริเวณนั่งพักคอย โดยมีการตกแต่งภายในอย่างสวยงามมีบรรยากาศที่ทักให้เกิดความประทับใจ

วิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง

อยู่ส่วนกลางของหมู่บ้าน

เนื้อที่

526,8 ตารางเมตร

ลักษณะที่เด่นชัด

SPACE ภายในกว้าง ลักษณะทางสัญจรเป็นไปตามแนวแกน

สภาพแวดล้อม

พื้นที่ทั้งหมดเปิดโล่ง (open air) ลักษณะอาคารใช้

โครงสร้างหลังคาเมื่อมองจาก MAIN ENTRANCE

ทางทิศเหนือสามารถรับวิวของบริเวณสระน้ำ โดยมีบ่อน้ำ

มีการตกแต่งด้วยก้อนหิน น้ำตก ศิลปะไทยกับเป็น CONCEPT

หลักของกลุ่ม P.I.C. ทางตะวันออกจะเป็น LOGOON]

ขนาดใหญ่

ผู้ใช้พื้นที่

1) ผู้ให้บริการ

1.1 พนักงานต้อนรับ (receptionst)

1.2 หัวหน้าต้อนรับ (receptionst)

1.3 พนักงานต่าง ๆ (staff service)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	2) ผู้รับบริการ 1.1 สมาชิกผู้มาพักใน P.I.C. 1.2 ผู้มาติดต่อ
พฤติกรรมโดยย่อ	เมื่อกลุ่มแขกมาถึง P&C หัวหน้าต้อนรับจะพาตรงมายังพื้นที่บริเวณโถงต้อนรับนี้ โดยจะมีการเลี้ยงเครื่องดื่ม กล่าวต้อนรับ
	แนะนำพนักงาน CLUB MATES และอธิบายส่วนประกอบของหมู่บ้านสโมสรคลับเมตฯ ว่ามีสิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรม สิ่งเพลิดเพลินต่าง ๆ ทั้งยังใช้เป็นที่นั่งพักผ่อน สนทนาทำกิจกรรมต่าง ๆ และยังเป็นส่วนบริเวณแสดงดนตรีเบา ๆ เสริมจากการแนะนำแล้วจะมีพนักงานมาพาสมาชิกไปยังห้องพักของตน
เวลาทำการ	ช่วงเวลาแขกได้รับการบริการ 9.00 – 24.00 น. แขกใช้บริการเอง ตลอด 24 ชั่วโมง
สรุป	มีบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมที่ดีสามารถใช้ประโยชน์ของมุมมองภายนอก คือบริเวณสระน้ำ ซาดหาด มาใช้ได้บริเวณและพื้นที่ ภายในโถงกว้างขวาง มีการกระจายในการรับบริการจากส่วนอื่น ๆ ได้ดี
ข้อเสนอแนะ	การตกแต่งภายในควรมีการต่อเนื่อง และกลมกลืนกับส่วน FRONT DESK และลักษณะสถาปัตยกรรมของอาคาร และนำเอาศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ การเลือกใช้วัสดุที่มีลักษณะ เข้ากับบรรยากาศภายนอกและดูมีรสนิยมโดยใช้แสงสว่างจากภายนอกมาช่วยและมีการเล่นระดับลดชั้นหลังคาทำให้เกิดความกระชับของ SPACE

4) lounge

ลักษณะ โดยทั่วไป

เป็นบริเวณพักผ่อนสำหรับผู้มาพัก ได้ใช้ประโยชน์ร่วมกันโดยใช่เป็นบริเวณนั่งเล่น อ่านหนังสือ เขียนจดหมาย พบปะสนทนากัน หรือดื่มเครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ ที่มีไว้บริการเช่น น้ำชา กาแฟ หรือเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ นอกจากนี้ยังเป็นบริเวณที่แขกผู้มาพักสามารถนั่งรอรถเพื่อไปทัศนจาร หรือเดินทางกลับพื้นที่ส่วนนี้มีลักษณะ บรรยากาศค่อนข้างสงบ ส่วนนี้ต่อเนื่องกับเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

LOBBY เป็นส่วนที่ไว้สำหรับต้อนรับแขกได้เช่นเดียวกัน อีกทั้งยังมีดนตรีบรรเลง

ส่วนใหญ่ lounge นี้จะอยู่ใกล้ lobby เพื่อถ่ายเทผู้รับบริการไปยังที่นั่งพัก (lounge)

บริเวณของส่วนนี้มีทัศนียภาพที่สวยงาม มีความร่มรื่นของธรรมชาติ โดยอาจจะสามารถจัดทัศนียภาพให้มองเห็น สระน้ำ น้ำตก ทะเล LAGOON ฯลฯ

วิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง

อยู่บริเวณใกล้เคียงกับโถงต้อนรับ (lobby)

เนื้อที่

255,5 ตารางเมตร

ลักษณะที่เด่นชัด

มี space ที่กว้าง โปร่ง มีความสัมพันธ์กับพื้นที่ใช้สอยส่วนอื่น ๆ อย่างต่อเนื่อง

สภาพแวดล้อม

มีทัศนียภาพที่สวยงาม มีบรรยากาศร่มรื่นของ สระน้ำ และน้ำตกมีความรู้สึกสงบ เป็นส่วนตัวมากกว่าโถงต้อนรับ (lobby)

ผู้ใช้พื้นที่

1) ผู้ให้บริการ

1.1 พนักงาน CLUB MATES

1.2 พนักงานทำความสะอาด

1.3 WAITER

1.4 BARTENDER

1.5 CASHIER

1.6 BUS BOY

2) ผู้ใช้บริการ

2.1 สมาชิกผู้มาพัก PACIFIC ISLANDS CLUB

2.2 ผู้มาติดต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมโดยย่อ

แขกผู้มาพัก มาใช้บริการของ lounge จะใช้บริการเพื่อพักผ่อน หรือนั่งรอ เช่น นั่งรอรถเพื่อไปทัศนจาร หรือรอคอยเพื่อเดินทางกลับ และส่วนใหญ่มัจะมานั่งสนทนา ทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น อ่านหนังสือ ฟังเพลง โดยสามารถจะนำเครื่องดื่ม หรืออาหารว่างมาทานได้

เวลาทํานาน

เปิดบริการตลอด 24 ชั่วโมง

สรุป

พื้นที่ที่ใช้เป็นส่วน lounge นี้จะถูกแยกออกจากโถงต้อนรับ (lobby) เพื่อแยกพฤติกรรมที่เคลื่อนไหววนวาย ภายในโถงต้อนรับ มาเป็นส่วน lounge ที่ค่อนข้างเป็นส่วนตัวกันเองซึ่งเหมาะแก่การนั่งรอคอย

ข้อเสนอแนะ

สร้างบรรยากาศให้มีความร่มเย็นน่ามาพักผ่อน ควรมีการประดับด้วยพันธุ์ไม้ต่าง ๆ และอาจมีรั้วเตี้ย ๆ หรือแนวกระถางต้นไม้ มาเสริมสร้างให้เกิดบรรยากาศยิ่งขึ้น

5) ลักษณะโดยทั่วไป

ในPACIFIC ISLANDS CLUB นี้มีห้องอาหารที่เรียกว่า MAIN DINING มีอยู่ 2 ส่วนคือ ใน INDOOR และ TERRACE ลักษณะการตกแต่งภายในเหมือนกันอาหารจะบริการเป็นช่วงเวลาโดยแบ่งเป็น ตอนเช้า ตอนกลางวัน และตอนเย็น จะมีการจัดบริการอาหารหลายประเภท ทั้งอาหาร ไทย จีน ญี่ปุ่น และยุโรป ซึ่งจะจัดเป็นลักษณะแบบบุฟเฟ่ (buffet) พร้อมด้วยอาหารว่าง และเครื่องดื่มหลายหลากชนิดโดยการจัดเตรียมไว้อย่างพอเพียงจากส่วนครัวที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกัน จึงสะดวกและสามารถเสริมอาหารให้ทันแก่ปริมาณและความต้องการของแขกผู้มาพักได้ การจัดที่นั่งภายในห้องอาหารนี้จะจัดโต๊ะเป็นชุด ชุดละ 2,4,6, ที่นั่ง เพื่อให้แขกได้มาร่วมวงสังสรรค์สนทนากัน สร้างความรู้สึกคุ้นเคยให้เป็นกันเอง ในด้านการให้บริการ ส่วนใหญ่แขกจะต้องบริการตนเอง จะมีนกรัณพิเศษ หรืออาหารบางชนิด เช่น ซุป (soup)จะมีพนักงานช่วยเสิร์ฟให้ถึงที่นั่ง บรรยากาศภายใน ก็เป็นแบบ สดชื่นแจ่มใส เป็นกันเองไม่มีพิธีรีตรองมากนัก แต่มีความสะอาดและเป็นระเบียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง

อยู่ทางทิศเหนือของโถงต้อนรับ (lobby)

เนื้อที่

11.99 ตารางเมตร

ลักษณะที่เด่นชัด

MAIN DINING แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ INDOOR และนอกอาคาร (TERRACE) มีลักษณะเจาะช่องแสงในบางส่วนเพื่อให้ได้แสงธรรมชาติ ช่วยเพิ่มความสว่างในส่วนหลังคา อาคารแบบปิด ล้อมติด เครื่องปรับอากาศส่วนมากเป็นกระจกช่วยดึงบรรยากาศภายนอกสู่ภายใน

สภาพแวดล้อม

อยู่ติดกับบริเวณสระน้ำ และส่วนภายนอกของห้องรับประทานอาหาร (MAIN DINING)

ผู้ใช้พื้นที่

- 1) ผู้ให้บริการ
 - 1.1 ผู้จัดการ (manager restaurant)
 - 1.2 ผู้ควบคุมดูแล (supervisor)
 - 1.3 พนักงานเสิร์ฟ (waiter)
 - 1.4 พนักงานช่วยเสิร์ฟ (busboy/girl)
 - 1.5 พนักงานต้อนรับ (reception)
- 2) ผู้รับบริการ
 - 2.1 สมาชิกที่มาใช้บริการของ P.I.C.

พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อถึงเวลารับประทานอาหาร พนักงานฝ่ายครัวจะนำอาหารมาจัดวางเรียงไว้ที่โถงหน้าห้องอาหาร ซึ่งมีทั้งอาหารหลัก อาหารว่าง ของหวาน และเครื่องดื่มต่าง ๆ อาหารมีหลายประเภททั้งของเอเชีย และยุโรป เมื่อถึงช่วงเวลารับประทาน สมาชิกที่มาพักจะมาเข้าแถวเรียงเลือกตักอาหารไปรับประทานในห้องอาหารแล้วแต่ความพอใจ ซึ่งในที่นี้จะมีพนักงาน CLUB MATES มาร่วมรับประทานอาหารและให้ความบันเทิงแก่สมาชิกด้วยในกรณีพิเศษหรือมีอาหารบางชนิด จะมีพนักงานมาเสิร์ฟให้นอกจากนั้นสมาชิกจะต้องช่วยเสิร์ฟตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	(serve yorsebf) ซึ่งถ้าทานไม่อิ่มสามารถไปเลือกนำมา รับประทานได้เรื่อย ๆ
เวลาทำการ	อาหารเช้า (breakfast) บริการ 7.00 - 10.00 น. อาหารกลางวัน (launch) บริการ 12.00 - 14.00 น. อาหารเย็น (dining) บริการ 18.00 - 22.00 น.
สรุป	การจัดบริการเป็นแบบ buffet ช่วยทำให้สมาชิกได้ทำกิจกรรมเพิ่มขึ้นช่วยให้มีการสนทนา ช่วยเหลือกันทำให้เข้ากันรู้จักสนิทสนมกันดี ซึ่งก็เป็นเหตุผลอย่างหนึ่งในการจัดเสิร์ฟอาหารแบบนี้
ข้อแนะนำ	การจัดบริการอาหาร แบบ buffet นี้จะมีการสั่งจองเพื่อรับบริการมากจึงต้องจัดการสั่งจอง และการใช้สอยให้มีสภาพที่คล่องตัว ไม่ติดขัด ด้านการตกแต่งก็ยังคงอนุรักษ์ให้เข้ากับสภาพแวดล้อม

6) POOL BAR

ลักษณะ โดยทั่วไป

บาร์บริเวณสระน้ำนี้ เป็นส่วน PACIFIC ISLANDS CLUB จัดเตรียมไว้สำหรับการบริการทางด้านเครื่องดื่มและอาหารว่างแก่สมาชิกที่มาพักใช้บริการจะมีเครื่องดื่มทุกชนิดทั้งมีแอลกอฮอล์ และไม่มีแอลกอฮอล์ เป็นพื้นที่ที่มีผู้มาใช้บริการตลอดทั้งวัน เพราะอยู่ติดโถงต้อนรับและในส่วนศูนย์กลางของการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การว่ายน้ำ, การอาบน้ำทะเล และส่วนห้องพักรับ

การวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง	อยู่ติดถัดมาทางทิศเหนือ MAIN DINNING และอยู่ติดกับสระว่ายน้ำ
เนื้อที่	182 ตารางเมตร
ลักษณะเด่นชัด	เป็น counter bar ที่มีการตกแต่งเพื่อบริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพแวดล้อม	ด้านหน้าของ counter bar จะเป็นบริเวณสระน้ำที่มีสมาชิกมาเล่นน้ำ และอาบแดดอยู่มาก
ผู้ใช้พื้นที่	1) ผู้ให้บริการ 1.1 supervisor 1.2 bartender 1.3 waiter 1.4 barboy/girl
พฤติกรรมโดยย่อ	2) ผู้รับบริการ 2.1 สมาชิกของ PACIFIC ISLANDS CLUB เมื่อสมาชิกของคลับเมด เล่นกีฬาหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ เหนื่อยจะมานั่งพักในส่วนบริเวณนี้ และจะสั่งเครื่องดื่มและอาหารว่างต่าง ๆ มารับประทาน ซึ่งอาจจะไปสั่งเองที่ counter bar หรือเรียกพนักงานเสิร์ฟไปสั่งก็ได้ แต่การจ่ายค่าอาหาร และ เครื่องดื่มไม่สามารถจ่ายเป็นเงินสดต้องจ่ายด้วยบัตรเครดิต ซึ่งเป็นนโยบายอันหนึ่งของ P.I.C. ต่อจากนั้น พนักงานก็จะนำเครื่องดื่มมาเสิร์ฟ โดยจะ ไม่มีการรับทิป
เวลาทำการ	10.00 - 20.000 น
สรุป	บริเวณริมสระน้ำ จะมีผู้มาทำกิจกรรมต่าง ๆ อยู่โดยรอบ สามารถจะส่งเสริมรายได้ให้แก่ P.I.C. โดยมีการบริการเครื่องดื่มและอาหารว่างหลายประเภทแก่สมาชิกอย่างรวดเร็วและสะดวกสบาย
ข้อเสนอแนะ	การออกแบบสถานที่นี้อาจจะมีสภาพที่เข้ากับทะเล โดยมีการใช้วัสดุในพื้นที่นั้น และมีการใช้แสงสีช่วยเน้น ให้เกิดความน่าสนใจ

7. SHOP & BOUTIQUE

ลักษณะโดยทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นร้านค้าของทาง PACIFIC ISLANDS CLUB ที่จัดขึ้นมาเพื่อให้บริการ
จำหน่ายสินค้าสิ่งของต่าง ๆ เช่น post card, film, santan oil และของใช้ส่วนตัวต่าง ๆ
ทั้งยังมี boutique บริการด้วย เพิ่มความสะดวกสบายและตอบสนองความต้องการของสมาชิกที่
มาพักใน P.I.C.

วิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง

อยู่ถัดจากส่วน CLUB & DISCO THEQUE อยู่ชั้นล่าง

เนื้อที่

ต่อกับส่วน MAIN DINING ใกล้สระว่ายน้ำ

ลักษณะที่เด่นชัด

22,243 ตารางเมตร

อยู่ติด CORRIDOR มีขนาดใหญ่มีหน้าร้านกว้างมาก
ทำให้หน้าสนใจ

สภาพแวดล้อม

ด้านหน้าของร้านมีการจัด SHOW ROOM ที่สวยงาม

ผู้ใช้พื้นที่

1) ผู้ให้บริการ

1.1 supervisor

1.2 cashier

1.3 พนักงานขาย

2) ผู้ใช้บริการ

2.1 สมาชิกภายในของ P.I.C.

พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อสมาชิกมีความต้องการซื้อสินค้าที่จำเป็นใช้ เพื่อตกแต่ง
หรือเป็นที่ระลึก ก็จะมาใช้บริการ ของส่วนนี้ ซึ่งจะมีพนักงาน
คอยบริการและอธิบายการใช้ หรือแหล่งที่มาของสินค้า ฯลฯ
โดยจะชำระเงินที่

เวลาทำการ

9.00 - 20.00 น.

สรุป

พื้นที่ร้านค้า จะมีทางเดิน (copridor) เป็นส่วนเชื่อมโยง
เข้าสู่ภายในร้าน จึงควรมีการตกแต่งหน้าร้านให้ดูน่าสนใจ ดึง
ดูดลูกค้าเข้ามาใช้บริการเพื่อส่งเสริมการจำหน่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

การออกแบบตกแต่ง ควรคำนึงถึงสภาพแวดล้อมภายนอก
ด้วย เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่มีความต่อเนื่องกัน ทั้งบรรยากาศ
ทั่ว ๆ ไป และวัสดุที่ใช้ในการประดับตกแต่ง

8. GUEST ROOM

ลักษณะโดยทั่วไป

สำหรับ PACIFIC ISLAND CLUB ถึงแม้จะเน้นในด้านกีฬา และกิจกรรมอื่นเป็น
ส่วนใหญ่ แต่ส่วนห้องพัก (guest room) ก็เป็นส่วนที่ต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษเหมือนกัน
เพราะก็เป็นส่วนบริการแก่สมาชิกส่วนหนึ่ง และสมาชิกก็ใช้บริการส่วนนี้มาก จึงต้องอำนวยความสะดวก
สบายและสร้างความประทับใจให้แก่สมาชิก เพื่อเป็นสิ่งชักจูงใจให้สมาชิกใช้บริการใหม่

วิเคราะห์พื้นที่

ส่วนห้องพัก

GUEST ROOM

ห้องพักแบบที่ 1 TWIN BED ROOM

เป็นห้องที่มีเตียงเดี่ยว* 2 เตียง เก้าอี้พักผ่อน ห้องน้ำ
ให้บริการนักท่องเที่ยวที่มา 2 คน ในกรณีที่มาคนเดียว
คิดอีกราคาหนึ่ง

ห้องพักแบบที่ 2 SINGLE BED ROOM

เป็นห้องที่มีเตียงแบบ DOUBLE BED (KING SIZE)*
เก้าอี้พักผ่อน ห้องน้ำ สำหรับนักท่องเที่ยวที่มา 2 คน
คู่สามีภรรยา

ห้องพักแบบที่ 3 HONEY MOON SUITE

เป็นห้องพักแบบเดียวกับแบบที่ 2 แต่เพิ่มส่วนรับแขก
ทานอาหาร PANTRY

ห้องพักแบบที่ 4 EXECUTIVE GUEST ROOM

เป็นห้องพักแบบเดียวกับแบบที่ 2 แต่หรูหรากว่า และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ตั้ง
พื้นที่

ผู้ใช้พื้นที่

พฤติกรรม

เวลา

มีส่วนรับแขกพักผ่อน ส่วนรับประทานอาหาร PANTRY
และระเบียงกว้างต่อเนื่องกัน สำหรับนักท่องเที่ยวที่มา
เป็นครอบครัวหรือเป็นกลุ่มสามารถเปิดต่ออีกห้องเป็น
แบบ CONNEC ROOM ได้อีกด้วย

ห้องพักแบบที่ 5 EXECUTIVE GUEST ROOM SUIT

เป็นห้องพักแบบเดียวกับแบบที่ 1 และ 2 แต่หรูหรากว่า
มีส่วนรับแขกพักผ่อน ส่วนรับประทานอาหาร PARTY
เล็ก ๆ ได้ทีเดียว สำหรับแขกที่มาเป็นครอบครัวหรือ
เป็นกลุ่ม ที่ต้องการความสะดวกสบายกว่า

ห้องพักทั้งหมดตั้งอยู่ในอาคารห้องพัก ทั้งชายและชาว

ห้องพักแบบที่ 1 54 ตารางเมตร

ห้องพักแบบที่ 2 45 ตารางเมตร

ห้องพักแบบที่ 6 HONEY MOON CHALET

เป็นห้องพักแบบมีห้องพักทั้งเตียงเดี่ยวและคู่ พร้อมกับส่วนพักผ่อน
รับประทานอาหาร PANTRY และระเบียงที่กว้างเป็นพิเศษมีลักษณะ
การตกแต่งที่ต่างจากบนอาคาร

ห้องพักแบบที่ 5 GRAND DELUXE SUITE 160 ตารางเมตร

ผู้ให้บริการ

- MAID
- ROOM SERVICE
- พนักงานเสิร์ฟอาหาร
- ช่างเทคนิคที่เข้ามาซ่อมแซม

ผู้ให้บริการ

- ผู้มาพักโรงแรม

ผู้ให้บริการจะไม่ได้ใช้พื้นที่ส่วนนี้มากนัก เพียงเข้ามาทานในส่วน
ของคุณแล้วจึงออกไป ส่วนผู้ที่มาพักนั้นจะใช้ห้องพักเป็นที่พักผ่อน
หลับนอน รับประทานอาหาร อาบน้ำและกิจกรรมอื่น ๆ

ตลอด 24 ชั่วโมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป

LOCATION ของโรงแรม เป็นสิ่งสำคัญในการดึงดูดแขกที่มาพัก ส่วนของห้องพักทุกห้องจะมีระเบียง เพื่อให้ผู้มาใช้บริการสามารถออกมาชมทิวทัศน์ภายนอกได้

ข้อเสนอแนะ

ห้องพักควรมีบรรยากาศสบายเป็นกันเอง น่าประทับใจให้บรรยากาศ สะดวก สดใส สวยเพื่อการพักผ่อนเต็มที่และลักษณะของห้องพัก คอนกรีตมีลักษณะ เป็นช่องมีผนังทับ 2 ด้าน การตกแต่งควรแก้ไข ปัญหาส่วนนี้ การตกแต่งควรให้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและ รูปทรงทางสถาปัตยกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดในการออกแบบตกแต่งภายใน

คือ การสร้างบรรยากาศ การจัดวางเนื้อหาภายในส่วนประกอบต่าง ๆ ของโรงแรม ให้มีการใช้ประโยชน์ได้สมบูรณ์ตามความต้องการ พร้อมด้วยการออกแบบให้มีความสวยงาม สร้างความประทับใจแก่ผู้พบเห็นหรือแขกที่มาพัก เป็นการแสดงออกทางการเชิญชวนและดึงดูดให้แขกมาพักในโรงแรม อันเป็นผลที่เกิดจากการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรม

ในส่วนสำหรับผู้มาใช้บริการโรงแรม (FRONT OF THE HOUSE) นับว่าเป็นส่วนที่มีการออกแบบตกแต่งมากกว่าส่วนสำหรับให้บริการ (BACK OF THE HOUSE) เพราะเป็นส่วนที่แขกผู้มาพักหรือบุคคลภายนอกที่มาใช้บริการจะได้พบเห็นการหมุนเวียนทางสัญจรที่ตัดขาดจากส่วนบริการ จะทำให้แขกผู้มาใช้บริการสามารถใช้เวลาในส่วน FRONT OF THE HOUSE การออกแบบย่อมจะต้องดูความต้องการและประโยชน์ใช้สอยของแต่ละจุด เพื่อมาประกอบในการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ หรือการสร้างบรรยากาศ ให้เกี่ยวข้องกับจุดนั้น ๆ ด้วยการตกแต่งผนัง เพดาน หรือการให้แสงไฟช่วยเน้นให้ส่วนประกอบนี้เด่นชัด จะทำให้แขกผู้มาพักได้รับประโยชน์จากความสะอาดสบาย การพักผ่อนที่ได้ผลเมื่อมีการกำหนดมุมมองของแขกแต่ละมุมที่จะพบกับสิ่งสวยงาม แปลกตา สะอาดเรียบร้อย โดยเริ่มตั้งแต่ทางเข้า ห้องโถง ห้องพักแขกหรือส่วนบริการของโรงแรม ด้าน RESTAURANT, MAIN DWING

1. ทางเข้าโรงแรม (HOTEL ENTRANCE)

ในส่วนนี้เป็นส่วนแรกที่แขกผู้มาพักพบเห็น มีการตกแต่งและเน้นให้เห็นโดยเฉพาะทางเข้าใหญ่ ซึ่งจะทำให้ดูมีความสง่า ปลอดภัยและมีลักษณะเชิญชวน มุมมองของแขกภายนอกโรงแรมควรมองเห็นทางเข้าใหญ่โดยง่าย

ก. แสงสว่าง (LIGHTING) ควรติดตั้งแสงสว่างให้มีความสว่างเพิ่มขึ้นเป็นลำดับจาก CANOPY, ทางเข้าจนถึงห้องโถง (LOBBY) เพื่อให้สายตาปรับตัวได้ ควรเน้นแสงบริเวณเหนือเคาน์เตอร์ ที่คอยต้อนรับแขกให้เห็นชัดเจน เมื่อเข้าสู่อาคาร การใช้ชนิดของแสงไฟเป็นส่วนสำคัญที่ควรคำนึงถึง เช่น แสงไฟออกสีเหลือง (SOFT YELLOW) จะให้ความรู้สึกอบอุ่นและเอื้อเฟื้อแผ่แผ่ต่อกัน ในด้านความรู้สึก ตำแหน่งการติดตั้งควรอยู่บริเวณที่แขกรอ และนั่งพัก เช่น พวกลไฟ INCANDESCENT สำหรับ FLUORESCENT เหมาะที่จะใช้เป็นแสงไฟเพดาน เป็น BACKGROUND เพื่อให้แสงเกิดความกลมกลืน ควรอยู่บริเวณทึบทึบและเน้นเหนือโต๊ะทึบทึบส่วนหน้า

ข. ประตูทางเข้า (ENTRANCE DOOR) อาจแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1) ประตูบานหมุนตรงกลาง (BEVOLVING) ควรจะมีประตูอยู่ข้างใดข้างหนึ่ง หรือทั้งสองข้างของประตูหมุน เมื่อต้องการย้ายเทคนหรือสิ่งของมาก ๆ โดยรวดเร็ว

2) ประตูบานสวิง (SWING) โดยมีบานเปิดธรรมดา หรืออัตโนมัติ บานคูหรือบานเดี่ยวอยู่สองข้าง

3) ประตูบานเลื่อนโดยอัตโนมัติ (SLIDING) ควรจะมีประตูบานเลื่อนเพื่อฉุกเฉิน

ประตูทางเข้าโดยทั่วไป บานประตูควรกว้างพอที่คนจะหิ้วกระเป๋า 2 ใบ หรือรถเข็นกระเป๋าสามารถผ่านได้ (ควรมีความกว้างอย่างน้อย 0.90 เมตร และควรมีการคำนึงถึงหลักความปลอดภัยด้วย เช่น ประตูหมุน ควรมีตัวบานที่พับและพับลงได้ สำหรับประตูบานสวิงนั้น เมื่อเปิดแล้ว ห้ามมีตัวบานยื่นออกมาบนนอกแนวอาคาร

ทางเข้า ควรจะมีแนวโน้มไปในทางเดียวกับมาตราส่วน และลักษณะของตัวอาคารโรงแรมวัสดุที่ใช้ทำกรอบประตูอาจเป็นไม้เนื้อแข็ง STAINLESS STEELBRONZE หรืออลูมิเนียมมอโนโคไซด์ ตัวบานประตูที่เป็นกระจกได้ จะถูกเลือกเข้ามาในกรณีที่ต้องการจะโชว์ส่วนภายใน กระจกที่ใช้ควรเป็นกระจกที่มีความหนาและแข็งแรง

2. ลักษณะห้องพักแขก แบ่งเป็น

1. ห้องเดี่ยว (SINGLE BED TYPE)

2. ห้องคู่ (DOUBLE OR TWIN BED TYPE)

3. ห้องชุด (SUIT TYPE)

4. ห้องชุดพิเศษ (SUIT EXTRA DELUXE TYPE)

1. ห้องเดี่ยว (SINGLE BED TYPE) หมายถึง ห้องพักสำหรับผู้พักคนเดียว มีเตียงนอนเตียงเดียว มีห้องน้ำภายใน ห้องประเภทนี้มีอัตราค่าเช่าไม่แพงนัก เหมาะสำหรับแขกที่เป็นชายโสด หรือหญิงโสด หรือนักธุรกิจ

2. ห้องคู่ (DOUBLE OR TWIN BED TYPE) หมายถึง ห้องพักที่จัดไว้สำหรับแขกที่มาพักตั้งแต่ 2 คน โดยมีเตียงเดี่ยวขนาดกว้างพอนอนได้ 2 คน หรือมีเตียงเล็กเตียงตั้งอยู่ 2 เตียง แยกต่างหากกันเหมาะสำหรับแขกซึ่งมาพักที่เป็นสามีภรรยา ห้องประเภทนี้ราคาสูงกว่าห้องพักแบบ SINGLE BED TYPE แต่ราคาต่ำกว่าราคาห้องเดี่ยวสองห้องรวมกัน

3. ห้องชุด (SUIT TYPE) หมายถึง ห้องพักที่มีขนาดใหญ่กว่าห้องคู่ หรือห้องเดี่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหมาะสำหรับแขกที่มาเป็นครอบครัว ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป นอกจากนี้ยังจัดให้มีห้องนั่งเล่น (LIVING ROOM) พร้อมเก้าอี้ชุดรับแขก ที่เตรียมอาหาร (PANTRY) และบริเวณทานอาหาร (DINING AREA) โทรทัศน์และวิทยุ การตกแต่งก็พิเศษสวยงาม อัตราค่าเช่าห้องประเภทนี้สูงกว่าห้องคู่

4. ห้องพิเศษ (EXECUTIVE GUEST ROOM SUIT) หมายถึง ห้องที่มีความสวยงามกว้างใหญ่เป็นพิเศษ เหมาะสำหรับแขกที่มาเป็นครอบครัวใหญ่ มาเข้าพัก

ห้องพักแขก (GUEST ROOM SPACE)

เป็นส่วนที่จะสร้างความสุขสบายแก่แขกมากที่สุดในการบริการทุกอย่างของโรงแรม เพราะการได้พักผ่อนอย่างเต็มที่ มีความสะดวกสบาย จะทำให้แขกผู้มาพักนั้นถึงความสบายที่เกิดขึ้นเหล่านี้ จึงต้องมีการพิจารณาความต้องการของแขก และดูว่าแขกจะใช้ห้องพักอย่างไร แล้วจึงจัดสิ่งที่เหมาะสมต่อการลงในการออกแบบ

การออกแบบห้องพัก

ห้องพักแขกมีหลายแบบ ห้องที่มีความต้องการมากคือ ห้องที่มีเตียงคู่ และห้องคู่การออกแบบสีของห้องพัก ควรเลือกใช้เพียงสีเดียว เพื่อไม่ให้เกิดการเลือกจ้องห้องจากแขกผู้มาพัก และยังสร้างความสะดวกในการดูแลรักษา ส่วนห้องชุดนั้นต้องมีลักษณะเด่นออกไปห้องชุดนั้นเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของโรงแรม เพื่อผู้ที่ต้องการห้องพักที่สมบูรณ์แบบ และยังเป็นที่พักที่ซึ่งนักธุรกิจจะมาใช้เป็นสถานที่พบปะกันและจัดงานบาร์ดีเล็ก ๆ ระหว่างการประชุมใหญ่

ส่วนประกอบของห้องพักแขกโดยทั่ว ๆ ไป

1. เตียงนอน โดยมากใช้แบบเตียงแฝด (TWIN BED) นอกจากนี้เนื้อที่ห้องไม่มากนัก จึงใช้เป็นเตียงเดี่ยวหรือเตียงคู่ (DOUBLE BED)

ขนาดของห้องนอนต่อขนาดของเตียง

ลักษณะของห้อง	ขนาดของเตียง	เนื้อที่ห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SINGLE BED	1.00 X 2.00	6.0 ม2 หรือ 65 พ2
DOUBLE BED	1.50 X 2.00	8.4 ม2 หรือ 90 พ2
TWIN BED	1.00 X 2.00	10.2 ม2 หรือ 100 พ2

ขนาดของเตียงนอนแบบยุโรป

ลักษณะของเตียง	ขนาดความกว้าง (ม.)	ขนาดความยาว (ม.)
TWIN BED	9.50	1.90
DOUBLE BED	1.37	2.03
QUEEN SIZE	1.52	2.10
KING SIZE	1.83	2.10

ขนาดของเตียงนอนแบบอเมริกา

ลักษณะของเตียง	ขนาดความกว้าง (ม.)	ขนาดความยาว (ม.)
SINGLE	1.00	2.00
DOUBLE	1.50	2.00
SMALL SINGLE	0.90	1.90
SMALL DOUBLE	1.35	1.90

ขนาดความสูงของเตียง (BED HEIGHT)

ข้อพิจารณาในการเลือกใช้	มม.	นิ้ว
ก) ไซ้กันทั่วไป	400-450	16-18
ค) คำนึงถึงความสะดวกในการจัดเตียง	500-660	22-24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อกำหนดสำหรับเตียงในโรงแรม

- ก) ขนาดเหมาะสมทั้งความกว้าง ความยาว ความสูง ต่อขนาดของห้อง
- ข) ให้ความรู้สึกสบาย คุณสมบัติของฟูกที่นอนและตัวรองที่นอน
- ค) มีความทนทาน ประกอบด้วยขอบสันที่แข็งแรง
- ง) ไม่มีเสียงรบกวนเวลาพลิกตัว
- จ) เคลื่อนย้าย และถอดเก็บง่าย (สำหรับการซ่อมแซม และ เปลี่ยนสถานที่ หรือการเก็บ)

2. แผงหัวเตียง (HEAD BOARDS AND END BOARDS) แผงหัวเตียงเป็นจุดสำคัญเพื่อใช้เป็นที่อ่านหนังสือ กันและรักษามอน แผงนี้เป็นส่วนหนึ่งของเตียง ติดกับเตียง หรือเป็นเบาะกันกระแทกผนัง ในกรณีนี้ต้องคำนึงถึงการป้องกันความเสียหายจากการขีดข่วน เช่น จากก๊อปปี้ติดผม คราบน้ำมันใส่ผม ความสูงทั่วไปประมาณ 90 เซนติเมตร สำหรับแผงปลายเตียง อาจขึ้นเพื่อเป็นที่เก็บปลายผ้าปูที่นอนให้เรียบร้อย และควรคิดอย่างหนาแน่น เพราะใช้เป็นที่จับในการเคลื่อนย้ายเตียง

3. ส่วนรางแขวน (HANGING SPACE IN CLOSET) โดยปกติใช้เป็นตัวเสื้อผ้าที่ติดตายไว้ตรงทางเข้าห้องพัก และใช้เป็นตัวเก็บของสัมภาระเพื่อให้แขกได้สำรวจสิ่งของก่อนจะออกจากโรงแรมว่าไม่ลืมอะไรทิ้งไว้ ความกว้างที่สุดของตู้ประมาณ 56-60 เซนติเมตร รางแขวนภายในตู้ ควรมีความสูงพอที่ชุดยาวของแขกจะไม่มากองอยู่บนพื้น คือความสูงประมาณ 145-150 เซนติเมตร และรางควรอยู่ต่ำกว่าเพดานตู้ 5-7 เซนติเมตร เพื่อความสะดวกในการแขวนไม้แขวนเสื้อ บานตู้ควรเป็นบานเลื่อน บานพับม ภายในจัดให้มีแสงสว่าง เพื่อสะดวกในการค้นหา ส่วนล่างของตู้จะเป็นที่วางรองเท้า

4. ชั้นวางของ (SHELVES IN CLOSET) ถ้าตู้มีเนื้อที่พอ มักจะมีชั้นวางของอยู่ด้วยภายในตู้เสื้อผ้า เพื่อวางของ ถ้าเป็นโรงแรมที่เข้าพักระยะสั้น ๆ ควรเป็นชนิดเปิดโล่ง

5. ลิ้นชัก สำหรับโรงแรม ควรจัดลิ้นชักเฉพาะสำหรับโต๊ะแต่งตัว หรือโต๊ะเขียนหนังสือ ลิ้นชักมีความสำคัญต่อแขกมาก เพื่อเก็บของจุจกเล็กน้อยเครื่องสำอางค์ เครื่องประดับ

ข้อกำหนดต่อชนิดของโรงแรม

ข้อกำหนด	โรงแรมขนาดกลาง	โรงแรมชั้นนำ
รางแขนยาว SINGLE	0.50 ม.	0.90 ม.
DOUBLE	0.90 ม.	1.20 ม.
ตู้เก็บของ ชั้นวางของ SINGLE	0.70 ม.	1.10 ม.
DOUBLE	1.10 ม.	1.50 ม.
โต๊ะเขียนหนังสือ โต๊ะแต่งตัว (เนื้อที่รวม)		
แบบรวม	7.50 ม.	
แบบแยก	1.00 ม.	

6. โต๊ะข้างเตียง (BESIDE TABLE & NIGHT TABLE) ขึ้นอยู่กับลักษณะของห้องพัก คือ อาจอยู่ระหว่างเตียงแฝด (TWIN BED) หรืออยู่ 2 ข้างของเตียงใหญ่ ส่วนมากจัดเป็นจุดรวมสวิตช์ไฟฟ้า โทรศัพท์ วิทยุ และใช้วางโทรศัพท์กันได้เหมือนกัน ขนาดความสูงของโต๊ะ โต๊ะข้างเตียงควรเคลื่อนย้ายได้ เพื่อความสะดวกในการทำความสะดวก ความกว้างถ้าเป็นโต๊ะที่ขนาดข้างเตียงใช้ขนาด 37-47 เซนติเมตร ถ้าอยู่ระหว่างสองเตียง ใช้ขนาด 60 เซนติเมตร

7. ที่ตั้งกระเป๋าเดินทาง (LUGGAGE RACK) ควรมีความยาวประมาณ 75 - 90 เซนติเมตร ควรอยู่ติดกับโต๊ะแต่งตัวและโต๊ะเขียนหนังสือ สูงจากพื้นประมาณ 45 เซนติเมตร สำหรับห้องนอนคู่ควรให้บริการไว้ 2 ที่

8. โต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะแต่งตัว (WRITING DESK AND DRESSING TABLE) ความกว้างควรกว้างประมาณ 40-45 เซนติเมตร ควรเป็นแบบติดตายสูงประมาณ 30-75 เซนติเมตร ความสูงของเก้าอี้ประมาณ 43-45 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเปรียบเทียบโต๊ะ เขียนหนังสือและ โต๊ะแต่งตัว

แบบเคลื่อนย้ายได้

แบบติดตาย

ก) มีมากชนิดที่เลือกใช้ได้

ก) การเลือกแบบอยู่ในเขตจำกัด

ข) ใช้วัสดุที่ดีกว่า ออกแบบที่ดีกว่า
และมีโครงสร้างที่ดี

ข) โดยมากมักสร้างในเนื้อที่น้อย ๆ

ค) ให้ความสำคัญในการเคลื่อนย้าย
ตามความต้องการ

ค) ช่วยลดเนื้อที่การบุพรม

ง) ใช้ต้นทุนการผลิตสูง

ง) ใช้ต้นทุนปานกลาง

9. เครื่องเรือนที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ (FOOSE FURNITURE) ประกอบด้วย

เก้าอี้แต่งตัว (DRESSER CHAIR OR STOOL)

เก้าอี้นั่งพักผ่อนต่อ 1 คน (EASY CHAIR)

โต๊ะตั้งโคมไฟ (STANDARD OR TABLE LAMP)

โต๊ะกลาง (COFFEE TABLE)

ตะกร้าทิ้งขยะ (WASTE BASKET)

ที่เขี่ยบุหรี่ (ASH TRAYS)

10. สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ (OTHER FACILITIES)

โทรศัพท์

โทรทัศน์

วิทยุ

กริ่งกดเรียกบอยบริการ แผ่นประกาศบอกอัตราค่าห้องพัก แบบฟอร์ม 1 แผ่น

ประกาศกฎข้อบังคับของโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบไฟฟ้าในห้องพักแขก

ความสำคัญของแสงสว่างในห้องพัก คือ ช่วยสร้างบรรยากาศให้เป็นไปตามต้องการ และ ทำให้แขกรู้สึกว่าเป็นห้องพักที่ดี สิ่งเหล่านี้จำเป็นมากสำหรับโรงแรมในเมืองและโรงแรมตากอากาศ มีการจัดวางตำแหน่งไฟที่โต๊ะ เขียนหนังสือ ไฟหัวเตียงซึ่งมีที่บัง เพื่อว่าคนเข้าพักคนหนึ่งจะไม่รบกวนอีกคนในเตียงเดียวกัน ควรติดตั้งสวิทช์สามทาง เพื่อสะดวกในการดับไฟ ห้องพักแขกต้องการแสงสว่างเพียงพอ แต่ไม่มากเกินไป ควรติดตั้งไฟส่องในตู้เสื้อผ้า

ตำแหน่งที่ให้แสงสว่างในห้องพัก

ทางเข้า เหนือทางเข้าบริเวณห้องพัก ควรใช้ดวงไฟประมาณ 60-100 วัตต์

ที่แต่งตัวและโต๊ะ เขียนหนังสือ ติดซ่อนอยู่เหนือกระจกส่องหน้าหรือมีโคมไฟตั้งโต๊ะประมาณ 100 วัตต์

หัวเตียง มักจะอยู่เหนือหัวเตียง ในกรณีเตียงแฝดอาจติดแบบสองจุด เหนือโต๊ะข้างตรงกลาง หรือใช้ไฟแยกกันเลขก็ได้ ประมาณ 40-100 วัตต์

ห้องน้ำ เป็นไฟแยกแต่ละดวงด้วยสวิทช์แยกภายในห้องน้ำ ไฟเหนืออ่างล้างหน้า หรือกระจก ตามปกติจะควบคุมด้วยสวิทช์เดียวกัน ใช้ FLUORESCENT ประมาณ 30 วัตต์
ตู้เสื้อผ้า ใช้ FLUORESCENT ประมาณ 15 วัตต์

บริเวณกลางห้อง ควรเป็นแสงสว่างที่ให้ความสว่างได้ทั่ว มีสวิทช์อยู่ที่ทางเข้าห้องพัก

ตำแหน่งติดตั้งปลั๊กและสวิทช์ (SEITCH & OUTLET POSITION)

ปลั๊กตัวเมียทั่วไป

สูงเหนือระดับพื้น 0.30 เมตร

ปลั๊กสำหรับเครื่องใช้ที่วางบนโต๊ะ

สูงเหนือระดับพื้น 1.20 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สวิตช์

สูงเหนือระดับพื้น 1.20 เมตร

ปลั๊กเครื่อง โทนขนาด

สูงเหนือระดับพื้น 1.35 เมตร

ห้องน้ำแขก

1. ผนังห้องน้ำ ผนังด้านอ่างอาบน้ำปูกระเบื้อง เคลือบจากขอบอ่างถึงเพดาน ผนังด้านอื่นฉาบปูนเรียบ ทาสี หรือวัสดุที่ดีกว่า VINYL WALLPAPER ก็ได้ ผนังด้านโถส้วมปูกระเบื้อง เคลือบ
2. พื้นห้องน้ำ พื้นที่อาบน้ำต้องใช้กระเบื้องเซรามิค บริเวณที่อาบน้ำ การปูกระเบื้องต้องเอียงลาดให้น้ำไหลลงท่อน้ำทิ้งได้สะดวก บริเวณแต่งตัว บุพรม หรือ กระเบื้องเซรามิค
3. อ่างอาบน้ำ ที่มีฝักบัว ขนาดอย่างน้อยที่สุด 1.50 เมตร ถึง 1.70 เมตร X 0.70 เมตร
4. อุปกรณ์ในห้องน้ำชนิดทองเหลือง ควรแข็งแรงทนทาน โดยเฉพาะหัวก๊อกน้ำร้อน น้ำเย็น มีตัวตัดของก๊อกน้ำร้อน-น้ำเย็นโดยเฉพาะ
5. โถส้วม ควรเป็นแบบยาวหรือกลม เปิดข้างหน้า ที่นั่ง เป็นพลาสติกแข็งสามารถยกตั้งขึ้นโดยไม่ล้ม
6. น้ำร้อน ที่ใช้สำหรับห้องพักควรมีเครื่องบีบติดไว้ โดยเฉพาะ เมื่อเปิดน้ำร้อน จะออกมาทันที
7. ที่แต่งตัวและที่อาบน้ำ ต้องมี กระดาษเช็ดหน้า กระดาษม้วน รวมทั้งที่ยึดกระดาษสำหรับหึ่งส้วม ราวแขวนผ้าเช็ดตัว 1 ราว ขนาด 0.60 เซนติเมตรและมี 2 ราว ถ้าที่อาบน้ำกับโถส้วมมีผนังกันแยกออกจากกัน ที่แขวนผ้าเช็ดตัวแบบขึง หรือแบบวางซ้อนรวมกัน ที่แขวนเสื้อแบบคู่ ราวจับโครเมี่ยมขนาด 60 เซนติเมตร อยู่เหนืออ่างน้ำ ที่ยึดราวต้องแน่นหนามาก ที่วางสบู่กระเบื้องแบบมีที่จับ พรมยางปูภายในอ่าง
8. อ่างล้างหน้า-ล้างมือ พร้อมที่วางสบู่
9. กระจกเงา ขนาดไม่น้อยกว่า 0.50 X 1.00 เมตร ติดอยู่เหนืออ่างล้างหน้า
10. เคา์เตอร์ล้างหน้า TOP และที่กั้นน้ำกระเซ็นด้านหลังต้องใช้ PLASTIC LARMINATE ตัวโครงสร้างใช้ไม้อัด ขนาดประมาณ 10 มิลลิเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. เครื่องหมาย ควรคำนึงถึง เครื่องหมายของหัวก๊อหน้า ใช้เครื่องหมายที่คนเข้าใจได้ง่าย

3. MAIN DINING ROOM (RESTUARANT)

DINING ROOM ย่อมจะพิเศษไปตามลักษณะการใช้งาน ส่วนประกอบของ DINING ROOM ประกอบด้วยส่วนทางเข้า ส่วนพักรอ ส่วนรับประทานอาหาร บางแห่งอาจมีการย่างหรือปิ้ง เพื่อให้ผู้มารับประทานได้เห็น และรู้สึกทึ่งใ้หายากรับประทานอาหารมากขึ้น บริการอาหารชนิดพิเศษต่าง ๆ เคาน์เตอร์ที่จัดโชว์ การย่างหรือปิ้ง เนื้อนี้จะอยู่ติดกับส่วนครัว และส่วนรับประทานอาหาร มีส่วนจัดอาหารแบบบุฟเฟ่ต์

COUNTER SERVID

ที่ตั้งของเคาน์เตอร์ให้มี 2 ชั้น อุปกรณ์ในการปรุงอาหารบริเวณทำงานจะถูกจำกัดด้านหลัง เคาน์เตอร์ และมีที่นั่ง เพื่อรับประทานอาหารหรือ เครื่องดื่มของแขกที่อยู่ด้านหน้า

DRINKING SERVICE

มีการหมุนเวียนนอกจากบาร์และกลัปส์บาร์ มี DISPENSE BAR และที่เก็บตู้เย็น มีการตรวจตรารวมทั้งการเก็บเงิน

โดยทั่วไป DINING ROOM จะตกแต่งในลักษณะที่เป็นแบบของประเภทอาหารที่จะบริการ เช่น อาหารจีน อาหารอิตาเลียน เป็นต้น จึงมีการตกแต่งแทบทุกส่วน ไม่ว่าพื้น ผนัง เพดาน ตลอดจนเฟอร์นิเจอร์ที่เข้ากับลักษณะของอาหารและชื่อห้องอาหาร

ข้อคำนึงในการออกแบบ

1) สภาพแวดล้อม สภาพแวดล้อมของบริเวณมัดตาคารขึ้นอยู่กับสถานที่ตั้ง หน้าที่ต่าง อาจใช้ประโยชน์ในการชมทิวทัศน์ด้านนอก DINING ROOM ที่ต้องเปิดบริการตลอดบ่าย-เย็น อาจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องอยู่ภายในตัวอาคารโดยสิ้นเชิง

2) ไฟฟ้า ไฟฟ้าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการออกแบบ การสร้างบรรยากาศทำให้เกิดภาพที่ดื่มชมมอง และการใช้ไฟหลายสีอาจเป็นการเน้นจุดสำคัญ

ใน DINING ROOM ใช้ไฟฟ้าชนิดต่าง ๆ มากมาย การซ่อนไฟให้แสงลอดออกมา หรือการใช้ไฟโดยตรงเหนือเพดาน เหนือโต๊ะที่นั่ง ทำให้เกิดการเป็นส่วนตัว ระบบไฟฟ้าต่าง ๆ ย่อมมีแผงสวิตช์เพื่อควบคุมด้วย

3) เพดาน เพดานควรสูงไม่น้อยกว่า 2.75 ม. และต้องมีการดูดเสียงมีการเก็บเสียงได้ ป้องกันเสียงจากเครื่องจักร และเสียงที่ซึ่มมาจากเพดาน ควรติดตั้งดวงไฟในเพดานอย่างปราณีต

4) ผิดของผนัง ผิวของผนังใน DINING ROOM อาจจะใช้ได้หลายชนิด เช่น การกรุทับด้วยวัสดุต่อไปนี้ พลาสติกเคลือบ พลาสติกหลอม ใยพลาสติก เพื่อความปลอดภัยจากเพลิงไหม้ นอกจากนี้ยังมีผนังกระจก กระจกเงา ไม้ โลหะ ผนัง ผิวพลาสติก ทาสี ปิด WALL PAPER บุผ้าหรือหินอ่อน หรือโชว์อิฐเปลือย

5) พื้นและผืนพื้น

พรม (CARPET) ส่วนใหญ่จะปูพรมเพื่อลดเสียง ให้ความรู้สึกอบอุ่นและสบาย พรมอาจจะปูบนคอนกรีตเลยก็ได้ หรือปูบน VINYL และพื้นไม้ ชนิดของพรมต้องผ่านการคัดเลือก ส่วนใหญ่พรม จะมีราคาสูงและคุณภาพสูง โดยมีลายซ้ำกันเป็นลายเล็ก ๆ ซึ่งซ่อนรอยและเงา จึงเป็นข้อเลือกที่ดี ชนต้องหนาพอสมควร แต่ไม่หนาจนทำให้เกิดความลำบากต่อการเดินหรือการเดิน การเลือกชนิดพรมด้วยเครื่องอาจใช้ได้ดีในพื้นที่ต่อเนื่องแทนการใช้พรมทอมือ

เครื่องลาดพื้น (TILING) จาพวก POLY VINYL CHLORIDE และพลาสติกชนิดอื่น ๆ มีราคาแพงและให้สีสรร รวมทั้งแบบให้เลือกมากมาย การใช้หินอ่อนเปลือย และหินชนิดอื่น ๆ ที่ปู เหมาะที่จะใช้ในโรงแรมสำหรับนักท่องเที่ยว หรือโรงแรมขนาดประหยัด โดยเฉพาะที่ COFFEE SHOP, BAR และที่นั่งอยู่ด้านหน้าและหลังเคาน์เตอร์

พื้นผิวแข็ง หิน หินขัด และหินชนิดอื่น ๆ ไม่สะดวกให้บรรยากาศเช่นเดียวกัน แต่เรื่องเสียงและความเย็นจะต้องถูกจำกัดให้สมดุล โดยมีส่วนพื้นผิวที่อ่อนนุ่มที่ใดที่หนึ่งประกอบอยู่ด้วย

ไม้ ไม้แผ่นหรือไม้เป็นก้อนให้ความรู้หลายอย่าง ไม้ให้ความรู้สึกรู้สึกที่ยั่งยืนและอยู่ในสภาพที่ดีตามชนิดของเนื้อไม้ ไม้ในบริเวณที่เป็นเวทีเด่น ๆ อาจเคลื่อนย้ายได้เมื่อไม่ต้องการพื้นที่สำหรับเต้นรำ อาจจะใช้วางพื้นที่ซึ่งจัดเฉพาะไว้และคลุมด้วยพรม สำหรับการเก็บและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป้องกันความเสียหายอาจใช้เป็นเวที หรือที่สำหรับงานแสดงอื่น ๆ ง่ายต่อการสร้างและเคลื่อนย้ายหรือต่อกับสิ่งอื่น ได้คุณภาพที่ต่ำ

เครื่องเรือน (FURNITURE)

การออกแบบต้องไปด้วยกันกับลักษณะการตกแต่งภายในในส่วน DINING ROOM ซึ่งมีให้เลือกตั้งแต่แบบที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ จนถึงแบบ BUILT IN ซึ่งจะออกแบบโดยเฉพาะสำหรับขนาดและลักษณะของห้อง เครื่องเรือน (FURNITURE) ต้องได้รับการออกแบบเป็นพิเศษและนั่งสบาย เพราะใช้เวลาในการนั่งรับประทานอาหารเป็นเวลานาน การจัดโต๊ะมักมีผ้าปู 2 ชั้น ผืนล่างคลุมยาวลงไป ดดยมากมักจะ เป็นผ้าสีอ่อน ผืนบนคลุมส่วนหน้าโต๊ะ ใช้ผ้าสีเข้ม เพื่อป้องกันการสกปรกเลอะ เทอะของน้ำและเศษอาหาร ผ้าคลุมนี้จะต้อง เปลี่ยนทุกครั้งที่แขกรับประทานอาหารเสร็จ

ลักษณะ

สิ่งที่ควรคำนึง

ขนาด

ขนาดของโต๊ะแบบต่าง ๆ ในขนาดและรูปร่าง เพื่อที่จะสนองกลุ่มคนขนาดต่าง ๆ โต๊ะคู่ ความสูงของเก้าอี้ รูปร่างเคาน์เตอร์ควรดัดแปลงได้

พื้นที่

การจัดวางเคลื่อนย้าย การบริการที่หมุนเวียน และสำหรับการประกอบอาหารบนโต๊ะ เช่นอาหาร ต้องมีพื้นที่เพียงพอ

การดัดแปลง

วัสดุที่เคลื่อนย้ายได้ น้ำหนัก และการเคลื่อนย้ายที่จะไม่ทำให้พื้นที่เสียหาย

อายุการใช้งาน

ความแข็งแรงของงาน กรอบ รวมทั้ง JOINT ผ้าปูและการติดตั้งของผิวรอยเปื้อนรอยด่าง รวมทั้งรอยไหม้ สามารถทำความสะอาดได้ง่าย รวมทั้งการเปลี่ยนหรือซ่อมแซมได้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความปลอดภัย	มุมแหลม ผิวหยาบ งานที่ไม่เรียบร้อย เห็นรอยต่อและมุมที่โผล่ขึ้นมา ความหนาแน่นของมุกยึดความปลอดภัยในการยึด เช่น STOOL ความแข็งแรงของโครงสร้าง ความสมดุล และปฏิกิริยาต่อเพลิงไหม้
รูปร่างภายนอก	ความเหมาะสมต่อโรงแรม มาตรฐานและลักษณะของภัตตาคาร แบบที่แตกต่างกัน แต่สมดุลกัน รวมทั้งบรรยากาศและรูปแบบ
ความสบาย	ขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการนั่งกินอาหาร รวมทั้งขนาดของที่นั่ง เคาน์เตอร์บริการ ช่องทางเดิน
ข้อพิจารณา	
โครงสร้าง	วัสดุ
โครงสร้าง	ไม้อัด ไม้เนื้อแข็ง โลหะหล่อ หรือเหล็กหล่อ พลาสติกหล่อ ใยแก้ว
ผิว	พลาสติกอัด หรือไม้วีเนียร์ พลาสติกพวก POLY PROPYLEE ACRYLIC และพลาสติกบุผิวต่าง ๆ
การทาสี เเบาะ	หนังหรือหนังเทียม ผ้าทอธรรมชาติ ผ้ามีขนอ่อนนุ่ม ผ้าใยสังเคราะห์
การจัดเนื้อที่ (SPACE ALLOWANCES)	
	การจัดเนื้อที่แบบต่าง ๆ เกี่ยวกับที่รับประทานอาหารและเครื่องดื่ม

ชนิดของการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	พื้นที่ (ตารางเมตร)
COMMERCIAL RESTURANT	1.0 - 1.3 (0.9)
COUNTER SERVICE	1.4 - 1.7 (1.1)
BANQUET ROOMS (LONG TABLE) CANTEEN	0.9 - 1.0 (0.65)
CAFETERIA SERVICE TABLE FOR 4 TO 6	0.74 - 0.9
CAFETERIA SERVICE TABLE FOR 8 TO OVER	1.1 - 1.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเหตุ ในเครื่องหมายวงเล็บแสดงการจัดแบบต่ำสุด หรือแออัดที่สุดในกรณีพิเศษชั่วคราว
ทำให้ขาดความสะอาดกสบายไปบ้าง

การหาพื้นที่ทานอาหารใน MAIN DINING ROOM

การคิดหาพื้นที่	ตรม./1 ห้องพัก	จำนวนห้องพัก	พื้นที่รวม (ตรม.)
พื้นที่ทานอาหาร	0.46 - 0.63	124	57.04-78.12

SERVICE STATION

เป็นบริเวณเนื้อที่เล็ก ๆ ปะบนอยู่ในส่วนรับประทานอาหารของร้านอาหารขนาด
กลาง-ใหญ่ การจัด SERVICE STATION เป็นจุด ๆ บริเวณรับประทานอาหารเพื่อลดระยะทาง
เดินของพนักงานเสิร์ฟ ทำให้สามารถบริการลูกค้าได้อย่างใกล้ชิด มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว

บริเวณนี้อาจเป็นตู้ SIDE BOARD หรือเป็นแบบเคาน์เตอร์ โต๊ะ หรือเฟอร์นิเจอร์
ลักษณะอื่นใด เพื่อให้เหมาะสมกับบรรยากาศและการตกแต่งภายในร้าน ใช้เป็นที่เก็บของจำพวกที่
ต้องหยิบนำโต๊ะอาหาร เช่น ช้อน-ส้อม มีด ผ้า กระดาษ เครื่องปรุง เมนู ฯลฯ

บางครั้ง SERVICE STATION อาจใช้เป็นที่ชงกาแฟ ที่เตรียมเครื่องดื่ม แล้วแต่
ลักษณะความต้องการบริการของสถานที่นั้น ๆ

SERVICE STATION เล็ก ๆ ในส่วนรับประทานอาหารนี้ ทำหน้าที่ช่วยการบริการ
ของพนักงานเสิร์ฟเท่านั้น ถ้าเป็น MAIN SERVICE STATION ขนาดใหญ่ซึ่งทำหน้าที่พักจาน
ซามที่ซัแล้วหรือทำหน้าที่อื่น ๆ ด้วย จะต้องอยู่ภายนอกบริเวณรับประทานอาหาร เนื่องจากจะ
ทำให้เกิดเสียงรบกวนและสภาพที่ไม่น่าดู

จำนวนของ SERVICE STATION ไม่แน่นอนขึ้นกับจำนวนลูกค้าที่ใช้บริการ ระยะ
ห่างระหว่างโต๊ะอาหารกับส่วนผลิตหรือเตรียมอาหาร ระดับการให้บริการ ประเภทของร้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาหาร และโครงสร้างของพนักงานบริหาร อย่างไรก็ตามอาจประมาณหยาบ ๆ ได้ ดังนี้

SMALL STATION / 12 - 20 โต๊ะ

MAIN STATION / 20 - 60 โต๊ะ

ขนาดของ SERVICE STATION ควรลึกประมาณ 50 ซม. ความสูงไม่เกิน 97 ซม. และขนาดความยาวประมาณ 1.00 - 1.20 เมตร สำหรับ SERVICE STATION ในบริเวณรับประทานอาหารทั่วไปตำแหน่งของ SERVICE STATION

- ควรอยู่ใกล้หรือมีทิศทางติดต่อกับที่พักอาหาร และบริเวณล้างจาน
- ควรกระจายอยู่ในบริเวณซึ่งสามารถจะบริการโต๊ะอาหารรอบ ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- อยู่ในมุมที่ยากแก่การจัดโต๊ะหรือใช้ประโยชน์อื่น ๆ ได้ยาก
- ไม่ควรอยู่ใกล้โต๊ะอาหารมากเกินไปจนเป็นการรบกวนลูกค้า ควรมีระยะห่างอย่างน้อย 1.20 และอาจมีฉากกั้น เพื่อป้องกันเสียงรบกวนและโอกาสที่จะทำความรำคาญให้แก่ลูกค้าได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความต้องการพนักงานและเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการในสถานบริการอาหาร-เครื่องดื่ม ขึ้นกับ

- ประเภทของร้านอาหาร ประเภทและระดับการให้บริการ
- ขนาดของสถานบริการ จำนวนลูกค้า จำนวนมืออาหารที่จะต้องเสิร์ฟในแต่ละช่วง ระยะเลากการรับประทานอาหาร/มือของลูกค้า
- ระยะเวลาของการเปิดบริการ จำนวนผลัดของพนักงาน
- ความสามารถของพนักงาน ประสิทธิภาพและความรวดเร็ว
- เครื่องทุ่นแรงต่าง ๆ
- ฯลฯ

การประมาณจำนวนพนักงานอย่างหยาบเทียบกับจำนวนมือที่เสิร์ฟในชม. คับคั่ง (PEAK MEAL PERIOD)

ชนิดของพนักงานบริการ

สัดส่วนพนักงาน : มือที่เสิร์ฟ

คอปฟ์ชอฟ :

พนักงานปรุงอาหารและพนักงานล้างภาชนะ	1 : 50
พนักงานบริการที่เคาน์เตอร์และพนักงานเสิร์ฟโต๊ะ	1 : 36
(อัตราการเปลี่ยนลูกค้าต่อที่นั่ง 3 ครั้งในช่วงมืออาหาร)	

4. เคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า (FRONT CESH)

คือ หน่วยงานส่วนหน้าใหญ่ของ FRONT OFFICE ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับห้องโถงพักคอยมาก เพราะการติดต่อต้อนรับแขกจะอยู่บริเวณส่วนหนึ่งส่วนใดของห้องโถง การลงทะเบียน แคชเชียร์ และประชาสัมพันธ์จะอยู่ติดต่อกันโดยตลอดก็ได้ แต่อย่างไรก็ตามพนักงานหลังเคาน์เตอร์สามารถไปสู่ห้องทำงาน FRONT OFFICE ซึ่งอยู่ด้านหลังโดยสะดวกและรวดเร็วที่สุด แผนกต้อนรับบริการจะมีการติดต่อกับแขกได้โดยตรงทันทีที่แขกเข้ามาในห้องโถงของโรงแรมเลย และ ตำแหน่ง FRONT DESK ควรอยู่ในที่สามารถมองเห็นหน้าลิฟท์และบันไดขึ้นลง ได้ชัดเจนทั้งแผนกต้อนรับและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการฝึกอบรมเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แคชเชียร์ ตำแหน่งที่ตั้งของระชาสัมพันธ์ไม่แน่นอนอาจจะอยู่รวมกับแผนกลงทะเบียน นอกจากนี้
ควรมีสวน BELL CAPTAIN หรือเคาน์เตอร์สำหรับ BELL CAPTAIN

การออกแบบเคาน์เตอร์ส่วนหน้า

ลักษณะโดยทั่วไป จะเป็นเคาน์เตอร์ตามยาว อาจแบ่งเป็นช่วงตามช่วงของเสา
จัดให้เห็นถึงความเป็นกลุ่มก้อนของแผนกนี้ด้วย ควรใช้ด้านหน้าของเคาน์เตอร์ที่ได้รับการออกแบบ
และ ควรลดระดับความสูงของเพดาน เพื่อเน้นถึงความสำคัญของเคาน์เตอร์และของเขต
บริเวณ

สัดส่วนของเคาน์เตอร์

ลักษณะของเคาน์เตอร์ควรจะเป็น 2 ระดับ คือ ส่วนด้านหน้าสำหรับแขกยืนเขียนสูง
ประมาณ 1.00 เมตร และส่วนด้านหลังสำหรับพนักงานสูงประมาณ 70 เซนติเมตร สำหรับนั่ง
ทำงานและเก้าอี้สูงประมาณ 43 เซนติเมตร ช่วงด้านในนี้จะเว้นช่องให้พนักงานเดินกว้างอย่าง
น้อย 1.00 เมตร (ไม่รวมส่วนเก้าอี้พนักงาน) สำหรับความกว้างของเคาน์เตอร์เพื่อสะดวกใน
กรณีขึ้นของไปมา ควรกว้างประมาณ 0.60-0.65 เมตร

ส่วนหลังของเคาน์เตอร์ จะเป็นแผนแสดงห้องพัก ช่องใส่กุญแจช่องใส่จดหมายบอร์ด
ประชาสัมพันธ์ ควรจัดไว้ในที่ที่สามารถมองเห็นได้ง่าย ไม่ควรทำให้แขกมองเห็นหลังเคาน์เตอร์ช่อง
เก็บเงินได้

ขนาดของเคาน์เตอร์ที่เหมาะสมกับขนาดของโรงแรม

จำนวนห้องพักของโรงแรม ขนาดเคาน์เตอร์ (เมตร) เนื้อที่สำหรับ FRONT DESK (ตรม.)

50	3.00	5.50
100	4.50	9.50
200	7.50	18.50
400	10.50	30.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับพื้นที่ FRONT DESK ของโครงการ คือ 11.78 ตารางเมตร ขนาด
ของเคาน์เตอร์ยาวประมาณ 5.58 เมตร

เนื้อหาใช้สอยบริเวณเคาน์เตอร์

เนื้อหา	ยาว (ซม.)	ลึก (ซม.)
สำหรับเขียนหนังสือ	75	60
สำหรับแยกยื่นด้านหน้าและสัมภาระ	90	90
สำหรับการเดินทางผ่านของแขกและสัมภาระ		180
สำหรับพนักงานพร้อมตู้เอกสารและส่วนประกอบอื่นๆ	150	60
สำหรับหลัง เคาน์เตอร์ของพนักงานในการทำงานและทางเดิน	105	

อุปกรณ์และ เครื่องมือที่ติดตั้งในส่วนต่าง ๆ ของส่วนให้บริการส่วนหน้า

อุปกรณ์และ เครื่องมือที่ติดตั้ง เพื่อประกอบการออกแบบตัวเคาน์เตอร์ โดยสามารถจัด
เป็นส่วนใด ดังนี้

- 1) ส่วนธุรการ
- 2) ส่วนติดต่อสื่อสาร
- 3) ส่วน CASHIER

อุปกรณ์ (EQUIPMENT)

ประโยชน์ใช้สอย (FUNCTION)

1) ส่วนธุรการ

ชั้นตั้งแผงแสดงห้องพัก

แสดงถึงห้องพักที่มีคนพัก ห้องที่จองแล้ว ห้องที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ROOMRACK)

ยี่งว่าง การตกแต่งอาจใช้แผ่นไม้ที่เรียกว่า
RESERVATION SLIPS ในแผ่นนี้จะประกอบ
ด้วยสี่สองสี่ถึงสามสี่ ซึ่งมีความหมายต่างกัน
เพื่อที่จะ เห็นได้ง่าย

ชั้นแสดงข้อมูลการประชาสัมพันธ์

(INFORMATION RACK)

จัดเรียงชื่อแขกที่มาพักตามลำดับอักษรให้กับ
RESERVATION SLIPS เพื่อรู้ว่าแขกพักห้อง
ไหน และสะดวกในการค้นหาเก็บเอกสาร
การจองห้องล่วงหน้า หรือการลงทะเบียน

อุปกรณ์ (EQUIPMENT)

ประโยชน์ใช้สอย (FUNCTION)

ลิ้นชักเก็บแฟ้มเรื่องการจองห้อง

(RESERVATION RACK CABINET)

เก็บเอกสารการจองห้องล่วงหน้าหรือการลง
ทะเบียน

ช่องจำหน่ายเอกสาร

(SALE TICKET BOXES)

กล่องใส่เอกสารของแต่ละห้อง เพื่อจะใช้ดูได้
สะดวกว่าห้องไหนมีแขกจองไว้แล้ว หรือมีห้อง
ว่างอยู่

ใบรษณีย์ภัณฑ์และกุญแจ

(MAILS & KEYS)

ช่องใส่จดหมายหรือเอกสารต่าง ๆ และกุญแจ
วางอย่างมีระเบียบตามหมายเลขห้องพัก เมื่อ
เวลาแขกออกไปข้างนอก กุญแจห้องควรเก็บ
ไว้ห่างจากแขกทั่วไป กุญแจสำรองอาจเก็บ
ไว้ที่นี่ หรือแยกเก็บไว้ที่อื่นต่างหาก โดยมีระบบ
รักษาความปลอดภัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ROOM STATUS PANEL

ผังแสดงสภาพความพร้อมของ ห้องพัสดุห้อง
ใดพร้อมที่จะให้เข้าพัสดุได้ อาจควบคุมโดย
ระบบอิเล็กทรอนิกส์

คลัง เก็บรักษาทุยแจห้องพัสดุ

เป็นที่เก็บทุยแจที่รับคืนจากแขกซึ่งอยู่ภายใต้
ระบบรักษาความปลอดภัย

ภาตหรือกล่องกับทุยแจห้องพัสดุ

เป็นที่สำหรับมอบรับทุยแจที่แขกฝากหรือคืนกับ
ทางโรงแรม

ตู้เก็บเอกสาร

(FILING CABINETS)

สำหรับเก็บแบบฟอร์มและอุปกรณ์อื่น ๆ

ชั้นเก็บแฟ้ม

(BROACHURES RACK)

จัดตั้งไว้ในส่วนแขกลงทะเบียน โดยมากมักจะ
เป็นแคตตาล็อกแนะนำเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับ
โรงแรม

อุปกรณ์ (EQUIPMENT)

ประโยชน์ใช้สอย (FUNCTION)

2) ส่วนติดต่อสื่อสาร

เครื่องโทรพิมพ์

(TELEWRITER)

ใช้ในการรับและส่งข้อมูล ข่าวสาร เก็บบันทึก
โทรศัพท์ทางไกลสนทนาเรื่องจากเคาน์เตอร์
ส่วนหน้าส่งต่อไปยังแผนกอื่น ๆ เพื่อการ
รวบรวมบัญชี

TRAVELLING BANT

CONVEYS TELEX

เพื่อการติดต่อข่าวระหว่างหน่วยงานภายใน
เครื่องมือที่ติดต่อสื่อสารภายนอกประเทศ หรือ
ทั่วโลก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TELEPHONE OPERATOR

ใช้ติดต่อโดยตรงกับทุก ๆ ส่วนของโรงแรมและ
ติดต่อกับภายนอก

SOUND AND MESSAGE

ให้บริการด้านเสียงเพลง เพื่อเพิ่มบรรยากาศ

RELAYS

และเรียกแขกหรือประกาศต่าง ๆ ของโรงแรม

PNEUMATIC TUBE

ใช้ส่งใบเสร็จจากภัตตาคาร บาร์ ที่จอดรถไป

SYSTEM

ยัง CASHIER

3) ส่วน CASHIER

เครื่องคิดเลข

เพื่อคิดเงินรวมและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ
แขก ถ้าเป็นโรงแรมขนาดใหญ่จะใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

ที่เก็บเงินของ CASHIER

เป็นลิ้นชักสำหรับใส่เงินสดและ เอกสารสำคัญ

(CASHIER'S CABINET)

อื่น ๆ

ช่องเก็บบัญชี

บันทึกขายสิ่งต่าง ๆ ของแขกแยกตามเลขที่ห้อง
เพื่อสะดวกในการอ้างอิง

มาตรวัดโทรศัพท์

มิเตอร์บันทึกจำนวนการใช้บริการโทรศัพท์ของ

(TELEPHONE METERS)

แขก เพื่อที่จะได้คิดรวมลงในบัญชี

อุปกรณ์ (EQUIPMENT)

ประโยชน์ใช้สอย (FUNCTION)

ช่องฝากของมีค่า

ใช้สำหรับเก็บของมีค่าของแขก บางโรงแรม

(SAFE DEPOSIT BOX)

อาจแยกเป็นห้องไว้เฉพาะ เพื่อความปลอดภัย

ในการฝาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องนิรภัย
(SAFE)

ห้องนิรภัยใหญ่เพื่อเก็บบัญชีประจำวัน ภายในจะมีบริเวณสำหรับนั่งตรวจสอบบัญชีแยกต่างหากจากส่วนสำนักงาน

อุปกรณ์เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ
(MISCELLANEOUS)

เช่น เครื่องปั๊มเวลา เครื่องปั๊มชื่อในบัตรเครดิต และอื่น ๆ

5. ห้องน้ำสำหรับแขก (TOILET FOR GUEST)

นับว่าเป็นส่วนสร้าง ความสุขสบายให้กับแขกที่มาใช้บริการ ในด้านความสะดวกถูกอนามัยและสวยงามจากการตกแต่ง แต่การมองจากภายนอกเป็นเรื่องที่ควรระวังในการวางตำแหน่งของทางเข้าห้องน้ำ การออกแบบควรจัดให้มีห้องเฉลี่ยเล็ก (REST ROOM) หรือทางผ่านสำหรับห้องน้ำสุภาพสตรี เพื่อสามารถแต่งหน้าได้ไม่ควรจัดให้บริเวณนี้อยู่กับแผนกอาหารหรือเครื่องใช้สอยอื่น ๆ

ลักษณะสำคัญในการออกแบบ (DESIGN FEATURE)

มาตรฐาน (STANDARDS) จำนวนของส้วมชักโครก ที่บัสสาวะและอ่างล้างหน้าจะต้องขึ้นกับจำนวนผู้ใช้ และความกว้างของบริเวณนี้ขึ้นอยู่กับ การวางตำแหน่งและจำนวนอุปกรณ์ติดตั้ง

แสงสว่าง (LIGHTING) การให้แสงสว่างที่ดีเพื่อลดความเสียหาย อุบัติเหตุและความสะอาด มักจะติดไฟให้สว่างพอประมาณ

การก่อสร้าง (CONSTRUCTION) ผนังควรเลือกวัสดุผิวมันหรือโมเสค แต่พื้นมักทำมูหิน

อ่อนหรือผิวขัดมัน เพราะทำให้ลื่นตอนเปียกน้ำ เพดานอาจฉาบหรือทาสีเพื่อลดเสียงและช่วยกลั่นกรองอากาศ ผนังที่กั้นระหว่างส้วมภายในอาจฉาบด้วยพลาสติกลามิเนต เพื่อสะดวกในการทำความสะอาด ช่วงล่างควรสูงจากพื้นทั้งไว้เป็นช่องประมาณ 15 เซนติเมตร และ ส่วนสูงไม่ควรเกิน 2.00 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. LOUNGE

การตกแต่งเป็นลักษณะผ่อนคลายเป็นความสบายเป็นกันเองของบรรยากาศควรมีสว่างสว่างปานกลาง ยกเว้นในส่วนที่ใช้ทานและส่วนครัวหลังบาร์ ซึ่งต้องการความสว่างมากกว่าปกติ เพื่อดึงดูดความสนใจของลูกค้าและสะดวกต่อการทาน ไฟเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการตกแต่ง ทำให้เกิดความน่าสนใจ ความเป็นส่วนตัว เพราะเป็นที่นั่งพักผ่อนและมีเครื่องดื่มร้อนๆ จึงต้องสร้างลักษณะให้เชื่อเชิญน่านั่ง อาจจัดให้มีบริเวณเขียนจดหมาย กรอกแบบฟอร์มไว้ตามจุดต่าง ๆ หรือทำเป็นเคาน์เตอร์เล็ก ๆ สำหรับนั่งเขียนก็ได้

การคิดพื้นที่	ตรม./1 ห้องพัก	จำนวนห้องพัก	พื้นที่รวม (ตรม.)
ขนาดของ LOUNGE	0.45	400	216

การออกแบบควรระวังเรื่องการป้องกันเสียงจากบริเวณที่ใช้งานเช่น ส่วนที่เป็นบาร์ ส่วนที่เป็นทาง เข้า-ออก ของคนเสิร์ฟ ส่วนที่เป็นครัวต้องมีการออกแบบกันห้องอย่างดีเพื่อให้เกิดบรรยากาศและดึงดูดใจจาก LOBBY ควรมีดนตรีบรรเลงเพลง BACKGROUND โดยเป็น PIANO หรืออื่น ๆ ในบริเวณ LOUNGE

เฟอร์นิเจอร์ต้องเป็นกลุ่มหรือมีแบบหลายลักษณะ เก้าอี้และโต๊ะสามารถขยับได้โต๊ะส่วนใหญ่ใช้โต๊ะเดี่ยวและต้องเป็นเฟอร์นิเจอร์คุณภาพดี โต๊ะควรออกแบบให้ง่ายต่อการทำความสะอาดและป้องกันรอยต่างที่จะเกิดขึ้น

ในกรณีที่กำลังจะดูโล่ง ไม่เกิดความเชื่อเชิญและเป็นการส่วนตัว การออกแบบจึงให้มีการแบ่งเนื้อที่โดยมี PARTITIONS เดี่ยว ๆ หรือปรับระดับพื้น หรือการลดระดับของเพดาน โดยใช้แสงกันหรือมีชั้นลอยมาคั่น จะช่วยให้มีสัดส่วนน่าดูขึ้น และทำให้บริเวณที่นั่งดูแปลกตา ปกติเพดานควรมีความสูงอย่างน้อย 2.75 เมตรหรือมากกว่านี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

GAME ROOM

เนื้อหาบริเวณส่วนนี้จะมีเพื่อให้แขกได้สนุกสนาน เพลิดเพลินกับเกมส์กีฬาต่าง ๆ ในร่มโดยมากจะมีเพื่อให้แขกได้สนุกสนาน ไม่ได้เล่นจริงจัง และลักษณะการเล่นจะเป็นกลุ่ม ของสมาชิกกันเอง บางครั้งอาจจะให้มีการแข่งขันมากขึ้นภายในหรืออาจเชิญบุคคลภายนอกมาร่วมการแข่งขันกันบ้างตามโอกาส และ เวลาที่เหมาะสม

โดยปกติ แต่ละส่วนในห้อง เกมส์รูม จะแบ่งตามประเภทของเกมส์เพื่อป้องกันความวุ่นวายจากเสียงที่รบกวนสมาชิกของสมาชิกได้ บางส่วนที่มีเสียงดังมาก ๆ เช่น บิลเลียด บิงปอง ควรจะมีห้องต่างหาก มีประตูเปิดปิด ป้องกันเสียงเล็ดลอดออกมาได้ แต่ควรอยู่กลุ่มใดใกล้ ๆ กัน

ในการจัดวางแปลนนั้นจะสามารถ จัดได้โดยคำนึงถึงขนาดของเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ในห้องเล่นเกมส์นั้น เส้นทางสัญจรที่เกิดขึ้นโดยเปรียบเทียบกับสัดส่วนมาตรฐานของมนุษย์ที่หนึ่งสำหรับคนดูเป็นสิ่งที่ควรจะต้องคำนึงถึงเช่นเดียวกัน เนื้อที่บริเวณส่วนนี้จะมีเพื่อให้ยังเกิดความสนุกสนาน ไม่ได้เล่นจริงจัง และลักษณะการเล่นจะเป็นกลุ่มของสมาชิกกันเอง ในบางกรณีทางสโมสรอาจจะจัดให้มีการแข่งขันกันบ้าง ตามโอกาสและวาระอันสมควร จะเห็นได้ว่าห้องเกมส์นี้เป็นห้องที่ใช้ร่วมกันหลายคน ควรจะมีการระมัดระวังในการจัดขนาดห้องให้เหมาะสม

ลักษณะบรรยากาศในห้องนี้ ควรจะทำให้เกิดความรู้สึกตื่นเด่นอยู่เสมอโดยการใช้สีให้อารมณ์สนุกสนาน

1. ระบบการปรับอากาศ
2. การใช้แสงสว่าง
3. การใช้สี
4. การควบคุมเสียง

1. ระบบปรับอากาศ

2. การใช้แสงสว่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การให้แสงสว่างที่ดีเป็นปัญหาที่ซับซ้อนมากสำหรับห้อง เกมสัรมนี้ แสงสว่างที่ถูกต้อง ไม่ใช้ปริมาณความส่องสว่างที่มากเกินไป แต่มีปริมาณการส่องสว่างที่เพียงพอ และปราศจากการ สะท้อนเข้าตา และเป็นแสงสว่างจากจุดกำเนิดแสงที่ถูกทิศทางการกับกิจกรรมนั้น ๆ

ปัญหาของแสงสว่างในเวลากลางวัน คือ การหาอย่างไรเพื่อให้มีแสงหรือความส่อง สว่างสำหรับการมองเห็น โดยปราศจากแสงสะท้อนเข้าตา ควรจะให้ได้แสงจากธรรมชาติช่อง แสงไม่ควรน้อยกว่า 20% ของพื้นที่ห้อง การหาสีห้องด้วยสีอ่อนซึ่งจะทำให้ห้องสว่างขึ้น

3. การใช้สี

สีที่ควรนำมาใช้ในห้อง เกมสัรม

1. คำนึงถึงความเหมาะสมกับการเล่นเกมสัรมนั้น ๆ เช่น ห้องที่เล่นเทเบิลเทนนิส จะมีผนังสีขาวไม่ได้ และดูไม่มีคุณค่า
2. ไม่ควรใช้สีที่จัดจ้าน อาจจะใช้สีที่ช่วยให้บรรยากาศที่ดีให้ความรู้สึกที่สนุกสนาน หรือ ให้ความบรรยากาศที่สว่างมาก ในการให้สีของห้อง เกมสัรมนี้ สามารถนำจิตวิทยาในการใช้สีเข้ามาช่วย ได้มาก

4. การป้องกันเสียงภายในห้อง เกมสัรม

- เสียงสะท้อน เกิดขึ้นจากเสียงไปกระทบผนังเป็นระยะทางกว่า 65 ฟุต เสียง สะท้อนที่มารบกวน เกิดจากเสียงที่ดังเกือบเท่าเสียง เดิมจุดที่มารวมเสียงทำให้เกิดเสียงดังมาก
- เสียงดัง เกิดจากเสียงมาพบกันด้วยการหักเหก็จะทำให้เกิดความถี่ของเสียงมาก
- เสียงจากภายนอก เกิดจากเสียงรถยนต์ เขตก่อสร้าง อาจป้องกันได้โดยปลูก ต้นไม้หรือใช้กระจกกันเสียง
- เสียงภายในเกิดจากการพูดคุยเสียงที่เกิดจากการเล่นเกมสัรมต่าง ๆ วัตถุดูดเสียง

ก่อนเลือกใช้วัสดุลดเสียงควรพิจารณาคุณสมบัติ ดังนี้

- เทนไฟ ไม่ติดไฟง่าย
- ไม่สะท้อนแสง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ความแข็งแรง และความคงทน
- ความสวยงาม สี ผิวยาบ ละ เอียด

การควบคุม อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยในห้องเล่นเกม ห้องเล่นเกมที่ เรียกว่า
ปลอดภัยควรมีลักษณะ ดังนี้

1. ที่กว้างขวางพอที่จะจัดให้เล่นได้โดยสะดวก และปลอดภัย ควรพึงระวังว่าถ้า
แน่นเกินไปก็จะมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นได้

2. จัดแปลนให้เล่นอย่างสบาย

3. พื้นห้องให้เรียบที่สุดเท่าที่จะทำได้ หมั่นตรวจตราและซ่อมแซมเป็นครั้งคราว

4. เกมส์ใดที่เล่นประจำ ควรจัดไว้เพียงข้างใดข้างหนึ่ง

5. ควรจะมีขอบเขตที่ชัดเจน

6. สำหรับลักษณะ โดยทั่ว ๆ ไปของห้องควรมีลักษณะดังนี้

6.1 พื้นเรียบไม่ลื่น

6.2 มีแสงสว่างเพียงพอ

6.3 ควรมีเครื่องป้องกันดวงไฟต่าง ๆ

6.4 เสา หรือหลักต่าง ๆ ไม่ควรมีถ้ามีก็ควรหาขอบหุ้มให้อ่อนนุ่มเสียก่อน
และส่วนที่ยื่นออกมาก็ไม่ควรใกล้บริเวณที่เล่น

6.5 ประตูควรเปิดออกนอกห้อง

6.6 งดเว้นการใช้กระจกประดับ ถ้าจำเป็นก็ให้ระวังเรื่องความปลอดภัย

ให้มาก

6.7 เครื่องมือ เครื่องใช้ ต้องยึดให้แน่น ตรวจตราให้แน่นอน

6.8 ด้านข้าง ด้านในบริเวณที่เล่นควรจะมีช่องโดยปกติแล้ว ห้องเล่นเกม

ต่าง ๆ จะประกอบด้วย

- บิลเลียด

- บริดจ์ หรือหมากรุก

- ที่ปาเป้า ซึ่งอาจจะมี หรือไม่มีก็ได้ โดยมากจะอยู่ในมุมที่ไม่ค่อยรบกวน

เสียงนัก

- บาร์เครื่องดื่มเล็ก ๆ สำหรับสมาชิกสังสรรค์ หรือบางที่อาจจะ เปิดติดต่อหรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อยู่ใกล้ ๆ กันและสามารถสั่งเครื่องดื่มได้ง่าย

- ส่วนเก็บของขนาดเล็กใช้เก็บเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ในการเล่นเกมส์

อุปกรณ์

อุปกรณ์ที่ใช้ภายในห้องนี้ แบ่งเป็นส่วน ๆ

1. ส่วนที่เล่นบิลเลียด โดยมากมีประมาณ 2 โต๊ะ เป็นอย่างน้อยและ เป็นโต๊ะใหญ่ขนาด 6 ฟุต 9 นิ้ว x 12 ฟุต 9 นิ้ว สูง 0.9 เมตร
 - ไม้คิว ยาวประมาณ 57 นิ้ว เส้นผ่าศูนย์กลาง 2 นิ้ว ที่ด้ามจับมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.5 นิ้ว มีช่องเก็บไม้
 - มีที่วางซอลด์
 - มีลิ้นชักเก็บลูก
 - มีบอร์ดกระดานจุดแต้ม
 - มีไฟส่องตรงกลางโต๊ะ
 - มีเก้าอี้นั่ง
2. ส่วนเล่นไพ่ และบริดจ์ มีโต๊ะขนาด 2 ฟุต 6 นิ้ว x 2 ฟุต 6 นิ้ว สูง 0.75 ม. โต๊ะทุกโต๊ะควรมีลิ้นชักเก็บวัสดุอุปกรณ์ และในการจัดแต้มและวัสดุอื่น ๆ โดยเฉพาะ เช่น ไพ่
 - บนโต๊ะควรมีที่เชียบูหรี และ ที่วางเครื่องดื่ม โดยทั่ว ๆ ไป มักจะมีตะแกรงเล็ก ๆ สำหรับวางสิ่งของพวกนี้ข้าง ๆ ต่างหาก
 - เก้าอี้นั่งควรจะมีลักษณะที่นั่งได้สบาย ๆ กึ่งเก้าอี้พนักนอนเนื่องจากจะทำให้ไม่เมื่อยเมื่อต้องการนั่งเป็นเวลานาน ๆ
3. ส่วนเล่นหมากรุก ลักษณะโต๊ะนั้นมี 2 ประเภท คือ
 - แบบมีตารางฝังกับพื้นโต๊ะ
 - โต๊ะแบบเรียบธรรมดา แต่มีลิ้นชักเก็บกล่องหมากรุกได้ โดยทั่วไปนิยมแบบนี้โดยปกติจะนั่ง 2 คน/1 โต๊ะ หรือ 4 คน/1 โต๊ะ ก็ได้
 - ตารางสี่เหลี่ยมจัตุรัส ซึ่งประกอบด้วยสี่เหลี่ยมจัตุรัสสลับสีกัน 64 ตาราง ตัดเป็นแถว ๆ

มี 8 แถว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- หมากมีทั้งหมด 16 ตัว
- ใ้โดยมากแล้วโ้โต๊ะและ เก้าอี้ จะเป็นแบบเดียวกันกับชุดเล่นไฟ

4. ที่ปาเป้า เป้าจะมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 7-8 นิ้ว

- กล้องเก็บที่ปาเป้า

- ที่ปาเป้าจะแขวนติดผนัง ซึ่งจะระบุวัสดุนี้ม ๆ ที่เสียหายได้ และเปลี่ยนได้บ่อย ๆ เช่น ฐานน้อยพื้นสี

5. เคาน์เตอร์บาร์ ก็มีลักษณะ เช่นเดียวกับเคาน์เตอร์ขายเหล้า หรือเครื่องดื่มทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยของโครงการ

1. LOBBY ลักษณะการเข้ามาใช้บริการในส่วนของ PICจะมีสมาชิกมาใช้อยู่ตลอดเวลา ทั้งที่กำลังมาใหม่หรือพักอยู่ก่อนแล้ว โดยจะคิดจาก ช่วงเวลาที่แขกมาใช้ บริการมากที่สุด คือกรณีที่มีกรุ๊ปทัวร์เข้ามาแต่ละครั้ง

จำนวนกรุ๊ปทัวร์สูงสุด 120 คน

จำนวนกรุ๊ปทัวร์ต่ำสุด 30 คน

เฉลี่ยจำนวนคนที่มาพร้อมกันของกรุ๊ปทัวร์ $120+30 = 75$ คน

2

รวมจำนวนที่นั่งที่ต้องสำรองในโถงต้อนรับ

ให้เพียงพอกับคนที่มาใช้บริการ เฉลี่ย $75+10 = 85$ ที่นั่ง

คิดปริมาณจากจำนวนห้องพักทั้งหมด 261 ห้อง

คิดพื้นที่ต่อจำนวนห้องพัก 1.8 ตารางเมตร

USER 100% AREA STANDARD = 469.8 ตารางเมตร

พื้นที่จริงของโครงการ 526.80 ตารางเมตร

องค์ประกอบ	พ.ท./หน่วย (ม ²)	จำนวน ม ²	พ.ท.รวม	หมายเหตุ
1. FRONT DESK	1.8	8	36	คิดความลึก 2.5 ม. นโยบายของโครงการ
2. พื้นที่นั่งคอย	2.2	85	187	
3. พื้นที่ร้องเพลงต้อนรับ			70	
4. พื้นที่โทรศัพท์	0.64	8	5.12	
5. BELL CAPTAIN	2.5	2	5	
6. TOUR CO-ORDINATOR	6.5	2	13.0	2ใบ/1คน 50%ของพื้นที่
7. พื้นที่วางกระเป๋าเดินทาง	0.15	150	22.5	
8. พื้นที่สัญจร			169.31	
รวม			507.93	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป พื้นที่จริงของโครงการ 526.80 ตารางเมตร
พื้นที่ประมาณจากจำนวนห้องพัก 261 ห้อง (1.8 ตารางเมตร/ห้อง)
= 469.8 ตารางเมตร
พื้นที่ประมาณจากองค์ประกอบใช้สอย 507.93 ตารางเมตร

2. LOBBY LOUNGE พื้นที่บริเวณนี้เป็นส่วนบริการให้สมาชิกใช้นั่งพักคอย พักผ่อน มีการให้บริการ
อยู่ตลอดเวลา ช่วงเวลาที่สมาชิกมาใช้ พื้นที่มากที่สุดอยู่ในช่วงเวลา
13.00-14.00 น.

จำนวนแขกที่มาพักในโครงการทั้งหมดเฉลี่ย	370	คน
ผู้มาใช้พื้นที่ LOUNGE ทั้งหมดเฉลี่ย	60	%
ผู้มาใช้พื้นที่บริเวณประมาณ	222	คน
ช่วงเวลาที่ใช้พื้นที่คนละประมาณ	20	นาที
1 ชม. แบ่งได้	3	ผลัด
จำนวนผู้ใช้แต่ละผลัด	222 3=74	ที่นั่ง
สำรองที่นั่งเพิ่มเป็น	80	ที่นั่ง
คิดปริมาณจากจำนวนห้องพักทั้งหมด	261	ห้อง
คิดพื้นที่ต่อจำนวนห้องพัก	0.55	ตารางเมตร
USER 60% AREA STANDARD	145,75	ตารางเมตร
พื้นที่จริงของโครงการ	255,5	ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบ	พ.ท./หน่วย (ม ²)	จำนวน ม ²	พ.ท.รวม	หมายเหตุ
พื้นที่ COUNTER BAR SERVICE CIRCULATION	1.76 2.5 27.95	80 2 59.84	151.36 20 27.95	ความลึก COUNTER ที่ว่าง STOOL 4 ม. นโยบายโครงการ 15%ของ พ.ท. 30%ของ พ.ท.
รวม			274.15	

สรุป พื้นที่จริงของโครงการ 255.5 ตารางเมตร

พื้นที่ประมาณจากจำนวนห้องพัก 261 ห้อง (0.55ม²/ห้อง)
=145,75 ม²

พื้นที่ประมาณจากองค์ประกอบใช้สอย 274.15 ม²

3. RESTAURANT ลักษณะการเข้าใช้บริการในส่วนนี้จะบริการช่วงกลางวันและอาหารค่ำ โดย

จะคิดจากจำนวนสมาชิกที่มาพักอยู่ประมาณ 50% ของทั้งหมด

จำนวนแขกที่มาพักในโครงการทั้งหมดเฉลี่ย 370 คน

ผู้มาใช้บริการส่วน RESTAURANT ประมาณ 185 คน

คิดประมาณจากห้องพักทั้งหมด 261 คน

คิดพื้นที่ต่อจำนวนห้องพัก 1.6 ตารางเมตร

USER 50% AREA STANDARD 417,6 ตารางเมตร

คร่าว 40% 167 ตารางเมตร

พื้นที่จริงของโครงการ 674 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบ	พ.ท./หน่วย (ม ²)	จำนวน ม ²	พ.ท.รวม	หมายเหตุ
พื้นที่นั่ง COUNTER	1.3	185	240.5	
SERVICE COUNTER	1.7	2	13.6	ลึก 4 เมตร
SERVICE STATION			46.66	20%
CIRCULATION	3.75	4	14.36	50ที่นั่งคิด 1 ตัว
WC. (MALE FEMALE)			62.62	20%
KITCHEN	4	2	8	นโยบายของโครงการ
			150.97	40%
รวม			534.71	

สรุป	พื้นที่จริงของโครงการ	674	ตารางเมตร
	พื้นที่ประมาณจากห้องพัก	261(1.6 ม ² /ห้อง)	รวมครัว 584.6 ตารางเมตร
	พื้นที่ประมาณจากองค์ประกอบใช้สอย	534,71	ตารางเมตร
4.MAIN DININER	ลักษณะการเข้าใช้บริการใน ส่วนรับประทานอาหารนี้ จะแบ่งเป็นช่วงเวลา		
	คือช่วงเวลาอาหารเช้า อาหารกลางวัน และอาหารค่ำ		
	โดยคิดจากจำนวนสมาชิกที่มาพักอยู่ประมาณ	70	%
	จำนวนสมาชิกทั้งหมดที่ PIC สามารถรับได้	522	คน
	จำนวนสมาชิกที่มาใช้บริการโดยเฉลี่ย	366	
	และจำนวนพนักงาน CLUB MATES ที่มาร่วมด้วย	33	คน
	รวมผู้ทานอาหารแต่ละมื้อ	400	คน
	คิดประมาณจากจำนวนห้องพัก	261	ห้อง
	คิดพื้นที่ต่อจำนวนห้องพัก	1.6	ตารางเมตร
	USER 70% AREA STANDARD	417.6	ตารางเมตร
	พื้นที่จริงของโครงการ	1199	ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบ	พ.ท./หน่วย (ม ²)	จำนวน ม ²	พ.ท.รวม	หมายเหตุ
พื้นที่นั่ง SERVICE COUNTER	1.2	400	480	
SERVICE STATION			104	20%
BUFFET DISPLAY	3.59	8	28.72	50 คน/1ตัว
CIRCULATION			256	นโยบายโครงการ
			173.74	20%
รวม			1,042.46	

สรุป พื้นที่จริงของโครงการ 11.99 ตารางเมตร

พื้นที่ประมาณจากจำนวนห้องพัก 261 ห้อง (1.6 ม²/ห้อง)=417.6 ตารางเมตร

พื้นที่ประมาณจากองค์ประกอบใช้สอย 1042.46 ตารางเมตร

5. CLUB DISCO THEQUE ลักษณะการเข้ามาใช้บริการส่วนนี้จะให้บริการช่วงค่ำ เป็นส่วนรวม
สมาชิกมาใช้กิจกรรมร่วมกัน

โดยจะคิดจากจำนวนสมาชิกที่มาพักอยู่ประมาณ	70	%
จำนวนสมาชิกทั้งหมดที่ PIC สามารถรับได้	522	คน
จำนวนสมาชิกที่มาใช้บริการเฉลี่ย	366	คน
คิดประมาณจากจำนวนห้อง	261	ห้อง
คิดพื้นที่ต่อจำนวนห้องพัก	1.09	ตาราง เมตร
USER 70% AREA STANDARD	284.49	ตาราง เมตร
พื้นที่จริงของโครงการ	318.30	ตาราง เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบ	พ.ท./หน่วย (ม ²)	จำนวน ม ²	พ.ท.รวม	หมายเหตุ
พื้นที่นั่ง	0.85	366	311	
COUNTER BAR	2.5	4	40	ความลึก COUNTER+STOOL ~4 ม.
D.J STAND			9	นโยบายของโครงการ
STAGE			30	นโยบายของโครงการ
DABCE FLOOR			93.30	30%
รวม			483.3	

สรุป

พื้นที่จริงของโครงการ 318.30 ตารางเมตร

พื้นที่ประมาณจากจำนวนห้องพัก 261 ห้อง (1.09 ม²/ห้อง) = 284.49 ตารางเมตร

พื้นที่ประมาณจากองค์ประกอบใช้สอย 483.3 ตารางเมตร

6. POOL BAR ลักษณะการเข้าใช้บริการในส่วนของ POOL BAR มีสมาชิกใช้สลับเปลี่ยนกันไป

โดยส่วนมากนั่งพักผ่อนบริการตั้งแต่เช้าถึงค่ำ

จำนวนแขกที่มาพักในโครงการทั้งหมดเฉลี่ย 370 คน

ผู้มาใช้บริการที่ POOL BAR ทั้งหมดเฉลี่ย 30 %

ผู้มาใช้บริการส่วนนี้ประมาณ 111 คน

คิดประมาณจากห้องพักทั้งหมด 261 คน

คิดพื้นที่ต่อจำนวนห้องพัก 1.1 ตารางเมตร

USER 30% AREA STANDARD 287.1 ตารางเมตร

พื้นที่จริงของโครงการ 182 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบ	พ.ท./หน่วย (ม ²)	จำนวน ม ²	พ.ท.รวม	หมายเหตุ
พื้นที่นั่ง COUNTER BAR	1.3	111	144.3	
SERVICE STATION	1.7	2	13.6	ลึก 4 เมตร
CIRCULATION	3.59	2	7.18	50ที่นั่งคิด 1 ตัว
			33	20%
รวม			198.08	

สรุป
พื้นที่จริงของโครงการ 182 ตารางเมตร
พื้นที่ประมาณจากห้องพัก 261 ห้อง (1.1ม2/ห้องพัก) 287.1 ตารางเมตร
พื้นที่ประมาณจากองค์ประกอบใช้สอย 198.08 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

โครงการเปรียบเทียบ

โรงแรม อัมรินทร์ จ. ภูเก็ต

เป็นโรงแรมในเครือ รีเจนท์ กรุ๊ป

สถานที่ตั้ง หาดพันตรี จ.ภูเก็ต ห่างจากตัวเมืองภูเก็ต 17 กิโลเมตร

พื้นที่ -

การเข้าถึง โดยทางรถยนต์ทางเดียว

ลักษณะโรงแรม เป็นโรงแรมแบบ DELUXE RESORT สำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนอย่างเงียบสงบ ใกล้ธรรมชาติ โดยมีความเป็นส่วนตัว สวยงาม สะดวกสบาย และหรูหราพร้อมมูล

สภาพแวดล้อมทั่วไป ทิศใต้และทิศตะวันตก จรดทะเล

ทิศเหนือและทิศตะวันออก จรดเชิงเขา

สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปเป็นตมมะพร้าว สภาพภูมิอากาศที่เกิดขึ้นตลอด

แทรกลงไปโดยมีการทำลายต้นไม้ที่น้อยที่สุด สภาพอากาศจะได้รับอิทธิพล

ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ในเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม และลม

มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ในเดือน พฤศจิกายน ถึง เดือนมกราคม โดยมี

อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 21-34° C สภาพพื้นที่เป็นเนินสูงลดหลั่นลงสู่ชายหาด

ลักษณะอาคาร เป็นอาคารเรือนไทยภาคกลางมีความสวยงามหรูหรากระจายอยู่ในตมมะพร้าวจำนวน 40 หลัง มีอาคารบริการเกาะกลุ่มกันอยู่ตั้งแต่ทางเข้า เรื่อยลงมาถึงสระว่ายน้ำ และลงมาเป็นบันไดปูนสู่หาด ส่วนอาคารพักอาศัย เป็นเรือนไทยขนาด 2 ห้อง มีชานและศาลาไทยเล็ก ๆ ส่วนตัว สำหรับนั่งเล่นอีก 1 หลัง ต่อที่พัก 1 ห้อง โครงสร้างเป็นปูนมีไม้ประกอบบางส่วน

ส่วนประกอบของโรงแรม ประกอบด้วย

1. LOBBY เป็นอาคารชั้นเดียว มีความสวยงามด้วยหลังคาทรงไทยซ้อน 3 ชั้น เปิดโล่งตลอดถึงบริเวณสระน้ำ
- 2 RESTAURANT & BAR นออาคารแยกออกจาก LOBBY มาเป็นปีก โดยมีสระว่ายน้ำเป็นศูนย์กลาง ลักษณะอาคารเป็นศาลาล่อง กินบริเวณไปถึง เทอเรส ริมสระน้ำด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เวลาให้บริการ 10.00 - 24.00 น.

3. เลาจัน เป็นส่วนบดล้อมอยู่บริเวณใกล้ทางเข้า และมีลักษณะเป็นศาลาให้บรรยากาศเป็นกันเอง
4. ส่วนห้องพัก มีลักษณะเป็นอาคารเฉพาะแยกออกไปเป็นหลัง ๆ กระจายไปในดงมะพร้าว โดยแต่ละหลังจะประกอบด้วยตัวเรือน ชาน และศาลา นั่งเล่น 1 หลัง มีทั้งหมด 40 หลัง มีเนื้อที่ประมาณ 115 ม. ห้องพักแบ่งออกเป็น 2 แบบ ได้แก่
 - 4.1 PAVILION SUITE
 - 4.2 DELUXE PAVILION SUITE
5. ส่วนบริการต่าง ๆ อันได้แก่ เทนนิส คอร์ทยิม สระว่ายน้ำ ชวน้ำ กีฬาทางน้ำ บริการเรือเยียมชมเกาะ ห้องสมุด
6. ส่วนร้านค้า อันประกอบด้วยร้านขายของฝาก ร้านขายยา ร้านขายของเก่า ขายหนังสือ บริการเช่ารถ แลกเงิน ฯลฯ

สรุปแนวทางการตกแต่ง

การตกแต่งอาศัยโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมเป็นหลัก โดยเน้นการนำลักษณะเฉพาะของศิลปสถาปัตยกรรมมาใช้

รูปแบบในการตกแต่ง ส่วนอาคารบริการจะเน้นบรรยากาศแบบวัดไทย มีการใช้โครงสร้างพร้อมสัจจะของเนื้อวัสดุ โดยใช้แสงช่วยในการสร้างบรรยากาศ ส่วนอาคารพักเน้นความเป็นสัดส่วน โดยแยกอาคารเป็นหลังและลดหลั่นกัน เน้นความโล่งเรียบง่ายและน้อย ใช้สัจจะของวัสดุธรรมชาติเป็นหลัก โครงสร้างรวม ๆ จึงออกเป็นสีไม้และสีขาว

กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย เป็นนักธุรกิจชาวต่างชาติที่ต้องการพักผ่อนกับธรรมชาติอย่างเงียบสงบและเป็นส่วนตัวลักษณะของโรงแรมเป็นแบบ RESORT HOTEL นอกจากจะอยู่ติดชายหาดแล้วยังอยู่ติดกับภูเขา ลักษณะที่พักออกแบบให้กลมกลืนกับธรรมชาติ ทำให้ได้รับบรรยากาศสองแบบในเวลาเดียวกัน

การศึกษาตัวอย่าง โครงการประเภทเดียวกัน

ตัวอย่างโครงการประเภทเดียวกับ KAPPA CLUB ทั้งในด้านนโยบาย การบริหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของโครงการ และสถานที่ตั้ง ที่เลือกทำการศึกษา มี 2 แห่ง คือ คลับเมดิเตอร์เรเนียน และระยองรีสอร์ท

คลับเมดิเตอร์เรเนียน

เจ้าของโครงการ	มล. ศรีทศยุทธ เทวกุล นายชัยยุทธ กรรณสูต บริษัท คลับเมดิเตอร์เรเนียน จำกัด
สถาปนิกและมัณฑนากร	บริษัท โมเบลกลส์ จำกัด
สถานที่ตั้ง	อยู่ทางภาคใต้ในจังหวัดภูเก็ต บริเวณหาดกะตะ ภายในเนื้อที่ 25 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับบริเวณข้างเคียงคือ ทิศเหนือ ติดกับที่ราบสูงและภูเขา ทิศใต้ ติดกับหมู่บ้านและโรงเรียน ทิศตะวันออก ติดกับทุ่งนาข้าว ทิศตะวันตก ติดกับชายหาดและทะเลอันดามัน
การเข้าสู่โครงการ	มีทิศเข้าหลัก คือ ทางด้านหน้าของสโมสรซึ่งเป็นถนนย่อย แยกมาจากเส้นทางห้าแยก ฉลอง-บ้านกะรน
ลักษณะของโครงการ	เป็นสโมสรพักตากอากาศกึ่งโรงแรมซึ่งจัดเป็น HOLIDAY VILLAGE เป็นบริการเฉพาะแขกที่เป็นสมาชิก มีนโยบายการบริหารคือ เน้นการให้บริการที่ดี มีการพักผ่อน ท่องเที่ยวร่วมทำกิจกรรมสันทนาการต่าง ๆ เช่น การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา หรือการแสดงที่มีลักษณะง่าย ๆ ไม่มีพิธีรีตองมากนัก ทำให้มีความสนิทสนมกันได้รวดเร็วในหมู่สมาชิกซึ่งช่วยให้เกิดความสนุกสนาน เพื่อให้สมาชิกคลายความกังวลจากภารกิจงาน คล้ายกับเป็นการตัดขาดจากโลกภายนอกชั่วขณะ ไม่มีบริการทั้งหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์หรือโทรศัพท์ คือพยายามรักษาบรรยากาศของความเป็นธรรมชาติเพื่อการพักผ่อนอย่างแท้จริงให้มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนประกอบของโครงการ ประกอบด้วย

1. ส่วน FRONT DESK ประกอบด้วย OFFICE และ SERVICE DEPARTMENTS บริการให้ข้อมูล อำนวยความสะดวกและแนะนำสิ่งต่าง ๆ ภายในสโมสรคลับ เมด แก่สมาชิก
2. RESTAURANT จริง ๆ แล้วคงจะเรียกว่าห้องอาหารมากกว่าที่จะเป็นภัตตาคาร อาหารทั้ง 3 มื้อ จัดบริการเป็นแบบบุฟเฟต์ (BUFFET) มีการจัดโต๊ะรับประทานอาหารไว้สำหรับ 8 ที่นั่ง GO. จะเป็นผู้จัดให้เต็มทั้ง 8 ที่นั่ง ก่อนที่จะย้ายไปที่อื่น เพื่อให้สมาชิกได้พบปะพูดคุยและช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามมารยาทของการร่วมรับประทานอาหาร
3. LOUNGE เป็นบริเวณที่นั่งพักผ่อน สนทนา อ่านหนังสือ หรือทำกิจกรรมอื่น ๆ บางครั้งอาจมีนักร้องและนักดนตรีบรรเลง เพื่อให้ความบันเทิงแก่สมาชิก ส่วนเครื่องดื่มสมาชิกต้องบริการตัวเอง
4. SHOP เปิดบริการจำหน่ายของที่ระลึกต่าง ๆ และของพื้นเมือง รวมทั้งของใช้ส่วนตัวและอุปกรณ์ต่าง ๆ เปิดบริการตั้งแต่ 10.00 น. จนถึง 19.00 น.
5. GUEST ROOM มีจำนวน 300 ห้อง แยกอยู่ในส่วนของอาคาร 3 ชั้น ลักษณะห้องพักเป็นแบบพื้นฐาน เรียบง่าย 1 ชุดประกอบด้วย 2 เตียงนอน กับ 1 ห้องน้ำ มีสิ่งอำนวยความสะดวกสบายภายในอย่างสมบูรณ์แบบ เป็นลักษณะเดียวกันหมดทุกห้อง ใช้วัสดุประดับตกแต่งแบบพื้นถิ่น จะไม่เน้นความสำคัญในส่วนห้องพัก เพราะต้องการให้สมาชิกใช้เวลาอยู่ภายในห้องพักให้น้อยที่สุด เพื่อจะได้ออกมาร่วมกิจกรรมสันทนาการภายนอก
6. POOL BAR เปิดบริการตั้งแต่ 10.00 ถึง 24.00 น. บริการเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และพวงชา กาแฟ เครื่องดื่มทั่วไป ตลอดจนอาหารว่าง ภายใน POOL BAR ไม่มีการใช้เงินสดแต่ใช้ BAR BEADS คือลูกปัดสีซึ่งแต่ละสีแทนค่าเป็นจำนวนเงินต่าง ๆ กัน ซึ่งแลกได้ที่ส่วน MONEY EXCHANGE บริเวณ FRONT DESK
7. DISCOTHEQUE ให้บริการดนตรี เพื่อสมาชิกสนุกสนานกับการเต้นรำ มีบริการเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ โดยแลกด้วย BAR BEADS ส่วนนี้เปิดบริการตั้งแต่ 20.00 น. ถึง 02.00 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. GAMES ROOM เป็นบริเวณพักผ่อน ในส่วนตัวอาคาร (INDOOR RECREATION) บริการเกมส์ชนิดต่าง ๆ เช่นบอร์ดจํามากกระดาน ไข่ และบิลเลียดเปิดทั้งวัน
9. ART & CRAFT เป็นนโยบายของสโมสรในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และทัศนกรรมของท้องถิ่นโดยจะมีพนักงานของคลับมาสาธิต และมีบริการฝึกสอนให้คำแนะนำ รวมทั้งมีอุปกรณ์และวัสดุในการจำหน่ายให้กับสมาชิกผู้สนใจและจะลองฝึกหัดทำด้วยตัวเอง ส่วนนี้เปิดบริการตั้งแต่เวลา 9.00-17.00 น.
10. SPORT FACILITIES ภายในสโมสรคลับเมคมีกิจกรรมกีฬาประเภทต่าง ๆ มีอุปกรณ์และผู้ฝึกสอนให้คำแนะนำที่ชำนาญพร้อมโดยไม่ต้องเสียค่าบริการ เพิ่มเติม กีฬาแต่ละประเภทได้จากบอร์ดประกาศ หรือ สอบถามจากพนักงาน (GO.) สำหรับคลับเมคที่ก่อกิจกรรมกีฬาประกอบด้วย การยิงธนู การเล่นเทนนิส โยคะ ฟุตบอล วอลเลย์บอล เรือใบ วินด์เซิร์ฟ วายน้ำ โบโลน้ำ ฯลฯ
11. MINI CLUB เป็นส่วนบริการที่เลี้ยงที่มีประสิทธิภาพในการเลี้ยงเด็ก รับเลี้ยงเด็กตั้งแต่อายุ 4-12 ปี สำหรับสมาชิกที่มีบุตรหลานเล็ก ๆ มาด้วยแต่ตนต้องการใช้เวลาพักผ่อนส่วนตัว ที่เลี้ยงจะหาหน้าที่คอยดูแล จัดอาหารและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับอายุของเด็ก และเป็นเพื่อนเล่นกับเด็ก ๆ ด้วย บริการตั้งแต่ 8.30 น. ถึง 20.30 น.
12. ห้องพยาบาล เนื่องจากตัวสโมสรตั้งอยู่ในบริเวณห่างไกลจากตัวเมือง จึงจัดทำห้องพยาบาลที่มีคุณวุฒิและความสามารถประจำอยู่ เพื่อให้บริการแก่สมาชิกซึ่งอาจเจ็บป่วย หรือได้รับอุบัติเหตุจากการทำกิจกรรม และการเล่นกีฬา และจะมีแพทย์จากโรงพยาบาลมารับบริการเป็นเวลา เพื่อทำการตรวจรักษา ส่วนนี้เปิดบริการ 24 ชม.

การบริหารงานและอัตรากำลัง

ลักษณะการบริหารงานคล้ายกับโรงแรมพักตากอากาศทั่วไป คือ มี CHIEF OF VILLAGE เป็นผู้ควบคุมการทำงานของพนักงานทั้งหมด โดยมี ASSISTANT CHIEF คอยช่วยเหลือให้การบริการงานลุล่วงไปด้วยดี โดยแบ่งหน่วยงานออกเป็นแผนกต่าง ๆ คือ

1. FRONT OFFICE DEPARTMENT มีพนักงานทั้งหมด 28 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. FOOD AND BEVERAGE DEPARTMENT	มีพนักงานทั้งหมด 60 คน
3. ACCOUNTING DEPARTMENT	มีพนักงานทั้งหมด 6 คน
4. MANAGEMENT DEPARTMENT	มีพนักงานทั้งหมด 20 คน
5. ACTIVITIES DEPARTMENT	มีพนักงานทั้งหมด 31 คน
6. HOUSE KEEPING DEPARTMENT	มีพนักงานทั้งหมด 15 คน
7. ENGINEERING DEPARTMENT	มีพนักงานทั้งหมด 15 คน
รวมพนักงานทั้งหมดของสโมสร 175 คน	

ลักษณะทางสถาปัตยกรรม

สโมสรหมู่บ้านคลับเมดที่เกิดขึ้น เป็นฮอไลด์ รีสอร์ท อาคารจัดแบบกระจายตัว มีลักษณะ เหมือนหมู่บ้านเล็ก ๆ อาคารทั้งหมดใช้โครงสร้างแบบเสาและคานประกอบด้วยโครงไม้ คลุมด้วยหลังคายอดแหลม และยกพื้นอาคารอยู่สูงเหนือระดับพื้นดิน คล้ายบ้านเรือนไทย ใช้วัสดุ และประดับแบบท้องถิ่น (traditionnal style) ภายในเปิดโล่งทางเดินเชื่อมติดต่อกันอย่าง สะดวกเป็น corridor มีหลังคาคลุมอาคารจะมีทั้งอาคารชั้นเดียว และสองชั้นการแบ่งองค์ ประกอบต่างๆ ใช้หลังคาเป็นตัวแทนลักษณะการใช้งานและหลังคายังถูกแบ่งออกให้มีขนาดเล็กลง เพื่อให้มีสัดส่วนเข้ากัน

ลักษณะสถานที่ตั้ง

จากผังบริเวณจะ เห็นว่ามีการแบ่งกลุ่มอาคารโดยจัดให้ส่วน General Services อยู่ในส่วนกลางของอาคาร มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ออฟฟิศ กิตติาคาร บาร์ โถงต้อนรับ เลานจ์ ร้านค้า และมีสระว่ายน้ำขนาดใหญ่ซึ่งเป็นจุดรวมของกิจกรรมภายในหมู่บ้านคลับเมด มีอาคารที่พักแยกออกไปทั้งสองข้างแบ่งเป็นโซน A และโซน B ขนานไปตามชายหาดสูง 2 ชั้น เชื่อมติดต่อกันด้วยทางเดินมีหลังคาถัดจากส่วน main village ขึ้นไปทิศตะวันออก จะเป็น บริเวณที่พักของผู้จัดการและพนักงานของคลับเมด และถัดมาทางด้านทิศใต้จะเป็นบริเวณกิจกรรม เล่นกีฬาซึ่งมีทั้ง เทนนิส วอลเลย์บอล บิงปอง ฯลฯ ไว้บริการแก่สมาชิก ถัดต่อไปจากส่วนนี้จะ เป็น อาคาร mini club ที่คอยบริการดูแลเด็กๆ ซึ่งส่วนอาคารต่างๆ เหล่านี้ได้จัดให้มีการ กระจายออกไปเพื่อให้สมาชิกได้ทำกิจกรรมทั่วบริเวณของสโมสร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะ สภาพแวดล้อม

พื้นที่บริเวณอยู่ไกลจากย่านชุมชน และมีสภาพแวดล้อมที่สวยงามติดชายหาดและทะเล จึงมีบรรยากาศที่เงียบสงบเหมาะสำหรับใช้พักผ่อน การวางผังอาคารก็จัดให้ขนานไปกับชายหาด เพื่อให้ได้รับลมอย่างเต็มที่จากลมบกและลมทะเล ในด้านผลกระทบจากแดดและฝนก็ไม่มีปัญหามากนักเพราะ ได้ออกแบบให้ส่วนลาดของหลังคาหันแดด และฝนสาดได้เป็นอย่างดี

การศึกษารายละเอียดโครงการ

ส่วนประกอบหลักของโครงการ

โครงการนี้สามารถแบ่งเป็น 3 ส่วนหลัก คือ

1. ส่วนศูนย์กลางโครงการ ซึ่งรวมถึงกิจกรรมสันทนาการต่าง ๆ เช่น main building กิตติาคาร, โน้ตคลับ, beach facilities, sport facilities และตลอดจนทั้งห้องพักแขก องค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้เป็นองค์ประกอบหลักของโครงการ จึงเลือกออกแบบเฉพาะส่วนนี้ และส่วนประกอบที่จำเป็นเท่านั้น
2. ส่วนที่พัก service staff และส่วนบำรุงรักษา ซึ่งรวมถึง facilities ต่าง ๆ สำหรับ staff ส่วนนี้และสำหรับส่วนบำรุงรักษา, โรงซ่อมต่าง ๆ, ส่วนซักล้าง, ห้องเก็บอุปกรณ์ต่าง, ห้องเครื่อง, เป็นต้น ส่วนที่พัก service staff นี้จัดขึ้นเพราะที่ตั้งโครงการอยู่ห่างไกลชุมชน
3. ศูนย์กิจกรรมนักท่องเที่ยวส่วนที่เพิ่มเติมเข้ามาเพื่อให้สอดคล้องกับแผนหลักพัฒนาการท่องเที่ยว จังหวัดภูเก็ต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณหาดกะตะที่อยู่ในพื้นที่ของโครงการพัฒนาตามแผนนี้ ศูนย์กิจกรรมนักท่องเที่ยวนี้บริการสำหรับนักท่องเที่ยวทั่วไป โดยเฉพาะ แต่อาจใช้ประโยชน์ร่วมกันกับกิจกรรมของ club med คือ สร้างท่าเทียบเรือใช้ร่วมกันเพื่อการนำเที่ยวทางทะเลและเป็นที่จอดเรือประมง ซึ่งเป็นผลดีต่อโครงการที่จะได้รายรับเพิ่มขึ้นจากนักท่องเที่ยวภายนอก

ในการออกแบบสำหรับโครงการนี้ จะออกแบบเฉพาะส่วนห้องพักและองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเท่านั้น แต่จะคำนึงถึงความสัมพันธ์กับส่วนอื่น ๆ ด้วยสำหรับศูนย์กลางโครงการนี้สามารถแบ่งเป็นส่วนประกอบได้ดังนี้

-accommodations

-annex services

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- central services
- general services
- recreational activities

การเป็นสมาชิก

คลับเมต นี้เปิดบริการแก่คนทุกชาติทุกภาษา และไม่จำกัดประเภทบุคคล สมาชิกมีอายุระหว่าง 4-30 ปี ซึ่งส่วนมากแล้วจะอยู่ในวัยหนุ่มสาว สมาชิกมีสิทธิที่จะใช้บริการได้ทุกสาขาของคลับเมต

อัตราค่าสมาชิก

- 1) สำหรับผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป อัตราค่าสมาชิก 380/ปี
- 2) สำหรับผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ไม่ต้องเสียค่าสมาชิก แต่ต้องร่วมเดินทางไปกับผู้ปกครอง

อายุสมาชิก มีกำหนดระยะเวลา 12 เดือน นับตั้งแต่วันที่ออกบัตร

- สำหรับการต่ออายุสมาชิกในช่วงต่อไปนี้จะ 190 บาท ปีไหนไม่ใช้บริการคลับเมต ไม่ต้องเสียค่าสมาชิก

อัตราค่าที่พัก แบ่งตามประเภทอายุดังนี้

- 1) ผู้ที่มีอายุเกินกว่า 12 ปีขึ้นไป จ เสียตามอัตราที่กำหนดไว้ในแต่ละแห่ง
- 2) ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี จะเสียในอัตรา 75% ของอัตราที่กำหนด

อัตราค่าที่พักจะแตกต่างกันไปในแต่ละสาขา และสภาพแวดล้อมซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาลท่องเที่ยวและสภาพเศรษฐกิจลักษณะค่าบริการคลับเมตนี้จะเป็นแบบ package tour คือ อัตราค่าบริการรวมทั้งค่าเดินทาง ค่าที่พัก ค่าอาหาร 3 มื้อ และการใช้กิจกรรมสิ่งอำนวยความสะดวก ความบันเทิงทุกอย่างตลอดจนอุปกรณ์ การกีฬา และผู้ฝึกสอนด้วย ยกเว้นค่าเครื่องดื่ม ที่นอกเหนือไปจากที่มีเตรียมไว้บริการ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ส่วนตัว เช่น ค่าใช้จ่ายในร้านขายของ ค่าบริการนันทิยานสถานที่ท่องเที่ยวส่วนตัว ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเดินทาง

เมื่อสมาชิกซื้อบริการของคลับเมด ซึ่งอยู่ในรูปของ package tour สมาชิกจะ เดินทางมายังสนามบิน แล้วจะมีตัวแทนของคลับเมดมารับเพื่อนำมายังหมู่บ้านคลับเมด โดยจะถือเกณฑ์ของการมาเป็นกลุ่มกลับเป็นกลุ่มแต่กรณีที่มีสมาชิกต้องการเดินทางมาเอง จะไม่มีตัวแทนของคลับเมดมาที่หมู่บ้าน จะต้องเดินทางมาห้ถึงคลับเมด ในช่วงเวลา 9.00 น. ถึง 19.00 น. ของวันที่กำหนดไว้ว่าจะมาถึง

แนะนำบริการต่าง ๆ ในหมู่บ้าน

<u>ภัตตาคาร</u>	อาหารเช้า	07.30 - 10.00	
	อาหารเที่ยง	12.30 - 13.30	เป็นอาหารบุฟเฟ่
	อาหารค่ำ	19.30 - 20.30	(BUFFET)
<u>SEAFOOD RESTAURANT</u>	อาหารทะเล	เป็นภัตตาคารแยกออกต่างหาก "ภัตตาคารไหมไทย" เปิดเฉพาะอาหารเย็น เวลา 19.30 จะต้องจองคอน	
		อาหารเที่ยงบริเวณหน้าภัตตาคารใหญ่	
<u>บาร์ (BAR)</u>		09.30 - 24.00	
<u>SNACK BAR</u>	อาหารว่าง	15.00 - 19.00	
<u>DISCO ดิสโก</u>		23.30 - 02.00	
<u>ดนตรียามเย็น (CLASSICAL)</u>		17.30	บริเวณเทอเรซ
<u>โชว์ (show)</u>		เริ่มเปิดการแสดง 21.45 - 22.30	
<u>ห้องวิดีโอ (VIDEO)</u>		23.00 น.	
<u>พนักงานอาคันตุกะสัมพันธ์ (HOSTESS)</u>		สำหรับซื้อลูกบิด รับแจ้งปัญหา ให้ข้อมูลต่างๆ การจองโบปิกนิก ยืมอุปกรณ์กีฬา เกมส์ หนังสือ	
		09.30 - 24.00	
<u>แคชเชียร์ (BANK)</u>		09.00 - 20.00 (เช็คอิน รับเงินสดเช็ค รับบัตร สำหรับผ่านหนังสือขาด เช็คเอาท์)	
<u>แผนกต้อนรับ</u>		09.00 - 22.00 (ติดต่อบริษัทที่พัก ปัญหาเรื่อง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(PLANNING)	ห้อง ติดต่อเลี้ยงเด็ก
<u>แผนกยานพาหนะ</u>	09.30 - 13.00 และ 16.00 - 20.00
(TRAFFIC)	ติดต่อเรื่องรถรับส่งไปสนามบิน ตัวเครื่องบิน
<u>แท็กซี่</u> (TAXI)	07.00 - 22.00 จองแท็กซี่ได้โดยตรงที่เคาน์เตอร์
<u>ซักรีด</u> (LAUNDRY)	09.00 - 13.00 และ 17.00 - 20.00
<u>บูติก</u> (BOUTIQUE)	09.00 - 13.00 และ 16.30 - 19.30
<u>บาร์ซาร์</u> (BARZAR)	14.00 - 16.00 (ขายบุหรี่ยา)
<u>แผนกท่องเที่ยว</u> (EXCURSION)	09.00 - 12.30 และ 16.30 - 19.30 รับจองทัวร์พิเศษพังกา เกาะพีพี ซอปปิง ฯลฯ
<u>โทรศัพท์</u> (OPERATOR)	ตลอด 24 ชั่วโมง รับฝากกุญแจ ตู้ส่งจดหมาย ส่งแฟกซ์ FAX

MINI CLUB 4-12 YEARS

9:00 AM	WELCOME
9.30 AM	ARTS + CRAFTS / GAMES
	ARCHERY (8-12 YEARS)
10:00 AM	TENNIS / GOLF (6-12 YEARS)
10:30 AM	POOL TIME
11.30 AM	LUNCH
12.00 AM	VIDEO IN READING ROOM
1:15 PM	POOL / BEACH
2:30 PM	GAMES
	ARCHERY (8-12 YEARS)
4:00 PM	SNACK
4:15 PM	SPECIAL ACTIVITY
5:30 PM	PICK UP TIME

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6:30 PM	DINNER
7:15 PM	EVENING ACTIVITY
8:15 PM	VIDEO IN READING ROOM
9:30 PM	PICK UP TIME

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงแรม ภูเก็ต Laguna เป็นโรงแรมตากอากาศ ตั้งอยู่บนที่ 50 ไร่ หาดชาวเทา
ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ของเกาะภูเก็ต

เจ้าของโครงการ คือ บริษัท ไทย วา จำกัด

ผู้ดำเนินการ คือ บริษัท คลิธธานี จำกัด ร่วมกับ บริษัท ไทยวา จำกัด

ผู้ออกแบบ คือ บริษัท DESIGN 103 จำกัด

ลักษณะของอาคารมีแนวทางในการออกแบบ สรุปได้ 3 ข้อคือ

1. "THE WATER WORLD" เนื่องจากพื้นที่ล้อมรอบด้วยน้ำ คือมี LAGOON หรือ
หรือทะเลสาบน้ำกร่อย อยู่ทางเหนือและทิศใต้ ส่วนทิศตะวันตกติดทะเลอันดามัน
พื้นที่จึงเปรียบเสมือนเป็นเกาะ จึงเรียกว่า "THE WATER WORLD" หรือโลกของน้ำ
2. TROPICAL AND ORIENTAL คือออกแบบให้มีลักษณะ เป็นสถาปัตยกรรม แบบ
ตะวันออกในเขตร้อนชื้น จึงมักเอารูปแบบของหมู่บ้านชาวประมงภาคใต้มาประยุกต์ใช้
3. NATURAL HARMONY คือเน้นให้มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและมีการนำ
เอาลักษณะภูมิประเทศที่สวยงาม มามีส่วนช่วยส่งเสริมตัวอาคารให้ดูมีค่าขึ้น

ลักษณะของโรงแรม PHUKET LAGUNA

มีลักษณะเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก แบบเปิดโล่ง หลังคาทรงปั้นหยก มีส่วน
บริการต่าง ๆ อยู่ตรงตัวอาคารกลาง (MAIN BUILDING) ซึ่งประกอบด้วย LOBBY, LOBBY
LOUNGE, SHOP, FRONT OFFICE, COFFEE SHOP, RESTAURANT, และ MUSIC ROOM
ด้านซ้ายและขวาของ MAIN BUILDING เป็นส่วนห้องพักแขก ซึ่งเป็นอาคาร คสล. สูง 4 ชั้น
นอกจากนี้ยังมีบริการอื่นๆ ครบถ้วน

ลักษณะที่ตั้งของโครงการและสภาพแวดล้อม

โครงการนี้ตั้งอยู่บนหาดบางเทา ซึ่งมีลักษณะ เป็นหาดโค้งยื่นออกสู่ทะเลและด้านซ้าย
และขวาของโครงการถูกขนาดด้วยทะเลสาบน้ำกร่อย (LAGOON) ขนาดใหญ่ และ LAGOON ทั้ง
2 นี้ เชื่อมต่อกันด้วยคลองขุดทำให้พื้นที่ตั้ง โครงการถูกล้อมรอบด้วยน้ำเกือบทั้งหมด

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ว่าง ไม่มีสิ่งปลูกสร้างบริเวณชายหาด ที่ดินบริเวณริมหาดมีต้นไม้ขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตามธรรมชาติ ได้แก่ ต้นมะพร้าว ต้นตาล ต้นสน ปาล์ม และไม้ล้มลุก บริเวณชายหาดเป็นชายหาดขาวสะอาดเป็นแนวยาว ประมาร 1.5 กิโลเมตร

สภาพแวดล้อมข้างเคียง

ทิศเหนือ	เป็น LAGOON ขนาดใหญ่
ทิศใต้	เป็น LAGOON ขนาดใหญ่
ทิศตะวันออก	เป็น คลองเชื่อมระหว่าง LAGOON ทั้ง 2
ทิศตะวันตก	ติดกับทะเลอันดามัน

ลักษณะและรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

จาก MAIN CONCEPT 4 ข้อ สถาปนิกได้นำเอา MAIN CONCEPT ดังกล่าวมาประยุกต์ร่วมกับรูปแบบลักษณะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นของภาคใต้ อันได้แก่ ลักษณะบ้านชาวประมงทางภาคใต้ของไทย ทำให้เกิดเป็น PHUKET LAGUNA ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตาม CONCEPT ที่วางไว้กล่าวคือ ได้อาคารที่มีรูปทรงกลมกลืนกับธรรมชาติ (NATURE HARMONY)

ตัวอาคารของ PHUKET LAGUNA ตั้งอยู่บนพื้นที่ซึ่งมีด้านทิศตะวันตก ติดกับทะเลและถูกขนาบด้วย ทะเลสาบน้ำตื้น (LAGOON) ขนาดใหญ่ 2 ข้าง จึงทำให้เสมือนถูกแยกออกจากแผ่นดิน เพราะมีการขุดคลองเชื่อม LAGOON ทั้ง 2 เข้าด้วยกัน จึงทำให้เป็นไปตาม CONCEPT ที่สถาปนิกได้วางไว้คือแยกออกมาจากแผ่นดิน เสมือนเข้ามาสู่อีกโลกหนึ่ง "TO GIVE A FEELING INTO ANOTHER WORLD" THE WATER WORLD"

รูปแบบของอาคารที่ออกมาได้เป็นไปตามแนวทางหลักที่สถาปนิกได้วางไว้ บวกกับลักษณะงานสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น คือ หมู่บ้านชาวประมงทางภาคใต้ ดังนั้น รูปแบบของอาคารที่ปรากฏออกเป็น จึงเป็นกลุ่มอาคารแบบ LOW RISE หลังคาเป็นทรงปั้นหยก มีชายคาซ้อนโดยรอบใต้หลังคาอีกทีหนึ่ง เสากลมเป็นแบบ OPEN PLAN ทำให้สามารถ TAKE VIEW ได้รอบเพดานและระเบียง เป็นไม้ มีการเจาะช่องระบายอากาศที่ผนังตอนบน ส่วนที่ติดกับหลังคาซึ่งเป็นลักษณะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และมีหน้าที่จั่วเป็นรูปพระอาทิตย์ กลุ่มอาคารสามารถแบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ 3 กลุ่ม คือ

1. MAIN BUILDING ซึ่งเป็นส่วนกลาง อยู่ตรงมาจาก MAIN ENTRANCE เป็นส่วนให้บริการหลักสำคัญ สำคัญคือ

1.1 LOBBY AND LOBBY LOUNGE FRONT DESK

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งเป็นส่วนต้อนรับส่วนแรกของโรงแรม ซึ่งจากแนวทางเดินจาก MAIN ENTRANCE จะตรงมาสู่จุดแยก ซึ่งทางซ้ายเป็น LOUNGE AND TERPACE และทางขวาเป็น LOBBY ซึ่ง ทั้ง 2 ส่วนมีลักษณะคล้ายกันคือ เป็นโถงและสามารถมองเห็นทั้งทะเล และ LAGOON แต่ส่วน LOBBYจะมีความรุ่มรวยกว่า CONCEPT ของสถาปนิกในการออกแบบส่วนนั้นๆ เน้นให้เกิดความรู้สึกต่อเนื่องกันของ INTERIOR SPACE และ EXTERIOR SPACE

1.2 RESTAURANT

ออกแบบให้อยู่ในส่วนชั้นล่างใกล้กับ COFFEE SHOP และอยู่ในตำแหน่งมองเห็นทะเลได้ แต่ลักษณะของห้องเป็นแบบ ENCLOSED SPACE มี TERRACE ด้านหน้าซึ่งมีบ่อน้ำ และสวนอยู่ต่อจาก TERRACE ไม่ได้ออกแบบให้เป็นด้านการ TAKEVIEW แต่ก็ยังอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ กล่าวคือมี TERRACE ที่ติดกับบ่อน้ำและสวนด้านหน้า สวนด้านข้างก็ยังอยู่ติดกับสวนใน COURT กลางเช่นกัน

1.3 COFFEE SHOP

ซึ่งอยู่ชั้นล่างของอาคารหลัก สถาปนิกได้ออกแบบให้ทั้งส่วนที่เป็น OPEN SPACE ซึ่งอยู่ด้านหน้าติดกับ TERRACE ริมบ่อน้ำ และ ส่วนที่อยู่กันเข้าเป็นแบบ CLOSED SPACE ติด AIR CONDITION ส่วนประกอบอื่นๆ ที่อยู่ในกลุ่ม MAIN BUILDING นี้ได้แก่ SHOP ซึ่งอยู่ข้าง LOBBY, MUSIC ROOM ADMINISTRATION OFFICE KITCHEN LOUNDRY STAFF CANTEEN ENGINEER OFFICE และอื่น ๆ

2. ส่วนห้องพักแขก อาคารเป็นอาคารสูง 4 ชั้น ตั้งอยู่เป็นแนวยาวทั้งทางซ้ายและขวาของ MAIN BUILDING เป็นอาคารสูง 4 ชั้น และหลังมีห้องพักประมาณ 10 ห้อง ต่อ 1 ชั้น อาคารแต่ละหลังเชื่อมต่อกันด้วย CORRIDOR ซึ่งเป็นแบบ OPEN จาก MAIN BUILDING ไปจนถึงปลายสุดของอาคารชุดสุดท้ายของแต่ละปีก ห้องพักทุกห้องมีขนาดเท่ากันและมีระเบียงเป็นส่วนตัวทุกห้อง ห้องพักส่วนใหญ่ไม่ติดเครื่องปรับอากาศเว้นบางห้องเท่านั้น อาคารส่วนห้องพักนี้มีทั้งหมด 10 อาคาร (ในโครงการที่ 1) แต่ละอาคารมีลักษณะเหมือนกันหมด อาคารส่วนใหญ่จะหันด้านห้องพักออกสู่ทะเล คือ ในทางทิศตะวันตก ยกเว้นอาคารบางหลังซึ่งอยู่ตอนปลายของทั้ง 2 ปีก จะหันด้านห้องพักออกทางด้าน LAGOON แต่โดยสรุปแล้ว สถาปนิกได้ออกแบบให้ห้องพักทุกห้องมองเห็นทิวทัศน์ได้เหมือนกันหมดทุกห้อง

ส่วนรูปแบบของอาคารนั้น ก็มีลักษณะสอดคล้องกลมกลืนกับกลุ่มอาคารกลาง (MAIN BUILDING) กล่าวคือมีหลังคาเป็นทรงปั้นหยก มีชายคาซ้อนอยู่ใต้หลังคาโดยรอบอีกทีหนึ่ง ระเบียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็น ระ เเบียงไม้ อาคารเป็นแบบเปิดโล่ง

การศึกษารายละเอียดโครงการ

ส่วนประกอบหลักของโครงการ

โครงการนี้สามารถแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลัก คือ

ส่วนสำคัญโครงการ ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1. คือส่วน FRONT OF THE HOUSE ซึ่งประกอบด้วย LOBBY PORT'S

STATION RECEPTION FRONT OFFICE ADMINISTRATION OFFICE
RESTAURANT COFFEE SHOP MUSIC ROOM LOUNGE LOBBY LOUNGE
SHOP TOILET ซึ่งองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้เป็นองค์ประกอบหลักของ
โครงการ จึงเลือกออกแบบเฉพาะส่วนนี้และส่วนประกอบที่จำเป็นเท่านั้น

ส่วนที่ 2. คือส่วนการบริการต่าง ๆ หรือส่วน BACK OF THE HOUSE ซึ่งประกอบด้วย

KITCHEN FOOD STORAGE, GENERAL STORAGE, FURNITURE
STORAGE, STATIONERY STORAGE, WORKSHOP, LAUNDRY-LINEN
STORAGE, STAFF CANTEN, STAFF COOKER & TOILETS
HOUSEKEEPING, STAFF ENTRY, TIMEKEEPER, SECURITY ROOM
ENGINEER OFFICE, AUDIO VISUAL, CONTROL ROOM, REFUSE
DISPOSAL, SERVICE STATION, SERVICE CORRIDOR

ส่วนที่ 3. คือส่วนห้องพักแขก (GUEST ROOM) ซึ่งเป็นอาคารแยกออกไปทั้ง 2

ข้างจากอาคารหลัก (MAIN BUILDING) เชื่อมต่อกันด้วยทางเดินมี
หลังคา ซึ่งลักษณะของส่วนห้องพัก แบ่งเป็น MAIN ROOM BATH
ROOM และ BALCONY

นอกจากนี้แล้ว ยังมีส่วนเสริมบริการอื่นๆ อีก ได้แก่

- BOILER
- SUBSTATION

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- GENERATION
- COLLECTION WELL (5 WELLOS, 1 m, 4 m DEEP)
- FILTRATION PLAN (500 m² DEEP)
- WATER RESERVOIR (4800 M²)
- WATER SUPPLY PUMPING STATION
- OXIDATION POND (2500 - 3000 m²)
- EFFLUENT WATER PUMPING STATION (4 STATION @ 80 m²)
- GAS STORAGE
- FREIGHT LIFT (2)
- PABX ROOM

สรุปโครงการเปรียบเทียบ

โรงแรมอนันบุรี

- ข้อดี
1. อาคารสดใหม่ตามเชิงเขา ทำให้ห้องพักรับวิวได้อย่างเต็มที่
 2. ลักษณะรูปทรงอาคารแสดงถึงความเป็นไทย รวมทั้งการตกแต่งภายใน
 3. นำเอาลักษณะความเป็นไทยมาแสดงได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับธรรมชาติ
 4. มีความเป็นส่วนตัว อย่างมาก

- ข้อเสีย
1. ส่วนของกิจกรรมมีน้อย
 2. ลานจอดรถคับแคบ ส่วนของ LOBBY มีขนาดเล็ก และขาดความต่อเนื่องของ FRONT DESK กับ OFFICE
 3. CIRCULATION จากห้องพักไปยังส่วนบริการไกลเกิน

คลับเมดิเตอร์เรเนียน

- ข้อดี
1. เป็นคลับที่มีบริการเพียบพร้อมทุกอย่างให้ความสนุกสนานเพื่อให้สมาชิกได้ผ่อนคลาย
- ความเครียด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การนำเอาวัฒนธรรม ศิลปะท้องถิ่นมาใช้อย่างเหมาะสม
3. มีสรว่ายน้ำใหญ่เป็นจุดรวมกิจกรรมภายในหมู่บ้าน
4. ระหว่างทางเดินมีการจัดสวน, สระน้ำทำให้รู้สึกสดชื่น

- ข้อเสีย
1. ส่วน LOBBY จัดเป็นส่วนแสดงเวลาไม่มีการแสดงดูแล้วไม่เหมาะสม พื้นที่ส่วนนั้นใช้ประโยชน์ไม่ได้
 2. ส่วนรับประทานอาหารน่าจะจัดให้อยู่รวมกันมากกว่าแยกกัน
 3. ส่วนของ FRONT DESK มีขนาดค่อนข้างเล็ก เห็นไม่เด่นชัด

โรงแรมดุสิตลากูน่า

- ข้อดี
1. นำเอาลักษณะศิลปะท้องถิ่นของทางภูเก็ต มาใช้ได้อย่างเหมาะสม
 2. ส่วน LOBBY เมื่อเข้ามาแล้วทำให้รู้สึกประทับใจด้วย HALL ที่สูงโล่ง สามารถมองเห็นสระน้ำ และ ทะเลได้
 3. ห้องพักทุกห้อง TAKE VIEW ได้เป็นอย่างดีเหมาะกับการพักผ่อนมีความเป็นส่วนตัว
 4. ส่วนภัตตาคารมีการจัดหลายรูปแบบน่าสนใจ และมีบุคลิกเฉพาะแต่ละที่

- ข้อเสีย
1. ส่วน LOBBY มีที่นั่งพักคอยจำนวนไม่เพียงพอขณะที่มี GROUP TOUR มาลง
 2. การขุดสระน้ำ เกิดการเน่าเสียเนื่องจากไม่มีการระบายน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ข้อกำหนดสำหรับการตกแต่งภายในโรงแรมตากอากาศชายทะเล

ข้อแตกต่างระหว่างโรงแรมชายทะเลกับโรงแรมในตัวเมือง

โรงแรมชายทะเล

โรงแรมในตัวเมือง

1. ผู้มาใช้บริการ ต้องการบรรยากาศที่สงบเงียบ ต้องการสัมผัสกับธรรมชาติอย่างแท้จริง มีพื้นที่กว้างขวางได้สะดวก การตกแต่งต้องการให้ผลิตเพื่อบริการพักผ่อนเป็นหลักไป 2. บรรยากาศของโรงแรมชายทะเลจะเป็นเรื่องที่สำคัญความงามตามธรรมชาติ ซึ่งจะทำให้ตัวโรงแรมในตัวเมือง ความงามตามธรรมชาติจะช่วยประกอบกับการออกแบบทางสถาปัตยกรรม ผสมผสานให้โรงแรมชายทะเลมีความงามตามลักษณะเฉพาะตัวของโรงแรมประเภทนี้ 3. ระบบปรับอากาศในโรงแรม ไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องปรับอากาศในทุก ๆ ส่วน หรือตลอดเวลา เพราะอากาศตามธรรมชาติอันบริสุทธิ์สดชื่นของชายทะเลจะดีกว่ามาก สามารถเปิดประตูออกไปรับอากาศบริสุทธิ์ของชายทะเลได้เมื่อต้องการ	1. การพักรับรองโรงแรมในตัวเมืองก็มักจะพักผ่อนนอนหลับอย่างแท้จริงโดยไม่ต้องมีการบรรยากาศหรือเสียงรบกวนจากภายนอก ต้องการความสงบในการพักผ่อนหรือทำธุรกิจส่วนตัว 2. โรงแรมในตัวเมือง บริเวณที่ดินจะมีน้อย การจัดภูมิสถาปัตย์ทำได้เพียงเล็กน้อย จะมีเพียงแต่ตัวสถาปัตยกรรมและบริเวณภายในอาคารเป็นส่วนมาก การตกแต่งภายในส่วนต่าง ๆ ก็ต้องตกแต่งให้มั่นคงถาวรลงงาม ตัวสถาปัตยกรรมก็จะสูงมาก เพราะเนื้อที่มีจำกัด 3. โรงแรมในตัวเมืองส่วนใหญ่ต้องใช้เครื่องปรับอากาศแทบทุกส่วน และทุกเวลาเมื่อพักอยู่ในห้อง เพราะอากาศภายในตัวเมืองจะไม่บริสุทธิ์และอุณหภูมิก็สูง โดยเฉพาะในฤดูร้อนจำเป็นที่สุด ไม่สามารถจะหาอากาศสดชื่นจากธรรมชาติอย่างชายทะเลได้เลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงแรมชายทะเล

โรงแรมในตัวเมือง

4. โรงแรมชายทะเล ล้วนมากหรือแทบ
ทุกโรงแรมก็ว่าได้จำเป็นต้องมี
ระเบียงยื่นออกนอกอาคาร เพื่อรับ
อากาศภายนอกและออกใบพัดลม
พัดพัดตามความต้องการของผู้
เข้าพักอาคาร

5. การออกแบบโรงแรมชายทะเลจำเป็นต้องมีสระน้ำและห้องบิลด์ สระว่ายน้ำอยู่
มาพักอยู่หน้าตัวอาคารของโรงแรม
หรืออยู่บริเวณด้านหลังทะเล ล้วนมากที่สุดใน
เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้เข้าพัก
ทะเลและในสระน้ำ

3. การใช้วัสดุในตกแต่งภายในห้อง
ต่าง ๆ ของโรงแรมชายทะเล จำเป็น
ต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมเพราะอากาศ
ทะเลซึ่งมีความเค็ม อาจจะมีปัญหายุ
ต่อวัสดุอื่น ๆ วัสดุที่สมควรนำมาใช้
ส่วนใหญ่มักจะเป็น ไม้ ไม้เทียม หิน ฯลฯ
ซึ่งไม่จำเป็นต้องมีพรมทุกห้อง

เพราะหากมีการทำความสะอาด
เนื่องจากผู้เข้าพักอาจจะมีสัตว์เลี้ยง
เข้ามาจากทะเลและสัตว์เลี้ยงเวลา
พักผ่อนบางครั้งก็อาจจะไปกัดเล่น
กระเบื้อง หรือเฟอร์นิเจอร์เพราะ
เหมาะสมกับอากาศชายทะเลและ
รักษา ไม้ คงทนถาวร

4. โรงแรมในตัวเมืองหลวง ไม่จำเป็นต้อง
มีระเบียงยื่นออกนอกอาคารและ
ก็ได้ เพราะไม่มีวิวทัศนียภาพและอากาศ
บริสุทธิ์เหมือนชายทะเลให้ชมได้

5. โรงแรมในตัวเมืองไม่จำเป็นต้องมี
ห้องบิลด์และสระว่ายน้ำอยู่หน้าโรงแรม
เหมือนโรงแรมชายทะเลก็ได้ สระน้ำ
อาจจะยกขึ้นดาดฟ้าหรือบางแห่งไม่
ต้องมีก็ได้

6. วัสดุภายในโรงแรมในตัวเมือง สามารถ
ใช้วัสดุได้หลายชนิด เพราะถ้าไม่มี
กลิ่นรบกวน นอกเหนือจากความ
เหมาะสมกับการออกแบบเท่านั้น ตัว
อย่าง เช่น การปูพื้นสามารถจะปู
พรมได้แทบทุกที่ แม้แต่ในห้องน้ำ
บางส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร่างบรรณชี เขมระ เล

ร่างรณในตำเมือง

7. ห้องใ้ในร่างบรรณชีเขมระ เลควร จะ
ตัดตั้งที่กรอกรวดทรายในทางระบาย
น้ำ เพื่อป้องกันท่ออุดตันได้ง่าย

8. การป้องกันเสียงจากภายนอกโรงแรม
ชายทะเล ไม่จำเป็นต้องใช้วัสดุกัน
เสียง เพราะผู้เข้าพักต้องมีการ
บรรยากาศของชายหาด เล ซึ่ง เป็น
เสียงจากธรรมชาติ เช่น เสียงคลื่น
ซัด เสียงนกร้อง เป็นต้น

9. ขนาดของโรงแรมพักตากอากาศจะ
ได้มาได้ว่ามีขนาดใกล้เคียงกับโรงแรมใน
เมืองในระดับเดียวกัน เมือง จ.ภูเก็ต
คนที่เข้ามาพักมีน้อยกว่าในเมือง ส่วน
มากจะเป็นนักท่องเที่ยวและผู้มีค่านิยม
ประสงค์จะมาพักผ่อนตากอากาศโดย
เฉพาะ จะเป็นนักท่องเที่ยวทั้งที่เก็บ
ลักษณะการพักผ่อนไปในตัว หรือ เป็นผู้
แต่งงานใหม่ ๆ มาพักผ่อนกับพระจันทร์

7. ห้องนี้ภายในโรงแรมในตำเมือง ไม่
จำเป็นต้องใช้ที่ระบายน้ำแต่กรอ
ทรายได้ เพราะในตำเมืองไม่มี
ทราย เช่น ชายทะเล

8. โรงแรมในตำเมืองจำเป็นต้องใช้วัสดุกัน
เสียง เนื่องจากมีวัสดุป้องกันเสียงรบกวน
จากภายนอกอย่างเด็ดขาด เพราะ
โดยมากจะเป็นเสียงที่ไม่ต้องการ
เช่น เสียงรถยนต์ เสียงสัตว์ต่าง ๆ

9. ขนาดโรงแรมจะใหญ่กว่าโรงแรม
ชายทะเลในระดับเดียวกันเป็นธรรมดา
เพราะในตำเมืองเป็นศูนย์กลางของ
ธุรกิจ ผู้เข้าพักส่วนใหญ่จะเป็นนักธุรกิจ
รวมทั้งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นด้วย
ที่นักท่องเที่ยวเข้ามาพักมีมากกว่า

วัสดุกับการตกแต่งภายใน

การที่วัสดุตกแต่งภายในห้องของอาคารที่พักอาศัยตากอากาศและล่อล่อ ๆ บาง
ชนิดไม่เหมาะสมและไม่สามารถใช้ได้ถ้าจะใช้ก็จะก่อให้เกิดปัญหาจากอากาศทะเลที่มีปฏิกิริยาต่อ
วัสดุนั้น ๆ และต้องเพิ่มการบำรุงรักษาอันเป็นการเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์จากการใช้คราที่
ราคาแพงซึ่งใช้แล้วต้องทนต่อสภาพล่อล่ออากาศและลมทะเล และง่ายต่อการดูแลรักษาความ
สะอาด และน้ำทะเลไม่มีปฏิกิริยาต่อวัสดุเหล่านี้ ส่วนใหญ่ที่ใช้กันอยู่จะเป็นวัสดุที่ได้จากธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และจากการประดิษฐ์โดยทั่ว ๆ ไป

ไม้ทุกชนิด เช่น ไม้สัก ทราย ไม้ไผ่ ไม้ฉำฉา ฯลฯ นั้นก็มีพวกหินอ่อน หินกาบหรือ หินทะเล ฯลฯ กระจุก และอื่น ๆ ซึ่งความจริงในส่วนของหินที่ไม่จำเป็นต้องบุหุ้มทุกห้อง (นอกจากต้องการความสวยงามหรือประหยัดและดูสวยงาม) เพราะยากแก่การทำความสะอาดเพราะชายทะเล กรวดทรายอยู่ติดตัวและเมื่อผ่านลมพัดมาพัดตลอดเวลา ซึ่งการที่จะมาพักผ่อนเปลี่ยนบรรยากาศก็ต้อง การความสบายโดยไม่จำเป็นต้องคอยระวังรักษา หรือใช้เงินอีกแต่ไม่สะอาด พื้นส่วนใหญ่ในสาธารณะ โดยทั่วไปควรใช้หิน กระเบื้องดินเผา หรืออื่น ๆ เพราะเหมาะสมกับอากาศชายทะเลและรักษาง่าย ให้ความสะอาด สวยและคงทนถาวร

วัสดุประเภทหิน

วัสดุประเภทหิน สามารถแบ่งภายในและภายนอกของอาคารได้ดังนี้ว่า เหมาะสมที่จะกรุ ด้วยวัสดุประเภทหิน อันได้แก่ หินประเภทเนื้อละเอียด สามารถขัดผิวผิวอาคารหรือใช้กันผนัง และพื้นผิวซึ่งเหมาะสมกับเนื้อที่ตกแต่งภายนอก เพราะหินทนทานต่อการสัมผัสและทำความสะอาด

วัสดุประเภทหิน แยกชนิดได้ดังต่อไปนี้

หินอ่อน

หินอ่อนที่สามารถกลึงประกอบได้ มีเนื้อผิวเรียบมันเงาในบางชนิดซึ่งจะใช้หินอ่อน ภายในอาคารเป็นส่วนใหญ่ หินอ่อนมีลักษณะที่มีคุณค่าในด้านความสวยงามกว่าหิน ประเภทอื่น ๆ มีสีทำให้เลือกหลย สีสีขาว ดำ เทา ชมพู เขียว เนื่อ น้ำตาล เป็นต้น หินชนิดนี้ทนกับน้ำฝนมากพอสมควร ทนต่อการขัดสี ไม่เก็บเสียง หรือทราย และมีน้ำหนักเบาพอสมควร มีหลายขนาด เป็นดวง มีทั้งด้านและมัน มักใช้ปูพื้น ห้องนี้ที่ต้องการมีความหรูหรา ใช้ปู พื้นปูพรมทราย 1:3 เทา 1/2" ขนาด ความหนาของแผ่นจะเป็น 3/4" และ 1"

หินกาบ

คือ หินซ้อนกันเป็นชั้น ๆ ที่เขยมาหินหลายสี คือ สีน้ำตาล ดำ เหลือง ส้มแดง จะปูให้มีผิวขรุขระ เพื่อหินกาบจะได้ติดแน่นกับพื้น ำให้แรงขูดขีดพังง่ายให้ดู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หินแกรนิต ขณะนี้ตลอดเวลา บูชีนุเคราะห์ เป็นตัว ชักม เมื่อปูดองคอยจำแผ่นดินไปด้วย เพื่อไม่ให้มีน้ำท่วมเกาะที่ติดกับ เมื่อเสร็จใช้พองน้ำที่ความสะอาดและคงแวกซ์ ล้อมมากใช้กรรมนี้หรือโพธิ์ทาง ดินของส่วนต่าง ๆ เนื่องจากเก็บดินแข็งที่สุด เน้นแน่นและทนทาน เมื่อใช้ทำให้เบาะจะมีลักษณะคล้ายหินอ่อน และปูดองรักษา ความสะอาดได้ง่าย

หินชนวน หินชนวนมีสีต่าง ๆ ทั่วเลือกหลายสี ได้แก่ สีฟ้า สีดำ และสีขาว มีราคาแพง อยู่บ้าง แต่ประโยชน์ค่าเบาะรักษาได้ดี

หินอ่อน ได้แก่ วัสดุประเภทหินผสมกับซีเมนต์ ดูมีคุณค่าน้อยกว่าหินแท้ แต่มีความคงทน คงทน และปูดองรักษาง่ายกว่าหินแท้

วัสดุประเภทดินเผา วัสดุประเภทดินเผา เช่น อิฐ กระเบื้อง และ เฟอร์นิช สามารถใช้กรุพื้นและ ผนัง ราคาถูกกว่าหิน แต่หลายครั้งเมื่อทำอากาศ การสีกการอื่น ปูดองรักษา ง่ายตลอดจนมีสีหลาย ทั่วเลือกได้มากกว่า

อิฐ อิฐ สามารถนำมาใช้ได้โดยสีธรรมชาติของมัน หรือทาสีกับ สีธรรมชาติ มีสีแดง สีแสด สีเหลือง หรือสีเทาขาว ราคาถูกกว่าหิน คงทนและ ง่ายต่อการรักษา

กระเบื้อง เป็นวัสดุที่สามารถปูได้ทั้งพื้นและผนัง ทั่วในท่อน้ำตามที่ต้องการและเหมาะสม กับสภาพดินฟ้าอากาศ และทนต่อผลจากไอน้ำได้ดีเป็นอย่างดี และยังมีหลาย ขนาด หลายแบบ และหลายสีให้เลือกได้ ตามความพอใจ แบ่งเป็น 2 ชนิด

- กระเบื้องที่ผลิตในประเทศ

มีทั้งผลิตด้วยมือคน และเครื่องจักร ซึ่งนับได้ว่ามีคุณภาพดีทั้งทาง ความคงทนและสวยงามใกล้เคียงกับของต่างประเทศ ส่วนที่ผลิต ด้วยมือ เมื่อเวลาปูซึ่งการผลิตมักจะ ได้ขนาดและสีไม่เท่ากันบาง แล่อาจมีการแต้่งกล ลักษณะที่ไม่เท่ากันนี้มักเกิดจากความคงทน นอก นอกจากนั้นสำหรับผู้ที่ต้องการความ เป็นธรรมชาติ ได้แบ่งคุณภาพของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- กระเบื้องเคลือบจากต่างประเทศ

คงทน กระ เบื้องหน้าพระเพทภูมิ คือ กระ เบื้องช่องขลุ่ย

[illegible]

Bibliography

เพราะที่ใช้ในวงการประวัติศาสตร์ ทั้งยังมีและมาช่วยช่วยกัน จึงเหมาะสมควรที่ผู้จัดทำเรื่องเรียน
ไปแต่หากเป็นเครื่องเรือนที่ใช้มีลักษณะต่างๆมีราคาแพง แต่จะมีควมทนทานมาก

เครื่องเรือนที่ใช้ไม้สัก จะสามารถสลักเป็นลวดลายที่ละเอียดได้มาก เนื้อไม้สักจะสังเกตุ
 ลวดลายชัดเจน มีสีน้ำตาลเข้ม เข้ม ดิบ และขัดได้ง่าย เมื่อขัดแล้วจะมีผิวเรียบเนียน นิยม
 ย้อมสีให้เข้มขึ้นอีกเล็กน้อย เป็นสีคล้ำๆรับตกแต่งภายในและสร้างเครื่องเรือนได้อย่างมาตรฐานและ
 ดีที่สุด กับทั้งได้ใบदार งาม นตามธรรมชาติ โดยแต่งเติมน้อยที่สุดอีกด้วย

2. ไม่อดสัถ หมายถึง ไม่อดสัถที่บรรพชาได้ บิณฑบาตมา ไม่เหน็ดเหนื่อย เพื่อหา
ความแข็งแรงมาบดงอหรือหัก เมื่อใช้กร เข่ากับเขตรอง เรือนทาสีฉันทนนาน เหมือนไม้สักทั้งที่ใช้ใช้ผสมกับไม้จริง

อีกกลางทั้งเราคาดหวังว่า มันได้ดียวและ ไม่อึดอัด แต่มีสี นี้ออกมาว่า และสายาโดยไม่ได้
มารกออกแบบใช้ไม้มะป็นท้าวเครื่อง เรือนทั้งดำ หรือปนกับไม้ชนิดอื่นก็ได้ เช่น ไม้มะป็น
สีสีว๊อค เบ็นตัน

5. ไม้สีชมพู เป็นไม้ที่พบได้บ่อยๆ เคยได้รับชมที่เชียงใหม่ช่วงหนึ่ง สี
ชมพูไม้ดัดสี แต่เมื่อเวลาผ่านไปดัดเรกว่า เพราะสายาจะไม่เป็นสี เป็นใบเรียบเรียบเหมือน
ไม้เนื้อแข็ง ๑) สายาจะมีกลิ่นหอมเย็นๆ หวานๆ ของชาจีน แต่เมื่อเวลาผ่านไปสีจะ
กลายเป็นสีน้ำตาลเข้มๆ ไม่เป็นสี แต่โดยทั่วไปจะปลูกไว้เพื่อบริโภคไม้ดัดสีสามารถนำมาทำเครื่อง
ใช้ไม้สีได้ดี มีดำนกนนานมาก

6. ไม้สีน้ำตาล เป็นไม้ที่พบได้บ่อยๆ เคยได้รับชมที่เชียงใหม่ช่วงหนึ่ง สี
น้ำตาลกับไม้เนื้อแข็ง ๑) สายาจะมีกลิ่นหอมเย็นๆ หวานๆ ของชาจีน แต่เมื่อเวลาผ่านไปสีจะ
กลายเป็นสีน้ำตาลเข้มๆ ไม่เป็นสี แต่โดยทั่วไปจะปลูกไว้เพื่อบริโภคไม้ดัดสีสามารถนำมาทำเครื่อง
ใช้ไม้สีได้ดี มีดำนกนนานมาก

5. ไม้เลื้อยมือเดียว เป็นไม้เลื้อยที่เลื้อยขึ้นโดยใช้ลำต้นม้วนพันข้างหนึ่ง ลำต้นมีข้อปล้อง แต่มีปล้องเดียวที่พาดระหว่าง กิ่งเพราะลำต้นจะมีข้อเป็นข้อๆ เรียบเรียงประปรายเหมือนขี้เหล็ก ๗ ลำต้นจะมีมือเดียวที่งอกออกมา ลำต้นยาว พองพองๆ แตกเป็นง่ามผลิตหอย และถ้าไม้เลื้อยชนิดนี้ถึงไม้ต้นแล้ว แต่มันจะทำใบงอกขึ้นด้วยกับไม้ต้นหลักสามารถพันเข้าหาต้นจริงกับไม้ต้นหลักได้อย่างดี มีคนมาชมกันมาก

6. ไม้เลื้อยหัวกลิ้ง เป็นไม้เลื้อยที่เลื้อยขึ้นโดยใช้ลำต้นเลื้อยพันกิ่งก้านของต้นไม้ใหญ่และกับไม้ที่ปลูกใหม่ แล้วเลื้อยพันกิ่งก้านของไม้ใหญ่ แล้วเลื้อยพันกิ่งก้านของไม้ที่ปลูกใหม่เป็นธรรมชาติ แต่ลำต้นของไม้เลื้อยหัวกลิ้งมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม แตกเป็นสามเหลี่ยม มีมือเดียวที่งอกออกมา ลำต้นยาว พองพองๆ แตกเป็นง่ามผลิตหอย และถ้าไม้เลื้อยชนิดนี้ถึงไม้ต้นแล้ว แต่มันจะทำใบงอกขึ้นด้วยกับไม้ต้นหลักสามารถพันเข้าหาต้นจริงกับไม้ต้นหลักได้อย่างดี มีคนมาชมกันมาก

7. ไม้เลื้อยหาง เป็นไม้เลื้อยที่เลื้อยขึ้นโดยใช้ลำต้นเลื้อยพันกิ่งก้านของต้นไม้ใหญ่และกับไม้ที่ปลูกใหม่ แล้วเลื้อยพันกิ่งก้านของไม้ใหญ่ แล้วเลื้อยพันกิ่งก้านของไม้ที่ปลูกใหม่เป็นธรรมชาติ แต่ลำต้นของไม้เลื้อยหางมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม แตกเป็นสามเหลี่ยม มีมือเดียวที่งอกออกมา ลำต้นยาว พองพองๆ แตกเป็นง่ามผลิตหอย และถ้าไม้เลื้อยชนิดนี้ถึงไม้ต้นแล้ว แต่มันจะทำใบงอกขึ้นด้วยกับไม้ต้นหลักสามารถพันเข้าหาต้นจริงกับไม้ต้นหลักได้อย่างดี มีคนมาชมกันมาก

[illegible]

7. ใบใส่ใบ เป็นใบสี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้าง ๖๖ เซนติเมตร ยาว ๙๙ เซนติเมตร มีเส้นกั้นกลางแนวนอนและแนวตั้งตรงกลาง มีเส้นกั้นแนวนอนและแนวตั้งตรงกลางอีกเส้นหนึ่ง ห่างจากเส้นกั้นกลางแนวนอนและแนวตั้งตรงกลาง ๑๑ เซนติเมตร

8. ใบประกอบหลัก เป็นใบสี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้าง ๑๑ เซนติเมตร ยาว ๑๑ เซนติเมตร มีเส้นกั้นแนวนอนและแนวตั้งตรงกลาง มีเส้นกั้นแนวนอนและแนวตั้งตรงกลางอีกเส้นหนึ่ง ห่างจากเส้นกั้นกลางแนวนอนและแนวตั้งตรงกลาง ๑๑ เซนติเมตร

ผมเองเคยบอกว่าไม่มีสิ่งจริง แต่มีแค่ถูกกับผิด เครื่องเรือนไม้ประดู่ หลังกลิ้งอยู่ในระดับนี้เอง เครื่องเรือนไม้ประดู่

นอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์จากไม้เทียม เกิดแปรรูป แล้วใช้ทำเครื่องเรือนต่าง ๆ ซึ่งผลิตภัณฑ์ไม้เทียมนี้ มีความแข็งแรงทนทาน และราคาถูกกว่า เรียกว่า "ซีเมนต์บอร์ด" มาใช้เป็นเครื่องเรือนได้เหมือนกัน แต่ต้องมีวัสดุกรุทับอีก อาจเป็นไม้อัดต่าง ๆ หรือพวก วัสดุอื่นก็ได้

เทคนิคการเลือกซื้อและหาซื้อไม้เทียม

1. หากเป็นผลิตภัณฑ์ของเมืองร้อน ก่อนนำมาตกแต่งแล้วจะได้บรรยากาศที่เย็นสบาย เครื่องเรือนที่ทำจากไม้เทียมจะมีความแข็งแรงและทนทานเป็นพิเศษ โดยเฉพาะผู้ที่ต้องการเปลี่ยนบรรยากาศมาตกแต่งภายในได้เป็นอย่างดี
2. เนื่องจากเป็นวัสดุที่ผลิตจากพลาสติกและมีความทนทานสูง จึงต้องใช้เครื่องเรือนที่ทำด้วยพลาสติกและไม้ ซึ่งไม่เกิดปัญหา เมื่อได้รับแสงแดดจนไหม้หรือเกิดเชื้อราขึ้น น้ำขุ่น ๆ มาใช้ เช่น ไม้เทียม หรือวัสดุอื่น ๆ
3. เครื่องเรือนที่ทำด้วยพลาสติกจะมีทั้งที่ผลิตจากพลาสติกแข็ง ยึดติดกันแน่น หรือเป็นพลาสติกอ่อน ๆ ยืดหยุ่นได้ ทนทาน การทำความสะอาดจะง่ายเป็นพิเศษ เพราะสามารถทำความสะอาดได้จะเหมือนกับเครื่องเรือนที่ทำจากไม้ ส่วนใหญ่แล้วไม้เทียมจะทนทานกว่าไม้จริง เพราะสีของพลาสติกจะไม่ซีดจาง และทนทานต่อแสงแดด
4. หากมีงบจำกัดสามารถเลือกซื้อไม้เทียมราคาถูกได้เป็นจำนวนมาก
5. หากมีงบจำกัดแต่อยากได้ไม้เทียมที่สวยงามได้สะดวก

ข้อควรระวัง

1. ไม่ควรนำไม้เทียมไปตากแดดและแสงแดด ซึ่งจะทำให้ไม้เทียมเสื่อมสภาพได้
2. หากไม้เทียมมีกลิ่นเหม็น ควรหลีกเลี่ยง เพราะส่วนประกอบที่ผลิตจากพลาสติก อาจมีสารพิษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ง่ายหาความสะอาดยาก มีหลุมยุบให้ฝุ่นเกาะ ได้มาก แต่เลี้ยงได้ด้วยการเอาเฟอร์นิเจอร์หาย
เส้นใต้

3. การดูแลรักษาเครื่องเรือนหาย เป็นเรื่องไม่ยุ่งยาก เพียงแต่คอยดูแลได้ฝุ่นให้
สม่ำเสมอ ใช้ผ้าชุบน้ำหมาด ๆ ขัด หรือถ้าสกปรกมาก ๆ ใช้สบู่น้ำจะช่วยให้สะอาด ไม่ควรใช้เครื่อง
หายในที่ที่แดดแดดหรือชื้นแฉะ ๆ เพราะจะทำให้หายมีอายุสั้นกว่าปกติ

การนำไม้เข้าลักษณะอื่น ๆ การเลือกไม้เครื่องเรือนหายนั้น นอกจากจะซื้อ
สำเร็จรูปสั่งทำตามที่ต้องการแล้ว ยังสามารถซื้อเพียงบางส่วนของผลิตภัณฑ์หาย เพื่อนำไปใช้
ประกอบกับเครื่องเรือนได้ เช่น ช้อนหวี เสาบานปลายตกแต่งกลิ่นไม้ ไม้เป็นแผ่นขายเป็นตารางชุด เพื่อ
นำไปกรุเบาะพนักและพนักเก้าอี้กรุเป็นหัวเตียง

เพราะไม้ใช้กับเครื่องเรือน มีทั้งไม้เนื้อแข็งและไม้เนื้ออ่อน ไม้เนื้อแข็งเหมาะที่จะใช้ทำ
เพราะมีเนื้อแข็งทนทานกับลักษณะของหาย

ไม้เนื้อแข็ง ไม้เนื้อแข็งมีลักษณะที่แข็งและหนักกว่าไม้เนื้ออ่อน ไม้เนื้อแข็งเป็นวัสดุ
ที่มีราคาแพงกว่าไม้เนื้ออ่อน แต่มีความทนทานกว่า ไม้เนื้อแข็งจะเปลี่ยนรูปไปอย่างไร ก็ยังคงค่า
ของตัวเองที่เห็นได้ชัดเสมอ ไม้เนื้ออ่อน และไม้เนื้อแข็งมีทั้งที่มาจากธรรมชาติของไม้เองได้เลย ถึงแม้
ว่าจะมาจากเขาที่มีเนื้อและความดีของต้นไม้ที่เราหาใช้แล้วก็ตาม ไม้เนื้อแข็งเป็นไม้ที่ทนทานและคง
ธรรมชาติ และมีความสวยงามคล้ายหิน

ไม้เนื้ออ่อนจะนำมากตกแต่ง จะต้องมีลักษณะที่อ่อนนุ่มกว่า ไม้เนื้อแข็ง ตั้งแต่เรานำไม้มาใช้ ไม้
ยาง และอบ ไม้เนื้ออ่อนจะนำมากตกแต่งการตกแต่งที่แตกต่างกับไม้เนื้อแข็ง ไม้เนื้ออ่อนเหมาะสำหรับ
การนำมากตกแต่งบริเวณที่ให้ความนุ่มนวลแก่การพักผ่อน เฟอร์นิเจอร์ โต๊ะเก้าอี้เบาะนั่ง เบาะ
พนักและอื่น ๆ ไม้เนื้ออ่อนเหมาะอย่างยิ่งที่จะแสดงความเห็นลักษณะที่อ่อนนุ่ม

ลักษณะและรูปลักษณะต่าง ๆ ของไม้เนื้อ

ไม้เนื้อแข็งมีลักษณะที่แข็งแรง ไม้เนื้ออ่อนมีลักษณะที่อ่อนนุ่ม และข้างในมีกลางเป็นช่องขนาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความถนัดก็ต่างกันอยู่แล้วและพื้นฐิของไม้ไฟ ก็จะมีจะดูโปร่งเบา แต่ก็แข็งแรงอาจรับแรง
ประเภทต่าง ๆ ได้ดี ด้วยเหตุที่ลักษณะของการนำไม้ไฟมาใช้จะได้ถึง 2 ประเภท นั่นคือ
ใช้เป็นโครงส่ว ึ่งกับใช้เป็นวัสดุตกแต่ง หรือบางครั้งบางกรเ็นเราอาจใช้ด้วยกันได้ทั้ง เป็น
โครงส่ว ึ่งกับวัสดุตกแต่ง

ในการนำไม้ไฟตกแต่งนั้น สามารถทำได้อีกจุดและสามารถสร้างอะไรก็ได้ทุกประเภท
อาจยกตัวอย่างส่วนที่นำไม้ไฟมาตกแต่งพอสังเขปได้ คือ

1. ทำเครื่องเรือน ไม้ไฟทำเครื่องเรือนได้ทุกชนิด ตั้งแต่ ตู้ เตียง ไปจนถึง
เก้าอี้แบบต่าง ๆ ซึ่งถ้าหากตกแต่งผนังด้วยไม้ไฟแล้ว หากใช้เครื่องเรือนที่ทำด้วยไม้ไฟก็จะดู
เข้ากันได้ดี

การใช้ไม้ไฟทำเครื่องประดับตกแต่ง เหนือไม้ไฟเคลือบสีได้ก็ ๆ น้อย ๆ หากใช้เครื่อง
ประดับตกแต่งได้หลายชนิด เช่น ๓ เป็นการอุปสม พารคนไฟ ที่กำลังดื่มไม้ าสา ซึ่งเครื่อง
ประดับบางชนิดก็เป็นทองคำไปประดับด้วย

การใช้ไม้ไฟตกแต่งผนังและเพดาน

หากมีผนังเดิมอยู่แล้ว ก็อาจใช้ไม้ไฟมาฉีกๆ เป็นแนวที่ผนังเดิมลงไป อาจกรุด้วย
วิธีปิดตามแนวตั้งครึ่งบนล่าง หรือไม้ก็สลับตั้งกับนอนรวมทั้งบางขณะ จะ ขึ้นช่องเ้ากิด
สามารถนำไม้ไฟมาทำแล้วแล้วได้ โดยนำไม้ไฟเป็นแผ่นๆ เพดาน นอกจากนั้นไม้ไฟ
ทำแนวผนังปิดรอยต่อระหว่างวัสดุ ึ่งชนิดกันได้ดี

การใช้ไม้ไฟปูพื้น

ปัจจุบันมีไม้ไฟปูพื้น ซึ่งมีความสวยงามและมีพื้นผิวที่สวยงามและสวยงามเฉพาะตัว
หรือปูตลอดแนวพื้น ึ่งผิว ึ่งผิว เป็นธรรมชาติดีกว่าปูไม้หรือปูปูน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้ไม้ไผ่ทำบังตา

ลักษณะอันเป็นปล้องกลมของไม้ เมื่อมาจกสานกันเข้าเป็นแผ่นทำให้อายุขัยและการสานต่อกันเป็นแผ่นนี้ ก็เกิดเกิดคล้ายไข่ เราสามารถสังเกตผลเฉลยของบังตาไม้ไผ่นี้ได้หลายแบบ อาจสานกันเป็นตารางหรือเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน หรือสานแผ่นเป็นตัวยกมาก หรือจะกระทั่งเป็นลายอิสระให้มีรูปร่างแน่นอน

วัสดุประเภทกระดาษอื่น ๆ

วัสดุที่นำมาตกแต่ง นอกจากไม้แล้ว ก็ยังมีวัสดุอย่างอื่นอีกมากนำมาสานขึงได้ ความสวยงามแปลกตาอีกในอีก

วัสดุประเภทโลหะ

1. เหล็ก เหล็กที่ใช้ทำเครื่องเรือนมีสองชนิด คือ เหล็กแผ่น และเหล็กท่อนกลม ซึ่งมีเหล็กท่อนกลมเหมาะที่จะนำมาตกแต่งรูปได้ด้วยวิธีการหล่อให้เป็นรูปอย่างใดก็ได้ ผิวชั้นผิวเรียบ สีสันหลากหลาย เช่น ชุบโครเมียม, พื้นสี, รมดำ แต่เหล็กมีข้อเสีย คือ เป็นสนิม

2. อลูมิเนียม เป็นโลหะที่พิเศษกว่าเหล็กตรงที่ไม่เป็นสนิม และแข็งแรง แต่ราคาสูงกว่าเหล็ก (แม้แต่แบบรีดร้อน) เหมาะกับเครื่องเรือนระดับปานกลางจนกระทั่งถึงระดับหรู มีทั้งชนิดแผ่นคานหลายตัวกับ และชนิดเป็นท่อนกลม เนื่องจากอลูมิเนียมเป็นโลหะที่อ่อนแสง จึงดูโปร่งเบาว่าไม้เป็นคุณสมบัติอีกอย่างหนึ่ง ดังนั้นหากแทนเครื่องเรือนขนาดใหญ่ด้วยอลูมิเนียม หากพิจารณาในส่วนที่เป็นผลเฉลยแล้วก็จะสวยงามดูดีไม่น้อยเลยได้ ที่ว่านิยมใช้ทำขาตู้ โต๊ะ หรือส่วนที่เป็นบานเปิดรับน้ำฝน

3. ทองเหลือง เป็นโลหะผสมที่มีความแข็งแรง ผิวสีทองและแพงกว่าอลูมิเนียม รวมทั้งการรักษาก็ยากกว่า แต่ได้มาจกรีดถูกรวามีราคาแพงเหลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถโต้แย้งแทน ตัดภาพจนหรือลบเป็นวาดฉายได้ไม่จำกัด สามารถระหว่าง
ห้อง หรือห้องเรียน เครื่องเรียนและเล่นลงไปในชั้นเดียวกันได้

4. อสูรมัน กิลลอสต์ โฉมแบบนี้จะมีความแข็งแกร่ง มีพลังเกินกว่าและ
ไม่แพ้สิ่งมีชีวิตธรรมดา แต่การใช้พลังแบบสวดสาธยายจะเสียต่ออย่างมากสามารถทำ
ได้สำเร็จรูปได้ผล ๖๖ แบบ เช่น พลัง ร่มดำ ขลุ่ย นอกจากนั้นยังใช้ร่วมกับไม้หรือวัตถุ
อื่นได้

๑. ราชบัณฑิตยสถาน
๒. สำนักราชเลขา
๓. กรมพระนครสวรรค์วรพินิต
๔. กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน
๕. กรมพระนครราชสีมา
๖. กรมพระนครสวรรค์วรพินิต
๗. กรมพระนครสวรรค์วรพินิต
๘. กรมพระนครสวรรค์วรพินิต
๙. กรมพระนครสวรรค์วรพินิต
๑๐. กรมพระนครสวรรค์วรพินิต

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

วิธีดูประวัติแบบง่ายๆ เหมือนดูรายการทีวี พอแสดงเสร็จ ก็จบ เริ่มมาใหม่ตอน ๗ โมง
เพื่อศึกษา เพื่อศึกษา เพื่อศึกษา แต่อย่าลืมที่จะไปชมด้วยตา

[illegible]

ข้าพเจ้าจึงขอพลาญตัว ถึงที่ ไม่อยู่เลยก็หา เป็นดี เรายื่นจดหมายไปไว้ ณ ที่เจ้า
ความไม่ระลัดงได้ รวมทั้งข้าพเจ้ามีวาระขีตย์ มาได้ง่าย ดังนั้นจึงควรเลือกใช้
แต่ในส่วนที่ไม่จำเป็นต้องมากนัก

กระ จก

กระ จกมีบทบาทสำคัญในการตกแต่งภายในทั้งจุดขึ้น เป็นอันมาก ได้ หมายใช้ตกแต่ง
ส่วนต่าง ๆ เพราะมีตัว แสง ภายในตัวของมันเองตลอดจนยังให้สัมผัสกับวัสดุอื่น ๆ
ที่สว่างแสงและทึบไฟได้ ส่วนกระ จกยัง ก็มีบทบาทสำคัญ เช่น ใช้กรุผนังหรือเพดาน
เพื่อให้สถานที่ดูโปร่งโล่ง ตลอดจนใช้ในส่วนต่าง ๆ เพดาน ผนังต้น

ข้อดีของกระ จก

กระ จกส วยงามทั้งเป็น เป็นไฟ และลมไฟ ทำให้ได้แสงที่สวยงาม สบายตา นอกจากนั้น
ยังป้องกันเสียงรบกวนจากภายนอกได้อีก เพราะตัว แสง เป็นที่ติดตั้งการแสงกรรมเช่นได้
กระ จกดูดซับความร้อนไม่ให้ตัว แสง ร้อนมากเกินไปจนเกิดความร้อนได้ ก็ มีข้อกระ จกสองข้อ
จะกระ จกแสงได้ดีและทึบไฟจึงและช่วยการป้องกันความร้อน กระ จกที่ ผลิตได้ดีจะช่วยให้
ภายในห้องได้รับลม โดยที่ห้องก็เปิดได้และได้รับแสงสว่างด้วย เพราะตัว แสง มีช่อง
รับลม

กระ จกที่เลือกเป็นต้นแบบแต่เดิมรูปส วยงาม เมื่อมี นวัตกรรม จะทำให้สะดวกในการรับ
ออกได้ดี โดยภายในได้รับแสงสว่าง จากกระ จกที่ านในด้านความสวยงามได้เต็มที่

ข้อเสียของกระ จก

ถ้ากระ จกมีขนาดเล็กเกินไป ส่วนมากต้อง เป็นสีด ำ ที่มาจากต่างประเทศ
การดูแลต้องระ วังการแตกหัก ไม่เหมาะจะมีเด็กไม่สนใจเล่นด้วยได้ เ็นที่น่ากระ จก
จะถูกทำให้เสียและ เก่าช ้าเร็วด้วย

กระ จกที่แสง จะทำห้องดู น่ารัก แต่ที่ านมาก น่ารักที่มองไม่เห็นเข้าไป
ในห้อง การให้กระ จกที่ น่ารักกระ จกที่ ซึ่งดูดซับความร้อนได้น้อย แล้วมีลมที่อ่อน
เบา ๆ หรือมีลมที่แรงมากจะทำความรำคาญและความร้อนและที่วนออกไปได้ดีกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจะจัดทำแผน

กระทรวงมหาดไทยได้มีนโยบายเร่งด่วนในการปรับปรุงโครงสร้างราชการส่วนกลางให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยได้มีมติให้ยุบเลิกกรมการปกครอง และกรมการคลัง เพื่อรวมกันเป็นกรมการปกครอง และกรมการคลัง ซึ่งทั้งสองกรมนี้จะมีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารราชการส่วนกลาง และในส่วนภูมิภาค โดยจะยังคงมีอำนาจหน้าที่เหมือนเดิม แต่จะเปลี่ยนชื่อเป็นกรมการปกครอง และกรมการคลัง เพื่อให้สอดคล้องกับโครงสร้างราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค

ส่วนสี่

ถ้ากระเจงกิมย้งมาตีอย่างเต็มเต็ง สำนักรวมถึงเป็นเส้นตายเข้าร้านก่อนจะเปิดทำการขลุ่ยต้องระงับการแตกหักบ้างแล้วละ สมัยนี้ไม่มีเหตุ แม้แต่ปลา ก็โดนเข้ากระจุกจะถูกทำให้เสียและเก็บเข้าตู้แช่เย็นและพายุทราย กระจุกเป็นต้นที่อเมริกาที่ดีแต่เป็นชนบทก็แล้ว การใช้กระเจงกิมย้งจับเงินแต่เจ้าแดงจะนำเงินเข้ามาเก็บผ่านเข้าบ้านต้องโดนมาก และบ้านเจ้าพระอาทิตย์ก็จะมีจะดีก็แค่บ้านอื่นนอกประมาณ 50% กับบ้านอื่นก็ 50% กับภายนอก กระจุกตัดแสงเข้าเงตตา มรือนแต่ย้ายเขต มรือนมีมองไม่เห็นเข้าบ้านทั้ง การใช้กระจุกผ่านก็กระจุกลง ซึ่งจุดขึ้นความรือนไว้ก่อนจะล้าเข้ามาล่อลวง ๆ ๆ มรือน ๆ อยู่กันเขาจะกลัวที่ความรือนสะท้อนออกไปได้ดั่ง ๆ

၂၁၆

กระ จกสาม เรวกัณเฑาะ์ กับเนมและลม (าที่ตี่ไม่ต้งการ) ปลดหยัย จเกะฮือว
 เนม เะสาห์รับาที่ต้งการบลงธรรมชาติ กระ จกตงควา มรื้อนไม่มื่อว่ามรื้อนผ่าน
 เข้าไปในอาตารหมต ถ้าเป็นกระ จกลองชั้นจะกระ จายแสงได้ดี และช่วยกรอง
 ความร้อน กระ จกบานเกล็ดจะช่วยให้ภายในห้องได้รับลม ำโดยที่ห้องกันฝนได้โดย
 รับแสงสว่างด้วย เหมาะกับสาห์รับ เมืองร้อนชื้น กระ จกที่ฉาบผิวในด้วยแป้นเคลม

ชุดสารเคมีอลูมิเนียมจะสะท้อนความร้อนออกไปได้ดี โดยภายในได้รับแสงสว่าง
กระจกช่วยในด้านนี้ให้ความสวยงามอีกด้วย

วัสดุกรุผนัง

วัสดุกรุผนัง เหล่านี้ได้แก่ กระดาษบัตต์ผนัง แผ่นเบย์เนียร์ ไม้สัก ไม้ดาดอกลี
และ GRASS CLOTH PLASTIC TREATS BERLAP เป็นต้น วัสดุเหล่านี้สามารถ
นำมาตกแต่งบางส่วนของผนัง เพื่อดึงดูดสายตาให้ดูแปลกตาสวยงาม แต่ปัญหาที่เกิดขึ้น
ก็คือ วัสดุเหล่านี้ดูแลรักษายาก ทนความร้อนและสภาพอากาศ แต่ปัจจุบันก็มีวัสดุชนิดหนึ่งทำจาก
พลาสติกจึงตัดปัญหานี้ได้

WALL PAPER มีหลายชนิดตามวัสดุที่ทำ

- ทำด้วยกระดาษสา
- วัสดุเคลือบ มีลวดลายเคลือบ ทำลายพลาสติกผสม ทำด้วยใยสังเคราะห์กระดาษ
ทำด้วยผ้าไหม ทำด้วยผ้าฝ้าย ทำด้วยผ้ากระสอบ

อุปกรณ์การติดตั้ง

1. กาวลาเท็กซ์
2. แป้งผสมน้ำยาเค
3. ลูกกลิ้งสีกหลาเตนาทาว
4. ลูกกลิ้งยาง
5. เหล็กยาง
6. เหล็กฉาก เกราะไว้ตัดหรือจัดแนว
7. ฝ้ายขนหนู ฟองน้ำ คัตเตอร์ แปรงทาสีขนาดเล็ก ไม้สำหรับทากาวที่เป็นช่องเล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การติดตั้ง แยกประเภทเตรียมพื้น ต้องไม่ขรุขระ ไม่ให้มีเม็ดกรวดทรายเป็นอุปสรรคในการติดตั้ง พื้นที่จะติดตั้งต้องแห้ง ถ้าพื้นราจะขึ้นทำให้กระดาษซีแพนออกมา

ข้อดี เป็นวัสดุที่ช่วยป้องกันแดดแสงไฟส่อง ไม่มีคุณภาพ เก็บเสียงได้

ข้อเสีย ราคาแพง ถูกล้ำมากจะเสียหาย ต้องรักษาความสะอาดมาก

วัสดุที่ใช้ทำ ฝ้าเพดาน

ฝ้าเพดานกระเบื้องกระดาษ

ฝ้าเพดานกระเบื้องกระดาษที่มีขายอยู่ในท้องตลาดปัจจุบันเป็นขนาด 4 คูณ 8 ฟุต ส่วนความหนาจะมีขนาด 0.4, 0.6 และ 0.8 ซม. แต่ที่นิยมใช้คือ ขนาด 4 คูณ 8 ฟุต หนา 0.6 ซม. เป็นส่วนใหญ่

ขนาดของกระเบื้องกระดาษมักจะไม่ค่อยตรงกับขนาดกว้างของห้อง บางครั้งอาจจะตัดเป็นเศษ จึงควรพิจารณาว่าเศษจะเอาไว้ทำอะไรได้บ้าง เช่นจะฉาบ กั้นผนังก็จะเอาไว้ฉาบหรือจะฉาบจากข้าง แต่ก็ไม่จริงเสมอไป ข้อเสียคือถ้าทำอย่างไรก็จะตัดกระเบื้องให้เหลือเศษน้อยที่สุด

สำหรับการติดตั้งกระเบื้องกระดาษยึดกันด้วยกาว ไม่ควรจะต้องยึดกันเกินไปนัก เพราะต้องเผื่อการยืดหดของกระเบื้อง และเพราะบริเวณขอบของกระเบื้องมักจะมีการแตกร้าว หากติดไม่เรียบร้อยก็จะดูไม่เรียบร้อยเกินไป ถ้าได้มีการเว้นร่องระหว่างแผ่นเอาไว้ก็จะช่วยแก้ปัญหานี้ได้ หรืออาจจะใช้ไม้ติดใต้แผ่นกระดาษได้ สำหรับบริเวณห้องนอนจำเป็นต้องมีไม้ที่เป็นกรอบปิดเอาไว้ จะช่วยปิดบังความไม่เรียบร้อยได้

สำหรับวัสดุอื่น ๆ ที่จะนำมาใช้นั้น ก็แล้วแต่จะใช้วัสดุชนิดใด ซึ่งมีการแก้ปัญหาต่าง ๆ อีกวิธีคือ ใช้ไม้กั้นแนวเข้าช่วยยึดรอยต่อชนต่าง ๆ เสีย แต่ไม่ควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลึบว่าวัสดุที่ใช้ทำพื้นผิวควรจะมี ความร้อนได้ดี และทำการกลิ้งง่าย

การใช้น้ำมันหล่อลื่นประตูดัดแต่ง เติสมันไฟหล่อลื่นเล็ก ๆ น้อย ๆ
ใช้ที่เครื่องประตูดัดแต่งได้ผล เกษนิค เช่น ถ้าเป็นกรรกรูป ทำตามไฟ ทำบ่วง
ต้นไม้ ฯลฯ ซึ่งเครื่องประตูดัดแต่งก็เป็นของใช้ไปในตัวอีกด้วย

วัสดุประเภทแร่ธาตุอื่น ๆ

วัสดุที่นำมาทำเครื่องเรือน นอกจากไม้แล้ว ก็ยังมีวัสดุอย่างอื่นอีกมาก
หลายชนิดที่ใช้ได้เหมือนกัน และได้ความสวยงามแปลกตาไปอีก ดังต่อไปนี้

ประเภทโลหะ

1. เหล็ก เหล็กที่ใช้ทำเครื่องเรือนมีสองชนิด คือ เหล็กแผ่น และ เหล็กทอกลม
ซึ่งมีให้เลือกอยู่หลายขนาด สามารถดัดแปรรูปได้ด้วยการหลอมให้เป็นรูปร่างใด
ก็ได้ พื้นผิวเรียบทำได้อย่างดี เช่น ขาโต๊ะ เก้าอี้, พนัก, ราวบันได ฯลฯ
แต่เหล็กมีข้อเสียคือเป็นสนิม ดังนั้นจึงไม่ค่อยนิยมใช้ทำเครื่องเรือน นอกจาก
ในชนิดที่มีราคาสูง หรือเครื่องเรือนที่ผลิตเป็นพวกอุตสาหกรรม โดยเฉพาะ
การให้บริการเฉพาะ จะทำให้อายุการใช้งานสั้นลงมาก
2. เครื่องเรือนเหล็กที่ใช้กรรมวิธีดัดขึ้นรูปจากเหล็กดัด ส่วนที่ใช้กรรมวิธีหล่อขึ้น
แพงกว่าประมาณ 3 เท่า โดยเฉพาะที่ต้องหล่อเป็นภาชนะ ยึดติดอย่างอื่น
และล็กไม่ขึ้นสนิมเป็นแบบเสียก่อน อนึ่ง วัสดุประเภทนี้อาจยึดติดตัวเองได้
ตามอุณหภูมิต่างกัน ดังนั้นจึงไม่เหมาะสมสำหรับนำไปประกอบเป็นเครื่องเรือน
ร่วมกับวัสดุอื่น ๆ ตัวอย่าง เช่น ใช้เก้าอี้ที่นั่ง เบาะไม้แต่ขาเป็นเหล็กดัดขึ้นยึดติดกัน
เมื่อใช้ไปจะพบว่าระหว่างรอยต่อจะคลอนเคลื่อนแก้มักหาย แต่ถ้าใช้เหล็กทั้งตัว
จะทนทานและแข็งแรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุพิมพ์

พรม

ประเภทของพรม

ถ้าจะแยกประเภทของพรมที่ใช้กัน อาจแบ่งได้เป็น 5 ประเภทดังนี้

1. พรมมาตรฐานทั่วไป พร้อมอุปกรณ์สำหรับปูได้มิดห้อง คือพรมสายและราคาแพงทั่วไปที่เห็นได้ตามสถานที่หรู เช่น โรงแรม ร้านอาหาร มีลักษณะเมื่อปูเสร็จแล้วจะได้เส้นไหมชัด หรือตั้งอัดกันเป็นเส้นเต็มมิดตลอดทั้งผืน หากไม่สั่งเกิดจะเห็นลักษณะดังกล่าวเหมือนใยทุกที่ แต่ความจริงพรมชนิดนี้ยังแบ่งออกเป็นชนิดย่อย ๆ ซึ่งราคาก็จะแพงลดหลั่นกันลงมาตามลำดับ
2. พรมมาตรฐานแยกชิ้น โดยเฉพาะหน่วย ประเภทนี้ลักษณะเกือบเป็นประเภทแรก หากแต่มีขนาดย่อมและขายเป็นชิ้น เราสามารถซื้อมาปู หรือวางลงไปบนพื้นเลยก็ได้โดยไม่ต้องมีอุปกรณ์ใด ๆ ทั้งสิ้น (ประเภทแรกมีอุปกรณ์ปูเองได้ ต้องให้ทางร้านเอาช่างมาติดตั้งให้) มีแยกเป็นชนิดย่อย ๆ เช่นกัน
3. พรมกันน้ำ พร้อมอุปกรณ์สำหรับปูได้มิดห้องหรือเฉพาะหน่วย เป็นพรมที่ทำจากใยสังเคราะห์ที่พิเศษกันน้ำและได้ดีกว่า 2 ประเภทแรก แต่ความสวยงามตลอดจนความทนทานน้อยกว่า รวมทั้งราคาถูกกว่าอีกด้วย พรมชนิดนี้แบ่งเป็นชนิดย่อย ๆ อีก และบางแบบเราสั สามารถซื้อมาปูเองได้
4. พรมที่ทำได้ตั้งแต่พิเศษ หรือทำได้ทั้งเราได้ทั้ง เกือบทั้งกัน สำหรับพรมสามประเภทแรกนั้นเป็นพรมที่จากโรงงานที่ชาผลิตใช้สำหรับพรมโดยเฉพาะ ซึ่งมี 2 ชนิดใหญ่ ๆ คือ พรมจากเซลล์ และพรมจากใยสังเคราะห์ เราเรียกพรมนี้ว่า "ไหมพรม" แต่ในประเภทที่ 4 นี้เป็นพรมพรมที่ไม่ได้ทำจากเซลล์ หรือใยสังเคราะห์ แต่เป็นพรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ศาลากวัดดัดพิเศษ หรือหาได้ในท้องถิ่นที่ผลิตพรมขึ้นเอง เช่น พรมบอล เป็นต้น

5. พรมประเภทอื่น ๆ อาจไม่ถือว่าเป็นพรมแท้ แต่ก็ยังชื่อเรียกเป็นพรม
อย่าง เช่น พรมผ้าใย เป็นพรมนวล ประเภทนี้ไม่ถือว่าเป็นพรมและไม่มีความลื่นซับซ้อน

รายละเอียดของพรมแต่ละประเภท

พรมทั้ง 5 ประเภทที่กล่าวมานี้ จะแยกให้แต่ละชนิดอย่างละเอียด ดังนี้

1. พรมมาตรฐานทั่วไป

เป็นพรมที่ทอจากใยพรมจริง ๆ และอาจแบ่งตามชนิดของใยพรมได้ 3 ชนิด คือ

- ก. ชนิดขนสัตว์แท้
- ข. ชนิดเส้นใยสังเคราะห์

จะแบ่งพรมประเภทที่ 1 ออกเป็นชนิดตามขนาดความหนาเป็นหลัก ขนาดความหนา
เรียกเป็นปอนด์ ซึ่งถ้าเป็นตั้งแต่ 2-6 ปอนด์ ดังเดิมเมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า หากจะ
ซื้อพรมมาตรฐานทั่วไปประเภทที่ 1 (ปูเต็มห้อง) ก็อาจเลือกชนิดของกันได้มากมาย
ดังตัวอย่าง เช่น

ชนิดใยพรมขนสัตว์แท้ ทอด้วยมือหนาประมาณ 4 1/2 ปอนด์

ชนิดใยพรมขนสัตว์แท้ ทอด้วยเครื่องจักรหนาประมาณ 3 1/2 ปอนด์

ชนิดใยสังเคราะห์ ทอด้วยเครื่องจักรหนาประมาณ 2 1/2 ปอนด์

จะเห็นว่าเราส สามารถเลือกชนิดต่าง ๆ ขึ้นมาได้ตามความต้องการ แต่พึงสังเกต
ไว้ดังนี้

- ชนิดขนสัตว์แท้ พงกว่าใยสังเคราะห์ประมาณ 1 เท่า
- ชนิดทอด้วยมือจะแพงกว่าทอด้วยเครื่องจักรประมาณ 2 เท่า
- ชนิดที่ปอนด์มาก ก็จะยิ่งความแพงตามไปเป็นเท่า ๆ กัน เช่น ขนาด 4 ปอนด์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แพ่งกว่าขนาด 2 บอนด์ เป็น 2 เท่า

อุปกรณ์ของพรอม

ยารองพรอม 1000 จะใช้ได้จน

พรอมที่ทาง เกษนส์ดี มีอยู่การใช้งานมากกว่าพรอมยาลัง เพราะได้ แต่ตัวสัมผัสตอนเสร็จ
วามัน ๆ ดูใกล้เคียงกันมาก

หากเป็นพรอมสีฟ้าธรรมดา หรือพรอมที่เป็นลายทางเดียวกัน ก็จะใช้ทดด้วยเครื่องจักร
โดยเฉลี่ยได้ ในช่วงที่พรอมสีฟ้าเดียวกันนี้ซึ่งกว้างประมาณหนึ่งฟุต หนึ่งฟุตนี้จะมีแถบก็ได้
ถ้าหากสีฟ้าเข้มขึ้น

ลายเรขาคณิตต่าง ๆ จะใช้ได้ด้วยเครื่องจักรก็ได้ ถ้าข้างซ้ายของตัวต่อสวดจะ
ขยับจากเครื่องจักรมาเป็นแถบแล้วข้างจะตัดเย็บต่อกันเองแล้วจึงไป กรรทอด้วยมือคน
จะเป็นการขึ้นพรอมมีลวดลายมากและประณีตเป็นพิเศษ และจะต้องมีด้ายถัก หนึ่งฟุตตั้งแต่
4 1/2 บอนด์ขึ้นไป ในความหนาที่ต่างบอนด์ต่าง เล็กน้อยแต่ผู้สูงสุด 10 บอนด์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุพิมพ์

พรม

ประเภทของพรม

ถ้าจะแยกประเภทของพรมที่ใช้กัน อาจแบ่งได้เป็น 5 ประเภทดังนี้

1. พรมมาตรฐานทั่วไป พร้อมอุปกรณ์สำหรับปูเต็มห้อง คือพรมสวายเป็นราคาแพงทั่วไปที่เห็นตามสถานที่หรู เช่น โรงแรม ร้านอาหาร มีลักษณะ เมื่อปูเสร็จแล้วจะเห็นเส้นไหมขัด หรือตั้งอัดกันเป็นพื้นเต็มแน่นตลอดทั้งพื้น หากไม่สังเกตจะเห็นลักษณะดังกล่าวเหมือนกันทุกที่ แต่ความจริงพรมชนิดนี้ยังแบ่งออกเป็นชนิดย่อย ๆ ซึ่งราคาก็จะแพงลดหลั่นกันลงมาตามลำดับ
2. พรมมาตรฐานแยกชิ้น โดยเฉพาะหน่วย ประเภทนี้มีลักษณะเหมือนประเภทแรก หากแต่มีขนาดย่อมและขายเป็นชิ้น เราสามารถซื้อมาปู หรือวางลงไปบนพื้นเฉย ๆ โดยไม่ต้องมีอุปกรณ์ใด ๆ ทั้งสิ้น (ประเภทแรกไม่อาจปูเองได้ ต้องให้ทางร้านเอาช่างมาติดตั้งให้) มีแยกเป็นชนิดย่อย ๆ เช่นกัน
3. พรมกันน้ำ พร้อมอุปกรณ์สำหรับปูเต็มห้องหรือเฉพาะหน่วย เป็นพรมที่ทำจากใยสังเคราะห์พิเศษกันน้ำและได้ดีกว่า 2 ประเภทแรก แต่ความสวยงามตลอดจนความหนาแน่นน้อยกว่า รวมทั้งราคาถูกกว่าอีกด้วย พรมชนิดนี้มีแบ่งเป็นชนิดย่อย ๆ อีก และบางแบบเราสามารถซื้อมาปูเองได้
4. พรมที่ใช้วัตถุดิบพิเศษ หรือวัตถุดิบที่หาได้จากท้องถิ่น สำหรับพรมสาม ประเภทแรกนี้เป็นพรมที่ทำจากไหมที่ชาวลิเดียใช้สำหรับทอพรมโดยเฉพาะ ซึ่งมี 2 ชนิดใหญ่ ๆ คือ ทำจากขนสัตว์ และทำจากใยสังเคราะห์ เราเรียกไหมนี้ว่า "ไหมพรม" แต่ในประเภทที่ 4 นี้เป็นไหมพรมที่ไม่ได้ทำจากขนสัตว์ หรือใยสังเคราะห์ แต่เป็นพรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มาจากวัตถุดิบพิเศษ หรือหาได้ในท้องถิ่นที่ผลิตพรมนั้นเอง เช่น พรมบอ เป็นต้น

5. พรมประเภทอื่น ๆ อาจไม่ถือว่าเป็นพรมนัก แต่ก็มิใช่เรียกเป็นพรมอย่างเช่น พรมน้ำมัน เป็นพรมนอก ประเภทนี้ไม่ถือว่าแพงและไม่มีความสลบซับซ้อน

รายละเอียดของพรมแต่ละประเภท

พรมทั้ง 5 ประเภทที่กล่าวมานี้ จะแยกชนิดและข้อมูลอย่างละเอียด ดังนี้

1. พรมมาตรฐานทั่วไป

เป็นพรมที่ทอจากไหมพรมจริง ๆ และอาจแบ่งตามชนิดของไหมพรมได้ 3 ชนิด คือ

- ก. ชนิดขนสัตว์แท้
- ข. ชนิดผสมหรือใยสังเคราะห์

จะแบ่งพรมประเภทที่ 1 นี้ออกเป็นชนิดตามขนาดความหนาได้อีก ขนาดความหนานี้เรียกเป็นปอนด์ ซึ่งทั่วไปมีตั้งแต่ 2-6 ปอนด์ ดังนั้นเมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่า หากจะซื้อพรมมาตรฐานทั่วไปในประเภทที่ 1 (บุเต็มห้อง) ก็อาจเลือกชนิดของมันได้มากมาย ดังตัวอย่าง เช่น

ชนิดไหมพรมขนสัตว์แท้ ทอด้วยมือหนาประมาณ 4 1/2 ปอนด์

ชนิดไหมพรมขนสัตว์แท้ ทอด้วยเครื่องจักรหนาประมาณ 3 1/2 ปอนด์

ชนิดใยสังเคราะห์ ทอด้วยเครื่องจักรหนาประมาณ 2 1/2 ปอนด์

จะเห็นได้ว่าเราสามารถสลับชนิดต่าง ๆ นี้ไปมาได้ตามความต้องการ แต่พึงสังเกตไว้ดังนี้

- ชนิดขนสัตว์แท้ แพงกว่าใยสังเคราะห์ประมาณ 1 เท่า
- ชนิดทอด้วยมือคนแพงกว่าทอด้วยเครื่องจักรประมาณ 2 เท่า
- ชนิดที่ปอนด์มาก ก็จะไล่ความแพงตามไปเป็นเท่า ๆ กัน เช่น ขนาด 4 ปอนด์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แพ่งกว่าขนาด 2 ปอนด์ เป็น 2 เท่า

อุปกรณ์ของพรหม

ยางรองพรหม เทป ตะปูยึดขอบ

พรหมที่ทำจากขนสัตว์ มีอายุการใช้งานมากกว่าพรหมใยสังเคราะห์ แต่ผิวสัมผัสตอนเสร็จใหม่ ๆ ดูใกล้เคียงกันมาก

หากเป็นพรหมสีพื้นธรรมดา หรือพรหมที่เป็นลายทางเดียวกัน ก็จะใช้ทอด้วยเครื่องจักรโดยสลับสีก็ได้ ในช่วงแพทเทิร์นเดียวกันมีช่องกว้างประมาณหนึ่งฟุต หนึ่งฟุตนี้จะมีก๊อบก็ทำได้ ถ้าหากสีก็แพนชั่น

ลายเรขาคณิตบางแบบอาจจะทอด้วยเครื่องจักรก็ได้ ถ้าช่างบุญนิยมตัดต่อลวดลายขณะปูจากเครื่องจักรมาเป็นแถบแล้วช่างจะตัดเย็บต่อกันเองแล้วจึงปู การทอด้วยมือคนจะเป็นในกรณีนั้นพรหมมีลวดลายมากและประณีตเป็นพิเศษ และจะต้องทอด้วยความหนาตั้งแต่ 4 1/2 ปอนด์ขึ้นไป ในความหนาที่ต่างปอนด์ควรเลือกไม่ต่ำสุดก็สูงที่สุดไปเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. พรมมาตรฐานแยกชั้น

ทอจากไหมพรมเช่นกัน ข้อมูลทุกอย่างเหมือนประเภทแรก ผิดแต่ว่าพรมชนิดนี้ทอสำเร็จมาเป็นแผ่นมีลวดลายจบในตัว ใช้ปูวางกับพื้นไม่ต้องยึด หรือใช้ช่างปูนแต่อย่างใด อาจแบ่งชนิดตามตำแหน่งที่ปูได้ 2 ชนิด คือ

ก. ชนิดปูกับพื้น

ข. ชนิดปูกับผนัง

พรมประเภทนี้ไม่ตีราคาเป็นตารางเมตร แต่คิดเป็นชิ้นส่วนขึ้นอยู่กับลวดลายความประณีต และความหนาบาง ถ้าจะเอาราคามาเทียบเป็นตารางเมตร กับพรมประเภทแรกและประเภทที่ 2 นี้ อาจแพงกว่า หรือถูกกว่าก็ได้ ขึ้นอยู่กับความยากง่ายในการทออย่าง เช่น พรมเปอร์เซียพื้นเล็ก ๆ โดยเฉพาะหน้าโต๊ะอาจมีราคาถึง 20,000 บาทต่อผืนก็ได้ ซึ่งถ้าทอลายพิเศษในพรมประเภทแรกเต็มทั้งห้องคิดเป็นตารางเมตรในเนื้อที่หน้าโต๊ะอาจมีราคาเพียงหนึ่งหมื่นบาทเท่านั้น

3. พรมกันน้ำ

พรมประเภทนี้มีชื่อเรียกต่าง ๆ แล้วแต่ชนิด บางก็เรียกว่า "พรมสักหลาดอัด" แต่ลักษณะจริง ๆ แล้วก็คล้ายกัน จะแบ่งเป็นชนิดตามลักษณะการปูได้ดังนี้

ก. ชนิดมาเป็นม้วนใหญ่ที่เดียว

ข. ชนิดหนาเป็นแผ่นสี่เหลี่ยมปูที่ละแผ่นต่อกันเป็นผืน

วิธีปูพรมชนิดนี้นั้น ใช้วิธีทาขาวแล้วบิดพรมยัดลงไปกับพื้น จะเห็นได้ว่าถ้าเป็นชนิดมาเป็นม้วนก็ต้องใช้ช่างปู แต่ถ้าชนิดเป็นแผ่นก็อาจปูเองได้ ถ้าจะเทียบกันระหว่างสองชนิดชนิดเป็นแผ่นปูที่ละแผ่น ดีกว่าชนิดเป็นม้วน เพราะปูง่าย สลับสีได้และเมื่อเวลาชำรุด หรือขาดสามารถเปลี่ยนได้ที่ละแผ่นผัดกับชนิดม้วนที่ยุ่งยากมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. พรมที่ใช้วัดกตบิพิเศษ

ประเภทนี้อาจเรียกได้ว่า เป็นพรมนอกมาตรฐาน เพราะผลิตใช้กันเฉพาะท้องถิ่น เช่น พรมบอ ความจริงคุณภาพก็ไม่ได้ดีไปกว่า 3 ประเภทแรกเลย บางแบบอาจมีความสวยงามกว่า และราคาถูก เนื่องจากมีวัดกตบิเอง พรมชนิดนี้ยังไม่มีการผลิตชนิดบูเต็มห้อง เพียงแต่ผลิตแยกชิ้นมีลวดลายจบในตัว ความจริงพรมชนิดนี้เหมาะที่จะใช้ประดับผนังมากกว่าปูพื้น เพราะมีผิวและลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของมันเอง แต่ยังรับงานหนักไม่ได้

5. พรมประเภทอื่น ๆ

คุณสมบัติและประโยชน์ของพรม ข้อเสียบางประการ

1. พรมเป็นวัสดุปูพื้นชนิดเดียวที่ทำให้ผิวสัมผัสนุ่มเท้าที่สุด ตลอดจนเพิ่มบรรยากาศแห่งความนุ่มนวลให้กับห้อง ได้ดีที่สุดกว่าวัสดุอื่นใด โดยเฉพาะสีสรรและลวดลายที่สามารถเลือกได้
2. ถึงแม้พรมจะมีคุณสมบัติให้ความนุ่ม แต่ก็ยังมีปัญหาเรื่องการรักษาความสะอาดระมัดระวังเรื่องฝุ่นผง หรือดินโคลน ควรใช้กับห้องที่ปรับอากาศ
3. องค์ประกอบของพรมมีอนุภาคบางอย่างปนอยู่ด้วย และจะปลิวฟุ้งขึ้นได้โดยเราไม่อาจมองเห็น บางคนอาจแพ้จากการสูดกลิ่นเข้าไป
4. พรมมีคุณสมบัติเก็บเสียงได้ดีที่สุดในบรรดาวัสดุเก็บเสียงทั่วไป จะได้ผลดีสำหรับการปูพรมในห้องพักผ่อนฟังเพลง ห้องทำงานและห้องนอน ห้องที่ปูพรมจะให้บรรยากาศสงบเงียบกว่าปกติ
5. ในห้องที่ปูพรมโดยตลอด อาจช่วยลดจำนวนเครื่องเรือนประเภทเก้าอี้ลงได้ เพราะผิวสัมผัสที่นุ่มนวลของพรมทำให้นั่งบนพรมได้โดยไม่ขัดเขิน
6. ในสถานที่ที่จะต้องรับรองแขกพิเศษกันเป็นประจำ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจแล้ว การปูพรมก็เป็นวิธีลงทุนที่คุ้มค่าอันหนึ่งในการสร้างบรรยากาศที่โก้หรู
7. การรักษาความสะอาด และการบำรุงรักษาทำได้โดยการใช้น้ำเครื่องดูดฝุ่นพรมที่สกปรกมาก ๆ สามารถชักความสะอาดได้ โดยให้ทางร้านขายพรมมาซักให้เป็นครั้งคราว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หินขัด

การทำพื้นหินขัด ได้แก่การนำเอาเม็ดหินอ่อนผสมด้วยเครื่องให้เรียบ ซึ่งใช้กันมาก และได้ผลดีตามห้างสรรพสินค้า และเพื่อป้องกันการแตกร้าวในพื้นที่กว้าง ๆ เนื่องมาจากการขีดขีดตัวจะต้องแบ่งพื้นที่ออกเป็นตารางเมตร และฝังเส้นทองเหลืองไว้ตามข้อต่อของแผ่นหิน หรือพลาสติกก็ได้ สามารถแบ่งสลับสีกัน โดยผสมสีลงในปูนขาวให้ความสว่างและทำความสะอาดง่าย ทั้งยังสามารถใช้กับผนังและเสาได้อีกด้วย

ผ้าม่าน

การใช้ผ้าม่านในงานตกแต่งภายใน

ผ้าม่าน นับเป็นวัสดุสำหรับการตกแต่งภายในอาคารที่สำคัญและน่าสนใจอย่างหนึ่ง เป็นส่วนประกอบที่จะเป็นส่วนประดับ-หน้าต่าง บางครั้งอาจใช้ในลักษณะการปิดกั้นอื่น ๆ ได้ด้วย การใช้ผ้าม่านมีประวัติการใช้มาแต่อดีต และได้รับการปรับปรุงรูปแบบการจัด และวัสดุที่ใช้ให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ปัจจุบันทั้งวิธีการใช้และคุณสมบัติของผ้าอยู่เสมอ

ประโยชน์

เราได้รับประโยชน์จากการใช้ผ้าม่านทั้งในด้านความรู้สึก และในด้านความสวยงาม คือ

1. ช่วยกรองแสง ผ้าม่านช่วยในการปรับแสงสว่างที่จัดจ้าเกินความต้องการในบางเวลาให้สลัวลงได้ เมื่อต้องการแสงสว่างเต็มที่ก็เปิดผ้าม่านให้กว้างออกไป
2. ช่วยลดความร้อนจากอุณหภูมิของแสงแดด ผ้าม่านสามารถช่วยปิดกั้นความร้อนจากแสงแดดที่เข้ามาในห้องได้ โดยเฉพาะอาคารที่ใช้เครื่องปรับอากาศ ผ้าม่านจะทำให้เครื่องปรับอากาศทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทนทานห้องปรับอากาศนั้นเก็บความเย็นไว้ได้เต็มที่
3. ช่วยกันฝุ่น กันลม ม่านจะช่วยกันฝุ่นละอองที่จะเข้ามาในห้อง ทนให้เครื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรือนสกรปร่ง่าย และลมที่แรงเกินความต้องการอาจพัดข้าวของในห้องให้เสียหายได้ ผ้าผืนจึงช่วยกันความแรงของลมและกันฝุ่นไว้ได้

4. ช่วยเก็บเสียงสะท้อนหรือเสียงก้องภายในห้อง ผ้าผืนสามารถดูดซับเสียงไม่ให้สะท้อนดังเกินไป และยังกันเสียงจากนอกห้องไม่ให้เข้ามารบกวนภายในห้องด้วย

5. ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นส่วนตัว สามารถปิดบังสายตาจากภายนอกและทำให้ภายในห้องไม่วอกแวกออกไปนอกห้องด้วย

6. ช่วยในการเสริมแต่งอาคาร อาจเป็นทั้งเน้นจุดเด่นของอาคารสถานที่ หรือกลมเกลื่อนจุดบกพร่องหรือมุมที่ไม่น่าดูได้

7. ช่วยในการส่งเสริมบรรยากาศการตกแต่ง ทางด้านจิตวิทยาให้เป็นไปตามเป้าหมาย เช่น การตกแต่งห้องนอน ก็สามารถใช้ผ้าผืนในการตกแต่งทำให้ห้องนอนนั้นน่าพักผ่อนยิ่งขึ้นกว่าปกติ

จิตวิทยาในการเลือกผ้าและสี

การเลือกชนิด และสีของผ้าผืน ควรคำนึงถึงสีสรร ลวดลาย ว่าเหมาะสมกับบรรยากาศและสภาพแวดล้อมนั้นหรือไม่ การจัดโดยไม่ได้พิจารณาสิ่งแวดล้อมนั้นแล้วอาจทำให้ผลงานตกแต่งนั้นผิดเป้าหมายได้ พอจะแยกความรู้สึกที่ได้จากการตกแต่งผ้าชนิดต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ผ้าไหม

จะให้ความรู้สึกมีพิธีรีตอง เป็นระเบียบให้ความสง่างามแก่สถานที่

2. ผ้ากำมะหยี่

ให้ความรู้สึกหรูหรา พุ่มเฟิ่ย ภูมิฐาน นุ่มนวล มีราคา

3. ผ้าฝ้าย

ให้ความรู้สึกอบอุ่น เป็นกันเอง สบายสบาย

4. ผ้าป่าน

ให้ความรู้สึกโปร่งสบาย น่ารัก

5. ผ้าลูกไม้

ให้ความรู้สึก น่ารัก โรแมนติก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. วัสดุพลาสติกบาง

ให้ความรู้สึกเข้มข้น ชิงชัน เป็นทางการอย่างน่าเชื่อถือ

7. ผ้าไหมผ้า

ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ ตามสบาย

นอกจากชนิดของผ้าแล้ว เนื้อผ่ายังมีอิทธิพลให้ความรู้สึกด้วย

1. ผ้าเนื้อหยาบ

ให้ความรู้สึกหนักแน่น มีพิธีต้องเป็นพิเศษ สำหรับใช้ในห้องขนาดเล็กจะรู้สึกอึดอัดการใช้ในห้องขนาดใหญ่

2. ผ้าเนื้อเรียบ

ให้ความรู้สึกเบา ผ่อนคลาย เหมาะกับห้องเล็ก ๆ แคบ ๆ

ความรู้สึกในการใช้ผ้ามีสีค่า ๆ

1. สีเหลือง

ให้ความรู้สึกร่าเริง มั่งคั่งสมบูรณ์ ความสุข ความอบอุ่น

2. สีน้ำเงิน

ให้ความรู้สึกสงบ ขรึม สุภาพอ่อนโยน เยือกเย็น หนักแน่น

3. สีเขียว

ให้ความรู้สึกร่าเริง สดชื่น ชุ่มชื้น สดใส กระชุ่มกระชวย

4. สีเหลือง

ให้ความรู้สึกเปรี้ยว น่ารัก สง่า มีอำนาจ ช่างฝัน

5. สีแดง

ให้ความรู้สึกตื่นเต้น เร้าใจ สนุก อบอุ่น

6. สีน้ำตาล

ให้ความรู้สึกภูมิฐาน น่าเชื่อถือ

7. สีเทา

ให้ความรู้สึกเคร่งขรึม สุภาพ ผู้ดี เรียบร้อย เงียบสงัด

8. สีขาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้ความรู้สึกน่ารัก อ่อนโยน บริสุทธิ์

9. สีม่วง

ให้ความรู้สึกด้านความรักมีฐานันดรศักดิ์

ความรู้สึกในการเลือกใช้วัสดุเกี่ยวกับผ้าผ้าม่าน

เส้นแนวดิ่ง ให้ความรู้สึกสูง แข็งแรง มั่นคง น่าเชื่อถือ

เส้นแนวนอน ให้ความรู้สึกกว้าง ความผ่อนคลาย การพักผ่อน ความสงบ

เส้นเอียง ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว เสมอ ดินแดนแบบสับสน

เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกอ่อนนุ่ม เอาอกเอาใจ

วัสดุอื่น ๆ

ก. กระจก

กระจกมีบทบาทสำคัญในการตกแต่งโรงแรมเป็นอย่างมาก เช่น ใช้เป็นกระจกหน้าร้านใช้กับตู้โชว์กระจก ตลอดจนใช้วัสดุอื่นเพื่อผลิตผนัง โปร่งแสงและทนไฟได้ ส่วนกระจกเงาก็มีบทบาทสำคัญมีใช้น้อย เช่น ใช้กรุเสาเพื่อให้โรงแรมดูโปร่ง วัสดุเหมือนเสาหายไป

ข. ผ้า

วัสดุประเภทผ้ามีหลาย สี และแบบให้เลือกมากมาย ใช้ในการทำผ้าม่าน กรอบและบุเครื่องเรือน ซึ่งเป็นวัสดุที่มีความสำคัญในการตกแต่งอีกชนิดหนึ่ง มักจะอยู่ในรูปของการตกแต่งชั่วคราวชั่วคราว

ค. พลาสติก

พลาสติกเป็นวัสดุที่ใหม่และทันสมัยมาก ทนน้ำ และล้างได้ (บางชนิดกันไม่ได้) เป็นวัสดุที่ทนทานและราคาไม่แพงนัก วัสดุพวกโฟมก็มักมีบทบาทในการทำเครื่องเรือนมากเช่นกัน เป็นวัสดุที่สามารถตัดโค้งได้ตามใจชอบ จึงเหมาะที่จะนำมากรุผนัง ประตูและหน้าต่าง กันน้ำและทนความร้อนได้ดี

ดังนั้น พลาสติกจึงสามารถนำมาใช้ได้ทั้งผนัง และเพดาน เนื่องจากน้ำหนักเบา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถผลิตเป็นกล่อง เพื่อป้องกันการชำรุดเสียหายของสินค้าได้ นอกจากพลาสติกจะป้องกันน้ำเสียงและไฟแล้ว ยังมีสีและกรรมวิธีอื่น ๆ ที่ช่วยทำให้การตกแต่งสะดวกยิ่งขึ้น

ง. สี วัสดุเคลือบ และการย้อมไม้

สี เป็นวัสดุที่คงทนน้อยที่สุด การทาสีในจุดที่แออัดมีการสัมผัสบ่อยทำให้ต้องทาสีใหม่บ่อย ๆ ดังนั้นบริเวณเหล่านี้ควรกรุวัสดุชนิดอื่นที่มีความคงทนต่อความสกปรกแทน เช่น ไม้ หิน หรือ โลหะ หรือพลาสติก วัสดุเคลือบ เช่น แลคเกอร์ สามารถให้ความคงทนมากกว่าสีเก่า ที่จะสามารถลดค่าดูแลรักษาได้

6.2 ข้อเปรียบเทียบ ข้อดี ข้อเสีย ของวัสดุที่ใช้

วัสดุที่ใช้ตกแต่งภายในโรงแรม โดยเฉพาะในเขตที่อยู่ในภูมิอากาศที่ร้อน วัสดุที่ใช้ควรเป็นวัสดุที่สามารถป้องกันความชื้นได้ กับกันแมลง ปลวก และเชื้อราที่จะเกิดขึ้น โดยเฉพาะวัสดุที่ใช้ภายในห้องพัก เพราะจะต้องใช้เป็นเวลานาน และควรจะมีคุณภาพที่ดีด้วย ต้องคำนึงถึงการป้องกันความร้อน แสงจากธรรมชาติ แสงสะท้อนจากวัสดุและเงา สี รูปฟอร์ม ผิวหน้า ลวดลาย ในเขตเมืองร้อนวัสดุที่ใช้จะมีราคาไม่แพงนักส่วนมากจะนำวัสดุพื้นเมืองท้องถิ่นมาใช้ วัสดุอื่นก็มีบ้าง เช่น พลาสติก วัสดุทางวิทยาศาสตร์ อย่างอื่น ดังนั้น ก่อนทำการออกแบบจึงจำเป็นต้องพิจารณาถึงข้อดี และข้อเสียของวัสดุแต่ละชนิดเสียก่อน ดังนี้ คือ

<u>วัสดุ</u>	<u>ข้อเสีย</u>	<u>ข้อดี</u>
ไม้	จะเสื่อมคุณภาพได้โดยน้ำ ความร้อน ลม อากาศ แสง การทาสีไม้ จะพ่นได้เร็ว เพราะเชื้อราจับได้ง่าย ปลวก มอด แมลงกัดไช ต้องการวิธีป้องกัน	เป็นวัสดุที่หาง่ายในเขตร้อน สะดวกต่อการขนส่ง ต่อเติม ซ่อมได้ง่าย แข็งแรง สวยงาม เหมาะที่จะตกแต่งสถานที่ ทา เพอร์นิเจอร์ได้ดี ราคาไม่แพง
อิฐ	เป็นก้อนไม่เท่าจากเนื้อวัสดุ	มีความคงทนต่อสภาพดินฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุ

ข้อเสีย

ข้อดี

ถ้าเผาไม่ดีพอทำให้เนื้อ
ไม่แน่น น้ำซึมเข้าได้
แมลงต่าง ๆ อาจเข้าไป
ทำลายได้ ควรฉาบปูน

อากาศ มีการนำความร้อนต่ำ
ทนต่อการเผาไหม้ อีรูบางชนิด
สามารถทนไฟได้

หิน

ค่าขนส่งแพง มีการแตกร้าว
ได้ง่าย

มีคุณภาพต่ำ สามารถนำมาใช้ได้ดี
กับสภาพแวดล้อม มีความแข็งแรง-
ทนทานกันน้ำ เหมาะสำหรับ
การตกแต่ง การทำกำแพงกันดิน
การจัดสวน เป็นต้น

ซีเมนต์

มีความชื้น ดูดความร้อนได้
รวดเร็ว

ลักษณะของซีเมนต์สามารถเข้าได้
กับสภาพภูมิประเทศต่าง ๆ
สวยงาม ทนทาน การ

หยาบผิว

มีการแตกร้าวได้ง่าย
และรวดเร็ว เป็นเชื้อเพลิง
มักเป็นที่ชื่นชอบของแมลงที่
ชอบเจาะไช

สะดวกต่อการนำมาตกแต่ง ทำให้
เป็นธรรมชาติได้ง่าย ถ้าตัดแปลง
ด้วยการอัดเป็นแผ่นสำเร็จรูป
มีความแข็งแรง ทนทาน สำหรับ
ใช้ภายในอาคาร ไม้ไผ่มี FIBER
STRESS สูงแข็งแรง เหนียว
ใช้ทำประโยชน์ได้มาก

คอนกรีต

มีการแตกร้าวได้ง่าย

ไม่แตกร้าวในเมืองร้อนแห้งแล้ง

บล็อก

เนื่องจากการยึดหดตัว
ได้ง่าย อมความชื้น ต้อง

อาจทำด้วยมือหรือผลิตจากโรงงาน
รวมทั้งวิธีการก่อสร้างได้ง่าย ประ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุ

ข้อเสีย

ข้อดี

ฉาบปูน

หยัด คงทนต่อการเผาไหม้ การนำ
ความร้อนต่ำเหมาะสำหรับการนำ
ความร้อนต่ำเหมาะสำหรับการทำ
ผนังรับน้ำหนัก โดยไม่ต้องมีเสา
หรือเหล็กเสริม

ยิบซั่ม

เปราะ หลุดแตกง่าย

สามารถคงคุณภาพที่ดีได้ในระยะ
เวลานาน แม้ในที่ที่มีอากาศร้อน
แรง ใช้กันความร้อนได้ดี

อลูมิเนียม

ราคาแพง

และโลหะ

ผสมอลูมิเนียม

นิยม

มีความแข็งแรงทนทานต่ออากาศ
ร้อน ไม่เป็นสนิม มีความสามารถ
ในการสะท้อนสูง น้ำหนักเบาและ
สะดวกในการขนส่งไม่ต้องระวัง
ในการแตกหัก ทำได้ทั้งขนาดเล็ก
และบางมาก

กระจก

แตกง่าย โดยเฉพาะที่ทำ
เป็นแผ่นใหญ่ ๆ ไม่เหมาะกับ
สภาพที่มีลมพายุแรง เป็นตัว
นำความร้อนที่ดีแต่เป็นฉนวน
ที่เลว ทำเป็นหน้าต่างจะรับ
แสงสว่างได้มาก กระจกตัด
แสงช่วยลดความร้อนที่มอง
ไม่เห็นเข้าไปในห้อง การ
ใช้กระจกฝ้าหรือกระจกใส

กันน้ำ กันลม และลม ปลอดภัยจาก
เชื้อรา เหมาะสำหรับในที่ที่ต้อง -
การแสงธรรมชาติ กระจกดูดความ
ร้อนผ่านเข้าไปในอาคารห้องทั้ง
หมด ถ้าเป็นกระจก 2 ชั้น จะ
กระจายแสงได้ดี และช่วยกรอง
ความร้อนกระจกบานเกล็ด จะช่วย -
ให้ภายในห้องได้รับลม โดยป้องกัน
ฝนได้ และได้รับแสงสว่างด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุ

ข้อเสีย

ข้อดี

ซึ่งดูดความร้อนได้น้อย แล้ว
ใช้มันสื่อน ๆ บาง ๆ
หรือมันปรับแสงภายใน จะ
ทำให้ความร้อนสะท้อนออกไป
ได้ดีกว่า

เหมาะสำหรับเมืองร้อนชื้น กระ-
จกที่ฉาบผิวในด้วยแผ่นฟิล์มซุบสาร-
เคมีอลูมิเนียม จะสะท้อนความ-
ร้อนออกไปได้ดี โดยภายในได้รับ
แสงสว่าง กระจกช่วยในการตก
แต่งให้สวยงามอีกด้วย

โฟเบอร์
กลาส

มีราคาแพง ยังไม่เป็นที่
นิยมในเขตร้อนมากนัก

คงทนถาวร ไม่ผุพัง สัตว์แมลง
ไม่รบกวน ทนต่อการเผาไหม้
ใช้ทาแผ่นผนังกันห้องที่แข็งแรง มี
โครงสร้างที่เสร็จในตัว โดย
ไม่ต้องมีกรอบเคร่าต่างหาก

พลาสติก

เมื่อถูกความร้อนจัดจะงอ
และร้าวได้ มีการขยาย
ตัว แมลงอาจเจาะกันได้
ผิวของพลาสติกจะเสื่อม
และเก่าเร็วด้วยฝุ่นและ
ทราย

เหมาะสำหรับงานด้านการตกแต่ง
เหมาะสำหรับงานด้านการตกแต่ง
ทาท่อน้ำได้ดี มีคุณสมบัติในการ
ต่อต้านแรงลม และฝน อีกทั้ง
ความชื้น มีความยืดหยุ่นต่อความ
เค็ม สามารถทำได้หลายสี

สีทา

ซีด เก่าเร็ว เมื่อถูก
ความร้อนแตกร้าวได้ง่าย
ด้วยความเปียกชื้นและความ
แห้งแล้งของอากาศ สีขาว
เก่าเร็วต้องทาห้บ่อย ๆ

ให้ความสวยงามยิ่งขึ้น มีหลายสี
ให้เลือกช่วยสะท้อนแสง โดย
เฉพาะสีอ่อน ทำให้เกิดความ
สว่างภายในห้องมากขึ้น

วัสดุ

ข้อเสีย

ข้อดี

กระเบื้อง
ยาง
ร้อนหลุดได้ในที่ที่มีความชื้น
เกิดรอยขีดข่วนได้ง่าย ต้อง
ทำความสะอาดเสมอ

มีความนุ่ม สามารถเก็บเสียงได้
พอสมควร สะอาด เรียบ มีความ
คงทนกันความร้อนได้ ไม่ลื่นหรือ
เกิดเสียงดังมาก แลดูใหม่เสมอ
ราคาไม่แพงนัก มีสีหลายสี

ไม้อัด

จะโค้งงอและแตกแยก ถ้า
อยู่ในที่ที่มีอากาศชื้นและ
แห้งแล้งในทึ่กลางแจ้ง ดูด
สีและสิ่งขีดมันทาให้เปลือง

มีอายุทนกว่าไม้ธรรมชาติ ทนทาน
ต่อสภาพดินฟ้าอากาศได้ดี ไม่ยี้ด
ไม่หอเมื่อเข้าอยู่ในร่ม ตัดแปลง
โค้งงอได้เป็นรูปร่าง ๆ ทนต่อสาร
เคมี เช่น กรดหรือเกลือ ต่าง
ได้ดี มีน้ำหนักเบา เมื่อนำมาใช้สว
เร็จรูปได้ดีกว่าไม้ธรรมชาติ ติดตะปู
ไม่แตก มีความเหนียว นอกจากนี้
ยังมีลวดลายต่าง ๆ ที่สวยงาม
อีกด้วย

กระดาศ
ชานอ้อย
(CELOTEX)

ติดไฟง่าย ถูกันง่าย

สามารถเก็บเสียงและความร้อน
ได้ดี มีน้ำหนักเบา และมีขนาด
แผ่นที่เท่ากัน ใช้ทานังก็ได้

MANSONITE ข้อเสียเหมือนกับกระดาศ
ชานอ้อย มีการโค้งงอและ
ง่ายเมื่อถูกน้ำ

เป็นแผ่นบางกว่ากระดาศชานอ้อย
บางชนิด เจาะรูหรือทำเป็นลาย
ได้หลายอย่าง ตัดโค้งไม่ดูดี เก็บ
เสียงได้บ้างเล็กน้อย ใช้ในงาน
เช่นเดียวกับกระดาศชานอ้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>วัสดุ</u>	<u>ข้อเสีย</u>	<u>ข้อดี</u>
SHEVING-BOARD	ไม่ทนต่อน้ำ ทากให้ยุ่ง่าย
มีความเปราะ ปรวกง่าย
กิน ดุดสีและสิ่งขัดมันน้ำยา
ต่าง ๆ	มีความคงทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ
ไม่ยัด หด ดกตะปูไม่แตก มีลาย
ไม้จริงามพอสสมควร ใช้ตกแต่งงาน
ประเภทเดียวกับไม้อัด
TEGO-BOARD	มีผิวหน้าเรียบ ทาสีไม่ได้
เพราะบังคับสีอยู่ในตัว ไม่
เหมาะที่จะทาสีเพดาน
ราคาแพงกว่า SHEVING-BOARD เล็กน้อย	มีส่วนเคลือบน้ำยาแบบพอกแผ่น มี
ความแข็งแรงไม่ยัดงอ ผิวหน้ามี
ความทนทาน
GELLO-GRETE	มีผิวหน้าแข็ง อาจแตกได้บ้าง
เป็นรอยร้าวระหว่างรอยต่อ
ของแผ่น	เป็นใยไม้ซึ่งผสมน้ำยาป้องกันปลวก
เก็บเสียง ป้องกันความร้อนได้ดี
ไม่บิดงอและยุ่ย หรือผุง่าย ถูกไม้
ไม่ดำง ทนแดด ทนไฟ
WALL PAPER	ราคาแพง ถูกน้ำ ความชื้น
จะยัดพอง ไหม้ไฟง่าย รักษา
ความสะอาดยาก	ลม ดีตะปูไม่แตก สามารถเลื่อน
ได้ตามความต้องการ ทนน้ำได้ดี
เป็นวัสดุที่ช่วยในการตกแต่ง
ให้สวยงาม สะอาดตา มีคุณค่ายัง
ยืน เหมาะสำหรับปิดผนังภายใน
ในห้องที่มีความหรูหรา ป้องกันเสียงได้
ACOUSTIC	มองเห็นรอยต่อ ถูกน้ำยุ่ย
ดุดสี เป็นฉนวนที่เลวสำหรับ
เสียง	เก็บเสียง ดุดเสียงได้ดี มีเนื้อนุ่มล
ป้องกันความร้อน น้ำหนักเบา
บุผนัง ทาสีได้ มีความคงทน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุ

ข้อเสีย

ข้อดี

การผสมคาร์บอนบดอ ตีตะปูแตก
เลื่อยได้ตามความต้องการ ก่อสร้างง่าย

พรม

ราคาแพง ทนความสะอาด
ยาก สกปรกง่าย ติดไฟง่าย

ช่วยเก็บเสียงได้ดี แก้เสียงสะท้อน
ได้ นุ่มนวล มีความอ่อนนุ่มน่าสัมผัส
ไม่ลื่น ส่งเสริมคุณค่าของสถานที่
ให้ดูมีความสง่างาม ใช้เน้นจุดสำคัญ
เหมาะสำหรับพื้นที่ห้องทำงาน
ห้องนอน มีสีให้เลือกมากมาย
รวมทั้งแบบและลวดลาย

ม่าน

ราคาแพง เสียค่าติดตั้ง
ค่าบำรุงรักษา สีเปลี่ยน
ได้ เช่น สีผ้าม่าน

ป้องกันความร้อน เสียงสะท้อน
สามารถลดความเข้มของแสงสว่าง
ให้น้อยลงได้ เมื่อไม่ต้องการแสง
มาก บางชนิดเป็นวัสดุทางวิทยาศาสตร์
ก็ใช้ได้ดี สามารถปรับแสง
ได้ตามความต้องการ ถ่าย
เทอากาศได้ด้วยการรูดม่าน

นอกจากนี้ วัสดุตกแต่งภายในดังกล่าวมาแล้ว ก็ยังมีวัสดุย่อย ๆ อีกมากมาย เช่น
กระเบื้องดินเผา วัสดุพ่น หินอ่อน (ถ้ามีทุนพอ) วัสดุต่าง ๆ เหล่านี้จะมีคุณค่าและ เป็นประโยชน์
ต่อเมื่อนำไปใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม

วัสดุตกแต่งอาจจะมากกว่านี้ ถ้าเรานำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ เช่น โคม พองน้ำ
สามารถดูดเสียงได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฟอร์นิเจอร์หวาย

หวายเป็นวัสดุอีกชนิดหนึ่ง ซึ่งคนไทยรู้จักนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ ในการทำภาชนะ เครื่องใช้ไม้สอยต่าง ๆ อาทิ เช่น กระบุง ตะกร้า หีบใส่เสื้อผ้า เป็นต้น มาเป็นเวลานานนับปีแล้ว รวมทั้งการนำเอาหวายมาจัดทำเครื่องเรือนแบบชนิดต่าง ๆ เป็นต้น

หวายที่ใช้ทำเครื่องเรือนในปัจจุบันนี้ ส่วนใหญ่มาจากทางจังหวัดภาคใต้ของไทย หวายมีหลายชนิดหลายพันธุ์ ที่นิยมใช้กันโดยทั่วไป ได้แก่ หวายนี้รังพันธุ์เสียน พันธุ์กาหลง เป็นต้น พวกหวายเหล่านี้ มีคุณลักษณะ เนื้อหวายสีเหลืองค่อนข้างขาว มีความเหนียว สามารถตัดโค้งงอตาม รูปทรงตามต้องการได้

การเตรียมหวาย

ตามปกติหวายที่นำมาใช้งานนั้นเป็นหวายสด มีเปลือกสีเขียว ขอบสีน้ำตาลไหม้ทั้งด้านในและด้านนอก มีหลายขนาดด้วยกัน นับตั้งแต่เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1 ซม. จนถึง 5-10 ซม. หวายซึ่งมีเส้นผ่าศูนย์กลางไม่ใหญ่จนเกินไปนัก ก็จะใช้ทำโครงสร้างย่อย เช่น สานเป็นพื้นกึ่ง หรือที่นั่ง เก้าอี้ สวดยหวายซึ่งมีขนาดใหญ่ก็จะใช้ทำโครงของเฟอร์นิเจอร์นั้น ๆ

เนื่องจากผิวหวายไม่เรียบ มีข้อปล้องอยู่เป็นระยะ ๆ ดังนั้นก่อนจะนำมาใช้งาน จึงต้องมีการขูดผิวนอกของหวายเสียก่อน หวายที่นำมาใช้งานจึงควรเป็นหวายสด ซึ่งมีผิวอ่อน ขูดลอกเปลือกนอกให้ออกได้ง่าย หากเป็นหวายที่แก่มีผิวสีออกเหลืองหรือน้ำตาลหวายจะมีเปลือกผิวแข็ง ปอก-ขูดให้ผิวออกยาก และเนื้อหวายจะเปราะหักง่ายด้วย

เมื่อขูด-ปอกหวายออกแล้ว ก็จะตัดหวายออกเป็นท่อนตามความยาวที่ต้องการจะประกอบเป็นส่วนใดของเฟอร์นิเจอร์

เส้นหวายมักมีความคงอไปมา เมื่อจะนำมาใช้ทำเป็นเส้นตรงจึงต้องมีการย่างไฟและตัดให้หวายนั้นตรง ส่วนที่ต้องการทำให้โค้ง ก็ใช้มือตัดหวายนั้นให้โค้งเป็นวงกลมตามขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเล็กกว่าที่ต้องการ ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อตอกตะปูยึดปลายทั้งสองข้างเข้าใบตากแดดประมาณ 1 วัน ให้หวายนั้นอยู่ตัวแล้ว เมื่อนำหวายมาใช้งานก็สามารถขยายเส้นผ่าศูนย์กลางให้ขยายใหญ่ขึ้นตามต้องการได้ด้วย แต่ถ้าทำเท่าแบบหรือใหญ่กว่าแบบเสียทีเดียวแล้ว หวาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะอยู่ตัวไม่สามารถตัดทำให้เล็กลงกว่าเดิมได้

เริ่มต้นประกอบ

การเริ่มต้นประกอบหอยเป็นเฟอร์นิเจอร์ เมื่อหอยอยู่ตัวแล้วก็นำหอยมาประกอบเข้าเป็น
ตัวเฟอร์นิเจอร์ในรูปทรงต่าง ๆ ตามต้องการ โดยใช้ตะปูตอกยึดส่วนต่าง ๆ ให้ติดกัน ใช้ผิวหอย
ซึ่งลอกมาจากหอยเส้นเล็ก หรือผิวหอยสำเร็จรูปจากฮ่องกง ซึ่งดีกว่าเหนียวกว่าและมีความสวย
งามกว่าของในประเทศ พันบิดรอยตะปูและยึดส่วนต่อให้แนบสนิทกันยิ่งขึ้น

ส่วนที่เป็นพนักพิงหรือที่นั่ง บางครั้งอาจใช้แผ่นหอยสานลายดอกพิกุลหรือลายซาซิมิ ประกอบ
ด้วยก็ได้ โดยเจาะหอยที่เป็นโครงให้เป็นรู ๆ ใช้ผิวหอยที่ทำเป็นลายสอດในรูนั้น เพื่อยึดลาย
เข้ากับโครง แก้วหอย หรือเฟอร์นิเจอร์หอยอื่น ๆ เข้าด้วยกัน

ก่อนย้อมสีหอย

เมื่อประกอบหอยขึ้นเป็นรูปร่างตามต้องการแล้ว ก็จะใช้ดินสอพองผสมน้ำยาอุดรู
ตะปูหรือร่องรอยต่าง ๆ กับใช้เตาฟืนเผาจนหอยซึ่งไม่เรียบ ที่เกิดจากการขูดลอกผิวหอยออก
แล้วใช้กระดาษทรายขัดให้เรียบ

การย้อมสีหอย

ก. ย้อมสีธรรมชาติ

หลังจากขัดกระดาษทรายเสร็จแล้ว ใช้ทาหอยด้วยขี้เถ้าขาวบดละเอียดให้ทั่วให้แห้ง
แล้วทาหอยด้วยขี้เถ้าขาว ทาหอยด้วยแลคเกอร์ แล้วขัดด้วยกระดาษทรายอีกครั้ง ทาหอยด้วยแลคเกอร์
ไว้ หลังจากนั้นจึงขัดแต่งให้เรียบด้วยกระดาษทรายเป็นครั้งสุดท้าย ทาหอยด้วยแลคเกอร์จึงเสร็จ

ข. การย้อมสีแลคเกอร์

การย้อมสีแลคเกอร์ก็ทำได้ หลังจากขัดกระดาษทรายเรียบร้อยแล้ว ใช้แปรง
ทาสี (ใช้สีหมึกพิมพ์ผสมน้ำมันก๊าด หมึกพิมพ์นี้มีหลายสี จึงสามารถย้อมสีหอยให้เป็นสีต่าง ๆ ตาม
ต้องการ) ทาสีย้อมหอยให้ทั่ว ทิ้งไว้ให้แห้ง เสร็จแล้วทาขี้เถ้าให้สีเกาะกับผิวหอยทิ้งไว้ให้แห้ง
แล้วทาหอยด้วยขี้เถ้าอีกครั้งหนึ่ง ทิ้งไว้ให้แห้งสนิท ใช้กระดาษทรายขัดแต่งผิวหอยให้เรียบเป็น

ครั้งสุดท้าย ทาแลคเกอร์ทับใช้พู่กันเล็ก ๆ แต่งรอยที่ไม่เรียบร้อยของสี ทาแลคเกอร์ทับอีกครั้ง

ค. การย้อมสีแลคเกอร์อีกรีสี่หนึ่ง

วิธีนี้ง่ายกว่าวิธีแรก แต่ความประณีตและความคงทนสู้วิธีแรกไม่ได้ เพียงแต่
หลังจากขัดกระดาษทรายแล้ว ใช้น้ำยัณยานิชผสมสีพ่นทาเคลือบด้วยแลคเกอร์อีก 2-3 ครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ง. สีสัน

หลังจากขัดกระดาษทรายให้ผิวหยาบเรียบแล้ว ทาสีแลคครั้งหนึ่งก่อนแล้วจึงพ่นสีต่าง ๆ ตามต้องการทับลงไป 2-3 ครั้ง การใช้สีพ่นนั้นงานจะเรียบร้อยกว่า แต่จะเปลืองสีมากกว่าการใช้น้ำยแปรงทาสีเลยทีเดียว

การรักษาเครื่องเรือนหยาบ

เครื่องเรือนหยาบทั้งแบบสีธรรมชาติ หรือแบบพ่นสีก็ตาม หากทำอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการแล้วจะมีความคงทนพอ ๆ กัน แต่แบบที่พ่นสีธรรมชาติหรือย้อมสีจะมีความคงทนมากกว่าแบบพ่นสีมาก ทั้งนี้เนื่องจากสีซึ่งพ่นทับรอยมัดหยาบนั้น ถึงแม้ว่าจะทำอย่างประณีตเพียงใดก็ตาม แต่ผิวพรรณซึ่งมีความมันอยู่ในตัวของมันเองก็จะทำให้สีหลุดได้ง่าย ทั้งยังดกแต่งให้คงสภาพเดิมได้ยากกว่าแบบย้อมสีหรือสีธรรมชาติ

มูลเหตุที่ทำให้เครื่องเรือนหยาบเสียหาย

ก. ฝนและแสงแดด

เครื่องเรือนหยาบ ถึงแม้ว่าฝีมือช่างจะประณีตเพียงใดก็ตาม แต่การปล่อยให้ถูกแดดหรือฝนอยู่เสมอ ก็จะทำให้หยาบเกิดการยืดหดตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งตะปูที่ตอกยึดส่วนต่าง ๆ ของหยาบ เกิดสนิมผุกร่อน ทำให้รูตะปูหลวม เครื่องเรือนสั่นคลอนชำรุดเสียหายได้ง่าย จึงควรหลีกเลี่ยงการตั้งเครื่องเรือนหยาบในที่ที่แดดส่อง หรือฝนสาด

ข. น้ำหนักที่หนักเกินไป

หยาบ ถึงแม้ว่าจะคงทนและรับน้ำหนักได้ดี แต่ถ้าหากน้ำหนักที่วางนั้นมากเกินไปก็จะทำให้ส่วนต่อของหยาบคลายตัวหลุดออกจากกัน หรือบางครั้งอาจทำให้หยาบเปราะหักได้

ค. มอด

มอดเป็นศัตรูตัวสำคัญของเครื่องเรือนหยาบ เครื่องเรือนหยาบที่มีมอดกิน มักจะมีผลสีขาวเหลืองคล้ายแท่งหล่นกองอยู่ที่พื้นบริเวณที่ตั้งเครื่องเรือนหยาบนั้น ให้นำยาฆ่าแมลงชนิดน้ำใส่

เข้าไปในหลอดฉีดยา ฉีดเข้าไปในรูซึ่งมีมอดอาศัยอยู่ ฉีดวันหนึ่งวัน 2-3 วัน สัปดาห์ 2-3 ครั้ง แล้วปล่อยทิ้งไว้ลองดูว่าจะมีผงขาว ๆ ร่วงลงมาอีกหรือไม่ หากมีก็ฉีดยาฆ่าเชื้ออีกจนกว่าผลขาว ๆ นั้น ไม่มีร่วงลงมาอีก

แสง

แสงเป็นการกระจายของพลังงานคลื่น ที่เป็นคลื่นตามขวาง เป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ 5 10¹⁴ - 10¹⁵ เฮิรตซ์ต่อวินาที ที่มีผลต่อประสาทสายตาส่งเป็นพลังงานที่ไม่มีน้ำหนัก มีระบบมาตรฐานทั่วไป ดังนี้

1. FOCUS GLOW (จุดรวมแสง) เป็นการรวมแสงเข้าทางจุดตรงกลางหรือเป็นการบีบแสงให้ลู่เข้ามารวมที่จุดกลาง มีทั้งรวมกันเป็นจุดรวมแสงเล็ก ๆ (FOCUS POINT) หรือบีบแสงให้มารวมเป็นเส้นตรง เป็นลำแสงพุ่งตรงไปอย่าง SPOT LIGHT แสงพุ่งจับตรงที่ที่ไป
2. แสงกระจายออกโดยรอบ เป็นการแผ่กระจายของคลื่นแสงออกจากแหล่งกำเนิด โดยรอบไม่มีทิศทางเฉพาะเจาะจง เรียกได้ว่าเป็นแสงสว่างทางอ้อม
3. แสงสว่างสุกใส เป็นลักษณะของแสงระยิบระยับ มีประกายเป็นจุด ๆ เป็นแสงที่เกิดจากต้นกำเนิดแสงหลายจุดหรือจุดเดียว แต่มีการแตกกระจายแสงออกทำให้เกิดความสวยงาม

แสงธรรมชาติ และแสงประดิษฐ์

แสงธรรมชาติ ในที่นี้หมายถึง แสงจากดวงอาทิตย์ (ซึ่งตามความจริงแล้วมีทั้งแสงจากดวงจันทร์และดวงดาวด้วย) แต่ส่วนใหญ่แล้ว มนุษย์เราจะใช้ประโยชน์จากแสงดวงอาทิตย์มากที่สุด สำหรับแสงจากดวงจันทร์และดวงดาวนั้น เป็นเพียงแสงประดับสร้างบรรยากาศเฉพาะกาลเท่านั้น เช่น บนยอดเรือท่องเที่ยวหรือบนยอดตึกโรงแรม ในเวลาที่ต้องการบรรยากาศสงบ หวานชื่น หรือโรแมนติกเท่านั้น โดยจะไม่ให้ความสว่างมากของแสงประดิษฐ์มาช่วยคิดว่า แสงจากดวงอาทิตย์มิได้หมายถึง เฉพาะแสงที่ส่องส่องมาถึง เท่านั้น ยังหมายถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสงสว่างทั่วฟ้าที่สะท้อนจากแสงอาทิตย์ไปยัง เมฆบนท้องฟ้า ดึกบริเวณใกล้เคียง และสิ่งแวดล้อมทุกอย่าง จึงสรุปเวลาที่ได้รับแสงธรรมชาติทั้งหมดคือ เวลาที่ดวงอาทิตย์เริ่มขึ้นสู่ขอบฟ้า จนตกกลับขอบฟ้าไปประมาณได้ว่า 1 วัน ประมาณ 14 - 15 ชั่วโมง

(05.00 น. - 18.00 น.)

สิ่งที่มีอิทธิพลต่อแสงธรรมชาติทางธรรมชาติก็คือ ปริมาณเมฆบนท้องฟ้าสภาวะภูมิประเทศ ช่วงฤดู และความเบี่ยงเบนของการโคจร

แสงประดิษฐ์ นับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการตกแต่งภายใน เกือบจะเรียกว่าเป็นเครื่องมือกลไกในงานสถาปัตยกรรม TOOL OF THE ARCHITECT แสงประดิษฐ์เป็นสิ่งที่มีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีช่วยกันสร้างสรรค์ขึ้นมาจนในปัจจุบันแทบทุกมุมของโลก ใช้แสงไฟประดิษฐ์ และ ไม่เพียงแต่จะใช้เฉพาะตอนกลางคืน ตอนกลางวันก็ใช้ด้วย และ ไม่เพียงแต่จะใช้เพียงให้ความสว่าง เท่านั้น ยังประโยชน์ไปถึงความสวยงาม และ ผลพลอยได้ในทางอื่น เช่น การใช้ไฟช่วยจัด สีน้าอันเป็นประโยชน์ต่อสายตา เป็นต้น

แสงประดิษฐ์ ในปัจจุบันแบ่งได้ 3 ชนิด

1. แสงไฟจากหลอดทั้งสแตน หรือ หลอดไฟ
2. แสงไฟจากหลอดฟลูออเรสเซนต์
3. แสงไฟวิทยาศาสตร์ประยุกต์ อันได้แก่
 - แสงแฟลช
 - แสงเรเซอร์

ในที่นี้จะกล่าวเพียงแบบที่ 1 และ 2 เท่านั้น

1. หลอดไฟทั้งสแตน (INCANDESCENT TUNGSTEN) ก่าเนิดแสงได้จากไส้หลอดที่ได้รับกระแสไฟ แล้วจะเกิดความร้อน และปรากฏแสงสว่างขึ้น ดังนั้น จึงเป็นหลอดไฟที่มีอุณหภูมิสูงมาก อาจถึง 2500 - 3000 ในปัจจุบันหลอดไฟจะมีรูปร่างต่าง ๆ มากมาย เช่น รูปหัวทรงกลมใหญ่ เล็ก รูปหัวยาวแหลม หรือมีฉายโลหะที่กระจก เพื่อบังคับทิศทางของแสง ซึ่งจะมี 5 ลักษณะ ดังจะกล่าวต่อไปในบทที่ 3 หลอดไฟทั้งสแตนมี 2 ประเภท คือ แบบเป็นไขขาว และ แบบเกลียว มีหลายชนิด คือ

1.1 หลอดขาวขุ่น (PEARL COATED) เหมือนหลอดไฟฟ้าธรรมดาแต่เคลือบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผิวเป็นสีขาวขุ่น ซึ่งที่เคลือบนี้จะมีคุณภาพ คุณสมบัติตัดแสงที่ส่องออกมาให้ได้แสงที่นุ่มนวลกับสายตามากกว่าหลอดไฟทั่วไป

1.2 หลอดไฟฟ้าธรรมดา ๆ ทั่วไป ให้แสงสว่างที่ใส แต่อาจทำให้เกิดแสงสว่างที่มีสีค่อนข้างไปทางสีเหลือง

1.3 หลอดไฟสีฟ้า (DAY LIGHT) เหมือนหลอดไฟธรรมดาแต่ผิวหลอดเป็นสีฟ้าใส ตัดแสงที่ส่องออกมาได้แสงที่นุ่มนวล คล้ายแสงธรรมชาติกลางวัน

1.4 หลอดรูปทรงเม็ด (MUSHROOM) เป็นหลอดที่ให้แสงสว่างไม่กว้างนัก ใช้เป็นไฟให้แสงสว่างเฉพาะจุดที่ ๆ ต้องการ

1.5 หลอดไฟฟ้าเล็กมีทั้งแบบธรรมดา และแบบเคลือบสีต่าง ๆ สำหรับใช้กับไฟฟ้าชนิดติดผนัง หรือการตกแต่งที่ใช้ไฟฟ้าประดับประดาเป็นหัวแถว หรือแบบต่าง ๆ ในงานฉลอง

1.6 หลอดเทียน (CANDEL) มีทั้งแบบปิดเป็นเกลียวและแบบเรียบใช้กับไฟข้อไฟผนัง

1.7 หลอดฉาบผิวภายใน (INTERANLLY=SILVERED) ผิวที่ฉาบจะช่วยให้แสงสว่างเพิ่มขึ้นกว่าปกติ ส่วนมากใช้กับไฟชนิดฝัง ให้แสงสว่างมาก เพราะมีกำลังแสงมาก หัวหลอดไฟแบบ

1.8 หลอดฉาบปิดภายในแต่ฉาบด้านหัวหลอด (CROWN=SILVER) คล้ายกับชนิดที่ 7 แต่ฉาบด้วยหัวหลอด เพื่อให้แสงสว่างสะท้อนกลับไปด้านหลังแสงจะสะท้อนกับจากด้านผนัง ออกมาให้แสงสว่างมากขึ้น

1.9 สปอตไลท์ (SPOTLIGHT) มีกำลังที่ให้แสงสว่างมากกว่าหลอดไฟฟ้าธรรมดา ๆ ทั่วไป ถ้าไม่จำเป็นก็ไม่ควรใช้ในบ้าน เพราะจะทำให้เปลืองไฟเปล่า ๆ มีทั้งสปอตไลท์ธรรมดา และชนิดกันน้ำได้

โดยสรุปแล้วไฟหลอดนี้มีประโยชน์กว้างขวางมาก จะเห็นได้จากบ้านนอกออกมาตามต่างจังหวัด ก็ใช้หลอดไฟในการให้ความสว่างจนถึงโรงแรมใหญ่ ๆ หรือไนท์คลับ ก็ใช้หลอดไฟให้ความสว่าง ทั้งนี้ก็เพราะว่าหลอดไฟนี้มีชนิดประเภทให้เลือกมากมาย แล้วแต่เหตุผลของการใช้ จึงเป็นต้นกำเนิดความสว่างที่สำคัญยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเปรียบเทียบระหว่างหลอดไฟกับหลอดเรืองแสง

1. ทำให้เกิดโฟลนิตเป็นจุด ซึ่งสามารถ
จะขยายให้จุดกว้างขึ้นหรือส่องไปยัง
ที่ ๆ ต้องการ (บังคับทิศทางได้)	1. ทำให้เกิดแสงสว่าง เป็นยาวตามความยาว
ของท่อแสงในการทํานาน แสงควรจะมา
จาก 2 แห่งขึ้นไป จึง เป็นการดีเพราะไม่
เกิดเงาแต่หลอดไฟจะ เกิดจัดจ้านทํานาน
ไม่สะดวก
2. หลอดไฟในบ้าน ส่วนมากจะมีขนาด
เหมือนกัน ดังนั้นแสงไฟจากเครื่อง
ติดตั้งไฟหรือคอมตั้งโต๊ะ จะเพิ่มหรือ
ลดลงก็ด้วยการจำกัดที่แน่นอนของ
หน่วยกำลัง ไฟที่แตกต่างกันและ เปลี่ยน
ปริมาณความสว่างได้โดยการเปลี่ยน
หลอดไฟไม่เหมือนหลอดเรืองแสงที่
ต้องเพิ่มอุปกรณ์มากมายในการเพิ่ม
ดวงไฟขึ้นอีก	2. ให้แสงสว่าง เป็น 4.5 เท่าต่อหน่วยกำลัง
ไฟของหลอดไฟ
3. ให้ความร้อนที่ร้อนกว่า ใช้ประโยชน์
ในการเร่งให้แห้งสำหรับงานที่ต้องการ
การแห้งเร็วกว่าปกติ เช่นการใช้
ส่องสะพานคอนกรีตในกรณีที่ต้องการ
เร่งงาน	3. ให้ความร้อนที่น้อยกว่า เป็นการลดค่าไฟ
ในการใช้เครื่องปรับอากาศหรือทำให้ผู้ที่
อยู่ใกล้ไม่เกิดความร้อนจากความร้อน
4. ราคาส่วนใหญ่จะถูกกว่า หลอดเรือง
แสง ทั้งเครื่องติดตั้งก็ราคาถูกกว่า
เพราะไม่ต้องใช้เครื่องจุดและ เครื่อง
ถ่วงสมดุลย์หรือตัวควบคุม	4. ให้แสงสว่างที่มีระยะยาวนานกว่าหรือมี
อายุการใช้งานยาวนานกว่าประมาณ
-

แต่มนุษย์ชาติเรายังจำเป็นต้องการแสงธรรมชาติหรือแสงจากดวงอาทิตย์ ทั้งนี้
แสงอาทิตย์มีพลังงานความร้อน คนเราจะได้รับแสงอาทิตย์ทุกวัน แม้กระทั่งอยู่ภายในอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยังมีโอกาสได้แสงอาทิตย์ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม เช่น

1. แสงสาดเข้ามาโดยตรงทางประตู และหน้าต่าง ช่องแสง (ขนาดของที่เหมาะสมสำหรับอาคารได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อ "แสงธรรมชาติ")

2. เข้าทาง VOID ในความตั้งใจสำหรับอาคารที่ผู้ออกแบบ ต้องการให้แสงอาทิตย์แผ่ผ่านกระຈ้าเข้าไปโดยตรงทางหลังคา

3. การสะท้อนจากผนังอาคารอื่นหรืออาคารเดียวกันเป็นการรับแสงธรรมชาติทางอ้อม

4. การสะท้อนจากเพดานอาคารเดียวกันหรืออาคารข้างเคียง เป็นการรับแสงธรรมชาติทางอ้อม

5. เป็นการสะท้อนจากส่วนอื่นของอาคารเอง เช่น เป็นการสะท้อนจากกันสาดหรือพื้น (ส่วนที่ยื่นบังแดด ผนังของอาคาร) ปัจจัยในการติดตั้ง (เบื้องต้น)

1. ความกว้างของห้อง ห้องที่กว้างมากต้องการแสงสว่างมาก เพื่อจัดความมืดและเงา แสงสว่างจะต้องมีความเข้มสม่ำเสมอและเท่า ๆ กัน โดยต้องมีจุดกำเนิดไฟที่มากกว่า 2 ตำแหน่งขึ้นไป ถ้าจะให้เสมอกันควรแบ่งพื้นที่ทั้งหมด (เพดาน) เป็นตารางสี่เหลี่ยมเรียกว่า จินตภาพตาราง

2. การแบ่งพื้นที่ย่อย ขึ้นอยู่กับความสูงของเพดาน พื้นที่ของจินตภาพเพดานต้องมีขนาดเท่ากับหรือเกือบเท่ากับ ความสูงของเพดาน สำหรับที่พำนที่ไม่มีโพธิ์เฉพาะตามโต๊ะพำน ความกว้างของจินตภาพตารางต้องแคบลงเป็น $\frac{3}{4}$ ของความสูงของเพดาน

3. ระยะห่างระหว่างดวงไฟ สำหรับการส่องสว่างโดยตรง การพิจารณาขึ้นอยู่กับความสูงของเพดาน ความกว้างของห้อง และการส่องสว่างโดยตรงหรือทางอ้อม สำหรับทางปฏิบัติระยะห่างดวงไฟจะใกล้เคียงกับความสูง เพดาน

สำหรับรายละเอียดของสิ่งแวดล้อม กับตัวกำเนิดไฟจะแยกออกเป็นการพิจารณาเป็นหมวดหมู่ ดังนี้

ข้อพิจารณาแวดล้อมกับการติดตั้งดวงไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. หลีกเลียงการมองที่มาของแสงโดยตรง
2. หลีกเลียงการสะท้อนกลับของวัตถุผิวเงา
3. หลีกเลียงการสะท้อนกลับของกระจกที่ไม่ได้อยู่กับที่ (เช่น หน้าต่างเมื่อปิดเข้า)
4. กำหนดให้มีส่วนที่บังแสงและเงาให้พอเหมาะ เพื่อการมองเห็นได้ชัดเจนการที่มีเงาซ้อนของแสงจะทำให้มีปัญหาในการมอง
5. พิจารณาปริมาณแสงสว่างที่เป็นแสง-สี

ลักษณะวิธีการติดตั้งแหล่งกำเนิดแสง

1. CEILING MOUNTED FITTING	คือ ชนิดติดตั้งเพดาน (ผ้าเพดาน)
2. CEILING RECESDED UNITS	คือ ชนิดฝังในเพดาน (ผ้าเพดาน)
3. SUSPENDED FITTINGS	คือ ชนิดแขวนหรือห้อยจากเพดาน
4. WALL BRACKESTS	คือ ชนิดติดผนังหรือเรียกว่าไฟกิ่ง
5. PORTABLE FITTINGS	คือ ชนิดเคลื่อนย้ายได้

การติดตั้งไฟจากเพดาน

1. ติดตั้งสปอตไลท์ ให้ส่องตรงจุดที่ต้องการเน้นหรือโชว์
2. ให้แสงจากโคมไฟผ่านวัสดุกรองแสงเสียก่อน เพื่อไม่ให้เกิดเงาเข้มเพราะ

ความถี่ของแสงไฟสูง

3. ซ่อนไฟใต้เพดานหลายดวงจะทำให้ไม่เกิดเงาเข้มและให้ความสว่างได้ทั่วถึง
4. ให้แสงสะท้อนเพดานกระจายลงมา ช่วยลดความจ้าของแสงและให้ความสว่างได้ทั่วถึงด้วย

5. ในกรณีที่ติดตั้งดวงไฟไว้ใต้เพดานควรจะมีแผงพลาสติกติดไว้ เพื่อช่วยทำให้

กระจายแสงและกรองความจ้าของแสงได้

6. สำหรับโคมไฟที่กระจายแสงลงและไม่มีแผงพลาสติก การออกแบบติดตั้งควร

จะระวังแสงเข้าตา อาจทำโดยมีแผ่นไม้กั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบการกระจายแสง 5 ลักษณะ

1. DIRECT LIGHTING หมายถึงการส่องแสงลงด้านล่างมากกว่า 90% โดยแทบจะไม่มีแสงเหลือกระจายขึ้นด้านบนเลย
2. SEMI-DIRECT หมายถึงการส่องแสงลงด้านล่าง 60% - 90% โดยมีแสงกระจายด้านบนบ้าง
3. DIRECT-INDIRECT LIGHTING คือ แสงขึ้นและลงเท่ากันโดยประมาณเกือบ 50% - 50% หรือแสงที่กระจายโดยรอบ
4. SEMI-INDIRECT หมายถึงแสงส่องขึ้น 60% - 90% โดยส่องลงด้านล่าง
5. INDIRECT หมายถึง แสงส่องขึ้นบนมากกว่า 90% โดยแทบไม่มีแสงส่องลงล่างเลย

ตารางความสัมพันธ์ระหว่างระยะห่างของดวงไฟ และความสูงของจุดติดตั้งจากพื้น (ส่องสว่างโดยตรง)

ความสูงของจุดติดตั้ง (ฟุต)	ระยะห่างระหว่างดวงไฟ (ฟุต)	พื้นที่/ดวงไฟ (ตารางฟุต)	ความสูงต่ำสุดที่ผลิตได้ (ฟุต)
8	7	89	8
9	8	64	8.5
10	9	81	9
11	10	100	10
12	11	121	10.5
13	12	144	11
14	14	196	12.5
15	16	256	14
16	18	324	15
18	20	400	16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

| ความสูงของจุด
ติดตั้ง (ฟุต) | ระยะห่างระหว่าง
ดวงไฟ (ฟุต) | พื้นที่/ดวงไฟ
(ตารางฟุต) | ความสูงต่ำสุดที่ผลิต
ได้ (ฟุต) |
|--------------------------------|--------------------------------|-----------------------------|-----------------------------------|
| 20 | 22 | 484 | 18 |
| 24 | 26 | 676 | 21 |
| 26 | 28 | 784 | 22 |
| 30 | 30 | 900 | 24 |

ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะห่างของดวงไฟ และความสูงของติดตั้งจากพื้น
(ส่องสว่างโดยทางอ้อม)

| ความสูงของ
เพดาน(ฟุต) | ระยะห่างระหว่าง
ดวงไฟ (ฟุต) | พื้นที่/ดวงไฟ
(ฟุต) | ระยะห่างจากจุดยอด
ดวงไฟถึงเพดาน(นิ้ว) |
|--------------------------|--------------------------------|------------------------|--|
| 9 | 9 | 81 | 24 |
| 9.5 | 10 | 100 | 26 |
| 10 | 11 | 121 | 28 |
| 10.5 | 12 | 148 | 30 |
| 11 | 12 | 148 | 30 |
| 11.5 | 13 | 169 | 34 |
| 12 | 13 | 169 | 36 |
| 13 | 13 | 169 | 36 |
| 14 | 14 | 196 | 36 |
| 15 | 15 | 225 | 42 |
| 16 | 16 | 256 | 24 |
| 18 | 17 | 289 | 42 |
| 20 | 18 | 324 | 48 |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

LIGHTING METHODS

A. COILING MANTED FITTINGS	(ชนิดติดเพดาน)
B. SUSPENDE OR PENDART FITTING	(ชนิดแขวน)
C. WALL BRANKETS	(ชนิดติดผนัง)
D. CETTING RECODDED UNITS	(ชนิดฝังซ่อนในเพดาน)
E. PORTABLE FITTINGS	(ชนิดเคลื่อนย้ายได้)

LIGHT DISTRIBUTION

1. DIRECT	แสงลงข้างล่างได้มากกว่า 90%
2. SEMI DIRECT	แสงลง 60-90% ที่เหลือเป็นแสงขึ้น
3. GENERAL DIRECT	แสงขึ้นและลง เท่ากันโดยประมาณ
4. SEMI-INDIRECT	แสงขึ้นข้างบนมากกว่า 90%
5. INDIRECT	แสงขึ้นข้างบนมากกว่า 90 %

W LIGHTING AND LAMPS

ไฟสีแดง (RED LIGHT)

ผนังสี

จะ เปลี่ยนเป็นสี

1. แดง	" แดงมากขึ้น
2. เหลือง	" ส้ม
3. เขียวอ่อน	" ออกเทา ๆ
4. เขียวเข้ม	" แดง เข้มเกือบดำ
5. ม่วง	" ม่วงแดง

การปรับอากาศ

ความมุ่งหมายในเรื่องของการปรับอากาศไม่เพียงแต่เฉพาะ เรื่องของการรักษา
ระดับอุณหภูมิเท่านั้น แต่หมายถึงการควบคุมทั้งระดับอุณหภูมิและความชื้นของอากาศให้อยู่ในระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น. ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งที่ต้องการ การปรับสภาวะอากาศหรือที่นิยมเรียกว่า การปรับอากาศส่วนมากเรามักเข้าใจว่าเป็นเรื่องของการทำความเย็นแต่อย่างเดียวยิ่งที่จริงแล้วเป็นการปรับสภาวะอากาศให้อยู่ในระดับหนึ่งที่ร่างกายของเราจะได้รับความสุขสบายมากที่สุด ไม่ว่าสภาวะอากาศของภายนอกจะหนาวหรือร้อนอย่างไร

เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ในแถบร้อน ในฤดูหนาวอากาศไม่หนาวจัดเหมือนประเทศที่อยู่ในแถบหนาว ดังนั้น การปรับอากาศในเมืองเราจึงเป็นการให้ความเย็นเสียมากกว่า ปัจจุบันการปรับอากาศเป็นหัวใจที่สำคัญอย่างหนึ่งต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นที่พักอาศัย อาคารธุรกิจ หรือในการประกอบกิจการต่าง ๆ โดยเฉพาะในอาคารธุรกิจ ซึ่งนอกจากจะเป็นการบริการต่อลูกค้าแล้ว อุณหภูมิที่เหมาะสมยังทำให้การดำเนินการต่าง ๆ ภายในมีประสิทธิภาพดีขึ้น โดยปกติอุณหภูมิที่เหมาะสมในประเทศไทยสำหรับร่างกายของคนเราที่สุดประมาณ 78 องศาฟาเรนไฮต์ (2)

จาก DIAGRAM ข้างบนเราจะแบ่งชนิดของเครื่องปรับอากาศออกได้ดังนี้

1. PACKAGE AIR COOLED AIR CONDITIONER ชนิดนี้รวมเอาอุปกรณ์ทั้งหมดไว้ในตู้เดียวกัน เช่น เครื่องปรับอากาศชนิดหน้าต่าง เหมาะสำหรับปรับอากาศในห้องเล็ก ๆ เช่น ห้องนอน ห้องทำงาน มีตั้งแต่ขนาด 0.5 - 5 ตันความเย็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. PACKAGE WATER COOLER เหมือนแบบที่หนึ่ง แต่ระบายความร้อนด้วยน้ำ

3. AIR COOLED SPLIT SYSTEM เครื่องปรับอากาศชนิดระบายความร้อนด้วยอากาศ แต่แยกเป็นสองหน่วย คือ FAN COLL UNIT (INDOOR UNIT) ซึ่งอยู่ภายในอาคารและ CONDENSING UNIT(OUT DOOR UNIT)อยู่นอกอาคาร ซึ่งแยก COMPRESSOR CONDENSOR ออกมาอยู่ภายนอก ทำให้ภายในห้องไม่มีเสียงรบกวน ชนิดนี้เป็นขนาดกลาง (1.5 - 60 ตัน)

4. AIR COOLED REMOTE CONDENSOR เหมือนชนิดที่ 3 เพียงแต่แยก CONDENSOR ออกมาอยู่ที่ OUT DOOR UNIT อย่างเดียวเท่านั้น

5. WATER COOLED SPLIT SYSTEM เหมือนชนิดที่ 3 แต่ระบายความร้อนด้วยน้ำ

ทั้ง 5 แบบเรียกว่าระบบ DIRECT EXPANSION หมายถึงให้อากาศผ่านโดยตรงโดยความเย็นได้จากน้ำยา FREAN (F12, F22)

6. CHILLED WATER SYSTEM เครื่องปรับอากาศชนิดใช้น้ำเย็นเป็นสื่อกลาง มี 2 แบบ

- AIR COLLED

- WATER COOLED

ระบบนี้จะมี CHILLER (ตัวทำความเย็น) สำหรับจ่ายไปใน FAN COIL ต่าง ๆ เพื่อให้ความเย็นโดยตรงในห้องนั้น ชนิดนี้เหมาะสมในโรงแรม โรงพยาบาล ซึ่งแต่ละห้องต้องการความเย็นไม่เท่ากัน เราสามารถจะ CONTROL อนุกรมได้ อีกแบบหนึ่งจะจ่ายน้ำเย็นไปใน AIR HANDING UNIT ซึ่งมีคุณสมบัติเหมือน FAN COIL UNIT แต่เป็นเครื่องใหญ่กว่ามาก จาก AIR HANDING UNIT จะต้องท่อนลม (DUCTS) ไปจ่ายความเย็นตามห้องต่าง ๆ ทั้งนี้ เราจะควบคุมอนุกรมจากจุดเดียว แบบนี้เหมาะสำหรับ OFFICE BUILDING

การคำนวณหาปริมาณความเย็นในการปรับอากาศ

ในการคำนวณหาปริมาณความเย็น เพื่อกำหนดขนาดของอุปกรณ์ทำความเย็นเพื่อปรับอากาศนั้น จำต้องมีข้อมูลต่าง ๆ คือ

- ความร้อนที่คายออกจากตัวคนที่ทำงานหรืออยู่ในบริเวณที่ปรับอากาศขึ้นอยู่กับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่อุณหภูมิและลักษณะการทำงานนั้น

- ความร้อนที่ถ่ายเทผ่านผนัง หลังคา หรือพื้นห้อง
- ความร้อนเนื่องจากอากาศที่ไหลแทรกซึมผ่านหน้าต่าง ประตูหรือรอยแยกต่าง ๆ
- ความร้อนจากอากาศบริสุทธิ์ภายนอกที่นำมาใช้ระบายอากาศ กำจัดกลิ่นควันบุหรี่
- ความร้อนจากหลอดไฟแสงสว่าง มอเตอร์ เครื่องจักรกลและเครื่องใช้ไฟฟ้า

ต่าง ๆ ที่ให้ความร้อนที่อยู่ภายในห้อง

- ความร้อนจากการแผ่รังสีความร้อนของดวงอาทิตย์ต่อผนัง หลังคา กระจกของ

ห้อง ฯลฯ

เมื่อได้ข้อมูลต่าง ๆ จากอาคารที่จะทำการปรับอากาศแล้ว ต้องนำข้อมูลต่าง ๆ มาคำนวณโดยละเอียด จะได้ปริมาณความเป็นไปที่ต้องใช้ในอาคาร และเราจะกำหนดขนาดของอุปกรณ์ทำความเย็นต่อไป

ระบบปรับอากาศ

การปรับอากาศ หมายถึงการควบคุมอุณหภูมิความชื้นและความบริสุทธิ์ของบรรยากาศในเนื้อที่จำกัด ที่ใดที่หนึ่ง ระบบปรับอากาศแบ่งเป็นส่วนต่าง ๆ ตามลักษณะการใช้งานได้ ดังนี้

- ส่วนอัดอากาศ หรือส่วนเพิ่มความดัน (COMPRESSOR)
- ส่วนระบายความร้อน (CONDENSING UNIT)
- ลิ้น-ลดความร้อน (EXPANSION VALVE)
- ส่วนทำความเย็น (FAN COIL UNIT) สำหรับเครื่องขนาดเล็กและ AIR HANDLING UNIT) สำหรับเครื่องขนาดใหญ่

หลักการทำความเย็นโดยทั่วไป

โดยทั่วไปจะประกอบด้วย วงจรน้ำยา ซึ่งมีอยู่ 2 ส่วน ส่วนหนึ่งจะมีความดันสูง และอีกส่วนหนึ่งจะมีความดันต่ำ โดยส่วนระบายความร้อนจะมีความดันสูงและส่วนทำความเย็นจะมีความดันต่ำ โดยมีคอมเพรสเซอร์คั่นอยู่ระหว่างภาคที่มีความดันต่ำ ไปยังภาคที่มีความดันสูง และลิ้นความดันจะอยู่ระหว่างภาคที่มีความดันสูงไปยังภาคที่มีความดันต่ำ ใช้น้ำยาเป็นตัวทำความเย็น

น้ำยา ก่อนที่จะผ่านลิ้นความดันจะอยู่ในสภาพเป็นของเหลวที่ความดันสูง เมื่อผ่านลิ้นลดความดันแล้ว จะแปรสภาพเป็นละอองน้ำยาที่มีความดันต่ำและจะระเหยกลายเป็นไอไปพร้อมกับดูดเอาความร้อนเข้ามา ทำให้ส่วนอื่น ๆ ข้างเคียงมีอุณหภูมิต่ำลง ตัวกลางที่ทำหน้าที่รับความร้อนจากส่วนทำความเย็น และช่วยระบายความร้อนออกจากส่วนระบายความร้อน จะเป็นลม หรือน้ำก็ได้ "ตัวกลาง" นี้ จะเป็นตัวกำหนดข้อแตกต่างระหว่างระบบปรับอากาศชนิดต่าง ๆ

ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

- ระบบ WINDOW SYSTEM
- SPLIT SYSTEM
- CHILLED SYSTEM ซึ่งแบ่งเป็นชนิดที่ระบายความร้อนด้วยน้ำ (CHILLED WATER SYSTEM) กับชนิดระบายความร้อนด้วยอากาศ เรียกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดในการออกแบบระบบปรับอากาศ

การปรับอากาศ

จุดประสงค์ของการปรับอากาศ คือการทำให้ภาวะอากาศคงที่ อุณหภูมิและความชื้นตามที่ต้องการ อากาศบริสุทธิ์ และมีการกระจายทั่วบริเวณที่ปรับอากาศ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ดังกล่าว จึงได้มีการออกแบบและใช้ระบบทำความเย็น

ระบบน้ำเย็นรวม

เนื่องจากระบบปรับอากาศสำหรับงานประเภทโรงแรม ซึ่งมีลักษณะการใช้งานต่อเนื่องตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องมีประสิทธิภาพและความคงทนสูง ขณะเดียวกันก็ต้องคำนึงถึงความประหยัดในเรื่องค่าใช้จ่ายการเดินเครื่อง และการซ่อมบำรุงรักษาด้วย ซึ่งระบบน้ำเย็นรวม (CENTRAL CHILLED WATER SYSTEM) จะเป็นระบบที่เหมาะสมที่สุดสำหรับงานประเภทนี้ ระบบดังกล่าวมีลักษณะการทำงาน พอสรุปได้ดังต่อไปนี้

ระบบน้ำเย็นรวม (CENTRAL CHILLED WATER SYSTEM) ประกอบด้วยเครื่องทำน้ำเย็น (CHILLER) ทำน้ำเย็นแล้วส่งตามเส้นท่อไปยังเครื่องส่งลมเย็น (AIR HANDLING UNIT) ซึ่งตั้งอยู่ตามจุดต่าง ๆ ในตัวอาคาร เพื่อทำความเย็น แล้วหมุนเวียนนำความร้อนที่ดึงจากจุดต่าง ๆ ดังกล่าวกลับไปยังเครื่องทำน้ำเย็น (CHILLER) แล้วระบายออกสู่บรรยากาศโดยใช้หอระบายความร้อน (COOLING TOWER) และมีระบบระบายอากาศให้มีการหมุนเวียนนำอากาศเสียออกและเพิ่มอากาศบริสุทธิ์เข้าสู่ระบบโดยใช้ FRESH AIR DUCT และ EXHAUST VENTILATOR

การแบ่งเนื้อที่ใช้สอย

ลักษณะการแบ่งเนื้อที่ใช้สอยของโรงแรม มองในแง่ของการออกแบบระบบปรับอากาศ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ประเภทบริเวณสาธารณะ ซึ่งได้แก่ห้องโถง ห้องอาหาร ห้องทำงาน เป็นต้น โดยทั่วไป จะแบ่งเขตตามความประสงค์ในการใช้งาน โดยใช้เครื่องส่งลมเย็น เครื่องส่งลมเย็นห้องละชุด ส่งลมโดยใช้ท่อลมเดี่ยว ยกเว้นบริเวณห้องโถง (LOBBY) และส่วนที่เป็น OPEN PLAN ซึ่งได้พิจารณาร่วมกับสถาปนิกแล้วมีความเห็นร่วมกันว่า เพื่อให้มีบรรยากาศแบบธรรมชาติ จึงจะ ไม่มีการปรับอากาศในห้องนี้ และให้ออกแบบตัวอาคารให้สอดคล้องกับทิศทางการหมุนเวียนของลม และให้มีการถ่ายเทอากาศโดยธรรมชาติ

2. ห้องพักแขก ซึ่งจะต้องเป็นแบบที่สามารถควบคุมภาวะอุณหภูมิและความชื้นตามความต้องการของแต่ละบุคคลได้ จึงใช้เครื่องส่งลมเย็น และอุปกรณ์ควบคุมห้องละชุด พร้อมระบบถ่ายเทอากาศ

จิตวิทยาและ โครงสร้างเกี่ยวกับการนำใบไม้

จิตวิทยาประกอบการออกแบบตกแต่งภายใน

การศึกษาจิตวิทยาประกอบการโครงการการออกแบบตกแต่งภายในอาคารนับเป็นสิ่งสำคัญที่จะขาดเสียมิได้ เพราะ เป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องพิจารณาควบคู่ไปกับขั้นตอนการออกแบบ ช่วยให้งานออกแบบเสร็จสมบูรณ์และมีบรรยากาศดีขึ้น และตอบสนองประโยชน์ใช้สอยให้กับโครงการได้อย่างเต็มที่

อิทธิพลของสภาพแวดล้อมที่มีต่อจิตวิทยา

มนุษย์เรายู่กับธรรมชาติมาเป็นเวลานานนับพันปีมาแล้ว โดยที่มนุษย์เรานั้นมีการรับรู้และตอบสนองสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติตลอดเวลา เช่น มีความรู้สึกร้อนหนาวเหมือน ๆ กันกับคนที่อยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมเดียวกัน ก็มีอิทธิพลต่อจิตใจมนุษย์ และบันดาลให้เกิดการกระทำในสิ่งใด ๆ ที่คล้ายคลึงกัน เช่น พืชเป็นส่วนประกอบของธรรมชาติ พืชมีสีเขียว มนุษย์ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในสีเขียวเป็นพิเศษโดยไม่รู้ตัว ในขณะที่เดียวกันเลือดของมนุษย์ก็มีสีแดง ดังนั้นสีแดงจึงให้ความรู้สึกที่น่ากลัวหวาดเสียวและอันตราย แต่ธรรมชาติก็ยังรวมเอาสิ่งที่แตกต่างกันเข้าไว้ด้วยกัน ทำให้เกิดความรู้สึกที่แปลกใหม่ไปได้อีกหลาย ๆ รูปแบบ เช่น ต้นไม้สีเขียวแต่มีดอกสีแดงผลสีแดง ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลทำให้จิตใจมนุษย์แปรปรวนไปในลักษณะอื่น ๆ ต่าง ๆ กันได้ ส่วนสภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แวดล้อมก็เป็นอีกประการหนึ่งที่มีผลต่อความรู้สึกทางด้านต่าง ๆ ของมนุษย์ได้ ที่มนุษย์ปรับตัวให้เข้ากับธรรมชาติจึงทำให้เกิดการสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิต สิ่งประดิษฐ์เหล่านี้เองทำให้เกิดรูปแบบการดำเนินชีวิตจึงกลายเป็นสภาพแวดล้อมของตัวมนุษย์เอง

เนื่องจากมนุษย์เราอาศัยอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม อยู่ร่วมกันได้โดยสันติ สิ่งเหล่านี้ก็คือกฎเกณฑ์ที่มนุษย์ต่างคิดค้นกันขึ้นมา ได้แก่ จารีตประเพณี ศาสนา กฎหมาย และหลักการเมือง เป็นต้น ทำให้เป็นกรอบจำกัดในการดำเนินชีวิตและการสร้างสรรค์ในทางวัตถุที่แตกต่างกันออกไปในสังคมของแต่ละกลุ่ม ทำให้เกิดความต้องการในการดำเนินชีวิตเป็นลักษณะ เฉพาะ อิทธิพลของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและทางวัตถุ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาทางจิตวิทยาขึ้น

อิทธิพลของสภาพแวดล้อมมีผลต่อจิตวิทยา อันเป็นผลที่จะต้องคำนึงถึงในเบื้องต้นของการออกแบบ คือ

1. อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ
2. อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทางวัตถุ
3. อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทางสังคม

ประสาทรับรู้ของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ

จิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบตกแต่งภายในนั้น มนุษย์สามารถที่จะรับรู้ได้ทางประสาทที่สำคัญ คือ

1. นัยน์ตา ซึ่งสามารถรับ สี แสง และรูปทรง
2. หู ซึ่งสามารถรับเสียง
3. ผิวหนัง ซึ่งสามารถให้ความรู้สึกเกี่ยวกับอุณหภูมิ

ประสาทสัมผัสทางนัยน์ตาสัญญะที่สุดที่จะให้ความรู้สึทางด้านจิตใจมนุษย์ผู้อยู่อาศัย และเมื่ออยู่อาศัยแล้วก็ย่อมมีการสัมผัส การสัมผัสกับรูปร่างวัตถุ หรืออุณหภูมิมีความสำคัญรองลงมาในกรณีที่ไม่สามารถใช้นัยน์ตาได้อย่างเต็มที่ ประสาทหูสำคัญในด้านความรู้สึกบันเทิง ซึ่งเป็นที่สร้างความสุขให้แก่มนุษย์ในแง่การอยู่อาศัยเช่นกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างประสาททั้งสามกับการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบจัดได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของศิลป์ ซึ่งเป็นการรวมเอาจิตรกรรมและ ประติมากรรมมาสัมพันธ์กับความเป็นอยู่ของมนุษย์ ดังนั้นองค์ประกอบของสิ่งเหล่านี้จึง เป็นสิ่ง ที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์ในด้านจิตวิทยา ซึ่งเป็นผลที่นำมาพิจารณาในการออกแบบได้ องค์ ประกอบดังกล่าวคือ

1. เส้น (LINE)
2. สี (COLOUR)
3. แสงและเงา (LIGHT AND SHADOW)
4. มวลและรูปทรง (MASS AND FORM)
5. ช่องว่าง (SPACE)
6. พื้นผิว (TEXTURE)
7. ลาย (PATTERN)

1. เส้น

คือสิ่งแสดงขอบเขตของวัตถุและสามารถแสดงอารมณ์ เป็นตัวทำให้เกิด FORM ใน ขั้นแรกและทำให้ SENSE เปลี่ยนแปลงไป

ลักษณะของ เส้นมีหลายชนิดคือ

- เส้นตรงตั้ง (VERTICAL LINE) แสดงถึง ความมั่นคง ความสูงและตรง สง่า ภูมิฐานมั่นคง เช่น เสากрик

- เส้นตรงราบ (HORIZONTAL LINE) แสดงถึง ความราบเรียบยาวและกว้าง คลายความรู้สึกสงบ

- เส้นโค้ง (CURVE LINE) แสดงถึง ความอ่อนหวาน นุ่มนวล

- เส้นเฉียง (DIAGONAL) แสดงถึง ความเอียง ไม่ตรง ล้ม

- เส้นซิกแซก (ZIG-ZAG) แสดงถึง ความขยุกขยิกและรุนแรง

- เส้นลูกคลื่น (WAVE LINE) แสดงถึง ความเคลื่อนไหว

- เส้นกากบาท (CROSS LINE) แสดงถึง ความรู้สึกขัดแย้ง

- เส้นขดกลม (CIRCLE LINE) แสดงถึง ความรู้สึกหมุนเวียน มึนงง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สี

เกิดผลทางจิตวิทยาโดยสัมผัสทางจักขุ ทำให้เกิดความรู้สึกภายใน

3. แสงและเงา

เป็นคำทำให้เกิดน้ำหนัก แบ่งน้ำหนักได้ถึง 1 ระดับ เกิดจากความสูง-ต่ำของวัตถุ

4. มวลและรูปทรง

รูปทรง คือ ปริมาตรที่กินพื้นที่ในอากาศ

มวล คือ ปริมาตรซึ่งเป็นรูปแบบทรงธรรมชาติ หรือเรขาคณิตที่ละเอียดซับซ้อนกว่า

5. ช่องว่าง

คือ เนื้อที่ว่างเปล่าที่เกิดจากการจัดเส้น สี แสง เงา และรูปทรง เป็นช่องว่างที่
ให้ประโยชน์แก่รูปทรงนั้น ๆ

6. ผิว

คือ ลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ แก่ผู้พบเห็นทางกาย คือ การสัมผัสและทาง
ใจ คือ ทำให้ยากติดตาม เลื่อนมือและเคาะพ่นมือ

7. ลาย

คือ ลักษณะการใช้เส้น สี แสง เงา มวล รูปทรง ช่องว่าง และผิวมารวมกัน ลาย
ในการออกแบบต้องพอดี ไม่มากหรือน้อยจนเกินไป มิฉะนั้นแล้วจะก่อให้เกิดความรู้สึกที่
สบายตาอึดอัด หรือเว้งว่างจนเกินไป

สีในงานออกแบบสถาปัตยกรรม

ในงานสถาปัตยกรรม ไม่ใช่จะหมายถึงความถึงเนื้อสีเท่านั้น แต่มีความ
หมายครอบคลุมไปถึงสีสัมผัสของวัสดุตามธรรมชาติด้วย สีในงานสถาปัตยกรรม แตกต่างจาก
สีในงานจิตรกรรมเพราะ เกี่ยวข้องกับรูปร่างและช่องว่างของอาคารเพื่อเน้นรูปร่างของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาคารที่เกิดจากวัสดุก่อสร้างชนิดต่าง ๆ ประสมประสานกัน ใช้งานที่ออกแบบมาเป็นงานสถาปัตยกรรมที่ดี

สิ่งที่ใช้ตกแต่งภายนอกอาคารนั้นดินฟ้าอากาศจะมีอิทธิพล ต่อการใช้ซึ่งส่วนใหญ่มักจะใช้ให้คล้ายตามบรรยากาศในประเทศไทย ซึ่งเป็นประเทศที่อยู่ในโซนร้อนจึงนิยมใช้สีฉูดฉาดและสดใสกับอาคารทางศาสนา เช่น วัดวาอาราม โบสถ์ วิหาร ฯลฯ เพื่อก่อให้เกิดความศรัทธา ศักดิ์สิทธิ์ เมื่อสีเหล่านี้กระทบกับแสงอาทิตย์ ภายนอกของประเทศแถบสแกนดิเนเวียซึ่งนิยมทาสีคล้ำให้ตัดกับสีท้องทุ่งนา เพื่อแสดงความโดดเด่นของอาคารให้แยกจากธรรมชาติ

ส่วนสีที่ใช้ตกแต่งภายในอาคารบ้านเรือนนั้น จะขึ้นอยู่กับประโยชน์ใช้สอยของห้องแต่ละห้อง ซึ่งต่างกันออกไป ในประเทศไทยเป็นเมืองร้อน ดังนั้นจึงนิยมทาสีเย็น ๆ กับห้องภายในอาคาร และถึงแม้ว่าแต่ละห้องจะแตกต่างกันไปก็นิยมให้สีกลมกลืนกัน เพราะแลดูไม่เบื่อกว่า ผิดกับบ้านค้าที่นิยมใช้สีสด เพื่อความสะดุดตา

ความสำคัญของการใช้สี

จากการรายงานการค้นคว้าของศาสตราจารย์ พาเมอร์ ได้กล่าวว่ามนุษย์ต้องใช้พลังงานของร่างกาย ทางประสาทและจิตใจ ถึงร้อยละ 25 และประสาทสัมผัสทั้ง 4 ของมนุษย์ ได้แก่

1. ประสาทตา รับรู้ในการมองเห็นร้อยละ 87
2. ประสาทหู รับรู้ในการมองเห็นร้อยละ 3.7
3. ประสาทผิวหนัง รับรู้ในการมองเห็นร้อยละ 1.5
4. ลิ้น รับรู้ในการมองเห็นร้อยละ 1

สีจัดว่าเป็นสิ่งเร้าภายนอก (EXTERNAL STIMULUS) ก่อให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ เช่น ตื่นเต้น กระวนกระวาย สดชื่น เศร้าหมอง เหนื่อยล้า เช่น ในฤดูหนาวที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อากาศเป็นจลน์แล้วเข้าไปอยู่ในห้องสีปูนแห้งจะรู้สึกอบอุ่นขึ้น ที่เกิดความรู้สึกเช่นนี้ก็ เพราะ สีเป็นสิ่งที่เราที่มีอิทธิพลต่อระบบประสาทนั่นเอง

สีมีอิทธิพลต่อมนุษย์มากในด้านจิตวิทยาเพราะอาจเป็นเหตุให้เกิดอารมณ์ เปลี่ยนแปลงได้หลายอารมณ์ ผู้ที่ใช้สีผิดอาจไม่ควรลืมข้อนี้ เพราะการใช้สีคล้อยไปตามหน้าที่และประโยชน์ใช้สอยทำให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้นและบางครั้งก็ช่วยลดความบกพร่องต่าง ๆ ได้ด้วย เช่น ทำให้ห้องที่ร้อนอบอ้าวคลายความรู้สึกร้อนลงได้

สี ๆ หนึ่ง อาจทำให้อาคารแลดูหนักหรือเบา ร้อนหรือเย็นใกล้เคียงหรือไกล บางครั้งยังสามารถปิดบังส่วนที่น่าเกลียดของอาคารหรือเน้นส่วนที่งดงามของโครงสร้าง ได้อีกด้วย ห้องเล็กอาจดูเป็นห้องใหญ่หากใช้สีที่อ่อน เพดานที่มีสีอ่อนก็ช่วยทำให้รู้สึกไม่ตูดตันมากนัก

ในการใช้สีทางสถาปัตยกรรมเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เพราะต้องใช้เนื้อที่ที่กว้างมาก จึงต้องคำนึงถึงเรื่องขนาดของอาคารด้วย เป็นต้นว่า ในเนื้อที่กว้าง ๆ ไม่ควรทาด้วยสีสด (FULL INTENSITY) นอกจากจะถูกลดค่าของสีลงให้หมด ในขณะที่เดียวกันก็ควรจะคำนึงถึงเฉดภาพของสี ละควรใช้สีแต่อย่างใด แต่ให้มี VARIATION ของ VALUE และ INTENSITY ให้มากจะดูดีกว่า

องค์ประกอบของการใช้สีในงานสถาปัตยกรรม

ในการใช้สีกับงานสถาปัตยกรรม ควรพิจารณาถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. หน้าที่และประโยชน์ใช้สอยของสถานที่นั้น

การใช้สีให้สอดคล้องกับหน้าที่และประโยชน์ใช้สอยของสถานที่ เพราะหน้าที่ของสถานที่จะเป็นสิ่งบ่งบอกวัตถุประสงค์ ความต้องการ บรรยากาศ กิจกรรมที่เป็นขั้นตอน รวมทั้งความต้องการในการส่งเสริมเอกลักษณ์ของอาคารนั้น

+

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ 2. ผู้ใช้และผู้ผลิตควรร่วมกันของผู้ใช้แปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้สีให้สอดคล้องกับจุดที่มีความสำคัญ เพราะผู้ใช้จะได้รับจากการออกแบบ ดังนั้นจึงควรมุ่งศึกษาถึงหลักจิตวิทยาของผู้ใช้ กิจกรรมที่กระทำ พร้อมทั้งลักษณะพิเศษเฉพาะตัวของผู้ใช้อีกด้วย เพื่อการสนองตอบที่ตรงเป้าหมาย

3. ลักษณะทางสถาปัตยกรรม

ลักษณะทางสถาปัตยกรรม เป็นข้อสำหรับการออกแบบ เพราะสถาปนิกเป็นผู้ที่ทำให้อาคารที่ออกแบบนั้นมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว การออกแบบจึงจะต้องไม่ทำลายลักษณะทางสถาปัตยกรรม หากแต่จะต้องพิจารณาเพื่อเสริมให้เอกลักษณ์ และลักษณะของอาคารเด่นชัดขึ้นไปอีก โดยควรคำนึงถึง

- รูปร่างและลักษณะของอาคาร : การใช้สีจะต้องระมัดระวัง มิให้ขัดอุปสรรคในการออกแบบรูปร่างของอาคารผิดไป เช่น อาคารทางราชการมักจะวางลักษณะสมดุลย์แบบเท่านั้น เพื่อแสดงความมั่นคง การใช้สีจะต้องออกแบบให้คล้องตามลักษณะนั้น หรืออาคารที่มีขนาดใหญ่ก็ไม่ควรใช้สีฉูดฉาดมาก เป็นต้น
- โครงสร้างของอาคาร : การใช้สีมีผลกระทบถึงโครงสร้างของอาคาร เช่น โบสถ์ไทยสมัยก่อน มักจะแต่งด้วยจิตรกรรมฝาผนัง เพราะเป็นอาคารที่บั่นผนังเป็นหินใหญ่ด้วยเหตุผลทางโครงสร้างแบบกำแพงรับน้ำหนัก จึงใช้งานจิตรกรรมช่วยไม่ให้ดูทึบตันจนเกินไป
- วัสดุ : การใช้สีจะต้องไม่ทำลายหรือเปลี่ยนแปลงสีของวัสดุที่ใช้ในงานสถาปัตยกรรม เพราะสีจากเนื้อวัสดุมีคุณค่าเฉพาะตัวอยู่แล้ว

4. ลักษณะที่ตั้งและสภาพแวดล้อม

เพื่อให้อาคารมีลักษณะเหมาะสมกับบรรยากาศทั่วไปโดยรอบ จึงควรวางโครงสร้างให้คล้องตามสภาพแวดล้อม แม้จะต้องการให้อาคารดูเด่นก็ตาม เพื่อไม่ให้สภาพแวดล้อมทั่วไปต้องเสียบรรยากาศ

+

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำเอกสารนี้ไปใช้ในการเรียนรู้อื่นๆ หรือการนำข้อมูลไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้จัดทำเอกสาร

เช่น การผสมสีที่ต่างวรรณะเข้าด้วยกัน การลดค่าความสดของสีลง การเน้นด้วยสี ฯลฯ
จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้ใช้สีในการออกแบบควรจะได้ค้นคว้าในเรื่องเหล่านี้ให้เพียงพอเสียก่อน

การสะท้อนแสงของสี

ประเทศไทยแถบร้อน มีแสงสว่างแรงกล้าตลอดปี จะต้องมีการควบคุมหรือ
กรองแสงให้เหมาะสม ในการใช้สีในอาคารจึงควรจะได้ทราบถึงค่าอัตราการสะท้อนแสง
ของสีต่าง ๆ ในอาคารด้วย ดังรายการต่อไปนี้

สี	อัตราการสะท้อนแสงร้อยละ
ขาว	80 - 90
งาช้าง	70 - 80
เหลือง	65 - 80
ครีม	65 - 75
ชมพูอมม่วง	60 - 65
เหลืองปนน้ำตาล	55 - 65
ชมพู	40 - 70
เทา	35 - 50
ฟ้า	35 - 50
สี	อัตราการสะท้อนแสงร้อยละ
เขียวอ่อน	25 - 50
เขียวแก่	15 - 25
แดง	15 - 25
น้ำตาลแก่	10 - 20+

ในการออกแบบสีสำหรับห้องเรียน ห้องทำงาน ที่เหมาะกับอาคาร ควรให้ความเหมาะสมในการกระจายแสงดังนี้

เพดาน	คิดเป็นร้อยละ	70 - 90
ผนัง	"	50 - 70
ผนังตอนบนเพดาน-ขอบล่างหน้าต่าง	"	70 - 80
ผนังตอนล่างใต้ขอบหน้าต่างลงมา	"	50 - 60
บัว เชิงผนัง	"	40
โต๊ะและเก้าอี้	"	35 - 50
พื้น	"	35 - 50
กระดานดำ	"	20

ข้อสังเกต : เพดานจะใช้สีอ่อนที่สุด พื้นสีแก่ที่สุด และผนังสีปานกลาง

จิตวิทยาของสี

1. สีอุ่น (WARM COLOR) ได้แก่ สีเหลือง สีแดง สีส้ม ทำให้เกิดความรู้สึกพิเศษ ก้าวร้าว คึกคัก ก่อให้เกิดอารมณ์ ตื่นเต้นเสมอ ซึ่งตรงกันข้ามกับสีเย็น (COLD COLOR) เช่น สีฟ้า น้ำเงิน ที่ทำให้รู้สึกถึงความสันโดษ ความนิ่งเฉย ความสงบเงียบ

2. ผู้หญิงส่วนใหญ่ชอบสีแดง ม่วง เขียว แสดและเหลือง

3. ผู้หญิงส่วนใหญ่ชอบสีแดง และผู้ชายส่วนใหญ่ชอบสีน้ำเงิน

4. ผู้หญิงจะมีความรู้สึกต่อสีต่าง ๆ ได้เร็วกว่าผู้ชาย

5. การใช้สีร่วมกันมีอยู่ 3 แบบที่นิยมใช้ คือ+

- การใช้สีที่ตัดกัน (CONTRAST)

- การใช้สีที่กลมกลืนกัน (HARMONY)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ - การใช้สีที่เป็นสีเดียวแต่มีคุณค่าอ่อนแก่ต่างกัน (VALUE) ระเบียบด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในแง่ของจิตวิทยา ได้กำหนดสีปฐมภูมิขึ้น 4 สี คือ

แดง (RED)

เขียว (GREEN)

น้ำเงิน (BLUE)

เหลือง (YELLOW)

และกำหนดสีขั้นทุติยภูมิอีก 4 สี คือ

ม่วง (PURPLE)

เขียวหางนกยูง (YELLOW-GREEN)

ส้ม (ORANGE)

และ ในบรรดาสีเหล่านี้ได้แยกออกเป็นวรรณะใหญ่ ๆ 2 วรรณะ คือ
สีอบอุ่น เป็นสีที่มีช่วงคลื่นยาว คือสีแดงและเหลืองหรือสีเชิงประกอบที่มีสี
ทั้งสอง เจือปนอยู่ สีอบอุ่น เมื่อจ้องมองดูจะรู้สึกเหมือนเคลื่อนใกล้เข้ามา

สีเย็น เป็นสีที่มีช่วงคลื่นสั้น คือ สีเขียวและน้ำเงิน และสีเชิงประกอบที่มีสีทั้งสอง
เจือปนอยู่ สีเย็นเมื่อจ้องมองจะรู้สึกเหมือนว่าเคลื่อนห่างออกไป

ความรู้สึกของมนุษย์ต่อสีต่าง ๆ

สีแดง	ทำให้รู้สึก	อบอุ่น ร้อนแรง กระตุ้นให้ตื่นตัว นึกกลัว เช่น เลือด
สีส้ม	"	เร้าใจ อบอุ่น ค่อนข้างร้อนแรง และบาดตา
สีชมพู	"	ร่าเริง บริสุทธิ์ ไร้เดียงสา
สีเหลือง	"	ร่าเริง เบิกบาน ปรารถนาเรื่องและเกิดผลกำไร
สีเขียวย	"	ชุ่มชื้น กระปรี้กระเปร่า สดชื่นมีชีวิตชีวา
สีน้ำเงิน	"	สง่าผ่าเผย ว่างเวก สงบเยือกเย็นลึกซึ้ง เยือกเย็น
สีม่วง	"	สงบเยือก หดหู่ เงียบชา เยือกเย็นสาตา

เอกสารนี้เสี้นำคาลที่สงวนไว้สำหรับการใช้บ่อ่นเนื้อแห่งนี้และมันคงและเสรีำนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและข้อมูลในเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีขาว " บรวิสุทธิ สุภาพ เกียนคิยศ สันติภาพ
 สีดำ " เจียบเหงา เศร้าใจ ต่ำช้า ความกลัว ความตาย

การศึกษาลักษณะของสี เกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อสีบางสีกับการนำไปใช้

สีแดง ให้ความรู้สึกมันทั้งสมบูรณ์ ขวนลุ่มหลง การใช้สีกุณสีแดงแต่เพียงเล็กน้อยจะทำให้เป็นตัวเด่น สำหรับภายในอาคาร สีแดง ไม่เพียงแต่ให้ความรู้สึกตื่นเต้นเท่านั้น แต่ให้ความรู้สึกเร้าใจได้เหมือนกัน นอกจากนี้ยังสามารถจะเป็นภัยทางด้านจิตวิทยาได้ เช่น ดวงไฟสีแดงที่ใช้ในการอัศวรูป จะมีความรู้สึกว่าปวศิศริยะและตายได้ แม้ว่าจะใช้อย่างถูกต้อง และใช้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

สีเหลือง ให้ความรู้สึก ว่าเรงสดใส สีเหลืองอ่อนจะให้ความรู้สึกของความสะอาด ความสว่าง สีเหลืองเข้มมากจะทำให้สมองเกิดความหุงคหังคได้ สีเหลืองที่ใกล้ไปทางสีส้มจะมองดูคล้ายของเทียมและคล้ายกับของเล่นสมัยใหม่ที่ตกแต่งไว้อย่างเรียบร้อย จะใช้ได้เพียงจำนวนน้อย เช่น บานประตู เสื้อผ้าของเด็ก ซึ่งผนังเป็นสีเทาอ่อน ๆ สีเหลืองเนย BUTTER YELLOW ทำให้ห้องที่มีติดดูสว่างขึ้น สีเหลืองเขียว YELLOW GREEN ช่วยในด้านความเป็น

+

สีเขียว ไม่ทำให้ดวงตาเวลามอง ไม่ใช้ใกล้กับสีแดงในจำนวนเท่ากัน สีเขียวให้ความสดชื่นกระชุ่มกระชวยเสมอ และให้พักสายตาได้โดยธรรมชาติจะใช้สีเขียวเป็นสีที่ส่งเสริมทุก ๆ สิ่ง ให้ดูสดชื่น สีเขียวสมควรใช้ในการนำความหมายบางอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ก่อนแล้วแต่ไม่มีการพิมพ์ออกให้หรือสี เขียวแก่ในส่วนนั้นส่วนมากจะใช้ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งได้เป็นอย่างดีในการเน้นสีพื้น ที่นิยมสำหรับใช้สีลงไป

เรือน ทำด้วยไม้เมเปิลหรือไม้สัก
สีเขียวสดใส ให้ความรู้สึกสดชื่น

สีน้ำเงิน สีน้ำเงินเข้ม ให้ความรู้สึกสงบและลึกซึ้ง น้ำเงินอ่อน เช่น
สีน้ำเงินหรือฟ้า มีความสดใสของสีเขียวอยู่ด้วย แม้ว่าจะ
ปราศจากตัวสีเขียวก็ตาม สำหรับผนังและเฟอร์นิเจอร์
สีฟ้าและสีที่ใกล้เคียงกับน้ำ หรือสีน้ำเงินที่ใช้มากเกินไปจะทำ
ให้เกิดความไม่เบิกบาน
สีน้ำเงินอมเขียว ให้ความรู้สึกตื่นเต้น เช่น แสงโพล การ
แพนหางของนกยูง เป็นสีที่มีเสน่ห์ดึงดูด

สีกลุ่มดำ เทา ขาว เรียกว่าสีเอกรงค์ ไม่ควรใช้รวมกันระหว่างแม่สี
(น้ำเงิน เหลือง แดง)

สีขาว ให้ความรู้สึกสะอาด บริสุทธิ์ ระบุงการใช้ในห้องครัวที่เป็น
สีขาวทั้งหมดของห้องนี้
สีขาวนี้จะใช้ในโครงการระบายสีของความเรียบร้อย สดชื่น

สีดำ การใช้สีดำบ้าง ขาวบ้าง ในพื้นที่รวมกับสีอื่น ๆ จะทำให้
เกิดความกระปรี้กระเปร่า และทำให้เกิดความมีชีวิตชีวา
เริง เมื่อสีดำและสีขาวมีความกดดัน นำมาให้กับสีอื่น ๆ สี
เทา สามารถให้เป็นสถานที่ขบถาบาล เป็นต้น ดังนั้น การ

ใช้สีจึงต้องให้ให้คล้องไปกับประโยชน์ใช้สอย

การให้แสงสว่างก็เป็นสิ่งสำคัญ ในห้องมืดอาจใช้สีที่สว่างจะช่วยให้ห้องดูสว่างขึ้นสำหรับ
ห้องที่สว่างเกินไป อาจใช้สีให้มันลง ช่วยให้ความสดชื่นได้ ชาวอียิปต์ระบายสีทองคน
ด้วยสีสดเพราะภายในวิหารเป็นสถานที่ที่มิดครึม ความมืดช่วยเปลี่ยนสีสด ๆ ให้จางลงได้เป็น
อย่างดี ห้องกว้างมากไปหรือแคบเกินไป อาจแก้ไขให้แคบลงหรือกว้างขึ้นได้ด้วยการใช้สี
ไม่ประเภท RECEDING ซึ่งเป็น TINT จะดูแคบลง ส่วนสีที่เป็น SHADE ที่จะทำให้ดูกว้างขึ้นด้วย

ผ้าฝ้ายเขียว

ผนังสี

จะ เปลี่ยนเป็นสี

1. แดง (RED)	เทาอมน้ำตาล
2. เหลือง (YELLOW)	เขียว (GREEN)
3. เขียวเข้ม (DARK GREEN)	เขียวยิ่งขึ้น (MORE INTENSE GREEN)
4. ม่วง (PURPLE)	GRAY BLUE GREEN
5. ส้ม (ORANGE)	เหลืองอมเทา (GRAY YELLOW)
6. น้ำเงิน (BLUE)	เขียวอมน้ำเงิน (BLUE GREEN)

ผ้าฝ้ายแดง

ผนังสี

จะ เปลี่ยนเป็นสี

1. แดง (RED)	แดงมากขึ้น (INTENSE RED)
2. เหลือง (YELLOW)	ส้ม (ORANGE)
3. เขียวอ่อน (LIGHT GREEN)	เทา (MORE GRAY)
4. เขียวเข้ม (DARK GREEN)	แดงเข้มเกือบดำ
5. ม่วง (PURPLE)	ม่วงแดง (RED VIOLET)
6. ส้ม (ORANGE)	แสด (RED ORANGE)
7. สีน้ำเงินอ่อน (LIGHT BLUE)	ม่วงอ่อน (LIGHT PURPLE)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้ไฟสีเหลืองอมน้ำตาล

หนังสือ	จะ เปลี่ยนเป็นสี
1. แดง (RED)	ส้ม (ORANGE)
2. เหลือง (YELLOW)	เหลืองจัดขึ้น (AMBER OR HIGH VALUE)
3. น้ำเงินอ่อน (LIGHT BLUE)	เทาหรือเทาอ่อน (GRAY GREEN)
4. เขียวเข้ม (DARK GREEN)	เขียวออกเทาหรืออ่อนกว่า (GRAY OR LOW VALUE)
5. เขียวอ่อน (LIGHT GREEN)	เขียวออกเทาหรือจัดกว่า (GRAY GREEN)
6. ม่วง (PURPLE)	ม่วงแดงหรืออ่อนกว่า (RED VIOLET LOW VALUE)
7. ส้ม (ORANGE)	สีส้มค่อนข้างเหลือง (YELLOW ORANGE)
เสียง	

เสียงที่เกิดขึ้นในโครงการโรงแรมถาวร บาล์ม บีช ซึ่งตั้งอยู่ชายทะเล จะเป็นเสียงตามธรรมชาติ คือ เสียงลม เสียงคลื่น ซึ่งเสียงที่กล่าวมานี้เป็นเสียงที่ผู้มาพักผ่อนมักต้องการได้ยิน เป็นการเสริมบรรยากาศการพักผ่อนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ส่วนเสียงจากภายนอกอื่น ๆ ที่เป็นเสียงรบกวนก็มีน้อยมาก เนื่องจากสถานที่ตั้ง ตั้งอยู่ไกลจากชุมชน

ดังนั้น ปัญหาในเรื่องเสียงที่จะส่งผลกระทบต่อโครงการนี้จึงมีน้อยมาก ซึ่งอาจสรุปได้ว่าไม่มีปัญหาจากเสียงเลย ก็ว่าได้

ระบบเสียงภายใน

จัดเสียง 3 ระบบ 5 สถานี แตกต่างกันตามโอกาสและลักษณะความต้องการใช้งาน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. INTERNAL MUSIC SYSTEM คือการจัดเสียงเพลงภายในโรงแรม โดยทางโรงแรมเป็นผู้จัดรายการเอง มี 2 CHANNEL คือ

1.1 JAZZ MUSIC CHANNEL

1.2 CLASSIC MUSIC CHANNEL

2. FM CHANNEL คือเป็น Open circuit กับสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย รายการตามปกติ มีให้เลือก 2 CHANNEL

3. EMERGENCY SOUND SYSTEM คือระบบใช้เสียงในกรณีพิเศษ เช่น ระบบโทรศัพท์ (โทรศัพท์อัตโนมัติ) สัญญาณไฟไหม้

หลักการจัดระบบเสียงภายในห้อง

วัสดุที่ใช้เก็บเสียงภายในมีความสำคัญอย่างหนึ่งที่ได้นำมาใช้ในการตกแต่งภายในภัตตาคาร ซึ่งนำมาบุเพดานส่วนหนึ่งเป็นบุทาสี

วัสดุที่มีคุณสมบัติในการดูดกลืนเสียง (SOUND ABSORBING MATERIALS) วัสดุที่สร้างชนิดต่าง ๆ จะมีคุณสมบัติในการดูดกลืนเสียงได้ไม่มากก็น้อย ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของผนัง ความหนา ความแน่นของวัสดุ สำหรับวัสดุที่ใช้กันโดยทั่วไป เช่น ผนังก่ออิฐฉาบปูน หน้าต่างพื้นไม้จะดูดเสียงได้น้อยมาก วัสดุที่มีส่วนช่วยในการดูดเสียงได้เป็นอย่างดี ได้แก่ ม่าน เครื่องเรือน พรม และคน

วัสดุช่วยเก็บเสียงที่หาขายแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ประเภทแผ่นสำเร็จรูป ซึ่งรวมทั้ง ACOUSTICAL TILE เช่น พวกเซฟวิงบอร์ด เป็นวัสดุที่ทาสีพูนและมีวัสดุเก็บเสียงอยู่ด้านหลัง

2. พวกฉาบหรือพ่น เป็นพลาสติกและวัสดุที่มีรูพูน (FIBER) ต่าง ๆ ใช้ฉาบหรือพ่น SPRAY มุมผนัง, ฝ้า, เพดาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ชนิดของแผ่นยึนหยุ่นได้ เช่น วัสดุจาก MINERAL WOOL WOOL WOOL GLASS FIBERS

วัสดุที่ใช้กันอยู่ทั่วไป มีสัมประสิทธิ์ของการดูดกลืนเสียงที่มีความถี่ 512 เฮิรตซ์ ดังต่อไปนี้

- พรม	1.20
- ผ้าม่านหนา	0.4 - 0.6
- PLASTER	0.025
- คน (ผู้ใหญ่)	0.44
- ไม้ที่ทาสีน้ำมันวานิช	0.03
- กระจกหรือแก้ว	0.36
- แก้วอิฐ	0.30

เสียงที่วิ่งไปมาในห้อง (ROOM PLUTTER) มักเกิดจากห้องที่มีผนัง 2 ด้าน ขนานกับเสียงวิ่งไปมาระหว่างกำแพง 2 ด้าน ทำให้เกิดเป็นเสียงสะท้อนได้ วิธีแก้ อาจทำให้ กำแพงไม่ขนานกันโดยการแขวนรูป มีทั้งวางหนังสือ หรือทั้งวางของต่าง ๆ วัสดุที่ขรุขระ โต๊ะ ตู้ ม่านเป็นริ้ว ๆ จะช่วยให้ ROOM PLUTTER หายไปได้

เสียงรบกวนที่เกิดภายในอาคาร เช่น พัดลม หรือเครื่องปรับอากาศมีวิธีแก้ ปัญหาดังต่อไปนี้

1. วัสดุที่ดูดซับเสียง ทำหน้าตาต่างกระจก 2 ชั้นเพื่อป้องกันที่แทรกผ่าน ตรงรอยต่อของประตูและหน้าต่าง โดยใช้วัสดุพวกสีกหลาด ยางปิดส่วนที่โหว่
2. โครงสร้างของพื้น เช่น การปูพื้นบนคอนกรีต การทำบนพื้นคอนกรีต เช่น CORK BOARD กระเบื้องยาง พรม
3. การทำฝ้าเพดาน ฝ้าเพดานชนิดแขวน ควรให้มีจุดแขวนน้อยที่สุดให้ยึดหยุ่นได้ เช่น เหล็กเส้นลวด เพื่อไม่ให้เป็นสื่อถ่ายโอนทอดความสั่นสะเทือนมาสู่เพดาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ป้องกันเสียงทางหลังคา โดยทาสีหลังคาให้สูงมี AIR SPACE ตรงช่องระหว่างหลังคากับฝ้าเพดาน หรือทาสีหลังคา 2 ชั้น หลังคาคอนกรีตสามารถป้องกันเสียงได้ถึง 45-50 หลังคามุงกระเบื้องและมีฝ้าเพดานห้องกันเสียงได้ 15-40 กระเบื้องแผ่นเล็กเก็บเสียงได้ดีกว่าแผ่นรีด

ค่ากำหนดเสียงที่สำคัญของระดับเสียง

การสอดแทรกของระดับเสียงในการสนทนาเจียบ ๆ	45 DECIBELS
ระดับเสียงสูงสุดสำหรับสำนักงานทั่วไปที่ทำงานสบาย	50
ระดับเสียงเกิดจากการระเบิดติดต่อกัน	80
การสูญเสียในการได้ยินจากการระเบิดเป็นเวลานาน	94
เสียงที่เป็นอันตรายต่อการได้ยิน	100
การลดค่าของเสียงสำหรับผนังบางชนิด (ซึ่งผนังเป็นโครงสร้างที่เป็นแท่งตัน) คือ	
1 กระเบื้องยิบซีมฉาบสองด้าน	38 DECIBELS
2 แบบขัดและฉาบปูน	34
3 กระเบื้องยิบซีมโครงสร้างเหล็กซึ่งมี	ทุกที่ยึดหยุ่น
ด้านหนึ่งได้ พร้อมฉาบปูน 2 ด้าน	52
4 ก่ออิฐ	45
โครงสร้างไม่มีรูปคดเคี้ยว (กำแพง 2 ชั้น)	48
ประตูม้วน	20
2" 4" โครงมีไม้อัดดี 2 ด้าน	25
แบบผนังเคลื่อนย้ายได้คุณภาพกลาง เหล็กเสาแบบรูป	
สี่เหลี่ยมมุมฉาก	35 DECIBELS
ผนังเคลื่อนย้ายได้แบบเหล็กคุณภาพสูง โดยมีฉนวนภายใน	42
- ค่าต่าง ๆ ทั้งหมดของข้างบนนี้ใช้สำหรับผนังโดยไม่คิดค่า DECIBEL LOSS ของประตู	

การทำความสะดวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนมากแบ่งออกเป็น 2 รอบ คือ

เช้า	เริ่ม 07.00 น.	เลิก 10.30 น.
บ่าย	เริ่ม 13.00 น.	เลิก 22.00 น.

การทำทำความสะอาด จะมีคนเช็ดห้องโดยมี LIST ให้ MAID จะเคาะประตูแรก 2 ครั้ง ถ้าห้องใดว่างก็ให้รายงานมายัง HOUSE KEEPING เพื่อส่งคนขึ้นไปทำความสะอาดภายในห้องนั้น

เวลาในการทำทำความสะอาด 20 - 30 นาที ต่อคนห้องพัก 1 คน ทั้งนี้แล้วแต่ว่าห้องนั้นกว้างแคไหน มีของใช้มากน้อยเพียงไร เพราะ MAID จะต้องทำทุกซอกทุกมุมภายในห้อง แม้แต่ลิ้นชักโต๊ะก็ต้องเช็ดทุกชั้น เพราะฉะนั้นในห้องพักแก็งไม่ควรมีของเล็กชอกน้อยมากเกินไป เพราะจะไม่สะดวกและเสียเวลาในการทำทำความสะอาด

ถ้าต้องการทำความสะอาดให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว ก็ใช้ MAID 2 คน ที่ห้องเดียว เพราะบางครั้งคนจะอยู่ในห้องนานกว่าปกติ

ห้องแรกที่ต้องทำความสะอาด คือ ห้อง CHECK IN CHECK OUT หรือจะมาที่หลังก็ได้

ในกรณีที่ผู้เข้าพักอยู่ในห้องตลอดวัน ก็เคาะประตูเข้าไปทำความสะอาดได้หรือถ้าแขกไม่ยอมก็ไปทำห้องอื่นได้

MAID 1 คน จะต้องทำ 9 ห้อง รวมห้องน้ำตเวช ภายในผลัดของแต่ละคน
เครื่องใช้ภายในห้องพักจะ เปลี่ยนทุกวัน เช่น ผ้าปูที่นอน ผ้าเช็ดตัว ฯลฯ

เกี่ยวกับการรักษาความสะอาดภายในโรงแรม

ปกติเป็นหน้าที่ที่อยู่ภายใต้การควบคุมของ HOUSE KEEPING ของใช้ที่มีอยู่ในห้องพักนอกจากเฟอร์นิเจอร์ที่จำเป็น คือ

- ผ้าห่ม จะมีผ้าห่มซึ่งถอดได้ ภายในเป็นไหมพรมถัก
- หมอน ผ้าเช็ดตัวเปลี่ยนให้วันละ 2 ผืน นอกจาแขกจะขอเปลี่ยน
- ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดมือ พรมเช็ดเท้า
- แมกกาซีน มีไม่มากนัก ส่วนมากแขกจะนำมาเอง
- โทรทัศน์ วิทยุ นาฬิกาปลุก
- ตะเกียงหัวเตียง ไฟตรงโต๊ะแต่งตัว
- ปฏิทิน ไม้ขีดไฟ ทาตราโรงแรมโดยเฉพาะ
- ภาตรองแก้ว แก้วน้ำ กระติกน้ำร้อน แต่ละห้องจะวางลักษณะเดียวกันหมด
- วิทยุ โทรทัศน์
- สบู่ 2 ก้อน เล็กใหญ่

ก่อนนอน คนทำความสะอาดจะเก็บเตียงนอน โดยพับผ้าคลุมเตียงซึ่งมีวิธีการพับโดยเฉพาะ วางผ้าห่มพับเป็นมุมเป็นสามเหลี่ยม ให้แขกนอนอย่างสะดวก GOODNIGHT CARD และ CHOCKOLATE วางอยู่บนหมอนภายในห้องพัก เข้าไปจะมีที่วางกระเป๋าเดินทาง (LUGGAGE DESK) และโต๊ะพับสำรองอีกที่หนึ่งพับเก็บไว้ในตู้เสื้อผ้า ถ้า LUGGAGE DESK ไม่พอวาง ที่วางนั้นเราจะเรียกว่า LUGGAGE STAND

นอกจากนี้ยังมีเก้าอี้พับสำรอง สำหรับแขกพับเก็บไว้ในตู้เสื้อผ้าอีกภายในตู้เสื้อผ้ามีไม้แขวน 20 อัน ตู้เสื้อผ้าจะไม่มีลิ้นชัก

สำหรับการจัดห้องพัก ในห้องพักที่มีเตียงชนิดเดียวกัน เช่น DOUBLE BEDROOM เฟอร์นิเจอร์ทุกอย่างจะอยู่ในลักษณะเดียวกันทั้งหมดทั้งนี้เพื่อความสะดวกแก่คนทำความสะอาด จะได้ว่ามีสิ่งไหนผิดไปจากเดิมบ้าง ตำแหน่งเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ ก็ต้องอยู่คงที่ทุกวัน

MAID จะต้องเซ็นรับกุญแจที่ HOUSE KEEPING และผูกกุญแจไว้ที่เอว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MAID จะต้องรับผิดชอบห้องที่ตนทำความสะอาดนั้น

หน้าที่ของ MAID ในการทำความสะอาดก็มี ดูฝุ่นจากพรมทุกวัน เมื่อทำความสะอาดแล้วเสร็จต้องฉีดสเปรย์ภายในห้อง และในต้องยื่นต้องมีหนังสือพิมพ์ ซีอคริกแลต GOODNIGHT CARD วางไว้บนเตียงเสมอเพื่อให้แขกได้นอนพักผ่อน

เมื่อ MAID ทำความสะอาดเสร็จแล้วต้องแจ้งลงมายัง HOUSE KEEPING เพื่อที่ HOUSE KEEPING จะได้แจ้งมายังผู้พักว่าจะเข้าห้องได้แล้ว

ในกรณีที่แขกมาพักเป็นครอบครัว และต้องการอยู่ในห้องทั้งวัน จะต้องขออนุญาตเข้าไปทำความสะอาด ถ้าเจ้าของยังไม่ต้องการก็ยังไม่ต้องทำต่อเมื่อแขกเรียกถึงเข้าไปทำก็ได้ ภายในห้องนี้จะเหมือนกับแปลนบ้าน มีห้องนอน ชุดรับแขก พักผ่อน อาบน้ำ และห้องชุดอีกห้องหนึ่ง จะเปิดถึงกันได้ มีระเบียงกว้าง เป็นที่รับลม และทานอาหารได้

ผ้าคลุมเตียง เป็นผ้าชนิดดีที่ส่งจากต่างประเทศ อาจทนได้ถึง 4 ปี เบาะหรือเฟอร์นิเจอร์ไม่เปลี่ยนบ่อยนัก จะเปลี่ยนครั้งหนึ่งก็ต้องเข้าที่ประชุมแจ้งให้รู้และจดจำไว้

เวลาในการทำความสะอาดห้องอื่น ๆ

LOBBY	ทำในเวลากลางคืน ดี 1 - เข้า
COFFEE SHOP	ทำในเวลากลางคืน ดี 1 - เข้า
RESTAURANT	ทำในเวลากลางคืน ดี 1 - เข้า

หมายเหตุ

ของที่มีค่าของแขกจะเก็บไว้ในห้องพักไม่ได้ แต่จะฝากไว้ที่ LOBBY ซึ่งมีตู้เก็บของ และมีกุญแจซึ่งมีผู้รักษา และรับผิดชอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อคิดในการจัดสวนไม้ประดับกับโรงแรม

1. อาคารบริเวณเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะควรพิจารณาเป็นอันดับแรกและสนามหญ้าควรจะตัดหญ้าทุก ๆ 5 วัน หรือน้อยกว่านี้บ่อยและยาวสม่ำเสมอ และใส่เดือนพฤษภาคมต้องมีเตรียมไว้เมื่อเห็นหญ้าไม่เขียวชอุ่มเท่าที่ควร
2. การลงไม้ประดับโดยเฉพาะดอกไม้ที่มีสีไม่ควรนำไม้พุ่มหลายปีมาลงมากนัก บรรยากาศของการเปลี่ยนแปลงไม้ดอกจะช่วยบันดาลใจให้ผู้พบเห็นมีจิตใจมองใสไม่จำเจกับสิ่งเก่า ๆ เพราะการออกจากบ้านในการท่องเที่ยวก็เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศที่เคยอยู่เคยเห็นอย่างซ้ำ ๆ ซาก ๆ มารับเอาบรรยากาศใหม่ ๆ นั้นเอง
3. ต้นไม้ทุกชนิดที่นำมาปลูกควรจะมีเจ้าหน้าที่รู้ศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ (COMMON NAME) กับชื่อวิทยาศาสตร์ (SCIENTIFIC NAME) อย่างน้อยสักหนึ่งท่านโดยพิมพ์รายชื่อต้นไม้ไว้ให้พร้อม เพื่ออำนวยความสะดวกที่มาพักต้องการทราบชื่อเพราะบางคนที่ถ่ายภาพสวย ๆ เก็บไว้ดู
4. ต้นไม้ที่ประดับในโรงแรมทุกต้นจะต้องอยู่ในสภาพออกงามดีไม่ควรปล่อยให้ตายยืนต้นหรือแคระแกรนไม่เจริญเติบโตเท่าที่ควรทิ้งไว้
5. ควรเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมต้นไม้ดอกไม้ ไม่ควรประหยัดจนเกินไปโดยซื้อต้นไม้เล็ก ๆ มาปลูกหรือซื้อพืชนามมาปลูกเพราะจะทำให้ผู้มาพักมีความรู้สึกว่าเขาได้เข้ามาพักโรงแรมที่การจัดบริเวณยังไม่เรียบร้อย
6. การลงพรรณไม้ประดับควรจัดสรรพรรณไม้ลงตามจุดที่สำคัญและรอง ๆ กันไป เช่น ควรมีสวนไม้ประดับอยู่ใกล้กับ TERRACE หรือ อาคารบริเวณที่เป็นห้องอาหาร ห้องนั่งเล่น หรือห้องนั่งเล่น ตลอดจนบริเวณสระน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. สีสรรของพันธุ์ไม้ไม้ควร เป็นสัญลักษณ์เพื่อเร่งเร้าความนึกคิดของผู้มาพัก แต่ไม้ควรให้สีพรรณต้นไม้ ดูสับสนและทึบจนมองดูเลอะ เทอะและรอบ ๆ บริเวณอื่นดูมืดมิด

8. พรรณไม้ที่ลงากลิ ๆ บริเวณสระอาบน้ำ ไม่ควรใช้ไม้ผลัดใบและใบเล็ก เพราะลมโซยมาจะร่วงหล่นลงสระน้ำทำให้ลำบากในการช้อนขึ้นทางที่ดีควรใช้ไม้ประ เภทที่ไม่ค่อยผลัดใบ หรือต้นไม้ใบใหญ่เก็บสะสมเวลาใบร่วง เช่น ต้นสาเก และ ไม้ตระกูลปาล์ม

9. ความสะอาดของสวนเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ต้องระมัดระวังให้จงหนัก

10. ต้นไม้ก็มีชีวิต เช่นเดียวกับคนเราเหมือนกันแม้จะ เคลื่อนที่ไม่ได้โดยตรง แต่ ก็มีการปรุงอาหารถ่ายเทอากาศเสียออก ความเติบโตมีจำเพาะ ฉะนั้นต้นไม้ก็มีอาการเจ็บป่วย เช่นเดียวกัน จึงควรมีนักเกษตรไว้ช่วยดูแลและบำรุงรักษาให้พืช เจริญเติบโตและงอกงามดี

ระบบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ระบบติดต่อและควบคุม

1. ระบบโทรศัพท์
2. ระบบโทรศัพท์นำวงจรปิด

จัดเป็น 3 ระบบ 7 CHANNEL ดังนี้

1. REGULAR TV. CHANNEL คือสถานีออกอากาศตามปกติ มี 4 ช่อง ได้แก่ ช่อง 3,5,7,9
2. IRREGULAR TV. CHANNEL เป็น VIDEO CHANNEL ที่ทางโรงแรม จัดขึ้น มีกำหนดเวลาฉายตาม VIDEO ROOM ที่ GROUND FLOOR มี 2 ช่อง
3. CLOSED CIRCUIT TV. ระหว่างโรงแรม เป็นการรายงานเวลาขึ้นลง ของเครื่องบินเที่ยวต่าง ๆ สถานที่ท่องเที่ยวและสถานการณืทางเศรษฐกิจทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบป้องกันอัคคีภัย

1. ใช้ HEAT DETECTOR เป็นตัวให้สัญญาณเมื่ออุณหภูมิเพิ่มสูงมากเกินไป
จำกัดในห้องครัวและห้องเครื่อง (MECHANICAL ROOM)
2. ใช้ SMOKE DETECTOR ให้สัญญาณเตือนเมื่อเกิดควันเกินขีดปกติ ในห้อง
พัก ห้องเก็บของ STORE ROOM พร้อมกับทำหน้าที่ตัดควันให้ออกไปด้วย

ระบบ ENERGY SAVING

ใช้ระบบ KEY TRACK ทางลูกกุญแจใช้ เป็นสวิตช์ไฟฟ้าได้ โดยที่ช่องเก็บกุญแจจะเป็นตำแหน่งตัด-ต่อวงจรไฟฟ้า เมื่อใช้กุญแจเข้าห้อง จะพบห้องอยู่ในสภาพไม่ปรับอากาศทั้ง ๆ ที่ระบบไฟฟ้ากลางทั้งวงจรเปิดอยู่ และ จะ เปิดไฟฟ้าไม่ติดเมื่อเก็บกุญแจโดยใช้หาง เสียบไว้ วงจรไฟฟ้าในห้องจะต่อเข้ากับวงจรไฟฟ้ากลาง การปรับอากาศจะ เกิดขึ้นพร้อม ๆ กับไฟทุกดวง เปิดใช้งานได้ เมื่อการใช้ห้องสิ้นสุดลง (แบบจะสวิตช์ห้องได้แต่เฉพาะ เมื่อใช้กุญแจ) กุญแจจะถูกนำออกจากที่เก็บที่หัววงจรภายในห้องถูกตัดออกจากวงจรภายนอก ทุกอย่างกลับสู่สภาพเดิม เหมือนที่เข้ามาห้องพักจะ เป็นเช่นนี้ทุกแบบ

ระบบน้ำใช้ของโครงการ

แหล่งน้ำใช้

เนื่องจากการประปาสุขาภิบาลบ้านเชิงทะเลไม่สามารถจัดหาน้ำใช้ให้กับโรงแรมในช่วงดำเนินการได้พอเพียง ทางโรงแรมจึงหาแหล่งน้ำเองโดยขุดบ่อบาดาลขึ้นในพื้นที่ของบริษัทในเครือ ซึ่งอยู่ห่างจากพื้นที่โรงแรมไปทางทิศตะวันออกประมาณ 1 กม. บ่อบาดาลที่ขุดมีทั้งสิ้น 6 บ่อ ระดับความลึกประมาณ 80 ฟุต แต่ละบ่อจะมีปริมาณการให้น้ำระหว่าง 7-12 กม.ม./ชม. ซึ่งพอเพียงสำหรับป้อนเข้าสู่ระบบปรับปรุงคุณภาพน้ำใช้ของโรงแรมที่มีกำลังการผลิตสูงสุดประมาณ 600 กม.ม./วัน

ระบบปรับปรุงคุณภาพน้ำใช้

เนื่องจากน้ำบาดาลมีปริมาณเหล็กและความขุ่นสูง จึงต้องนำผ่านระบบปรับปรุงคุณภาพน้ำก่อนที่จะนำมาใช้ โดยน้ำบาดาลจะถูกสูบรวมกันที่บ่อรวมน้ำดิบ แล้วจึงสูบน้ำจากบ่อรวมเข้าสู่ระบบปรับปรุงคุณภาพน้ำ ซึ่งมีทั้งสิ้น 2 ชุด แต่ละชุดมีอัตราการผลิตสูงสุดประมาณ 300 กม.ม./วัน ประกอบด้วยถังกวนเร็ว ถังกวนช้า ถังตกตะกอน ถังกรองทรายและถังกำจัดเหล็ก น้ำที่ผ่านการปรับปรุงคุณภาพจากระบบทั้ง 2 ชุด จะมารวมกันที่บ่อรวมน้ำที่ผ่านการปรับปรุงคุณภาพแล้ว และเติมคลอรีนก่อนที่จะสูบน้ำเก็บในถังเก็บน้ำเพื่อจ่ายไปยังส่วนต่าง ๆ ของโรงแรมต่อไป (ดูรูปที่ 2-7) น้ำที่ผ่านการบำบัดแล้วจะเป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำดื่ม คือมีความขุ่นน้อยกว่า 5 NTU และเหล็กน้อยกว่า 0.5 ส่วน ในล้านส่วน

ปริมาณน้ำใช้

การคำนวณปริมาณน้ำใช้ของโรงแรมมีรายละเอียดดังนี้คือ

จำนวนห้องพัก	=	278	ห้อง
กำหนดอัตราการใช้น้ำ	=	1.44	ลบ.ม./ห้อง/วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\text{ปริมาณน้ำใช้} = 1.44 \times 278 = 400 \text{ กม.ม./วัน}$$

ปริมาณน้ำดังกล่าวจะเพียงพอสำหรับกิจกรรมทุกประเภท ได้แก่ ห้องพัก คร่ำ
บ้านพักพนักงาน ห้องซักผ้า ตลอดจนปริมาณน้ำสำรองสำหรับสระว่ายน้ำ

น้ำที่ผ่านการปรับปรุงคุณภาพแล้วจะถูกส่งมาเก็บยังถังเก็บน้ำกักดินขนาดความจุ
ประมาณ 500 กม.ม. หลังจากนั้นจะถูกสูบไปเก็บบนถังเก็บน้ำอาคาร ซึ่งมีขนาดความจุประมาณ
100 กม.ม. แล้วจึงส่งจ่ายไปยังระบบท่อประปาภายในอาคารต่าง ๆ รวมทั้งระบบท่อน้ำร้อนโดย
Gravity Flow

ระบบท่อน้ำร้อนของโรงแรมใช้น้ำมันเตาเป็นเชื้อเพลิง โดยมีอัตราการใช้น้ำมันเตา
ประมาณ 104 ลิตร/ชั่วโมง และมีถังเก็บน้ำมันเตาสำรองไว้บริเวณใกล้ห้องเก็บแก๊ส จำนวน
15.000 ลิตร

จากหม้อต้มน้ำร้อน จะมีปล่องระบายอากาศเสียจากการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงออก
ทางหลังคาคลุมด้านตะวันตกของอาคารหลัก ปล่องระบายดังกล่าวสูงประมาณ 15 ม.จากพื้นดิน
อัตราการปล่อยก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์จากการเผาไหม้น้ำมันเตาสามารถคำนวณได้ดังนี้ คือ

อัตราการใช้น้ำมันเตา 104 ลิตร/ชม.

$$\text{คิดเป็นน้ำหนักน้ำมันเตา} = 104 \times 0.98 = 102 \text{ กก./ชม.}$$

$$\text{ใช้น้ำมันเตาชนิดมี S เจือปน} 2.7\%$$

$$\text{จะปล่อย S} = 102 \times 0.027 = 2.75 \text{ กก./ชม.}$$

$$\text{คิดเป็นปริมาณ SO}_2 = 2 \times 2.75 = 5.5 \text{ กก./ชม. หรือ } 1.527.778 \text{ มคก./วินาที}$$

$$\text{ความเร็วลมเฉลี่ยที่ความสูง 10 ม.} = 10.05 \text{ กม./ชม. (จากข้อมูลอุตุนิยมวิทยา}$$

ในคาบ 30 ปี 1951-1980)

ความสูงของปล่องประมาณ 15 ม. จากพื้นดิน

$$\text{ความเร็วลมที่ความสูงของปล่องโดยสมการของ Turner (1970)}$$

$$= 3.42 \text{ ม./วินาที}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากข้อมูลศูนย์นิยมหาวิทยาลัยที่สถานีตรวจอากาศเกิด พบว่า เกิดสภาพบรรยากาศแบบ คงตัว (Stability) มากที่สุดเป็น Class C และ D

Class C จะเกิดความเข้มข้นสูงสุดของ SO_2 ที่ระยะ 140 เมตร จากจุดกำเนิด

และมีค่า $XU/Q = 6.2 \times 10^{-4}$
 ความเข้มข้นสูงสุดของ SO_2 ที่ระดับพื้นดิน = $\frac{6.2 \times 10^{-4} \times 1,527.726}{3.42}$
 = 277 มก./ลบ.ม.

Class D จะเกิดความเข้มข้นสูงสุดของ SO_2 ที่ระยะ 250 เมตร จากจุดกำเนิด

และมีค่า $XU/Q = 5.6 \times 10^{-4}$
 ความเข้มข้นสูงสุดของ SO_2 ที่ระดับพื้นดิน = $\frac{5.6 \times 10^{-4} \times 1,527.726}{3.42}$
 = 250 มก./ลบ.ม.

ความเข้มข้นดังกล่าวอยู่ในมาตรฐานความเข้มข้นของ SO_2 ในบรรยากาศที่กำหนด โดย วล. คือ มีความเข้มข้นไม่เกิน 300 มก./ลบ.ม.

ระบบบำบัดน้ำทิ้ง

ปริมาณน้ำทิ้ง

เนื่องจากน้ำทิ้งแล้วบางส่วนไม่ต้องผ่านระบบบำบัดน้ำทิ้ง เช่น น้ำสำรองสำหรับ สระว่ายน้ำ ดังนั้นจึงคิดปริมาณน้ำทิ้งที่ต้องผ่านระบบบำบัดน้ำทิ้ง เป็น 75% ของปริมาณน้ำทิ้ง

ปริมาณการใช้น้ำ 400 ลบ.ม./วัน

ปริมาณน้ำทิ้งที่ต้องบำบัด = $400 \times 0.75 = 300$ ลบ.ม./วัน

การบำบัดน้ำทิ้ง

น้ำทิ้งที่เข้าสู่ระบบบำบัดได้แก่ น้ำจากส้วม อ่างล้างหน้า น้ำซักผ้า ตลอดจนน้ำใช้ จากห้องครัว โดยน้ำทิ้งของแต่ละอาคารจะมีลักษณะการไหลเข้าสู่ระบบบำบัดดังนี้ คือ

อาคารด้านทิศเหนือ มีท่อเมน 2 ท่อรับน้ำทิ้งจากห้องพักของแต่ละซีกอาคารไปลงบ่อพักขนาด 3.5x3.5x2.0 ลบ.ม. จำนวน 2 บ่อ บ่อพักแต่ละบ่อมีเครื่องสูบน้ำแบบขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์การสูบล้างประมาณ 45 ลบ.ม./ชม. สูบน้ำส่งไปยังระบบบำบัดน้ำทิ้ง การทำงานของเครื่องสูบน้ำควบคุมโดยสวิตช์ลอยและจะทำงานโดยอัตโนมัติ เมื่อน้ำลดลงถึงระดับที่ตั้งไว้

อาคารหลักและอาคารที่พักพนักงาน น้ำทิ้งจากอาคารทั้งสองจะไหลลงสู่ระบบบำบัดโดย Gravity Flow ซึ่งน้ำทิ้งจากห้องครัวจะผ่านบ่อดักขยะและไขมันก่อนที่จะไหลรวมสู่ท่อเมนที่ระบายน้ำทิ้งลงสู่ระบบบำบัด

อาคารด้านทิศใต้ มีบ่อพักน้ำขนาด 3.5x3.5x2.0 ลบ.ม. จำนวน 1 บ่อ และมีเครื่องสูบน้ำขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ 1 เครื่อง ซึ่งมีลักษณะการทำงานเช่นเดียวกับอาคารด้านทิศเหนือ

แผนผังการไหลและการสูบล้างน้ำทิ้งจากอาคารต่าง ๆ แสดงไว้ในรูปที่ 2-8 และ 2-9

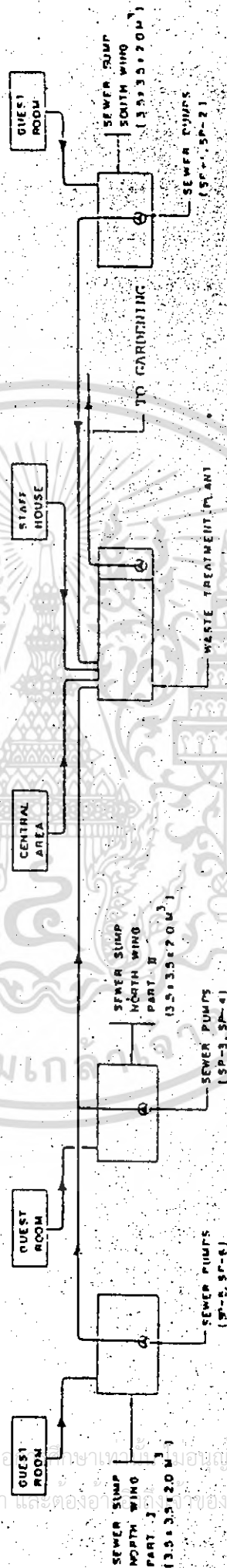
สำหรับระบบบำบัดน้ำทิ้งของโรงแรม เป็นระบบสัมผัสและย่อยสลาย (Contact Stabilization Process) ซึ่งเป็นชนิดหนึ่งของระบบบำบัดแบบตะกอนเร่ง (Activated Sludge) ภายในระบบประกอบด้วย บ่อรวมน้ำทิ้ง (Equalization Tank) ถึงสัมผัส (Contact Tank) ถึงตกตะกอน (Sedimentation Tank หรือ Clarifier) ถึงย่อยสลาย (Stabilization Tank) ถึงเก็บตะกอน (Sludge Storage Tank) และถังเติมคลอรีน (Chlorination Tank)

ลักษณะการทำงานของระบบสัมผัสและย่อยสลาย จะแบ่งถังเติมอากาศออกเป็น 2 ถัง แยกจากกัน โดยตะกอนที่สูบล้างมาจากถังตกตะกอน จะถูกส่งมาเติมอากาศใหม่ในถังย่อยสลาย ซึ่งโดยปกติใช้เวลา 4-5 ชั่วโมง จากนั้นตะกอนที่ย่อยสลายอินทรีย์หมดแล้วจะถูกส่งมาผสมกับน้ำเสียในถังสัมผัสเป็นเวลาประมาณ 0.5-1.0 ชั่วโมง เพื่อลดปริมาณสารอินทรีย์ ซึ่งในถังนี้ ความเข้มข้นของตะกอนจะลดลงตามปริมาณน้ำเสียที่ผสมเข้ามาใหม่ น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดและตะกอนจากถังสัมผัสจะไหลไปยังถังตกตะกอน น้ำเสียส่วนบนจะไหลสู่บ่อรวมเพื่อนำไปใช้รดต้นไม้

SP-1, SP-2 SEWER PUMP SHALL BE SUBMERSIBLE, NON-CLOG TYPE CAPACITY 200 US GPM EACH AT 60 FT. TDH DRIVEN BY ELECTRIC MOTOR 75 HP 3Ø, 3ØV, 50 HZ. SINGLE/ALTERNATE OPERATION, WITH LEVEL CONTROL AND CONTROL PANEL.

SP-3, SP-4 SAME AS SP-1, SP-2

SP-5, SP-6 SAME AS SP-1, SP-2

รูปที่ 2-8 แผนผังการไหลและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ได้จากอาคารต่างๆ ไปยังระบบบำบัดน้ำทิ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ในทางกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรมชลประทาน

ต่อไป ส่วนตะกอนก้นถังส่วนหนึ่งจะถูกสูบกลับไปเข้าถังย่อยสลาย และอีกส่วนหนึ่งปล่อยทิ้งไปยังถังเก็บตะกอน

แผนผังขั้นตอนการทำงานของระบบสัมผัสและย่อยสลายแสดงไว้ในรูปที่ 2-10 ตามการคำนวณระบบบำบัดน้ำทิ้งมีรายละเอียดดังนี้คือ

$$\begin{aligned}\text{คุณลักษณะของน้ำทิ้ง อัตราการไหล} &= 300 \text{ ลบ.ม./วัน} \\ \text{BOD} &= 200 \text{ มก./ล.} \\ \text{BOD Loading} &= 60 \text{ กกฟ./วัน}\end{aligned}$$

หลักเกณฑ์ในการออกแบบระบบสัมผัสและย่อยสลาย (Contact Stabilization Process)

เมื่อ

$$\begin{aligned}Q &= \text{อัตราการไหลของน้ำทิ้งเข้าสู่ระบบ} = 300 \text{ ลบ.ม./วัน} \\ S_o &= \text{ความเข้มข้นของสารอินทรีย์ในน้ำทิ้งที่เข้าสู่ระบบ} = 200 \text{ มก./ล.} \\ V_c &= \text{ปริมาตรของถังสัมผัส (ลบ.ม.)} \\ X &= \text{ความเข้มข้นของตะกอนจุลินทรีย์ในถังสัมผัส (มก./ล.)} \\ S_e &= \text{ความเข้มข้นของสารอินทรีย์ในน้ำทิ้งที่ออกจากกระบบ (มก./ล.)} \\ R &= \text{อัตราส่วนปริมาณตะกอนที่สูบกลับ} \\ V &= \text{ปริมาตรของถังตกตะกอน (ลบ.ม.)} \\ Q_w &= \text{อัตราการระบายตะกอนทิ้ง (ลบ.ม./วัน)} \\ X_e &= \text{ปริมาณสารแขวนลอยในน้ำทิ้งที่ออกจากกระบบ (มก./ล.)} \\ X_o &= \text{ความเข้มข้นของตะกอนจุลินทรีย์ที่ออกจากถังตกตะกอน (มก./ล.)} \\ V_s &= \text{ปริมาตรของถังย่อยสลาย (ลบ.ม.)} \\ X_r &= \text{ความเข้มข้นของตะกอนจุลินทรีย์ในถังย่อยสลาย (มก./ล.)}\end{aligned}$$

- กำหนด
- ระยะพักตัวของน้ำทิ้งในถังสัมผัส = 40 นาที
 - ระยะพักตัวของน้ำทิ้งในถังย่อยสลาย = 4 ชม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- $X = 3,000$ มก./ล.)
- $Q_c = 15$ วัน
- อัตราส่วนปริมาตรตะกอนที่สูบกลับ $= 0.2$
- X อัตราการย่อยสลายสารอินทรีย์ต่อน้ำหนักจุลินทรีย์ต่อหน่วยเวลา $= 0.2$ ล./มก./วัน

ถังสัมผัส

$$\begin{aligned}
 D_r &= 40 \text{ นาที} \\
 V_c &= \frac{Q \times D_r}{60 \times 24} \\
 &= \frac{300 \times 40}{60 \times 24} \\
 &= 8.33 \text{ ลบ.ม.} \\
 \text{ใช้ถังขนาด} &= \frac{2.0 \times 2.1 \times 2.0}{8.33} \\
 &= 8.40 \text{ ลบ.ม.}
 \end{aligned}$$

ถังตกตะกอน

$$SLR = 16-30 \text{ ลบ.ม./ตร.ม./วัน}$$

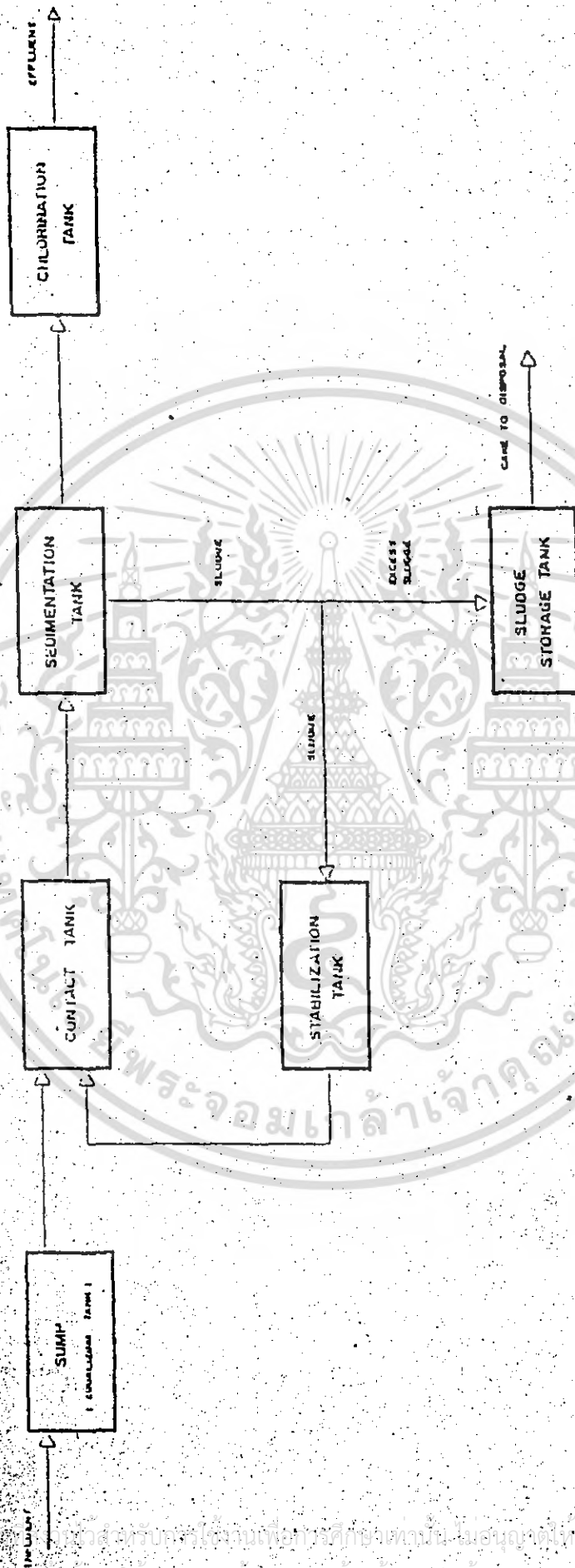
$$\text{เลือกขนาดถัง} = 4 \times 5 \times 2.5 \text{ (ก.ขย.ขล.)}$$

$$\begin{aligned}
 \text{พื้นที่ผิว} &= 4 \times 5 \\
 &= 20 \text{ ตร.ม.}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{ตรวจสอบค่า SLR} &= 300/20 \\
 &= 15 \text{ ม./วัน}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{ปริมาตรถัง} &= 20 \times 2.5 \\
 &= 50 \text{ ลบ.ม.}
 \end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

78
 ๖๒๑๐๕๖๖๖

รูปที่ 2-10 แผนผังระบบบำบัดน้ำเสีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารโครงการเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ควรเผยแพร่เอกสารนี้ให้ผู้อื่นได้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถังย่อยสลาย

$$D_t = 4 \text{ ซม.}$$

$$\begin{aligned} V_s &= Q \times t \\ &= 30 \times \frac{4}{24} \\ &= 50 \text{ ม.ม.} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{เลือกขนาดถัง} &= 4 \times 0.3 \times 2 \\ &= 51.20 \text{ ลบ.ม.} \end{aligned}$$

คำนวณค่า S_e

เมื่อ

$$\begin{aligned} S_e &= \frac{S}{1 + (k \times t_d)} \\ t_d &= \text{ระยะพักตัวในถังสัมผัส} \\ S_e &= \frac{200}{1 + (0.2 \times 3,000 \times 40 / 60 / 24)} \\ &= 11.32 \text{ มก./ล.} \end{aligned}$$

ประสิทธิภาพการบำบัด

$$\begin{aligned} &= (200 - 16.98) \times 100 / 200 \\ &= 94.34\% \end{aligned}$$

เครื่องเติมอากาศ

$$\begin{aligned} \text{ปริมาณ } Q_2 \text{ ที่ต้องการ} &= 2 \times \text{ปริมาณ BOD ที่ต้องการกำจัด} \\ &= 2 \times 300 \times 200 / 1,000 \\ &= 120 \text{ กก. /วัน} \\ &= 5 \text{ กก. /วัน} \end{aligned}$$

เลือก 1. เครื่องเติมอากาศแบบซับเมิส ขนาด 5.5 แรงม้า 1 เครื่อง
ซึ่งจะให้ Q_2 3.5-4.5 กก./ชม. ในถังย่อยสลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เครื่องเติมอากาศแบบซับเมิส ขนาด 2 แรงม้า 1 เครื่อง
ซึ่งจะให้ Q_z 0.88-1.2 กก./ชม. ในถังสัมผัส

คำนวณค่า Q_w

$$Q_w = \frac{X U_c + X_v + X_r U_r}{X_o Q_c}$$

$$= 10/SVI$$

กำหนด $X_o = 100$

$$= 10/100$$

$$= 10,000 \text{ มก./ล.}$$

$$= X_r$$

$$Q_w = \frac{(3,000 \times 8.4) + (3,000 \times 50) + (10,000 \times 51.20)}{10,000 \times 15}$$

$$= 4.58 \text{ กก./วัน}$$

ดึงเก็บตะกอน

กำหนดความเข้มข้นของตะกอนที่ระบายออก

$$= 1\%$$

$$= 10 \text{ กก./ลบ.ม.}$$

น้ำหนักของตะกอนที่ระบายออก

$$= 4.58/10$$

$$= 0.46 \text{ ลบ.ม./วัน}$$

ขนาดถัง 2 ม.(ก) x 3 ม. (ข) x 2.15 ม.(ล)

ปริมาตร = 12.9 ลบ.ม.

ระยะเวลาที่เก็บ = 28 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.3 การกักน้ำทิ้ง

โรงแรมมีน้ำทิ้งจากกิจกรรมต่าง ๆ รวมวันละประมาณ 300 ลบ.ม. น้ำทิ้งทั้งหมดจะนำไปใช้รดต้นไม้และสนามหญ้าภายในบริเวณโรงแรม โดยจัดทำเป็นก๊อกสนามและ Sprinkler โดยมีแนวการเดินท่อน้ำทิ้งดังแสดงในรูปที่ 2-11

จากการสำรวจลักษณะของดินในพื้นที่โครงการ โดยบริษัท วรรณดีและสหาย จำกัด พบว่าดินในบริเวณพื้นที่โครงการในช่วง 10 ม. แรก ประกอบด้วยผิวหน้าเป็นทรายละเอียด สีน้ำตาลเหลืองจนถึงสีน้ำตาลเข้ม (ผิวหน้า -4.40) จากนั้นจะเป็น Silty Very Fine Sand สีน้ำตาลเข้มออกดำ (4.40 ม.-7.50 ม.) ต่อจากนั้นเป็นทรายละเอียดร่วนจนถึงแน่นสีเทา (7.50 ม.-11.75 ม.) ดินเหล่านี้สามารถให้น้ำซึมผ่านได้พอใช้ มีอัตราการซึม 3-6 นาที/ซม. จะสามารถรับน้ำโสโครกได้ 8.89 แกลลอน/วัน/ตร.ม. (US.EP., 1980)

จากข้อมูลดังกล่าวเบื้องต้นสามารถคำนวณปริมาณน้ำเสียที่พื้นที่จะรับได้ดังนี้

- พื้นที่ปลูกไม้	=	25.402	ตร.ม.
- ปริมาณน้ำโสโครกที่จะรับได้	=	8.89	ตร.ม.
- ปริมาณน้ำโสโครกทั้งหมด	=	$\frac{8.89 \times 3.75 \times 25.402}{1000}$	
	=	995	ลบ.ม./วัน

ซึ่งเพียงพอจะรับน้ำทิ้งผ่านการบำบัดแล้วปริมาณวันละ 300 ลบ.ม. ได้โดยไม่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนต่อแหล่งน้ำใต้ดิน เพราะน้ำทิ้งมีคุณภาพได้ตามมาตรฐานน้ำทิ้งชุมชน ซึ่งจะระบายลงแหล่งน้ำสาธารณะ และนอกจากนั้นปริมาณน้ำก็พอเหมาะที่ดินจะสามารถดูดซับได้ทัน และไม่ไหลเอ่อลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติข้างเคียง ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาการปนเปื้อนของน้ำเสียได้

ระบบระบายน้ำฝน

พื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงแรมโดยเฉพาะอาคารด้านทิศเหนือ และอาคารพัก มีลักษณะเป็นเนินมีความลาดเอียงสู่พื้นที่ด้านข้างคือ ชายหาดและทะเลสาบ ดังนั้นพื้นจากหลังคาอาคารและรอบ ๆ บริเวณตัวอาคารจะระบายตามความลาดเอียงของพื้นที่ลงสู่ทะเลสาบและทะเลโดยตรงสำหรับอาคารด้านทิศใต้พื้นจะระบายตามความลาดเอียงลงสู่ทะเลสาบ ส่วนบริเวณอาคารบ้านพักพนักงาน ที่จอดรถ และสนามกีฬา พื้นจะระบายผ่านราง เบ็ดและท่อคอนกรีตเสริมเหล็กลงสู่ทะเลสาบทางปีกอาคารด้านทิศใต้ โดยผ่านบ่อดักขยะก่อนระบายลงสู่ทะเลสาบ ดังแสดงในรูปที่ 2-9

การกำจัดขยะ

โรงแรมได้จัดห้องเก็บขยะไว้บริเวณข้างห้องครัว ในชั้นใต้ดินของอาคารหลัก แยกออกเป็นห้องเก็บขยะแห้งและเก็บขยะเปียก ขนาดห้องละ 4x5 ม. มีถนนให้รถเก็บขยะเข้าไปจอดได้สะดวก ขยะจะถูกบรรจุในถุงในถุงพลาสติกหนาสี่ชั้นขนาดใหญ่ และผูกมัดปากถุงอย่างเป็นระเบียบในห้องเก็บขยะ เพื่อรอสุขาภิบาลบ้านเชิงทะเล เสนาไปกำจัดต่อไป

ระบบป้องกันอัคคีภัย

ทางโรงแรมได้ออกแบบติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย ได้แก่ อุปกรณ์ตรวจจับหรือความร้อน (Smoke or Heat Detector) ไว้ตามบริเวณส่วนต่าง ๆ ของอาคาร ได้แก่ สำนักงาน ห้องพักแขก โรงพักคอย ห้องจัดเลี้ยง ครัวและอื่น ๆ อุปกรณ์เหล่านี้จะเชื่อมต่อกับระบบสัญญาณเตือนภัย ซึ่งสัญญาณเตือนภัยจะดังขึ้นทันทีเมื่ออุปกรณ์ตรวจจับหรือความร้อนทำงาน นอกจากนี้ยังได้ติดตั้งอุปกรณ์ตรวจจับหรือความร้อนทำงาน นอกจากนี้ยังได้ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิงไว้ตามจุดต่าง ๆ ในอาคารด้วย โดยแต่ละจุดจะมีอุปกรณ์ดับเพลิงดังนี้ คือ ท่อจ่ายน้ำขนาด $\phi 2\frac{1}{2}$ " สายดับเพลิงขนาด $\phi 1\frac{1}{2}$ " ยาว 30 ม. พร้อมข้อต่อ หัวฉีดดับเพลิง และถังดับเพลิงเคมี 1 ถัง

น้ำดับเพลิงจะใช้น้ำจากสระว่ายน้ำของโรงแรม ซึ่งจุน้ำได้ประมาณ 1,800 ลบ.ม. เครื่องสูบน้ำดับเพลิงที่ใช้จะมีอัตราการสูบส่งอย่างต่ำ 500 แกลลอนต่อนาที หรือ 113.6 ลบ.ม. ต่อชั่วโมง ซึ่งสามารถใช้ในการดับเพลิงได้กว่า 10 ชั่วโมง

ระบบไฟฟ้า

โรงแรมจะติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้า (Transtormer) ขนาด 1,200 เควีเอ จำนวน 2 เครื่อง เมื่อแปลงแรงดันไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมาใช้ในกิจกรรมของโรงแรม นอกจากนี้การได้จัดเตรียมเครื่องกำเนิดไฟฟ้าดีเซลขนาด 350 เควีเอ ไว้ 1 เครื่อง โดยจะสำรองน้ำมันดีเซลไว้เป็นเชื้อเพลิง ประมาณ 1,000 ลิตร

ระบบระบายอากาศจากห้องครัว

การระบายอากาศภายในห้องครัวจะติดตั้ง Hood พร้อมพัดลมดูดอากาศ เพื่อป้องกันการฟุ้งกระจายของควันจากการปรุงอาหาร โดยดูดอากาศผ่านทางปล่องสี่เหลี่ยมแล้วระบายออกบริเวณสูงจากหลังคาอาคารหลักประมาณ 3 เมตร หรือที่ระดับความสูงประมาณ 1.5 ม.

การใช้เชื้อเพลิง

ส่วนของโรงแรมที่มีการใช้เชื้อเพลิงได้แก่ ห้องครัว หม้อต้มน้ำร้อน และเครื่องปั่นไฟฉุกเฉิน เชื้อเพลิงในห้องครัวจะใช้แก๊ส โดยจะติดตั้งถังแก๊สที่ห้องครัวและเก็บถังแก๊สสำรองไว้ในห้องเก็บถังแก๊สซึ่งอยู่ติดกับห้องครัว สำหรับเครื่องปั่นไฟฉุกเฉินใช้น้ำมันดีเซลเป็นเชื้อเพลิง โดยจะสำรองน้ำมันดีเซลไว้ประมาณ 1,000 ลิตร ที่บริเวณใกล้ห้องเก็บแก๊ส ส่วนหม้อต้มน้ำจะใช้ น้ำมันเอาเป็นเชื้อเพลิงดัง เสนอรายละเอียดไว้ในเรื่องระบบท่อน้ำร้อนในหัวข้อ 2.4

แผนงานระหว่างทำการก่อสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงระยะทำการก่อสร้างตัวอาคารโรงแรมฟิวส์ภูเก็ต คาดว่าจะใช้เวลาประมาณ 15 เดือน ซึ่งขณะที่เสนอรายงานนี้ยังมิได้มีการคัดเลือกบริษัทรับเหมาก่อสร้าง จากขอบข่ายของงานก่อสร้างสามารถประมาณจำนวนคนงานก่อสร้างได้ว่า ในช่วง 8 เดือนแรก จะมีคนงานก่อสร้างราว 100 คน และในช่วงที่เหลือจะมีคนงานเพิ่มขึ้นเป็น 150-350 คน

รายละเอียดแผนงานระหว่างก่อสร้าง

เนื่องจากในขณะที่ได้รับรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมนี้ ทางบริษัทलगาน่าบียซ์คลับ จำกัด ยังมิได้ว่าจ้างบริษัทรับเหมาก่อสร้าง ดังนั้นทางบริษัทวิศวกรที่ปรึกษาจึงได้เสนอมาตรการต่าง ๆ ที่ควรจัดให้มีในช่วงก่อสร้างดังนี้

- (1) อาคารและสำนักงานชั่วคราว ประกอบด้วยห้องประชุม ห้องเก็บของ ห้องพัก ที่ปรึกษาและห้องส้วม 4 ห้อง
- (2) บ้านพักพนักงาน ประกอบด้วย
 - เรือนพัก คราวมีจำนวนเพียงพอกับคนงานก่อสร้างทั้งหมด อาจใช้โครงสร้างเป็นไม้ กรุผนังและมุงหลังคาด้วยสังกะสี ในลักษณะเรือนแถวชั้นเดียว แต่ละหน่วยในเรือนแถวนั้น การมีขนาดไม่ต่ำกว่า 2.5x3 ม. มีประตูทางเข้าและหน้าต่างอย่างละ 1 บาน มีห้องน้ำพัดไว้ให้รวม 2 ชุด
 - โรงอาหาร คราวเป็นเรือนโปร่งเปิดตลอด ส่วนบริเวณห้องครัวมีฝาปิดมิดชิด และมีหน้าต่างระบายอากาศ มีลานล้างจานต่อจากห้องครัวไปทางด้านหลัง โรงอาหารนี้อาจใช้โครงสร้างเป็นไม้ กรุผนังและมุงหลังคาด้วยสังกะสี ขนาดไม่ต่ำกว่า 5x12 ม.
 - ห้องน้ำ คราวมีที่อาบน้ำที่อาบได้พร้อมกันครั้งละหลาย ๆ คน ดังนั้นอาจสร้างเป็นแนวรั้งสังกะสี 4 ด้าน พื้นเทคอนกรีต มีทางเข้า 2 ทางตรงข้ามกัน มีถังน้ำขนาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 2 เมตร ผึงอยู่ตรงกลาง ห้องนี้มีขนาด 4x4 ม. มีจำนวนไม้ต่ำกว่า 4 ห้อง

- ห้องส้วม อาคารสร้างเป็น 2 แถวขนานกัน แต่ละแถวมีห้องน้ำ 5 ห้อง เป็นลักษณะส้วมซึม ใช้ระบบบ่อเกราะบ่อซึม โดยฝังบ่อเกราะบ่อซึมไว้ระหว่างแถวทั้งสอง ห้องส้วมแต่ละห้องมีขนาด 1x1.5 ม. กรุผนังและมุงหลังคาด้วยสังกะสี ส่วนพื้นเทคอนกรีตทั้งหมด มี 32 ห้อง

อาคารสำนักงานและบ้านพักพนักงานจะปลูกสร้างอยู่ด้านหลังพื้นที่โครงการ

(3) ห้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ อาคาร Workshop กองวัสดุก่อสร้าง จัดสร้างและ กองไว้นบรีเวณที่ก่อสร้างตามจุดที่สะดวกต่อการทำงาน

(4) ถนนชั่วคราว โครงการอาจต้องจัดทำถนนชั่วคราวขึ้นภายในพื้นที่ก่อสร้าง เพื่อสะดวกต่อการขนส่งอุปกรณ์ก่อสร้างและการเข้าออกของพนักงาน ตามความเหมาะสม

(5) บัอมยาม ควรจัดให้มีบัอมยามพร้อมยามประจำ 24 ชั่วโมง ที่ถนนทางเข้า โรงแรม 1 จุด

(6) ที่จอดรถ รถยนต์ส่วนบุคคลจะเข้าออกส่งวัสดุก่อสร้างตามกองวัสดุต่าง ๆ โดยตรง ส่วนรถของพนักงานบริเวณข้างเคียง ควรมีที่จอดใกล้กับสำนักงานชั่วคราว เนื่องจาก พื้นที่โครงการเป็นที่โล่งและ เป็นที่ดินของบริษัทไทยวาเอง ดังนั้นจึงสามารถจอดรถได้เป็น จำนวนมาก

ระบบน้ำใช้ในบริเวณก่อสร้าง

ในช่วงระยะเวลาก่อสร้าง ทางโครงการมีแผนที่จะนำรถบรรทุกน้ำประปามาใช้ สำหรับการบริโภคของคนงาน ส่วนน้ำอาบ น้ำล้าง และอื่น ๆ นั้น จะอาศัยบ่อบาดาลที่ทำการ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุดด้านบริเวณใกล้เคียงพื้นที่โครงการ ซึ่งอยู่ในเขตของบริษัท ไทยวาเอง น้ำบาดาลดังกล่าว พบว่าน้ำมีคุณภาพใช้ได้สำหรับการอุปโภค ส่วนปริมาณน้ำที่ได้แต่ละบ่ออยู่ในอัตรา 7-12 ลบ.ม./ชม. และมีจำนวนถึง 6 บ่อ ซึ่งมีปริมาณน้ำมากเกินพอเมื่อเทียบกับปริมาณความต้องการใช้น้ำของพนักงานก่อสร้างประมาณ 100 ลิตร/คน/วัน ของพนักงาน 250 คน คิดเป็นปริมาณ 25 ลบ.ม./วัน

ส่วนน้ำดื่มการจัดน้ำดื่มบรรจุขวด สำหรับบริการพนักงานและพนักงานก่อสร้าง

ทางโครงการควรจัดระบบประปาชั่วคราวภายในพื้นที่ก่อสร้าง เพื่อจ่ายน้ำไปยัง ห้องครัว ห้องอาบน้ำ ห้องส้วมและบริเวณก่อสร้าง

ระบบกักเก็บและบำบัดน้ำทิ้งชั่วคราว (Temporary Wastewater Collection and Treatment)

ระบบบำบัดน้ำทิ้งในระหว่างก่อสร้าง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นน้ำจากห้องน้ำและห้องส้วมของพนักงาน จะใช้ระบบบ่อเกรอะบ่อซึม โดยบ่อเกรอะสำหรับส่วนบำบัดคนงานควรเป็นบ่อวางซีเมนต์ จำนวนชุดละ 4 บ่อ ดำเนินได้จบด้วยคอนกรีต เพื่อป้องกันการไหลซึม ขนาดความจุไม่น้อยกว่า 14 ลบ.ม. ทั้งหมดมี 2 ชุด รับน้ำจากห้องส้วมชุดละ 14 ห้อง จากการประมาณค่าของเสียที่เกิดขึ้นกับปริมาณความจุของบ่อเกรอะคาดว่าระยะพักตัวจะไม่น้อยกว่า 4 วัน ดังนี้.-

ปริมาณบ่อเกรอะ 2 ชุด = 28 ลบ.ม.

คิดอัตราน้ำโสโครก (ส้วมซึม) = 30 ลิตร/คน/วัน

จำนวนพนักงานสูงสุด = 250 คน

ปริมาณน้ำโสโครก = 7.5 ลบ.ม./วัน

จำนวนระยะกักตัวของน้ำโสโครก = $\frac{28}{7.5} = 4$ วัน

ระยะกักตัว 4 วัน นับว่าพอเพียงสำหรับกักน้ำโสโครก ซึ่งปกติใช้ระยะกักตัวในบ่อเกรอะ 1-2 วัน (อ้างอิงที่ 12) ค่า BOD ของน้ำโส (Supernatant) จากบ่อเกรอะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มีระยะพักตัว 1 วัน ประมาณ 100 มก./ล. และนั่นคาดว่าระยะพักตัว 4 วัน จะช่วยลดค่า BOD ลงได้ต่ำกว่า 100 มก./ล.

นอกจากนี้ควรจัดสร้างถังกรองทราย (Intermittent Sand Filter) สำหรับเป็น Final Disposal รับน้ำจากน้ำดิบและน้ำเสจากบ่อเกรอะ ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมาก และรับรองโดย US.EPA.

ข้อมูลจาก US.EPA. (อ้างอิงที่ 12) สำหรับการใช้อบ่เกรอะตามด้วยถังกรองทราย มีดังนี้

Effective Size ของทราย (media)	0.41 มม.
Hydraulic Loading	94 ลิตร/ตร.ม./วัน
ความลึก	1.5 ม.
BOD ในน้ำทิ้งหลังการบำบัด	15 มก./ล.
อายุการใช้งานของถังกรอง	6.9 เดือน
คนงานในระหว่างก่อสร้าง	250 คน
อัตราน้ำทิ้ง	100 ลิตร/คน/วัน
ขนาดถังกรองทรายที่ต้องการ คือถังกรองรัศมี 2 เมตร ลึก 1.5 เมตร	

เนื่องจากบ่อเกรอะไม่สามารถลดปริมาณแบคทีเรียได้ จึงควรมีการเติมคลอรีนเพื่อฆ่าเชื้อโรคก่อนถึง Final Disposal

สำหรับห้องน้ำภายในสำนักงานชั่วคราวและห้องครัวควรต่อท่อเพื่อนำ Effluent จากบ่อเกรอะมาผ่านถึงกรองทรายเช่นเดียวกัน

การกำจัดขยะมูลฝอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขยะมูลฝอยที่จะเกิดขึ้นในช่วงก่อสร้างส่วนใหญ่จะเป็นเศษวัสดุเหลือใช้จากการก่อสร้างและขยะมูลฝอยที่เกิดจากพนักงานที่อาศัยในบ้านพักคนงาน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเศษอาหาร กระจกพลาสติก เป็นต้น

ในการกำจัดขยะมูลฝอย ควรจัดให้มีถังขนาด 200 ลิตร (Oil drum) ตั้งไว้ตามจุดต่าง ๆ เช่น สำนักงานชั่วคราว บ้านพักพนักงาน ส่วนในบริเวณพื้นที่ก่อสร้างด้านหน้าจะได้จัดที่สำหรับกองเศษวัสดุก่อสร้าง เหลือใช้และขยะ โดยล้อมด้วยสังกะสีเพื่อป้องกันการฟุ้งกระจาย ส่วนขยะที่ติดไฟ (Dombustible) จะถูกนำไปกำจัดโดยการเผา ทางโครงการจะได้จัดเตรียมพื้นที่ด้านหลังสำหรับเผาขยะชั่วคราวโดยจะปิดกั้นพื้นที่ด้วยสังกะสี ส่วนขยะที่ไม่ไหม้ไฟ (Incombustible) จะได้นำไปให้สุขาภิบาลเก็บไปทิ้งภายนอก

ระบบจราจร

การขนส่งวัสดุอุปกรณ์การก่อสร้างจากตัวเมืองภูเก็ตเข้ามายังพื้นที่โครงการมาโดยทางหลวงสาย 402, 4025 และ 4030 ตามลำดับ จากนั้นแยกเข้าถนนลูกรังที่มีผิวจราจรกว้าง 6 เมตรเข้าสู่พื้นที่โครงการ

ภายในพื้นที่โครงการระหว่างการก่อสร้างจะจัดถนนชั่วคราวให้รถผ่านได้โดยรอบรถบรรทุกวัสดุสามารถไปจอดได้ ณ ที่ที่จะนำวัสดุลง รถส่วนบุคคลและรถตรวจงานของผู้รับเหมาและผู้คุมงานจะนำไปจอดบริเวณสำนักงานชั่วคราว ซึ่งควรจะจอดได้ประมาณ 10 คัน

ระบบรักษาความปลอดภัย

ในบริเวณพื้นที่โครงการควรมีบ่อน้ำที่ทางเข้าพร้อมยามรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อตรวจตราดูแลและรักษาความสงบ

ในด้านสวัสดิการและความปลอดภัยของพนักงานก่อสร้างนั้นทางผู้รับเหมาควรได้จัดหาหมวกนิรภัยให้แก่พนักงานและรับผิดชอบการรักษาพยาบาลในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ หรือเกิดการเจ็บป่วยระหว่างปฏิบัติงานหรือสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติงานด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทนำ

สภาพภูมิศาสตร์

ภาคใต้หรือทักษิณใต้ คือ ดินแดนส่วนที่อยู่ทางทิศใต้ของประเทศไทย เป็นส่วนที่แผ่นดินแคบคอดยื่นออกไปเป็นแหลม อยู่ระหว่างทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดียกับทะเลจีนใต้มหาสมุทรแปซิฟิก คือ เป็นส่วนอยู่ระหว่างประเทศอินเดียกับประเทศจีน จึงเป็นชุมทางเดินเรือทะเลที่สำคัญทั้งในอดีตและปัจจุบัน มีขอบเขตดังนี้ มีความยาวจากเหนือไปใต้ประมาณ 750 กม. ตั้งแต่ละติจูด 11 องศา 42.4 ลิบตาเหนือ ถึง 5 องศา 37 ลิบตาเหนือ ส่วนที่แคบที่สุดประมาณ 10.6 กม. อยู่ตรงด้านทิศตะวันตกจากละติจูด 11 องศา 42.4 ลิบตาเหนือ ถึงปากห้วยห้วยาโหนด ด.คลองวาฬ อ.เมือง จ.ประจวบคีรีขันธ์ด้านตะวันออกส่วนที่กว้างที่สุดประมาณ 195 200 กม. จากละติจูด 6 องศา 45 ลิบตาเหนือ จากบ้านสาคร อ.เมือง จ.สตูล ถึงบ้านตะเวะ ด.ปะเสยะวอ อ.สายบุรี จ.ปัตตานี

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปนั้นคือ คาบสมุทรทอดยาวลงทางใต้มีที่ราบชายทะเลทางด้านตะวันออก ทางด้านตะวันตกเป็นเทือกเขาตะนาวศรี เทือกเขานครศรีธรรมราช เทือกเขาสันกาลาคีรี เป็นแหล่งที่เกิดของลำน้ำสายต่างๆ จากตะวันตกผ่านที่ราบไปออกทะเลที่อ่าวไทยทางตะวันออกปากแม่น้ำบางแห่งด้านนี้มีอ่าวจอดเรือได้เป็นอย่างดีเช่น อ่าวชุมพร อ่าวบ้านดอน อ่าวสงขลา ส่วนทางด้านตะวันตกนั้นเป็นแหล่งชุมชนซึ่งทำอุตสาหกรรมเหมืองแร่มาแต่โบราณ แต่มักเป็นชุมชนขนาดเล็กเพราะไม่ใช่ชุมชนเกษตรกรรม เช่น พังงา กระบี่ และตรัง อนึ่ง ด้านตะวันตกนั้นติดกับมหาสมุทรอินเดีย จึงเป็นแหล่งชุมชนที่พักของพ่อค้าทางทะเลที่เดินเรือค้าขายอยู่ในมหาสมุทรอินเดียด้วย

ทิวเขาที่สำคัญ 3 ทิวเขา ได้แก่ทิวเขาตะนาวศรีเป็นเส้นแบ่งเขตจังหวัดและอำเภอต่างๆ คือชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี ถึงพังงา ผ่านกระบี่เข้าสู่จังหวัดนครศรีธรรมราช

ทิวเขานครศรีธรรมราชเป็นแนวแบ่งเขตดินแดนระหว่างสตูลกับเขตชายฝั่งของมาเลเซีย พุ่งขึ้นเหนือสุดที่นครศรีธรรมราชและสุราษฎร์ธานี

ทิวเขาสันกาลาคีรี เป็นทิวเขาแบ่งเขตแดนระหว่างไทยกับมาเลเซียและผ่านอำเภอต่างๆ ในจังหวัดภาคใต้

ภาคใต้ได้ชื่อว่ามีฝนตกชุกตลอดปี เพราะได้รับมรสุมทั้งทางทิศตะวันตกเฉียงใต้และทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม กันยายน ทิวที่ฝนตกในบริเวณริมทะเลฝั่งตะวันตก เช่น พังงา กระบี่ ตรัง ภูเก็ต บางที่ฝนก็ข้ามเขาเลยมามากทางฝั่งเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตะวันออกด้วย ส่วนลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือเริ่มตั้งแต่ตุลาคม มกราคม ฝนตกชุกโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขต จ.ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ปัตตานี

เนื่องจากภาคใต้มีฝนตกชุก จึงมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์จากป่าไม้พรรณไม้ขึ้นเป็นตงดิบ ป่าไม้ประเภทป่าเลนน้ำเค็มก็เป็นชนิดที่อุดมสมบูรณ์ที่สุดในประเทศไทย ภาคใต้ยังอุดมด้วยแร่ดีบุก มีมากที่สุดในประเทศไทย มีแร่ชนิดอื่น เช่น ทองคำ เงิน เหล็ก ตะกั่ว ทองแดง พลวงได้มีการนำมาดลึงใช้เป็นประโยชน์แต่โบราณในการหล่อพระพุทธรูปเทวรูป ภาชนะ เครื่องใช้ สอยเครื่องประดับต่างๆ

ปัจจุบันภาคใต้ประกอบด้วย 14 จังหวัด เนื้อที่ประมาณ 70,217.967 ตารางกิโลเมตร อาณาเขตเหนือสุดอยู่ที่ อ.ปะทิว ชุมพร ใต้สุดอยู่ในเขต อ.เบตง ต่อเขตรัฐเปรักและไทรบุรี ประเทศมาเลเซียมีทิวเขาสันกาลาดีรี และแม่น้ำโกลก เป็นเส้นเขตแดน นอกจากนี้ภาคใต้ยังประกอบด้วยเกาะใหญ่อีก คือ เกาะภูเก็ต เกาะลันเตา เกาะตะรุเตา เกาะพังงา เกาะสมุย

จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี สงขลา พัทลุง กระบี่ ตรัง เป็นส่วนหนึ่งของภาคใต้ที่มีความสำคัญตั้งแต่อดีตจนปัจจุบัน โดยทำนอกราชบริเวณแถบนั้นนั้นนครศรีธรรมราชเป็นศูนย์กลางการรวมตัวที่สำคัญมาแต่อดีต

นครศรีธรรมราช

จังหวัดนครศรีธรรมราชปัจจุบันตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลด้านตะวันออกทางภาคใต้ของประเทศไทย มีเนื้อที่ประมาณ 10,169 ตารางกิโลเมตร มีฝั่งทะเลยาวประมาณ 193 กิโลเมตร เป็นจังหวัดที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาตินานาชนิด และมีพลเมืองมากที่สุดในภาคใต้

เมืองนครศรีธรรมราชเป็นเมืองที่มีชื่อเสียงในประวัติศาสตร์ไทยมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย มาจนกระทั่งสมัยรัตนโกสินทร์ ทั้งในการศาสนา การสงคราม และศิลปวิทยาการ ในสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช เมืองนครศรีธรรมราชรวมอยู่ในอาณาจักรสุโขทัย มีลักษณะ เป็นเมืองพระ-ยามหานครเป็นเสมือนเมืองพี่เมืองน้องที่สนิทสนม เป็นแหล่งกลางของพระพุทธศาสนาแบบลังกาวงศ์ และศาสนาพราหมณ์ เป็นเมืองสำคัญทั้งด้านภาษาศาสตร์และประวัติศาสตร์ มีทั้งปูชนียสถาน และพระบรมธาตุเป็นศรีบ้านศรีเมือง ถึงกับมีคำพังเพยกล่าวว่า "เมืองนครเป็นเมืองพระ" พ่อขุนรามคำแหงมหาราชแห่งกรุงสุโขทัย ได้อัญเชิญพระพุทธรูปสำคัญไปจากเมืองนี้ และได้นิมนต์พระเถระจากนครศรีธรรมราชไปช่วยเหลือปรับปรุงพระพุทธศาสนาในกรุงสุโขทัย

เมืองนครศรีธรรมราช ได้รับการเกียรติประวัติความเป็นเมืองพระตลอดมาทุกยุคทุก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมัยไม่เคยปรากฏว่าเมืองนี้ได้แตกยับเยินเพราะศึกสงครามเลย นครศรีธรรมราชจึงเป็นศูนย์กลางของศิลปและวัฒนธรรมทางศาสนามาแต่โบราณ

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า เมืองนครศรีธรรมราช ได้ชื่อว่าเป็นเมืองประวัติศาสตร์เป็นแหล่งศูนย์กลางของวัฒนธรรม และประเพณีไทยมาแต่โบราณ เพราะเป็นเมืองที่เคยเจริญรุ่งเรืองมาอย่างสูง เป็นเมืองประเทศราช แม้จะขึ้นอยู่กับกรุงศรีอยุธยา แต่ก็ถือว่าเป็นหัวเมืองเอกภาคใต้ที่มีความมั่นคงในศิลปวัฒนธรรมและความเป็นตัวของตัวเอง แม้ว่าศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ หลายอย่างจะเสื่อมสลายไปตามเวลา แต่บางสิ่งบางอย่างก็ยังคงเหลือสืบทอดกันมา และกำลังได้รับการสนับสนุนและฟื้นฟูขึ้นมาให้ประโยชน์ต่ออาชีพและความเป็นอยู่ของชาวจังหวัดนครศรีธรรมราชต่อไป ดังจะขอนำมากล่าวไว้ในที่นี้คือ

ผ้ายกเมืองนคร

ผ้ายกเมืองนครฯ เท่าที่สืบถามไม่ปรากฏว่ามีมาตั้งแต่ครั้งไหน เอาแบบอย่างมาจากที่ไหน อย่างไร เข้าใจว่าสมัยศรีวิชัยคงจะมีการทอผ้ายกจริงจังแล้ว เพราะในสมัยนั้นได้มีการติดต่อค้าขายและรับเอาศิลปวัฒนธรรมจากชนชาติที่เจริญแล้วอยู่เสมอ เช่น จีน อินเดีย และอาหรับชาติต่าง ๆ เหล่านี้คงจะนำเอาวิชาการทอผ้ามายกถ่ายทอดไว้ เดิมชาวพื้นเมืองรู้จักแต่ทอผ้าพื้นเรียบไม่มีลายยกดอก หรือทอลวดลายสีสรรวิจิตรพิสดารแต่อย่างใด การทอผ้ายกดอก คงเพิ่งเริ่มทำกันสมัยอยุธยาตอนปลายหรือรัตนโกสินทร์ตอนต้น แต่กล่าวกันว่า ชาวเมืองนครศรีธรรมราชได้แบบอย่างการทอผ้ามายกจากแขกเมืองไทรบุรี เมื่อครั้งที่เมืองไทรบุรีตกบก พ.ศ. 2354 เจ้าเมืองนครศรีธรรมราชยกกองทัพไปปราบได้กวาดต้อนครอบครัวเขลมาไวกเป็นจำนวนมาก มีพวกช่างฝีมือปะปนมาหลายพวก มีทั้งแขกที่เป็นชาวพื้นเมืองและแขกเชื้อสายผู้ดีสกุลสูง แขกจากเมืองไทรบุรีได้มาเป็นครูสอนให้ชาวเมืองนครศรีธรรมราชรู้จักทอผ้ายก เจ้าพระยาเมืองนครศรีธรรมราชได้ให้การอุปถัมภ์และส่งเสริมการทอผ้านี้เป็นอันมาก ได้เกณฑ์ให้เด็กสาว ๆ บริวาร และลูกหลาน กรมการเมืองตลอดจนชาวบ้านที่สนใจมาหัดทอผ้ายก

ฝีมือการทอผ้าของชาวเมืองนครศรีธรรมราชมีชื่อเสียงมานาน เป็นที่รู้จักกันดีทั้งในกรุงเทพฯ และทั่วภาคใต้ คนทั่วไปเรียกกันว่า "ผ้ายกเมืองนคร" สมัยก่อนชาวเมืองนครศรีธรรมราชนิยมนุ่งผ้าโจงกระเบนกันทั้งหญิงและชาย พวกข้าราชการกรมเมือง ข้าราชการศาล และราษฎรนุ่งกันอยู่เสมอ โดยเฉพาะเจ้านายผู้หญิงเมืองนครฯ นุ่งผ้ายกจีบเวลาออกรับแขกเมืองหรือไปร่วมพิธีทางบุญที่วัดอยู่เป็นประจำ นอกจากนี้แล้วในพิธีถือน้ำพิพัฒน์สัตยาของข้าราชการเมืองนครศรีธรรมราช ผู้ที่เข้าพิธีถือน้ำจะต้องนุ่งผ้ายกขาวเชิงทอง เรียกว่า "ผ้าสัมมะรส"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับฝ่ายทองนั้น จะใช้เฉพาะเจ้าเมืองนครศรีธรรมราช และข้าราชการชั้นผู้ใหญ่
ในรั้วในวัง หรือเจ้าพระยาคนส่งเข้ามาถวายเจ้านายในกรุงเทพฯ ส่วนฝ่ายกรรมด้ายใช้กันโดย
ทั่วไป มักจะใช้พิธีแต่งงาน ไปวัดหรืองานมงคลอื่น ๆ เช่น บวชนาค และโกนจุก ผู้หญิงมักจะนุ่งผ้า
ยกดอกหน้านางหรือผ้าเก็บนิต ผู้ชายก็นุ่งผ้าหางกระรอก

ตัวอย่างฝ่ายกรุ่นเก่าของเมืองนครศรีธรรมราชในปัจจุบันนี้หาดูได้ยาก ที่พอจะหา
ได้อยู่สักผืนสองผืน ก็อยู่ในพิพิธภัณฑสถานมหาธาตุวรมหาวิหาร นอกจากนั้นก็ล้วนแต่ฉีกขาดแล้วเป็น
ส่วนใหญ่ จากการพิจารณาเนื้อผ้ายกดอกจะเห็นได้ว่า ฝ่ายกเมืองนครฯ สวยงามมีความเป็นตัว
ของตัวเอง และเป็นแบบฉบับของช่างฝีมือชั้นสูงแห่งหนึ่งในประเทศไทย

ในปัจจุบันนี้ ฝ่ายกเมืองนครศรีธรรมราชก็ยังมีทออยู่บ้างแต่ก็หาดูได้ยากเต็มที่ เพราะ
ไม่มีใครช่วยบำรุงรักษา หรือส่งเสริมให้เหมาะสมกับกาลสมัย อีกประการหนึ่งงานทอผ้าเป็นงานที่
ใช้เวลามาก ตลาดจำหน่ายก็แคบลง คนทอผ้าเป็นก็มีแต่คนแก่ ซึ่งก็ไม่ได้ฝึกหัดเด็กรุ่นใหม่แทน คน
จึงหันไปประกอบอาชีพอื่นที่มีรายได้ดีกว่าหมด ดังนั้นทางเรือนจากกลางจังหวัดนครศรีธรรมราชโดย
คุณฉวีล ฒ ตะกั่วทุ่ง ได้พยายามจะส่งเสริมให้มีการทอผ้ายกเมืองนครฯ ขึ้น จำรุงซึ่งเป็นลูกสาว
ของ แม่วิเชียร ศรีวัชรินทร์ ให้ไปสอนวิชาทอผ้ายกเมืองนครฯ ให้กับนักโทษหญิงที่ต้องโทษอยู่ใน
เรือนจำ โดยพยายามให้ทอผ้าอย่างมีคุณภาพ และจัดตลาดจำหน่ายให้ ทั้งนี้เพื่อให้นักโทษหญิง
ได้นำเอาการทอผ้ายกออกมาประกอบอาชีพสุจริตต่อไป เชื่อว่าการฟื้นฟูดังกล่าวนี้ คงจะมีส่วนช่วย
ให้ฝ่ายกเมืองนครฯ ได้ฟื้นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง

แม่วิเชียร ศรีวัชรินทร์ เล่าว่า ในสมัยโบราณฝ่ายกชนิดหนึ่งที่พวกช่างทอผ้าเรียกว่า
"ขนาด 12 เขา" นั้น ใช้คนถึง 3 คน คือท่อน้ำที่ทอคนหนึ่ง ท่อน้ำที่ยกเขาสอดนิตอีกสองคนนั่ง
เรียงกัน ฝ่ายกที่ทอได้เป็นดอกใหญ่ และสวยงามขนาดเท่าฝ่ามือ เมื่อก่อนนี้พิมพ์ก็ทำเป็นพิมพ์หน้า
กว้าง ไม่ทำพิมพ์จากต้นคลุ้ม (มีลักษณะคล้ายต้นกล้วย) ท่อน้ำได้เนื้อละเอียดเนียน และได้ผ้าผืน
กว้าง คนร่างสูงใหญ่หนึ่งใจกระเบยได้สะดวกสบายมาก ชาวพื้นเมืองนิยมปลูกฝ้ายเอง ส่วนเส้น
ไหมนั้นสั่งไปจากทางภาคอีสาน เช่น จังหวัดร้อยเอ็ด สุรินทร์และอุบลราชธานี ไม่ได้เลี้ยงไหมเอง

ชาวพื้นเมืองนครศรีธรรมราช เรียกเครื่องมือทอผ้านี้ว่า "เกหรือก" ซึ่งมีอยู่ 2 ชนิด
คือ "เกยก" กับ "เกผ้ง" สำหรับเกยกเป็น เครื่องมือทอผ้าที่สร้างขึ้นมาให้สามารถเคลื่อนที่ได้
ตั้งบนพื้นถอนออกได้ง่าย ส่วนเกผ้งใช้ไม้เนื้อแข็งทำเพราะมีความแข็งแรงทนทาน เกยกกับเกผ้งมี
ขนาดเดียวกัน แต่เกยกทำตั้งสูงกว่าเพื่อให้เท้ากับกระดูกด้วยเวลาทอผ้าสะดวกไม่ติดพื้น เกยก
เหมาะสำหรับเคลื่อนย้ายนำไปใช้ทอในสถานที่ต่าง ๆ แม้แต่บนเรือก็ทอได้ ส่วนเกผ้งเป็นเครื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทอผ้าที่ใช้เสาะฝังยึดอยู่กับดิน เคลื่อนที่ไม่ได้มักจะสร้างไว้ตามใต้ถุนเรือน เป็นเครื่องทอผ้าที่นิยมใช้กันมาก

ย่านลิเภา

ย่านลิเภา เป็นภาวาลย์ชนิดหนึ่ง (ภาษาทางภาคใต้เรียกภาวาลย์ว่าย่าน) มีลักษณะเป็นภาวาลย์ชั้นในที่มีลวดลายที่วิจิตรมาก มีชั้นอยู่ทั่วไปทางภาคใต้ของประเทศไทย และมีชั้นอยู่บ้างในจังหวัดจันทบุรี (เรียกผักกะลอ) ย่านลิเภา มีลักษณะใบเล็กแต่ยาว ริมใบสองข้างจะเป็นหยัก ๆ สันนิษฐานกันว่า คำว่า "ลิเภา" คงจะเรียกเพี้ยนมาจากภาษามลายู คำว่า "ลิบู" เพราะย่านลิเภาพื้นเมืองที่จังหวัดนราธิวาสเรียกว่า "ลิบู" (ลิบูเป็นภาษามลายู แปลว่าตีนจิ้งจก ลักษณะใบย่านลิเภานั้นก็หยัก ๆ คล้ายตีนจิ้งจกมาก) ต่อมาก็เรียกเพี้ยนกันออกไปเป็น "ย่านลิเภา", "ย่านนิเภา" หรือจนกระทั่งเพี้ยนไปว่า ย่านลิเภา สุดแต่ใครจะคิดว่าชื่อต่าง ๆ ที่จนเรียกกันนั้นถูก

ย่านลิเภา มี 3 ชนิด

1. ย่านลิเภาเขา ลักษณะ เป็นเส้นใหญ่มากคล้ายหวน ชอบขึ้นอยู่ตามเทือกเขาไม่ค่อยมีใครนำมาใช้ประโยชน์
2. ย่านพองหยอง (ย่านลิเภาขุ่น) มีลักษณะใบเล็กดก และลวดลายคด ยาวประมาณ 8-9 เซนติเมตร กว้าง 1 เซนติเมตร ใบหยักถี่คล้ายฟันเลื่อย ชอบขึ้นแถบดินดำ ดินเค็ม และมักจะเกี่ยวพันกับไม้อื่นอยู่ เหยียดดึงแล้วมักจะขาดและไม่ค่อยออกง่าย หากจะใช้ก็ใช้ทั้งลำต้น สำหรับการผูกมัดเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ หรือนำไปประดับข้อมหรือประพาศิธต่าง ๆ ในงานพิธีมงคล เช่น งานโกนจุก งานบวชนาค งานขึ้นบ้านใหม่
3. ย่านลิเภาใหญ่ ย่านลิเภาชนิดนี้มีลำต้นโตประมาณก้านไม้ขีดไฟ เวลาเจริญเต็มที่มีความยาวประมาณ 2 เมตร ใบยาวประมาณ 14 เซนติเมตร กว้างประมาณ 1 1/2 เซนติเมตร ลำต้นตรงชอบขึ้นอยู่ตามริมรั้ว ป่าละเมาะและสุ่มทุมต้นไม้ ถ้าหากขึ้นปะปนอยู่กับไม้อื่น จะเลื้อยเกี่ยวเกาะอยู่เหนือสุด และจะไม่ยอมอยู่ใต้พืชหรือไม้อื่น ดังนั้น ถ้าหากที่ใดมีย่านลิเภาขึ้นอยู่จะสามารถมองเห็นได้ง่าย คุณสมบัติของย่านลิเภาชนิดนี้คือ ลำต้นเหนียว ชาวบ้านจึงนิยมนำเอามาจักสาน เป็นภาชนะเครื่องมือใช้สอยต่าง ๆ แทนหวาย สามารถนำเอาย่านลิเภาชนิดนี้มาผูกมัดอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี เพราะมีความทนทานเหนียวแน่นมาก ตากแดดตากฝนก็ไม่เป็นไร มีความทนทานอยู่ได้เป็นร้อย ๆ ปี แต่ถ้าหากกลิ้งไฟจะติดง่าย

ย่านลิเภาเป็นงานฝีมือชั้นเยี่ยมของชาวภาคใต้ จะมีกำเนิดมานานตั้งแต่ครั้งไหนนั้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สืบความไม่ได้ แต่เชื่อว่าจะต้องมีมาเป็นร้อย ๆ ปีแน่นอน ภาชนะที่ชาวพื้นเมืองท้าวด้วยย่านลิเภา แต่โบราณนั้น มีกระเชอ กุบหมาก กล่องยาเส้นพาน ฉี่ยนหมาก บันชา กล่องและขัน(ขันนั้นเข้าใจว่าจะใช้สำหรับใส่ดอกไม้ธูปเทียนไปวัด) กรงนก และ เครื่องมือ เครื่องใช้ในชีวิตประจำวันของชาวบ้าน

ในสมัยก่อน ภาชนะที่สานด้วยย่านลิเภานิยมใช้กันในทุกบ้านเรือนชั้นสูง หรือคนชั้นสูง มักจะเสียมมาก เสียมทอง เป็นกระเป๋ากือผู้หญิง กล่องบุหรีและ ฉี่ยนหมากเสียมโดยมาก ส่วนใหญ่จะเป็นลายคดกริช และพิมพ์ทองฝีมือละเอียด และประณีตมาก ในปัจจุบันนี้จะหาฝีมือละเอียด และสวยงามอย่างสมัยโบราณไม่ได้เลย และคนทำเป็นก็หาตัวยาก เพราะเด็กรุ่นหลังไม่ได้สนใจที่จะรักษาศาสตร์ฝีมือช่างอย่างบรรพบุรุษของคนไว้ ทั้งนี้อาจจะ เป็นเพราะบ้านเมืองเดี๋ยวนี้อยู่ในภาวะที่ต้องรีบหาเงินแข่งกับเวลา ไม่มีเวลาที่จะมานั่งคิดสานย่านลิเภาอยู่นาน ๆ เพราะการสานย่านลิเภา นั้น จะต้องเป็นคนใจเย็น หรือไม่ก็เป็นคนแก่ที่มีอายุมาก และไม่ไปเที่ยวเตร่ที่ไหน แม้ในปัจจุบันนี้ ทางเรือนจากกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช จะได้ทำการฟื้นฟูงานศิลปหัตถกรรมย่านลิเภา โดยให้นักโทษที่ต้องขังและมีเวลามากมานั่งประดิษฐ์ย่านลิเภา และนำออกมาจำหน่ายบ้างแล้ว แต่ราคาก็ยังสูงอยู่ กระเป๋ากือผู้หญิง สานด้วยย่านลิเภา แล้วเสียมถมทองหรือนาก จะตกอยู่ในราคาใบละ 1,000 บาท ถึง 2,000 บาท ภาชนะย่านลิเภาจึงเป็นของสวยงามที่มีค่ามาก และมีใช้เฉพาะผู้มีเงินเท่านั้น ชาวพื้นบ้านในปัจจุบันนี้ ก็ไม่นิยมสานย่านลิเภา เพราะการสานภาชนะต่าง ๆ ด้วยย่านลิเภา กว่า จะแล้วเสร็จอันหนึ่ง ๆ จะต้องใช้เวลา 10-20 วันเป็นอย่างน้อยและงานฝีมือก็หายากไม่ละเอียดลออเหมือนแบบฉบับโบราณ

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าย่านลิเภาเป็นเอกลักษณ์ที่มีลักษณะ เหนียวแน่นใช้ประโยชน์ในการผูกมัดเครื่องมือ เครื่องใช้ได้

วิธีสานเครื่องมือเครื่องใช้และภาชนะด้วยย่านลิเภา

การที่จะนำเอาย่านลิเภาไปสานเป็นภาชนะ เครื่องใช้สอยต่าง ๆ ในขั้นแรกนั้นจะต้องเลือกเอาหญ้าลิเภาต้นที่มีความเจริญเติบโตและความยาวพอสมควร วิธีเลือกย่านลิเภาว่าจะ เป็นต้นแก่หรือไม่นั้นจะต้องดูที่เปลือกของลำต้นข้างใน ถ้าหากเปลือกของลำต้นข้างในเป็นสีน้ำตาลแก่หรือเหลืองทองแล้วก็เป็นใช้ได้ เมื่อเลือกย่านลิเภามาแล้วก็นำมาเด็ดใบทิ้งแล้วลอกเปลือกเอาลำต้นที่มีลักษณะ เป็นสีเขียวอมเหลืองและ เปราะมากออกให้หมด เวลาลอกเปลือกต้องคอยระวังตรงข้อหรือตา เพราะถ้าหากไม่ระวังหรือไม่มีความชำนาญ ย่านลิเภาจะขาดออกจากกันได้ง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การลอกเปลือกนี้จะต้องทำในขณะที่ย่านลิเพากำลังสด ๆ อยู่ เพราะถ้าแห้งแล้วจะลอกยาก เมื่อลอกเปลือกเสร็จแล้วก็ให้นำไปแขวนไว้ในที่ร่มตากลมจนแห้งเท่านั้น ย่านลิเพาก่อนที่จะนำไปใช้งานจะต้องฉีกให้เป็นเส้นเท่ากันเสียก่อนขนาดแล้วแต่ความต้องการว่าจะใช้เส้นเล็กใหญ่ขนาดไหน จากนั้นก็นำเส้นย่านลิเพาไปชุดเกลือให้สะอาดเรียบร้อยแล้วครั้งหนึ่ง เครื่องมือชุดเกลือเส้นย่านลิเพาจะใช้ฝากระป๋องนมหรือแบนลังกะสีเจาะรูให้มีขนาดต่าง ๆ กันตามแต่จะต้องการ แล้วจึงนำเส้นย่านลิเพา

สอดเข้าไปในรูชุดเอาผิวนอกออก (เรียกว่าชักเลียด เหมือนชักเลียดหอยทาก เครื่องจักสาน) ให้ผิวเรียบเป็นเส้นตรงไม่มีขรุขระ ตรงข้อต่อตาต้องคอยระวังชุดให้เบาๆ ย่านลิเพาถ้าชักเลียดได้เส้นบางและอ่อนนุ่มเท่าไร ภาชนะที่ออกมาจะสวยงามและประณีตยิ่งขึ้น

ก่อนที่จะลงมือสานจะต้องนำย่านลิเพาไปชุบน้ำให้เปียกขึ้นเกิดความเหนียวเสียก่อน เวลาสานใช้หวายพันเป็นเส้นตั้งโครงภายใน จะต้องตัดเหลื่อมหวายออกกลมจึงจะใช้ได้ การสานภาชนะลิเพาจะยากในขั้นตอนต้นเพราะต้องใช้ความละเอียดและใช้เวลานาน เมื่อขึ้นต้นได้แล้วก็สานถัดขึ้นไปเป็นชั้น ๆ ตามรูปทรงของภาชนะที่ท่านเสร็จ

การผูกสายหรือวิธีทาสายในตัว การสานจะใช้ย่านลิเพาซึ่งมีอยู่สองสีอยู่ในตัวของมันเองสลับกัน คือเปลือกนอกของย่านลิเพา หรือด้านในจะมีสีอ่อนกว่าด้านท้องหรือด้านในที่สีน้ำตาลเข้ม เวลาสานจะใช้สลับเอาตามต้องการก็จะเกิดลายเป็นสีแตกต่างกันมากทำให้สีกลมกลืนกันสวยงามมาก เมื่อสานเสร็จสมบูรณ์แล้วก็ให้นำภาชนะนั้นไปทาน้ำมัน เช่น น้ำมันยาง (ปัจจุบันใช้น้ำมันตราตะเพียน) เพื่อให้สีเข้มขึ้นและไม่ขึ้นรา ภาชนะที่สานด้วยย่านลิเพานี้จะเก่าสักแค่ไหนก็ตามจะยังคงอยู่ในสภาพเดิมอยู่นั่นเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการสานย่านลิเพา มีมีดเล็ก ๆ (มีดนี้ใช้ใบเลื่อยเหล็กที่เสียแล้วมาทำมีด) มีดตอก แบนลังกะสี หรือฝากระป๋องสำหรับชักเลียดและเข็มเหล็กสำหรับเจาะรู

วิธีทำสิ่งประดิษฐ์ด้วยเชือกกล้วย และหางอวน

หางอวน หมายถึงยอดลานที่นำมาทำให้เป็นแผ่นแล้วทำเป็นถุงรูปสามเหลี่ยมยาวนำไปต่อไว้กับตอนปลายของอวน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการลากกุ้งเคยทะเลปิ หางอวนนี้นิยมทอกันมากในบริเวณหมู่บ้านริมฝั่งทะเลแหลมมาลาญ จังหวัดนครศรีธรรมราช ชาวไทยมุสลิมที่เป็นชาวประมงจะทอหางอวนไว้ใช้เองแทบทุกบ้าน นอกจากหางอวนจะนำไปใช้ประโยชน์ในการลากกุ้งเคยทะเลปิแล้ว ยังนำมาประดิษฐ์เป็นเครื่องมือใช้สอยได้ด้วย เช่น ทำกระเป๋ากือแบบต่าง ๆ ทำหมวกสุภาพบุรุษ และสุภาพสตรี ทำที่สำหรับรองจานและอื่น ๆ อีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในปัจจุบันนี้ชาวประมงที่บ้านหน้าทัพ อำเภอบ้านลาด จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้คิดประดิษฐ์งานศิลปหัตถกรรมด้วยหางอวนและ เชือกกล้วยอย่าง เป็นล่ำเป็นสัน กรรมวิธีการประดิษฐ์งานฝีมือเหล่านี้ไม่ยากเลยและสามารถทำรายได้มาจนเจือจรรบครัวได้อย่างดี

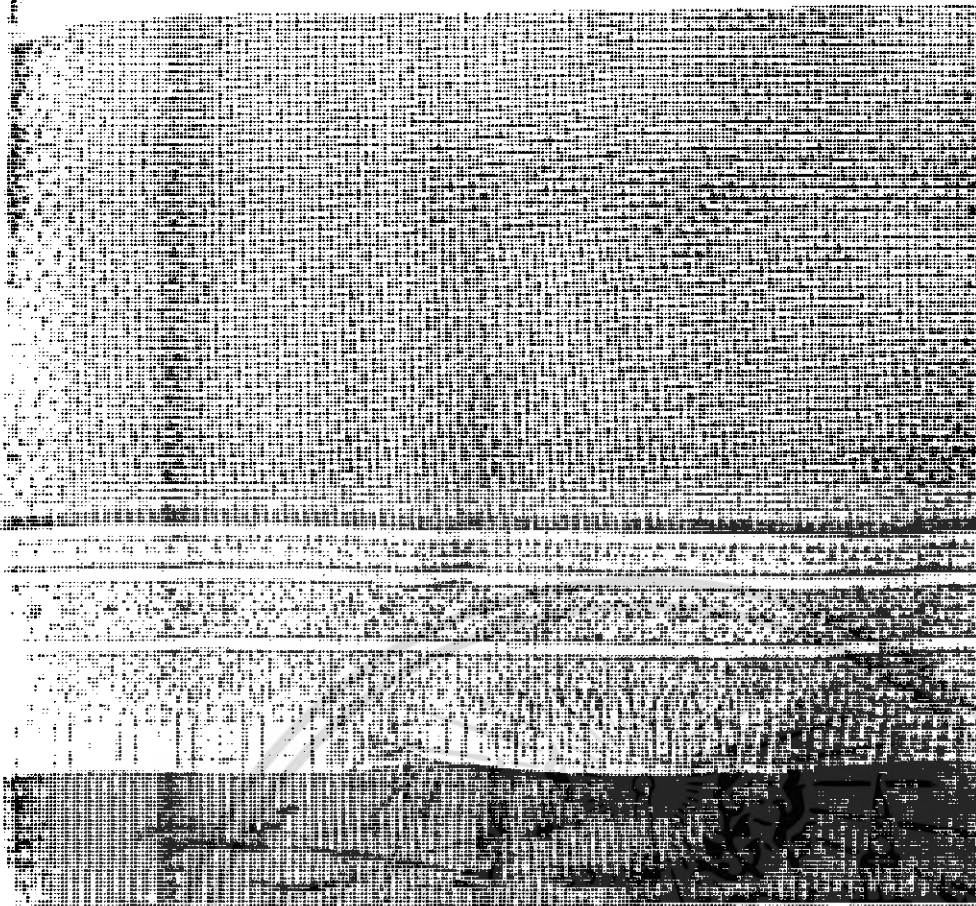
วิธีทอดหางอวน ในขั้นแรกต้องไปยอตลาดมาแล้วจิกเป็นใบ ๆ รีดเอาก้านลานออก แขน้ำไว้ประมาณหนึ่งคืน จึงเอามาขึ้นจากน้ำ ขูดเอาผิวที่ลานออกเอาหน้าลานทิ้ง จากนั้นก็นำยอลานมาสานอกให้เป็นเส้นเล็ก ๆ แขน้ำอีกสองวันสองคืนแล้วจึงนำมาตากแดดตากน้ำค้าง ยอลานที่นำมาตากนี้จะถูกฝนไม่ได้เด็ดขาด ถ้าถูกฝนแล้วเส้นจะขึ้นราแฉะทันที เมื่อตากแดดให้แห้งแล้วจึงนำไปปั่นให้เป็นเส้นยาวคล้ายด้าย ครั้นได้ความยาวตามต้องการแล้วก็เอาเข้าเครื่องทอ ทอแบบเดียวกันกับทอเส้นลานที่ยังไม่ได้ทอชาวบ้านเรียกว่า "กระ" แต่ถ้าทอออกเป็นผืนกว้างประมาณหนึ่งศอกความยาวไม่จำกัด เรียกว่า "หางอวน" หลังจากที่ทอกระออกมาเป็นป็นหางอวนแล้ว ก็สามารถที่จะนำมาประดิษฐ์ให้เป็นกระเป๋ากือชนิดต่าง ๆ และหมวกได้ ตามความต้องการ จะทำให้วิจิตรพิสดารอย่างไรก็ได้

วิธีถักกระเป๋าด้วยเชือกกล้วย

ในขั้นแรกชาวพื้นบ้านจะตัดต้นกล้วยมาเสียก่อน แล้วค่อยจะเอากาบกล้วยข้างในที่ มีสีขาวที่สุดออก จิกเป็นเส้น แล้วนำมาผึ่งแดดกาบกล้วยที่จิกออกมาเป็นเชือกกล้วยนี้จะยาวประมาณ 2 เมตร หรือ 3 เมตร ตามขนาดของลำต้น ส่วนใหญ่ที่ใช้กันมักจะเป็นกล้วยป่า หรือกล้วยตานี เชือกกล้วยนี้ชาวพื้นบ้านแต่เดิมยังไม่คิดเอามาประดิษฐ์เป็นภาชนะ เพียงแต่นำมาใช้ประโยชน์ในการผูกมัดเครื่องมือใช้ไม้สอย แล้วเอาแกนในของต้นกล้วยมาปรุงเป็นอาหาร เช่น จมื่นน้ำพริก แกงส้ม แกงเผ็ด หรือนำกาบกล้วยมา让孩子们เล่นเท่านั้น ต่อมาเมื่อมีผู้คิดเอาเชือกกล้วยไปถักเป็นกระเป๋ากือเช่นเดียวกับกระเป๋าลีฟาง จึงมีชาวบ้าน เด็ก ผู้หญิง หรือคนแก่เอาเชือกกล้วยมาสานเป็นกระเป๋ากือ หมวก หรือเครื่องมืออื่น ๆ ในขณะนี้ที่มากที่อำเภอบ้านลาด จังหวัดนครศรีธรรมราช ชาวพื้นบ้านในอำเภอนี้มีฝีมือมาก เคยได้รับรางวัลชนะเลิศในการถักกระเป๋ากือเชือกกล้วย จากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

การถักกระเป๋ากือเชือกกล้วยนี้ เขาจะตัดเอาเชือกกล้วยที่มีเส้นเสมอกันและที่ผึ่งแดดผึ่งลมพอสมควร ๆ นำมาถักโดยวางโครงของภาชนะที่จะถักกับกระดาดแข็งเสียก่อน แล้วจึงเอาเข้าไปถักกับหลักไม้ ซึ่งทำให้ได้รูปกระเป๋ากือส่วนลายถักนั้นก็จะเป็นลายถักธรรมดาเช่นเดียวกับกระเป๋ากือลีฟาง เมื่อเสร็จสมบูรณ์แล้วก็นำมาทาน้ำมัน กระเป๋ากือเชือกกล้วยนี้จะต้องระมัดระวังไม่ให้ถูกน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ้าขกเมืองนคร
Pā Yok Muang Nakho

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ย่านลิเภา
Yan Lipao Basket

ต้นย่านลิเภา
Yan lipao growing

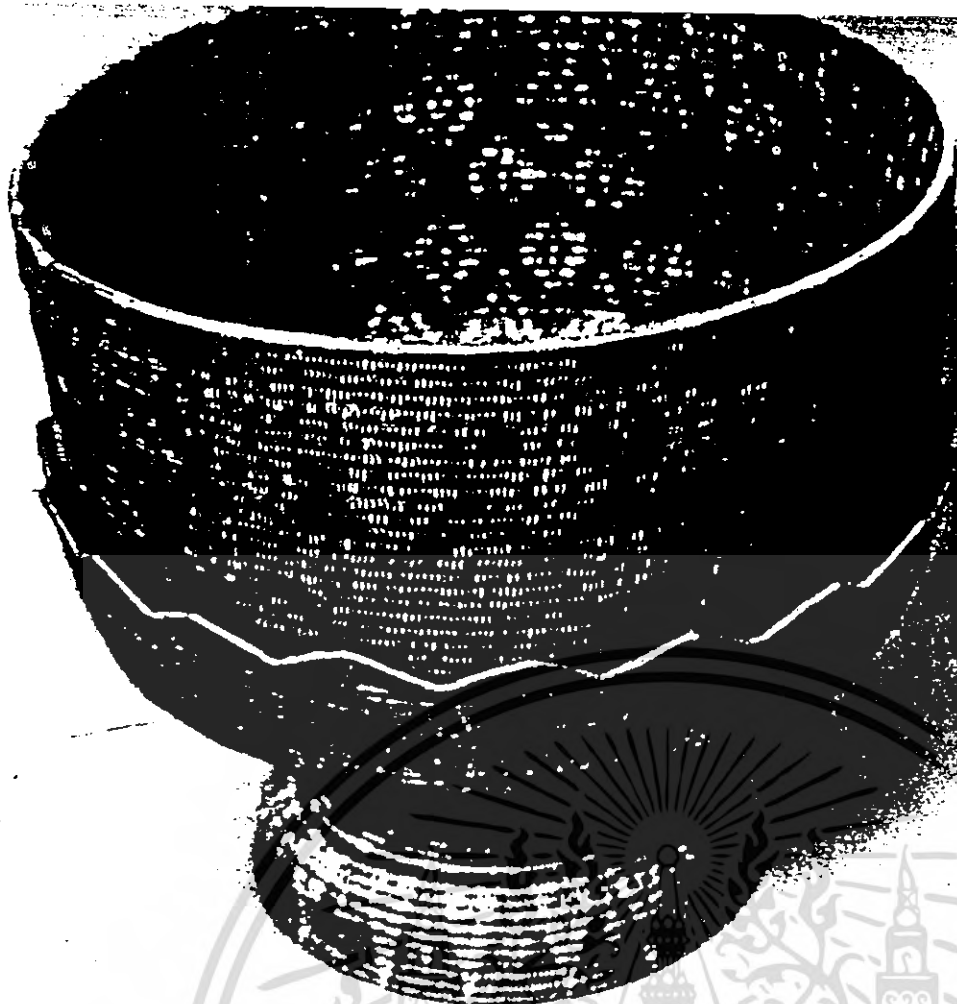

ย่านลิเภา ก่อนนำไปสานภาชนะ
Yan lipao strips ready for
weaving

วิธีสานย่านลิเภา
Weaving yan lipao

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขันและพานที่ฐานด้วยย่านลิพเอ
ลายพิมพ์ทอง
Bowls and pedestal made of
yan lipao
Pimthong design

ขัน ฐานด้วยย่านลิพเอ
ลายพิมพ์ทอง
Bowls made of
yan lipao
Pimthong design

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชอตถานที่จะนำมาทอเป็นหางวน
Top leaves of lān palm used
in making hāng uan

ชอตถานที่เป็นกระแต้ว
Lān palm leaves combed into
strands called 'kra'.

กระทอถั่ว
Kra woven into hāng uan fabric

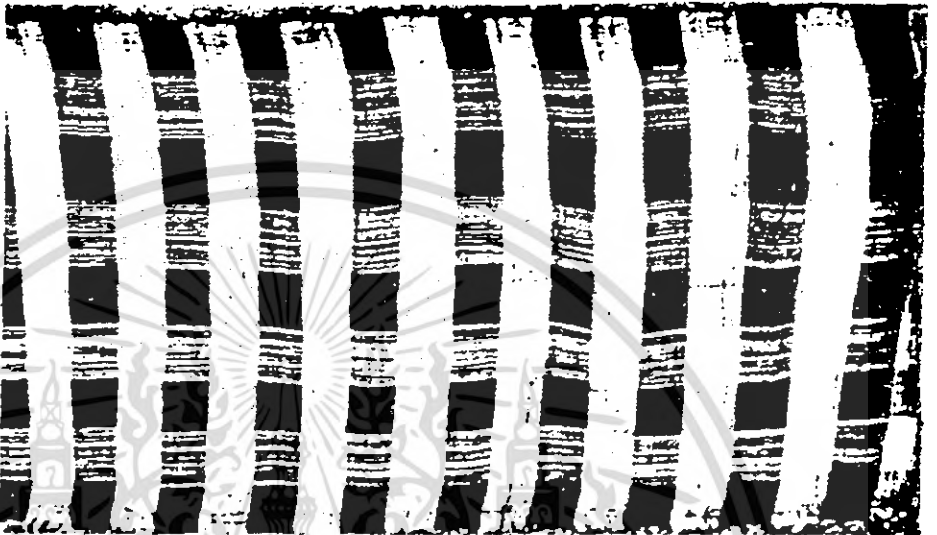
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท่อนหว
Hāng Uan

กระเป๋าหวอวน
Hāng uan handbag

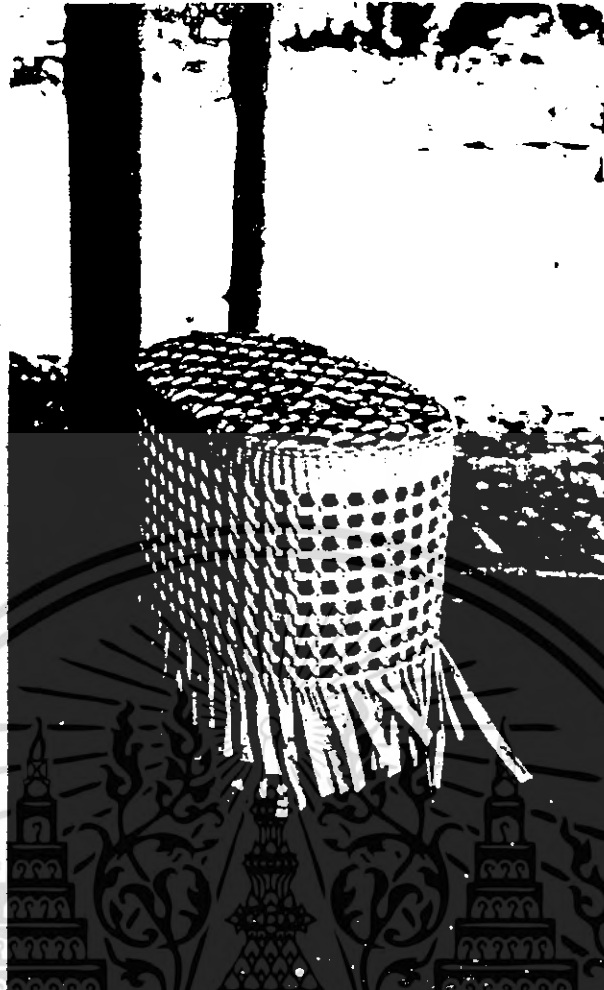
หวอวนทอ
และย้อมสีแล้ว
Hāng uan woven and dyed

กระเป๋าที่ประดิษฐ์ด้วยหวอวน
Handbags made from hāng uan

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระเป๋าสานจากกล้วย
Banana fibre bag in the process
of crocheting

กระเป๋าสานจากกล้วย
Banana fibre bags

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือถูกฝนไม่เช่นนั้นแล้วจะขึ้นราหรือดำจะทำให้ไม่สวย

งานฝีมือประเภทศิลปหัตถกรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช นอกเหนือจากที่กล่าวมานี้แล้ว ยังมีงานฝีมือประเภทหวายอีกมากมายหลายชนิด เช่น ตะกร้า กระบุง กระเป๋า ชุติเก้อ หรือเครื่องเรือนชนิดต่าง ๆ ซึ่งล้วนแต่เป็นงานฝีมือชั้นเยี่ยม มีความประณีตละเอียดลออ และงามมากที่สุดแห่งหนึ่ง แม้ว่าขณะนี้ชาวบ้านจะเลิกทำกันไปบ้างแล้ว เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจรัดตัว แต่ก็พอจะหาซื้อได้จากเรือนจำกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งผลผลิตดังกล่าวนี้เป็นฝีมือของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชนั่นเอง

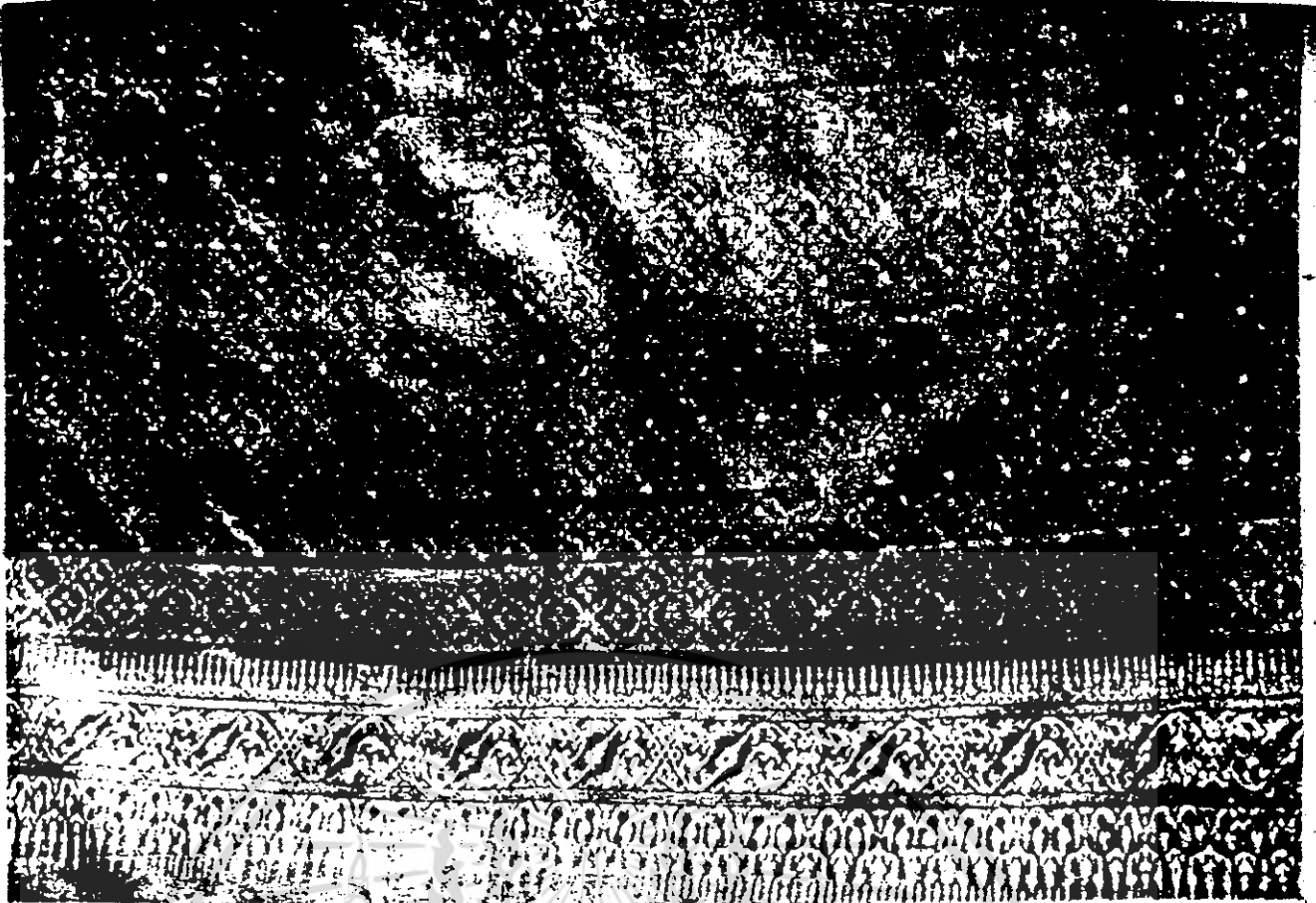
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นเมืองที่สำคัญและน่าสนใจแห่งหนึ่งในภาคใต้ของประเทศไทยไม่ว่าจะภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี การปกครอง การศาสนา ความงามตามธรรมชาติ ชีวิตความเป็นอยู่และศิลปวัฒนธรรมประเพณีโดยทั่วไป จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของแหลมมลายู เป็นเมืองที่อุดมสมบูรณ์มากที่สุดแห่งหนึ่ง มีแม่น้ำตาปี และอ่าวบ้านดอนเป็นหัวใจในการประกอบอาชีพ และชีวิตความเป็นอยู่ มีเนื้อที่ทั้งหมด 12,811.060 ตารางกิโลเมตร

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีศิลปพื้นบ้าน และอาชีพอย่างหนึ่งที่สร้างชื่อเสียงให้กับชาวจังหวัดสุราษฎร์ธานีมาตั้งแต่อดีตนอกเหนือไปจาก "ข้าวหอมเมืองไชยา" คือ การทอผ้ายกดอกที่ตำบลทุ่งเรียง อำเภochaไชยา เมืองไชยา ที่ตั้งของตำบลพุมเรียงนั้น แต่เดิมเป็นเมืองเก่าที่มีร่องรอยของอาณาจักรศรีวิชัย หลงเหลือให้ศึกษาอยู่บ้าง หลักฐานสำคัญที่สุดได้แก่ พระบรมธาตุไชยา ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมสมัยศรีวิชัยมีอายุไม่ต่ำกว่า 1,200 ปี (ประมาณ พ.ศ.1240-1260) พระบรมธาตุองค์นี้เป็นเจดีย์แบบศรีวิชัยที่สง่างามและสมบูรณ์ที่สุด

ตำบลพุมเรียง อยู่ห่างจากตัวอำเภอไชยาเพียง 6 กิโลเมตร ถนนจากตัวอำเภอไชยาไปสู่พุมเรียง เป็นทางลูกรังแต่อยู่ในสภาพดี และสามารถที่จะเดินทางไปได้โดยสะดวก ชาวบ้านที่อาศัยอยู่พุมเรียง เป็นทั้งชาวไทยที่นับถือศาสนาพุทธและชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม พวกที่ทอผ้ายกไหมที่พุมเรียงนี้เป็นชาวไทยมุสลิม เข้าใจว่าแต่เดิมจะเป็นพวกแขกที่อพยพ หรือถูกกวาดต้อนมาจากไทรบุรี หรืออื่น ๆ กับช่างทอผ้าที่เมืองนครศรีธรรมราช ในสมัยโบราณชาวพุมเรียงจะทอผ้าไว้สำหรับใช้เอง ส่วนใหญ่จะทอไว้ใช้ในเวลาแต่งงาน หรือใส่ไปหาพิธีที่วัดหรือสุเหร่า ลายที่นิยมทอกันก็คือ "ลายยกเบ็ด" นอกจากนั้นผู้ที่จะทอผ้าไหมนี้จะต้องเป็นผู้มีฐานะดี วิธีทอที่ใช้เครื่องมือทอเช่นเดียวกับการทอผ้าที่นครศรีธรรมราช สีของไหมหรือผ้าทอนั้นนิยมใช้สีแดง สี

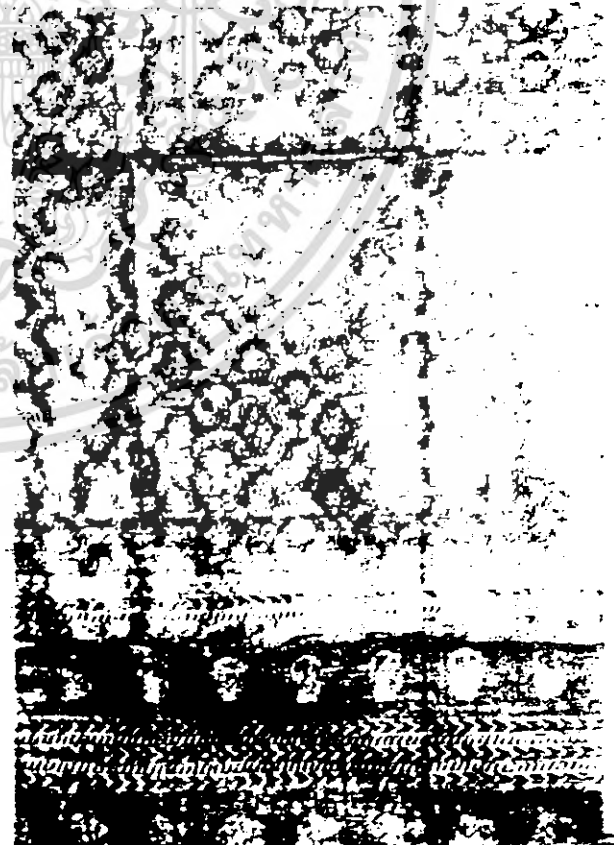
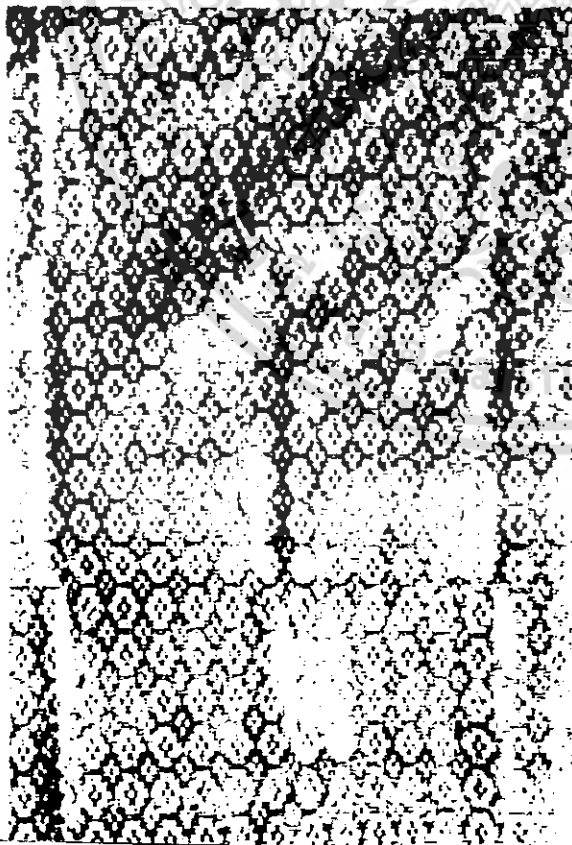
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ้าพุมเรียงสุราษฎร์
Pa Pumrieng
of Surat Thani

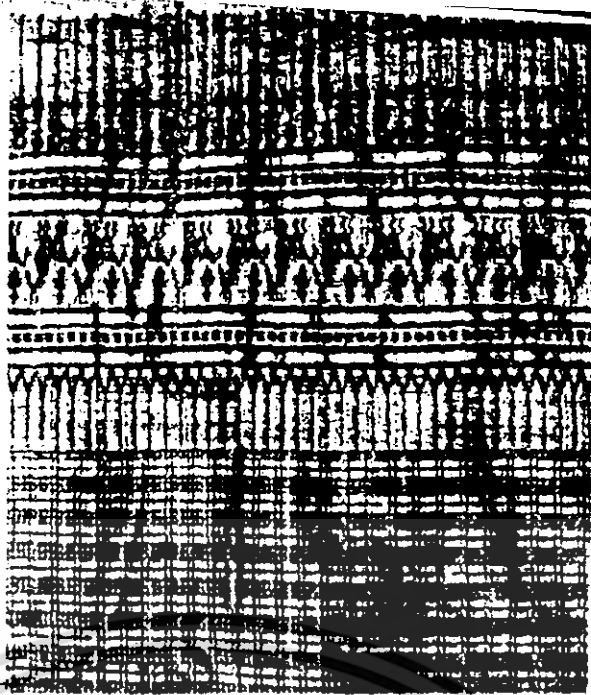
ลายขยกเบ็ดน้อย
Lai Yok Betnoi

ลายขยกเบ็ด
Lai Yok Bet

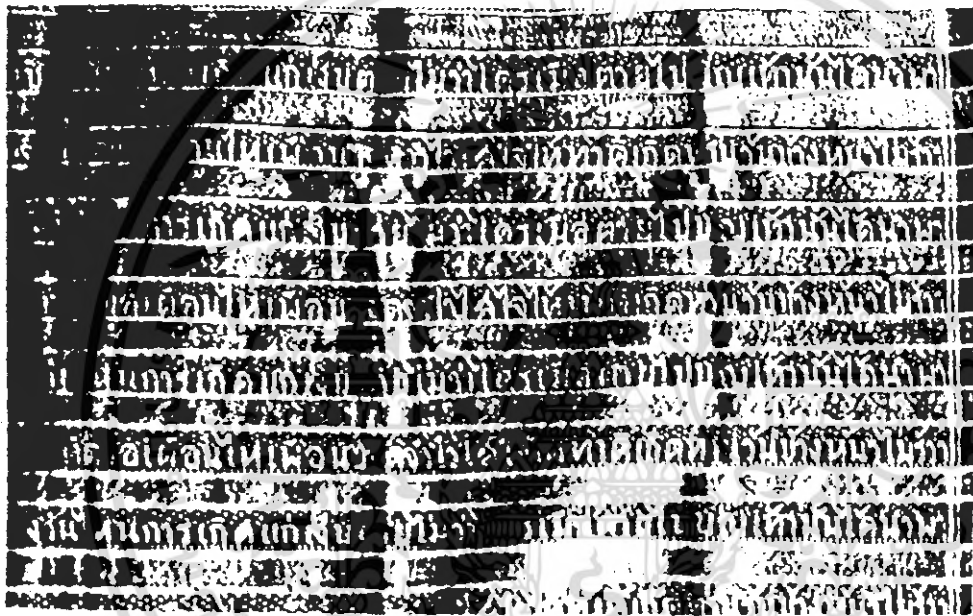

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

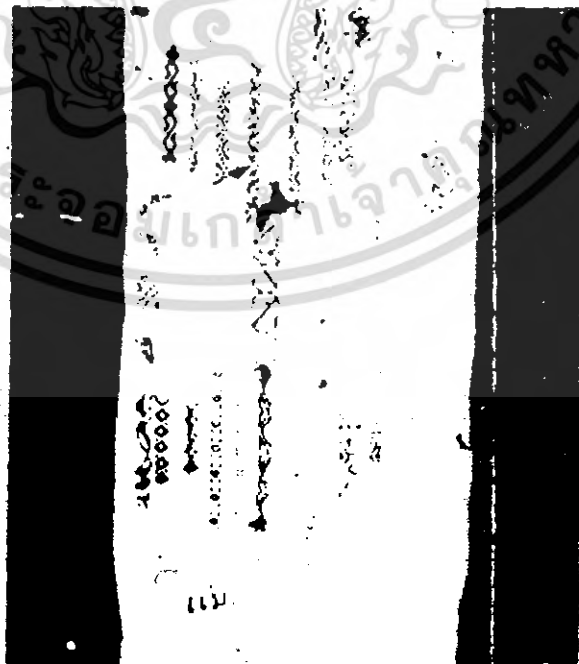
ผ้าทามันศรี
Fabrics of
Bam Na Mun Sri

ผ้าถุงลายม้า
Pā nung lai mā
(sarong with horse motif)

ผ้าทอนช้าง
Pā pān chāng

แม่ลายของผ้าทอ
Basic designs for weav

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหลือง และสีดำ ซึ่งสีต่าง ๆ เหล่านี้มาจากเปลือกไม้ธรรมชาติ เช่น สีแดง ก็ได้มาจากครั้ง สีเหลืองรองมาจากต้นแหล และสีดำเอามาจากมะเกลือ ชาวพุมเรียงไม่ได้เลี้ยงไหมเอง แต่ซื้อไหมที่เขาหาบมาขายเป็นกลุ่ม ๆ (ซึ่งส่วนใหญ่ก็ไปจากอีสาน) แล้วนำใบย้อมและทอผ้า ผ้าพุมเรียงนี้มีลักษณะ เป็นตัวของตัวเองลายไม่ซ้ำแบบใคร มีมือละ เอียดล่อและสวยงามมากนับว่าเป็นผ้าทอที่มีชื่อเสียงมาก หลายคนกล่าวว่าแต่เดิมฝีมือผ้าทอพุมเรียงนี้มีชื่อเสียงมากกว่าผ้าทอเมืองนครศรีธรรมราช หรือผ้าทอเกาะยอจังหวัดสงขลาเสียอีก

ในปัจจุบันนี้ การทอผ้าที่พุมเรียงได้วิวัฒนาการจากการทอใช้านครบครันมาเป็นการทอผ้าเป็นอุตสาหกรรมครอบครัวและทอขายโดยเฉพาะชาวไทยมุสลิมที่นั่นแต่ละครอบครัวทุก ๆ บ้านจะมีเครื่องทอที่เรียกว่า "กักระดุก" แบบธรรมดาติดตั้งไว้ตามใต้ถุนบ้าน อย่างน้อยบ้านละ 4-5 กักระดุกสาว ๆ ในหมู่บ้านนี้เกือบทุกคนก็จะทอผ้าที่ทอผ้าทามาหาเลี้ยงครอบครัว จะมีคนแก่มาช่วยบ้างก็แต่ทอผ้าที่กรอด้านหรือกรอไหมจากกลุ่ม นอกจากนั้นก็ยังมีหน้าที่เพียงออกไปซื้อกระสวยในเมืองมาให้เด็ก ๆ เท่านั้น การทอผ้าพุมเรียงในปัจจุบันนี้ได้เปลี่ยนแปลงจากเดิมไปมาก เพราะส่วนใหญ่มักจะทอเลียนแบบผ้าจากทางภาคเหนือ หรือตามสมัยนิยม ผ้าที่ทอส่วนมากมักจะเป็นผ้ายกด้นเงินหรือยกทองลายซ้อน ตั้งแต่ 3-5 สี สดสวยส่วนใหญ่จะเป็นแบบไทย ๆ เช่นลายดอกพิกุล ลายก้านานดอก ยกเชิงลายดอกพิกุลเล็ก ลายซ้อนเพชร ส่วน "ลายยกเบ็ด" ซึ่งเป็นฝีมือดั้งเดิมหาได้ยากมาก จะคงหลงเหลืออยู่บ้างก็เป็นของเก่าซึ่งขาดวันไปบ้างแล้ว สำหรับผ้าที่ทอได้ทั้งหมดในปัจจุบันนี้มักจะส่งมาขายในกรุงเทพฯ ราคาผ้าไหมพุมเรียงมีราคาต่าง ๆ กันตั้งแต่ผืนละ 110 บาท 145 บาท 600 บาท จนกระทั่งถึง 1,000 บาท

จังหวัดตรัง

จังหวัดตรังหรือทับเที่ยง เป็นเมืองชายฝั่งมหาสมุทรอินเดีย ฝั่งทะเลยาวเหยียดทางด้านตะวันตก เป็นศูนย์กลางการคมนาคมจากจังหวัดนครศรีธรรมราชไปสู่จังหวัดอื่น ๆ ในภาคใต้มีเนื้อที่ทั้งหมด 4,943 ตารางกิโลเมตร

อาชีพของราษฎรชาวจังหวัดตรังที่สำคัญ คือ การทำนา และทำสวนยางการประมง และการทำสวน ศิลปพื้นบ้านที่น่าสนใจของจังหวัดตรังคือการทอผ้า

ผ้าทอบ้านนาหมื่นศรี

บ้านนาหมื่นศรี เป็นหมู่บ้านใหญ่มีจำนวนประชากรประมาณ 3,000 คนตั้งอยู่อำเภอเมือง จังหวัดตรัง มีระยะทางห่างจากเมืองตรังประมาณ 17 กิโลเมตร การคมนาคมสะดวกมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาชีพสำคัญของชาวบ้าน บ้านนาหมื่นศรี คือ การทำสวนยางและทำไร่ทำนา ขณะนี้การทอผ้า ซึ่งแต่เดิมทำกันเป็นงานอดิเรกในยามว่างกำลังจะกลายเป็นอาชีพที่หารายได้ให้กับชาวบ้านนาหมื่นศรีเป็นจำนวนมาก

การทอผ้าที่บ้านนาหมื่นศรีนี้ จะมีประวัติความเป็นมาตั้งแต่สมัยใดอย่างไร และเริ่มทอผ้ามาตั้งแต่เมื่อใดนั้นไม่สามารถที่จะยืนยันได้ แต่สันนิษฐานว่าการทอผ้าที่บ้านนาหมื่นศรีคงได้เริ่มทำมาแล้ว เพราะเมืองตรังนั้นเคยเป็นเมืองที่ทอผ้าเช่นเดียวกับจังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลา และสุราษฎร์ธานี การทอผ้านี้ทำกันมานานเป็นร้อย ๆ ปี และก็หัดสืบทอดกันมาเรื่อย ๆ แต่เดิมชาวบ้านจะทำการทอผ้าในยามว่างหลังจากเสร็จจากการทำไร่ทำนาหรือทำสวนแล้ว โดยจะทอกันเฉพาะผ้าฝ้ายเป็นส่วนมาก เพราะชาวบ้านนาหมื่นศรีทำการปลูกฝ้ายใช้เองในหมู่บ้าน การทอผ้านี้ได้ขาดหายไปชั่วระยะหนึ่งถึงในปี พ.ศ. 2484 เพราะอยู่ในระหว่างสงคราม ชาวบ้านหาวัตถุดิบไม่ได้ เมื่อเสร็จสงครามแล้วก็เริ่มการทอผ้าขึ้นใหม่อีกในปี พ.ศ. 2490 และปลูกฝ้ายเอง ผ้าทอส่วนใหญ่นิยมทอเป็นทางกระรอกผ้าพื้นและผ้าสำหรับไปถวายวัด หรือเป็นผ้าเบี่ยง (สไบ) ผ้านุ่ง และผ้าชิ้นชิ้นธรรมดา รวมทั้งผ้าห่มผ้าสำหรับใช้เป็นของใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ผ้าขาวม้า ส่วนลายก็จะทอเป็นลายต่าง ๆ ที่นิยมทอกันโดยทั่วไป เช่น ลาดดาสมุก ลายหัวพลู ลายยางกุ้ง ลายขอมะละกอ ลายดอกพิกุลลายรามสูรล่อแก้ว

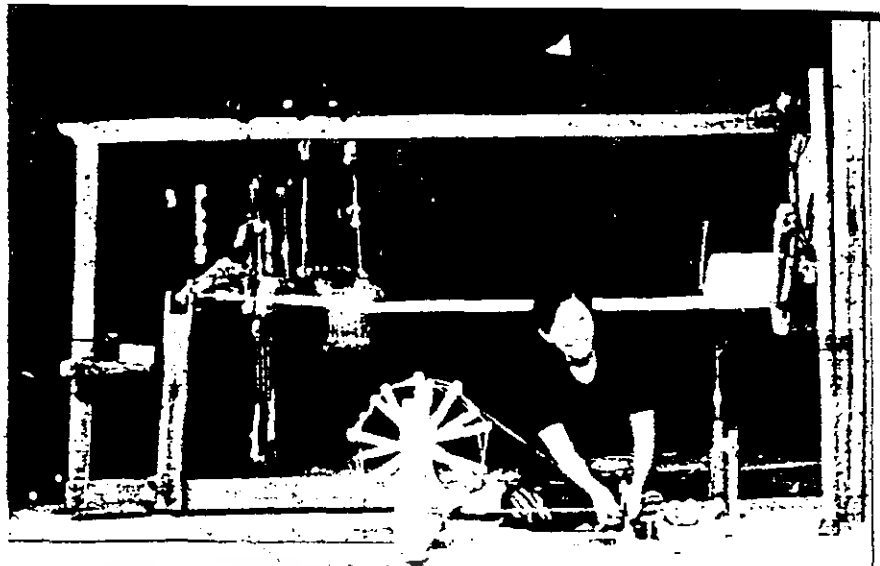
ผ้าที่ทอนั้น ส่วนใหญ่เก็บไว้ใช้ในเทศกาลสำคัญ เช่น เทศกาลวันสงกรานต์วันตรุษวันสารท หรือพิธีทางศาสนา พิธีแต่งงาน หรือแม้แต่ขบวนแห่ศพ ชาวบ้านยังมีผ้าทอสำหรับคลุมบนหีบศพ เรียกว่า "ผ้าพานช้าง" ผ้าพานช้างนี้ เจ้าภาพจะติดต่อกันสามผืนยาวประมาณหนึ่ง เมตรถึงสองเมตร ไว้ประดับหีบศพเวลาไปเผา และใช้ลายตัวหนังสือโดยผู้ที่จะทอเป็นคำโคลง เมื่อเสร็จพิธีแล้วเจ้าภาพก็จะตัดผ้านี้ออกเป็นชิ้น ๆ ก็มักจะ เป็นคำโคลงคำกลอนที่สั่งสอนให้ประพฤติความดีและยึดมั่นเชื่อถืออยู่ในเรื่องบาปบุญ

การทอผ้าที่บ้านนาหมื่นศรี ในสมัยโบราณใช้เปลือกไม้ย้อมผ้า เช่น สีดำก็จะใช้เปลือกเงาะย้อม สีเหลืองทองใช้แก่นไม้ลูกยอ สีแดงใช้ครั่ง วิธีทอก็จะใช้ทอด้วยกี่มือ หรือกี่เตี้ย (กี่พื้นบ้าน) การทอก็ทอไปตามใจชอบแล้วแต่ใครจะถนัดทอขายไหนความละเอียดลออและความพิถีพิถันต่างกันมาก พวกคนแก่มักจะทอสวยสู้เด็กสาว ๆ ไม่ได้ เพราะตาไม่ดี พวกสาว ๆ ไม่ได้เพราะตาไม่ดี พวกสาว ๆ ทอกันสวยมากเพราะตั้งใจทำ กล่าวกันว่าถ้าหากพวกสาว ๆ ได้พากันเริ่มลงมือทอผ้าแล้ว ก็แสดงว่าชนหมากกำลังจะมาจะต้องทอผ้าไว้รอชนหมาก เพราะประเพณีการแต่งงานของชาวบ้านนาหมื่นศรีนั้น ก่อนที่จะจับตัวเจ้าบ่าวเจ้าสาวเข้าห้องนั้น ฝ่ายเจ้าบ่าวจะต้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ้าทอหม่นศรี
จังหวัดตรัง
Fabrics from
Bán Nã Mùn Sri in Trang

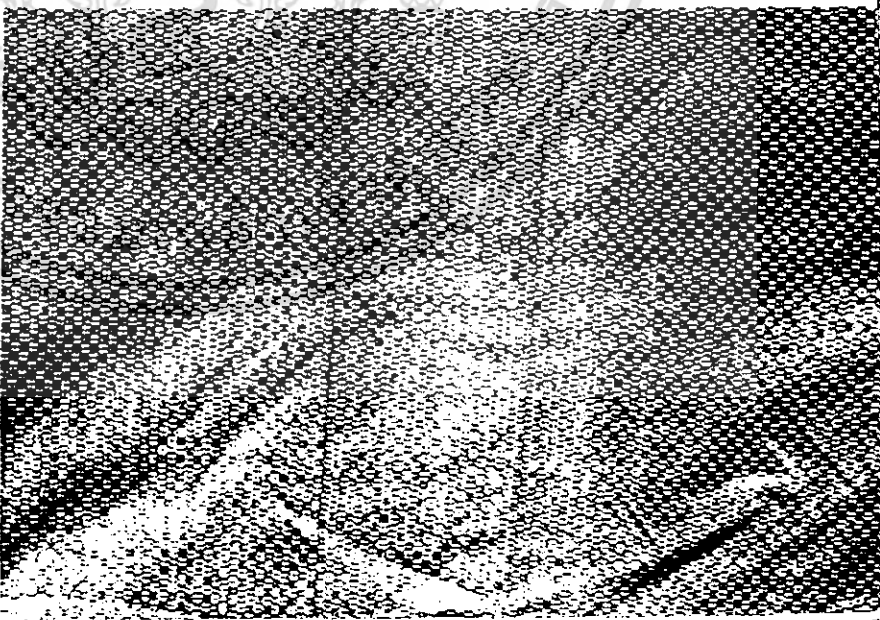
การกรอผ้า
Spinning yarns

การทอผ้ายก
Pà yok weaving

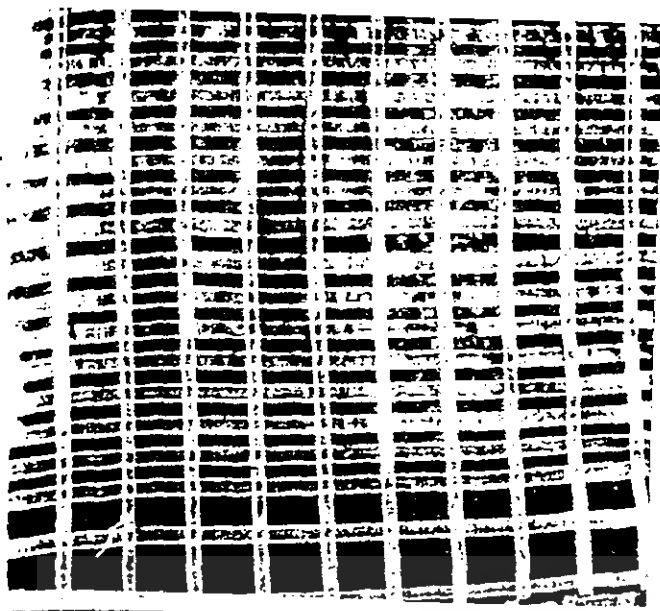
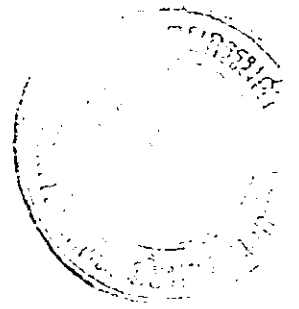

ลายดอกทูกุล
Lai Dok Pikul

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ้าโสร่ง
Sarong material

เจ้าบ่าวเจ้าสาว
ในพิธีแต่งงานที่บ้านนาหมื่นศรี
Bride and groom
Wedding at Bān Na Mūn Sri

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พาดผ้าที่เจ้าสาวมอบให้ แลเห็นบริษัทยักษ์ก่อนจึงจะส่งตัวเข้าห้องได้

ในปัจจุบันนี้ การทอผ้าที่บ้านนาหมื่นศรีได้เจริญก้าวหน้าขึ้นมาก พวกเด็กหันมานิยมทอผ้ากันมากขึ้น จะมีที่ทอผ้าตั้งกันอยู่เกือบทุกครัวเรือน ทั้งการทอผ้านี้ยัง ได้รับการสนับสนุนจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมอีกด้วย จึงทำให้ผ้าทอบ้านนาหมื่นศรีเป็นที่รู้จักกันดีและทราวยได้ให้แก่ชาวบ้านที่นั่นได้มากพอสมควร เป็นอาชีพที่รองลงมาจากการทำไร่ทำนา

จังหวัดกระบี่

จังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดเล็ก ๆ ในภาคใต้ ตั้งอยู่ริมฝั่งมหาสมุทรอินเดีย มีเนื้อที่ทั้งหมด 4,624,308 ตารางกิโลเมตร มีชายฝั่งทะเลยาว 16,620 กิโลเมตร มีเกาะใหญ่ เกาะน้อยราว 130 เกาะ แต่เกาะที่สามารถขึ้นไปถึงหลักแหล่งประกอบอาชีพได้มีเพียง 13 เกาะ นอกจากนั้น เป็นเกาะประเภท "เกาะภูเขา" ซึ่งมีลักษณะสูงชันคล้ายภูเขาบนบกเป็นส่วนใหญ่ จังหวัดกระบี่ยังมีสุสานหยวกชงชามมาก ในท้องที่ตำบลไสไทย อำเภอเมือง กล่าวกันว่า สุสานหยวกชงนี้มีอายุถึง 75 ปีมาแล้ว

การประกอบอาชีพของชาวจังหวัดกระบี่ ส่วนใหญ่จะยึดอาชีพในการทำไร่ทำนาและทำสวน หรือ การประมง งานฝีมือที่น่าสนใจของชาวจังหวัดกระบี่ คือ การสานเสื่อด้วยใบดอกปาดนั้นหรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า "ล้าเจ็ยก"

การสานเสื่อด้วยใบดอกปาดล้าเจ็ยก

การสานเสื่อด้วยใบดอกปาดล้าเจ็ยกนี้ เป็นงานอดิเรกที่ทออยู่ทั่วไปตามหมู่บ้านหลายแห่งในจังหวัดกระบี่ แต่ที่ทออย่างเป็นล้าเป็นสันอยู่ขณะนี้ คือ บ้านคลองหมาก ตำบลคลองขนาน อำเภอเมือง กระบี่ ชาวบ้านในบริเวณหมู่บ้านนี้ส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิมมีอาชีพในการทำไร่ ทำนา ทำสวน และการประมง บ้านคลองหมาก ตำบลคลองขนานอยู่ห่างจากตัวเมืองจังหวัดกระบี่ประมาณ 20 กิโลเมตร ถนนเป็นดินลูกรังไปได้สะดวกการสานเสื่อด้วยใบดอกปาดล้าเจ็ยก(ปาดนั้น) นี้ นางรื้อเมียะ ชายกุล อายุ 55 ปี(พ.ศ. 2519) บ้านเลขที่ 77 หมู่ที่ 3 บ้านคลองหมาก ตำบลคลองขนาน อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ เล่าว่าชาวพื้นเมืองรู้จักสานเสื่อด้วยปาดล้าเจ็ยกมาเป็นเวลาร้อย ๆ ปี เพราะได้มีการหัดสานสืบต่อกันมาหลายชั่วคนแล้ว เสื่อที่สานด้วยปาดล้าเจ็ยกนี้ชาวพื้นบ้านเรียกกันว่า "สาดอ่อน" หรือสาดปาดนั้น ดันปาดนั้นเป็นของหาง่ายมีมากในบริเวณริมฝั่งทะเลโดยทั่วไป

ลักษณะ ของต้นล้าเจ็ยกเป็นไม้จำพวกเตยใบใหญ่ เป็นพุ่มขนาดกลาง สูงประมาณ 4-5 เมตร ใบยาวเป็นรูปหอก มีรากอากาศตามโคนมากคล้ายรากไทรดอกโตมีเกสรอยู่กลาง รอบนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นดอกกล้วยใบ
Lamchiak or pōnan plant
(genus *Pandanus*)

กระติ้วข้าว ตานควยใบกล้วย
ทุกของหมาก กระบ
Rice baskets
made from lamchiak leaves
at Klongmōk in Krabi

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ้านกำลังกรีดเอาหนาม
ออกจาก ก่อนเขาไปถนไฟ
villager cutting away
prickly midribs of Lamchiak
leaves before searing

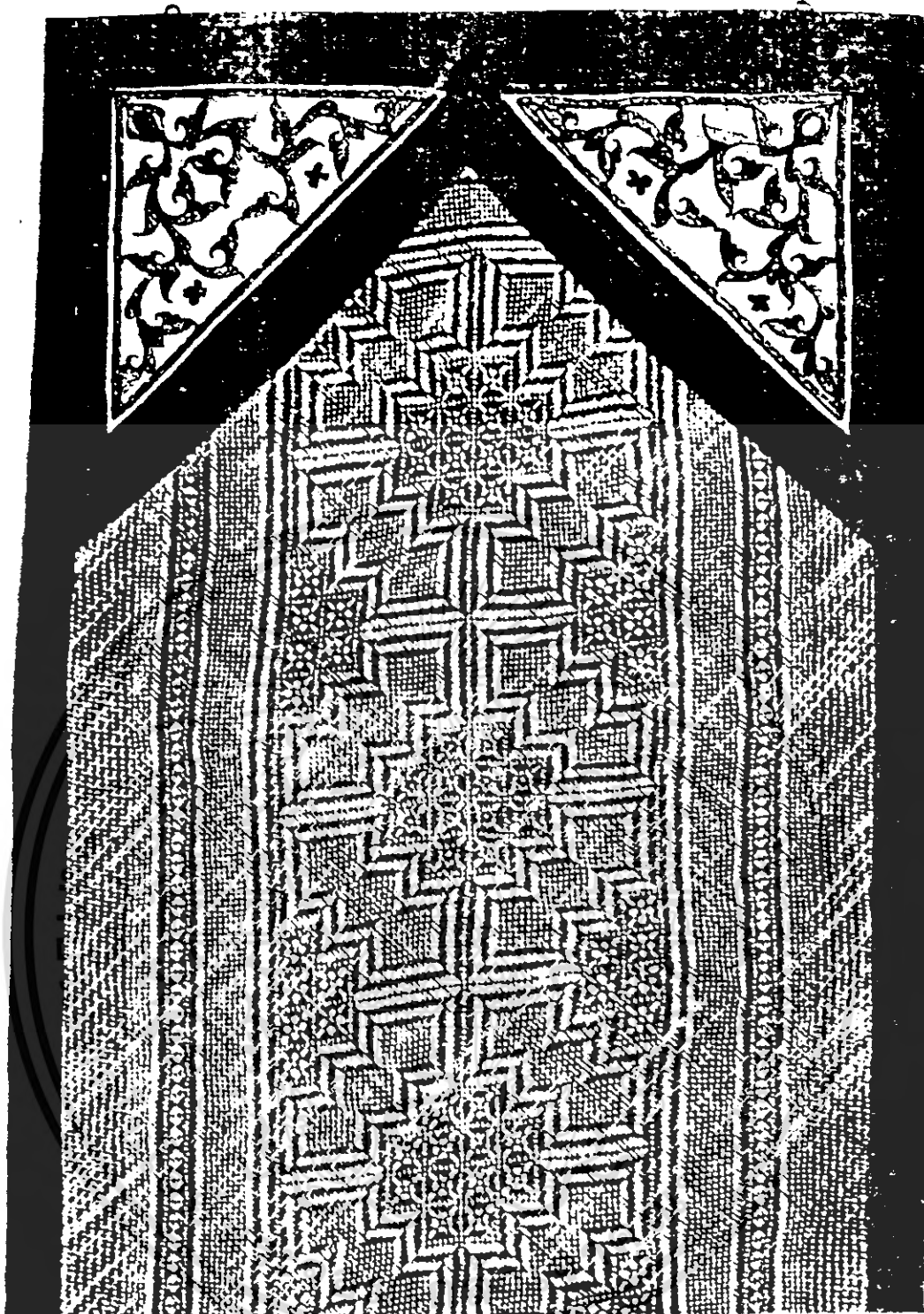
ถนไฟใบลำเจียก
searing lamchiak leaves

พาดหนามริมในออก
หลังจากถนไฟแล้ว
removing leaves of prickles
after searing

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื่อลำเจียก (ปาหนัน) ทกระบี
Lamchiak (Pānan) Mats From Krabi

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คล้ายใบอ่อนขาว ๆ หุ้มอยู่มีกลิ่นหอมดีมาก ประโยชน์ของต้นลำเจียกใช้รากแก้พิษไข้ พิษเสมหะ พิษโลหิต ขับปัสสาวะ พิการ หนองใน มุตกิด แก้น้ำ

วิธีสานเสื่อด้วยใบลำเจียก

ในขั้นแรกชาวบ้านจะ ไปตัดใบลำเจียกสด ๆ มาผ่าหลัง เอาหนามที่ขึ้นอยู่กลางใบออกแล้วจึงนำเอาใบไปร่อนพออยู่สักสองสามนาที่พอใบเป็นมัน จากนั้นก็เอาหนามที่อยู่ริมใบทั้งสองข้างออกแล้วก็กรีดให้ใบจำเจียกเป็นเส้นเท่า ๆ กันตามแต่ความต้องการของผู้ที่จะสาน มัดใบจำเจียกที่กรีดแล้วมัดเป็นก๊าก ๆ นำไปตากให้เส้นอ่อน แขนงสะอาดไว้ประมาณ 2 วัน จึงเอามาตากแดดให้แห้ง หลังจากนั้นจึงนำใบลำเจียกไปรีด หรือชูดให้เส้นเรียบ แล้วจึงนำไปสานเลือกสานลายได้ตามชอบใจ เสื่อจำเจียกนี้ ถ้าสานเป็นลายสองสานลายธรรมดา ผู้สานก็สามารถเอาใบลำเจียกมาต่อกันให้ยาวสานเป็นเสื่อผืนใหญ่ได้แต่จะไม่สวยเท่าผืนเล็ก ๆ ที่ชาวบ้านสานไปตามขนาดความยาวของใบลำเจียก ซึ่งวิธีการสานเสื่อผืนเล็กนี้ชาวบ้านจะสานให้วิจิตรพิสดารมาก แต่จะสานเป็นผืนเล็ก ๆ สำหรับนอนได้คนเดียว ลายที่สานบนเสื่อละเอียดลออมากและสานเป็นสองชั้นแล้วนำมาเย็บติดกันให้เป็นผืน ชั้นแรกเป็นด้านหลังของเสื่อสานเป็นลายธรรมดา ส่วนด้านบนของเสื่อก็จะสานเป็นลวดลายต่าง ๆ สลับสัวยงามมาก มีลายต่าง ๆ กัน เช่น ลายวงแหวน ลายลูกแก้วลายมัดสีหลา(ลายขัดสมาธิ) ลายมัสยิด

เสื่อใบลำเจียกนี้ชาวบ้านจะสานไว้สำหรับปูนอน ปูนั่งตามบ้านหรือสานไว้สำหรับไปสวนมนต์ที่วัด สานไว้สำหรับเวลาแต่งงาน และสานไว้สำหรับรองศพผู้ตามก่อนนำไปฝัง เมื่อฝังเสร็จก็จะถวายไว้ที่วัด

สำหรับเสื่อที่ทอไว้สำหรับแต่งงานนี้ ชาวบ้านจะสานให้วิจิตรและละเอียดลออมาก เพราะเจ้าบ่าวเจ้าสาวจะใช้เสื่อนี้ปูนอนแทนที่นอน โดยก่อนแต่งงานคู่หนุ่มสาวจะช่วยกันสานเสื่อไว้อย่างน้อยที่สุด 12 ผืน หรือ 30 ผืน (จำนวนมากน้อยของเสื่อขึ้นอยู่กับฐานะของคู่แต่งงาน) เมื่อสานเสื่อแล้วก็จะนำเสื่อมาซ้อน ๆ กันไว้ใช้แทนที่นอน และเสื่อผืนที่ซ้อนไว้อยู่บนสุดนั้น ตามยอดของเสื่อมุมต่าง ๆ เขาจะติดกระจุกและปักด้วยไหมทองดินทอง เรียกว่า "ยอดสาต"(ยอดเสื่อ)

จังหวัดพัทลุง

จังหวัดพัทลุง ตั้งอยู่ระหว่างริมทะเลสาบสงขลา เป็นเมืองที่มีธรรมชาติสวยงามที่สุดแห่งหนึ่งในภาคใต้ มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 3,254 กิโลเมตร แต่เดิมจังหวัดพัทลุงที่มีชื่อว่า ปาฏลีบุตร เข้าใจว่ามีการตั้งแต่สมัยศรีวิชัย คือในระหว่าง พ.ศ.1200-1400 ตัวเมืองเดิมตั้งอยู่ที่เขาหัวแดงฝั่งตรงข้ามกับเมืองสงขลาในปัจจุบัน แต่ต่อมาได้มีการย้ายเมืองพัทลุงมาตั้งอยู่ที่ตำบลดอนมะพร้าวในเขตอำเภอเมืองปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมืองพัทลุง ในปัจจุบันเป็นเมืองที่อุดมสมบูรณ์เมืองหนึ่งในจังหวัดภาคใต้ แม้ว่าพัทลุงจะเป็นเมืองที่ไม่ได้รับการเอาใจใส่มากนักก็ตาม แต่เนื่องจากจังหวัดพัทลุงมีพื้นที่บางส่วนติดต่อกับทะเลสาบสงขลา การประกอบอาชีพประมงจึงเป็นอาชีพที่หารายได้ให้กับราษฎรได้มาก นอกเหนือไปจากการทำนาทำไร่ และทำสวน บริเวณที่ชาวพัทลุงทำการประกอบอาชีพการประมงอย่างเป็นล่ำเป็นสัน คือ ตำบลทะเลน้อย อำเภอควนขนุน ซึ่งมีการทอดเล็กระเบิดเป็นงานอดิเรกหลังจากว่างงานและในขณะนี้เล็กระเบิดที่บ้านทะเลน้อยกำลังเป็นอุตสาหกรรมพื้นเมืองที่หารายได้ และชื่อเสียงให้กับชาวทะเลน้อยอย่างมากทีเดียว

การสานเล็กระเบิดที่ทะเลน้อย

ตำบลทะเลน้อย เป็นหมู่บ้านขนาดใหญ่ มีประชากรประมาณ 5,000 คน ตั้งบ้านเรือนอยู่บริเวณริมทะเลซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของทะเลสาบสงขลา เรียกว่า "ทะเลน้อย" อยู่ห่างจากอำเภอควนขนุน ประมาณ 17 กิโลเมตร การคมนาคมติดต่อกับตัวอำเภอควนขนุนและจังหวัดพัทลุงด้วยทางรถยนต์ ถนนส่วนใหญ่เป็นดินลูกรังอาชีพที่สำคัญของชาวทะเลน้อย คือ การประมงน้ำจืดในทะเลสาบทะเลน้อย และการทำไร่ทำนาบริเวณที่ราบเหนือทะเลน้อยขึ้นไป ปลาชนิดที่มีชุกชุมในทะเลน้อย คือ ปลาดุก ปลาช่อน และชะโงก

ในปัจจุบันนี้ การสานเล็กระเบิด กำลังจะกลายเป็นอาชีพที่สำคัญอย่างหนึ่งของชาวทะเลน้อย นอกเหนือไปจากอาชีพสำคัญสองประการดังกล่าวมาแล้ว การสานเล็กระเบิดของชาวทะเลน้อยนั้นจะเริ่มสานกันมาตั้งแต่เมื่อใดไม่ปรากฏ แต่มีเรื่องเล่าสืบต่อกันมาว่า การสานเล็กระเบิดของชาวทะเลน้อยเป็นงานของผู้หญิงและคนแก่ในยามว่าง ในขณะที่ผู้ชายออกไปหาปลาและทำไร่ ผู้หญิงและคนแก่จะทอผ้าที่บ้าน และสานเล็กระเบิดในยามว่างสำหรับขายว่างสำหรับเก็บไว้ใช้ภายในครอบครัว หรือสานเป็นกระสอบสำหรับใส่ข้าวสาร ข้าวเปลือก แทนกระสอบป่าน ต้นกระเบิดนี้มีลักษณะคล้ายต้นกก แต่ลำต้นกลม ยาว ประมาณ 2 วา กว้างประมาณเส้นผ่าศูนย์กลางหนึ่งเซนติเมตร มีลักษณะคล้ายต้นกกชอบขึ้นตามน้ำ แต่เดิมบริเวณทะเลน้อยยังไม่มีมีการปลูกกระเบิด ชาวทะเลน้อยจะสานเล็กระเบิดไว้ใช้กันแต่ละที่ก็ต้องไปเอาต้นกระเบิดที่ตำบลตะเคร็ง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ว่ากันว่าเวลาจะไปเอาต้นกระเบิดแต่ละครั้งใช้เวลาเป็นแรมเดือน ในบ้านมีกี่คนก็จะพากันไปหมดทั้งบ้าน และเนื่องจากความลำบากในการเดินทางไปเอาต้นกระเบิดนี้เอง ในปี พ.ศ. 2480 จึงมีผู้คิดเอาต้นกระเบิดมาปลูกที่ทะเลน้อย ผู้ที่นำต้นกระเบิดมาปลูกที่ทะเลน้อยคนแรกคือ กำนันสุข ทองพูนเอยะดกนั้นตำบลทะเลน้อย แต่ในระยะแรกกระเบิดที่นำมาปลูกนั้นยังไม่พอใช้ ชาวบ้านก็ยังนิยมเดินทางไปเอาต้นกระเบิดที่ตำบลตะเคร็ง อำเภอชะอวด อยู่ตามเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทักษะน้อย พัทลุง
Kachūd Mat-weaving
at Thalay Noi in Pattalung

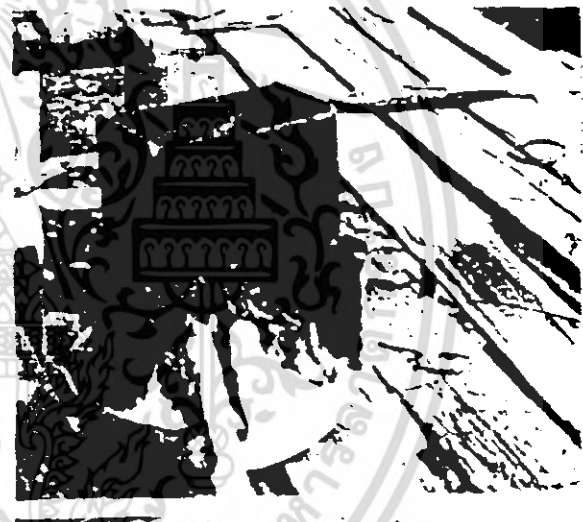
วิธีกลัดต้นกะจูดในน้ำโคลน
Dipping kachūd in mud

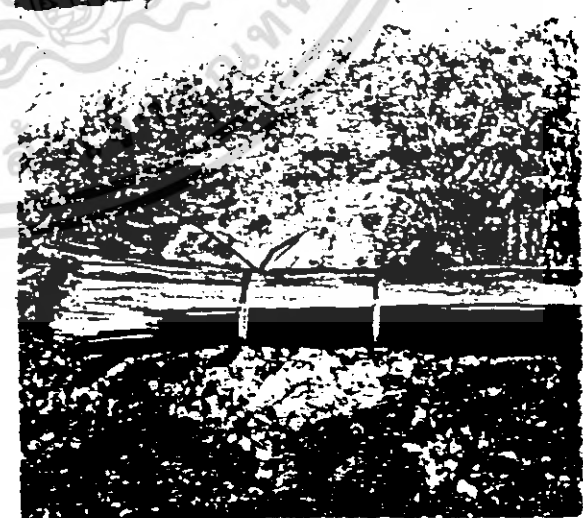
ต้นกะจูด
Kachūd
(*Lepironia Arpiculata*)

วิธีย้อมต้นกะจูด
Dyeing kachūd

กะจูดย้อมแล้ว
Dyed kachūd

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีตากคันทะจูด
Drying kachūd

วิธีกระทุ้งคันทะจูด
Pounding kachūd

คนแก่สานเสื่อกะจูด
Elderly villager weaving
kachūd mat

ชาวบ้านกำลังเย็บขอบเสื่อกะจูด
Sewing mat edges

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีสานเสื่อกะจูด

ขั้นแรกจะต้องไปก่อนต้นกะจูดที่มีอายุพอสมควรที่คิดว่าจะนำมาสานเสื่อได้แล้วจึงนำต้นกะจูดมามัดรวม ๆ กันไว้ทำเป็นก้ำ ก้นหนึ่ง ๆ มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 4 นิ้ว (ซื้อขายกันในราคากิโลละ 5 บาท) กรรมวิธีในการสานเสื่อกะจูดก่อนอื่นจะต้องนำต้นกะจูดที่มัดรวมกันเป็นก้ำไว้ มาคลุกโคลนเสียก่อนโดยเอากะจูดลงไปคลุกโคลนทั้งก้ำ การที่ต้องคลุกโคลนก่อนก็เพื่อป้องกันไม่ให้กะจูดเหี่ยวเกินไป เมื่อผ่าฝัງแดด (ถ้าหากไม่คลุกโคลนแล้วนำต้นกะจูดจะออกมาเป็นสีแดงและเหี่ยวใช้ไม่ได้) หลังจากที่เอาต้นกะจูดตากแดดจนแห้งแล้วจึงนำไปทุบให้แบน การทุบกะจูดนี้เขาจะขึ้นไปยืนบนกะจูดเป็นจังหวะ จนเห็นว่าต้นกะจูดแบนแล้ว จึงนำไปทอเสื่อ ถ้าหากยังไม่ทอจะเก็บไว้ได้นานเป็นปีหรือสองปี

เสื่อกระจูดที่สานเสร็จแล้วผืนหนึ่ง จะกว้างประมาณ 1 1/2 เมตร ยาว 2 1/2 เมตร จะซื้อขายกันในราคาผืนละ 15-30 บาท ถ้าหากมีลวดลายและย้อมสีหลาย ๆ สี ราคา ก็จะแพงขึ้นตามลักษณะของลาย ลายที่นิยมทอกันมากที่สุดเป็นลายดาวล้อมเดือน ลายตัวหนังสือ ลายดอกจันทร์ ลายสอง และลายธรรมดาสีที่นิยมกันก็มักจะเป็นสีแดง สีเขียว และสีน้ำเงิน สีที่ชีย้อมเป็นสีย้อมเสื่อ โดยเฉพาะวิธีย้อมก็ทำเช่นเดียวกันกับการย้อมผ้า ชาวทะเลน้อยโดยเฉพาะผู้หญิงไม่ว่าจะเป็นเด็ก หรือคนแก่ จะสานเสื่อกะจูดได้อย่างชำนาญแทบทุกครัวเรือน และการสานเสื่อกะจูดนี้จะทำกันอย่างรวดเร็วมาก บางคนจะสานได้ 3 ผืนต่อวัน ถ้าหากเป็นคนแก่ก็จะได้ผืนหนึ่งต่อวัน การสานเสื่อนี้บางที่ชาวบ้านก็จะมาจับกลุ่มกันสานพูดคุยกันไปพลางสานไปพลาง แต่บางคนก็จะนั่งสานอยู่บ้านของตัวเอง โดยเฉพาะ เสื่อกะจูดที่ทะเลน้อยขณะนี้กำลังเป็นที่นิยมกันอย่างกว้างขวางในจังหวัดต่าง ๆ เพราะราคาไม่แพงและคงทนถาวรพอสมควร

จังหวัดสงขลา

เมืองสงขลาเป็นเมืองชายทะเลที่มีชื่อเสียงที่สุดแห่งหนึ่งของภาคใต้ ตั้งอยู่บนแหลมมาลายูฝั่งตะวันออก เนื้อที่ 7,150 ตารางกิโลเมตร สงขลา มีอากาศอบอุ่นและร่มรื่นอยู่ตลอดปี ทั้งนี้เพราะตัวเมืองตั้งอยู่ระหว่างทะเลหลวง และทะเลสาบสงขลา เป็นเมืองที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติและชายทะเลที่สวยงาม

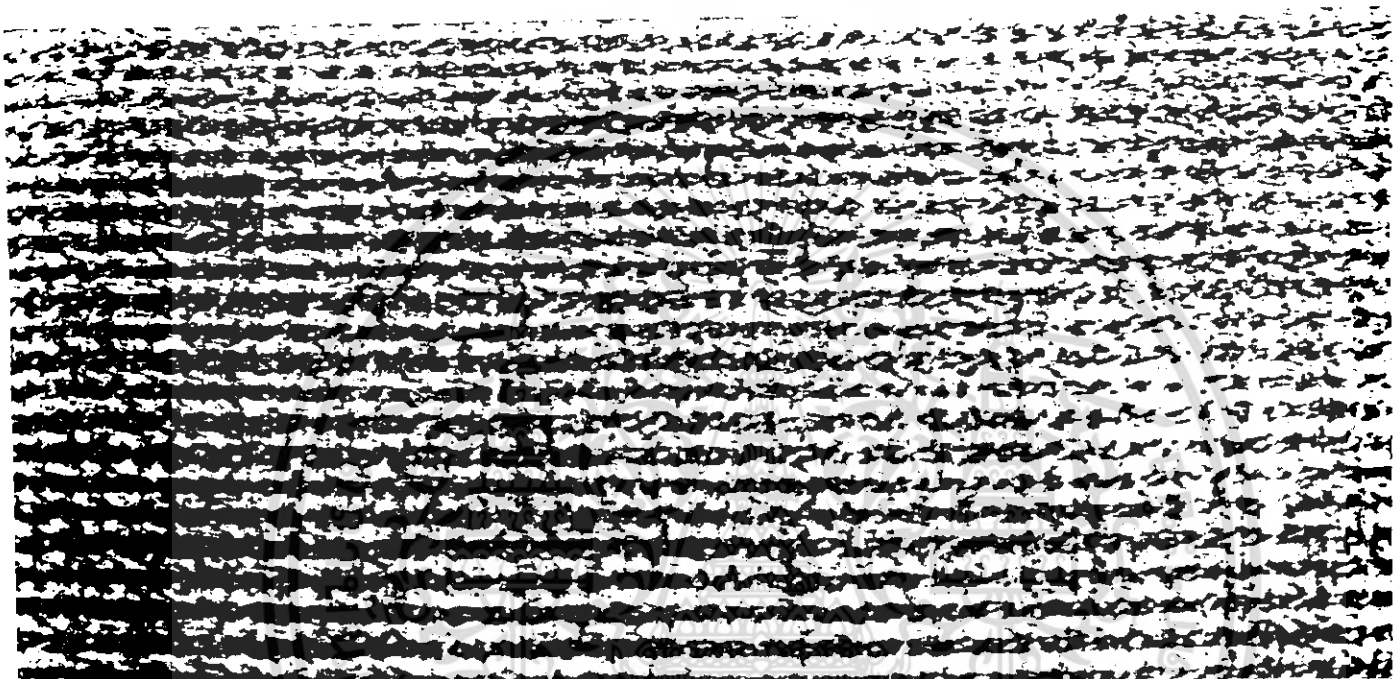
จังหวัดสงขลา มีงานฝีมืออันเป็นศิลปพื้นเมืองที่ขึ้นชื่อ คือ การขายผ้าเกาะยอ

เกาะยอตั้งอยู่ในทะเลสาบสงขลา สภาพเป็นที่ราบสูงต่ำ มีพื้นที่อุดมสมบูรณ์ มีเนื้อที่ประมาณ 9,275 ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากเมืองสงขลา ประมาณ 6 กิโลเมตร การคมนาคม

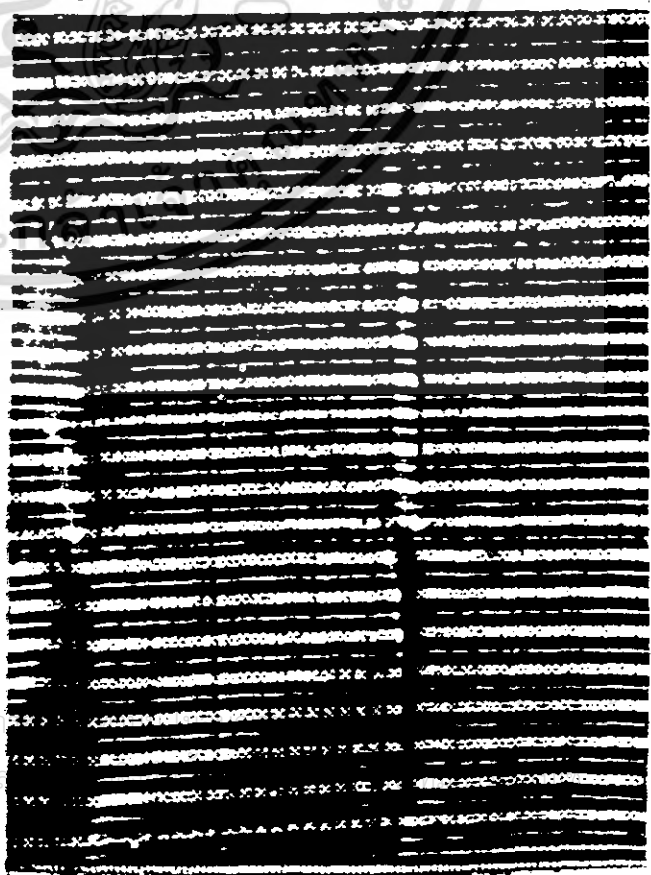
ผ้าเกาะยอ สงขลา
Pa Koh Yor
of Songkhla

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

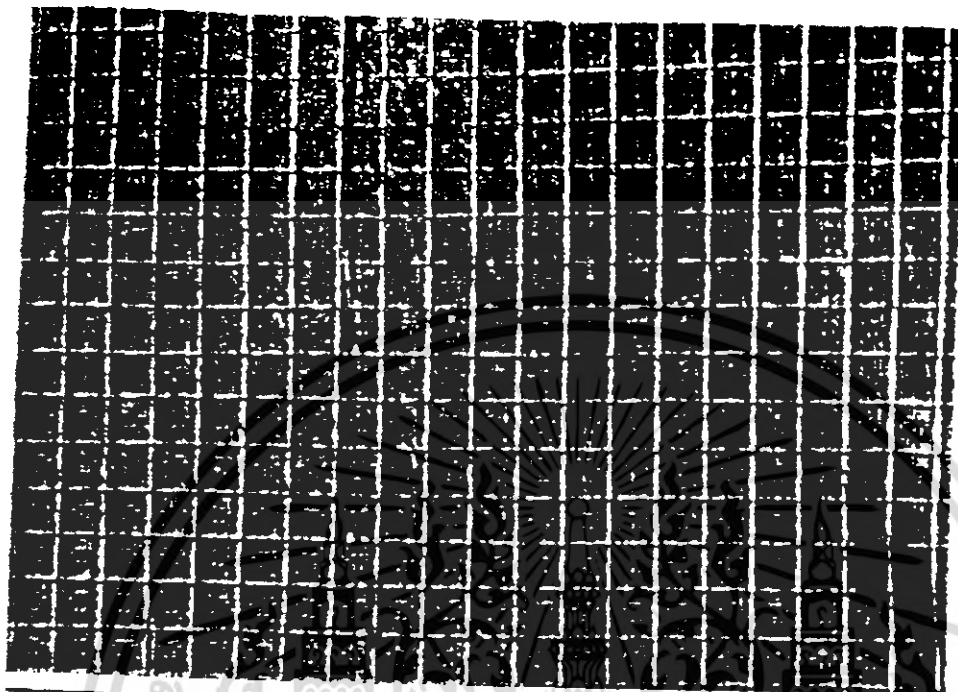

ผ้าทางกระรอก
Pa hōng krarak

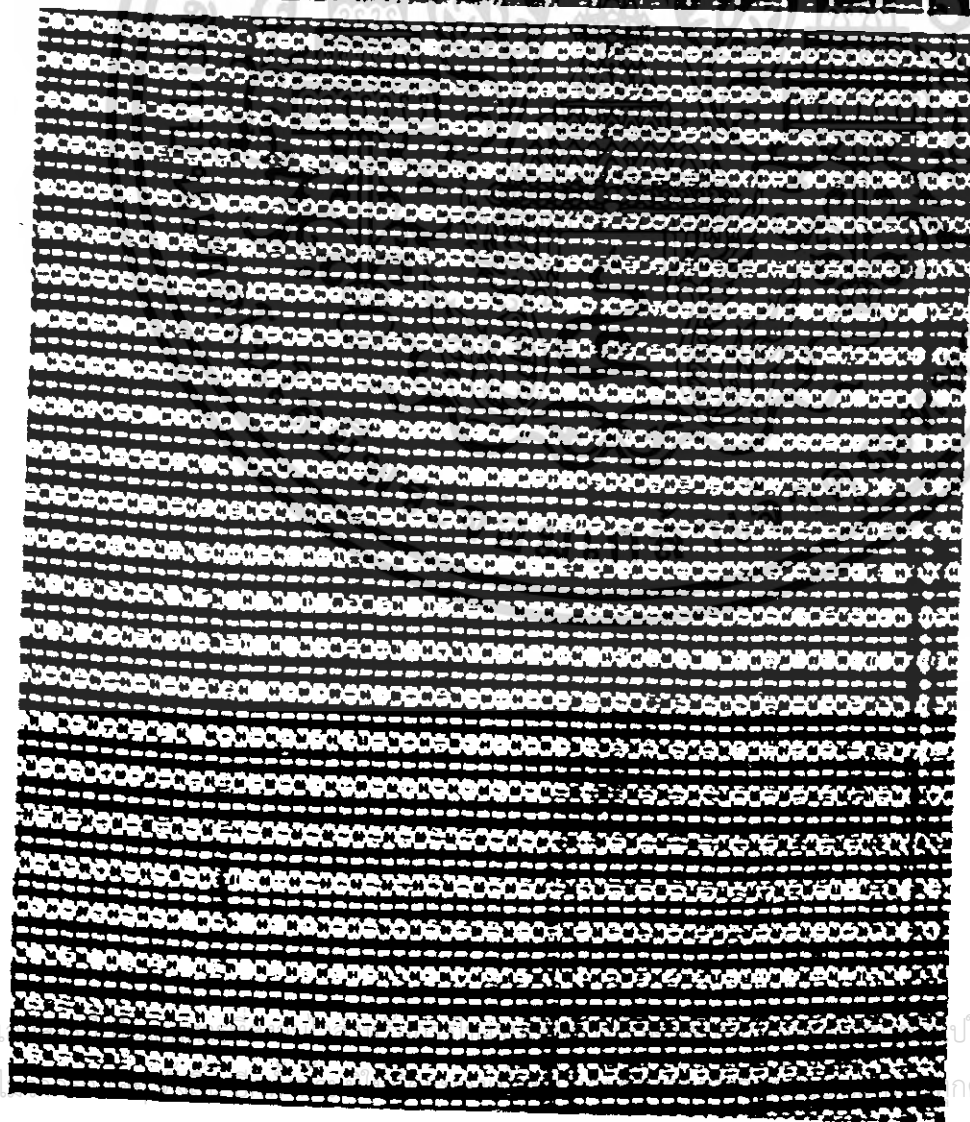

ผ้าเกาะยอ
Pā Kor Yor

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และ

ผ้าขกเกาะชอ สงขลา
Pa Koh Yor
of Songkhla

ผ้าใช้ประโยชน์ด้านการค้า
อีกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางเรือไปได้โดยสะดวก ที่เรียกว่าเกาะยอ เพราะบนเกาะนี้มีต้นยอปลูกอยู่รอบเกาะ

ราษฎรบนเกาะยอส่วนใหญ่ประกอบอาชีพโดยการทอสวนผลไม้ แต่เดิมสวนผลไม้บนเกาะยอมีมากสามารถนำออกมาจำหน่ายเลี้ยงชีพคนทั้งเมืองสงขลา และส่งไปขายในจังหวัดใกล้เคียง แต่อาชีพการทอสวนผลไม้และทอผ้า การทอผ้าพื้นเกาะยอนี้กล่าวกันว่ามีความละเอียดเป็นที่รู้จักกันดีไม่แพ้ผ้ายกเมืองนครศรีธรรมราชและผ้ายกที่พุมเรียง สุราษฎร์ธานี

การทอผ้าพื้นเกาะยอนี้ กล่าวกันว่า เริ่มทอกันมาตั้งแต่แรกที่ชาวบ้านมาอาศัยอยู่ในเกาะยอเป็นกลุ่มแรกเลยทีเดียว ส่วนมากจะเรียนการทอผ้าครั้งแรกมาจากไหนไม่มีผู้ใดยืนยันได้ทราบแต่เพียงว่าชาวพื้นเมืองที่มาอาศัยอยู่ที่เกาะยอกลุ่มแรกมาจากบ้านท่านางหอม ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และกลุ่มที่สองมาจาก ตำบลทุ่งหวัง อำเภอเมือง สงขลา คนพวกนี้ได้เอาวิชาทอผ้าและปั่นหม้อ มาประกอบอาชีพอยู่บนเกาะยอ ฝีมือการทอผ้าเกาะยอสวยงามมาก ชาวเกาะยอผลิตผ้าพื้นส่งไปขายในเมืองสงขลาและจังหวัดใกล้เคียง เป็นจำนวนมาก

แต่เดิมชาวเกาะยอใช้พื้นเมืองทอผ้า ส่วนใหญ่จะเป็นผ้าพื้นลวดลายต่าง ๆ วิจิตรพิสดารและมีมือละเอียดเนียนมาก วิธีทอและวิธีเล่นลายไม่ต่างไปจากการทอผ้าของที่อื่นมากนักจะแตกต่างกันมากที่ฝีมือการทอผ้าที่ เกาะยอละเอียดและ เนียนสวยงามเป็นพิเศษ

ในปัจจุบันนี้ ถึงแม้การทอผ้าที่เกาะยอจะ เปลี่ยนมาใช้จักรกระตุกเพื่อความรวดเร็ว และฝีมือด้อยลงไปมาก แต่ก็ยังมีชื่อเสียงอยู่และ เป็นที่นิยมของคนทั่วไป

บรรณานุกรม

1. วิมลพรรณ ปิตธวัชชัย, ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของภาคใต้" ,กรุงเทพมหานคร : 2519
2. อโณทัย งามศรีทัด, วิทยานิพนธ์เรื่อง "โครงการตกแต่งภายในโรงแรมภูเก็ตลากูน่า": 2529]
3. วิบูลย์ ลิ้มสุวรรณ, "ศิลปพื้นบ้านในประเทศไทย", สำนักพิมพ์ปาดญา: กรุงเทพฯ.

บทที่ 6

สรุปผลการออกแบบ

6.1 แนวทางและมโนทัศน์ในการตกแต่งส่วนต่างๆ ของโครงการ (DESIGN CONCEPT)

แนวความคิดหลักในการตกแต่งภายในโครงการออกแบบตกแต่งภายในแบบชิฟิก

ไอส์แลนด์คลับ, ภูเก็ตได้ยึดวัตถุประสงค์ของเจ้าของโครงการ ความเป็นไปได้ในทางธุรกิจ ตลอดจนข้อมูลที่ได้จากการศึกษาโครงการ เปรียบเทียบเป็นแนวทาง เพื่อให้การตกแต่งสอดคล้องกับ เหตุผลและความเป็นจริงมากที่สุด ดังนั้น โครงการวิทยานิพนธ์นี้จึงมีแนวความคิดหลักในการออกแบบ ดังนี้คือ

1. คำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยภายในองค์ประกอบของอาคารมากที่สุด ทั้งการจัดแปลน การเลือกใช้เฟอร์นิเจอร์ วัสดุ พร้อมเสนอแนะองค์ประกอบ (FACILITY) ที่เหมาะสมเพิ่มเติม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ
2. คำนึงถึงลักษณะทางสถาปัตยกรรมของอาคารมีผลต่อการตกแต่งภายในเป็นอย่างมาก การตกแต่งควรมีการศึกษาถึงวัฒนธรรม ศิลปะของภาคต่างๆ และนำมาใช้อย่างเหมาะสม เช่น ผ้าทอ เครื่องหัตถกรรม เครื่องจักรสาน เป็นต้น
3. ความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ในการพิจารณาเลือกใช้สี, วัสดุ, รูปแบบเฟอร์นิเจอร์ โดยได้จากการศึกษาลักษณะเด่นของสภาพแวดล้อม ที่ตั้งโครงการตลอดจนบรรยากาศ สีสน ท้องทะเล, ใต้ทะเล, ชายหาด, ท้องฟ้า, ต้นมะพร้าว, ต้นปาล์ม, ดอกไม้ต้นไม้อย่างอื่นที่มีการเปลี่ยนแปลงในแต่ละช่วงเวลา
4. โครงการมีปัญหาทางด้านรูปแบบของอาคารที่มีความหลากหลายคือ มีทั้งอาคารทางเหนือ กลาง และใต้ จึงจำเป็นต้องพิจารณาบรรยากาศให้เป็นไปในทางเดียวกันโดยจับเอาลักษณะ หรือ STYLE มาใช้อย่างชัดเจนเพื่อให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
5. แนวการตกแต่ง เน้นการตกแต่งแบบไทย ผสมผสานกับ แนวความคิดร่วมของกลุ่ม PLC. โดยที่การตกแต่งแบบไทยนำเอาประวัติศาสตร์ของเมืองภูเก็ตมาเป็นแนวทางในการออกแบบ ซึ่งเป็นไปตามลักษณะการจัดหมู่อาคาร การตกแต่งเน้นให้ความรู้สึกสบาย เป็นกันเองน่าประทับใจ เมื่อเห็นครั้งแรก เฟอร์นิเจอร์รูปแบบค่อนข้างเรียบง่าย

การตกแต่งเน้นความเป็น UNITY ของทั้งโครงการด้วยการนำศิลปะไทยมาใช้ คือ นำเอาของตกแต่งลักษณะไทยสี และ เฟอร์นิเจอร์ที่เกือบทั้งหมดส่วนใหญ่เป็นหวายมาใช้ แต่ลักษณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของหัวบุ และ วัสดุบุพื้นอาจแตกต่างกันบ้าง เพื่อให้แต่ละส่วนมี ลักษณะ เด่นของตัวเอง

6.2 อธิบายผลการออกแบบ

จากแนวความคิดหลัก (DESIGN CONCEPT) ในขั้นต้นซึ่งได้กล่าวมาแล้วนั้นได้นำมาประกอบกันในการออกแบบ ซึ่งจะสามารถแยกออกเป็นส่วนต่างๆ ได้ดังนี้

1. LOBBY & LOBBY LOUNGE

ลักษณะการใช้และประ เภทผู้ใช้

เป็นที่พักคอย ติดต่อกับการจองห้อง สอบถามรายละเอียด พบปะพูดคุยของแขกในโรงแรมกับผู้นำติดต่อ โดยมีพนักงานต้อนรับคอยเสิร์ฟเครื่องดื่ม WELCOME DRINK แต่แขกที่เพิ่งมาใหม่ และ ยังเป็นส่วนของโรงแรม ทำให้แขกได้พักผ่อนตามอัธยาศัย มีบริการคอยบริการ

ความต้องการในการบริการ

1. ชุดรับแขกสำหรับนั่งพักคอย
2. เคาท์เตอร์ติดต่อ และ เขียนหนังสือ
3. โทรศัพท์สาธารณะ ที่เขี่ยบุหรี่
4. เคาท์เตอร์บริษัททัวร์
5. เคาท์เตอร์บริการเครื่องดื่ม
6. เคาน์เตอร์สำหรับพนักงานยกกระเป๋า

เวลาทำการ 24 ชั่วโมง

แนวทางการออกแบบ

-PLANNING : การวางผังของเฟอร์นิเจอร์ และองค์ประกอบต่าง ๆ เน้นบรรยากาศโล่งโปร่งโดยคำนึงถึงความสำคัญของประโยชน์ใช้สอยควบคู่กับความสอดคล้องของ SPACE ภายนอก และ ภายใน โดยการวางแผนเน้นแนวแกนเป็นสำคัญ การวาง เฟอร์นิเจอร์ในส่วนพักคอยจัดรวมกับส่วนของ LOBBY LOUNGE เพราะทั้ง 2 ส่วนมีการให้บริการคล้ายคลึงกัน อีกทั้งยังอยู่ติดกัน ส่วนของ FRONT DESK อยู่คนละฝั่งกับที่นั่งพักคอย เพื่อการสังเกตเห็นได้ง่าย เป็นส่วนที่แจกจ่ายไปยังส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม ลักษณะการวาง FURNITURE ไม่ค่อยเป็นทางการ ไม่แออัด สบาย ๆ มีมุมมองที่ดี

-IDEA : แนวความคิดของความเป็นไทยแบ่งแนวแกนที่แน่นอนผสมผสานกับสีส้มของท้องทะเล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชายหาด เสมียน วังท้าวเทพกษัตรี และ ท้าวศรีสุนทรที่มีการนำเอกลักษณ์ศิลปไทยพื้นถิ่นมาประยุกต์ใช้รวมทั้งสีสนของท้องทะเลทำให้ดูแล้วเชิญชวน อบอุ่นเหมือนอยู่บ้าน

-ELEMENT OF DESING :

STYLE - ไทยภาคกลางประยุกต์รูปทรงเส้นสายมาจากบ้านทรงไทยภาคกลางโดยนำเอาฝาประกนมาใช้สานกับลวดลายไม้แกะสลัก เน้นที่เสาเป็นสำคัญช่วยส่งเสริมให้อาคารดูลึกเข้าไปเกิดการดึงดูดเข้าภายในเหมือนการเชื้อเชิญเน้นส่วนของ FRONT DESK โดยใช้วัสดุที่ต่างออกไปจากผนัง และ มีการตกแต่งเป็นพิเศษส่วนของ LOUNGE นำเอาต้นไม้มาประกอบการตกแต่ง เเวที่เป็นสระน้ำเล็ก ๆ อาคารโถงโปร่ง ทาให้ SPACE ภายใน และ ภายในนอกมีความสอดคล้องกัน การตกแต่ง เน้นให้มีการต่อเนื่องตั้งแต่เข้าสู่โครงการจนถึงภายในโครงการโดยเฉพาะส่วน LOBBY นี้ถือเป็นส่วนสำคัญที่สุดที่แสดงเอกลักษณ์ รูปแบบ หน้าตาแนวความคิดรวบยอดของนักออกแบบโดยส่วนนี้เป็นหลังคาทรงไทยภาคกลาง และ เมื่อเดินเข้ามาตั้งแต่ลงรถสามารถมองเห็นสระน้ำ เลย์ถึงทะเล จึงควรมีที่พักสายตา วางของ PRESENT ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของไทย

MAIERIAL - ผนังใช้กระเบื้องเคลือบ (โทนสีน้ำทะเล) กระเบื้องดินเผา ทราายล้าง
ซีเมนต์เปลือย หินแกรนิต มาจัดวางให้เกิด PATTERN ซึ่งมีทั้งความอดทน ความงาม ความสะอาด และราคา

- ผนังใช้ไม้กรุเป็นแบบบ้านไทย ลักษณะแบบฝาประกน, บุนลอบเรียบแบบทราายล้าง
- เพดาน เป็นอาคารโชว์โครงสร้างหลังคาแบบทรงไทย แข็งแรง และค่อนข้างเก็บเกลี้ยง
- ส่วนที่กัน บล็อกต้นไม้ประกอบให้ดูสวยงาม

A/C - ไม้ใช้ เปิดโล่ง (OPEN AIR)

COLOR SCHEME- สี NATURAL TONE และ สีโทนน้ำทะเล, ใต้ทะเล

LIGHTING - ไม่ต้องการแสงสว่างจ้ามาก ใช้ไฟสปอร์ตไลท์ ไฟซ่อนตามหัวเสา และไฟเส้น (กุกิเฟอร์) ตามแนวคาน ช่อ และ ช่วงพื้นที่ BLOCK ไล่ไฟ

2. RESTAURANT

ลักษณะการใช้และประเภทผู้ใช้

ส่วนนี้บริการขายอาหารช่วงกลางวันและอาหารค่ำ แยกที่มาใช้ส่วนมากเป็นสมาชิก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของ PIC หรืออาจเป็นแขกของสมาชิกที่มากับสมาชิก โดยบริการอาหารประเภทอาหารทะเลเป็นหลัก โดยจะมีอาหารสดโชว์ให้แขกสามารถเลือกมาประกอบอาหารตามความพอใจที่มีย่างอาหาร (GRILL AREA) โชว์โดยแยกจากครัว การเข้ามาใช้บริการต้องเสียเงินเพิ่มค่อนข้าง เป็นการรับประทานอาหารค่อนข้างสบายมีบริการคอยบริการตลอดเวลา

ความต้องการในการบริการ

1. มี FOYER พร้อม RECEPTION TABLE โทรศัพท์
2. ส่วนโชว์อาหาร (FOOD DISPLAY) ที่มีอยู่ในรายการอาหาร และ ไวน์
3. เคาน์เตอร์รับสั่งอาหาร เตรียมจัดอาหาร เครื่องดื่ม และพื้นที่สำหรับพนักงานคิดเงิน
4. ชั้นวางของ ชั้นเก็บเหล้า และ เครื่องดื่ม ชั้นเก็บจาน ช้อน ส้อม ตู้โชว์ไวน์ (แบบรักษาอุณหภูมิ)
5. SERVICE STATION
6. โต๊ะและเก้าอี้รับประทานอาหาร
7. ผ้าปูโต๊ะ ผ้ารองจาน ผ้าเช็ดปาก
8. จาน ช้อน ส้อม มีด แก้วน้ำดื่ม แจกันดอกไม้ เชิงเทียน
9. GRILL AREA (สำหรับโชว์การทอดอาหารประเภท บั้ง ย่าง)
10. ห้องน้ำชาย-หญิง

เวลาบริการ กลางวัน 10.00-14.00 น. กลางคืน 17.00-23.00 น.

แนวทางการออกแบบ

-PLANNING : การจัดแปลนเน้นตรงทางเข้าซึ่งเชื่อมต่อจากตัวอาคารหลัก มีส่วนต้อนรับ และส่วนโชว์อาหารอยู่ข้างหน้าการจัดค้อย ๆ ให้เห็นส่วนสำคัญที่ละส่วนโดยไม่ทำให้มองเลยไปข้างหลังฟ้าสาดตาเป็นจุดไปเริ่มจากส่วน DISPLAY ถึง ส่วนนี้คือส่วนโชว์ที่สำคัญที่สุดของ RESTAURANT ด้านขวามือจะเป็น COUNTER ซึ่งสามารถมองเห็นแขกได้ค่อนข้างมากที่สุด สะดวกแก่การบริการเนื่องจาก อยู่ส่วนกลางและใกล้กับครัวซึ่งเมื่อเดินมาถึงส่วน grill จะแยกทางเดินเป็น ซ้าย และ ขวา ส่วนที่อยู่นอกชานการวางเฟอร์นิเจอร์แบ่งเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ ภายนอกอาคาร และ ภายในอาคาร เนื่องจากอาคารเป็นอาคารแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ขออนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรับปรุงโรงรับลมธรรมชาติ การวางเพอร์นิเจอร์ จึงไม่หนาแน่นจัดแบบสบาย
สำหรับการพักผ่อนเพอร์นิเจอร์ทั้งหมดเป็นแบบลอยตัวเคลื่อนย้าย และ จัด
ปรับได้การจัดวางเพอร์นิเจอร์วางตามกลุ่มอาคารที่มาต่อกันมีการเล่นระดับ
สูงต่ำของพื้นเพื่อให้ทุกส่วนสามารถ TAKE VIEW ได้อย่างเต็มที่

-IDEA : ใต้ทะเล สิ่งที่แสดงถึงทะเลเหมือนค่อย ๆ เดินลงสู่ใต้ทะเล ปลา กุ้ง หอย
ปะการัง เรือ สมอเรือ (ในส่วนอยู่ใต้หลังคาคลุม) ส่วนนอกหลังคาเหมือน
ค่อยๆเดินขึ้นจากน้ำทะเลมีต้นไม้ เช่น มะพร้าว ปาล์ม ชายหาด

-ELEMENT OF DESIGN

STYLE - แนวร่วมสมัยผสมผสานกับการทำ เส้นสาย สีเส้นของปะการังใต้ทะเล
บรรยากาศใต้ทะเลมาประยุกต์ใช้ร่วมกับความรู้สึกไทยบ้าง เช่น ส่วนของ
เก้าอี้, โต๊ะแต่นำเอาลวดลาย และ สีเส้นของใต้ทะเลมาทำเป็นลายผ้าบุ
เพอร์นิเจอร์ ผ้ามุ้มโต๊ะ ผ้ามรองจาน ส่วนทางเข้านำเอาตู้ปลามาแต่ง
โดยนำมาประกอบกับบ้านเรือ โดยส่วนนี้พื้นสีกระจกเหมือนปลาวายขึ้นมา
จากน้ำข้างล่าง ข้างๆวางอาหารโชว์ตกแต่งสวยงามในส่วน GRILL ทำ
เหมือนถ้ำมีโขดหินวาง กุ้ง, หอย, ปลา อาหารสดสำหรับย่าง, ปิ้ง นำเอา
สีของปะการัง และ ลวดลายมาทำเป็นผ้าบุเพอร์นิเจอร์ รวมทั้งผนังมีลาย
ปูนปั้นซึ่งมีลวดลายทะเลแบบไทย ๆ สีของน้ำทะเลนำมาทำเป็นพื้น ส่วน
นอกชานพักผ่อนของชายหาด ทั้งสีและความรู้สึกมาขึ้น

MATERIAL

- พื้นกระเบื้องเคลือบขนาด 5cm x 5cm และ 15cm x 15cm วางสลับกัน
คล้ายลายสานเสื่อสีของกระเบื้องเป็นสีน้ำเงินเขียว, คราม, น้ำเงินวางสลับ
กันเหมือนสีน้ำทะเลมีทั้ง โลหะสีให้เข้มขึ้น และ อ่อนลง (ในอาคาร) ส่วน
TERRACEเป็นทรายล้างที่ใส่เปลือกหอย ดูแล้วเหมือนชายหาด เลมีการผสมสี
หลายเฉดสี
- ลักษณะอาคาร เสาไม้และหลังคาใช้จันทน์ตีไม้ 1/2" x 4" ปิดทับระแนง
ทั้งหมด

- ผนังทรายล้าง และ ตกแต่งด้วยลวดลายปูนปั้น บางส่วนเป็นต้นลำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เพอร์นิเจอร์หุ้มผ้า, หวายทาสี

A/C - ไม้ใช้ เปิดโล่ง (OPEN AIR)

COLOR SCHEME - สีของธรรมชาติได้ทองทะเล และ ชายหาด

LIGITTING - ใช้ไฟที่ซ่อนสามเสา และ เพดานเป็นไฟสปอร์ตไลท์

มีไฟประดับตามระเบียงภายนอก และ มีเชิงเทียนตามโต๊ะ

- เน้นส่วนสำคัญด้วยโคมไฟห้อยจากเพดาน

3. MAIN DINING

ลักษณะการใช้และประเภทผู้ใช้

ผู้ใช้นี้บริการเฉพาะสมาชิกของ PIC และ พนักงานคลับเมท เท่านั้น มีการบริการอาหาร แบบบุฟเฟ่ต์เป็นหลักโดยเน้นการบริการด้วยตัวเองยกเว้นอาหารบางอย่าง เช่น ซุป เน้นการทานอาหารอย่างเป็นกันเอง แยกส่วนทานเป็น AZONE BZUNE อยู่ภายใน

* หมายเหตุ ลักษณะการจัดวางเพอร์นิเจอร์ตามแบบเป็นที่นิยมของภัตตาคารในรูปแบบนี้อีกทั้งขนาดของจานอาหารที่ใช้ และ เชื้อของอาหารที่สั่งในแต่ละชุดค่อนข้างใช้พื้นที่มา

อาคาร อีกส่วนอยู่นอกอาคาร มีพนักงาน CLUB MATES คอยแนะนำ และ รับประทานอาหารด้วย อีกทั้งยังมีพนักงานคอยบริการ เมื่ออาหารขาดเหลือ ส่วนนี้บริการฟรีแก่สมาชิกทั้งเช้า กลางวัน และ เย็น ความต้องการในการบริการ

ความต้องการในการบริการ

1. มี FOYER พร้อม RECEPTION และที่นั่งพักคอย ส่วน RECEPTION มีโทรศัพท์ และ โพรคอมสำหรับ RECEPTION TABLE

2. COUNTER คอยส่ง และ รับอาหาร เตรียมจัดอาหาร เครื่องดื่ม

3. ชั้นวางของ ชั้นเก็บเหล้า เครื่องดื่ม ชั้นเก็บจาน ชาม ช้อน ส้อม

4. SERVICE STATION

5. พื้นที่สำหรับ BUFFET โต๊ะวางอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการดำเนินงานเท่านั้น ไม่สามารถนำออกเผยแพร่ได้ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยเป็นอย่างสูง และต้องอวยงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ส่วนใช้การทําอาหารพิเศษ
8. ผ้าปูโต๊ะ ผ้ารองจาน ผ้าเช็ดปาก
9. จาน ชาม ส้อม ช้อน มีด แก้วน้ำดื่ม แจกันดอกไม้
10. โต๊ะ เก้าอี้
11. ส่วนใช้ร้านอาหาร

เวลาบริการ อาหาร 7.00 น. - 10.00 น.
 อาหารกลางวัน 12.00 น. - 14.00 น.
 อาหารเย็น 18.00 น. - 22.00 น.

แนวทางการออกแบบ

- PLANNING : การวางแผนแบ่งส่วนต่างๆ เป็นดังนี้

1. ส่วนของ RECEPTION ใกล้ทางเข้าที่มาจาก MAIN BUILDING จัดส่วนพักคอยแบบสบายๆ ไว้ใกล้ทางเข้าทั้ง 2 ข้าง และมีส่วนคอยให้คำแนะนำมี HALL เป็นตัวจ่ายไปยังส่วนทานอาหาร ส่วนนี้อยู่ใกล้กับส่วน SERVICE มีการจัดเฟอร์นิเจอร์น้อยชิ้นปล่อยพื้นที่โล่งเน้นทางเข้า
2. ส่วนวางอาหารแบบบุฟเฟต์อยู่ตรงกลางของอาคารจัดเป็น HALL ใหญ่ มีการตกแต่งสวยงามน่ามอง ส่วนนี้ลดระดับต่ำกว่าส่วนทานอาหาร เพื่อให้สามารถมองเห็นอาหารที่โชว์อยู่ตรงกลางจัดเป็นคอร์ท มีต้นไม้ปลูก มีบ่อน้ำ น้ำตกเล็กๆ มีเรือโบราณโชว์ ในส่วนวางอาหารจัดวางโดยรอบตัว DISPLAY ตรงกลางตักอาหารได้ทางเดียว และมีส่วนที่ใช้การทําอาหารพิเศษ, ของไทยยก STEP คล้ายอยู่บนชานบ้านหรือตรงทำน้ำ
3. ส่วนทานอาหารในอาคาร แบ่งเป็น 3 ส่วนใหญ่ๆ รอบที่จัด BUFFET เพื่อสะดวก แก่การเข้าตักอาหาร การจัดวางเฟอร์นิเจอร์เป็นกลุ่มลอยตัว เพื่อสามารถปรับเปลี่ยนใหม่ได้ง่าย กันส่วนโดยรั้ว และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ PARTITION เดี่ยวๆ ส่วนติดผนังทำเป็น BOOTH นี้เพื่อการประหยัดเนื้อที่ค่า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ส่วนทานอาหารภายนอกอาคาร จัดเป็นแบบลอยตัวตามสบายเป็นกลุ่มๆ สามารถปรับเปลี่ยนได้ มีส่วน BUFFET ต่างหากอยู่ภายนอกเปิดใช้ เฉพาะในช่วง เช้า-เย็น หรือเวลาที่มีแขกมากๆ มีส่วนใช้การทำอาหารเหมือนภายใน

: การสัญจรมีทางสัญจรหลักจากทางเข้า และ แยกย่อยไปในส่วนต่างๆ

-ELEMENT OF DESIGN :

STYLE - ไทยประยุกต์ผสมผสานการรวมคติไทยเกี่ยวกับทะเลมาประกอบกัน เช่น เรื่อง พระอภัยมณีมีการติดเกาะ เหมือนส่วน BUFFET ทำเป็นเกาะแยกจากส่วน อื่นรายล้อมด้วยต้นไม้มีเรือมาติดเกาะมีน้ำตกบนเกาะ ลักษณะการตกแต่ง ส่วนอื่นไม่เน้นมากเนื่องจากส่วนนี้เป็นส่วนไม่พิกัดกันในการรับประทานอาหารมากนักเน้นความสะอาดง่ายๆ และ เร็วการตกแต่งผนังด้วยภาพ จิตรกรรมฝาผนัง หรือสวดลายแกะสลัก มีต้นไม้วางเพื่อเพิ่มความสดชื่น ลดความเครียดเมื่อมีผู้มาใช้บริการมากๆ ดึงเอา EXTERIOR มาใช้ใน INTERIOR ผนังเป็นกระจกมองเห็นภายนอกจึงเปรียบเสมือนเป็นส่วน หนึ่งของการตกแต่งอยู่แล้ว นำเอาศิลปะพื้นถิ่นมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม เช่นลายสานเสื่อลายผ้าของตกแต่งพื้นเมือง เน้นความเรียบง่ายเป็นกันเอง บรรยากาศชายทะเลเมืองร้อน

- MATERIAL - ไม้
- ผนังกระจกใส มีม่านบังแสง เวลาแสงจ้ามาก, ฉาบปูนทาสี PAINT จิตรกรรม ฝาผนัง
 - เฟอร์นิเจอร์ไม้, หวายทาสี
 - เพดานลดระดับเป็นชั้น ซ่อนไฟและท่อแอร์ภายใน, เจาะช่องแสง (SKY LIGHT)
- A/C - ระบบปรับอากาศแบบชิกลเลอร์

* หมายเหตุ - เฟอร์นิเจอร์ภายนอกมีการเปลี่ยนวัสดุเพื่อความคงทนถาวรในการใช้งาน และ ไม่ขัดขัดกับภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COLOR SCHEME

LIGHTING - ใช้ไฟ DOWN LIGHT ซ่อนเพดาน และ ดวงโคมติดผนัง มีสปอร์ตไลท์ที่เน้นจุดสำคัญๆ

3. POOL BAK

ลักษณะการใช้และประเภทผู้ใช้

เป็นที่นั่งพักผ่อนดื่มเครื่องดื่ม และ กับแกล้มสำหรับสมาชิกที่เล่นกีฬา ทำกิจกรรมต่างๆ มานั่งพักผ่อนอยู่ใกล้ชายหาดและติดกับสระว่ายน้ำมีพนักงานบริการ พนักงานเสิร์ฟให้บริการความต้องการในการบริการ

1. มีบริเวณและชุดทานอาหารกับเครื่องดื่ม ที่อาบแดด
2. เคาท์เตอร์บริการเครื่องดื่ม และ แคชเชียร์
3. ที่นั่งในน้ำตรงเคาท์เตอร์ บริการทั้งในน้ำ และ บนบก
4. จาน ช้อน ส้อม มีด แก้วน้ำ แจกันดอกไม้ เชิงเทียน

เวลาบริการ

แนวทางการออกแบบ ลักษณะหมู่บ้านชายทะเล แต่มีลักษณะไทยประยุกต์ มีบรรยากาศสดใส ไล่ลงโปร่งรับแสงแดด,ลม เต็มที่โดยมีส่วนนั่งพักผ่อนทั้งในอาคารและกลางแจ้งชมตัวอาคาร จะมีกิจกรรมเปลี่ยนแปลงหมุนเวียนตลอดเวลา เพราะ เป็นศูนย์พักผ่อนกลางแจ้งประกอบด้วยมีการตกแต่งด้วยวัสดุ ต้นไม้ ดอกไม้ สีสนของน้ำทะเล และ อื่นๆ ด้วยความเรียบง่ายและเป็นกันเอง

-PLANNING : การวางเฟอร์นิเจอร์ภายใน วางตามแนวริมอาคารภายนอกอาคารจัดวางอาคารตามแนวรั้วมีการประดับด้วยต้นไม้และของ PRENSSENT ต่างๆ ข้างๆ มีการจัดสวนเป็นตัวกันกับสระน้ำ ในอาคารมีการลดระดับภายใน จัดที่นั่งอิสระปรับเปลี่ยนได้ ส่วนตัวเคาท์เตอร์บริการในน้ำและบนบก ในน้ำมีที่นั่งที่ปรับเปลี่ยนมาได้

-IDEA หมู่บ้านชายทะเลแบบไทยประยุกต์ ของทางภาคใต้เป็นกันเองสบาย ๆ
เรียบง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ELEMENT OF DESIGN :

STYLE - ศิลปะไทยพื้นถิ่น ผสานหมู่บ้านชายทะเล ถึงเอาบรรยากาศภายนอกมาเป็นส่วนร่วมในการตกแต่ง เนื่องจากอาคารเป็นแบบโล่งโชว์โครงสร้างหลังคา ความสอดคล้องระหว่าง SPACE ภายในสู่ภายนอก และภายนอกสู่ภายใน ได้คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมสัมพันธ์ต่อเนื่องกับส่วนของสระว่ายน้ำและกิจกรรมต่างๆ รอบๆโครงการ

MATERIAL - พื้น IN DOOR, ปูกระเบื้องดินเผา ส่วนลดระดับปูกระเบื้องเคลือบสีน้ำทะเล OUT DOOR เป็นทรายล้าง สลับกับซีเมนต์เปลือย ติเป็นบล็อก

- ผนัง โล่งโปร่ง เสาไม้รวะ เบียงไม้เตี้ยๆ

- เพดาน เป็นแบบโชว์โครงสร้างภายใน หลังคาซ้อนชั้นช่วยลดความร้อน

A/C - ไม้ใช้ เปิดโล่ง (OPEN AIR)

COLOR SCHEME - NATURAL TONE บรรยากาศสีส้มของผ้าไทยพื้นถิ่นสีน้ำตาลใบบรรยากาศแบบชาวบ้าน

LIGHTING - ใช้ไฟซ่อนตามเสา และ ไฟเพดานแบบสปอร์ตไลท์ มีไฟห้อยจากเพดาน รวมทั้งตามแนวรั้วระเบียงภายนอก

5. ห้องพัก

ลักษณะการใช้และประเภทผู้ใช้

ห้องพักแบ่งเป็น 5 แบบ

1. STANDARD (TWIN & SINGLE) มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกคือเตียงนอน ส่วนพักผ่อนส่วนแต่งตัวพร้อมห้องน้ำในตัว พร้อมตู้เสื้อผ้า ตู้เย็น SAFE และ ที่วางกระเป๋าเบียงนั่งเล่นภายนอก
2. EXECUTIVE GIVES ROOM มีทุกอย่างเหมือนห้อง STANDARD แต่เพิ่มส่วน LIVING AREA มี SURA, DAY BED นั่งพักผ่อน ที่ วี และ ส่วนรับประทานอาหาร มีโต๊ะเก้าอี้ทานข้าวและ PANTRY ห้องนี้สามารถดัดแปลงเปิดไปสู่อีกห้องได้เป็น CONNECTING ROOM
3. EXECUTIVE GUEST ROOM SUIT มีห้องพัก 2 ห้องรวมทั้งส่วน LIVING AREA และ DWING AREA มีขนาดใหญ่ และ พิเศษกว่าส่วนอื่น
4. HONEY MOON SUIT เป็นห้องพักแบบพิเศษมีห้องนอนที่ใหญ่กว่าห้องอื่น และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีส่วนLIVING และ DINING AREA อีกด้วย

5. HONEY MOON CHALET เป็นลักษณะบ้านพักหลังเดียวมีลักษณะต่างจากห้องพักอื่นแต่ประกอบด้วยห้องพัก 2 ห้อง LIVING AREA & DINING AREA แต่จะมีระเบียงที่ใหญ่มาก สำหรับทำกิจกรรมร่วมกันได้มากมาย ทุกห้องจะมีพนักงานบริการยกกระเป๋า, ROOM SERVICE ที่ความสะดวกดูแล

MINIBAR V.D.O

ความต้องการในการบริการ

ห้องการมีห้องพักที่สะอาด สะดวกสบาย มีความเป็นส่วนตัว สำหรับแขกและสามารถ TAKE VIEW ได้อย่างเต็มที่

เวลาบริการ ต้องพร้อมเสมอตลอด 24 ชั่วโมงสำหรับห้องที่มีและไม่มีสำหรับแขก
แนวทางการออกแบบ

PLANNING : ส่วนห้องนอนวางเฟอร์นิเจอร์ค่อนข้างตายตัวติดผนัง 2 ข้าง ส่วนห้องพักส่วนมากจัดแบบลอยตัวสามารถ TAKEVIEW ได้เต็มที่รวมทั้งส่วนของ DINING AREA ด้วย

IDEA : ส่วนห้องพักที่เป็นตึก เามาจากประวัติศาสตร์ของเมืองภูเก็ต และ ลักษณะสถาปัตยกรรมของอาคารไทย ภาคเหนือ ส่วนบ้านที่เป็นหลังเป็นอาคารทรงไทย ตกแต่งแบบไทยประยุกต์แต่นำสีส้มของทะเลมาผสมผสานให้กลมกลืน เพราะอยู่ติดทะเล

ELEMENT OF DESIGN :

STYLE 1. ส่วนห้องพักที่เป็นตึก เามาจากประวัติศาสตร์ ของเมืองภูเก็ต และ EXECUTIVE GUEST ROOM ที่นำมาตกแต่งค่อนข้างเรียบง่าย

2. EXECUTIVE GUEST ROOM SUIT มีการออกแบบไทยภาคเหนือ มีการนำ ลวดลาย และ HONEY MOON SUIT มาใช้ในการตกแต่งมากมาย

3. HONEY MOON CHALET มีการตกแต่งแบบไทยประยุกต์ภาคกลาง เรียบง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีการนำลวดลายไม้แกะสลักมาประดับ

- : แต่ทั้ง 3 ส่วนมีการนำผ้าทอ ชนิดต่างๆ มาประดับห้องเน้นความเป็นไทย และส่งเสริมลักษณะของผ้าทอไทยให้เป็นที่รู้จักแก่ชาวต่างประเทศอีกด้วย

ELEMENT - พื้น

1. STANDARD ROOM บูมปรมตลอดห้องแบบ WALL TO WALL
2. EXECUTIVE GUEST ROOM ส่วนห้องพักบูมปรมแบบ WALL TO WALL ส่วนพักผ่อนปูพื้นไม้
3. EXECUTIVE GUEST ROOM SUIT ส่วนห้องพักบูมปรมแบบ WALL TO WALL ส่วนพักผ่อน และ ทานอาหารปูพื้นไม้
4. HONEY MOON SUIT ทั้งส่วนห้องพัก ส่วนพักผ่อน และทานอาหารบูมปรมแบบ WALL TO WALL
5. HONEY MOON CHALET ปูพื้นไม้ในส่วนห้องนอนส่วนห้องพัก และห้องทานอาหารปูพรมกระเบื้องดินเผา

ผนัง - ในแต่ละห้องมีการเน้นการตกแต่งที่หัวเตียงโดยนำผ้ามาตกแต่ง แต่การตกแต่งจะมากขึ้นตามลักษณะของห้องพักอาจมีการเพิ่มพวงไม้แกะของตกแต่ง และ ลักษณะของความหรูหรา ยกเว้นของ HONEY MOON CHALET เป็นผนังไม้แบบพาบ้านไทย

เพดาน - ตีฝ้าเรียบทาสีขาวตลอดแนวยกเว้นส่วนพักผ่อนของ HONEY MOON CHALET เป็นอาคารโชว์โครงสร้าง

A/C - ระบบแอร์แบบสเปคไทฟ์

COLOR SCHEME - STANDARD โครงสีสไตส์ ด้วยลวดลายผ้า, ผ้าม่าน, พรม เครื่องเรือน สีส้มธรรมชาติ คุสบายตา

- EXECUTIVE GUEST ROOM โครงสีต่างจาก STANDARD มีลวดลายผ้ามากขึ้นเครื่องเรือนสีธรรมชาติ โทนสีอ่อน ดูแล้วน่าพักผ่อน
- EXECUTIVE GUEST ROOM SUIT โทนสีสุขุมออกสีโทนเขียว น้ำเงิน เครื่องเรือนสีไม้ธรรมชาติ
- HONEY MOON SUIT โครงสีสไตส์ อ่อนหวาน เครื่องเรือนสีไม้ธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- HONEY MOON CHALET โครงสีสะอาดตา เรียบง่าย สะอาด, ตกแต่งด้วยสีของลายผ้าทอ ในส่วนห้องนอน แต่ส่วนของห้องพักผ่อน และ ห้องอาหาร นาสีสีของท้องทะเลมาใช้
- LIGHTING - มีไฟหัวเตียง, ไฟตรงที่แต่งตัว ตรงทางเข้า และ มีเป็นจุดๆ ที่สำคัญๆ ส่วนมากเป็นไฟโคม มีทั้งแบบตั้งโต๊ะ, ติดผนัง, และตั้งพื้น มีสปอร์ตไลท์ใช้ในบางห้องที่ต้องการเน้นส่วนสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

1. ปรีชา แดงโรจน์ , การโรงแรม , กรุงเทพฯ , โรงพิมพ์ศรีอนันต์ (2526)
2. แผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
3. วิทยานิพนธ์ การตกแต่งภายในโรงแรมหัวหินวิลเลจ , นางสาว ทศนีย์ ฤกษ์ปรีชา คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าฯ ลาดกระบัง
4. วิทยานิพนธ์ การตกแต่งภายในโรงแรมภูเก็ตพันนา , นาย นพรัตน์ กীরดีชากุล คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าฯ ลาดกระบัง
5. วิทยานิพนธ์ การตกแต่งภายในสโมสรคลับเมดิเตอร์เรนี , นาย พรชัย บุญชัยวัฒนา คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าฯ ลาดกระบัง
6. วิทยานิพนธ์ การตกแต่งโรงแรมถาวร ปาร์มบีช , นาย รณพีร์ ตูลวรรณชนะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าฯ ลาดกระบัง
7. นันทนา กฤษกร ฌ อุษยชา , การจัดการด้านอาคารและเครื่องใช้ โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย ค่าแห่ง กรุงเทพฯ 2522
8. นกุล ชมภูนิช , บ้านไทย เอกลักษณ์ของชาติ , กรุงเทพฯ , สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์ (2
9. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ , เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ ฟ้าเอเชียมรดกร่วมทางวัฒนธรรม , มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (30 มกราคม - 3 กุมภาพันธ์ 2535)
10. ERNST NEUFERT , ARCHITECT DATA , GREAT BRITAIN , CROSSBY LOCKWOOD (1970)
11. MEDIA TRANSASIA LTD. , SUPPLMENT OF LIVING IN THAILAND , THAILAND WICHEN
12. น.ณ. ปากน้ำ , แบบแผนบ้านเรือนในสยาม , กรุงเทพฯ , โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์ 2532
13. END , HENRY , INTERIOR 2nd BOOK OF HOTEL , WHITNEY LIBRARY OF DEAN NEW YEAR 1976

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

INTRODUCTION

South

Phuket, the island of the South, is a beautiful island with a rich history and a beautiful landscape. It is a paradise for those who love the sun, sea, and sand. The island is surrounded by the Andaman Sea, which is known for its clear blue water and white sandy beaches. The island is also famous for its tropical forests and wildlife. The island is a perfect destination for those who want to relax and enjoy the beauty of nature.

PHUKET

A RECREATIONAL PARADISE IN THE TROPICS

INTRODUCTION

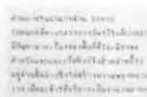
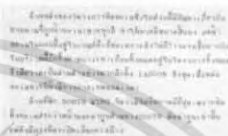
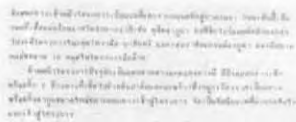
P H U K E T

Phuket is a beautiful island with a rich history and a beautiful landscape. It is a paradise for those who love the sun, sea, and sand. The island is surrounded by the Andaman Sea, which is known for its clear blue water and white sandy beaches. The island is also famous for its tropical forests and wildlife. The island is a perfect destination for those who want to relax and enjoy the beauty of nature.

1. Phuket	2. Phuket
3. Phuket	4. Phuket
5. Phuket	6. Phuket
7. Phuket	8. Phuket
9. Phuket	10. Phuket
11. Phuket	12. Phuket
13. Phuket	14. Phuket
15. Phuket	16. Phuket
17. Phuket	18. Phuket
19. Phuket	20. Phuket
21. Phuket	22. Phuket
23. Phuket	24. Phuket
25. Phuket	26. Phuket
27. Phuket	28. Phuket
29. Phuket	30. Phuket
31. Phuket	32. Phuket
33. Phuket	34. Phuket
35. Phuket	36. Phuket
37. Phuket	38. Phuket
39. Phuket	40. Phuket
41. Phuket	42. Phuket
43. Phuket	44. Phuket
45. Phuket	46. Phuket
47. Phuket	48. Phuket
49. Phuket	50. Phuket
51. Phuket	52. Phuket
53. Phuket	54. Phuket
55. Phuket	56. Phuket
57. Phuket	58. Phuket
59. Phuket	60. Phuket
61. Phuket	62. Phuket
63. Phuket	64. Phuket
65. Phuket	66. Phuket
67. Phuket	68. Phuket
69. Phuket	70. Phuket
71. Phuket	72. Phuket
73. Phuket	74. Phuket
75. Phuket	76. Phuket
77. Phuket	78. Phuket
79. Phuket	80. Phuket
81. Phuket	82. Phuket
83. Phuket	84. Phuket
85. Phuket	86. Phuket
87. Phuket	88. Phuket
89. Phuket	90. Phuket
91. Phuket	92. Phuket
93. Phuket	94. Phuket
95. Phuket	96. Phuket
97. Phuket	98. Phuket
99. Phuket	100. Phuket

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

~~EXISTING CONDITION~~

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่... รับการ... การคิด... ไม่อาจ... ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น... ตัดแปลง... และ... เจ้าของ... ครั้งที่มีการนำไปใช้

SITE ANALYSIS

ACCESSIBILITY

การเข้าถึงพื้นที่โครงการจากถนนสายหลักและถนนสายรอง... (text describing accessibility details)

WATER SUPPLY

พื้นที่โครงการมีแหล่งน้ำธรรมชาติอยู่ใกล้เคียง... (text describing water supply details)

SERVICE ROAD & PARKING

พื้นที่โครงการมีถนนบริการและพื้นที่จอดรถ... (text describing service road and parking details)

SITE ANALYSIS

ARCHITECTURAL

การออกแบบสถาปัตยกรรมของอาคาร... (text describing architectural details)

STRUCTURAL

การออกแบบโครงสร้างของอาคาร... (text describing structural details)

ITEM	UNIT	VALUE
พื้นที่รวม	ตารางเมตร	100.00
พื้นที่อาคาร	ตารางเมตร	50.00
พื้นที่ว่าง	ตารางเมตร	50.00
พื้นที่จอดรถ	ตารางเมตร	10.00
พื้นที่สวน	ตารางเมตร	10.00
พื้นที่อื่นๆ	ตารางเมตร	10.00

SITE ANALYSIS

WIND

ทิศทางลมที่พัดแรงที่สุด... (text describing wind direction details)

TEMPERATURE

อุณหภูมิเฉลี่ยของพื้นที่... (text describing temperature details)

ORIENTATION & ZONING

ทิศทางและเขตการใช้ที่ดิน... (text describing orientation and zoning details)

พื้นที่โครงการมีแหล่งน้ำธรรมชาติอยู่ใกล้เคียง... (text describing water supply details)

พื้นที่โครงการมีแหล่งน้ำธรรมชาติอยู่ใกล้เคียง... (text describing water supply details)

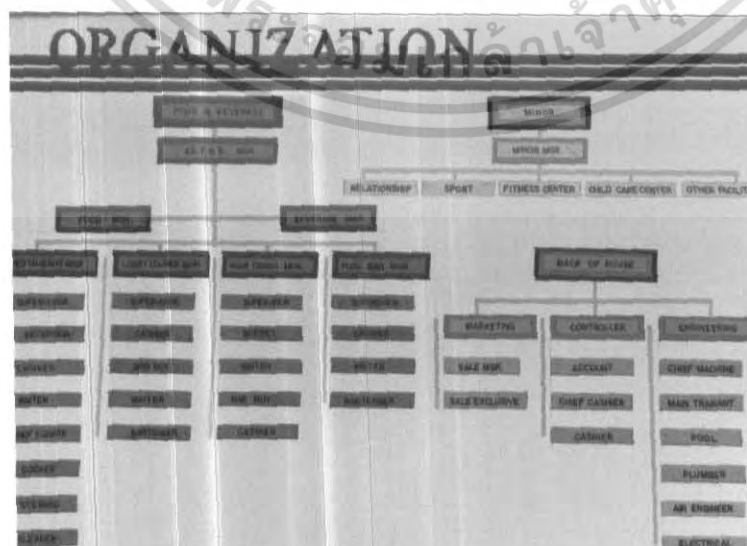
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า หรือการตัดสินใจใดๆ ได้ โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของโครงการ

ORGANIZATION

```
graph TD;
    Board[BOARD OF COMMITTEE] --- SecL[SECRETARY];
    Board --- SecR[SECRETARY];
    Board --- GM[GENERAL MANAGER];
    GM --- Div1[DIVISION ONE];
    GM --- Div2[DIVISION TWO];
    GM --- Div3[DIVISION THREE];
    GM --- Div4[DIVISION FOUR];
    GM --- Div5[DIVISION FIVE];
```

The organizational chart for the Board of Committee is structured as follows:

- BOARD OF COMMITTEE** (Top Level)
 - SECRETARY** (Left Side)
 - SECRETARY** (Right Side)
 - GENERAL MANAGER** (Center)
 - DIVISION ONE**
 - DIVISION TWO**
 - DIVISION THREE**
 - DIVISION FOUR**
 - DIVISION FIVE**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

USER BEHAVIOR

DINING AREA	STAFF	USER	SERVICE	ELEMENT
พื้นที่รับประทานอาหาร 60 ที่นั่ง พื้นที่รับประทานอาหาร 40 ที่นั่ง พื้นที่รับประทานอาหาร 20 ที่นั่ง พื้นที่รับประทานอาหาร 10 ที่นั่ง พื้นที่รับประทานอาหาร 5 ที่นั่ง พื้นที่รับประทานอาหาร 3 ที่นั่ง พื้นที่รับประทานอาหาร 2 ที่นั่ง พื้นที่รับประทานอาหาร 1 ที่นั่ง	BARISTA CAPTION CUSTOMER WAITER CLEAN BOY	WAITER WAITER WAITER WAITER WAITER WAITER WAITER	1. WAITER 2. WAITER 3. WAITER 4. WAITER 5. WAITER 6. WAITER 7. WAITER	WAITER WAITER WAITER WAITER WAITER WAITER WAITER

USER BEHAVIOR

POOL BAR	STAFF	USER	SERVICE	ELEMENT
พื้นที่บาร์เครื่องดื่ม พื้นที่บาร์เครื่องดื่ม พื้นที่บาร์เครื่องดื่ม พื้นที่บาร์เครื่องดื่ม พื้นที่บาร์เครื่องดื่ม พื้นที่บาร์เครื่องดื่ม พื้นที่บาร์เครื่องดื่ม	BARISTA CAPTION CUSTOMER WAITER CLEAN BOY	WAITER WAITER WAITER WAITER WAITER WAITER WAITER	1. WAITER 2. WAITER 3. WAITER 4. WAITER 5. WAITER 6. WAITER 7. WAITER	WAITER WAITER WAITER WAITER WAITER WAITER WAITER

USER BEHAVIOR

CLUB & DRINK THOUGH	STAFF	USER	SERVICE	ELEMENT
พื้นที่บาร์เครื่องดื่ม พื้นที่บาร์เครื่องดื่ม พื้นที่บาร์เครื่องดื่ม พื้นที่บาร์เครื่องดื่ม พื้นที่บาร์เครื่องดื่ม พื้นที่บาร์เครื่องดื่ม พื้นที่บาร์เครื่องดื่ม	BARISTA CAPTION CUSTOMER WAITER CLEAN BOY	WAITER WAITER WAITER WAITER WAITER WAITER WAITER	1. WAITER 2. WAITER 3. WAITER 4. WAITER 5. WAITER 6. WAITER 7. WAITER	WAITER WAITER WAITER WAITER WAITER WAITER WAITER

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

WEEKEND NO. VISITS	1988		1987	1986	1985	1984	1983	1982	1981	1980	1979	1978	1977	1976	1975	1974	1973	1972	1971	1970	1969	1968	1967	1966	1965	1964	1963	1962	1961	1960	1959	1958	1957	1956	1955	1954	1953	1952	1951	1950	1949	1948	1947	1946	1945	1944	1943	1942	1941	1940	1939	1938	1937	1936	1935	1934	1933	1932	1931	1930	1929	1928	1927	1926	1925	1924	1923	1922	1921	1920	1919	1918	1917	1916	1915	1914	1913	1912	1911	1910	1909	1908	1907	1906	1905	1904	1903	1902	1901	1900	1899	1898	1897	1896	1895	1894	1893	1892	1891	1890	1889	1888	1887	1886	1885	1884	1883	1882	1881	1880	1879	1878	1877	1876	1875	1874	1873	1872	1871	1870	1869	1868	1867	1866	1865	1864	1863	1862	1861	1860	1859	1858	1857	1856	1855	1854	1853	1852	1851	1850	1849	1848	1847	1846	1845	1844	1843	1842	1841	1840	1839	1838	1837	1836	1835	1834	1833	1832	1831	1830	1829	1828	1827	1826	1825	1824	1823	1822	1821	1820	1819	1818	1817	1816	1815	1814	1813	1812	1811	1810	1809	1808	1807	1806	1805	1804	1803	1802	1801	1800	1799	1798	1797	1796	1795	1794	1793	1792	1791	1790	1789	1788	1787	1786	1785	1784	1783	1782	1781	1780	1779	1778	1777	1776	1775	1774	1773	1772	1771	1770	1769	1768	1767	1766	1765	1764	1763	1762	1761	1760	1759	1758	1757	1756	1755	1754	1753	1752	1751	1750	1749	1748	1747	1746	1745	1744	1743	1742	1741	1740	1739	1738	1737	1736	1735	1734	1733	1732	1731	1730	1729	1728	1727	1726	1725	1724	1723	1722	1721	1720	1719	1718	1717	1716	1715	1714	1713	1712	1711	1710	1709	1708	1707	1706	1705	1704	1703	1702	1701	1700	1699	1698	1697	1696	1695	1694	1693	1692	1691	1690	1689	1688	1687	1686	1685	1684	1683	1682	1681	1680	1679	1678	1677	1676

ELEMENT	USER	STANDARD AREA AMB/PERSON	AREA TOTAL	NOTE	LOBBY 100%
SEAT	8	8.3	66		
COUNTER BAR	30	1.25	37		พื้นที่บริการลูกค้าบริเวณโถงบันไดขึ้นลิฟต์ พื้นที่บริการลูกค้า
RECEPTION AREA			60	RECEPTION	พื้นที่บริการลูกค้า
TELEPHONE	8	0.64	5		
RECEPTIONIST/STATION	15.0	0.5	7.5	CABIN/PERSON	
CABIN/STATION			60.2	100% OF AREA	
TOTAL			400.0		

ELEMENT	USER	STANDARD AREA AMB/PERSON	AREA TOTAL	NOTE	LOBBY LOUNGE & BAR 90%
SEAT	40	1.75	70		
COUNTER BAR	1	0.612	0.6	LOBBY & LOUNGE AREA	พื้นที่บริการลูกค้าบริเวณโถงบันไดขึ้นลิฟต์ พื้นที่บริการลูกค้า
RECEPTION			5.8		
TELEPHONE			1.25		
CABIN/STATION			3.2		
TOTAL			76.8		

ELEMENT	USER	STANDARD AREA AMB/PERSON	AREA TOTAL	NOTE	RESTAURANT 100%
SEAT	14	1.3	18.2		
COUNTER BAR			0.6	RESTAURANT & LOBBY AREA	พื้นที่บริการลูกค้าบริเวณโถงบันไดขึ้นลิฟต์ พื้นที่บริการลูกค้า
RECEPTION			4.8		
CABIN/STATION			1.25	RESTAURANT & LOBBY AREA	
CABIN/STATION			1.25	100% OF AREA	
SEAT			18.2		
RECEPTION			4.8		
TOTAL			20.7		

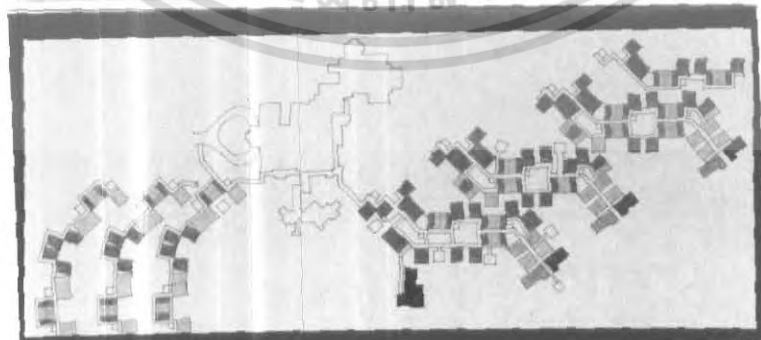
ELEMENT	USER	STANDARD AREA AMB/PERSON	AREA TOTAL	NOTE	RESTAURANT 100%
SEAT	40	1.3	52		
COUNTER BAR			0.6	RESTAURANT & LOBBY AREA	พื้นที่บริการลูกค้าบริเวณโถงบันไดขึ้นลิฟต์ พื้นที่บริการลูกค้า
RECEPTION			1.25		
CABIN/STATION			1.25	100% OF AREA	
TOTAL			55.1		

ELEMENT	USER	STANDARD AREA AMB/PERSON	AREA TOTAL	NOTE	RESTAURANT 100%
SEAT	40	1.3	52		
COUNTER BAR			0.6	RESTAURANT & LOBBY AREA	พื้นที่บริการลูกค้าบริเวณโถงบันไดขึ้นลิฟต์ พื้นที่บริการลูกค้า
RECEPTION			1.25		
CABIN/STATION			1.25	100% OF AREA	
TOTAL			55.1		

ELEMENT	USER	STANDARD AREA AMB/PERSON	AREA TOTAL	NOTE	CLUB & DISCO THEQUE 100%
SEAT	110	1.2	132		
COUNTER BAR			0.6	CLUB & DISCO THEQUE	พื้นที่บริการลูกค้าบริเวณโถงบันไดขึ้นลิฟต์ พื้นที่บริการลูกค้า
RECEPTION			1.25		
CABIN/STATION			1.25	100% OF AREA	
TOTAL			135.1		

ELEMENT	USER	STANDARD AREA AMB/PERSON	AREA TOTAL	NOTE	CLUB & DISCO THEQUE 100%
SEAT	110	1.2	132		
COUNTER BAR			0.6	CLUB & DISCO THEQUE	พื้นที่บริการลูกค้าบริเวณโถงบันไดขึ้นลิฟต์ พื้นที่บริการลูกค้า
RECEPTION			1.25		
CABIN/STATION			1.25	100% OF AREA	
TOTAL			135.1		

ELEMENT	USER	STANDARD AREA AMB/PERSON	AREA TOTAL	NOTE	POOL BAR
SEAT	10	1.3	13		
COUNTER BAR			0.6	RESTAURANT & LOBBY AREA	พื้นที่บริการลูกค้าบริเวณโถงบันไดขึ้นลิฟต์ พื้นที่บริการลูกค้า
RECEPTION			1.25		
CABIN/STATION			1.25	100% OF AREA	
TOTAL			15.9		

[illegible]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานาน ไม่อนุญาตให้แก้ไขประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อธิปไตยเป็นของคนไทย และต้องดำรงไว้ซึ่งเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

[illegible][illegible]

ZONING

LEGEND

UNIVERSITY ZONE	STREET 25
STREET 26	STREET 27
STREET 28	STREET 29
STREET 30	STREET 31
STREET 32	STREET 33
STREET 34	STREET 35
STREET 36	STREET 37
STREET 38	STREET 39
STREET 40	STREET 41
STREET 42	STREET 43
STREET 44	STREET 45
STREET 46	STREET 47
STREET 48	STREET 49
STREET 50	STREET 51
STREET 52	STREET 53
STREET 54	STREET 55
STREET 56	STREET 57
STREET 58	STREET 59
STREET 60	STREET 61
STREET 62	STREET 63
STREET 64	STREET 65
STREET 66	STREET 67
STREET 68	STREET 69
STREET 70	STREET 71
STREET 72	STREET 73
STREET 74	STREET 75
STREET 76	STREET 77
STREET 78	STREET 79
STREET 80	STREET 81
STREET 82	STREET 83
STREET 84	STREET 85
STREET 86	STREET 87
STREET 88	STREET 89
STREET 90	STREET 91
STREET 92	STREET 93
STREET 94	STREET 95
STREET 96	STREET 97
STREET 98	STREET 99
STREET 100	STREET 101
STREET 102	STREET 103
STREET 104	STREET 105
STREET 106	STREET 107
STREET 108	STREET 109
STREET 110	STREET 111
STREET 112	STREET 113
STREET 114	STREET 115
STREET 116	STREET 117
STREET 118	STREET 119
STREET 120	STREET 121
STREET 122	STREET 123
STREET 124	STREET 125
STREET 126	STREET 127
STREET 128	STREET 129
STREET 130	STREET 131
STREET 132	STREET 133
STREET 134	STREET 135
STREET 136	STREET 137
STREET 138	STREET 139
STREET 140	STREET 141
STREET 142	STREET 143
STREET 144	STREET 145
STREET 146	STREET 147
STREET 148	STREET 149
STREET 150	STREET 151
STREET 152	STREET 153
STREET 154	STREET 155
STREET 156	STREET 157
STREET 158	STREET 159
STREET 160	STREET 161
STREET 162	STREET 163
STREET 164	STREET 165
STREET 166	STREET 167
STREET 168	STREET 169
STREET 170	STREET 171
STREET 172	STREET 173
STREET 174	STREET 175
STREET 176	STREET 177
STREET 178	STREET 179
STREET 180	STREET 181
STREET 182	STREET 183
STREET 184	STREET 185
STREET 186	STREET 187
STREET 188	STREET 189
STREET 190	STREET 191
STREET 192	STREET 193
STREET 194	STREET 195
STREET 196	STREET 197
STREET 198	STREET 199
STREET 200	STREET 201
STREET 202	STREET 203
STREET 204	STREET 205
STREET 206	STREET 207
STREET 208	STREET 209
STREET 210	STREET 211
STREET 212	STREET 213
STREET 214	STREET 215
STREET 216	STREET 217
STREET 218	STREET 219
STREET 220	STREET 221
STREET 222	STREET 223
STREET 224	STREET 225
STREET 226	STREET 227
STREET 228	STREET 229
STREET 230	STREET 231
STREET 232	STREET 233
STREET 234	STREET 235
STREET 236	STREET 237
STREET 238	STREET 239
STREET 240	STREET 241
STREET 242	STREET 243
STREET 244	STREET 245
STREET 246	STREET 247
STREET 248	STREET 249
STREET 250	STREET 251
STREET 252	STREET 253
STREET 254	STREET 255
STREET 256	STREET 257
STREET 258	STREET 259
STREET 260	STREET 261
STREET 262	STREET 263
STREET 264	STREET 265
STREET 266	STREET 267
STREET 268	STREET 269
STREET 270	STREET 271
STREET 272	STREET 273
STREET 274	STREET 275
STREET 276	STREET 277
STREET 278	STREET 279
STREET 280	STREET 281
STREET 282	STREET 283
STREET 284	STREET 285
STREET 286	STREET 287

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ลงนามในนามผู้บริหารโรงเรียนเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีข้อตกลงเปิดเผย และต่อว่าถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASE STUDY

[illegible][illegible]

Dusit Lagoon

[illegible][illegible]

20 wt
10 wt
10 wt
1.5 wt
1.5 wt

2. OTHER IN VILLAGE (including village headman's salary)		
1. VILLAGE OFFICE, MANAGER		15.00
2. FOOD & CLOTHING		25.00
3. ATTORNEY		2.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะงานเพื่อคนที่เขามาที่นี่ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งกรมได้ดัดแปลงเนื้อหา ให้สอดคล้องกับเจาของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASE STUDY

amanpuri

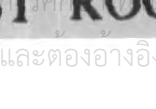
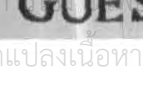
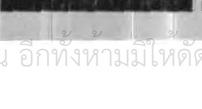
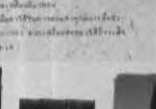
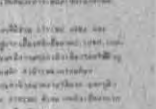
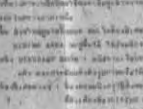
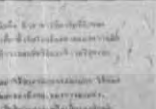
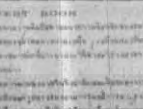

AMANPURI
AMANPURI IS A RESORT
AND HOTEL COMPLEX
LOCATED IN THE
SOUTHERN PART OF
PATTAYA, THAILAND.
IT WAS DESIGNED BY
THE ARCHITECT
AND BUILT IN 1961.
THE COMPLEX
INCLUDES A HOTEL,
RESTAURANT, CLUB,
AND OTHER FACILITIES.
IT IS ONE OF THE
MOST FAMOUS
RESORTS IN PATTAYA.

AMANPURI IS A RESORT
AND HOTEL COMPLEX
LOCATED IN THE
SOUTHERN PART OF
PATTAYA, THAILAND.
IT WAS DESIGNED BY
THE ARCHITECT
AND BUILT IN 1961.
THE COMPLEX
INCLUDES A HOTEL,
RESTAURANT, CLUB,
AND OTHER FACILITIES.
IT IS ONE OF THE
MOST FAMOUS
RESORTS IN PATTAYA.

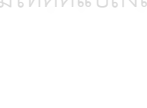
CASE STUDY

DESIGN CONCEPT

AMANPURI IS A RESORT
AND HOTEL COMPLEX
LOCATED IN THE
SOUTHERN PART OF
PATTAYA, THAILAND.
IT WAS DESIGNED BY
THE ARCHITECT
AND BUILT IN 1961.
THE COMPLEX
INCLUDES A HOTEL,
RESTAURANT, CLUB,
AND OTHER FACILITIES.
IT IS ONE OF THE
MOST FAMOUS
RESORTS IN PATTAYA.

GUEST ROOM

เอกสารนี้เป็นเอกสาร
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

LOBBY-LOBBY LOUNGE

[illegible]

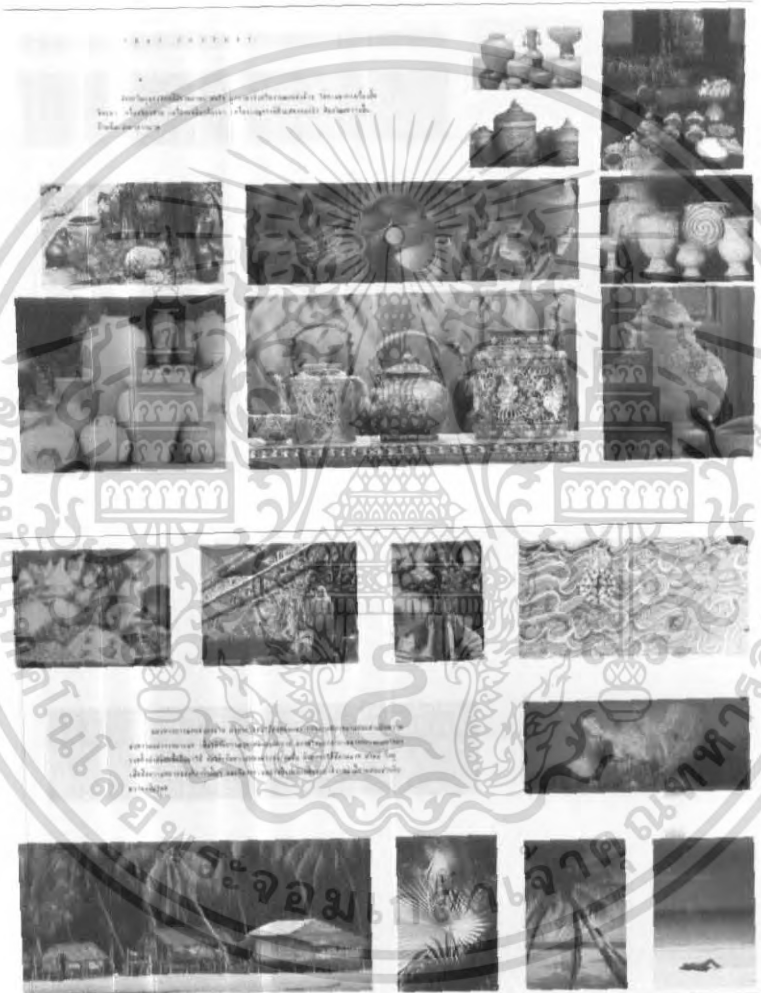
MAIN DINING

ภูเก็ต

ภูเก็ต เป็นเกาะที่สวยงามมาก มีหาดทรายขาวสะอาดและน้ำทะเลที่ใสปิ๊ง
มีสถานที่ท่องเที่ยวมากมาย ทั้งโบราณสถานและธรรมชาติที่สวยงาม
ในบริเวณนี้ยังมีแหล่งช้อปปิ้งสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกจากภูเก็ต
อีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นผ้าไหมลายดอกสวยๆ เสื้อผ้าที่ทำด้วยผ้าฝ้าย
หรือแม้แต่ของฝากที่มีชื่อเสียงอย่าง ข้าวตอกสุก และกล้วยตาก
ซึ่งหาซื้อได้ตามร้านค้าต่างๆ ทั่วทั้งเกาะ นอกจากนี้ ยังมีร้านอาหาร
และที่พักให้เลือกมากมาย เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้พักผ่อนอย่างเต็มที่
หลังจากเหนื่อยล้าจากการเดินทางมาเยือนภูเก็ตแห่งนี้

POOL BAR

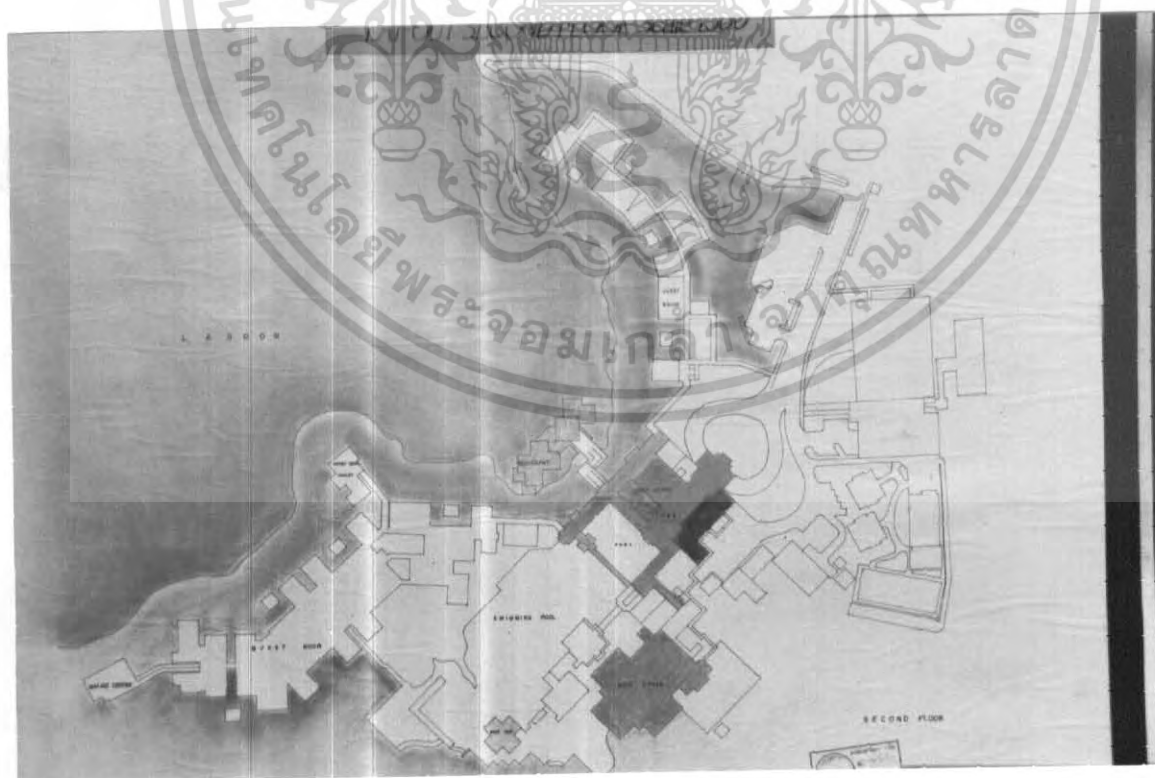
DESIGN CONCEPT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

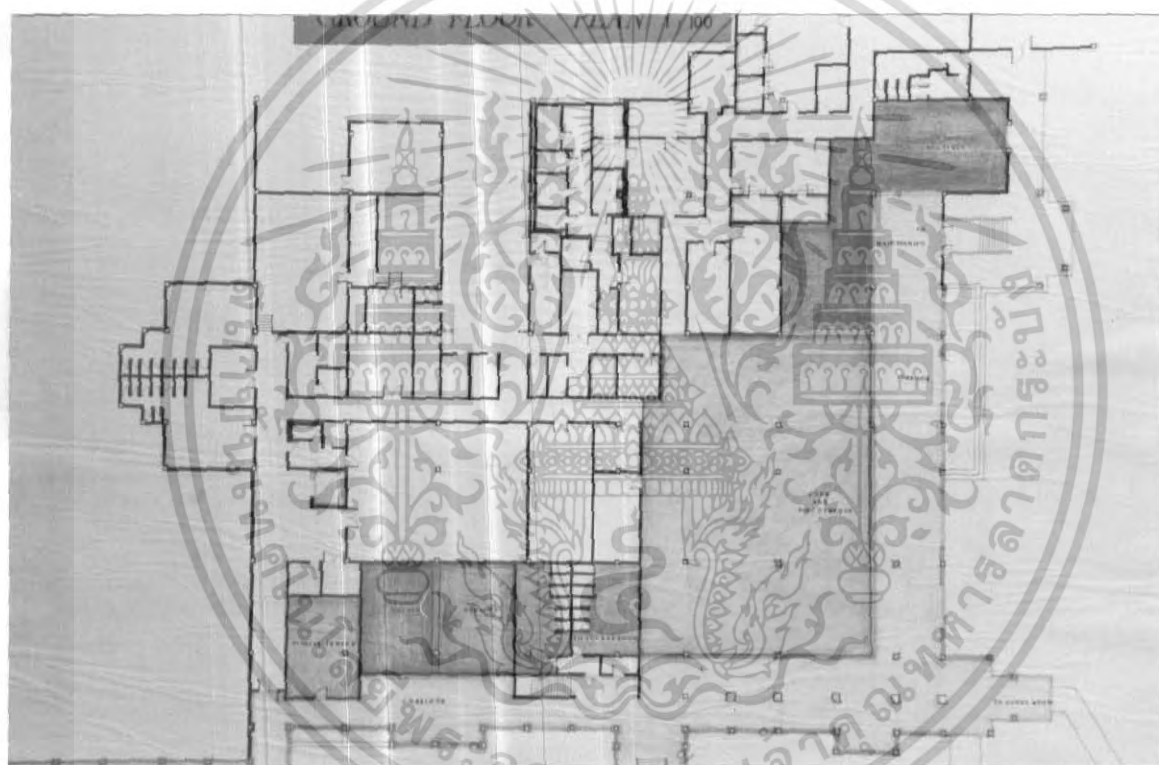

LAYOUT GROUND FLOOR Scale 1:500

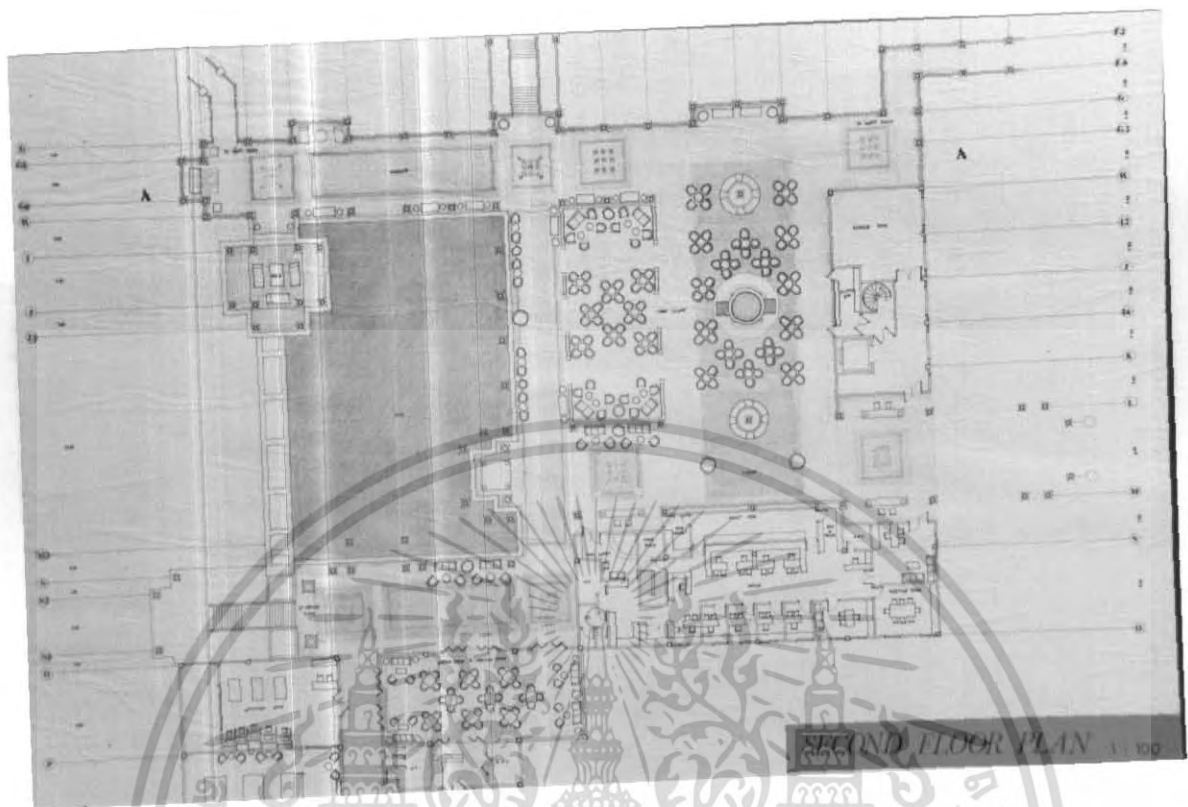
LAYOUT SECOND FLOOR Scale 1:500

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

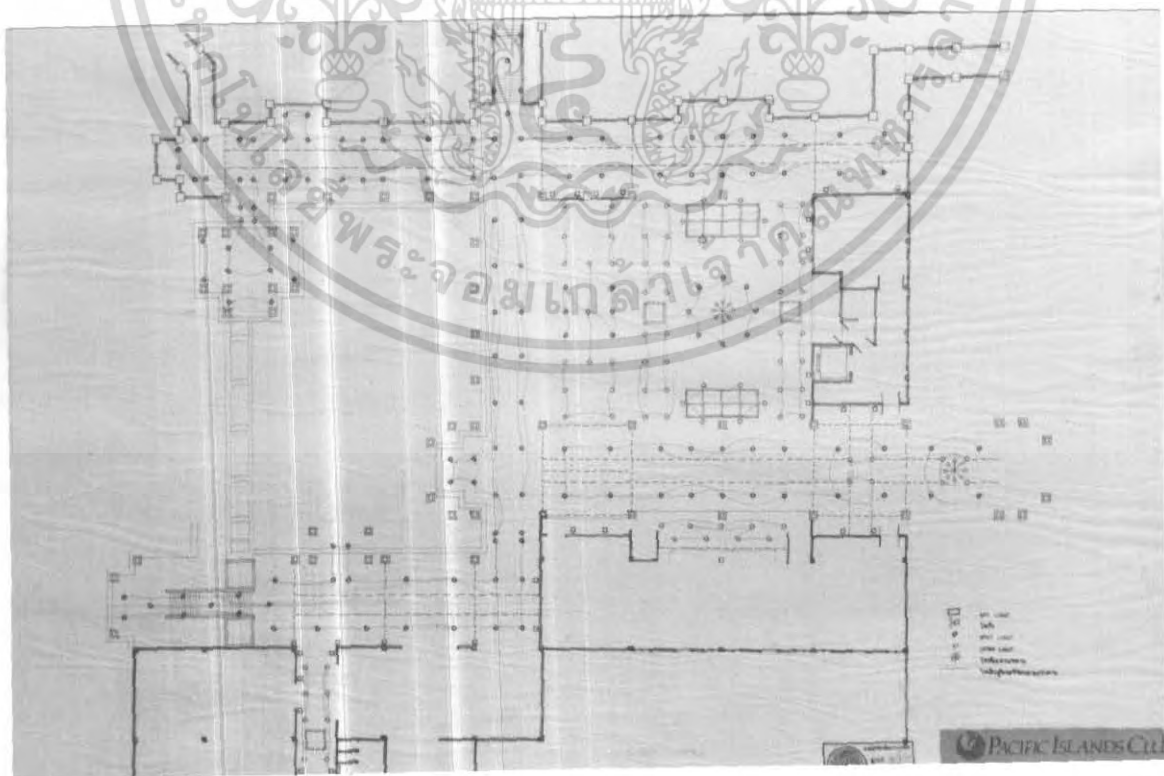

GROUND FLOOR PLAN Scal 1:100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SECOND FLOOR PLAN 1:100

SECOND FLOOR

Reflected Ceiling Plan Scale 1:100

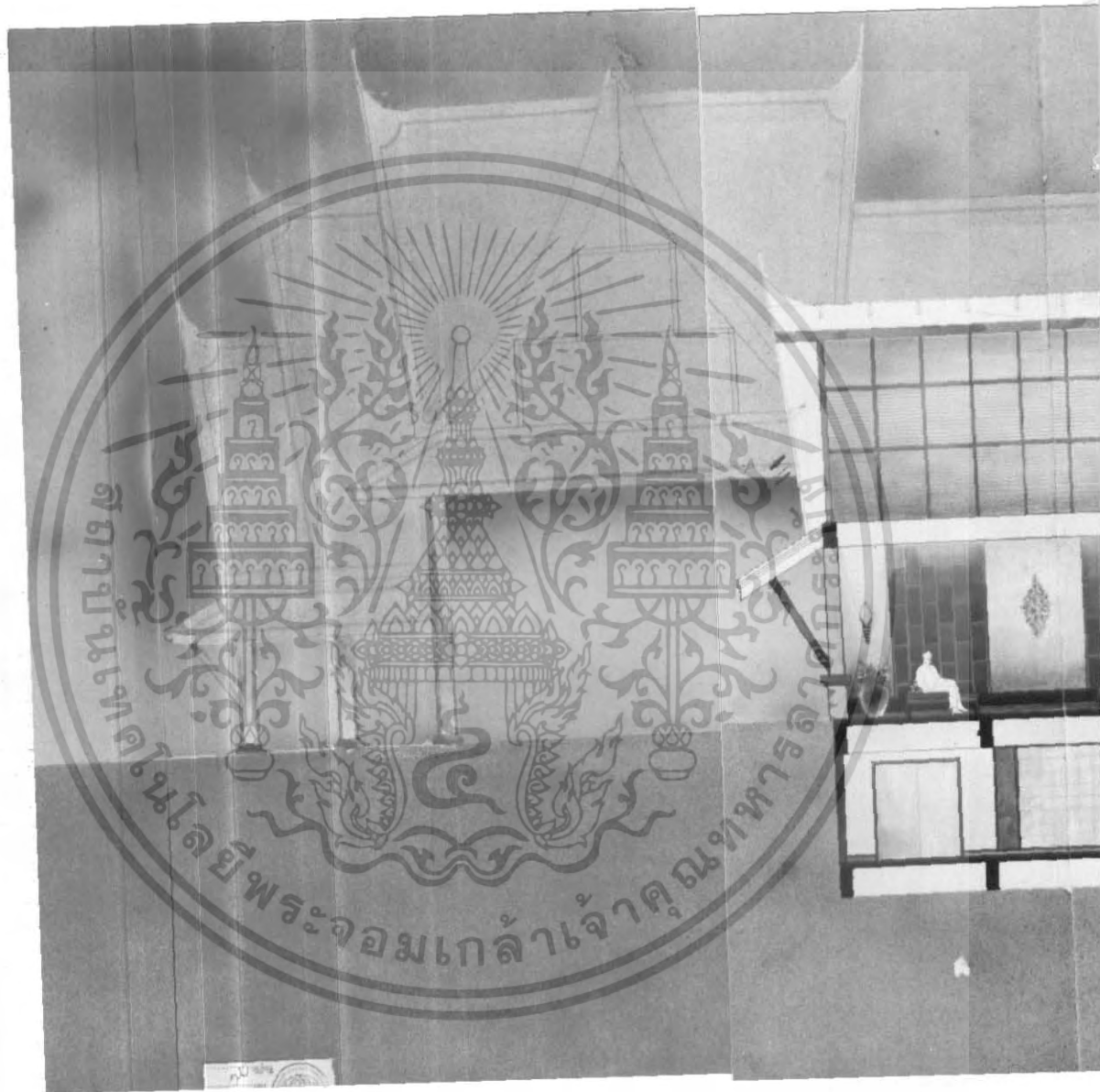
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีราเริง

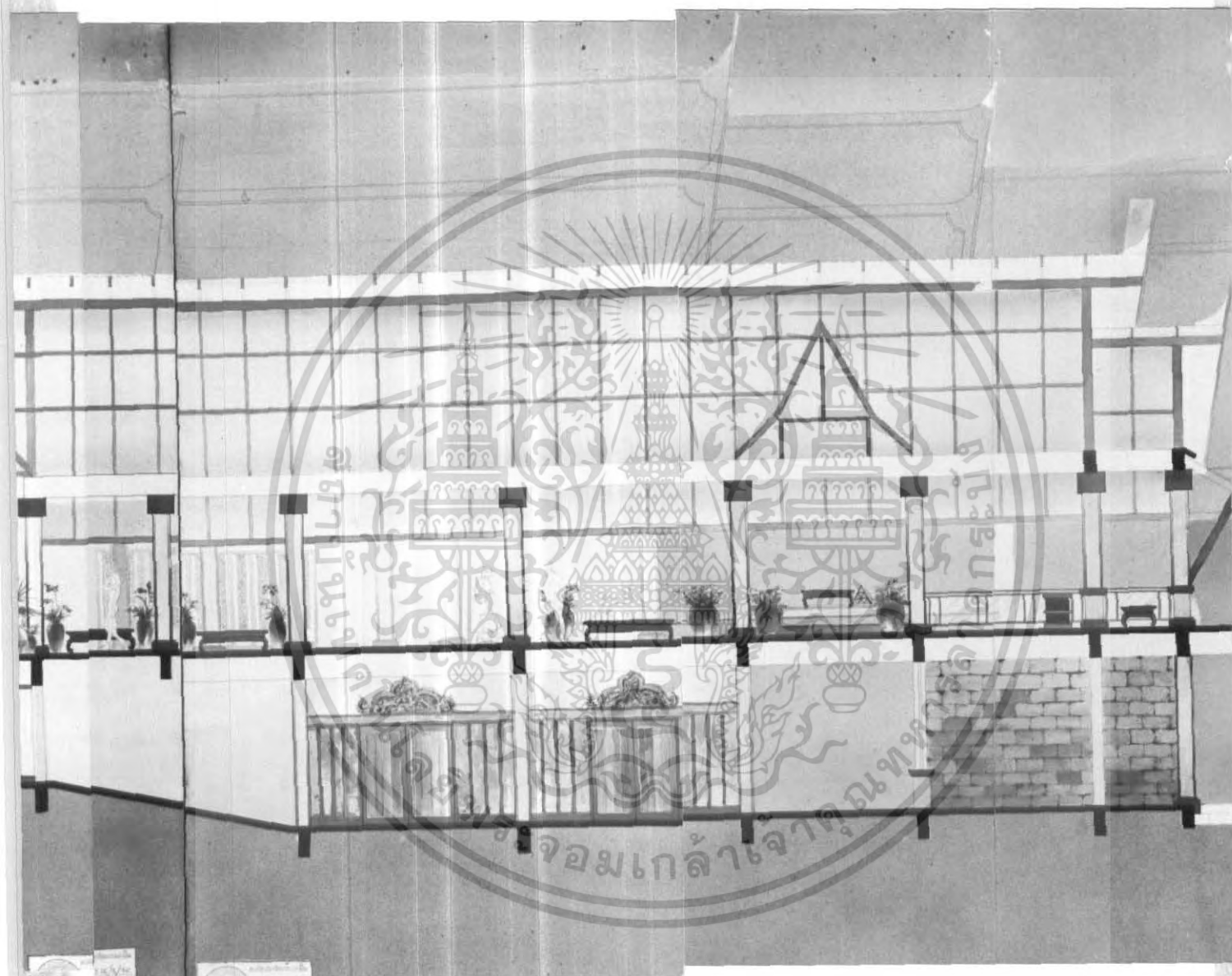
อิทธิพลของแสงที่มีต่อสี การที่เราเห็นวัตถุมีสีได้นั้น ขึ้นอยู่กับแสงที่สะท้อนเข้ามาหาตาเราในธรรมชาติแสงสีขาวเป็นแสงที่ทำให้วัตถุได้สีที่สุด ฉะนั้นการใช้แสงและสีในการตกแต่งภายในจึงจำเป็นต้องคิดถึงและศึกษาสีของวัตถุภายใต้แสงสีต่าง ๆ ดังนี้คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

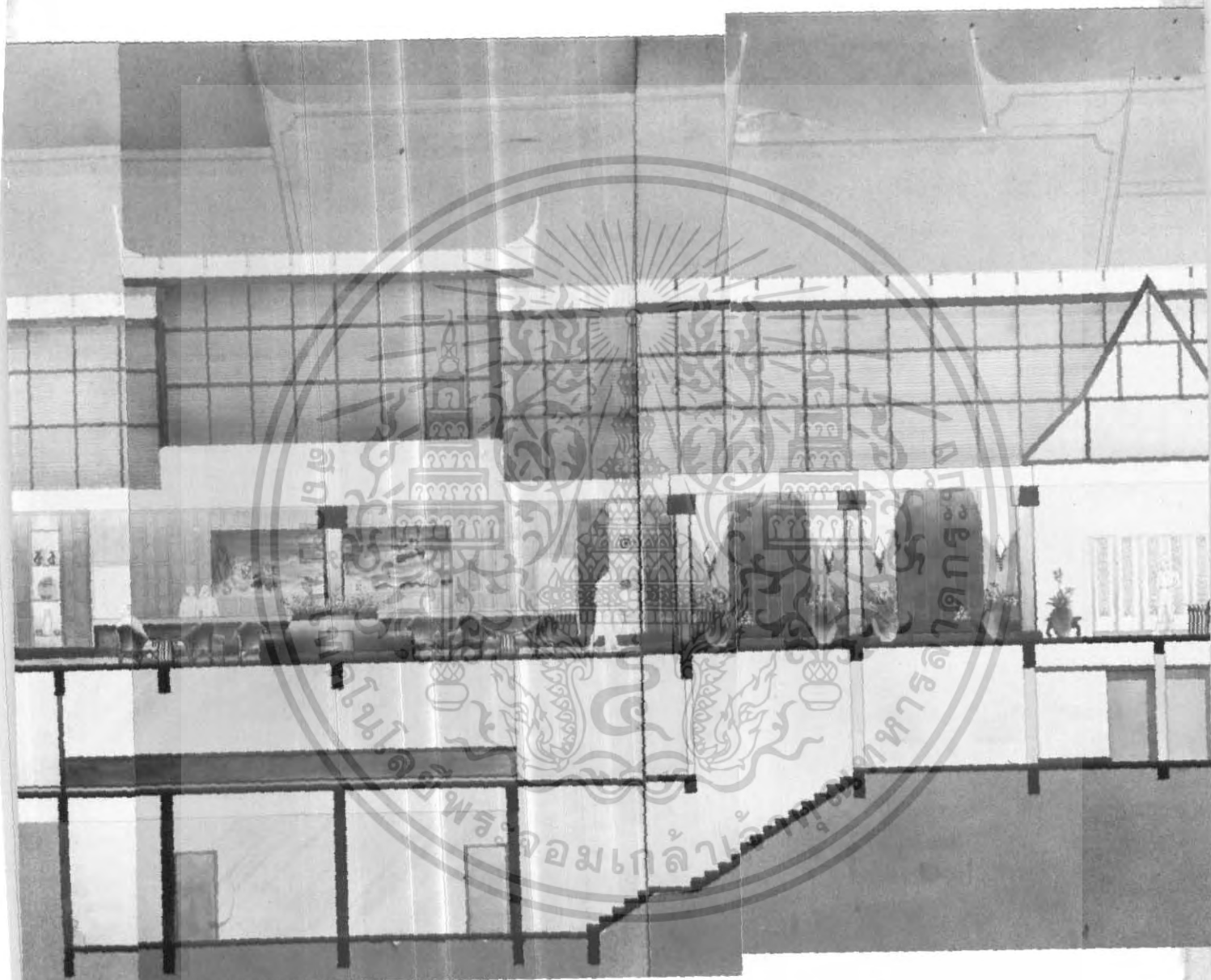

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MAIN BUILDING SECTION Scale 1:33 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

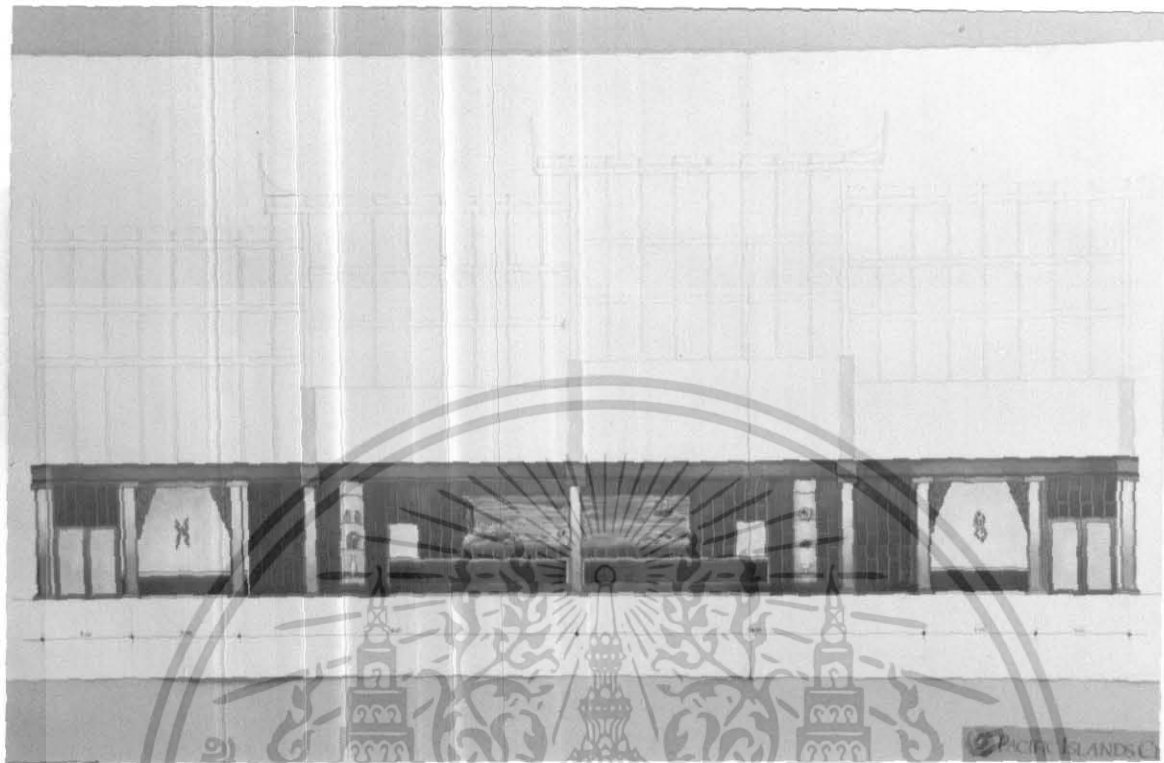

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

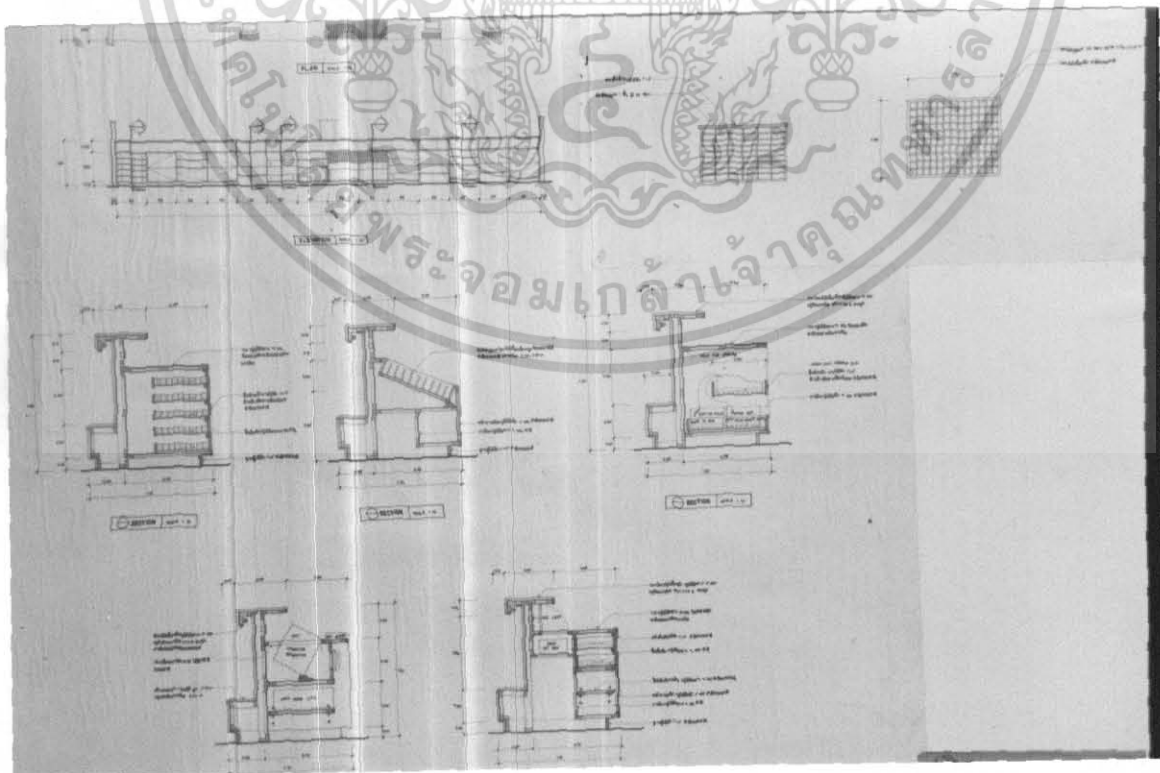

PACIFIC ISI

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

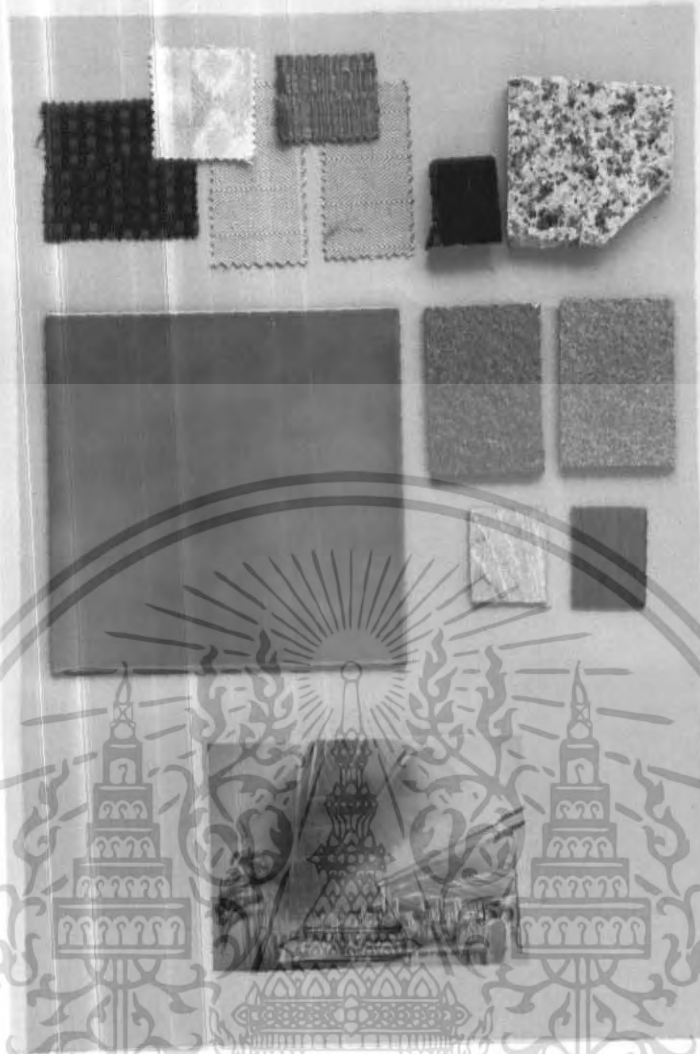

ELEVATION FRONT DESK Scale 1:33 1/3

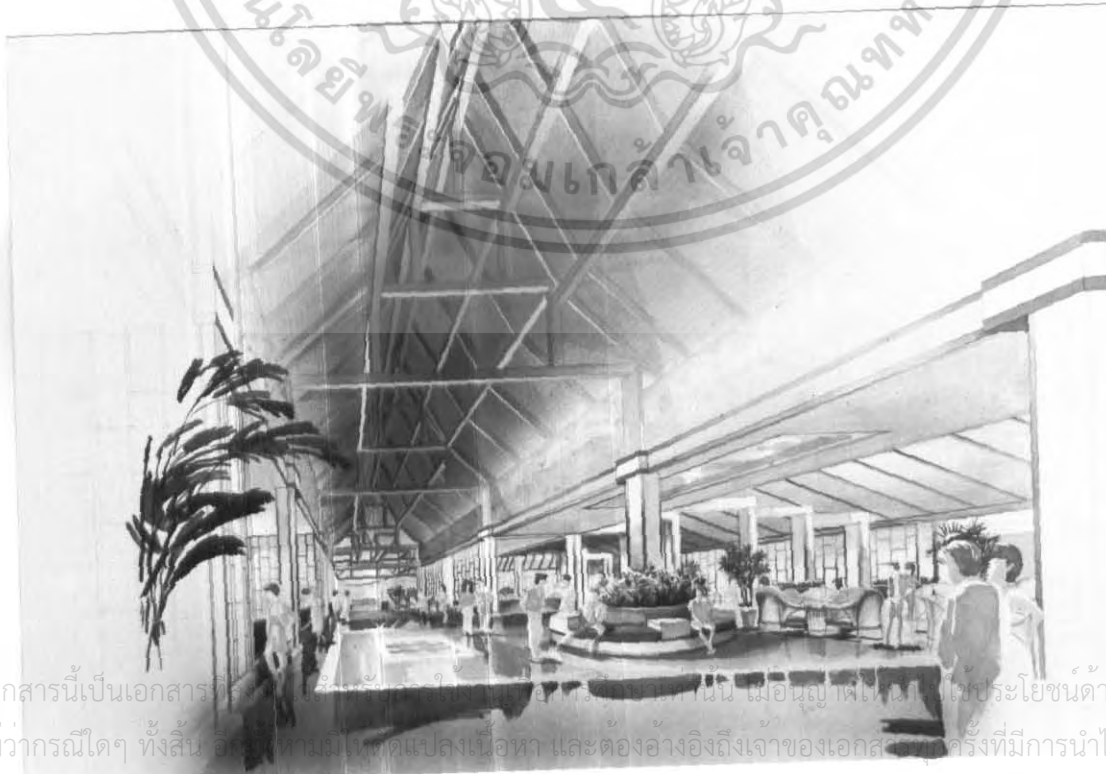

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

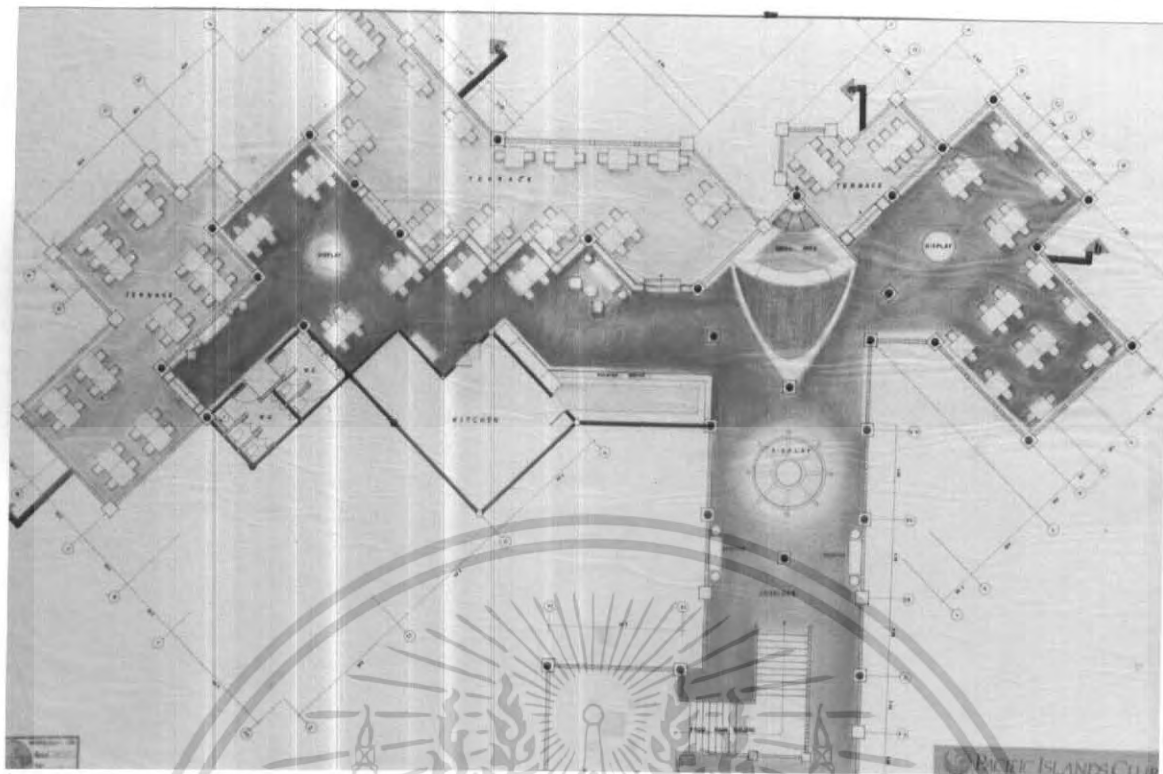
Lobby & Lobby Lounge

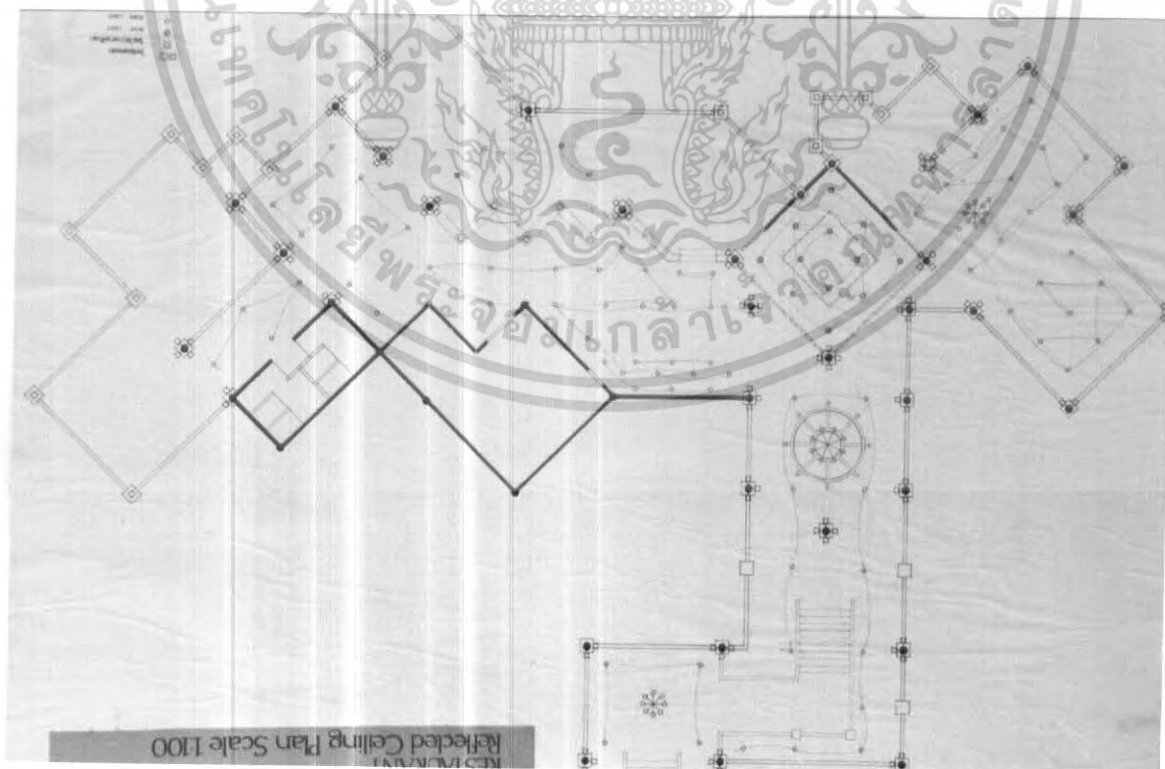
LOBBY & LOBBY LOUNGE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเสนอราคาเท่านั้น เมื่อเสนอราคาแล้วให้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ผู้ออกแบบมีสิทธิเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RESTAURANT PLAN Scale 1:50

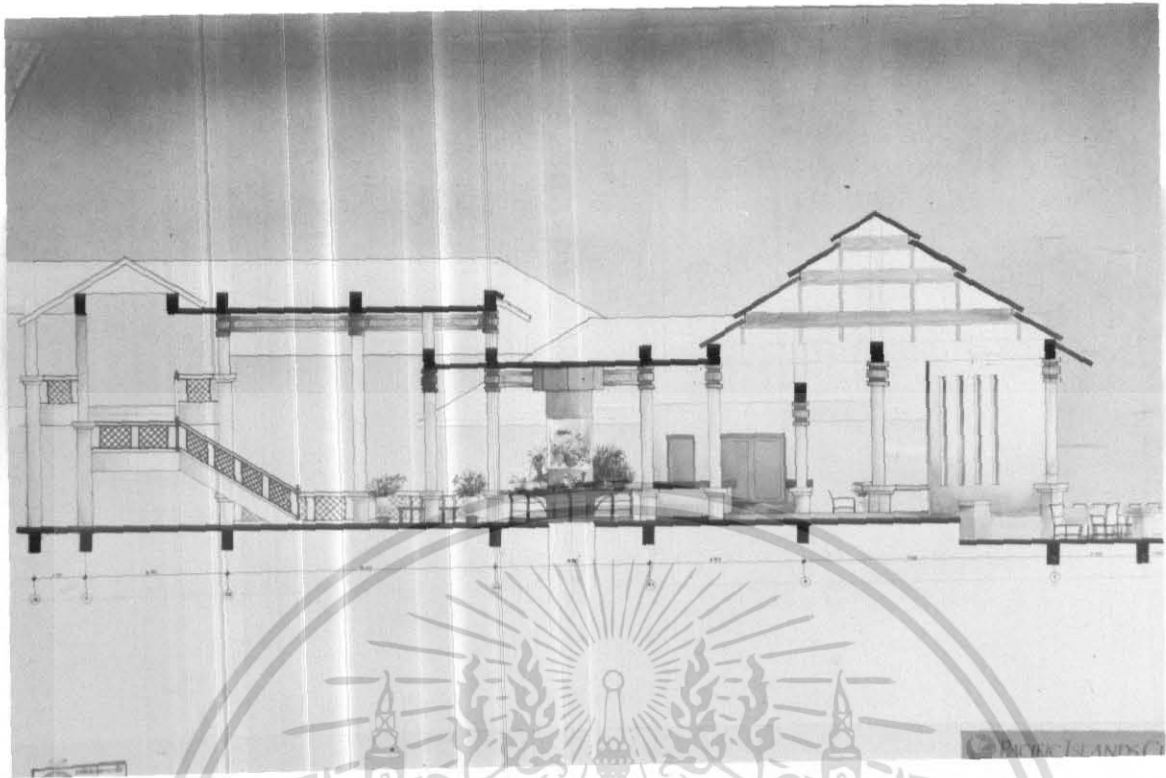

RESTAURANT
Reflected Ceiling Plan Scale 1:50

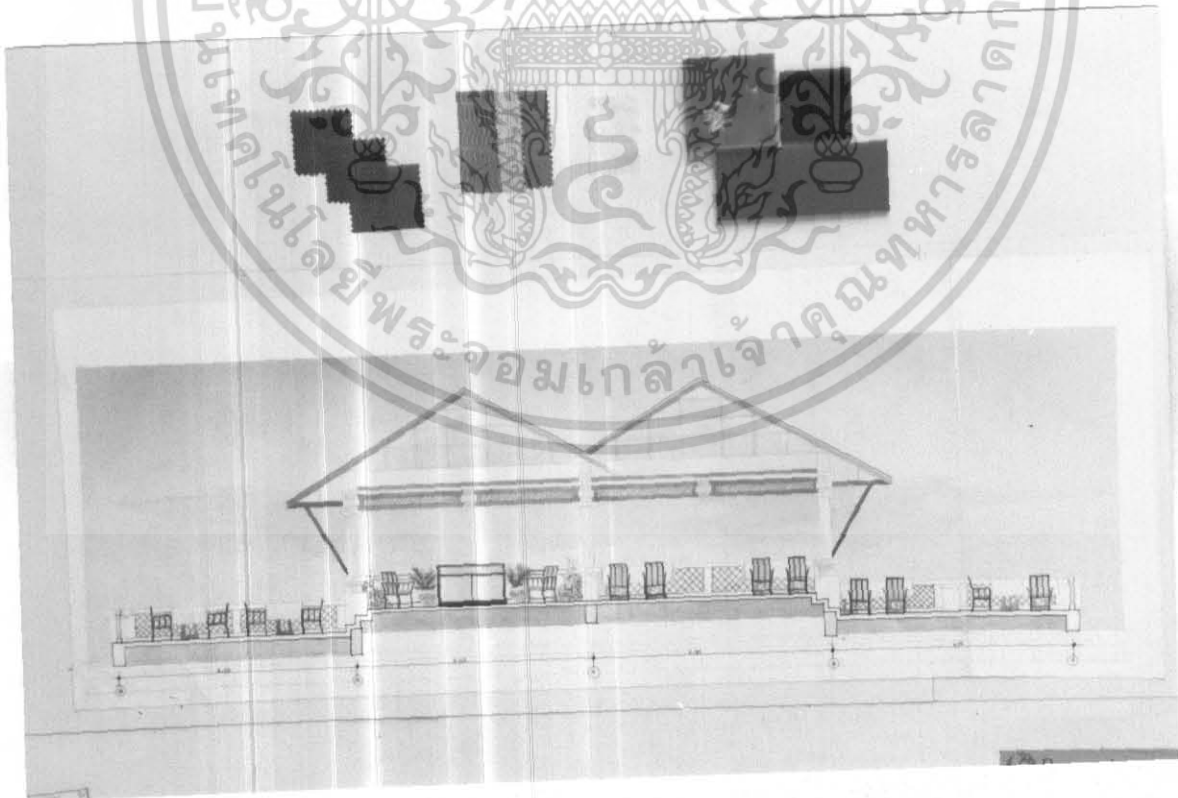
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RESTAURANT SECTION B-B Scale 1:30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และเผยแพร่ไปยังผู้อื่นถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

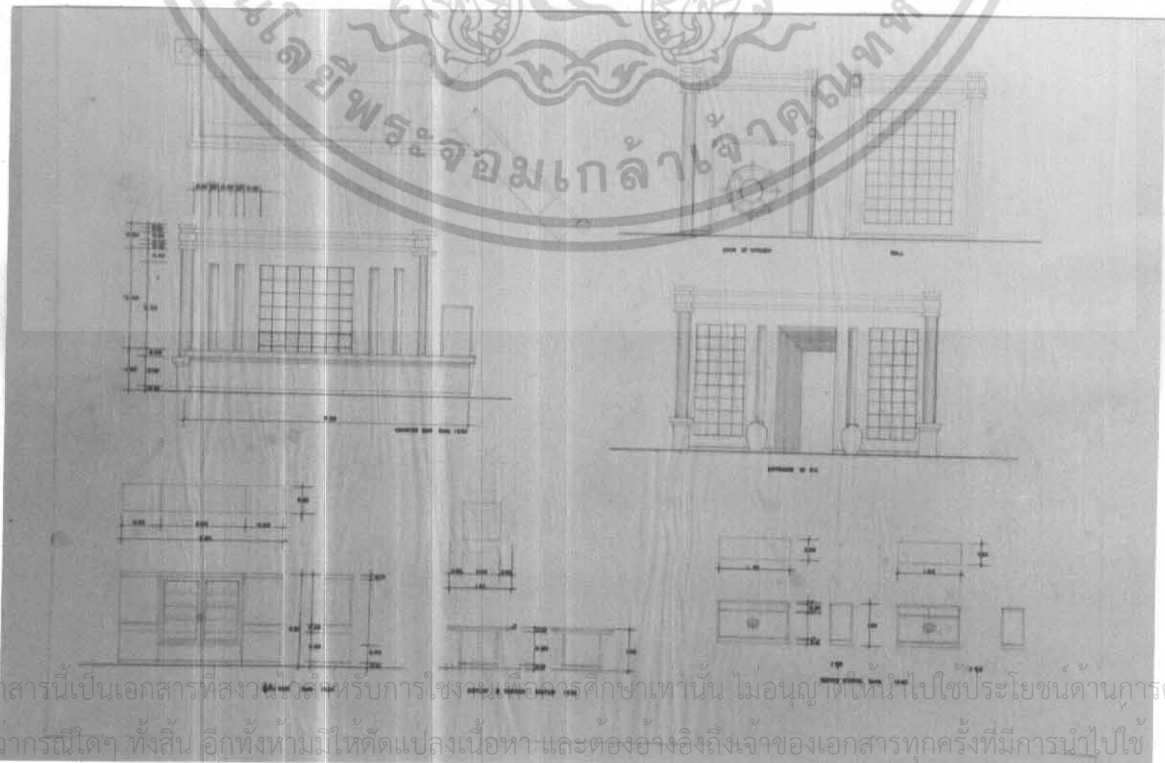
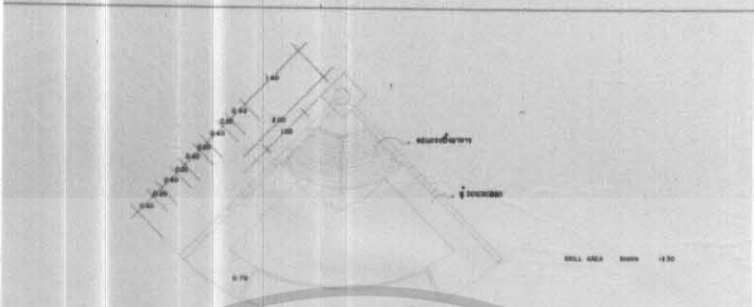
RESTAURANT SECTION A-A Scale 1:30

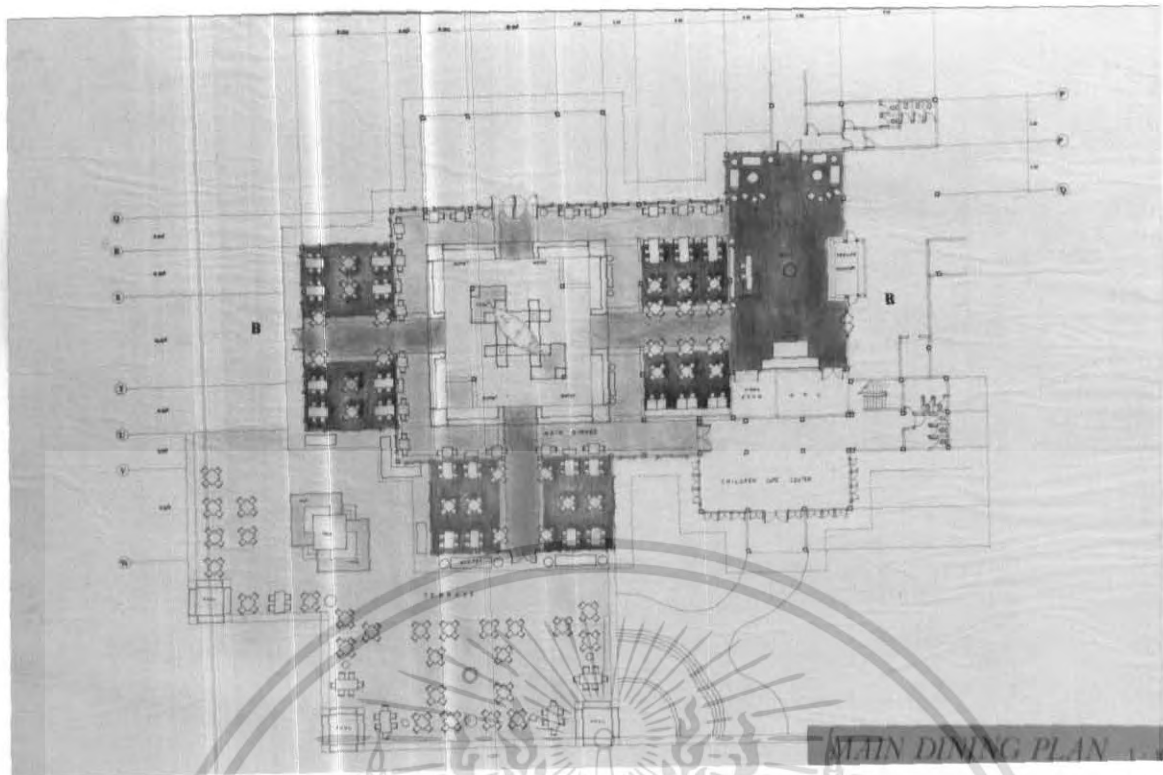
RESTAURANT SECTION C-C Scale 1:30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DETAIL

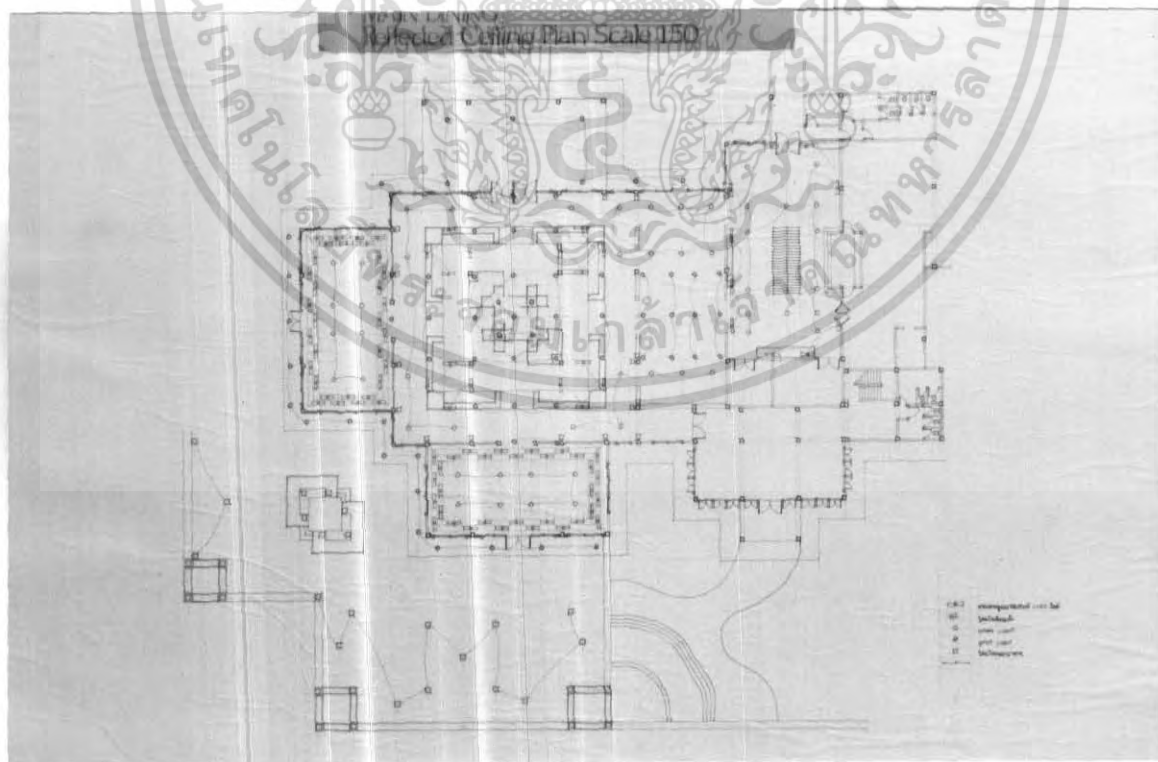

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MAIN DINING PLAN

MAIN DINING Scale 1:100

MAIN DINING Reflected Ceiling Plan Scale 1:50

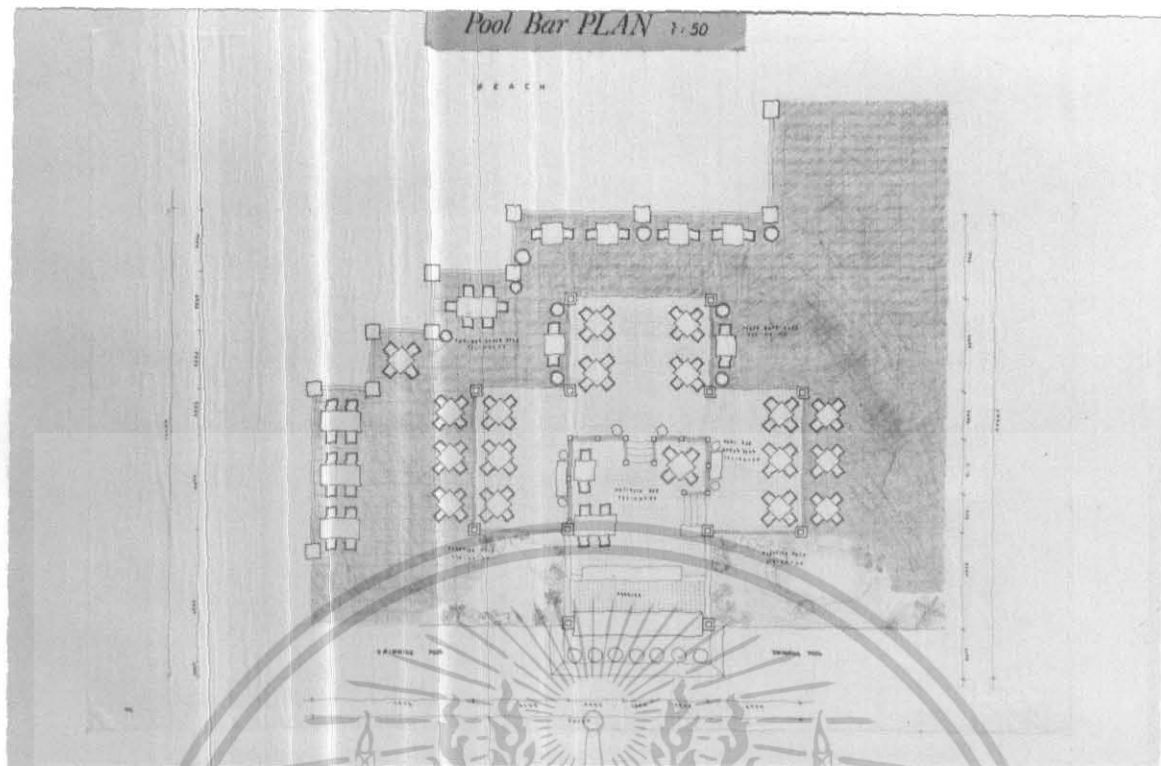
MAIN DINING Reflected Ceiling Plan Scale 1:100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อกรณีศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

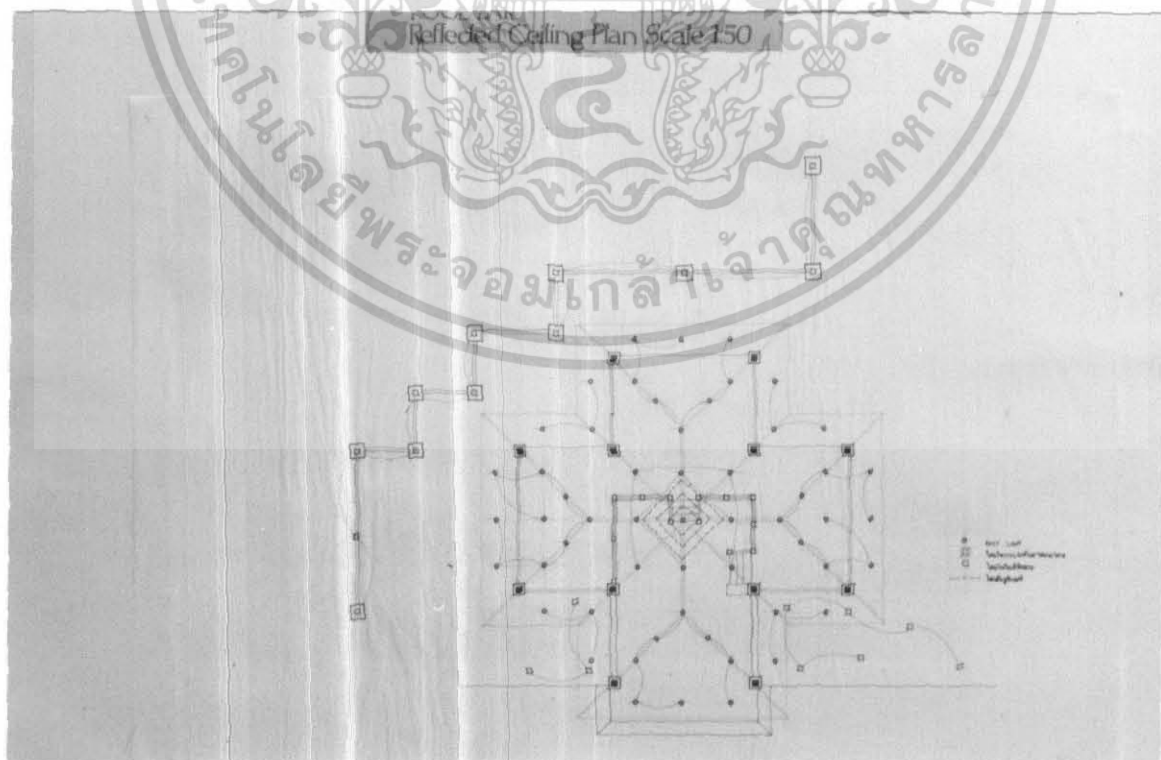
Main Dining

เอกวิมล... รค่า
ไม่ว่า... รน่าไปไซ

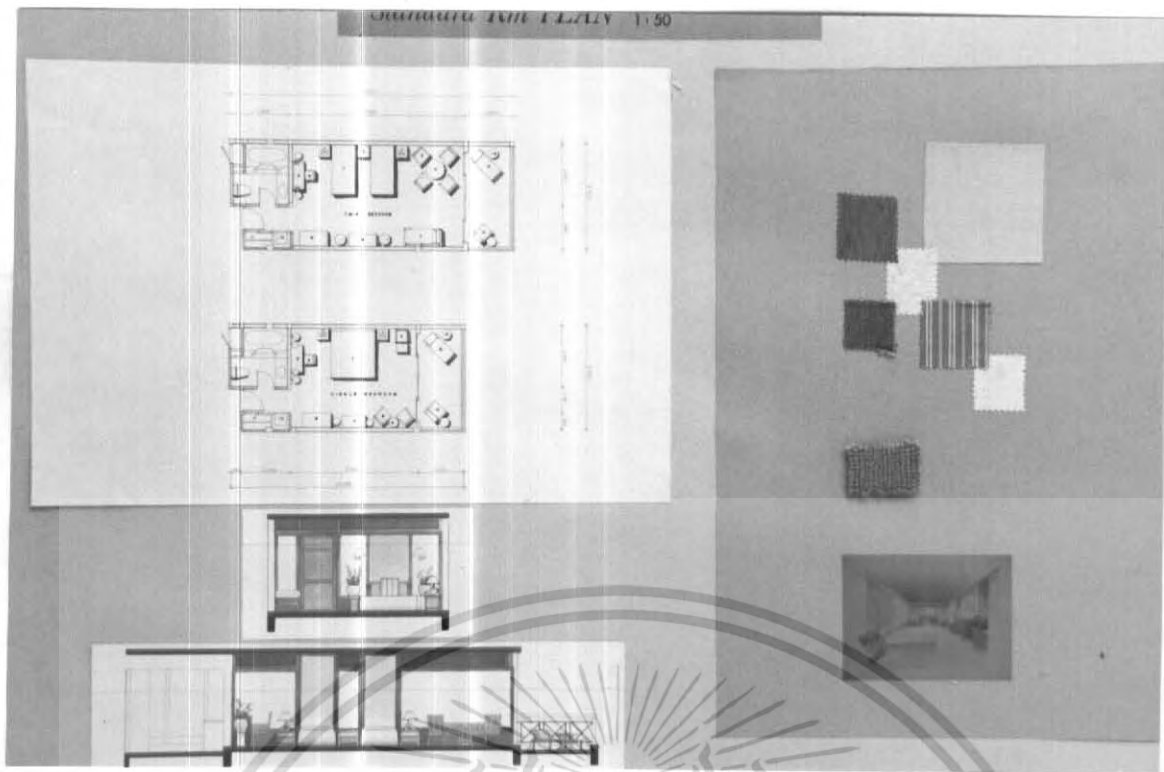
POOL BAR PLAN Scale 1:50

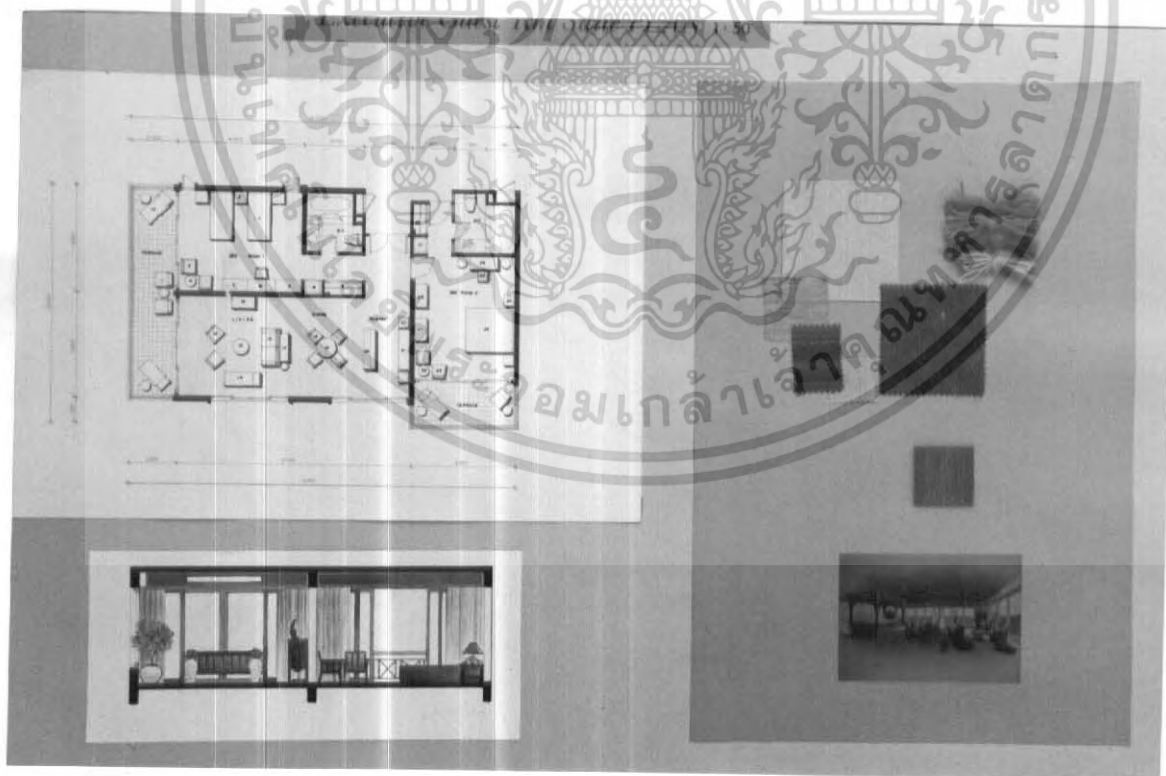
POOL BAR

Reflected Ceiling Plan Scale 1:50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา หรือข้อมูลอื่นใดในเอกสารนี้เพื่อการนำไปใช้

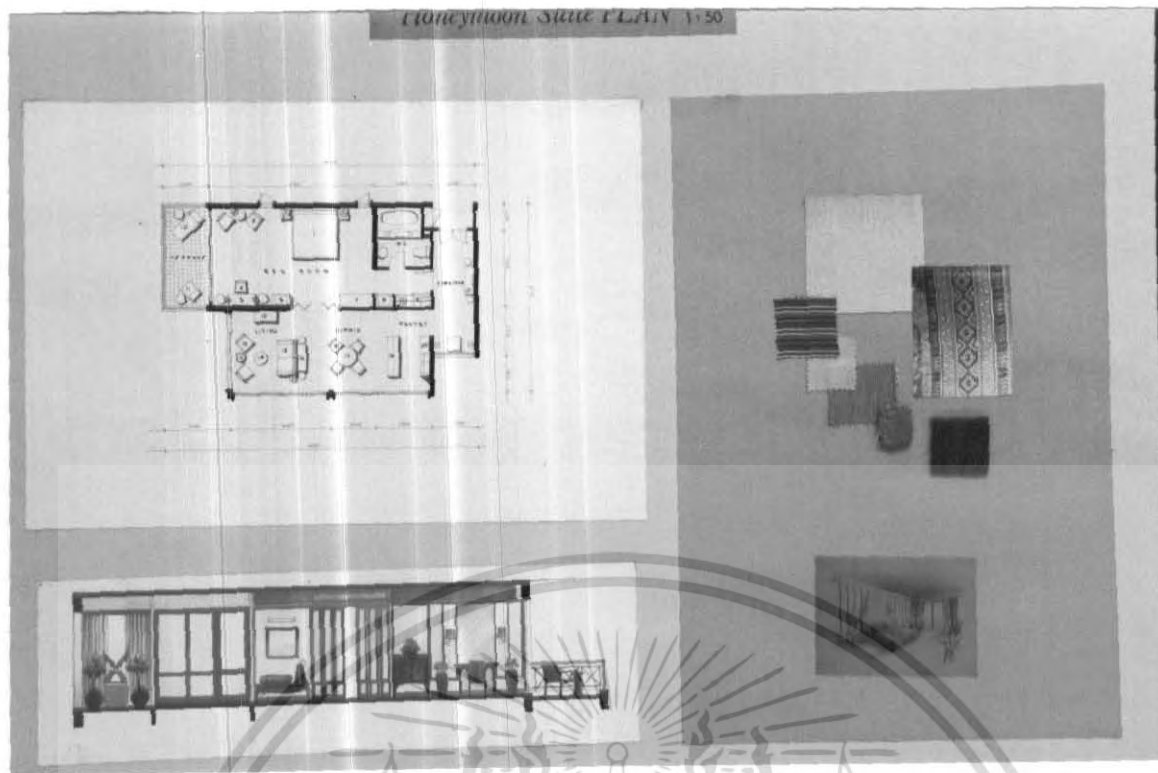

STANDARD ROOM PLAN 1:50

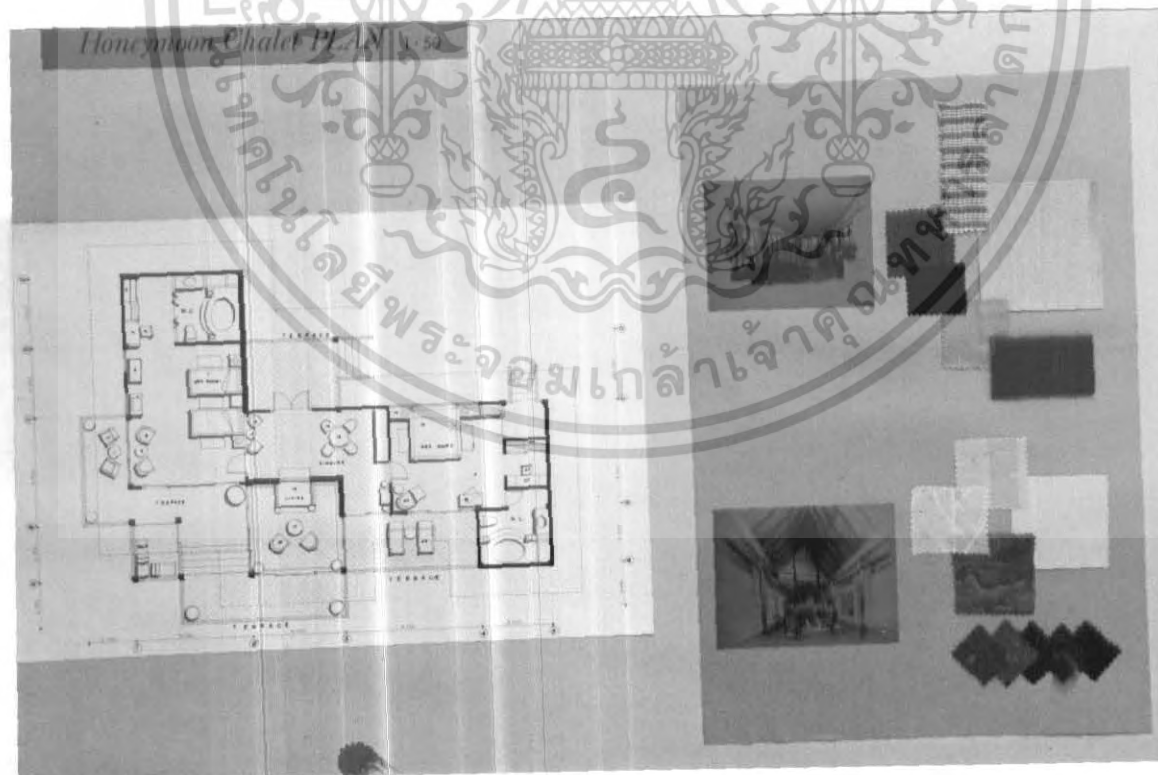

EXECUTIVE GUEST ROOM SUIT PLAN 1:50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

HONEY MOON SUIT PLAN 1:50

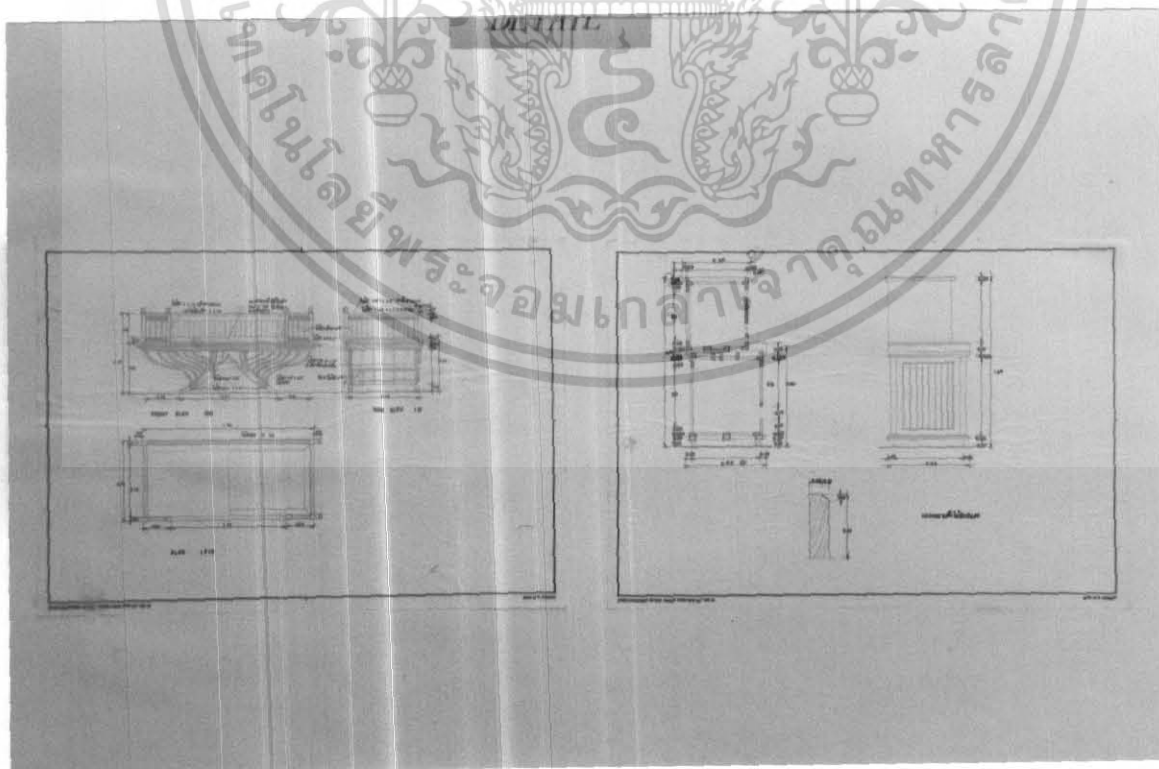

HONEY MOON CHALET PLAN 1:50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

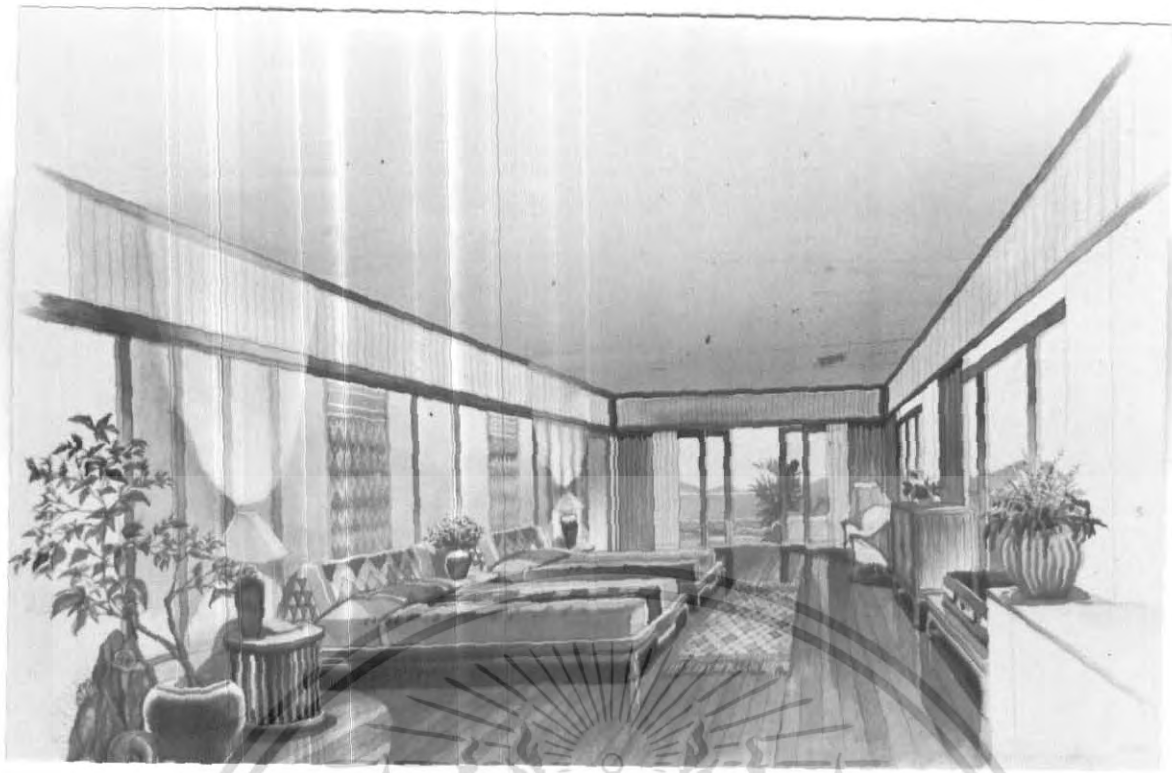

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DETAIL GUEST ROOM

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

HONEY MOON CHALET (BED ROOM)

HONEY MOON CHALEY (LIVING ROOM)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สายใยแห่งวัฒนธรรมไทในศิลปะบนผืนผ้า

แพทรีเซีย ซีสแมน แนนหนา

วิที ฟานิชพันธ์

คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

.....
ผู้แปล : ทรงศักดิ์ ปรารงค์วัฒนากุล

บทนำ

ผ้าทอพื้นเมืองของไทยในปัจจุบันนี้มีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน และยังคงรักษา
รูปแบบลวดลาย และ เทคนิคการทออันประณีตแบบโบราณไว้ได้ อย่างไรก็ตามเอกลักษณ์ของการ
ทอผ้าในกลุ่มชนแต่ละพื้นที่ก็ได้ออกเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปอย่างรวดเร็ว อันเนื่องมาจากกระแสความ
ต้องการของตลาดที่ต้องการสินค้ามาตรฐานเหมือน ๆ กันเป็นจำนวนมาก หลักฐานเก่าแก่ที่สุดของ
ผ้าที่พบในประเทศไทยคือ ชิ้นส่วนผ้าฝ้าย ไหม และใยกล้วยา ซึ่งพบในวัฒนธรรมบ้านเชียง ที่
สันนิษฐานว่าอยู่ในราวสมัย 700 ปีก่อนคริสตกาล สำหรับรูปแบบของผ้าที่เป็นแบบสี่เส้าตั้งบน
พื้นจะมีพัฒนาการมาอย่างไรมัน มีได้มีหลักฐานบันทึกไว้

ในปัจจุบันรูปแบบที่ทอผ้าพื้นเมืองแบบมาตรฐานที่ใช้กันชนบททั่วไปมี 3 แบบ นอก
จากนี้ก็มีที่กระตุก ซึ่งได้รับการส่งเสริมให้ใช้กันมาตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 19 เป็นต้นมา
สำหรับวัตถุดิบที่ยังคงเป็นไหม ฝ้าย และใยกล้วยา ซึ่งค้นพบมานานกว่าสองพันปีมาแล้วที่
บ้านเชียง

กลุ่มชนชาติในประเทศไทยปัจจุบันกลุ่มใหญ่คือ กลุ่มที่พูดภาษาตระกูลไท ซึ่งมีภาษา
ไทยกลาง เป็นภาษาแบบแผนมาตรฐาน ชนกลุ่มที่แยกย่อยไปในแต่ละถิ่นได้แก่ ชาวไทยวน,
ไทลื้อ, ลาวครั่ง และไทพวนในภาคเหนือ ชาวไทลาว ย้อ แสก กะเลิง ผู้ไท ในภาคตะวันออกเฉียง
เหนือ และชาวไทดำ (ลาวโซ่ง) กับชาวไทยวนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภาคกรุงเทพฯ

กลุ่มชนที่พูดภาษาตระกูลอื่นได้แก่ ภาษาตระกูลมอญ-เขมร เช่น ชาวลัวะในภาค
เหนือ ชาวเขมรสูง ไส้ กูย และบูร ในอีสาน ตลอดจนชาวมอญที่อาศัยอยู่ในแถบภาคกลางและ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แถบภาคตะวันตก สำหรับชนกลุ่มที่พูดภาษาตระกูลชีน-ทิเบต และตระกูลธิเบต-พม่า คือ กลุ่มชาวเขาซึ่งอาศัยอยู่ตามแถบภูเขาในภาคเหนือ ชาวเขา 2 กลุ่มใหญ่ คือชาวเขาเผ่าม้ง และเผ่าเย้า นอกจากนี้ก็มีชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ล่าหู่ อาข่า และลีซอ

กลุ่มชนในแต่ละตระกูลภาษา จะมีลักษณะการทอผ้าในแต่ละถิ่นที่แตกต่างกันทั้งในด้านเทคนิคการทอ ลวดลาย สี และวัตถุที่ใช้ ชนกลุ่มใหญ่ที่สุดคือ ชาวไทซึ่งมีลักษณะผ้าทอที่เป็นเอกลักษณ์เด่นชัด นอกจากนี้ในแต่ละกลุ่มย่อยของชนชาติไทยก็ยังสามารถจำแนกลักษณะเด่นของผ้าทอแต่ละกลุ่มออกได้

ผ้าของไทยภาคกลางนั้นได้รับอิทธิพลจากราชสำนักเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมักเป็นอิทธิพลของผ้าที่ได้รับการสั่งซื้อเข้ามาจากกัมพูชา อินเดีย เปอร์เซีย และจีน อิทธิพลของอินเดียเห็นได้ชัดเจนจากวิธีการทอผ้าเขมรซึ่งใช้กันในราชสำนักไทยนับตั้งแต่สมัยนครวัดใน ค.ศ. 1431 จนกระทั่งถึงยุคที่กัมพูชาต้องตกเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศสในปี ค.ศ. 1879 ราชสำนักไทยมีการสั่งทอและนำเข้าผ้าจากอินเดียและ เปอร์เซีย มีหลักฐานปรากฏนับตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 17 แต่บางทีอาจจะเริ่มมีการนำเข้ามาก่อนหน้านั้นแล้วก็ได้หลักฐานที่ปรากฏคือ ในปี ค.ศ. 1670 ราชสำนักไทยได้รับการว่าจ้างจากบริษัทอินเดียตะวันออกของบริเตนฮอลแลนด์ ให้เริ่มผลิตผ้าแบบอินเดียโดยได้ส่งช่างย้อม ช่างเขียนลายผ้าและช่างทอมาฝึกสอนให้ช่างฝีมือพื้นบ้านในประเทศไทย ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (ค.ศ. 1869-1910) ทรงได้สถาปนากรมช่างไหมขึ้น มีกรมหมื่นพิทยมหินทรธรม (พระองค์เจ้าเพ็ญพัฒนพงศ์) เป็นอธิบดี และโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งโรงเรียนช่างไหมขึ้นด้วย โดยจ้างผู้เชี่ยวชาญชาวญี่ปุ่น คือ นายวิทยา มาเป็นผู้สอนผ้าที่ทอขึ้นเป็นผ้าที่ทอขึ้นเพื่อใช้เฉพาะสำหรับบุคคลเป็นกรณีพิเศษ การออกแบบผ้าบบอกถึงสถานภาพและตำแหน่งของผู้สวมใส่พระมหากษัตริย์และพระราชวงศ์จะสวมใส่ผ้าพิมพ์ลายที่เรียกว่า "ผ้าลายอย่าง" ผ้าพิมพ์ลายเขียนสีทองที่เรียกว่า "ผ้าลายอย่างเขียนทอง" และฝ่ายกทองประชาชนทั่วไปไม่ได้รับการอนุญาตให้สวมใส่ผ้าเหล่านี้ แต่ผ้าที่คนทั่วไปนิยมใส่คือผ้าที่เป็นสินค้านำเข้าเข้ามาจากอินเดีย เป็นผ้าพิมพ์คุณภาพต่ำทอด้วยผ้าระดับปานกลาง ซึ่งได้มีการสั่งเข้ามาขายโดยบริษัทชาวยุโรปนับตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 17 เป็นต้นมาแล้ว สำหรับผ้าทอพื้นบ้านของผู้หญิงไทยภาคกลางนั้น ไม่ค่อยเป็นที่นิยมมากนัก ซึ่งต่างจากความนิยมของกลุ่มชาวไทในท้องถิ่นอื่น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในเขตนอกเหนือจากราชอาณาจักรไทย ผ้าที่ผู้หญิงใช้สวมใส่ในชีวิตประจำวันและในโอกาสงานฉลองพิเศษมักจะบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของแต่ละถิ่น แสดงถึงสภาพและแหล่งกำเนิดถิ่นฐานดั้งเดิมของแต่ละกลุ่มชน ในขณะที่ชุดแต่งกายของผู้ชายมักไม่ค่อยมีลักษณะพิเศษ ยกเว้นเสื้อผ้าผู้ชายที่ใช้ในโอกาสงานฉลองต่าง ๆ

ผ้าที่ทอขึ้นเพื่อใช้ห่มหรือใช้สอยต่าง ๆ มักจะมีการกำหนดขนาดหน้ากว้างของผ้าให้พอดีแก่การใช้สอย เพื่อจะได้ไม่ต้องตัดรื้อผ้า ลักษณะดังกล่าวนี้จะสังเกตได้จาก "ผ้าชิ้น" ของผู้หญิง "โลรง" ของผู้ชาย ผ้าถุงขนาดยาวที่ทั้งผู้ชายและผู้หญิงใช้ห่มด้วยวิธีการแบบที่เรียกตามภาษาเขมรว่า "โจงกระเบน" ส่วนผ้านุ่งของผู้ชายที่มีขนาดสั้นลงมา ซึ่งใช้กันในแถบภาคเหนือเรียกว่า "ผ้าต๋อย" "ผ้าสาบ" ของผู้หญิง ผ้าคาดบ่าของผู้ชายที่ภาคเหนือเรียกว่า "ผ้าเช็ด" และ "ผ้าขาวม้า" ซึ่งเป็นผ้าที่ใช้สอยพัดประโชยชน ผ้าพันเชิงทอทั้งด้วยฝ้ายและไหมเพื่อตัดเย็บเป็นกางเกง (อย่างที่ภาคเหนือเรียกว่า "เตี่ยวสะตอ") และตัดเย็บเป็นลักษณะเสื้อต่าง ๆ ของผู้ชายและผู้หญิง รวมถึงชุดเครื่องนุ่งห่มของพระสงฆ์

ผ้าที่ทอขึ้นเพื่อใช้สอยในครัวเรือนได้แก่ ผ้าห่ม, ผ้าปูที่นอน (ภาคเหนือเรียกว่า "ผ้าหลบ"), พูก หรือที่นอน (ภาคเหนือเรียกว่า "สะลี"), ผ้าปูนอน (ภาคเหนือเรียกว่า "ผ้าหลบ"), หมอน กุญแจม ธง ขนาดยาวที่ทอถวายวัดเป็นพุทธบูชา (ภาคเหนือเรียกว่า "คุง") และผ้าห่อคัมภีร์ ผ้างต่าง ๆ เหล่านี้ในอดีตล้วนแต่เป็นฝีมือของผู้หญิง

ลวดลายผ้าไหมทั้งลวดลายของยุคก่อนประวัติศาสตร์และลวดลายดั้งเดิมอันบ่งบอกถึงความเชื่อในเรื่องวิญญาณในกลุ่มคนไท ซึ่งได้รับอิทธิพลจากลวดลายอินเดียและจีน ลวดลายผ้าไหมในประเทศไทยที่เป็นที่นิยมมากได้แก่ ลายขอ ลายดอกกูด ลายนาคร ช้าง นก ม้า และลายแบบเรขาคณิต ซึ่งเรียกชื่อเป็นลายดอกไม้ต่าง ๆ เช่น ลายดอกแก้ว และลายดอกจัน เป็นต้น

ผ้าอีสาน

ผ้าทอของชาวอีสานสามารถแบ่งรูปแบบตามเขตภูมิศาสตร์วัฒนธรรมออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ อีสานเหนือ อีสานกลาง และอีสานใต้ เขตอีสานเหนือและอีสานกลางเคยอยู่ภายใต้การปกครองของชาวลาวในสมัยอาณาจักรล้านช้าง (ค.ศ.1353 - ค.ศ.1707) ประชากรคือกลุ่มเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โพลวที่อพยพมาจากเวียงจันทน์และปากเซ สำหรับเขตอีสานใต้ (ในราว ค.ศ. 1050- ค.ศ. 1431) เคยอยู่ภายใต้การปกครองของอาณาจักรเขมรประชากรคือชาวเขมร ยกเว้นบริเวณแถบกลุ่มแม่น้ำโขงที่เป็นที่อยู่อาศัยของชาวลาว

ผ้าทอที่เป็นลักษณะ เด่นของ เขตอีสานเหนือและอีสานกลางคือผ้าฝ้ายมัดหมี่สีครามใช้สำหรับเป็นผ้าชิ้นหนึ่งในชีวิตประจำวัน และผ้าไหมมัดหมี่เส้นพุ่งสำหรับใช้นุ่งในโอกาสพิเศษ ลวดลายจะเป็นลายทางตั้ง เย็บตกแต่งด้วยส่วนต้นซึ่งมักเป็นผ้าฝ้ายหรือไหมทอสามตะกอก และส่วนหัวชิ้นหรือส่วนเอวจะ เย็บต่อด้วยผ้าที่มีลายขัดเป็นลายทางสีแดงตกแต่ง ผ้าฝ้ายทอลายขัดสำหรับทำเป็นผ้าปูม่าน หมอนและผ้าห่ม ลวดลายมักเป็นรูปสัตว์และเป็นลวดลายแบบเดียวกับของกลุ่มคนไททั่วไป หมอนมักตกแต่งลายขัดตรงส่วนด้านข้าง ส่วนหัวท้ายเป็นผ้าพื้นธรรมดา ลักษณะก็เป็นแบบตั้ง การย้อมสีธรรมชาติจะใช้วัตถุดิบพันธุ์ไม้ต่าง ๆ จากป่า ปัจจุบันนี้ป่าหมดไปแล้ว การย้อมสีธรรมชาติจึง เลือมลู่ไปด้วย

บริเวณอีสานเหนือ (ระหว่างขอนแก่นและหนองคาย) คือ แหล่งผลิตผ้าฝ้าย ในขณะที่บริเวณอีสานกลางระหว่างนครราชสีมาและขอนแก่น คือแหล่งอุตสาหกรรมผ้าไหม ผ้าที่มีชื่อเสียงของนครราชสีมาจะได้แก่ ผ้าไหมในทางกระรอก ในขณะที่ในแถบหมู่บ้านในชนบทนิยมทอผ้าชิ้นที่เป็นลายมัดหมี่เส้นพุ่งแบบลาว

ทางตะวันออกของขอนแก่น คือถิ่นที่อยู่อาศัยของชาวผู้ไทซึ่งอพยพมาจากลาว ในแถบจังหวัดกาฬสินธุ์ มุกดาหาร และอำเภอฮาม่วน จังหวัดอุบลราชธานี ผ้าทอของเขตนี้อีกคือผ้าไหมซึ่งทอด้วยเทคนิคและลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์แบบผู้ไทผ้าชิ้นเป็นผ้ามัดหมี่เส้นพุ่งมีลวดลายหลากหลายสีบนพื้นสีน้ำตาลเข้มหรือสีม่วงเข้ม ผ้าคลุมไหล่ชาวผู้ไทเรียกว่า "ผ้าแพรวา" เป็นผ้าทอด้วยเทคนิคจกและขัดหลากหลายสีบนพื้นผ้าสีแดง ผ้าห่มเป็นผ้าฝ้ายเรียกว่า "ผ้าจ่อง" มีลวดลายมุก (ซึ่งลวดลายเกิดจากเส้นยืนเป็นไหม) และเย็บต่อ 2 ผืนเพื่อให้ผ้ามีความกว้างพอเหมาะแก่การห่ม บางถิ่นทอด้วยเทคนิคยกดอก มีผ้าพิเศษสีเหลืองขนาดเล็กเป็นผ้าคลุมศีรษะเรียกว่า "ผ้าแพรมน" ใช้คลุมศีรษะนางานบวช มีลวดลายจกซึ่งเป็นลายดั้งเดิมของกลุ่มคนไท เช่น ลายนาค เป็นต้น ปัจจุบันผ้าเหล่านี้ยังคงมีการทออยู่ด้วยรูปแบบเดิมแต่เส้นด้ายที่ใช้เป็นเส้นใยสังเคราะห์สีสดและในผืนหนึ่ง ๆ จะมีลวดลายซ้ำลายเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในเขื่อนอีสานใต้ชาวเขมรลอบทอผ้าไหมมัดหมี่เส้นพุ่งตามแบบเขมร ผ้าโบราณในเขตนี้คือผ้าขนาดยาวซึ่งใช้พุ่งแบบโจงกระเบน (ขนาดยาว 4 เมตร กว้าง 1 เมตร โดยประมาณ) แบบลวดลายที่มี 3 แถว ตรงเชิงผ้าทั้ง 2 ข้างจะสะท้อนให้เห็นถึงว่าเป็นผ้าสำหรับชนชั้นสูงในราชสำนัก นับตั้งแต่หลังสมัยรัชกาลที่ 5 เป็นต้นมา ผ้าโจงกระเบนมัดหมี่แบบเขมรนี้มีขนาดเล็กกว่าเดิม และมีได้ใช้ในราชสำนักอีกคงใช้เฉพาะในงานบวชนาค ผ้าคลุมไหล่ผู้หญิง เป็นผ้าไหมทอยกดอกสีขาวหรือดำ ส่วนผ้าเสรงสำหรับผู้ชายเป็นผ้าไหมปั่นหางกระรอก ลายผ้าที่เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นผ้าจากจังหวัดสุรินทร์ก็คือ "หมี่โซล" ซึ่งในปัจจุบันทอเป็นผ้าถุงคล้ายคลึงผ้าชิ้นของคนไทยทั่วไป ผ้าไหมแบบเขมรมีลักษณะต่างจากผ้าไหมของลาว-อีสาน คือเป็นผ้ามัดหมี่เส้นพุ่งพอบแบบสามตะกอก ปัจจุบันมีการทอลวดลายแบบลาว-อีสาน เพื่อการค้า และผ้าไหมแบบทอยกดอกมัดหมี่ลวดลายรูปสัตว์และรูปนครวัดเป็นที่นิยมมาก ต้นแบบของลวดลายชนิดนี้มาจากผ้าของ เขมรที่เรียกว่า "ผ้าพระบฏ" ซึ่งทอเป็นภาพพุทธประวัติและเป็นภาพฉากบนสวรรค์ สำหรับชาวลาว-อีสานที่อาศัยอยู่บริเวณริมฝั่งโขงในเขื่อนอีสานใต้ จะทอผ้าไหมมัดหมี่เป็นลวดลายแบบไท บางทีก็มัดหมี่เส้นพุ่ง เป็นลายทางตั้ง

ในอุบลราชธานี สตรีชั้นสูงจะนุ่งผ้าชิ้นทอด้วยด้ายเงินด้นทอง เรียกว่า "ชิ้นล่อง" มักจะนิยมต่อหัวชิ้นด้วยผ้าลายทางตั้งสีแดงมีลายจุดตกแต่ง เรียกว่า "หัวจกดาว" ในสมัยรัชกาลที่ 5 มีการทอผ้าด้วยด้ายแบบเบอร์เซียให้ราชสำนักกรุงเทพฯ ด้วย ผ้าคลุมไหล่ของลาว-อีสานในแถบอีสานใต้เป็นผ้าไหมทอลายขีดเรียกว่า "ผ้าเบี่ยงสายขีด" บางทีก็จะต่อผ้า 2 ผืน เพื่อทำเป็นผ้าห่มตัว หรืออาจใช้เป็นผ้าปกศีรษะสำหรับผู้ชายเวลาพักผ่อนและบางทีก็ใช้เป็นผ้าคาดเอวหรือผ้าคาดไหล่ก็ได้

ผ้าคาดเหนือ

ลัวะ ซึ่งอยู่ในตระกูลภาษามอญเขมร เป็นกลุ่มชนดั้งเดิมที่อาศัยอยู่ในภาคเหนือของประเทศไทยคือก่อนหน้าการจัดตั้งรัฐของ ชนชาติไทโยนก (ไทโยนหรือคนเมือง) ณ ริมฝั่งแม่น้ำโขง ในราวคริสต์ศตวรรษที่ 11 หรือ 12 และอาณาจักรล้านนาในคริสต์ศตวรรษที่ 13 เชียงใหม่คือเมืองหลวงศูนย์กลางของล้านนา ซึ่งก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1296 ผ้าทอในยุคหลังของล้านนามีปรากฏหลักฐานคล้ายคลึงกับภาพจิตรกรรมฝาผนังที่วิหารลายคำ วัดพระสิงห์วรมหาวิหาร และที่วิหารวัดบวรคฤหหลวงในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งวาดขึ้นในราวต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 แต่เป็นภาคที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหมากกับล้านนาในศตวรรษที่ 16 ผ่านของผู้หญิงล้านนาเป็นผ้าชิ้นลายขวาง ซึ่งต่างจากผ้าชิ้นของอีสานที่เป็นลายทางตั้ง เรียกกันว่า "ชิ้นตามะนาว" นิยมลายขวางสีเหลืองหรือสีเขียว สำหรับผ้าชิ้นผู้หญิงสูงอายุที่เรียกว่า "ชิ้นก่านคอคาย" มีลักษณะสะท้อนถึงอิทธิพลของชิ้นแบบลาว คือเป็นชิ้นสีดำลายขวางสีแดง 2 แถวคาดตรงหัวชิ้นและตีนชิ้น สำหรับผ้าชิ้นที่ใช้นุ่งในเวลาถึงานจะเป็นชิ้นที่ต่อเชิงด้วยตีนจก ลวดลายตีนจกที่พบมากคือ ลาย "นกกินน้ำร่วมต้น" และลายสีเหลี่ยมข้าวหลามตัด ซึ่งเป็นลายเรขาคณิตแบบไท สีและลวดลายจะบ่งบอกถึงความแตกต่างของตีนจกในแต่ละแห่ง แต่อยู่ภายในโครงสร้างเดียวกันคือส่วนด้านบนของตีนชิ้นจะเป็นส่วนที่มีลวดลายจก ส่วนเชิงล่างสุดของตีนชิ้นจะเป็นผ้าพื้นสีแดง ตีนจกแบบเชียงใหม่นิยมจกด้วยตีนบนพื้นผ้าสีดำ ในขณะที่ตีนจกแบบแม่แจ่มมักจะนิยมใช้ผ้าขนาสีเหลืองจกหลายแนว ผ้าคือวัตถุคู่สำคัญในภาคเหนือ ถึงแม้ว่าไหมจะได้รับการสั่งนำเข้าจากจังหวัดน่านสำหรับราชสำนักเชียงใหม่ก็ตาม

ช่วงบนของร่างกายทั้งหญิงและชายมักจะไม่มีสวมใส่อะไร แต่จะมีผ้าคลุม ซึ่งสำหรับผู้หญิงจะห่มเฉียงแบบผ้าสบในเวลามถึงานบุญ ผ้าสบนี้ทำจากผ้าไหมหรือผ้าที่สั่งซื้อจากจีนหรืออินเดีย ผู้ชายจะนุ่งผ้าขนาดสั้นแบบตกเขมร เพื่อใช้ลุยสักบนขา ผ้าห่มผ้ายและผ้าที่ใช้สำหรับปูภายในบ้านมักจะเป็นผ้าลายทางหรือลายตาหมากรุก หมอนจะมีลวดลายตกแต่งตรงส่วนหน้าหมอน ซึ่งเป็นลักษณะตรงกันข้ามกับหมอนขัดของอีสานที่มีลายขิดตกแต่งด้านข้าง อิทธิพลของผ้าจากราชสำนักไทยภาคกลางปรากฏในภาคเหนือภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง เมื่อล้านนามีฐานะเป็นประเทศราชของกรุงเทพฯ ใน ค.ศ. 1782 ที่เห็นได้ชัดคือการใช้ตีนแบบอินเดียและเบอร์เชียงบนพื้นผ้าของกลุ่มเจ้ายายผ้ายเหนือและชนชั้นสูง ศูนย์กลางการผลิตผ้าทอยกค้นเริ่มที่ลพบุรีในศตวรรษนี้ และทุกวันนี้ก็มีการทอให้แก่ราชสำนักไทย สำหรับผ้าทอแบบไทย ยังคงทอกันอยู่ที่อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ที่ซึ่งผู้หญิงชาวบ้านจะทอผ้ามัดหมี่เส้นยืนแบบลาวสำหรับใช้ชิ้นเป็นผ้าชิ้นในชีวิตประจำวัน ในปัจจุบันได้มีการฟื้นฟูการย้อมสีธรรมชาติที่ อำเภอจอมทอง และมีการทอผ้ามัดหมี่เส้นยืนลวดลายแบบสากลเพื่อตัดเป็นเสื้อผ้าสมัยใหม่และ เป็นผ้าสำหรับทำเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ

ชาวไทลื้อเป็นจำนวนมากได้อพยพจากสิบสองปันนา ประเทศจีนเข้ามาสู่บริเวณภาคเหนือของประเทศไทยยุคหลัง ค.ศ. 1782 ลักษณะผ้าชิ้นแบบไทลื้อที่เห็นเด่นชัดคือการเน้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสำคัญของการออกแบบและลวดลายตรงส่วนกลางผืนต่อต้นชั้นด้วยผ้าพื้นสีดําหรือสีคราม/เขียว
วิธีการเย็บเป็นแบบชาวไทลื้อกลุ่มย่อยต่าง ๆ ในแต่ละแห่งจะมีโครงสร้างของผ้าชั้นเหมือนกัน แต่
มีการเพิ่มเติมเทคนิคการตกแต่งลวดลายบนตัวชั้นต่าง ๆ กันไป ชาวไทลื้อที่ อาเภอเชียงคำ และ
อาเภอเชียงม่วน จะทอลวดลายเล็ก ๆ ด้วยเทคนิคเกาะ ตกแต่งบนตัวชั้น ผ้าเก่ามักจะใช้เส้นพุ่ง
เป็นไหม แต่นับตั้งแต่การตัดขาดสัมพันธ์ไมตรีระหว่างไทยกับลาวในปี ค.ศ.1975 การทอผ้าชั้น
แบบเดิมของชาวไทลื้อที่มักมีการใช้เส้นใยสังเคราะห์ทดแทน ส่วนชาวไทลื้อที่ อาเภอเชียงของ มี
ลวดลายที่ทอด้วยเทคนิคเกาะหรือยก 2-3 แถวบนตัวชั้น สำหรับชาวไทลื้อที่น่านมีการทอลายมัดหมี่
เส้นพุ่งสลับลายขัดเป็นลายขวางบนตัวชั้น ลักษณะผ้าชั้นแบบไทลื้อน่านนี้มีปรากฏหลักฐานที่จัดกรรม
ผาผนังวิหารวัดภูมินทร์ ซึ่งวาดขึ้นในราวต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 ด้วย

ผ้าทอของชาวไทลื้อแบบอื่น ๆ คือ ผ้าที่ทอด้วยเทคนิคขัดด้วยด้ายสีแดงและคราม
บนผืนผ้าสีขาว ได้แก่ ผ้าหมี่, ผืนนอน, ผ้าเช็ดหน้า, พก, ผ้าพาดบ่าผู้ชาย และถุง ชาว
ไทลื้อจากเมืองเงินประเทศลาว ซึ่งปัจจุบันอาศัยอยู่ในเขต อาเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน จะนิยมเพิ่ม
สีเหลืองและสีอื่น ๆ ด้วย ลายที่เป็นที่นิยมมากในกลุ่มไทลื้อคือลายนกยูง ม้า และช้าง กุญแจแบบ
ไทลื้อจะเป็นสีแดงมีลายท่งเล็ก ๆ สีเหลืองสลับ สีของผืนตุง ไทลื้อเย็บด้วยผ้าฝ้ายสีดําหรือ
คราม นิยมตกแต่งสาบเสีด้วยผ้าที่มีลวดลายจกหรือด้วยฝ้ายก้นแบนเงิน

ผ้าภาคกลางตอนบน

ชาวไทพวนได้ตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ จังหวัดสุโขทัย และอุดรดิตถ์ นับตั้งแต่ ค.ศ.1828
เมื่อไทยตีลาวแตก กลุ่มคนเหล่านี้อพยพมาจากเมืองพวน (เชียงขวาง) ในประเทศลาว ลักษณะ
รูปแบบดั้งเดิมของผ้าไทพวนได้สูญไปในผืนยุคปัจจุบัน คงเหลือแต่ทักษะการทอผ้าด้วยเทคนิคยก
(เส้นยืนพิเศษ) ที่คงปรากฏอยู่บนตัวผ้าชั้น ต้นชั้นเป็นลวดลายจกตกแต่ง เต็มผืนตามแบบต้นชั้น
ลาวด้วยลวดลายแบบไทพวน ต้นจกแบบพาดเสี้ยวที่เป็นเอกลักษณ์เด่นชัด คือ การใช้สีเหลืองบน
พื้นผ้าสีแดง ส่วนแถบของ อาเภอลับแลจะเป็นสีเหลืองบนพื้นสีแดงซ้ำ และแถบของบ้านน้ำอ่าง
อาเภอตรอน จะเป็นสีขาวบนพื้นสีแดงซ้ำ ปัจจุบันเนื่องจากการขาดการสืบทอดความรู้ตามประเพณี
การใช้สีเหล่านี้จึงถูกลืมเลือนไป สำหรับผ้าทออื่น ๆ ได้แก่ ผ้าหมี่ หมอน และผ้าหมี่ จะทอ
ด้วยเทคนิคขัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในภาคกลางของประเทศไทยแถบ จังหวัดสุพรรณบุรี ชัยนาท อุทัยธานี และพิจิตร มีกลุ่มชนที่เรียกว่าลาวครั่ง ซึ่งมีผ้าทอเป็นไหมมัดหมี่เส้นพุ่ง ผ้าชิ้นของผู้หญิงและผ้าโจงกระเบนของผู้ชายมีสีแดง เป็นสีเด่นชัด ผ้าชิ้นผู้หญิงจะต่อตีนขึ้นด้วยผ้าฝ้าย ซึ่งมีลวดลายจกสีเหลืองทั้งชายพื้นสีแดงมากกว่าส่วนที่ทากว้างส่วนล่างสุด ผ้าชนิดนี้คล้ายคลึงมากกับรูปแบบผ้าของอำเภอหน้าปาด และอำเภอพาคท่า จังหวัดอุดรธานี อย่างไรก็ตามโครงสร้างของผ้าชิ้นแบบนี้ปาดและพาคท่าก็แตกต่างกันที่เป็นผ้าชิ้นเย็บ 2 ตะเข็บ และมีลวดลายทอด้วยเทคนิคเกาะบนตัวขึ้น ซึ่งแสดงถึงจุดกำเนิดของกลุ่มชนที่แตกต่างกัน ผ้าทอของกลุ่มนี้เป็นผลงานที่มีลักษณะพิเศษเป็นผลงานที่เหนือกว่ากลุ่มอื่น ๆ แต่ประวัติศาสตร์ของพวกเขายัง ไม่ได้มีการศึกษาวิจัยแต่อย่างใด ผ้าอื่น ๆ ที่ครั้งหนึ่งเคยทอในเขตนี้ปาดและพาคท่าคือ "ผ้าล้อ" หรือผ้าปูนอนซึ่งทอด้วยเทคนิคขัดและ จกตกแต่ง เป็นลวดลายรูปสัตว์ต่าง ๆ และลายเรขาคณิต มีผ้าสีแดงขลิบริมโดยรอบ เสื้อผ้าผู้หญิงที่นี่เป็นแบบไทยลื้อ คือเสื้อรัดรูปมีสาบหน้าป้ายข้าง และมีแถบดินทองตกแต่งสาบรอบคอ

ใกล้ ๆ กับกรุงเทพ มีกลุ่มชาวไทดำซึ่งเรียกว่า "ลาวเวียง" อพยพมาจากแถบดินแดนพวนเวียดนามมาตั้งถิ่นฐานอยู่ที่นครปฐม เพชรบุรี และสุพรรณบุรี ในราวปลายศตวรรษที่ 18 ผ้าชิ้นของผู้หญิงลาวเวียงจะทอด้วยเส้นยืนเป็นไหมสีแดงแต่เส้นพุ่ง เป็นฝ้ายสีคราม และมีสีขาว เบ้าทางสลับไป เวลานุ่งจะเป็นลายทางตั้งลักษณะ เสื้อแบบดั้งเดิมจะมีลวดลายปักตกแต่งสาบเสื้อบริเวณคอ และใต้รักแร้ ลักษณะการแต่งกายดั้งเดิมนี้ได้สูญหายไปในปัจจุบัน นอกจากนี้ใกล้ ๆ กับตัวจังหวัดราชบุรี ได้มีการอนุรักษ์การทอผ้าแบบล้านนาโดยชาวไทยวนซึ่งได้อพยพโยกย้ายถิ่นฐานมาตั้งแต่ ค.ศ. 1804 ในสมัยรัชกาลที่ 1 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ผ้าชิ้นของราชบุรีเป็นลายขวางและมีตีนจกซึ่งลวดลายเป็นแบบไทยวน แต่ทอในลักษณะแบบลาว

ผ้าภาคใต้

ผ้าในภาคใต้ของประเทศไทยสะท้อนถึงอิทธิพลของอินเดียและมาเลเซีย โดยเน้นการทอตกแต่งด้วยดินทอง เป็นหลักซึ่งนิยมมาทั้งในสมัยศรีวิชัยและในศุนย์กลางของประเทศไทยตั้งแต่ศตวรรษที่ 18 มีการทอไหมและด้นที่นครศรีธรรมราช ดดยให้ก่และการออกแบบตามแบบมาเลเซีย ที่บ้านนาหมื่นศรี จังหวัดตรัง มีการทอผ้าโจงกระเบนไหมหางกระรอกสำหรับทั้งหญิงและชายนุ่งซึ่ง เริ่มได้รับความนิยมนับตั้งแต่ในสมัยรัชกาลที่ 5 (ค.ศ.1868-1910) เป็นต้นมา และมีการทอผ้าที่เกี่ยวข้องกับงานศพคือผ้าทอด้วยเทคนิคขัด สำหรับที่เกาะยอ จังหวัดสงขลา ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจุบันยังคงมีการทอผ้ายกดอกเป็นลายขวางและลายตาหมากรุก และที่ตำบลพุมเรียง อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ก็มียกกลุ่มทอผ้าชาวมุสลิม ซึ่งทอผ้ายกดอกสำหรับใช้ตัดชุดสมัยใหม่ ตัวอย่างผ้าทอโบราณของภาคใต้จะหาดูได้ยาก เท่าที่มีเก็บรวบรวมไว้คือ ที่พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ อำเภอไชยา และที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผ้ายก

ผ้ายกเป็นผ้าทอพื้นบ้านของประเทศไทยอีกประเภทหนึ่งที่มีมาแต่โบราณกาลเช่นกัน มีความเป็นเอกลักษณ์พิเศษที่สวยงามมาก รื้อทอกล่าวอีกนัยหนึ่งการทอผ้ายกคือ การเพิ่มลวดลายในเนื้อผ้าให้พิเศษขึ้น มีเทคนิคการทอคล้ายกับผ้าซิ่นมาก ต่างกันที่ผ้ายกบางครั้งจะทอลายพิเศษ มีชายมีเชิงที่แปลกออกไป การทอจึงต้องใช้เทคนิคการตัดเก็บลายด้วยไม้เรียว ปลายแหลม ตามลวดลายที่กำหนดจนครบลายด้วยกลิ้งเย็นขึ้น เป็นจังหวะลวดลายเฉพาะ แล้วสอดเส้นพุ่งไปเป็นแนวทอ กระทั่งตามลายที่ตัดไว้ ทอจนเต็มลาย ส่วนตัวผืนผ้าต้องใช้เทคนิคการเก็บตะกอลอย (เขาลอย) เพื่อให้ผู้ทอจะได้สะดวกไม่ต้องตัดเก็บลาย แล้วถอดออก เมื่อจะทอต้องเก็บใหม่ทุกครั้ง การเก็บตะกอลอย (เขาลอย) ทำให้การทอรวดเร็วขึ้น การทอผ้ายกนั้นใช้เวลานานมาก มีความสลับซับซ้อน ถ้ามีลวดลายตกแต่งพิเศษมาก ๆ ต้องใช้ความละเอียดประณีตในการทอ บางครั้งผ้าที่มีความยาว 3 หลา ต้องใช้เวลาทอถึง 3 เดือน จึงจะทำได้ ดังนั้นผ้ายกจึงเป็นผ้าที่ทอใช้ในโอกาสพิเศษจริง

ลักษณะเฉพาะของผ้ายกก็คือ จะทอด้วยไหมทั้งผืนหรือยกด้นเงิน จะเรียกว่าผ้ายกเงินหรือถ้าทอยกด้วยด้นทองจะเรียกว่าผ้ายกทอง ผ้ายกที่มีเชิงก็จะมีชื่อว่าผ้ายกเชิง เงินหรือทองตามลักษณะของวัสดุที่ใช้ ลวดลายก็จะบ่งบอกเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละท้องถิ่น ผ้ายกมีการทอมากที่สุดทางภาคเหนือของประเทศไทย ที่จังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง ลำพูน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคใต้ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผ้าทอลายน้ำไหล

ผ้าทอลายน้ำไหล เป็นผ้าทอพื้นบ้านในกลุ่มลำนานาตะวันออก เป็นผ้ายกที่มีเอกลักษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะเฉพาะตัวเหมือนสายน้ำอยู่บนลายผ้า สันนิษฐานกันว่าอาจจะได้รับแบบอย่างมาจากลายผ้าของชาวลื้อ ลักษณะการทอขึ้นจะทอขึ้นเป็นริ้ว ๆ ตามแบบชาวลื้อที่นิยมใช้ไหมเงินและไหมค่า ส่วนลายน้ำไหลจะค้นด้วยลายมุก ซึ่งได้พัฒนารูปแบบออกไปเรื่อย ๆ ผ้าทอลายน้ำไหลในปัจจุบันมีการทอผ้าด้วยฝ้ายและด้วยใยสังเคราะห์บางส่วน การทอบางครั้งอาจจะทอทั้งผืนหรือทอเฉพาะเชิงก็มี มีชื่อเรียกต่างกันไปตามลักษณะที่ทอ เช่น ลายตรวจ ลายกาบ ลายเครือ ลายขอลายธาตุ ลายกาน เป็นต้น

ผ้าทอลายน้ำไหลปัจจุบันมีทอกันมากที่จังหวัดน่าน เชียงราย พะเยา และเชียงใหม่ โดยเฉพาะในอำเภอที่มีชาวลื้อ อาศัยอยู่กันเป็นจำนวนมาก

ผ้าจก

เป็นผ้าที่ใช้วิธีการเก็บและทอเช่นเดียวกับผ้าขิดแต่ยุ่งยากมากกว่า สามารถทอให้มีลักษณะแตกต่างไปได้มากทั้งสีเส้นของแต่ละลายในแถวเดียวกัน สอดสีภายในลายแต่ละลายได้อย่างอิสระตามความต้องการ จึงทำให้ลายจกมีสีสันงดงามมากกว่าลายขิด ผ้าจกเป็นผ้าทอของกลุ่มคนไทยเชื้อสายลาวที่อาศัยต่อกันมาช้านาน ปัจจุบันยังคงรักษาลักษณะเฉพาะถิ่นของตนไว้ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มชน ความเชื่อ และประเพณีที่รวมเข้าไว้ด้วยกัน

วิธีการทอผ้าจก คือ การสอดเส้นไหมหรือด้ายให้เกิดลวดลายในขณะที่ทำการทอ ท่อนองปักผลมทอ วิธีการจกแต่ละแห่งอาจจะไม่เหมือนกัน บางแห่งทอจกลายทองด้านหน้าของผ้า โดยใช้น้ำมันมะพร้าวเส้นเย็นและควักเส้นไหมพุ่งขึ้นเพื่อทำให้เกิดลวดลาย หรือดึงด้ายจากข้างล่างสอดสลับไปตามความต้องการ เนื้อผ้านั้นจะเรียบ ด้านหลังจะมีรอยต่อเป็นปุ่มปม มีสีเส้นลวดลายเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ไม่เหมือนกับผ้าขิดหรือฝ้ายก การทอเพื่อไว้ใช้เป็นเชิงของผ้าชิ้นเป็นส่วนใหญ่ มักเรียกรวมว่าผ้าชิ้นเชิงจก (ตีนจก) จะมีส่วนประกอบ 3 ส่วน คือ

- ส่วนหัวชิ้น ใช้ผ้าพื้นเป็นสีขาวหรือสีแดง เย็บติดกับส่วนหัว เพราะเวลานุ่งจะทอให้ชายพกที่พับเข้าไปในเข็มขัดไม่หนาเกินไป

- ส่วนตัวชิ้น ทอเป็นผ้าพื้นหรือทอยกมุกสีต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่วนเชิงขึ้น จะทอเป็นจกสลายต่าง ๆ

แต่ละส่วนจะทอแยกกัน แล้วนำมาเย็บต่อกันด้วยมืออย่างประณีต ผ้าจกนอกจากจะใช้
ดอเป็นเชิงผ้าขึ้นแล้ว ยังทอเพื่อใช้เป็นผลิตภัณฑ์ชนิดอื่น ๆ เช่น ทาหมอนหน้าวัว หมอนหน้าอิฐ ผ้า
คลุมศีรษะนาคว กุงย่าม ผ้าห่ม ผ้าคลุมไหล่ ผ้าสไบ ผ้าบุท่อนเป็นต้น แหล่งทอผ้าจกมีการทอกัน
มากในบริเวณภาคกลางและภาคเหนือ ได้แก่ อ.ศรีสัชนาลัย จ.สุโขทัย อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่
อ.สอง จ.แพร่ อ.ทุ่งช้าง จ.น่าน อ.ลับแล อ.ตรอน อ.พากทำ จ.อุดรดิตถ์ อ.บ้านไร่
อ.ทัพทัน จ.อุทัยธานี อ.ห้วยคต อ.วัดสิงห์ จ.ชัยนาท อ.เดิมบางนางบวช อ.ด่านช้าง
จ.สุพรรณบุรี อ.เมือง จ.ราชบุรี

ผ้ามัดหมี่

ผ้ามัดหมี่ เป็นศิลปะการทอผ้าชนิดหนึ่ง โดยการมัดย้อมเส้นด้ายหรือไหม ให้เกิดสี
และสลาย แล้วจึงนำไปทอ เป็นผืนผ้า การมัดหมี่หรือมัดย้อมจะยากง่ายต่างกันขึ้นอยู่กับความซับซ้อน
ของลวดลายและสีเส้นต่าง ๆ ที่ต้องการ

การทอผ้ามัดหมี่ทั่วไปมักนิยมใช้ไหมซึ่ง เป็นวัสดุที่ดีมีคุณภาพและคุณค่าสูง ถ้าเป็นมัดหมี่
ที่ใช้ฝ้ายก็มักเป็นลวดลายและสีแบบง่าย ๆ เป็นสีชาวกับสีครามอย่างหยาบ ๆ เท่านั้น

ในบรรดาชาวอีสานที่ทอผ้ามัดหมี่จะ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มคนไทยเชื้อสายลาว
ชาวลัวะและชาวไทยเชื้อสายเขมร โดยกลุ่มคนไทยเชื้อสายลาวจะนิยมทอมากที่สุด ส่วนกลุ่มคน
ไทยเชื้อสายเขมรจะมีการทอผ้าไทยแบบอื่น ๆ เช่น ผ้าหางกระรอก ผ้าบุ่ม ผ้าปรม และผ้าโฮล
ซึ่งมีทอกันมากในเขตจังหวัดสุรินทร์ บุรีรัมย์ และศรีสะเกษ

ผ้ามัดหมี่ นอกจากจะทอกันมากในเขตภาคอีสานแล้ว ยังมีบางจังหวัดในภาคเหนือ
และภาคกลางนิยมทอกัน ได้แก่ จังหวัดอุทัยธานี จ.ชัยนาท จ.สุพรรณบุรี ซึ่งมีลักษณะการทอ
คล้ายคลึงกัน บางพื้นี่ใช้การทอสลับหลายเทคนิคด้วยกัน เช่น ทอมัดหมี่ด้นด้วยลายซิด ดอเชิง
ด้วยลายจก ซึ่งเป็นศิลปะที่วิจิตรงดงาม หรือแม้แต่ทางภาคใต้ที่ ต.พุมเรียง อ.ไชยา
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จ.สุราษฎร์ธานี ก็มีการทอผ้ายกผสมมัดหมี่ด้วยเช่นกัน ได้แก่ การทอผ้ายก 3 กษัตริย์ ซึ่งในผ้า
ทั้งผืนจะมีองค์ประกอบถึง 3 อย่าง ได้แก่ ส่วนที่เป็นผ้ามัดหมี่ เป็นผ้าไหมมัดหมี่ และมียกดอก
ด้วยไหม เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ้าซิด

เป็นชื่อที่ใช้เรียกผ้าที่มักเป็นลวดลายชนิดหนึ่งที่ทอโดยวิธีใช้ไม้เขี่ย หรือสะกิดซ้อนเส้นด้ายยืนขึ้นแล้วสอดเส้นด้ายพุ่งไปตามแนวเส้นยืนที่ถักมัดซ้อนขึ้นนั้น จึงทอของการสอดเส้นพุ่งซึ่งพาดไม่เท่ากันทำให้เกิดลวดลายรูปแบบต่างๆ

ลักษณะ เฉพาะของผ้าทอลายซิด สังเกตได้จากลายซ้ำของเส้นพุ่งที่ขึ้นเป็นแนวสลับเดียวกันตลอด อาจจะเหมือนกันทั้งผืน หรือไม่เหมือนกันทั้งผืนก็ได้ แต่ต้องมีลายซ้ำที่มีจุดจบแต่ละช่องของลายอย่างเห็นได้ชัด

ผ้าซิด ที่นิยมทอโดยทั่วไปจะมีอยู่ 3 ชนิดตามลักษณะประโยชน์ใช้สอยคือ

- ซิดตีนขึ้น เป็นผ้าที่ทอขึ้นเพื่อใช้ต่อชายล่างของผ้าชิ้น (ผ้านุ่ง)
- ซิดหัวขึ้น เป็นผ้าที่ทอขึ้นเพื่อใช้ต่อชายบนของตัวชิ้น
- ซิดหมอน เป็นผ้าที่ทอขึ้นเพื่อใช้ทำหมอนโดยเฉพาะเท่านั้น

ในปัจจุบันได้มีการนำผ้าซิดมาใช้ประโยชน์ต่าง ๆ เช่น ใช้ทำผ้าห่ม ผ้าปูที่นอน ผ้าตัดเสื้อ ผ้าคลุมไหล่ ซึ่งมีทอกันทั่วไปในภาคอีสาน เช่น จังหวัดอุดรธานี มหาสารคาม สกลนคร ยโสธรฯ ภาคเหนือ เช่น จังหวัดน่านอุดรดิตถ์ และภาคกลาง เช่น จังหวัดอุทัยธานี สุพรรณบุรี ชัยนาท พิจิตร ในบางแห่งมีการทอซิดผสมจกเพื่อให้เกิดลวดลายและสีสันที่สวยงามกว่าซิดธรรมดา

ผ้าทอผุมเรียง

เป็นผ้าที่ทอที่ตำบลผุมเรียง อำเภอไชยาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งส่วนใหญ่ผู้ทอเป็นไทยมุสลิม การทอผ้าผุมเรียงนั้นแต่เดิมคงจะ เป็นการทอขึ้นใช้ในครัวเรือน และกลุ่มชนของตน ต่อมาเมื่อผลิตได้มากจึงจำหน่ายแพรหลายออกไปจนมีชื่อเสียง ในเรื่องความงาม มีสีสันลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง การทอผ้าผุมเรียงแต่เดิมนั้น ชาวบ้านจะซื้อไหมมาจากภาคอีสานแล้วนำมาย้อมด้วยสีธรรมชาติแต่ในปัจจุบันได้มีการส่งเสริมการเลี้ยงไหมในภาคใต้แล้วนำมาเส้นไหมมาย้อมด้วยสีวิทยาศาสตร์ เนื่องจากสะดวกและรวดเร็วกว่า ผ้าที่ทอเป็นผ้ายกสำหรับทำชิ้น ผ้าพื้น และผ้าขาวม้า ผ้าสร้างลวดลายที่ทอมักเปลี่ยนไปตามความนิยมของตลาด ซึ่งได้รับแบบอย่างมาจากต่างกัน มีทั้งลวดลายที่มาจากลายผ้าภาคอีสาน และ ภาคเหนือทำให้ผ้าผุมเรียงในปัจจุบันขาดเอกลักษณ์ของตนเอง ไปแต่ก็ยังมีผ้าบางชนิดที่ทอจะมีลักษณะ เฉพาะถิ่นของผุมเรียงให้เห็นอยู่บ้าง ผ้าชิ้นที่ทอนิยม

ทอเป็นผ้ายก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดอกลายราชวัตรโคม ลายดอกพิทูล ลายยกเบ็ด ลายดอกแสมล้อม ลายดอกมะลิล้อม เชิงยกดอก คล้ายชั้นห้าใบ นอกจากนี้ก็มีผ้าที่ทอเป็นลายโบราณ เช่นเดียวกับผ้านครศรีธรรมราช ผ้าทอบ้าน นาหมื่นศรี และ ผ้าเกาะยอ คือผ้าทอตาสมุกหรือลายสมุก ผ้าลายราชวัตร เป็นต้น เข้าใจว่าผ้า ลายต่าง ๆ เหล่านี้ได้รับแบบอย่างถ่ายเทกันไ่มานานในกลุ่มทอผ้าพื้นบ้านภาคใต้แน่นอนเพราะผ้าทอ ที่ทอในบริเวณพุมเรียงก็พบว่า มีทอปะปนอยู่ในถิ่นอื่น ๆ ของภาคใต้ด้วย

ผ้าฝ้ายพื้นเมือง

ผ้าฝ้าย นับเป็นผ้าพื้นเมืองดั้งเดิมที่คนไทยรู้จักและคุ้นเคยกันมานานแล้ว ด้วยคุณ สมบัติของความเป็นผ้าที่สมบุรณ์ด้วยประการต่าง ๆ แต่ครั้นต่อมาเมื่อได้มีการนำเอาวัสดุอย่างอื่น เช่น เส้นใยสังเคราะห์มาทอเป็นเสื้อผ้าใช้ ด้วยราคาที่ถูกลงกว่า รวดเร็ว และสะดวกกว่า ทำให้ มีผู้นิยมที่จะใช้ผ้าฝ้ายลดน้อยลงไปเรื่อยๆ อย่างน่าเป็นห่วงว่า สักวันหนึ่งคนไทยอาจจะ ไม่มีเสื้อผ้า ที่ทอจากผ้าฝ้ายพื้นเมืองใช้กันเสียก็ได้

แต่เป็นที่น่ายินดีว่า ขณะนี้ทางภาคเหนือของไทย โดยเฉพาะที่อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ได้มีผู้เห็นคุณค่าของผ้าฝ้ายและพยายามที่จะอนุรักษ์การทอผ้าโดยใช้ผ้าฝ้ายพื้นเมือง เอาไว้อย่างเหนียวแน่น ท่ามกลางมรสุมต่างๆ ด้วยความยากลำบาก จนกระทั่งถึงทุกวันนี้ได้เป็นที่ รู้จักและยอมรับในคุณภาพของผ้าฝ้ายดังกล่าวอย่างกว้างขวาง ทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็น เหตุให้รัฐบาลไทยโดยกรมกองต่างๆ ได้เริ่มให้ความสนใจที่จะส่งเสริมสนับสนุนกันอย่างจริงจังขึ้น มา

ท่านที่เรากล่าวถึงนี้ก็คือ คุณบัวแสงดา บันสิทธิ์ แห่งบ้านไม้ผ่องาม ตำบล สบเตี้ยะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้มีอุดมการณ์มุ่งมั่นที่จะอนุรักษ์การทอผ้าฝ้ายของไทย ให้คงอยู่ต่อไป รวมทั้งการปรับปรุงคุณภาพ และ ความสวยงามให้เป็นผ้าที่ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา

ผ้าทอเกาะยอ

เป็นผ้าที่ทอที่เกาะยอ ตำบลเกาะยออำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นผ้าทอพื้น บ้านที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งของภาคใต้ วิธีทอและการทอลายผ้าเกาะยอมีวิธีการและรูปแบบไม่ต่างไป จากผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้อื่น ๆ ปัจจุบันการทอส่วนใหญ่ใช้จักรเย็บผ้าทอเป็นผ้าพื้น ชนิด 2 ตะกอ และ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นผ้ายกดอก ตั้งแต่ 4 ตะกอ 6 ตะกอ 8 ตะกอ และ 10 ตะกอ ใช้เส้นพุ่งธรรมดา ทอตลอด
ตอทั้งผืน ลายทอเกิดจากการใช้การเหี่ยยตะกอแยกเส้นขึ้นขึ้นลง เกิดเป็นลายต่างจาก
ลายขิดธรรมดาที่เป็นผ้าเนื้อหนาด้วยฝ้ายและ เส้นใยสังเคราะห์ และ เส้นใยสังเคราะห์ผสมไหม
วิทยาศาสตร์เพื่อใช้เป็นผ้าชั้น ผ้าตัดเสื้อผ้า และผ้าฝ้ายเนื้อบางที่ทอเป็นผ้าโปร่ง และ ผ้าขาวม้า
ลายลายที่นิยมทอ เช่น ลายดอกราชวัตรเล็ก ลายดอกราชวัตรใหญ่ลายลูกแก้ว ลายดอกพิกลเล็ก
ลายดอกพิกลใหญ่ ลายดอกจิก ลายดอกชุก ลายตุ้กระยี่ ลายคดกริช ลายห้าหนึ่ง หรือลาย
ตาหมากรุก ฯลฯ นอกจากนี้ ที่เกาะยอยังมีการทอผ้าหางกระรอก 2 ตะกอ ซึ่งมีวิธีการแตกต่าง
จากการทอผ้าอย่างอื่น ตรงที่ผ้าหางกระรอกจะมีการผสมด้ายที่เป็นเส้นใยสังเคราะห์ และ ไหม
วิทยาศาสตร์ที่ต่างสีกันเข้าไปในหลอดเดียวกันก่อนแล้วจึงลงมือทอ ในปัจจุบันนี้ ผ้าทอเกาะยอได้ทำ
รายได้ให้แก่ชาวบ้านที่เกาะยอเป็นจำนวนไม่น้อย นอกเหนือไปจากอาชีพทางการเกษตร การทำ
เครื่องปั้นดินเผา และ การประมง

เรือนกาแล เป็นเรือนที่อยู่อาศัยของผู้สูงศักดิ์ หรือคหบดีเป็นส่วนมาก ราษฎรสามัญ
ไม่บังควรสร้าง เรือนนี้ให้เทียมเจ้านายซึ่งเป็นประเพณีของชาวเหนือที่ยึดถือกันมาแต่อดีตเรือนกาแล
สร้างด้วยไม้จริงโดยเฉพาะที่นิยม คือ ไม้สัก เป็นเรือนแฝดสองหลังติดกันหรือมากกว่านั้น หลังคา
ทรงจั่วสูงชายคายาวคลุมลงมาถึงแนวหน้าต่าง มุงด้วยกระเบื้องดินเผาหรือกระเบื้องไม้สักมีใต้ถุน
สูงคนเดินลอดใต้ ใบบังไม้กันหึ่ง ลักษณะพิเศษของเรือนแบบนี้คือส่วนที่เรียกว่า "กาแล" หมายถึง
ยอดบนสุดของจั่วทำเป็นไม้แกะสลักลวดลายไว้กันมีสองอัน คล้ายปั้นลมของเรือนเครื่องผูกที่มีไม้ไผ่
สองลำไขว้กันอยู่บนสันหลังคาตรงหน้าจั่ว ยาวข้างละ 1 ศอก ฉะนั้น กาแลของเรือนภาคเหนือนี้
นักวิชาการบางท่านให้ข้อสันนิษฐานว่า คงสืบเนื่องมาจากประ

2.1 เอลักษณ์เฉพาะถิ่นของ เรือนไทยในภาคต่าง ๆ

ในท้องถิ่นต่าง ๆ ของประเทศไทยมีแบบบ้านที่อยู่อาศัย ซึ่งชาวบ้านในท้องถิ่นได้ออก
แบบสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ใช้สอย มีความเหมาะสมกับอาชีพ วัฒนธรรมประเพณี ดินฟ้าอากาศ และ
วัสดุอยู่แล้ว ทั้งนี้เพราะได้ผ่านการแก้ไขทดลองสืบทอดกันมาเป็นเวลานาน จนนับได้ว่าเป็นแบบที่
นิยมกัน เป็นเอกลักษณ์เฉพาะแต่ละถิ่นได้

ความจำเป็นที่จะต้องรักษาเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นไว้นั้น เนื่องจากแต่ละท้องถิ่นมีธรรมชาติและ
วัฒนธรรมประเพณีแตกต่างกันไม่สมควรที่จะทำลายเอกลักษณ์ของท้องถิ่นนั้นเสียเลยแล้วนำเอาสิ่ง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใหม่ๆ เข้าไปแทนที่ยัง ยิ่งการนำรูปแบบบ้านจากยุโรปไปสร้างในท้องถิ่นต่าง ๆ ทั่วเมือง
ไทยให้กระจายเป็นแบบเดียวกันหมด ยิ่งเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องด้วยประการทั้งปวงการกระ
ทำเช่นนั้นแทนที่จะเป็นการพัฒนาวัฒนธรรมคือการรักษาชาติ (พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9) แม้แต่การจะนำบ้านเรือนไทยภาคกลางไปปลูกสร้างในภาคเหนือและ
ภาคใต้ก็ตาม คิดว่าเป็นการไม่เหมาะสมเช่นกัน

แนวทางที่ถูกต้องคือพัฒนาปรับปรุงบ้านแบบดั้งเดิมในท้องถิ่นนั้นๆ โดยเพียงเปลี่ยนแปลง
บางอย่างเพื่อให้เหมาะแก่ประโยชน์ใช้สอยและวัสดุ แต่คงรูปแบบลักษณะอันเป็นเอกลักษณ์ไว้อย่าง
เดิมก็เป็นการเพียงพอ

เอกลักษณ์เรือนไทยภาคเหนือ

ในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย เช่น บริเวณจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง
ลำพูน แพร่ น่าน แม่ฮ่องสอน พะเยา การสร้างที่อยู่อาศัยในสมัยก่อนนั้นมีรูปแบบที่มีลักษณะ เฉพาะ
เป็นของตนเองไม่เหมือนภาคใดเรียกกันว่าเรือน หรือ "เฮือน" ตามภาษาถิ่น ลักษณะของเรือนมีรูป
แบบต่างๆ กันตามวัสดุที่ใช้สร้างแต่มีลักษณะโครงสร้างส่วนรวมที่คล้ายคลึงกัน พอจะจำแนกได้เป็น 3
ประเภท ได้แก่

1. เรือนชนบท หรือเรือนไม้บัว (ภาคกลางเรียกว่า เรือนเครื่องผูก)
2. เรือนไม้จริง (ภาคกลางเรียกว่า เรือนเครื่องสับ) และ
3. เรือนกาแล

เรือนดังกล่าวมานี้เป็นที่นิยมสร้างกันมาแต่อดีต ปัจจุบันมีแนวโน้มว่า ความนิยมสร้างเรือน
แบบดั้งเดิมนั้นจะลดลง เนื่องจากอิทธิพลของวัฒนธรรมจากภายนอกแพร่กระจายเข้าไป โดยเฉพาะ
แบบบ้านของยุโรปที่มาในรูปแบบของเจ้าของบ้านเป็นคนกรุงเทพฯ และหมู่บ้านจัดสรร ซึ่งสิ่ง
เหล่านี้ เป็นตัวการสำคัญที่ทำให้เอกลักษณ์ของเรือนไทยภาคเหนือถูกทำลายไปอย่างน่าเสียดาย
เรือนกาแล เป็นเรือนไทยภาคเหนือที่น่าสนใจสำหรับคนไทยทั่วไปเนื่องจากมีรูปแบบที่สวยงาม
แปลกตา และสามารถใช้วัสดุก่อสร้างในสมัยปัจจุบันนี้สร้างได้อย่างเหมาะสม จึงอยากจะนำ
เฉพาะ เรื่อง เรือนกาแล เท่านั้นมากล่าวไว้วันนี้

เรือนกาแล เป็นเรือนที่อยู่อาศัยของผู้สูงศักดิ์ หรือคหบดีเป็นส่วนมาก ราษฎรสามัญไม่บังควร
สร้างเรือนให้เทียมเจ้านายซึ่งเป็ประเพณีของชาวเหนือที่ยึดถือกันมาแต่อดีต เรือนกาแลสร้างด้วย
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่จริงโดยเฉพาะที่นิยมคือไม้สัก เป็นเรือนแฝดสองหลังติดกัน หรือมากกว่านั้นหลังคาทรงจั่วสูงชายคายาวคลุมลงมาถึงแนวหน้าต่าง มุงด้วยกระเบื้องดินเผาหรือกระเบื้องไม้สัก มีใต้ถุนสูงคนเดินลอดได้โปร่งไม่กั้นห้อง ลักษณะพิเศษของเรือนแบบนี้คือส่วนที่เรียกว่า "กาแล" หมายถึงยอดบนสุดของจั่วทำเป็นไม้แกะสลักกลดลายไขว้กันมีสองอัน คล้ายบันลมของเรือนเครื่องผูกที่มีไม้ไผ่สองลำไขว้กันอยู่บนสันหลังคาตรงหน้าจั่ว ยาวข้างละ 1 ศอก ฉะนั้น กาแลของเรือนภาคเหนือนี้ทิวาการบางท่านให้ข้อสันนิษฐานว่าคงสืบเนื่องมาจากประเพณีการฆ่าควาย¹ เพื่อบวงสรวงผีบรรพบุรุษ จึงนำเอาเขาควายขึ้นไปประดับบนยอดหลังคาตามอย่างชาวลัวะ ต่อมาได้คลี่คลายลักษณะ เขาควายเป็นรูปไม้แกะสลักแทนดังที่เห็นอยู่ในปัจจุบันนี้ อย่างไรก็ตามกาแลนั้นว่าเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งของเรือนไทยภาคเหนือได้ดี ถึงแม้ว่าตัวกาแลเองจะไม่มีประโยชน์ต่อโครงสร้างของบ้านและไม่มีผลต่อความเชื่อของคนปัจจุบันก็ดี แต่เป็นสิ่งตกแต่งให้ดูมีลักษณะพิเศษไม่เหมือนใคร ถ้าคนปัจจุบันจะรับรูปแบบนี้ไว้ก็ย่อมหมายถึงความเข้าใจในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นทางเหนือคงมีใช้เรื่องเสียหายแต่อย่างใดมิใช่หรือ

คุณลักษณะของเรือนกาแล

1. หลังคาทรงสูงเหมาะกับดินฟ้าอากาศเมืองไทย หลังคาของเรือนกาแลสูงชัน มีมุมที่ฐานประมาณ 45-60 องศา ทำให้พื้นน้ำไหลลงจากหลังคาได้รวดเร็ว เครื่องมุงหลังคาจะไม่พังง่ายหรือทำให้พื้นรั่วเข้าบ้านได้ นอกจากนั้นหลังคายังช่วยทำให้อากาศภายในใต้โครงหลังคาคือห้องหรือภายในบ้านมีอากาศร้อนมากเกินไปเหมือนอย่างบ้านหลังคาเตี้ย ๆ แบบๆ ทั่วๆ ไป เนื่องจากความสูงของหลังคาทำให้พื้นที่ภายในใต้หลังคามาก ความร้อนจากแผ่นหลังคากระจายลงมาถึงพื้นเรือน ดังนั้นอากาศภายในเรือนจึงมีความเย็นเป็นปกติ ยิ่งเครื่องมุงหลังคาเป็นกระเบื้องไม้หรือจาก แผก ด้วยแล้วแทบจะไม่มีความร้อนจากหลังคาเลย นับว่าเหมาะกับบ้านเรือนที่ปลูกสร้างในเขตอากาศร้อนอย่างยิ่งแต่วัสดุที่ไม่คงทนเหล่านั้นคงจะไม่เหมาะกับสมัยปัจจุบันนี้ ปัจจุบันมีกระเบื้องสำหรับมุงหลังคาหลายอย่างแต่กระเบื้องเหล่านั้นอมความร้อนและกระจายความร้อนมากกว่ากระเบื้องไม้ ปัจจุบันปัญหาเรื่องความร้อนจากหลังคานี้ คนในสมัยนี้มักจะแก้ไขโดยทาเพดาน ถึงแม้ว่าอย่างไรก็ตาม การสร้างหลังคาให้มุงสูงไว้คงจะเป็นการลงทุนที่คุ้มค้ำมากกว่าการสร้างหลังคาแบนเตี้ย ถึงแม้การสร้างหลังคาทรงสูงจะต้องใช้ทุนสูงกว่าหลังคาแบน แต่เป็นการลงทุนครั้งเดียวที่มิต้องแต่งเติมแก้ไขเพิ่มขึ้นอีก เหมือนอย่างหลังคาแบนเตี้ย หลังคาเตี้ยๆ นั้น ย่อมมีการกระจายความร้อนจากหลังคาสู่พื้นเรือนได้มาก ทำให้ภายในบ้านร้อน เดือดร้อนแก่มืออยู่อาศัย ต้องหาทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แก้ไขโดยซื้อวัสดุกันความร้อนมาปูเป็นเพดาน วัสดุเหล่านั้นถึงแม้จะมีราคาพอ ๆ หรือแพงกว่าไม้ แต่อายุการใช้งานย่อมไม่ยั่งยืนนัก เบอร์เซ็นต์ความร้อนย่อมยังมีอยู่ การแก้ปัญหาขั้นต่อไปคือการซื้อเครื่องปรับอากาศมาติดตั้ง วิธีหลังนี้นับเป็นการลงทุนที่ไม่มีวันสิ้นสุด เพราะเจ้าของบ้านจะต้องจ่ายกระแสไฟฟ้าทุกวัน ๆ จนกว่าจะเลิกใช้ปีๆ หนึ่งคิดเป็นเงินมากมาย ผู้มีรายได้ปานกลางย่อมไม่สะดวกสายนัก การลงทุนเพิ่มเติมเครื่องป้องกันความร้อนภายหลัง ก็ย่อมจะได้ผลเต็มที่มากกว่าหลังคาแบน ๆ เป็นแน่ ดังนั้น หลังคาทรงสูงแบบเรือนกาแลนี้ นับว่าเหมาะในการป้องกันความร้อนได้ดียิ่ง

*1 หนังสือนิทรรศการวัฒนธรรมความเป็นอยู่ในครัวเรือนของชาวเชียงใหม่ ของศูนย์
วัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่ วิทยาลัยครู เชียงใหม่โรงพิมพ์ช้างเผือก 2527

ความลาดเอียงของแผ่นหลังคา ทอดยาวลงมาปกคลุมตัวเรือนมากพอที่จะป้องกันฝนสาด และแดดส่องในตอนเช้าเย็นได้ดี ปัจจุบันการสร้างบ้านเรือนตามแบบยุโรปนั้น ส่วนมากจะไม่ค่อยคำนึงถึงปัญหาฝนสาดและแดดส่องกันนัก ดังจะเห็นว่า ด้านหน้าจั่วจะไม่มีปีกนกเหมือนอย่างเรือนกาแลเลยล้วนแต่อาคารถูกหน้าต่างกระจกกันทั้งนั้น โปรดสังเกตและทำความเข้าใจว่า การทำหน้าต่างมากหลายบานติดกันและการใช้บานหน้าต่างโดยไม่มียะโรปกปิด หรือมีสิ่งที่ยกกันแดดและฝนนั้นเป็นลักษณะของสิ่งก่อสร้างสำหรับประเทศที่มีอากาศหนาวเย็นมีแสงแดดน้อยไม่กลัวเรื่องฝนสาดและแดดส่อง เนื่องจากไม่มีฝนจะสาดต้องการให้แดดส่อง ซึ่งจะช่วยให้ภายในอาคารสว่าง และอบอุ่นขึ้น ดังนั้น บานหน้าต่างจึงทำด้วยกระจก และไม่ค่อยเปิดให้ลมพัดถ่ายเทมากนักเพราะภายนอกอาคารมีแต่ลมกับความหนาวเย็น จึงเหมาะที่จะปิดตายอยู่เช่นนั้น สำหรับในเมืองไทยเราเมื่อออกแบบการก่อสร้างของเขามาแล้วไม่ดัดแปลงให้เหมาะกับสภาพดินฟ้าอากาศ จึงมักจะเกิดปัญหาขึ้นโดยไม่รู้ตัว บานหน้าต่างกระจกโปร่งใสแดดส่องได้ คนไทยมักแก้ปัญหาด้วยการติดผ้าม่านบังตาเมื่อหน้าต่าง เป็นกระจก เจ้าของบ้านมักจะ ไม่ค่อยเปิด เพราะมีแสงสว่าง เข้าเพียงพอแล้วแต่การปิดหน้าต่างไว้เป็นเหตุให้อากาศและความร้อนสะสมอยู่ภายในไม่ถ่ายเท เกิดความร้อนอบอ้าวคนไทยก็แก้ปัญหาที่ปลายเหตุซึ่งไม่ถูกต้อง การทำหน้าต่างที่เปิดให้ลมถ่ายเทได้ และมีชายคาคอยกบดบังแดดและฝนอย่าง เรือนกาแลนั้นน่าจะเป็นวิธีที่ถูกต้อง และเหมาะสมกว่า เรือนกาแลดั้งเดิมนั้นไม่ทำบานหน้าต่างเหมือนอย่างปัจจุบันนี้ แต่ทำเป็นช่องโปร่งหลาย ๆ ช่องที่ผาผนัง ช่องโปร่งเหล่านี้เลื่อนเปิด-ปิดได้ดังนั้น ปัญหาเรื่องฝนสาดและแดดส่องจึงมีทางป้องกันได้อย่างดี

2. ขานเรือนที่เชื่อมตัวบ้านแต่ละหลังให้ติดต่อกันนั้น ก่อให้เกิดพื้นที่ว่างโล่งภายในกลุ่มอาคาร
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่เป็นการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

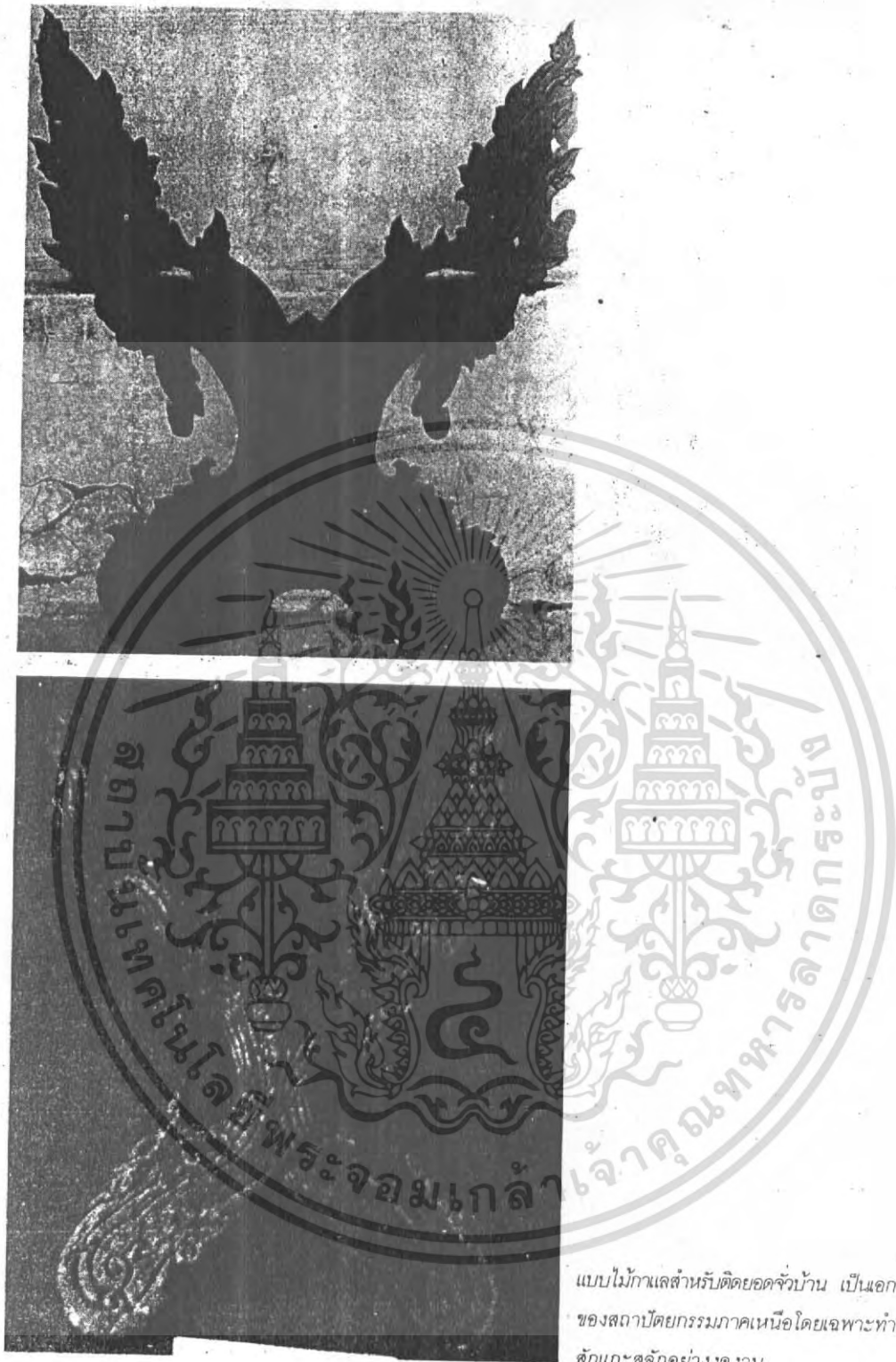
18 487

บ้านไทยเอกลักษณ์ของชาติ ๖๙

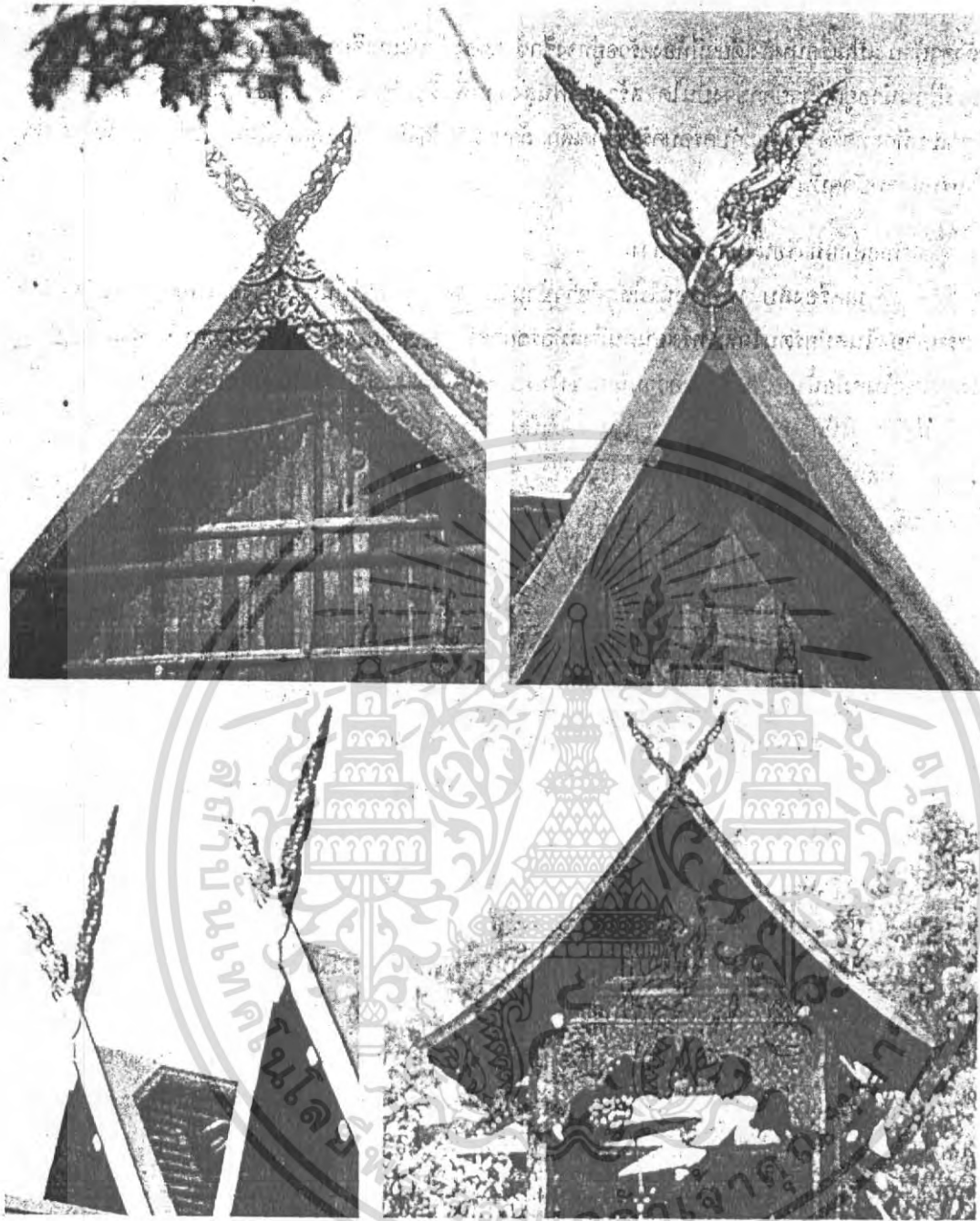
เรือนกาแล เป็นเอกลักษณ์เรือนไทยภาคเหนือทั้งดงาม และเหมาะสมกับดินฟ้าอากาศและวัฒนธรรมไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบไม้กาแลสำหรับติดยึดจั่วบ้าน เป็นเอกลักษณ์
ของสถาปัตยกรรมภาคเหนือโดยเฉพาะทำด้วยไม้
สักแกะสลักอย่างงดงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรือนไทยโบราณทางภาคเหนือ นิยมสร้างไม้กาแลไว้ส่วนบนสุดของหน้าจั่ว แต่เดิมไม้กาแลได้สร้างเป็นไม้สักแกะสลักเป็นรูปนกรวมสามตัว เป็นแนวทางยาวตามรูปไม้และต้นนิษฐานกันว่า การสร้างไม้กาแลไว้บนจั่วบ้านทุกหลังเมื่อครั้งสมัยก่อนโน้น เป็นความเชื่อทางไสยศาสตร์ของคนไทยภาคเหนือเพื่อป้องกันมิให้แล้งกามาเกาะหลังคาบ้าน ซึ่งถือว่าเป็นอัปมงคลอย่างยิ่งในการจะดำเนินชีวิตต่อไป

ปอ.ดาวเรือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับพักผ่อนหย่อนใจในยามเย็น และค่าคืนที่มีดวงจันทร์ส่องแสงนวลอยู่บนท้องฟ้า ที่เต็มไปด้วย
ดวงดาวระยิบระยับ เป็นบรรยากาศในโลกรของคนที่เมืองร้อนโดยเฉพาะ ซึ่งไม่ค่อยปรากฏบ่อยนัก
เมืองหนาว นอกจากนั้นชานเรือนยังเป็นที่ตากสิ่งของ เครื่องกินเครื่องใช้ต่างๆ และ เป็นที่ต้อนรับ
แขกในยามมีงานประเพณีของบ้านได้อย่างดีด้วย

เรือนทางภาคเหนือ แบบหนึ่งที่น่าสนใจ คือเรือนในชนบท เป็นเรือนที่สร้างด้วยเสาไม้จริง
พื้นไม้กระดาน ฝาผนังเป็นไม้ไผ่สาน โครงหลังคาทำด้วยไม้ไผ่ และมุงด้วยใบตองตึง บันไดหลบ
อยู่ในโครงหลังคาบ้าน เป็นเรือนหลังเตี้ยมีห้องครัวอยู่ทางซีกซ้ายของบ้านแถบเดียวกับบันไดห้อง
นอนอยู่ทางซีกขวาและมีร้านขายอยู่ติดชายคาข้างบันได สร้างยกพื้นสูงจากพื้นดินประมาณ 1.25
เมตร ถึง 1.50 เมตร มีรูปแบบที่กะทัดรัด เหมาะกับครอบครัวขนาดเล็ก ถ้ามานั่งสร้างโดยใช้
วัสดุสมัยใหม่จะเป็นแบบที่น่าสนใจสำหรับสังคมปัจจุบัน

เอกลักษณ์เรือนไทยภาคกลาง

เรือนเครื่องสับ หรือเรือนไม้สักที่ชาวบ้านในภาคกลางทั่วไปนิยมสร้างขึ้นเพื่ออยู่อาศัยกัน
อย่างแพร่หลาย ในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นถึงสมัยรัชกาลที่ 5 มีคุณสมบัติเหมาะสมกับดินฟ้าอากาศ
และสังคมไทยในสมัยนั้น และ สื่อความนิยมลงในระยะที่วัฒนธรรมตะวันตกแพร่เข้ามา ปัจจุบันมีผู้
ที่เห็นคุณค่าได้ฟื้นฟูให้เกิดความนิยมขึ้นมาใหม่ แต่ก็ยังเป็นเพียงส่วนน้อย อย่างไรก็ตามเรือนเครื่อง
สับแบบภาคกลางนี้ มีลักษณะทั้งงดงามเป็นเอกลักษณ์เรือนไทยภาคกลางได้แบบหนึ่งพอจะสรุปลักษณะ
พิเศษได้ดังต่อไปนี้

- สร้างด้วยไม้คุณภาพดีทั้งหลัง
- หลังคาทรงสูง ลักษณะยอดแหลมเหมือนจอมแห โดยจันทันมีลักษณะอ่อนเพื่อส่งให้ยอด หลัง
คาพนมแหลมยิ่งขึ้น
- จั่วและบันลมอ่อนช้อยสวยงามเป็นทรงสามเหลี่ยมแหลมพุ่งขึ้นไปในท้องฟ้า บลายล่างของ
บันลมมีตัวเหงา จอนรับกันเส้นรอบนอกของหน้าจั่วอย่างลงตัว
- ฝาบ้านเป็นแผง ๆ ติดกันเป็นแผ่นใหญ่ขนาดพอดีกับความยาวของช่วงเสา แต่ละช่วงทอด
เข้าออกได้ง่าย เรียกว่าฝาปะกน
- เสาทุกต้นเอนสอเข้าหาจุดศูนย์กลางของตัวบ้านเล็กน้อย
- ประตูหน้าต่างสอป้านบน และ เปิดเข้าด้านในของห้อง

เอกสารนี้เป็นการสร้างของบ้านที่ประกอบกันด้วยการเข้าเตี้ยทั้งหลัง ไม่นิยมใช้ตะปู ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒๗๖๖
บ้านไทยเอกลักษณ์ของชาติ ๗๓

เรือนทับขวัญ เป็นเรือนไทยภาคกลาง สร้างในสมัย ร.๕ ช่อมเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๖ ณ บริเวณพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพเรือนไทยโบราณ สร้างด้วยไม้ มีชานเรือนกว้างเชื่อมตัวบ้านแต่ละหลังตามแบบบรรยากาศเมืองร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- มีระเบียงและชานเชื่อมตัวบ้านแต่ละหลัง
- มักสร้างเป็นเรือนหมู่ แต่ละหลังมีประโยชน์ใช้เฉพาะอย่าง ไม่รวมกันเป็นหลังเดียวอย่างกับเรือนแบบต่างชาติ ทั้งนี้เพราะสร้างในเมืองร้อนต้องการให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก และสามารถสร้างเพิ่มขยายได้เป็นหลัง ๆ เมื่อมีสมาชิกเพิ่มมากขึ้น
- ใต้ถุนสูงไม่กั้นห้อง เมื่อน้ำท่วม จะได้ไม่เดือดร้อน
- นอกชานมีพื้นที่ 40% ของพื้นที่ทั้งหมด เชื่อมติดต่อกันทุกหลัง
- ลักษณะรูปร่างโปร่ง เบาลอย แสดงความสงบเรียบง่าย ร่มเย็น

2. ลักษณะเด่นทางคุณภาพของเรือนไทยภาคกลาง

บ้านคือที่พักอาศัยอย่างถาวร สามารถป้องกันภัยอันตรายทั้งปวงตลอดจนให้ความสุขสบายแก่ผู้อยู่อาศัยได้ บ้านที่ออกแบบไว้ดีย่อมให้ความสุข และบ้านที่ออกแบบไว้ไม่ดีย่อมสร้างความทุกข์ให้กับผู้อยู่อาศัยได้เช่นกัน บ้านในสมัยหนึ่งอาจไม่เหมาะกับคนอีกสมัยหนึ่ง และบ้านของชาติหนึ่งอาจจะไม่เหมาะกับคนอีกชาติหนึ่ง เรือนไทยอาจไม่เหมาะกับคนไทยสมัยปัจจุบัน และบ้านแบบทิวเดอร์อาจไม่เหมาะกับดินฟ้าอากาศของเมืองไทยเหมือนกัน การสร้างบ้านเป็นสิ่งที่ต้องลงทุนมาก และจะต้องคิดให้รอบคอบว่าสนองประโยชน์สมบูรณ์เพียงใด บ้านมีข้อแพ้อย่างเสียว่าที่เอาอย่างกันได้ง่าย ๆ เช่น คนไทยนิยมแพ้น้ำเสียน้ำของฝรั่งเศส ญี่ปุ่น พักหนึ่งเบื่อแล้วก็เลิกใช้แต่แพ้น้ำที่กลิ้งนิยมบ้านแบบเมืองหนาวมาปลูกสร้างในเมืองร้อนของคนไทยปัจจุบันนี้ไม่แน่ว่าเหมาะสมอย่างไร ถ้าเบื่อแล้วจะทำอย่างไร หรือมีปัญหาตามมา จะแก้ปัญหาวินิจฉัยได้ แต่สิ่งที่เป็นหลักสำคัญที่จะต้องคำนึงในการออกแบบบ้านอย่างหนึ่งคือดินฟ้าอากาศของท้องถิ่นนั้น ๆ บ้านเมืองหนาวย่อมเหมาะกับอากาศหนาว เรือนไทยย่อมเหมาะกับอากาศร้อน ดังนั้นจึงน่าศึกษาว่าเรือนไทยมีดีอย่างไรบ้าง ดังนี้

2.1 ป้องกันความร้อนจากแสงแดดจัด

ในเมืองไทยอุณหภูมิในที่ร่มฤดูร้อนสูงถึง 38-40 องศาเซลเซียส ส่วนอุณหภูมิกลางวันแดดนั้นยิ่งมีมากกว่า ความร้อนของแดดสามารถทำให้พลาสติกเป็นปลาแห้ง น้ำเค็มระเหยไปจนเหลือเม็ดเกลือได้ หลังคาเรือนไทยออกแบบไว้สำหรับป้องกันความร้อนจากแสงแดดได้อย่างแท้จริงโดยทำหลังคาทรงสูง เพื่อพาร่มกับแสงอาทิตย์เพียงเฉียง ๆ แสงอาทิตย์จะไม่พาร่มมากกับแผ่นหลังคาในตอนเที่ยงวันอันเป็นตอนที่ความร้อนของแสงแดดร้อนมากที่สุดทำให้หลังคาบ้านโดนแดดไม่เต็มที่นั่นเอง การวางตัวเรือนของคนไทยนั้นนิยมหันจั่วบ้านหรือหน้าหมักส่องไปตามแนวทิศตะวันออก-ตะวันตก-ตะวันออกนี้ ไม่ว่าจะเป็นบ้านเรือนของใครก็ตามก็หันหน้าไปทางทิศตะวันออก-ตะวันตก-ตะวันออกนี้ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกยิ่งทำให้แผ่นหลังคาบ้านไม่โดนแดดเต็มที่เลยไม่ว่าตอนเช้า สาย บ่าย และ เย็น ประกอบกับวัสดุที่ใช้มุงหลังคาเป็นจาก แผก แผ่นไม้ ซึ่งเป็นฉนวนความร้อนยิ่งทำให้การป้องกันความร้อนจากแสงแดดได้ผลดีมาก เกือบ 100% ส่วนหลังคาที่มุงด้วยกระเบื้อง และสังกะสีป้องกันความร้อนได้ยากกว่าจะเห็นได้ว่าการออกแบบหลังคาบ้านให้เป็นทรงสูงนั้นป้องกันความร้อนได้ดีกว่าหลังคาแบนอย่างแน่นอน จากการทดลองเพื่อหาอุณหภูมิของบ้านภายใต้หลังคาทรงสูงกับ หลังคาทรงแบนพบว่าหลังคาแบนจะมีอุณหภูมิเพิ่มขึ้นจากอุณหภูมิเพิ่มขึ้นจากอุณหภูมิในที่ร่มปกติ 1-2 องศาเซลเซียสแต่อุณหภูมิของบ้านภายใต้หลังคาทรงสูง จะเพิ่มขึ้นจากอุณหภูมิในที่ร่มปกติเพียง 0.5-1 องศา เท่านั้น¹

อากาศร้อนภายในหลังคาทรงสูงจะเบาตัวลอยอยู่ภายในปริมาตรของหลังคาและถ่ายเทความร้อนลงมาสู่ห้อง ได้ช้ากว่าหลังคาแบนเพราะมีระยะสูง และหากได้รับลมเย็นจากหน้าต่างอากาศเย็น ซึ่งหนักกว่าจะพาให้อากาศร้อนที่ลอยตัวอยู่ตอนบนถ่ายเทความร้อนลงมาในห้องได้ช้า และช้า จึงทำให้ผู้อยู่อาศัยในบ้านหลังคาทรงสูงอยู่อย่างสบาย เรือนไทยหลังคาทรงสูงนี้ไม่นิยมทำผ้าเพดาน เพราะไม่มีความจำเป็นต้องทำนั้น เป็นการง้อवादฝีมือช่างไม้เครื่องบนและการมุงหลังคาอีกด้วย

2.2 ป้องกันแดดส่องและฝนลาด

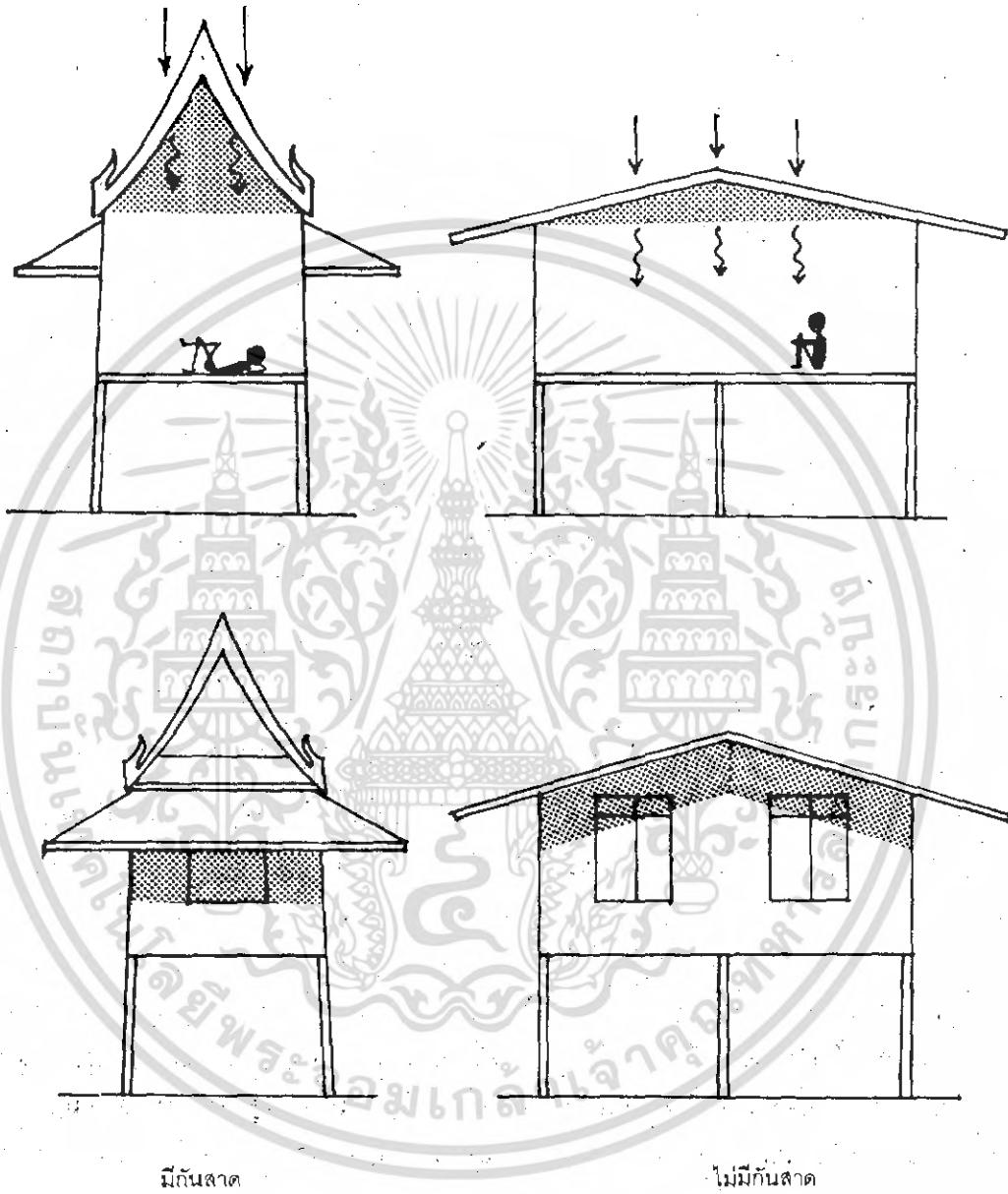
โขરાหรือชายคาและกันสาด ยื่นยาวแผ่คลุมตัวบ้านทุกด้านเป็นการป้องกันแสงแดดคล้าในตอนบ่ายและในยามที่ดวงตะวันอ้อมข้าวในฤดูหนาวหรือแม้แต่แสงแดดในตอนสายด้วย การมีชายคา ยาวนับว่าเป็นเอกลักษณ์ของบ้านเมืองร้อนที่มีความเหมาะสม มีลักษณะ เช่นเดียวกับต้นไม้ที่แผ่กิ่งใบปกคลุมโคนต้นไม้ให้ร่มเย็น ดังนั้น การสร้างบ้านตามแบบเมืองหนาวในเมืองไทยจึงไม่เกิดความเหมาะสม เพราะบ้านเมืองหนาวมักจะมีชายคาสั้น ไม่คำนึงถึงการป้องกันความร้อนแต่มุ่งที่จะป้องกันความหนาว และต้องการความอบอุ่น และแสงสว่างจากแสงแดดมากกว่า จึงทำหน้าต่างเป็นกระจกใสผืน หน้าต่าง มากกว่าหลังคา

¹ นกุล ชมกุนิข, บ้านไทยคือเอกลักษณ์ของชาติ (พระนคร : กรุงเทพมหานครพิมพ์

างไว้ตลอด ทั้งนี้เพื่อช่วยให้อากาศได้ถ่ายเทได้สะดวก เพื่อความเย็นตามธรรมชาติ
ยการทำให้มีลมพัดผ่าน เช่น ใช้พัดลมเป่าหรือเปิดหน้าต่างประตูให้ลมพัดถ่ายเทซึ่งเป็
าโดยธรรมชาติที่เหมาะสม การติดตั้งเครื่องปรับอากาศแก้ปัญหาเรื่องความร้อนได้จริ
งมากมิใช่วิธีแก้ปัญหาของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ แต่ก็มีคนไทยเป็นจำนวนมาก
วามร้อนด้วยวิธีใช้เงินมากดังกล่าว

ป้องกันความร้อนจากแสงแดด

หลังคาทรงสูงมีพื้นที่ว่างมาก ย่อมป้องกันความร้อนจากแสงแดดได้ดีกว่าหลังคาแบน

บ้านที่มีกันสาดรอบบ้านย่อมเกิดร่มเงาแดด และฝนไม่สามารถสาดเข้าภายในบ้านได้

ผาเรือนเป็นสิ่งที่ชาวฝีมือของช่างอย่างหนึ่ง นอกจากนั้นยังเป็นเครื่องอวดฐานะกันอีกด้วยผาเรือนมีหลายแบบ ดังนี้

1. ผาปะกน
2. ผาปะกนกระดานเจียด
3. ผาสกหัก
4. ผาสายบัว
5. ผาสัทรวด
6. ผากระแซงอ่อน
7. ผาขัดตะ

ผาผนังด้านหน้าบ้านที่ติดกับกระเบื้อง จะกันไว้เพียง 2 ช่วงเสา หรือตลอดสามช่วงเสา มีประตู 1 บาน ผากระเบื้องต่อบนสุดของบ้านข้างหลังลงเป็นลวดลายโบราณติดต่อกันตลอดแนวผา เรียกว่า "ลายเครือวัลย์" บางบ้านผากระเบื้อง เป็นบานพับติดต่อกันแต่ละแผ่นสามารถเปิดให้โล่งได้หมดตลอดห้องก็มีเรียกว่า "ผาเพี้ยน" ผาเรือนส่วนใหญ่จะทาสีด้วยแผ่นไม้สี นอกจากผากระแซงอ่อนและผาสัทรวด และผาขัดตะ เท่านั้นที่ทาสีด้วยจากและ ไม้ไผ่ ผาเรือนไทยนับว่าเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของสถาปัตยกรรมไทย เพราะมีรูปแบบและลักษณะที่เป็นของไทยโดยแท้ไม่เหมือนชาติใด

ปัจจุบันไม่มีราคาแพง หายาก หากใช้วัสดุอื่นแทน ก็ย่อมจะหาได้ เช่น ก่ออิฐถือปูน แล้วตกแต่งผิวให้มีลวดลายคล้ายผาปะกนหรือผาสายบัวที่ทำด้วยไม้ ำให้แผ่นกระเบื้อง กระดาษอย่างหนา แผ่นยิปซัมบอร์ด สตาไมต์บอร์ด ในอนาคตจะต้องมีบริษัทผู้ผลิตผาผนังบ้านจำหน่ายอย่างแน่นอน ถ้าบริษัทเหล่านี้ได้ศึกษาผาผนังบ้านแบบไทย แล้วนำไปประยุกต์ให้เหมาะกับวัสดุและระบบการผลิตด้วยเครื่องจักร ก็จะเป็นสินค้าที่มีความนิยมไม่น้อยทีเดียว

3.4 ใต้ถุนเรือนไทย

เรือนไทยโดยทั่วไปจะปล่อยใต้ถุนให้โล่งไม่กั้นฝาและไม่ใช้สำหรับหลบนอน หรืออยู่อาศัย ทั้งนี้ เพราะคนไทยโบราณ "ถือหัว" ไม่อยากให้อายุยืนเหนือหัว หรือเดินลอดใต้เท้าใครประการหนึ่งและ เพื่อให้อากาศถ่ายเทจากเท้าท่วมในหน้าไม้ อีกประการหนึ่ง เหตุผลประการหลังนี้ดูจะมีน้ำหนักมากกว่าเนื่องจากในภาคกลางของประเทศไทยนั้น ประกอบด้วยที่ลุ่มต่ำ มีน้ำหลากมาท่วม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แทบทุกปี อย่างไรก็ตาม ได้ดูบ้านที่ถูกใช้ให้เป็นประโยชน์อยู่ในหน้าแล้ง กล่าวคือได้ดูบ้านเป็น
ที่เก็บเครื่องมือการเกษตร ตั้งเครื่องทอผ้า และใช้เป็นที่สำหรับสีขาวดำขาว จักสาน และกิจการอื่น ๆ
อีกจำเพาะ เกี่ยวกับการไม่นิยมอาศัยอยู่ได้ดูบ้านนี้ เท่าที่ได้สำรวจเรือนไทยมาหลายจังหวัด พบว่า
เรือนไทยในสมัยโบราณจะไม่นิยมสร้างห้องได้ดูสำหรับอยู่อาศัยเลย แต่เรือนไทยที่สร้างขึ้นโดยการ
นำเรือนไทยเก่ามาสร้างใหม่ ส่วนใหญ่จะสร้างห้องได้ดูบ้านเพิ่มขึ้นเพื่อให้อยู่อาศัย เช่น เป็นห้อง
รับแขก ครัว และห้องน้ำ ซึ่งเขาแน่ใจแล้วว่าไม่มีน้ำท่วมติดต่อกันมาเป็นระยะ เวลานานเหตุที่น้ำท่วม
ท่วมอาจจะเนื่องมาจากการสร้างเขื่อนกั้นน้ำมากขึ้นทางเหนือภาคกลางขึ้นไปนั่นเอง ถึงกระนั้นก็
ไม่ควรจะไว้วางใจเรื่องน้ำท่วมให้มากนัก การสร้างบ้านควรจะต้องสร้างบ้านให้มีได้ดู ไม่ควรสร้าง
บ้านชั้นเดียวโดยไม่มีารยกพื้น ถึงแม้ไม่มีได้ดูก็ตาม ควรที่จะยกพื้นให้สูงจากพื้นดินไม่ต่ำกว่า
0.50-1.00 เมตร มีผู้เข้าใจผิดกันมากในเรื่องนี้ เช่น หมู่บ้านจัดสรรที่ดี ทาวน์เฮาส์ที่ดี มักจะสร้าง
เป็นชั้นเดียว เพราะเห็นว่าราคาถูกขายง่าย เพียงแต่ถมดินเพิ่พื้นที่กันห้องเลยแบบเดียวกับการ
ทำแล้วไม่กี่เมื่อ พ.ศ. 2525-2526 กรุงเทพฯ มีน้ำท่วมสูงสุดถึง 1.20 เมตร ตลอดระยะเวลา
2-3 เดือน บ้านจัดสรรและทาวน์เฮาส์เหล่านี้ถูกทั้งร้าง เหมือนแล้วไม่กี่จริงๆ จะเห็นได้ว่าการ
ไม่รู้ดินฟ้าอากาศของท้องถิ่นทำให้เกิดความเดือดร้อนได้

เรือนไทยมีได้ดูบ้านนั้นเป็นความประสงค์ของบรรพบุรุษไทย ที่ต้องการให้เกิดความรู้สึก
สูงส่งแก่ผู้อยู่อาศัย ไม่อยู่ในระดับเดียวกับสัตว์ทั้งหลาย ซึ่งจะมาหาอันตรายได้ง่าย นอกจากนี้ยัง
พ้องกับอาคารทางพุทธศาสนา ซึ่งมีลักษณะ เบาลอย ตามคติความเชื่อในพุทธปรัชญาที่เกี่ยวกับสมาธิ
(ความสงบนิ่ง) ความเบาและการลอยตัว ซึ่งรูปลักษณะ เช่นนี้ถ้าจะเป็นการแปลปริศนาธรรม

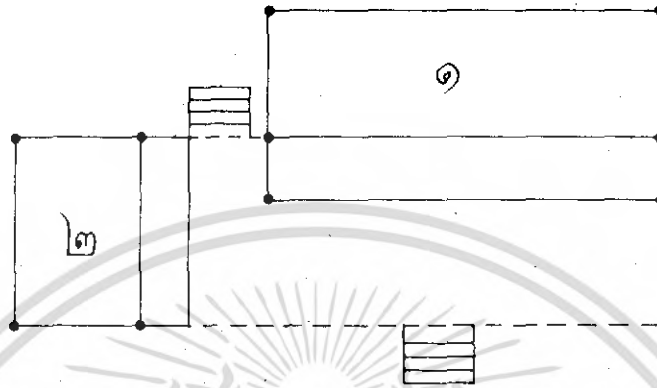
ราชิตี กัลยาณมิตร, ลัทธิขงจื๊อ, ธนาคกรกรุงเทพมหานคร, บทที่ 1

ออกมาเป็นรูปแบบทางกายภาพที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะของพระพุทธเจ้าที่สำคัญ อันว่าด้วยลักษณะของ
ธรรมชาติของความหลุดพ้นทุกข์และการหาทางหลุดพ้นจากสังสารวัฏ หรืออีกนัยหนึ่งอาจกล่าวได้ว่า
"ความสงบนิ่ง" แสดงออกถึงการหาจิตใจให้มีสมาธิ เมื่อจิตมีสมาธิได้ก็มีสติระลึกได้ตลอดเวลา จะเกิด
มีลักษณะจิตใจที่ว่างจากกิเลสเกิดเป็น "ความเบา" ตามธรรมชาติของความเบาก็จะเกิด
"การลอยตัว" ขึ้นสู่เบื้องสูงซึ่งเปรียบได้กับความหนาและหนักของกิเลสในใจคน หากได้มีสมาธิจนทำให้
จิตว่างจากกิเลสได้แล้ว ความทุกข์ก็จะพ้นไป² ศาสตราจารย์ราชิตี กัลยาณมิตร ได้อธิบายให้เห็น
ว่าการกำหนดพุทธปรัชญาดังกล่าวทางกายภาพในรูปลักษณะของสถาปัตยกรรมทางพุทธศาสนา คงจะเป็น

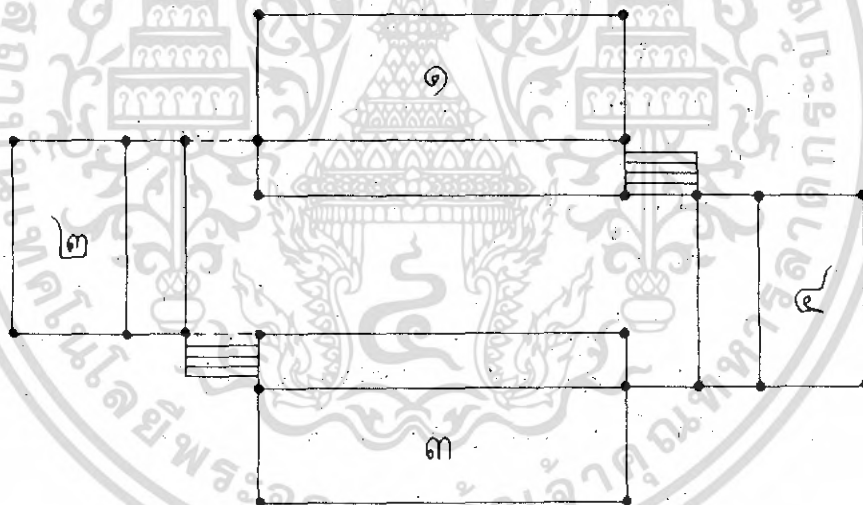
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓.๕ การจัดหมู่เรือน

เรือนไทยชนบท ๑ ครอบครัว จะประกอบด้วยเรือนนอน ๑ หลังและเรือนครัว ๑ หลัง เรือนนอนเป็นเรือนประธาน วางตัวเรือนโดยหันด้านสกัดหรือทางจั่วไปตามทางทิศตะวันออกและตะวันตก เรือนครัวจะสร้างขึ้นอีกหลังหนึ่งขวางกับเรือนนอนด้านหัวสกัดทางทิศตะวันตก โดยมีชานเล่นถึงกัน

เมื่อมีสมาชิกเพิ่มขึ้น เช่น มีบุตรแต่งงานแล้วแยกบ้านออกไปมักจะสร้างเพิ่มขึ้นอีก ๑ หลัง ในบริเวณใกล้เคียงกัน และมักจะต่อชานให้เล่นถึงกัน

สำหรับเรือนหมู่ของเศรษฐีมักจะทำให้มีหลายหลัง เช่น เรือนนอนสองหลัง เรือนโถง ๑ หลัง เรือนครัว ๑ หลัง นอกจากนั้นอาจจะมีเรือนสำหรับเก็บของ ตลอดจนห้องนั่งนอนๆ ฯลฯ โดยมีชานเรือนเป็นตัวเชื่อมให้ติดต่อกันทุกหลัง เรือนแต่ละหลังจะหันหน้าเข้าหากัน ตรงกลางเป็นชานโล่ง ถ้าเป็นกุฏิพระจะทำ

วิธีการชักจูง ความศรัทธาในหลักธรรมของพระพุทธองค์แก่บุคคลธรรมดาที่ยังอยู่ในโลกวิสัยได้ ซึ่งเป็นความสามารถของช่างไทยในอดีต ที่กำหนดรูปแบบขึ้นมาจากน เป็นเอกลักษณ์ที่ยอมรับกันมานานตราบเท่าทุกวันนี้

ดังนั้น การสร้างบ้านเรือนให้มีได้ดั่ง จะกินห้องหรือบ่อน้ำให้เล็งก็ตาม คงมีความเหมาะสมกับเมืองไทยในปัจจุบัน เพราะมีทางหนีไฟได้ดีกว่าบ้านชั้นเดียวที่อยู่ติดกับพื้นดิน และผู้ใดจะยังถือหัวอยู่ก็มีสิทธิ์ที่จะทำตามโบราณได้ตามอัธยาศัย แต่ถ้าวบ้านแบบมีได้ดั่งนี้ นี่เป็นเอกลักษณ์ของ เรือนไทยภาคกลางอย่างหนึ่งได้

2. ทองใหญ่ ทองใหญ่ ม.ร.ว., เอกลักษณ์สถาปัตยกรรมในประเทศไทย

(คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2527) หน้า 94

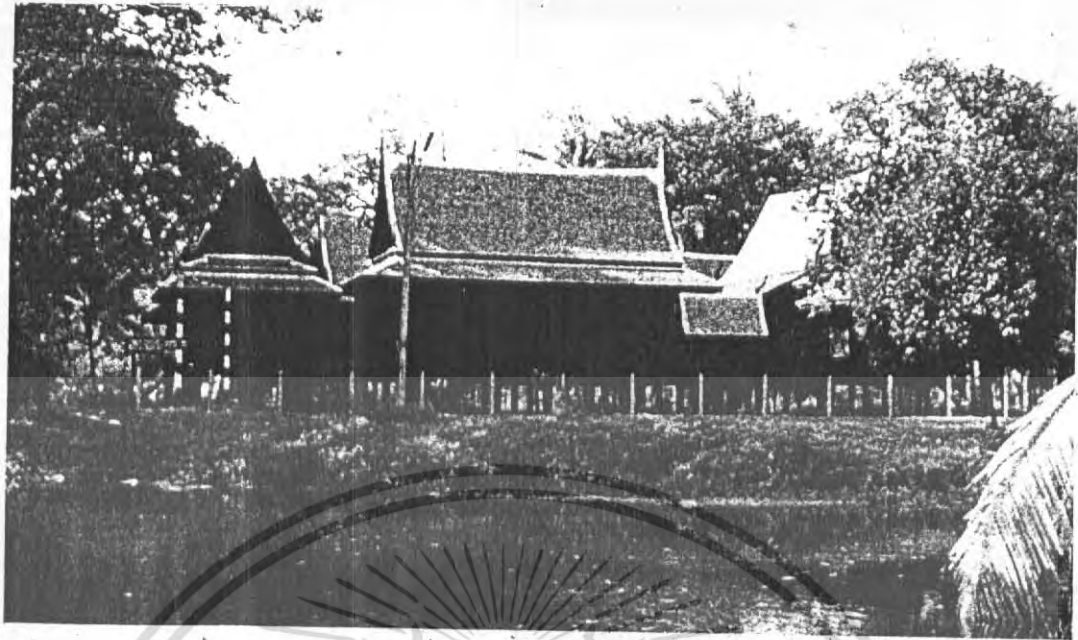
3.5 การจัดหมู่เรือน

เรือนไทยชนบท 1 ครอบครัว จะประกอบด้วยเรือนนอน 1 หลังและเรือนครัว 1 หลัง เรือนนอนเป็นเรือนประธาน วางตัวเรือนโดยหันด้านสกัดหรือทางจั่วไปตามทางทิศตะวันตกและตะวันออก เรือนครัวจะสร้างขึ้นอีกหลังหนึ่งขวางกับเรือนนอนด้านหัวสกัดทางทิศตะวันตก โดยมีชานแล่นถึงกัน

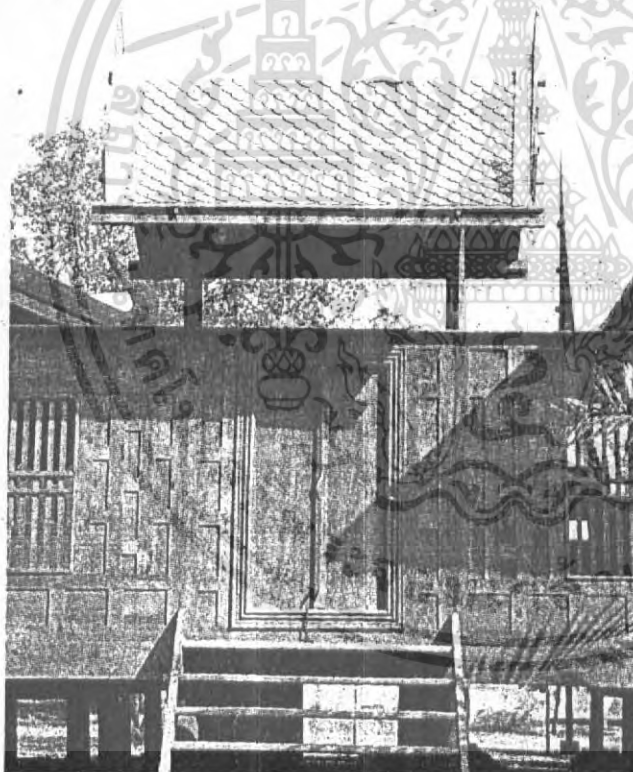
สำหรับเรือนหมู่ของเศรษฐีมักจะสร้างให้มีหลายหลัง เช่น เรือนนอนสองหลัง เรือนโถง 1 หลัง เรือนครัว 1 หลัง แยกจากนั้นก็อาจจะมีเรือนสำหรับเก็บของตลอดจนห้องนอนนอก ฯลฯ โดยมีชานเรือนเป็นตัวเชื่อมให้ติดต่อกันทุกหลัง เรือนแต่ละหลังจะหันหน้าเข้าหากัน ตรงกลางเป็นชานโล่ง ถ้าเป็นหมู่พระจะทาสีผนังไว้กลางชาน ถ้าเป็นบ้านคนที่มีเงินจะสร้างเป็นห้องนั่งกลางนอกชาน หรือปลูกต้นไม้ ให้ทะลุขึ้นมาตรงกลางชานก็มี

เป็นที่น่าสังเกตว่าการหันหน้าเรือนเข้าหากัน ตรงกลางนอกชานที่โล่ง ลักษณะเช่นนี้ในต่างประเทศเรียกว่า "Court" เช่นบ้านของสเปน ก็มี Court ตรงกลางสำหรับจัดสวนและปลูกต้นไม้ การมี Court นี้ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่น สำหรับการวางตัวเรือนแต่ละหลังให้ห่างกันพอสมควรนี้ มีผลดีตรงที่อากาศ หรือลมที่พัดมาถ่ายเทความร้อนอบอ้าวได้ดี กลางวันแดดร้อนจัด ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรือนท้าวขวัญ พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม

"ถ้าเราได้มีโอกาสเดินผ่านเรือนไทยเดิม ความรู้สึกครั้งแรกจะบอกเราทันทีว่าเป็นเรือนที่มีความสมบูรณ์เย็น สิ่งที่เราสังเกตเห็นออกมาในลักษณะนามธรรม คือความเงียบเป็นความเงียบที่เกิดจากรูปลักษณะด้วยเส้นแนวนานกับพื้นดิน และขนานซึ่งกันและกัน รวมทั้งสีส้มของไม้สัก จากหรือกระเบื้องดินเผา ทำให้ผู้พบหรือผู้อยู่อาศัยเข้าใจถึงความเงียบสงบได้ทันทีโดยไม่ต้องมีผู้หนึ่งผู้ใดมาอธิบาย"

*อุทัย ใจจงรัก, เรือนไทยเดิม, สมาคมสถาปนิกสยาม, หน้า ๒๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พอดักบ้ายมีลมพัดมาลึกลับเดียวอากาศภายในบ้านก็เย็นเป็นปกติ ลักษณะ เช่นนี้ เป็นความสมดุลตามธรรมชาติ ต้องยกย่องช่างไทยอีกเช่นเคยที่เข้าใจเรื่องธรรมชาติของ เมืองไทยดีและออกแบบบ้านให้สัมพันธ์กับธรรมชาติ ผิดกับเรือนของ เมืองหนาวซึ่งมักจะสร้างบ้านหลังหนึ่งให้มีหลายห้องติดกัน และถ้ามีหลังคาหลายหลังก็มักจะรวมให้หลังคาติดกันก็จะ ได้เกิดความร้อนขึ้น ประหยัดพลังงานทำความร้อน และ ป้องกันอากาศหนาวได้ดี ไม่ต้องการให้ลมพัดมาถ่ายเทอากาศเหมือนอย่างบ้านเรา ดังนั้น ผู้ใดก็ตามที่นิยมบ้านแบบตะวันตก จงสังเกตุปัญหาเรื่องที่ถูกกล่าวมานี้ให้ดี อย่าให้ต้อง เสียเงินติดตั้งเครื่องปรับอากาศโดยไม่จำเป็น การวางตัวเรือนให้กระจายเป็นกลุ่มเดียวกันที่ถูกกล่าวมานี้ นับว่าเป็นเอกลักษณ์ของ เรือนไทยได้อย่างหนึ่ง

3.6 สุนทรียภาพทางความงามของ เรือนไทย

เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปทั้งชาวไทย และ ชาวต่างชาติแล้วว่าอาคารแบบไทยในพระบรมมหาราชวัง นั้นมีความสวยงามเพียงใดความสง่าความสง่าประณีตและความหรูหราอยู่เปรียบพร้อมในสถาปัตยกรรมไทยปรากฏให้เห็นถึงความเป็นอัจฉริยะของช่างไทยอย่างชนิดที่ไม่มีผู้ใดปฏิเสธได้

เรือนไทยเป็นสถาปัตยกรรมที่สร้างขึ้นสำหรับสามัญชนธรรมดา ลักษณะ โครงสร้างของ เรือนไทย เป็นแบบเดียวกันกับสถาปัตยกรรมของ วัดและวัง จะต่างกันก็ที่เครื่องตกแต่งและวัสดุเท่านั้น เรือนไทย สร้างด้วยไม้จึงมีความสวยงามแบบไม้จริงให้เห็นคุณสมบัติของ ไม้อย่างแท้จริง เช่นการต่อเชื่อม (Joint) ด้วยการทาสลักและ เคียวทั้งหลังตากจนแห้งสนิทให้อ่อน แกะสลัก ฉลุ และ กลึงที่หย่องได้หน้าต่าง ออกเลา และ ลายเครือวัลย์ที่ผนังระเบียบ ผ่าปะกน (ปะกน หรือ ปากกน)¹ ทุกแบบล้วนแต่ ประกอบกันขึ้นด้วยการเข้าปากไม้ตลอดทั้งแผงสามารถถอดออกเป็นชิ้น ๆ เวลาเรือฯ ได้โดยไม่เสียหาย แต่ต้องมีวิธีถอดเพราะ ช่างไทยจะทาสลักกน หรือ ปากกนเอาไว้เทคนิคและวิธีการดังกล่าวมานี้ไม่สามารถทำได้กับวัสดุที่เป็นปูนเพราะ เรือนไทยเป็นประดิษฐกรรมที่เหมาะสมกับวัสดุที่ทำด้วยไม้โดยเฉพาะ การที่ช่างไทยเลือกใช้ไม้สักมาทำฝาเพราะ เมืองไทยอุดมสมบูรณ์ไปด้วยไม้สักไม้สักมีคุณภาพที่เหมาะสม คือเนื้อไม้มีลาย (Texture) สวยงามตามธรรมชาติง่ายต่อการจัดทาสีและมีคุณสมบัติพิเศษกว่าไม้อื่น คือปลวกและแมลงไม่กัดกิน

1จุลทัศน์ พยาฆรานนท์, พ.ศ. เรือนไทยภาคกลาง (โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์ กทม.), หน้า 47

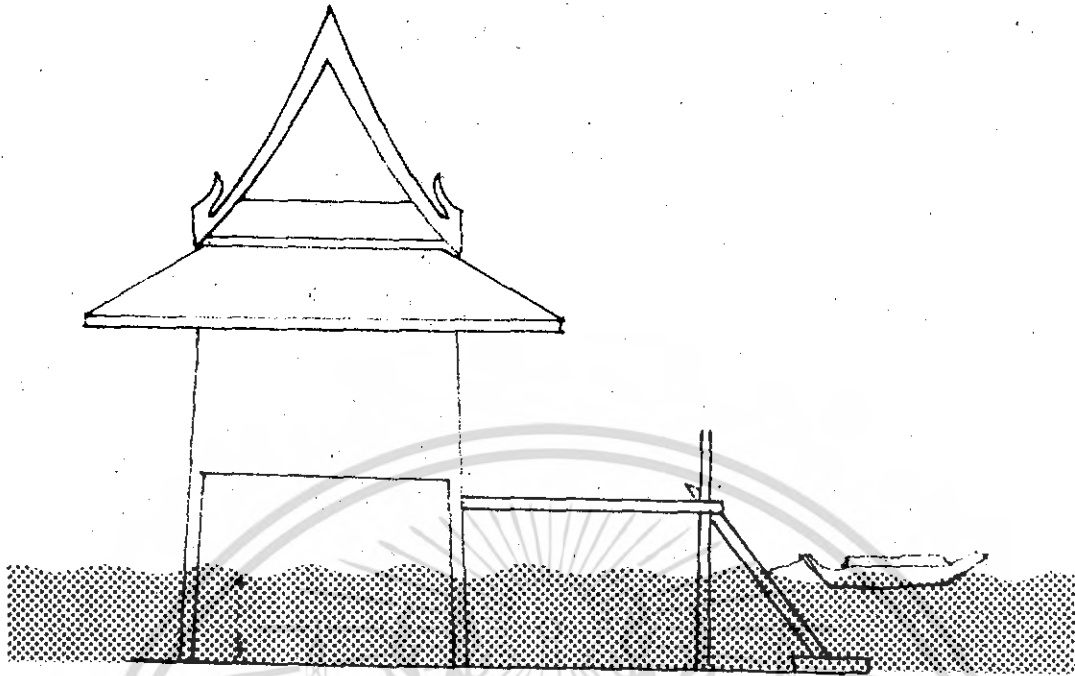
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุคลิกอันสำคัญของเรือนไทยคือความอ่อนหวาน ซึ่งเกิดจากเส้น (Line) ซึ่งประกอบเป็นรูปร่างของเรือนไทย เช่น เส้นที่อ่อนหวานอย่างมีจังหวะของบันลม ทรงหลังคาเข้ากับเสาที่เอนเข้าหาตัวเรือนเล็กน้อยอย่างนุ่มนวล ประกอบกับไม้ตุงนั้งประทักษิณให้เกิดความรู้สึกเบาลอย เกิดจุดเด่นชัด ที่ว่างใต้ถุนเรือน (Space) ช่วยส่งเสริมให้การจัดองค์ประกอบ composition) เรือนไทยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ศิลปะไทยแขนงต่างๆ ล้วนแต่มีลักษณะที่อ่อนหวานทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็น ราวไทย ลายแกะสลักไม้ ลายปูนปั้นตามหน้าบัน ไม้ประดับ ลายไทย และงานจิตรกรรมไทย ล้วนประกอบไปด้วยเส้นโค้งที่อ่อนหวาน อันสอดคล้องกับบุคลิกอันนุ่มนวลของคนไทย ดังนั้น เรือนไทยจึงเป็นศิลปะที่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกนิสัยใจคอของคนไทยโดยแท้มีความเหมาะสมกับวิถีชีวิตของคนไทยในสมัยก่อนอย่างแท้จริง

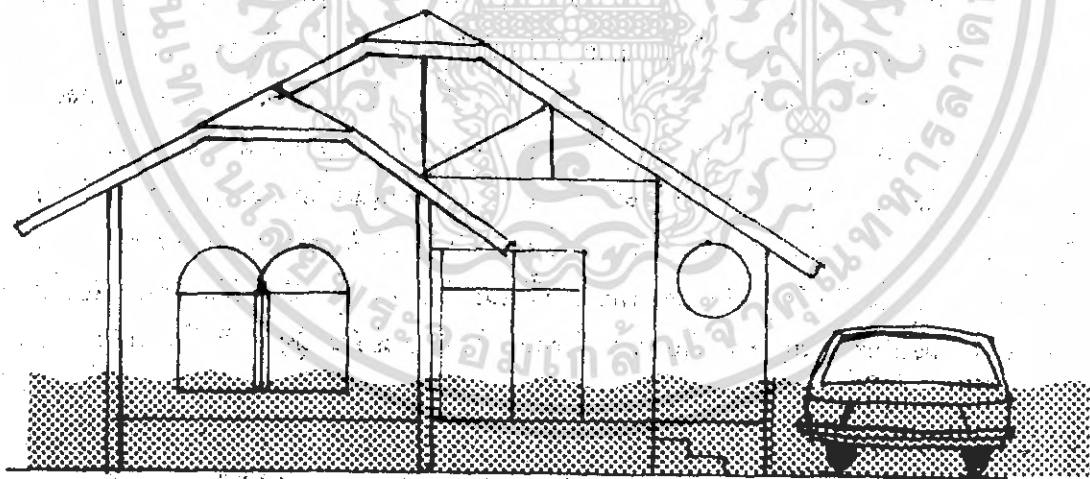
ปัจจุบันวิถีชีวิตของคนไทยเปลี่ยนไปจากเดิมคนส่วนมากคิดว่า เรือนไทยนั้นไม่เหมาะกับชีวิตไทยปัจจุบันแล้วจึงหันไปนิยมบ้านแบบอื่น ๆ แต่ถ้ามองกันให้ลึก ๆ และจะพบว่าบุคลิกและนิสัยคนไทยมันได้เปลี่ยนไปเท่าไร ยังคงชอบทำอะไร ๆ ตามสบายมีความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ ยังชอบอาหารไทยที่มีกลิ่นและรสเผ็ดร้อนอยู่ที่จะ เปลี่ยนไปก็เพียงแต่หน้าตาที่การงานเท่านั้นชีวิตจริง ๆ ของคนไทยนั้นอยู่ที่บ้านในความเห็นของผู้เขียนอยากจะสนับสนุนให้ผู้ที่มีความพอที่จะสร้างบ้านให้มีบรรยากาศแบบไทยๆ ได้ควรจจะรื้อสร้างอย่างน้อยก็เพื่อคุยกับคนต่างชาติได้ว่าเราคือใคร ที่มีอะไรๆ แตกต่างกว่าท่าน "คนที่นี่ปัจจุบันเมื่อออกจากบ้านไปทำงานก็ทำตัวตามระบบสังคมสมัยใหม่แต่เมื่อกลับมาบ้านในตอนเย็นคนที่นี่ก็ยังแต่งกายแบบที่ปู่ย่าตายายเขาและอาหารที่ปู่ย่าตายายเหมือนเดิม" 1

วิบูลย์ สีสวรรณ, นิตยสารคดแดง (ฉบับที่ 78 ปี 2527), หน้า 92-94

เมื่อมีสมาชิกเพิ่มขึ้น เช่น มีบุตรแต่งงานแล้วแยกบ้านออกไปมักจะสร้างเพิ่มขึ้นอีก 1 หลังในบริเวณใกล้เคียงกัน และมักจะต่อชานให้เล่นถึงกัน

เรือนไทยได้ดูสูง จึงไม่เป็นปัญหาเมื่อน้ำท่วม

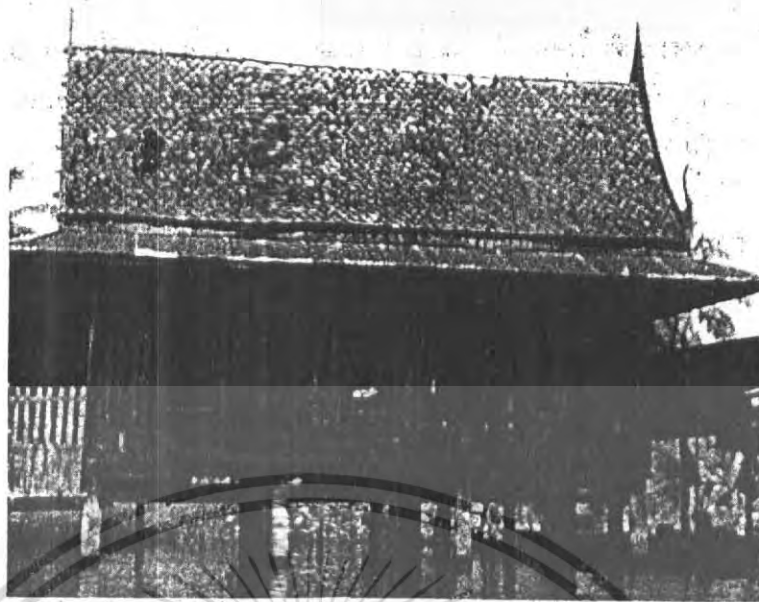

เรือนแบบตะวันตกชั้นเดียวย่อมเป็นปัญหามากเมื่อน้ำท่วม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๔๔8 29 88

บ้านไทยเอกลักษณ์ของชาติ ๔๕

เรือนไทย

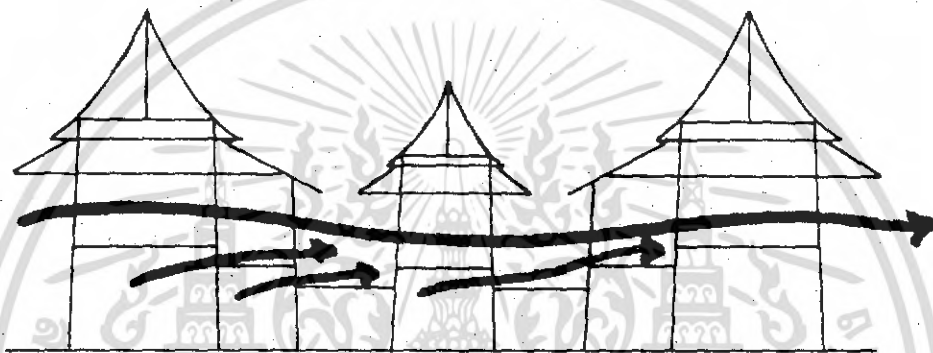
เรือนไทยเป็นสถาปัตยกรรมสะท้อนน้ำ สะท้อนบก
อย่างแท้จริง ในฤดูน้ำ น้ำท่วมใต้ถุน เขาเรือเข้า
มาจอดได้บ้านได้ ในฤดูแล้ง ใต้ถุนแห้ง ใช้เป็น
ที่สำหรับประกอบกิจกรรมต่าง ๆ สารพัดประโยชน์
เหมือนกับรูปเรือนไม้ในภาพหลักที่พิพิธภัณฑ์ รูปนี้
ถ่ายที่ริมคลองบางกอกน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยธรรมชาติแล้วความร้อนจะลอยตัวขึ้นสูง เพราะเหตุนี้อากาศร้อนเหล่านั้นจะระบายออกทางช่องว่างของใบจากหรือกระเบื้องดินเผาแผ่นเล็ก ๆ ได้ง่าย อากาศที่เย็นกว่าของส่วนที่เป็นห้องจะเคลื่อนตัวขึ้นมาแทนที่พร้อม ๆ กับดูดเอาอากาศเย็นในส่วนของใต้ถุนเรือนขึ้นมาทดแทน ช่องว่างของแผ่นกระดานปูพื้นในเวลากลางวันที่มีความร้อนมาก ๆ การถ่ายเทอากาศแบบลูกโซ่ทำนองนี้จึงมีอยู่ตลอดเวลา นี่จึงเป็นวิธีถ่ายเทอากาศตามแนวตั้งของเรือนแบบไทย

ส่วนการถ่ายเทอากาศในแนวนานกับตัวเรือนนั้น เกิดจากการจัดระดับพื้นของเรือนให้ต่างระดับกันหลายระดับ เช่น ยกพื้นชานนอกชายคาเป็นระดับที่ต่ำที่สุด พื้นระเบียงและพื้นห้องยกให้มีระดับสูงขึ้นเป็นลำดับกัน พื้นห้องในตัวเรือนอยู่ในระดับสูงสุด ความสูงของพื้นแต่ละระดับห่างกันพอดีกับการนั่งห้อยเท้า ช่องว่าง

การออกแบบบ้านของคนไทยที่คำนึงถึงการถ่ายเทของอากาศสำหรับเมืองร้อน

การปลูกต้นไม้กลางชานเรือน เป็นการแก้ปัญหาเรื่องความร้อนจากแสงแดดวิธีหนึ่ง โดยใช้ธรรมชาติแก้ปัญหาธรรมชาติ ประหยัดกว่าการใช้เทคโนโลยีแก้ปัญหาธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้ง ๆ ที่ภาวะทางเศรษฐกิจจะไม่แน่นอนก็ตาม จึงเป็นเรื่องที่น่าเสียดาย ทั้งนี้ทั้งนั้นคงเนื่องมาจากการออกแบบบ้านที่ไม่ถูกต้องตามลักษณะดินฟ้าอากาศเป็นสำคัญนั่นเอง

2.3 ป้องกันน้ำท่วม และสัตว์ร้าย

เรือนไทยมีใต้ถุนสูง 2.00-2.50 เมตร โบริ่ง ไม่กันเป็นห้อง เพราะคนไทยทราบดีว่าในภาคกลางที่ลุ่ม และมีน้ำหลากมาท่วมอยู่ทุกปี ที่ต่ำมาก ๆ เช่น ริมแม่น้ำลมูลอง น้ำจะท่วมอยู่เป็นเวลา 2-3 เดือนชาวบ้านจะใช้เรือเป็นพาหนะในหน้าน้ำ อยู่อาศัยบนเรือนตามปกติในที่ดอนขึ้นไปถึงแม้ว่าน้ำจะไม่ท่วมยังได้ถุนสูงใช้เป็นที่พักผ่อนมีมือพวกแกะสลัก ถัก ทอ จีบาะ เป็นอเนกประสงค์ นอกจากนั้นยังป้องกันสัตว์ร้ายที่มีชุกชุมในแถบชายป่าใกล้บ้านในสมัยก่อนด้วยขมิ้น และ ใจระ ยังจะเข้าบ้านได้ลำบากกว่าบ้านอื่นเดียวที่ไม่มีใต้ถุน

บ้านจัดสร้างในเมืองไทยปัจจุบันมักนิยมสร้างบ้านชั้นเดียวไม่มีใต้ถุน โดยเข้าใจว่าราคาถูก แต่ผลเสียที่ตามนั้นมีมากกว่าผลดี เช่น น้ำท่วมกรุงเทพฯ ในปี 2526 ทำให้คนซื้อบ้านเข็ดขยาดกันมากสร้างความเดือดร้อน แก่ผู้อยู่อาศัยอย่างแสนสาหัส เพราะไม่รู้จะหนีขึ้นไปอยู่ตรงไหนได้ แสดงให้เห็นว่าคนไทยในปัจจุบันไม่รู้ธรรมชาติของท้องถิ่น ต่างก็ลอกเลียนแบบบ้านจากต่างชาติ มาปลูกสร้างโดยคิดเห็นไปว่าบ้านสวย ๆ นำไปปลูกสร้างที่ไหนก็ได้ในโลกนี้ เพื่อแสดงถึงความศิวิไลซ์มากกว่าอย่างอื่น

2.4 รับลมและระบายความร้อนอ้าว

เรือนไทยมักสร้างให้หันหน้าบ้านไปทางทิศเหนือหันจั่วบ้านตามทิศตะวันตก-ตก เหตุผลเนื่องจากในหน้าร้อนจะมีลมตะวันตกเฉียงใต้พัดมาในตอนบ่าย ๆ และเย็น เรือนไทยหันหน้ารับลมเย็น ความร้อนที่อบอ้าวก็จะหมดไป การรู้ธรรมชาติเช่นนี้ นับว่าเป็นความฉลาดของคนไทยในอดีตอย่างยิ่ง การที่จะหาให้ความร้อนระบายออกไปจากบ้านได้เร็วก็ไม่ช้าเรื่องยาก กล่าวคือเรือนไทยจะไม่กันห้องให้สลับซับซ้อนการกันห้องจะมีเพียงห้องตามยาวไปตามตัวเรือน ระเบียงหน้าบ้านเปิด

โล่งไว้ ผาห้องที่ติดกับระเบียงตอนด้านบนติดกับหลังคาจะทาสีลายฉลุโปร่ง เรียกว่า สองหลัง หลังหน้าจะไม่กันห้องเลยปล่อยให้โล่ง ๆ ไว้เช่นนั้นเมื่อลมพัดเข้ามาทางหน้าบ้านลมย่อมก็เป็นส่วนที่ช่วยให้ลมไหลผ่านได้ดีเช่นกัน การไม่ทาสีเพดานก็ย่อมมีส่วนช่วยให้การไหลเวียนของกระแสลมดีขึ้น ผิดกับเรือนที่คนไทยสร้างขึ้นในปัจจุบันตามแบบฝรั่ง คือมี เพดาน มีห้องกัน ซับซ้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มิตชิด จนลมไม่สามารถจะผ่านได้เป็นเหตุให้เกิดความร้อนอบอ้าวยิ่งขึ้น ผู้อยู่อาศัยที่รู้เท่า
ไม่ถึงการณ์มักโทษดินฟ้าอากาศ

ระบบการระบายอากาศของเรือนไทยนั้นนับว่าดีเยี่ยม เพราะการยกพื้นสูงนั้นตัวห้องที่อยู่
อาศัยจะมีลักษณะ เหมือนถูกห่อหุ้มด้วยอากาศแบบของ เรือน เป็นแบบที่อากาศมีทางถ่ายเทได้ทั้งใน
ทางแนวดิ่ง และ แนวนาน ในทางแนวดิ่งนั้นอากาศส่วนที่อยู่ในช่องหลังคาจะมีความร้อนกว่า
อากาศในส่วนอื่นๆ ของ เรือนโดยธรรมชาติแล้วความร้อนจะลอยตัวขึ้นสูง เพราะ เหตุนี้อากาศร้อน
เหล่านั้นจะระบายออกทางช่องข้างของใบจากหรือกระเบื้องดินเผาแผ่นเล็ก ๆ ได้ง่าย อากาศที่
เย็นกว่าของส่วนที่เป็นห้องจะ เคลื่อนตัวขึ้นมาแทนที่พร้อม ๆ กับดูดเอาอากาศเย็นในส่วนที่ได้
ถูกเรือนขึ้นมาจากช่องข้างของแผ่นกระดานปูพื้นในเวลากลางวันที่มีความร้อนมาก ๆ การถ่ายเท
อากาศแบบลูกาใช้ทุนองนี้จึง เป็นวิธีที่ เขเทอากาศตามแนวดิ่งของ เรือนแบบไทย

ส่วนการถ่ายเทอากาศในแนวนานกับตัวเรือนนั้น เกิดจากการจัดระดับพื้นของเรือนให้
ต่างระดับกันหลายระดับ เช่น ยกพื้นฐานนอกชายคาเป็นระดับที่ต่ำที่สุด พื้นระ เเบียงและพื้นห้อง
ยกให้มีระดับสูงขึ้นเป็นลำดับกัน พื้นห้องในตัวเรือนอยู่ในระดับสูงสุด ความสูงของพื้นแต่ละระดับ
ห่างกันพอดีกับการนั่งห้อยเท้า ช่องว่างการออกแบบบ้านของคนไทยที่คำนึงถึงการถ่ายเทของ
อากาศสำหรับเมืองร้อนการปลูกต้นไม้กลางแจ้งเรือน เป็นการแก้ปัญหาเรื่องความร้อนจาก
แสงแดดวิธีหนึ่ง โดยใช้ธรรมชาติแก้ปัญหาธรรมชาติ ประหยัดกว่าการใช้เทคโนโลยีแก้ปัญหา
ธรรมชาติระหว่างระดับนั้นเป็นช่องทางที่ลมจะระบายผ่านได้อย่างสะดวก นอกจากนี้ระดับต่าง
ระหว่างพื้นยังมีประโยชน์เพิ่มขึ้นตรงที่คนที่อยู่บนเรือนสามารถจะมองลอดช่อง เหล่านี้ลงไปเห็น
ส่วนที่เป็นใต้ถุนเรือนได้ว่าผู้ใดกำลังทำกิจกรรมสิ่งใดอยู่

2.5 มีความสัมพันธ์กับธรรมชาติ

กลางนอกชานเรือนไทยบางหลัง จะปลูกต้นไม้ยืนต้นไว้เพื่อให้แผ่ร่มเงา ช่วยบรรเทา
ความร้อนจากแสงแดดกล้าที่แผดเผาพื้นนอกชาน เช่น พระตำหนักทับขวัญ กุฏิวัดชั้นสังคราม ฯลฯ
นับเป็นการดึงเอาธรรมชาติเข้ามาเกี่ยวข้อง การสร้างบ้านอยู่ใกล้แม่น้ำลำคลอง เป็นวิธีที่ช่วยลด
ความร้อนได้อย่างหนึ่ง การปลูกไม้ดอกที่มีกลิ่น และกระถางประดับบนชานเป็นการสร้างบรรยากาศ
ให้คลายร้อนได้ เพื่อให้เห็นถึงบรรยากาศเรือนไทยในอดีตดียิ่งขึ้น จึงขอยกเสภาขุนช้างขุนแผน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"โจนลงกลางชานรานดอกไม้
ร่ายรสเกสรเมื่อค่อนคืน
กระถางแก้วแก้วเกิดพิรุณแกม
สมอรั้ดตัดทรงสมละไม
ตะโกนาหึ่งหึ่งประดับยอด
บ้างผลิดอกออกช่อขึ้นชูชัน
ยี่ลู่กุหลาบมะลิซ้อน
ลวดนกวินาใจให้โคลคลา
ถัดถึงกระถางอ่างน้ำ
พ่นน้ำดาลอยถอยจม
บ้างแหวกจอกออกช่องูเขาเคียง
บ้างกินโคลไล่เคล้าพลวัน
กระดิ่งพรวนลั่นสีกเลาตบ
สลักเสลาเกลาเกลี้ยงอรชร
เครื่องม้าดาตาดาชังหะวาว
ขอคร่ำด้ามพลองทองพัน
สะเตาะดวลบานเบิกลับแล้ง
พ่นเหล้าสาวนอนสลอนมา

ของขุนช้างปลุกไวดูดาชตน
ขึ้นขึ้นลมชายสพายาใจ
ยี่ลู่แฉ่มมะสังัดตุไลว
ตะขบข่อยตัดไ้วจ้งหะกัน
แพงพายทอดอินพรหมนมสวรรค์
แลงพระจันทร์จับแจ่มกระจ่างตา
ซ่อนชูชุกลิ้นถิวลิหว
สายหยุดหยุดช้ำแล้วเย็นชม
ปลาทองว่ายคล้าเคล้าคลึงสม
น้ำชมชกคู้ยู่เคียงกัน
วัดเหียงแวงทางระเหิดหัน
ถัดนั้นแอกไถละไมงอน
ดาวประดับดวงเด่นดุสลอน
เชือกไช้ไ้วซ่อนสลักกัน
เครื่องช้างสรวัดจะจัดสรร
ถัดนั้นย่างเยื้องช้ำเลื่องมา
เห็นฝูงสาวสะพรั่งอยู่พร้อมหน้า
ถึงห้องแก้วกริยาเข้าทันตา"1

ริชาร์ด นิกสัน ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาเขียนยกย่องกรุงเทพฯ ว่าเป็น "เมืองอันอุดมสมบูรณ์"
ไว้ในนิตยสารเอสไควร์ ฉบับประจำเดือนเมษายน 2511 และเขียนในฐานะ เป็นประชาชนคน
อเมริกันธรรมดาที่มีความตอนหนึ่งว่า

"สิ่งที่ไม่ควรพลาดอย่างยิ่งคือการไปเที่ยวตามแม่น้ำลำคลองในกรุงเทพฯ มีผู้ขนานนาม
กรุงเทพฯ ว่าเป็น "เวนิสของชาวตะวันออก" ก็เพราะมีแม่น้ำลำคลองมากนั่นเอง แม่น้ำลำคลอง
เหล่านี้ เป็นเส้นทางสัญจรและการค้าของคนนับเป็นหมื่นเป็นแสน สองข้างฝั่งคลองเรียงรายไปด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ้านไม้ มีทั้งสร้างอยู่บนเสาสูง และที่สร้างเป็นแบบสถาปัตยกรรมไทยอันงดงาม เด็ก ๆ ต้มตุ๋น
ตำยำกันอย่างสนุกสนานในระหว่างที่พวกผู้หญิงกำลังซักเสื้อผ้า หรือล้างชามอยู่ที่หัวบันได
ซึ่งทอดลงไปในคลอง อันเป็นเสมือนสนามหญ้าหน้าบ้านสนามหลังบ้าน อ่างอาบน้ำ และอ่างล้างจาน
ในตัวเสร็จ แม้ว่าจะขาดความหรูหราโอ่อ่า แต่ชีวิตตามแม่น้ำ"คลองก็สอนให้เห็นถึงความอยู่ดีกินดี
กินดีมีความสุข ความเป็นตัวของตัวเอง และความหยิ่งในศักดิ์ศรีของคนไทย นี่เป็นวิถีชีวิตที่ยั่งยืน
สืบเนื่องติดต่อกันมาหลายชั่วอายุคน"²

- 1 กรมศิลปากร, เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน (พระนคร ศิลปบรรณาการ 2510), หน้า 372
2 ลมกพ ภิรมย์, น.อ. ศาสตราจารย์, บ้านไทยภาคกลาง (โรงพิมพ์คุรุสภา 2519), หน้า 15

นอกจากชาวบ้านของเรือนไทยมีประโยชน์หลายอย่างสำหรับชีวิตไทยๆ เช่นเป็นที่รับแขกในคาม
มีงานบวช ศพ แต่งงาน ฯลฯ นอกจากนั้นในยามปกติชาวบ้านก็ใช้ตากผ้า ตากที่นอนหมอนมุ้งและอะไร
ต่ออะไรจิปาถะ และที่น่ายินใจอย่างยิ่งก็คือ เป็นที่นั่งหรือนอนชมจันทร์ ตากลมเย็น หรือตั้งวางรับทาน
อาหารในหมู่ญาติและเพื่อนฝูงจากต่างบ้าน มีเพลงไทยหรือวงดนตรีไทยรวมอยู่ด้วยก็จะยิ่งวิเศษยิ่งนัก
บรรยากาศเช่นนี้ย่อมหาแทบไม่พบในเมืองหนาว

ปัญหาใดที่สร้างความรำคาญซึ่งเกิดจากธรรมชาติได้ก็ควรแก้ไขด้วยวิถีธรรมชาติได้ หลักความ
สมดุลตามธรรมชาตินี้แม้จะเป็นสัจธรรมแห่งวัฏจักรของโลกนี้ตลอดไปไม่ล้าสมัย ดังนั้น ความร้อน
อบอ้าวต้องแก้ไขด้วยการมีลมพัดบ้านเรือนในเมืองไทย ถ้าได้จัดระบบการถ่ายเทอากาศให้ดีแล้วใน
หน้าร้อนอาจจะไม่ต้องใช้เครื่องปรับอากาศเลยก็ได้ ต้นไม้เป็นของธรรมชาติที่คู่กับเมืองร้อน
ดังนั้น ถ้าบ้านใดไม่ปลูกต้นไม้ให้เป็นประโยชน์ก็เป็นเรื่องที่น่าเสียดาย มีสถานที่ราชการจำนวนมาก
ที่ไม่ปลูกต้นไม้ป่าปลูกแต่ไม้ประดับต้นต้นไม้ใหญ่ทิ้งเพราะกลัวจะบดบังความโอ่อ่าของอาคารไปเสีย
ปล่อยให้อาคาร อยู่ท่ามกลาง เบลวแดดสนามมีอยู่ก็ปลูกหญ้าจัดสวนเล็ก ๆ ผู้คนทนเดินตากแดดกัน
ถ้าจะปลูกก็มักจะนำต้นไม้ต่างประเทศมาปลูกเพื่อความทันสมัย เช่นต้นเอร์คก อินเดียน ต้นปาล์มชาว
สนฉัตร ยูคาลิปตัส ไม่เห็นแห่งใดที่จะปลูกต้นสัก ยางป่า มะค่า ประดู่ ตะเคียน ซึ่งเป็นไม้ไทยที่หา
ประโยชน์มหาศาล ทั้งร่มเงาและเนื้อไม้และอายุยืนเป็นร้อย ๆ ปีกันบ้างเลย

ประเทศข้างบ้านเรือนเคียง เขารณรงค์ปลูกต้นไม้เขียวไปทั้งเมือง ถ้าต้นสักปลูกได้้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ้านเมือง เขานั่นเราคงต้องลี้ภัยเข้าประเทศแน่ บ้านเราเสียอีกที่ไม่ปลูกไม้สักเพิ่มกัน
แต่กลับไปซื้อเอาต้นยูคาลิปตัสมาปลูกกันเป็นล่ำเป็นสัน

ถึงเวลาแล้วหรือยังที่คนไทยควรจะระลึกถึงตัวเองว่าเราคือใคร และอยู่ตำแหน่งใดของโลก
แม้แต่สร้างบรรยากาศเมืองหนาวที่เกิดขึ้นในเมืองไทยนั้นออกจะ เป็นการฝืนธรรมชาติเอามากๆ
ทีเดียว ผู้ที่มีเงินลงทุนทำเช่นนั้นได้ควรปล่อยให้เป็นไป ขอแต่ผู้ที่มีทุนบ้างอย่าเอาอย่าง เขาเลย
หันมาใช้ธรรมชาติในบ้านเมืองของเราให้เป็นประโยชน์ไม่ดีกว่าหรือ ทั้งถูกเงินและไม่เสีย
สุขภาพด้วย

ลักษณะ เรือนไทยตามที่ได้วิเคราะห์มาแล้ว แสดงให้เห็นว่าผู้ออกแบบได้คำนึงถึงลักษณะทาง
ภูมิศาสตร์ ธรรมชาติของดินฟ้าอากาศและวัสดุก่อสร้างแล้วเป็นอย่างดี จึงได้ปรับปรุงและพัฒนาแบบ
เรือนจนมีความเหมาะสมกับท้องถิ่น และถ้าหากว่าเราจะได้มีการพิจารณาเอาข้อดีเหล่านี้ของ เรือนไทยมา
ใช้ในการออกแบบอาคารสมัยปัจจุบันแล้ว ปัญหาเรื่องความอับชื้นและความจำเป็นในการใช้เครื่อง
ปรับอากาศก็ควรจะลดน้อยลงกว่าที่เป็นอยู่ขณะนี้มาก บ้านคนไทยในปัจจุบันไม่ได้แสดงถึงความดีของ
เรือนไทยในอดีตอยู่เลยการแก้ปัญหา เรื่องอากาศร้อนในปัจจุบันก็ใช้วิธีแก้ด้วยเครื่องปรับอากาศ ซึ่ง
เรือนไทยในอดีตได้ใช้กระแสนลมธรรมชาติไล่อากร้อน กระแสนลมธรรมชาติจะพัดผ่านจากด้านหนึ่ง
ของหมู่บ้านไปจนตลอดทั้งหมู่บ้านเพราะบ้านทุกหลังยกพื้นสูง ไม่มีรั้วบ้านที่กั้นทึบเหมือนอย่างบ้านใน
ปัจจุบัน ฉะนั้น จึงไม่มีสิ่งใดเป็นอุปสรรคที่กั้นบังกระแสลม บ้านทุกหลังจึงเย็นตามธรรมชาติ

3. ลักษณะเด่นทางกายภาพของ เรือนไทยภาคกลาง

เรือนไทยเป็นประติมากรรมที่บรรพบุรุษไทยได้ออกแบบไว้อย่างเหมาะสมกับชีวิตไทยๆ ในอดีต
อันยาวนานจนถึงปัจจุบัน เรือนไทยยังมีบทบาทรับใช้ชีวิตไทยในชนบทอยู่มาก ถึงแม้เรือนไทยบางหลัง
จะมีอายุผ่านมากเกือบ 100 ปี แล้วก็ตาม ก็ยังมีผู้นิยมชมชื่นในคุณค่าของ เรือนไทย ต่างชื่อหา
ประกอบชิ้นใหม่เป็นที่อยู่อาศัยบ้าง เป็นบ้านรับรองแขกต่างประเทศบ้าง ทั้งนี้เพราะเห็นประโยชน์
จากเรือนไทยในด้านประโยชน์ใช้สอย คุณค่าของไม้สัก และคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยโดยแท้แน่นอน

เรือนไทยเป็นเรือนไม้ที่มีลักษณะแปลกไปจากเรือนของชนชาติอื่น ๆ เป็นอาคารไม้ชั้นเดียว
ยกพื้นสูงใต้ถุนโปร่ง มักสร้างเป็นสามช่วงเสา ฝาเป็นแผ่นใหญ่เต็มช่วงเสามีหน้าต่างช่องละ 1 บาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายในผาหนึ่ง ๆ ประกอบด้วยกรอบไม้ขนาดเล็ก ๆ หลายช่อง แต่ละช่องกรุด้วยไม้กระดาน เรียกว่าผาปะกน กรุด้วยไม้ไผ่ขัดตะหรือดับจาก เรียกว่าผาขัดตะและผากระแซงอ่อน หน้าต่าง เปิด เข้าภายในบ้านโดยตั้งอยู่บนเดือยไม้ ประตูก็นสร้างวิธีเดียวกัน ผาทุกแผ่นตั้งอยู่บนพื้งโดยรอบ 4 ด้าน ระเบียงสร้างขนานไปตามความยาวของ เรือน หลังคาหน้าจั่วทรงสูงคลุมลงมาถึงส่วนที่เป็นระเบียง มีนอกชานต่ำลงมาเป็นพื้นที่ติดต่อถึงห้องครัวและห้องอื่น ๆ ที่สร้างแยกขยายออกไปตามความจำเป็น บ้านผู้มีฐานะดีจะสร้างจำนวนหลายหลัง เช่น เรือนพ่อแม่อยู่เป็นเรือนประธานเรียกว่าหอกลาง ทางด้านซ้ายและขวาเรียกว่าหอ ซึ่งทึ่หน้าที่เป็นครัวไฟและเรือนของลูกที่แยกออกเรือนไป ส่วนที่อยู่ถัดหอออกไปเป็นเรือนปลูกตามขวาง เรียกว่าหอขวาง มักเป็นเรือนขวางตะวันตกจึงไม่ใช้เป็น เรือนนอน คงปล่อยว่างไว้กันผาสามด้านสำหรับรับแขกมีนอกชานเล่นถึงกันหมด มีบริเวณกว้างมาก ตรงกลางชานปลูกเรือนโถงขึ้นสำหรับนั่งเล่นและใช้เวลามีงาน เช่น สวดมนต์เลี้ยงพระ เรียกว่า หอนั่ง รอบ ๆ ชานบ้านยังมีกระถางปลูกต้นไม้สำหรับปลูกเล่น เช่น พริก ตะโกดัด บัว บอน โกศ ฯลฯ พื้นที่นอกชานจะมีเนื้อที่ 40% ของตัวบ้าน ลักษณะเด่นทางกายภาพของ เรือนไทยพอสืบไปได้ดังต่อไปนี้

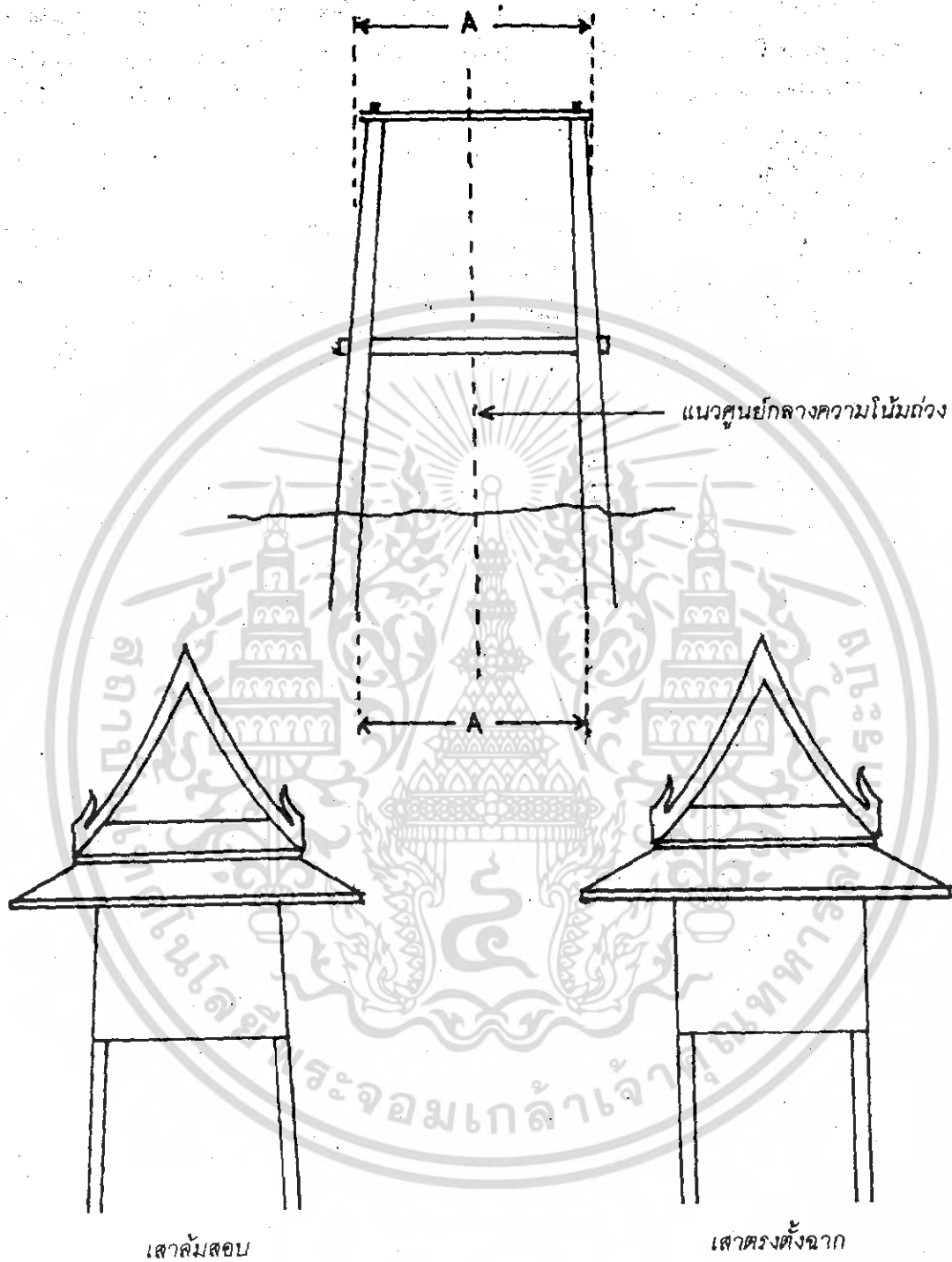
3.1 สัดส่วนของเรือนไทยภาคกลาง

ลักษณะของเสา สัดส่วนของ เรือนไทยนั้นพิจารณาจากด้านสกัดของ เรือนเป็นเกณฑ์ ด้านยาว เป็นส่วนประกอบ จากด้านสกัดจะเห็นความเอียงของเสาทุกต้นที่โน้มส่วนปลายเข้าหาจุดศูนย์กลางของ เรือนเพียงเล็กน้อย ประมาณ 1-2 องศา เรียกว่า "ลิ่มสอบ" มีคุณสมบัติช่วยให้เกิดความ แข็งแรงมั่นคงไม่ล้มพังง่าย เหมือนอย่าง เสาแนวตั้งฉาก

รศ.เชติ กัลยาณมิตร อธิบายไว้ว่า "ระบบการปลูกสร้าง เรือนอยุธยาสมัยที่ 5 นั้นมีความ พิเศษเฉพาะ ต่างกับเรือนแบบอื่น ๆ ในที่สมัยแล้วมา นั่นคือการใช้ลักษณะสอบลิ่มเข้าหาศูนย์กลาง อาคารเกิดความกระชับแน่นที่ขอบบนของโครงสร้าง เรือนจะไม่ล้มทลายได้ง่าย และถ้าจะกล่าว ถึงความมั่นคงของผาเรือนแล้ว ระบบโครงสร้างชนิดนี้จะรักษาผาเรือนเอาไว้ให้ตรงตัวอยู่ได้ แม้ว่าลิ่มหรือเดือยที่ยึดผาเรือนให้ติดกับโครงสร้างอาคารจะหลุดไปหมดก็ตาม นอกจากนี้วิธีลิ่ม เสาเรือนให้เอน ยังแสดงว่ามีชีวิตขึ้นเพื่อความงดงามของรูปทรง แต่ถ้าพิจารณาถึงการปลูก เรือน ของชาวอยุธยาทั้งหมดว่าอยู่ในทำเลที่ร่มเพื่อการพักอาศัยแล้ว เราก็จะทราบได้ว่าพื้นที่ เหล่านี้ถูกน้ำท่วม ในฤดูน้ำ และอาจถูกกระแสน้ำหลาก และกระแสลมพายุในหน้าฝนอีกด้วย ดังนั้น การเอนลิ่มเสายัง เป็นวิธีที่คิดขึ้นเพื่อต้านกำลังกระแสน้ำและกระแสลมแรงในที่ลุ่มอย่างแน่นอน จากเหตุผลดังกล่าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพแสดงการล้มสอของเสาเรือนไทย

ทำให้เราสามารถนึกภาพออกว่า หากทำเสาเรือนตั้งตรงฉากกับพื้นดินแล้ว กระแสน้ำหรือกระแสลม อาจยกตัวเรือนให้เขาไปได้ง่ายตายไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง "

สัดส่วนของ เรือนไทยที่มีนักวิชาการค้นคว้าพอจะ เชื่อถือได้แน่นอน โดยมองทางด้านสกัดของ เรือนคือถ้าแบ่งส่วนออกเป็นหน่วย หน่วยละประมาณ 0.75-1.00 เมตร จะได้สัดส่วนดังนี้

ส่วนสูงของตัวเรือน	หลังคา	5 ส่วน (ไม่รวมบันลุ่ม)
	ตัวเรือน	5 ส่วน
	ใต้ถุน	5 ส่วน
ส่วนกว้างของตัวเรือน	ช่อ	5 ส่วน
	พื้นเรือน (พริ้ง)	5 ส่วน เพิ่มเพื่อการลัมสอบ
	หลุมเสา	5 ส่วน อีกเล็กน้อย

รูปร่างและสัดส่วนของ เรือนไทยมีความกะทัดรัด เหมาะสมในรูปแบบ นับว่าเป็นความสามารถ ของบรรพบุรุษไทย ที่สร้างสรรค์งานศิลปกรรมขึ้นมามีคตินี้ได้อย่างเหมาะสม ถูกต้องตามหลักการใช้เส้น สัดส่วน รูปทรง สี ผิว และหลักการออกแบบอื่น ๆ ทั้ง ๆ ที่มีเคยผ่านการศึกษาค้นคว้าความรู้ทางศิลปะ จากสถาบันใด ๆ เลย

3.2 ลักษณะหลังคาเรือนไทย

หลังคา เป็นเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมไทยได้อย่างชัดเจนที่สุด มีลักษณะเด่นสง่างาม แตกต่าง ไปจากหลังคาของสิ่งก่อสร้างของชาติอื่น ๆ สามารถที่จะชม หรือสร้างความรู้สึกรู้สึกให้เป็น ลักษณะไทยได้อย่างง่ายดายที่สุด ตัวอย่าง เช่น หลังคาของพระที่นั่งจักรีมหาปราสาท เป็นต้น ถึงแม้ว่าตัวพระที่นั่งจะ เป็นแบบยุโรปก็ตาม แต่เมื่อดูโดยรวมแล้วความเป็นยุโรปนั้นจะหมด ไปทันที ดังนั้น การที่จะแสดงลักษณะสถาปัตยกรรมไทยให้ปรากฏขึ้นในสิ่งก่อสร้างแบบใด ๆ ก็ตาม จะต้องถือว่าหลังคาเป็นสิ่งสำคัญที่สุด โดยเฉพาะรูปแบบทรงหลังคาแบบดั้งเดิมของ เรือนไทยมี สัดส่วนเฉพาะที่ลงตัว สวยงามถึงที่สุดแล้ว (classic) แต่ก็มีเรือนไทยบางหลังทั้งแบบเดิมและ แบบประยุกต์มีรูปร่างไม่งดงาม เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่า ผู้สร้างมิได้ยึดสัดส่วนที่เป็นมาตรฐาน ของ เรือนไทยจึง เกิดความไม่น่าดูขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำหลังคาเรือนไทยจะต้องอ่อนตัวในส่วนล่าง เช่นเดียวกับการแขวนเส้นเชือกไว้ ณ ลักษณะที่ปลายของ เชือกทั้งสองอยู่ต่างระดับกัน เหมือนกันแต่ที่ค้ำแขวนตากไว้ยังปลายเสา จึง เรียกทรงหลังคาเรือนไทยว่า "ทรงจอมแห" คือเส้นอ่อนของหลังคานี้อยู่ในส่วนปลายล่าง มิได้อ่อนตรงส่วนกึ่งกลางของทรงสามเหลี่ยมหน้าจั่วตามที่ช่างบางกลุ่มได้ทำกัน เส้นที่อ่อนหวานของหลังคาเรือนไทยนี้จะรับกับเสาเรือนที่เอนลอบเข้าเล็กน้อย ลักษณะนี้เป็นรูปแบบที่ได้มาด้วยสุนทรียะของการใช้เส้นในการออกแบบของช่างไทยอย่างยอดเยี่ยม ถ้าวางเสาให้ตั้งตรงจากประกอบกับหลังคาอ่อนแบบเดิม จะมีความรู้แตกต่างกว่าเสาเอนลอบเข้ากว่ามาก สัดส่วนของจั่ว เรือนไทยเป็นดังนี้

ความกว้างฐานจั่ว เท่ากับ 5 ส่วน (ช่อ) 1

ความสูง เท่ากับ 5 ส่วน (ตั้ง)

ตามคติความเชื่อในสมัยโบราณมีวิธีหาความกว้างของช่อดังนี้ ผูกดวงของบ่าวสาวเจ้าของเรือนว่าตกเศษเท่าไร จึงจะมีผลคล เช่น ช่อกว้าง 6 ศอก 1 คืบ กับเศษ 9 นิ้ว เป็นต้น เมื่อได้ความกว้างของช่อตามคติความเชื่อถือทางไสยศาสตร์แล้ว จึงนำมาสร้างตามหลักเรขาคณิตโดยให้สอดคล้องกับความเชื่อถือเดิมแท้ว่าเสาไว้ทั้งสองด้าน ให้ 1 ส่วนที่ได้นี้เป็นตัวกลางวัดหาสัดส่วนของเรือนตลอดทั้งหลัง

1 ชาติ กัลยาณมิตร, เรือนไทยภาคกลาง บทที่ 7 (วิเคราะห์สัดส่วนเรือนไทย), หน้า 304

อีกวิธีหนึ่งคือ ขนาดยาวของช่อเท่าใดก็ตีให้ตอนออกเป็น 3 ส่วนแล้วเอาความยาวของช่อเพียง 2 ส่วนครึ่ง ตั้งขึ้นเป็นความสูงของดั่งจึงทึหลังคาเรือนต่อไปนี้

ส่วนประกอบของหลังคาเรือนไทย ประกอบด้วยสิ่งสำคัญอีก 2 อย่างคือ ปันลมและชายคา ปันลมทำด้วยแผ่นไม้กระดานที่ากเป็นแผ่นโค้งไว้รับกับหลังคา มีตัว "เหงา" อยู่ตอนล่างตอนบนเป็นลักษณะพนมแหลมครอบปาก ปันลมทั้งตัวนี้วางทาบอยู่บนหลังไม้แป มีลักษณะคล้ายชฎาที่ครอบใบหน้าตักแต่งให้เกิดความสวยงาม แต่หน้าที่ของปันลมนอกจากจะแต่งให้หลังคาสวยงามแล้วยังจะปิดหัวตับจากหรือเครื่องมุงหลังคาป้องกันลมตีหลุดด้วย ปันลมนั้นว่าเป็นเอกลักษณ์ ของเรือนไทยภาคกลางได้อย่างสำคัญ หลังคาบ้านที่มีปันลม แบบใดก็ตาม จะแสดงสัญลักษณ์ของสถาปัตยกรรมแบบไทยได้ทันที จะเห็นว่าเรือนและอาคารทางพุทธศาสนาทางภาคเหนือและภาคกลาง ต่างก็มีปันลมเช่นกัน เว้นแต่ว่ามีรูปร่างแตกต่างกันตามความเชื่อเท่านั้น กาแลเป็นปันลมของบ้านทางเหนือ ช่อฟ้า ใบระกา เป็นปันลมของโบสถ์ วิหารของทั้งภาคเหนือ และภาคกลาง ส่วนตัวเหงาปันลมของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรือนไทยภาคกลาง ก็เป็นเครื่องประดับของเรือนไทยภาคกลางที่ทั้ง ไม่ได้เช่นกัน บ้านเรือนแบบยุโรปมีหลังคาทรงสูง เหมือนกันแต่ไม่มีบันลุ่มอย่าง เรือนไทย ดังนั้นบันลุ่มของเรือนไทย จึงนับว่าเป็นเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมของไทยได้อย่างหนึ่ง

เคล็ดสำคัญของบันลุ่ม โบราณกล่าวว่า บลายเหงาบันลุ่มต้องงอนขึ้นสูง เลยเส้นระดับที่ซึ่งระหว่างยอดแหลมสูงสุดของบันลุ่มกับล่างสุดด้านนอกของตัวเหงา จึงจะเป็นมงคล และถ้าบ้านใด บลายของตัวเหงาบันลุ่มคุดต่ำกว่าระดับดังกล่าวจะเป็นอัปมงคลหาหากินไม่ขึ้น อยู่อาศัยไม่มีความสุขสบาย

ชายคา เป็นแผ่นหลังคาที่ต่อยื่นออกไปรอบ ๆ หลังคาเรือนไทยกว้างประมาณ 2 ส่วน เสริมให้ทรงหลังคาเรือนไทยอ่อนหวานขึ้น มีประโยชน์เพื่อบังฝนสาด และ แดดส่อง เข้าตัวผาบ้าน และหน้าต่างได้เป็นการรักษาผาผนังไม่ให้ผุร้อนเร็วกว่าปกติ ทำให้เกิดความสะอาดสบายในการอยู่อาศัย มีต้องคอยปิดหน้าต่างบ่อย ๆ เมื่อเวลามีแดด และ มีฝน จึงนับว่าชายคานั้นเป็นส่วนที่จำเป็นอย่างยิ่งของสถาปัตยกรรมเมืองร้อนที่มีฝนและแดดจัดอย่าง เมืองไทย มีคนไทยเป็นจำนวนมากที่นิยมสร้างบ้านแบบยุโรป บางหลังมีชายคาล้นมากบังกันฝนสาดและแดดส่องไม่ได้เลย จึงต้องปิดหน้าต่างตลอดไป ก็ไม่ทราบเหมือนกันว่า เจาะหน้าต่างไว้ทำไม ไม่จบเพียงเท่านั้นสิ่งที่ตามมาก็คืออากาศร้อนอบอ้าวมาก เพราะผาผนังด้านตะวันตกนั้นถูกแดดส่องตั้งแต่บ่ายโมง จนถึง 5 โมงเย็น กรณีเช่นนี้บางบ้านก็สร้างแผงสกรีนขึ้นบังแดดแต่ก็กันฝนไม่ได้บ้านที่มีเงินน้อยก็ติดเครื่องปรับอากาศเสียเลย ก็ดีหรือที่ต้องจ่ายค่าไฟฟ้าเพิ่มขึ้นอีกเดือนละกว่า 500 บาท ปีหนึ่ง 6,000 พัน 10 ปี 6 หมื่นบาท ไปจนเรือนหลังนี้พังลงก็คงต้องจ่ายเงินเพิ่มเป็นเรือนแสน แต่ถ้าหาชายคาเสียตั้งแต่แรกก็จะลงทุนเพียงไม่เท่าไรครั้งเดียวเท่านั้นใช้ได้ตลอดไป จึงอยากเสนอแนะว่าจะสร้างบ้านแบบใดก็ตาม ควรจะต้องคำนึงถึงแบบที่สามารถป้องกันปัญหาเรื่องแดดและฝนในเมืองไทยนี้ให้ดี ๆ

3.3 ผาเรือนไทย

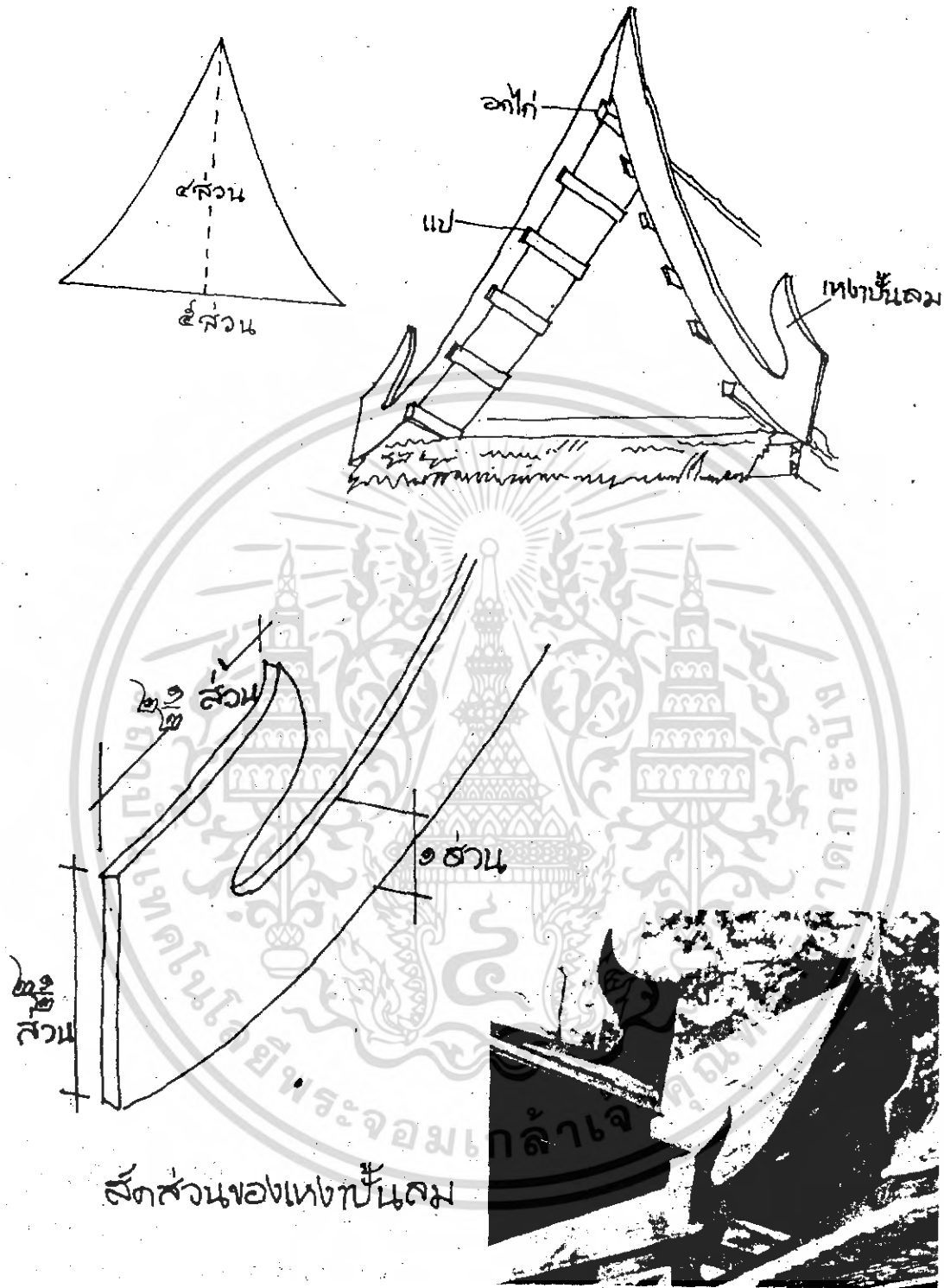
ผาเรือนสร้างด้วยไม้ หรือวัสดุอื่นเท่าที่จะหาได้ในท้องถิ่นเช่นไม้ไผ่ ไม้จากเป็นแผ่นเดียว ติดกันตลอดขนาดใหญ่เท่ากับความกว้างของช่วงเสาแต่ละช่วง แต่ละผาจะมีบานหน้าต่าง หรือ ประตู 1 บาน ผาเรือนจะสร้างและประกอบให้เสร็จแล้วจึงนำมาตั้งบนพื้งรอบ ๆ ตัวบ้าน โดย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

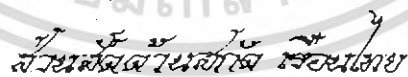
พียงอยู่กับเสาบ้าน ตกด้วยตะปูจีนแผ่นละ 4 ตัว ผาแผ่นที่ปิดด้านสกัดของบ้านเรียกว่า "ผาทุ้มกลอง"
ผากั้นห้อง เรียกว่า "ผาประจันห้อง" ที่ใดมีผาประจันห้องที่นั้นต้องมีเสาดัง เพื่อรับรอยต่อผา
ประจันห้อง ซึ่งมีสองแผ่นหรือสองแผง ผาเรือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

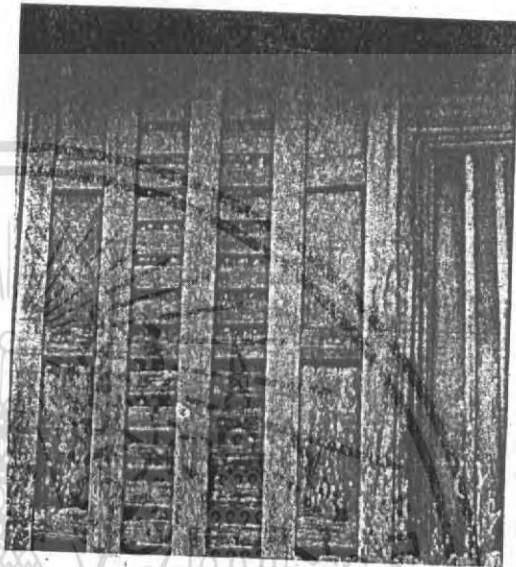
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

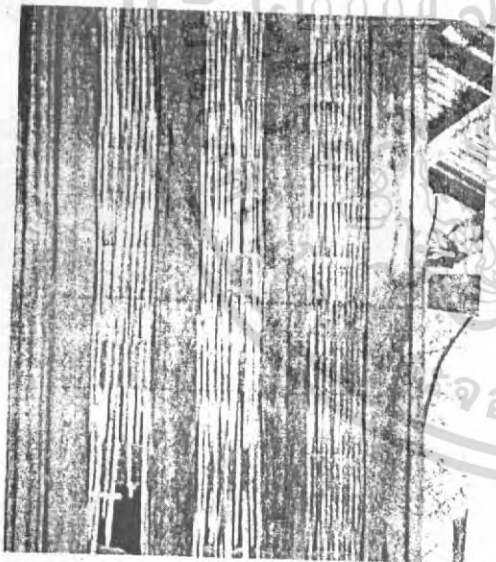
๓ ห้องรวมฝากระเบื้องจะมีจำนวน ๑๓-๑๕ แผง ฝาเรือนไทยมิได้เป็นสิ่งที่ช่วยให้โครงสร้างเรือนไทยแข็งแรงขึ้น แต่เป็นเพียงตกแต่งให้สวยงามเท่านั้น เพราะโครงสร้างของเรือนไทยประกอบกันโดยการเจาะเข้าเคียวเป็นส่วนใหญ่จึงมีความแข็งแรง ถึงแม้จะไม่มีฝา เรือนไทยจะทรงตัวอยู่ได้อย่างสบาย เช่น ศาลาการเปรียญ เป็นต้น ศาลาการเปรียญบางหลังเสาดั้งอยู่บนแท่นต่อม่อปูนไม่ฝังลงดินเลยก็มี ผิดกับการก่อสร้างสมัยนี้มีการต่อเสาคือเป็นสองท่อนต้องอาศัยฝาผนังช่วยยึดจึงจะแข็งแรง

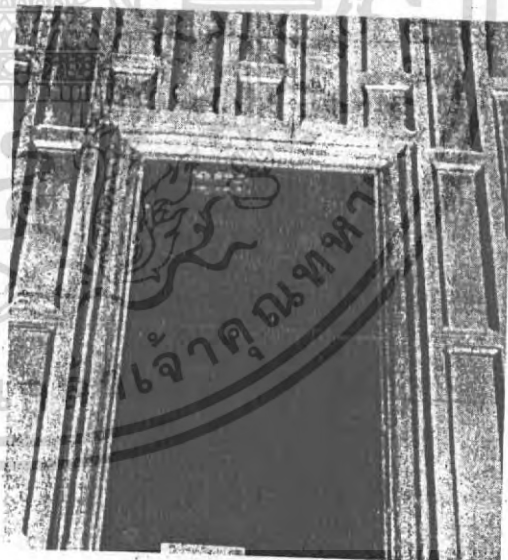
ฝาปะกน

ฝาสำหรับ

ฝาขัดแตะ

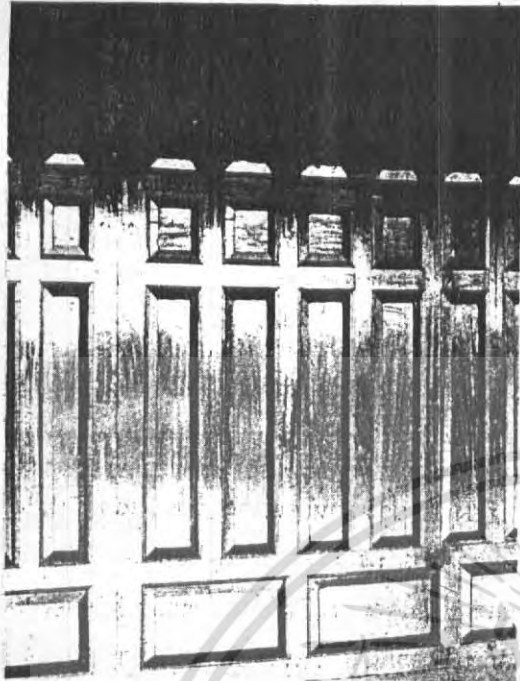

ฝาปะกนกระดานเจียด

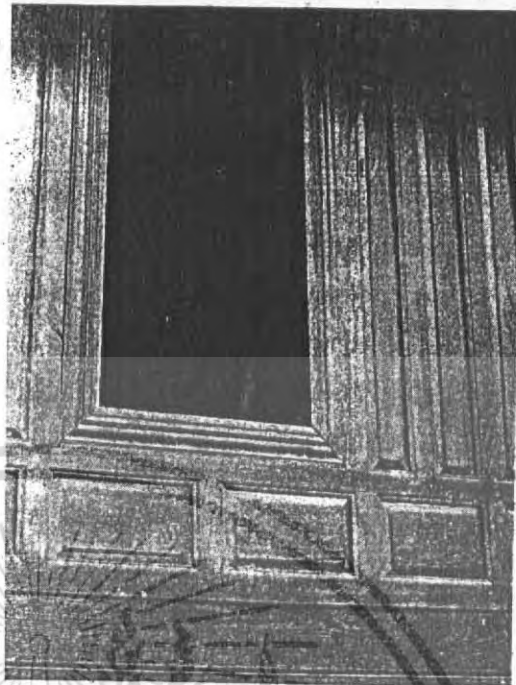
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

51044

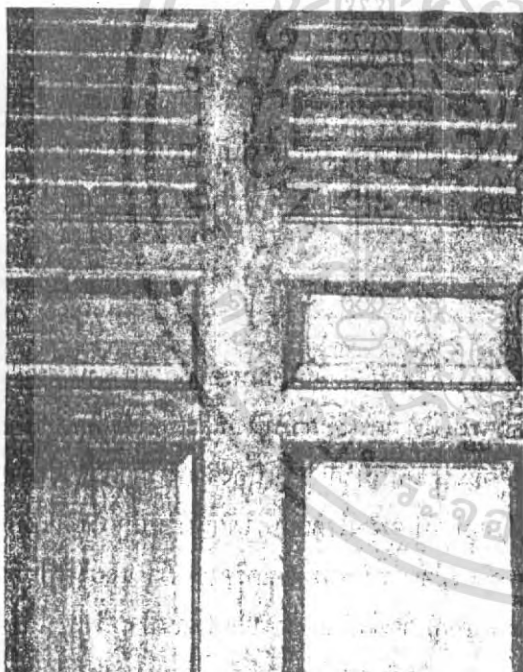
บ้านไทยเอกลักษณ์ของชาติ ๔๗

ฝาปะกนลูกไก่

ฝาลายบัว

ฝาเพ็ญ

หย่องหน้าต่างแบบแกะสลักเป็นลวดลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้